

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

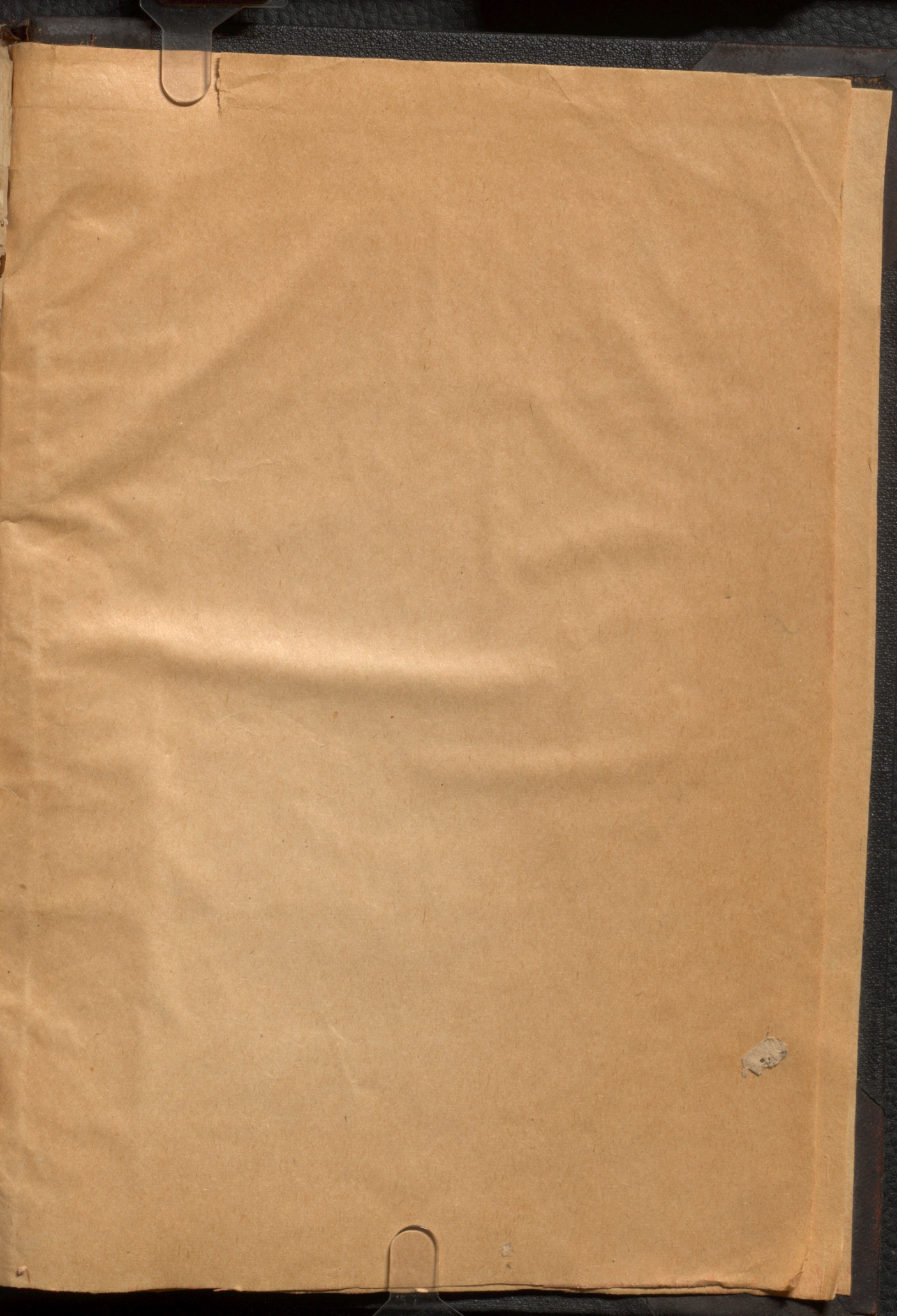
7785 4

⁶²
M 69

7785

4

48

جنت الشجر
دائرة المصالح

ص ٤٨

در تذکره

در تذکره خواب و بیداری **فصل نهم** در تدبیر حرکت و سکون **فصل دهم**
فصل یازدهم در تدبیر قه **فصل دوازدهم** در دفعه و حماه **فصل سیزدهم**
در تدبیر ستر اغما **فصل چهاردهم** در اعراض انفسا **فصل پانزدهم** در تدبیر
پیران **فصل شانزدهم** در تدبیر میافران **باب دوم** در صطب و منفعت
علی و علی شملت بر نوزده **فصل اول** در بیان صطب **فصل دوم** در بیان
منفعت طب **فصل سیم** در بیان حر و علی و علی **فصل چهارم** در بیان ارکان **فصل**
پنجم در بیان شناختن زمین **فصل ششم** در بیان آب **فصل هفتم** در بیان احوال
بها **فصل هشتم** در بیان احوال آب **فصل نهم** در بیان مزاج طبیعت **فصل دهم**
در بیان مزاج مختل **فصل یازدهم** در بیان مزاج اندامها **فصل دوازدهم** در بیان
سال و عشر **فصل سیزدهم** در بیان مزاج اصلی **فصل چهاردهم** در بیان خلط **فصل پانزدهم**
در بیان احوال خون **فصل شانزدهم** در بیان احوال بلغم **فصل هجدهم** در بیان احوال
فصل نوزدهم در بیان سودا **فصل بیستم** در بیان هضم **باب سیم** در بیان شناختن
اندامها **فصل اول** در بیان فرق میان اندام مرکب و بسیط
فصل دوم در بیان شناختن عضلهها **فصل سیم** در شناختن عروقها **فصل چهارم** در شناختن
فصل پنجم در شناختن عصبها **فصل ششم** در شناختن رگها **فصل هفتم** در شناختن شریان
باب چهارم در شناختن اندامها **فصل اول** در اندامها
فصل دوم در بیان تشريح دماغ **فصل سیم** در تشريح چشم **فصل چهارم** در تشريح گوش
فصل پنجم در تشريح سينه **فصل ششم** در تشريح زبان **فصل هفتم** در تشريح حلق **فصل**
فصل هشتم در تشريح دل **فصل نهم** در تشريح مری **فصل دهم** در تشريح جگر **فصل یازدهم**
در تشريح زهره **فصل دوازدهم** در تشريح سپر **فصل سیزدهم** در تشريح رودهها
فصل چهاردهم در تشريح کرده **فصل پانزدهم** در تشريح فشانه **فصل شانزدهم** در

شرح قضیت و غایه **فصل** هفتم در شرح رحم **باب** بیست و یکم

توتها و آن پنج فصل است **فصل اول** در بیان قوتها **فصل دوم** در بیان قوتها

فصل سیم در بیان قوت حیوانی **فصل چهارم** در بیان قوت انسانی **فصل پنجم** در بیان

انکه و الفتن بر قوی از افعال اندامها **باب** شصتم در شناختن تندرستی و

پیمار که بسبب و عرض و بیماریهای شرکتی و مزاجیه و بیماریهای اندامها مرکب و غیره

آن و مستحکمست بر پنج **فصل اول** در تندرستی **فصل دوم** در فرق میان

سبب و عرض **فصل سیم** در بیان بیماریهای که بشارت اندامها ظاهر کرد **فصل**

چهارم در بیان بیماریهای مزاجیه **فصل پنجم** در بیان بیماریهای اندامها **باب** شصت و یکم در بیان

الوال نبض و مستحکمست بر بیست **فصل اول** در بیان نبض و حرکت **فصل**

فصل دوم در بیان منقبت نبض **فصل سیم** در بیان آنکه نبض را از کجا و چگونه باید تشخیص **فصل**

چهارم در بیان انواع و اجناس نبض **فصل پنجم** در بیان اسباب نبض **فصل**

در بیان انواع نبض **فصل ششم** در بیان نبض سالها **فصل هفتم** در بیان نبض مزاجها

فصل هشتم در بیان نبض مزاجیه **فصل نهم** در بیان نبض مردم فربه **فصل دهم** در

بیان نبض ضعیف **فصل دوازدهم** در بیان کسی که ریاضت کند **فصل سیزدهم** در

بیان نبض حاد **فصل چهاردهم** در بیان نبض طعم **فصل پانزدهم** در بیان نبض که

از دارو استقرار و احوال ببرد **فصل شانزدهم** در بیان نبض عوارضی **فصل**

هفدهم در بیان نبض که در کرمیه حاصل کرد **فصل هجدهم** در بیان نبض دردناک و

دائمی **فصل نوزدهم** در بیان بیماریهای **فصل بیستم** در نبض شناختن و انواع

نفسا و نبض حسی **باب** شصت و یکم در بیان منقبت دم زدن **باب** شصت و یکم در بیان

شناختن پیشاب و این است فصل است **فصل اول** در بیان آنکه غرض

میکنند بر احوال معده و جگر و غیره **فصل دوم** در بیان آنکه پیش آب که

آنکه باید کرد **فصل سیم** در آنکه چند چیز از پیش آب باید هست **فصل چهارم**
در بیان رنگ پیش آب **فصل پنجم** در بیان پیش آب سفید **فصل ششم** در بیان پیش
آب زرد و اسباب و علامات و آنچه بر آن دلالت کند **فصل هفتم** در بیان پیش آب
سبز **فصل هشتم** در بیان بول **فصل نهم** در بیان دلایل نیکبختی مرکب **فصل دهم**
در بیان دلایل قوام بول **فصل یازدهم** در بیان بسیار و اندک بول **فصل دوازدهم** در بیان دلایل
کفک **فصل سیزدهم** در بیان دلایل رسوب **فصل چهاردهم** در بیان اندک و بسیاری رسوب
فصل پانزدهم در بیان آنکه رنگ رسوب دلالت دارد **فصل شانزدهم** در بیان قوام رسوب
فصل هفدهم در بیان پدید آمدن رسوب **فصل نوزدهم** در بیان بول **فصل بیستم** در
بول مردان و زنان **فصل بیست و یکم** در بیان تیره بابها و گذشت بول حقه **فصل بیست و دوم**
باب شناختن احوال تندرسته و این بحث فصلست **فصل اول** در بسیاری و اندکی نقل
فصل دوم در بیان تر و خشک نقل **فصل سیم** در بیان رنگها و نقل **فصل چهارم** در
بیان نقل مستفح **فصل پنجم** در بول نقل **فصل ششم** در بیان کفک نقل **فصل هفتم** در بیان
چوبه نقل **باب یازدهم** در بیان اجزایها از عرق و سبب آن و این پنج فصلست
فصل اول در بیان آنچه عرق از هر چه خیزد **فصل دوم** در بیان بسیار و اندک عرق **فصل**
سیم در بول و رنگ و طعم عرق **فصل چهارم** در بیان عرق گرم و سرد **فصل پنجم** در عرق قوی
باب دوازدهم در بیان احوال لغت سفید و آن پنج فصلست **فصل اول** در
اندک و بسیار لغت **فصل دوم** در بیان رنگ لغت سفید **فصل سیم** در بیان بوی
و طعم سفید **فصل چهارم** در بیان شکل و قوام لغت **فصل پنجم** در بیان زودی و
دیر و دشواری و آسان لغت **باب سیزدهم** در بیان شناختن احوال که در تن
پدید آید و این شانزده فصلست **فصل اول** در بیان شناختن اجناس **فصل دوم** در
سبب که تن را گرم بچند **فصل سیم** در بیان سبب که تن را سرد کنند **فصل چهارم** در سبب که از
در تن را حاصل شود **فصل پنجم** در بیان سببها که خشک آید **فصل ششم** در سببها که تر شود

در بسیار و نقل از آنها

فصل هفتم در بیان کثاده شدن مسام **فصل** هشتم در بیان اسهال که گفته شد **فصل** نهم
در بیان سبب درشته **فصل** دهم در بیان سبب و امثلا **فصل** یازدهم در ضعیف
فصل دوازدهم در بیان سببها در معین **فصل** سیزدهم در بیان اسهال و اسهال
و اسباب هر یک از آنها **فصل** چهاردهم در بیان سببها که اندامها از جاذبه خویش
بیرون آرد **فصل** پانزدهم در بیان سبب آماس **فصل** شانزدهم در بیان بعضی چیزها
که در اندرون اثر نکنند **باب** چهاردهم در بیان احوال زادن و مردن و آن
فصل اول در بیان اندام جماع **فصل** دوم در بیان استخوان خیم در مده است
فصل سیم آنکه بچه چنانچه ماهه زایدتر است باشد **فصل** چهارم در سبب افتادن دندان
فصل پنجم در بیان برآمدن مو **فصل** ششم در مرک طبعی **باب** پانزدهم در بیان
سبب خشنی احوال از لقیح و نشان سلامت و این یازده **فصل** اول در بیان
آنکه طبعی نوع و جنس و فصل و خاصه و عرض چگونگی **فصل** دوم در بیان لقیح
فصل سیم در بیان منفعت لقیح ناقص **فصل** چهارم در بیان آنکه لقیح چگونه پدید آید
فصل پنجم در بیان فرق میان لقیح ناقص **فصل** ششم در بیان کثابتها و سلامت و
خلاصی **فصل** هفتم در بیان علامتها بد **فصل** هشتم در دلالتها مختلف **فصل** نهم در بیان
آنکه علامتها کدام اندام قویتر بود **فصل** دهم در بیان حالها که در تن پدید آید **فصل** یاز
دهم در بیان بیماریها که به بیمارها و دیگر زایل شود **باب** شانزدهم در بیان بحران و
آن هر یک **فصل** اول در دلالت آنکه بحران چیست **فصل** دوم در بیان بحران و آن
میشس نوع است **فصل** سیم در بحران نیک و بد **فصل** چهارم در بیان روزهای بحران
فصل پنجم در بیان ایام انداز **فصل** ششم در بیان روزهای بحران **فصل** هفتم در
بحران بیماریها **فصل** هشتم در بیان علامتها بحران تم تم تم

M 18

Lucknow

1. III. 27

at 1.

بسم الله الرحمن الرحيم

بواهر محمد و بنی هاشم از ابرار و جلال که حکیم حادث است و سنایش شکر بقای من رحیم
را که شفا بخش خلقت است و مخرج شکری که ترکیب آن نوش دار و دلپای
رجز است بخف با رکاب هر که مسجود بر عزیز و ذلیل و معبود بر صبیح و علیل است
بجو از طمطم کام و زبان موجز بیان که از دار الشفاء در دمنان دوا یافته اند و شف
جسمان آفرین او بجز از طمطم کام و زبان موجز بیان ترکیب عن دار کمان ساخته و باقی
موجودات از قدرت تمکین پیوسته طبع بدر الشفاء و جو عتقت و در و دنا
معدود و دنا جهان بخش که از دار و خانه و شیف سد و مرقوم مومنین علاج
بیماران است فرمود و صلوة ناخود و ایشا رسیح نفی که لعل در بارش آمین زاده
و فلاسفه را منسوخ نمود و نوید و تنزل من القرآن ما یوشف و رحمة الله منین
بر زبان عذب البیان جاری داشت و در دفن سر میدان مجربات قل لئن
اجتمعت الجن و اللس مرافراست و بر آل عظام و اصحاب کرام با
صبرام او صلی الله علیه و سلم و آل و منی شیت بذیل شفا عتقت
عزیمیدار و فقیر حقیر سلطان علی طبیب حسن اسامی که سبب تالیف این کتاب
است که در فضیلت علم طب حضرت رسول علیه الصلوة و السلام فرموده است
انذکم العلم علان علم الادیان و علم الادیان و دیگر بر لفظ در بار حضرت امیر
الکلمه داء و دواء فاذا اصاب داء الزواء پیری یا ذن الدنوة و حضرت موسی علیه
السلام و خطاب رسیده و در محلی که تناول دواء نمیکرد و میگفت و

داده در خان هم ضایت نمائی حدیث قدس نازل شده: **اشری ان یبطل حکمت**
بیت ملک علامه اودع المنافع فی هذه الحقائق فی غیره و جلاله لا اشفیك حتی تستعمل
عنوا و مدتر من دیو عدل بعدی و چونکه نقد هیات محبت علم مغرب لب مرقوم
و درین اینجا از کتب معتبره تحقیق و تجربه نموده بزبان پارسی کتابی موصوفه بالقاب
بها یون انشبت حضرت اعلا خاقانی سلیمان مکانی ظل سبحی صاحب جبر الیسماء
برستور العلایع لوقفت شده بعد از بعضی اعززه چنین اشارت شده که اگر بر حکایت
لب و احوال بنف و حیران و غیره نیز چیزی نوشته شود که بلبای احتیاج نماید
آئینه آن کتاب را تکمیل می افزاید و بر صفای ایام یادگار می اندازد و این کتاب
الامور مفرد و در هر چند بر سبیل آنکه مقدمه آن کتاب مرقوم گردانیده و بر
حفظه نذر کتابخانه عالی حضرت کیوان رفعت بهرام مولت جم جاه انجم سیاه ظل الله
المنعم بالوجود الاحسان المستنصر الملك المنان السلطان ابن السلطان
البحرین ابن الخاقان ابوالخاری **سلطان البوسید** مبارک خان رفیع البهیم
اصحاصه و اعز الملک بوجوده و افاض علی القرب و البعد انما عدله و جوده کرده
مقرر است که بلند علم و علمای ترتیب دانشان و تالیفاتش و جزو آن زندگانی
میشود و توفیق لقصیف این مختصر بهمن توجه آن حضرت منیر گردیده زیرا که
مدت میریت سال در ملازمت اخفرت انواع الطاف و عنایه مقرر است بعد
بوالطف از انبای زمان **مختصر** میانه شده امیدوار است که در حقیقت قبول یابد
موقوف است از مخادیم و اعز که اگر بر عیب مطلق شوند قلم غور بر آن کشند و بجز
عنایت نگاه کنند و این کتاب شمل کثرت بر مقدمه و در مقال **مقدمه**
و در بیان حفظ صحیف و بیان صولب و احوال سدر است و بیچاره و احوال بنف

و غیره و تملکست بر شانزده باب و هر باب یک فصل پسین میسر **مقاله**
اول در امراض مختلفه بعضی معینه و این بر پست پنج باب است حمایت و بر پست
یک فصل و در فصل یک نوع مذکور میگردد **مقاله** دوم در امراض غیر معینه بعضی تا
آخر کتاب و تملکست بر هشت باب و هر باب یک فصل و در فصل یک نوع
بیان کرده میشود **مقاله** در بیان حفظ صحت و نبض و حران و غیره
و مذکور است بر شانزده باب **باب اول** در بیان حفظ صحت از آن مشتمل است
فصل اول در تدبیر هوا یا بدو داشت که بهر معنی مردم نزدیکی از هوا است
جست آنکه قوام تنزیه قواست لطیف و حیوانه و نفسانی و این قواست که در
تنویر کرده میگردد و کار روح و ماده روح و هواست که مردم از این نفس میکنند اگر چه هوا را
و تر است اما این هوا که مردم زدن با بخارات غریزی رسد و مار و بیاض و کرم شود
و هوای تازه بر فوج رسد و جهت عظم باید و باید داشت که این هوا که نزدیک
نا است هوا محض است بلکه بدو دانا و بخاریا و غیره این امیخت است و از هر یک
رنگها اثر دارد و همچنین در فصل سار سال از طبع آن فصل کرده و هرگاه فصل
سال از طبع خویش شکسته و خوب بیمار شود و بهترین هوایا و هوایا باشد
که از بخار دریا و دیگر آنها بخار مرغزار یا دخی تر است و گیاه و درختان بد
مثل جوز و انجیر و قالدین و تره که در و کمرنگ و مائلی و شیر و پیاز و صحر باشد
و بوی کلنج و این و غنچه در ریاض و هوای گرم تن را لاف کند و در و زرد
شکل کرد و دل را گرم سازد و قوتها ضعیف کند و در هواست که غنچه برید
آرد و مردم سرد مزاج و بیمار بسیار را سود دارد و سام بکشد و در طوب
را تحلیل دهد و هوای سرد تر از این مردم تن درست را سود دارد

و اما در

و ماد کار را غلیظ کند و زکام و نزل بسیار افتد و ماسم بسته شود و هوا تر در
 الاخر از سودا و دانه پوست نرم کند و هوا می خشک صغیر این بود و هوا غلیظ
 آنست که سترگان خور و در شبها نماید و در زدن و در ناله و خش بود و هوا غلیظ
 که زبان سراز هوا غلیظ بود و هوا خانه کران تر از هوا صغیر بود و هرگاه هوا
 بد شود و با تو کند و مغه و با آست که هوا بد شود و بخار را بد بد و بیا میزد و بخار
 در ک بسیار کرد و در چمن و با پیدا آید عود و عنبر و کند و مصطکی و مندل و مندر
 و لادن و قسط و چوب کز و با دایم تلخ سوخته سودا دارد و در سکه که در و انگه
 خل کرده با منند و خانه و حوالی آن باشد یا سکه شفا **فصل دوم** در تیز
 فصلهای سال فصل بهار باد که در بطن جمع شده در زمستان پیش از آنکه
 جرات تابستان حرکت آید و در طریقه کم باشد نموده **یکی آنکه** طعام کثر و لطیف تر
 خورد و در باد پیش از طعام ریاضت نفع دارد و از طعام کرم و ستراب و
 گوشت و طعام تلخ و شور و تیز پیریز کند **دوم آنکه** استغناغ کند و ماده کم
 نشود و اولی استغناغی در موسم بهار نخور گرفته بود و که می تواند کرد
 می نماید و مسل قوی نشاید خورد مگر ضرورت **در فصل تابستان** ریاضت و طعام
 و ستراب و جماع کمتر باید کرد **فصل خزان** از گوشت صید و قند و جماع و آنچه
 فراید و در باید بود و شبها بر امتلا معده نشاید خواب رفتن و جایگاه خشک نباید
 و در کماخی نیم روز سرد را بد و خود را ملاحظه نماید و در آب سرد در نباید
 در آخر فصل خزان اگر در در خور زدن از اخلاط که از میوه نارنج مجوده پاک
 که در سیر باید نمود و در فصل زمستان غذا قلند خشک و خفوف آب و کباب و مایه نازان
 بد را صغیر و غیر آن و هر که در زمستان بیمار شود و در تیز پیریز یا استغناغ از بهر آنکه
 تاب تو را نماند در سماء زمستان حرکت نباید و در زمستان مسل از قریب اولی تر بود **فصل**

سیم در تیر سپهر و خانه و مسکن هر منزلی که بلند تر هوا و نسیم از خاک ترودم
ز دین در هوا و نسیم آن آسان تر و مسکن نسیم تر هوا و اود گرم تر و گرفته تر
و بخار و نسیم بدتر و دم زدن در و ناخوشتر و هر منزلی که یک جانب او کوه باشد
و از دیگر جانب دریا هوا آن تر باشد و باران بسیار بارد زمین آن صلب
و خشک و کوه مسکن باشد مضرت آن کمتر باشد و اگر بر عکس این بود زمین
بود و اگر مزاج و لایب گرم بود در نسیم واقع شود عفونت و بیماری بسیار
بود و اگر باین حالها جانب شمال بسته باشد و دریا از جنوب بود و در آن شهر یا
بیمار بسیار واقع گردد و منزلی که در شوره زار و مردن کوه کرد و وقت و مانند
آن بود هوا آن از اعتدال دور بود و مسکن دریا تر و منزل بیابان خشک و مسکن
جبال هوا آن درشت و مردم ادقوی و دراز عمر و درشت سخنه باشند و منزل
که زمین و کل آن پاکیزه و کوه و دریا از دور بود و هوا آن معتدل و نیک باشد و
منسک که برکنار دریا بود هوا نیک باشد جهت آنکه دریا عفونت نه پذیرد و اگر
پای شهر بر واقع شده باشد و کوهی که خانه و مسکن فواید برینا و نیک
سند خانه را بلند کنند و کوه شمال و در در آفتاب نماید و شمال باشد و چنان
بنازد که از در یک شمع آفتاب در خانه افتد و سقف خانه بلند سار و
چهارم در تیر چانه پوئیدن جامه گرم آفتاب که از پشمینه و پوستینه
مثل سمور و روباه و حلقوم و قاقم و سحاب بود و پوست بزه در کمر آنها
نسبت و جامه سرد مثل کتان و جامه که انرا بسته باشند و جامه پشمینه میان
این دو آن باغ و ابریشم از کتان گرم تر است و از پشمینه خشک تر از پشمینه آنکه
الکس است و بزه ندارد چنانکه پشمینه دارد و جامه نرم تن را گرم کند و در
زمستان پوئیدن او مناسب بود و جامه رست تن را از لغز و پوست را در

مل خجسته خوردن پیر غذا باید داشت که غذا و شکر آنست که در وی
 دارد و نباید چغندر و میوه و هر چه از این نوع باشد که در وی معنی دارد و دست از این غذا
 و دانی گویند و بر سبیل علاج خوردن دست آنکه زود صبح کرد و خوردن را هنوز در آنچه
 لطیف بعد از آن غلیظ است تر و بلغم فراوان و غذا و شکر نان یا کوزه که بپزند و آوافت
 نرسیده و گوشت کوسفند و مرغ و امثال آنکه چخته باغ مردم تندرست را سود
 دارد و از میوه که بغذا نیک است انگور و انجیر رسیده و خربزه فایده کلی دارد و در
 مزاج بعد از سنگینی و آب غوره و شربت لیمو و مثل آن میل نماید و هرگاه از
 غذا و شکر در بدن فضل پیدا آید و استغراغ باید کرد بطریق که آسان بود
 و هرگاه از غذائی دوائی چغندر خورده شود مثل کدو و سبزی و مانند آن و قورائیه
 و کندنا و پودنه از عقب باید خورد و اگر طعامی غلیظ مثل برنج و پاپیه و نان فلفله خورد
 شود چیزی مثل آب گامه و سکه یا زرد و دل و شربت سنگینی خوردن و طعام همیشه از
 در غایت میل نمایند و چغندر اشتها پیدا آید و شربت را شسته بود در طعام خوردن
 تا خیر بیاید کرد و هنوز میل طعام باقی باشد که دست از آن باز دارد و اگر مقده کران
 شود بعد از خواب کوارش عمو و غیره موافق بود و در خوردن بسیار ترتیب نگاه دارد
 هر چه لطیف تر و نازک تر بعد از آنرا خورد و بعد از ریاضت و رنج شیر و دماغ
 تازه و مانند آن نشاید خورد که در معده کرم شده تباه گردد و از غذا و پیوسته و کاه
 مخلوط بدو نکند و موافق بیمار کرد و طعام مختلف خوردن در یک مجلس بسیار بد باشد
 و بهترین طعام خوردن آنست که در روز سه نوبت خوردن یک نوبت در صبح
 و یک نوبت آخر روز و یک روز نماز پیشین و خداوند مقده کرم را مناسب آنست که
 باید از چند لقمه نان لبت لیمو و آب غوره و امثال آن بخورد تا صفا سازد و شربت
 و هرگاه معلوم شد که طعام فاسد شد و در معده و روده باران پاک باید کرد و بعد از آن
 طعام نجس بخورد و زمانی برفقا باید حجت تا قوه جاذبه طعام را بپذیرد

در باره راه آهسته باید رفت تا طعام از قوه مجده رود و پس باید نگاه رایانست سر
قوه یا ضعیف کرد و مردم بر طعام لطیف و کمتر باید خورد و صغیرترین آن غذا سرد
و تر باید خورد و چنانچه قلبی که در آتش غوزه و غذا از حد اندر سودا باید که نشور یا کوبشت
متر به از شمع که کوبند و کبک و بلطید را چنین در سیر و ستر و بلغمی مزاج را قلیه خشک
ببر و غنی نیست و غنی چون بریان سازند اولی بود و غذا از آن کوبشت مرغ و در آن
و نمک و بانه آن نندارست بهتر نگاه دارد و غذا غلیظ قوه پیش در دوا و الی بسیار
در کینویت نباید خورد و باز بهر آنکه معده میخورد و عجز آید و به هم نیکو بد و بر یک نفع و آثار
باید کرد و غذا خشک که از آن و کادرس و نمک سود و عدس کسوت طعام به بر و چون
بنا تر تابه کند و غذا و صیرب معده را ضعیف و شسته طعام زایل کند و کمرانی آرد و
غذا سرد و میست و کمرانش کند تشنه اعراض سرد بدید آید غذا و نشور و تیز چشم را
نمان دارد و بسیار غذا است که در یک روز و یک نوبت بهم نباید خورد و چنانچه دوزخ و
غوزه و برنج و سرکه و کبوتر نجبه و سیر و پیاز و چینه و سیر و خجرات در تازنه و
انجیر در یک مجلس نباید خورد که بیم بود که برص آورد از پس میوه تر آب نباید خورد
و سیر و پیاز و کبوتر نجبه و کشت بریان که از تنور بر آید و نشور و کبوتر نجبه
نشد و خوردن پیاز بسیار کلف و سرگشتن از شیر و شراب در یک مجلس و از آن
آرد بعد از صند و حجامت چنین نشور خوردن کوهی آید سرکه و سر و دغنی
در حار روی و من نشاید داشت و مایه تازنه و سر و تخم مرغ و سیر خوردن باطل
و خجرات یکجا خوردند **فصل** ششم در دانستن ندر سیر آب مخلوط که آب سرد و تر
است و سبب آتش السبب که مر هوا گرم کرد و می آنکه چنین را وی بیامیزند و
به چنین سبب در هوا با لیس او بگردد سرد در زایده شود و هرگز آب خشانه
بپزند و فصل آب سرد در آب باران لطیف و تر و افزون
ملازمت با لیس و در دغنی شود برف که از میز یا پاک گیرند و رخ که از آن نیک

گفته باشند فرقی نیست که در آب افکند یا آب را از نیرون بدان سر سازند بهر تقدیر
 آب سرد و عصبها را زین دانه و مصل و نفوس و عیش و فالح و شانه و کشتا و موه را
 زینان دارد و آب شور در یامردم را لاغر سازد و کشتا و قولنج را نفخ دارد آب شور و تلخ
 خارش و اسهال آرد و از آب تر و سده و شک نشانه و کرده بقا از آب کرم طعم
 بر سر موده آرد و شک ساکن نکرد و صرا و نزل و قولنج و مالخ و لیا و در حوض را سود
 دارد و آب سرد با عسل موده کرم و دل کرم خشک بود و بخار از دماغ ناز دارد و آب چاه
 و کانی قیاس جو بد باشد و آب جو از آب چاه با هم نباید آمیخت آب ایستاده خاصه که در
 میان درختان و نخلستان بد باشد سپهر را بزرگ کند و احش را زینان دارد و با سقا
 ادا کند و آب بدر الصلاح نوال آن آرد و بتدبیر بسیار و اسهان تر آنکه آب را با خاک کف
 بیامیزد خاصه خاک سرخ و لیش و جنبانند و شنبانند و نجیته سازند بهتر بود و همچون کلاب
 بخیل نهند و آب غلیظ گوشت با شراب خورند و آب شور را مسکه که کرم خور را بضرر
 فروب و حب الاسس در در افکند و کرم خور و مفرات آن باز دارد و سراق
 همه آب با مخالف پانزده است خاصه که بر که پرورده بود و آب ایستاده بهر
 کرم نباید خورد و چینه با خشک خورند و اگر آب اندک بود و هوای گرم و بیم بود آن را با
 بیاض فندک کنگی کمتر آرد و اگر سیه و مفرقه بر که بیامیزند و نان در در نهند آب کمتر حاجت
 آید بر سر طعم آب بیاض نباید خورد و اگر صبر نتوانند کرم شاید بنزد آب سرد را و صبر بر
 شکمی مرطوب و سرد و اسهال دارد و محروم از زینان دارد و آب نامشک و از پیراهن
 و حمام زینان دارد و اگر صبر نتواند کرم با شراب مزوج کند زینان کمتر کند و در شتا
 کرم کرده باید و در تابستان سر و آب خوردن لشب که از آب چیز زینان دارد و محروم
 و محروم مزاج را زینان ندارد و از پیر طعم آب سرد زینان دارد و اگر چاره نباشد آب
 در دمان نکه باید است و بعد از خورد و اگر شکمی در و غش آب غلیظ کرده با صبر باید خورد
 و بخواب رفت تا آن ماده تحلیل یابد و اگر بر شکمی در و غش آب خورده شود شکمی زینان

کرد و آب با دیان سرد تخم او تشنگی را برطرف سازد **فصل هشتم** در تندرست شراب و در
اسلام شراب بر آنست و در ملت و دیگر مباح و طیبیان و رکبت سود و زیان او آورده
اند و بعضی از اهل اسلام منفعت آن طلب میدارند و از اینجاست که طریقی طبع شراب است
منفعت و بعضی آن را یاد کرده شود **شراب** که مزاج و حرارت آن مناسب حرارت
عزیز نیست حرارت عزیز میسر آید و طعام نیک بگذارد و خلطها بعضی باد را در بعضی سال
و عرق و تر و بخی کند و هر کس شراب خوردن عادت دارد و چه تر که کند او نماید و منجم او
ناقص و حرارت عزیز و قوه اندامها ضعیف شود و خلطها در تن میماند و بیمار بسیار بد و
قولنج و سنده بکشد و غذای کم تن را برساند و ناکه را بسود دارد و خواب آرد و
مفرت زرد را را بسود و هر مثل افیون و غیره باز دارد و کثرت زرد را شراب آرام
در این منفعت آن وقت باشد که افراط نکند و با اندازه و اگر بسیار خورد و اندازه نگاه
منفعت نبرد و تمام مفرت شود و حرارت عزیز را ضعیف کند و قوتها را و غذای عاجز
و هرگاه افراط کند بیم باشد که بجا جامه در خواب است و هلاک شود و موجب سکت و صرع و سقام
و خناق و سینه محرقه و بیهوشی و استسقا و نفوس و انواع علتهای گردد و شراب رقیق و
سعی کرم مزاج را موافق باشد و شراب زرد قویتر با مزاج مرطوب را شاید و شراب
سبزه غذا را پس دیر و حرارت از شراب زرد کمتر باشد و شراب ریحانی لطیف
خوبتر خوش طعم خفقا و عرق را شاید و شراب نافوس بویژه دماغ را زیان دارد
شراب سیرین تلخ را فربه کند و سده **تلخ** که شراب رقیق زرد است که در
و سیرین را زیان دارد و شراب تلخ زرد و قویتر است و سده بکشد و شراب رقیق زرد
مت کند و شراب عسل بر خلاف آن باشد و از شراب تمام است و بیش از زرد و تلخ
شراب خوش طعم تلخ با مزاج بسیار را زرد و دیر و خمار و قوی بود و آنچه سیرین
باشد و یک سنگ مانند آن است و باشد که با ششقا انجامد و شراب مویز را حرارت و

و غلبت کثیر بوجه و غلبه کند و اگر از کرم رخ و کاورس و غیره مسازند منقش شراب نهند
و دماغ منقش کند و شراب کهنه حکم دارد و نارسیده جگر از زبان دارد و کمانی آسمان
کبدش و محرور او غدا نماند که با شراب باید خورد مثل اش غوره و زردنگ و سیاه و زرد
آن و شغل از آن نماند و لیمو و نارنج و آنرا که شراب در سرد آرد و تغل از آن بی و نارنج
و در میان هر دو سه قلیج اندک آب سرد باید خورد تا قوه شراب از دماغ باز
دارد و آنرا که معده صغیف و کرم بعد نقل البله اس و آب ترشش شاید اگر معده سرد
بود نقل تر تغل و سرد و کوارش کمون و اگر غشیان و قی آن بعد نقل زبیره و ننگ و
نوبست که بر سفال بسته بوجه و شراب متواتر و مسته دایم جگر ناستاد طبع و عصب
را زبان دارد و شش آرد و صفرا را زایل کند و شراب متواتر و مسته دایم جگر و دماغ
را تباها کند و پیم سکت و مرگ مفاجات بوجه و شراب که در نارسیده از زبان دارد و
اگر سر که تاب بیا میزد و دماغ ترش خورد و کافور و صندل بوی کند و سرکه در غن
کل بر سر بندد و در از مسته به شیار شود و کس که خواب نبرد و دست سست و پاها را
علیه کشند نیز را هیچ و پوست بیرون تاب بپزند تا آب سفید شود و از آن آب شراب
بیا میزد و آب نه و یا جو خام در شراب آغشته کنند و صاف نموده در هر روز و دست
کند **فصل ششم** در تدریس خواب و بیدار در بهترین وقت از بیدار خواب آن زمان باشد
که طعام از قهقه معده گذر کند یا معده خالی خفته بن را لاغر کند خواب روز چهار روز
مثل ناله خاصه در زمستان و سقوط مسعودت آن در زبان کار تر جگر و مزاج سرد را
خواب بپایر بوجه و کس که روز عادت خواب دارد بتدریج از آن باز کند و خواب روز یک
خواب نباشد و در تر زرد سازد و وقت خفته اول بر بیدار است یک زمان تکمیل از آن
بر بیدار و چپ را چپ نماید و شکم را بمش سحر گرم دارند و اگر بر شکم خیسید غذا نیک بر قهقه
و بر پشت تکمیل بخوان زبان دارد و سبب آنکه منقش که از دماغ بسین سر آید و سبب سحر و آنچه

در دماغ بماند کالوس و صرع و سکنه تو کند و بنحو اینست مقرر که کند و
ضعیف کند و خواب بباد از این دار و جهت آنکه غذا است بهضم نشده و
خواب باشد و آواز خوش معتدل و آواز آب و درخت و مالیدن بسیار و شرب
منزه و آب سرد و اگر خواب نیاید درخت یا گیاه که کند که کند و چرم را بپزند
و از طرف او به بند و پیش او جماعت کتاب و تاریخ و اف نه خوانند آن مقدار
که معلول شود و یکبار از پیش او برخیزند و در حال خند و شوخی و سر و دست بردارند
فصل نهم در تدبیر حرکت و سکون باید دانست که کسی که اندامها و مردم کرم
شود و حراره عزیزین افزود و ندیدد یا بد آن حرکت را ریاضت گویند و ریاضت در
تدبیر تن در سه کلی اصلی بزرگ بود و فضل که از غذا و روزمانه بتجلیل خرج میشود
و ستر نیز باین جهت ریاضت آن وقت بود که طعام روز بهضم یافت و طبع اجابت
کرده و خشک که بر ریاضت مشغول فرایند اما سرانجام بماند و بتدریج محکم نمائند پس
بر ریاضت مشغول شوند این مالیدن را اعتدال گویند و چون از ریاضت فایز شود
باز بماند و در میان این مالیدن دوم چند بار اندامها را بکشد و بپازد و نفس را
نگاید و اعتدال را که تواند تا اگر فضل مانده باخیزد و دفع شود طبعیان این مالیدن را
استداد گویند و ریاضت آن مقدار کند که رنگ رو در آن رخسار شود و عرق
آید که از ریاضت باز آید و در حالت کرمی که زمان دارد و **و الزام**
ماند که یا چهار وقت فردی و عدد در هر وقت **فردی** همان باشد که اگر
بروز نهد یا حرکت کند لکن باید چنانکه از هر سه سبب آن فضل یا بکشد که **فردی**
که از سر و دست و گز و وقت تو کند کند **علاج** مالیدن بر و غن یا بپزند و غن
و جام و آب بن و غذا و لایف و مانده که **تجدید** آنست که در اندامها امتلا و عدد و کمال
و حرارت را بپزند در کما و بند و آب و غن **فصل** باید در فضل **علاج** جام و در غن

اینکه و کز او لطیف و مانده کی **در آفت** که رگها ممتلی بود و نیز دست بر
نمونه ای باید **علاج** آن اگر ورم بود و استلا و انزعاج و اگر حراره بود و ششها خشک و
انرا بکوباید و روغن مالیدن و اینرا شکیزد و **در آفت** که در اندامها
باید و سبب عرق بسیار در هوا و گرم منفرجه رسیده باشد و کم خورن در روز
علاج حمام و آبزن و روغن مالیدن مثل بادام غذا مرغ و یا چه **فصل** و هم در تن
دار و مسهل و غیره مردم تندرست و کودک و شیر خشک اندامها غده که گوشت
غضنه و شکم و اندک بود و آنکه بجای حرف سین تا گوید این بپزد کرده را مسهل سبب
نه بود خاصه در هوا گرم و مضطرب و جاست ننگند و کم خورن کلی باشد که بپزد
و آنکه اندک آن زمان و مباشرت در هوا گرم و چله زیان دارد و کس که مسهل کلی
بزرگ باشد در حاله دار و خور و دار و خورن بسیار زیان دال و قوه را
و احتیاط را ضعیف سازد و که دار و خورن عادت ندارد و طبیعت را در او دارد
ندید و اگر چاره نباشد و در وی مناسب خلطی که دفع باید نمود و در و چیز در شش
دار و جلدت و در تا که رطوبت دارد و کثرت در و خلط بخت شود و دار و مسهل باید
که بسیار سست نباشد تا موده انرا غذا سازد و اگر دار و قوه پیش از آنکه در کار
آید بجز آب رد کار را قوی تر بود و اگر بنحیدر دار و ضعیف بود فعل او کمتر کند و کار
چون این کند و آب گرم بعد از دار و قوه و ضعیف کند و بعد از قوه او را قوی و در حال شده کار کند و
و اگر موده گرم پیش از دار و جلدت با چند لقمه نان بشریت خورد و اگر قصد
و استعمال حاجت آید اگر خلط گرم بود اول فصل کند و اگر خلط بلغم مسهل خورند
اگر دار و کار نکند و بر آید که در و در اعضا پدید آید شانه یا حفته یا بجلاب
گرم بد و نماید و آب و سبب دفع غشیاں میکند و دار و در کار مر آید و بعد از خوردن
دار و بخامیند و بوی غایت و اگر حاجت نکند چنانچه تن از ماده پاک نشود و کار

و در حال شده کار کند و
نباید خورد

دارد و خورد و چند بار بحمام و رایدن عرق کنند و ماده میل بجلد نمایند و باز در او
از اعراض و جمیع و شاد و موطویش را لکها دارد و چنان در او قانع شود
بلغمی را تخم ریحان و صندل و مقلد مزاج را اسپنول بچهار عرق و فندک دارد
کار است که شکر پخته و هند تا تینز و قوّه دارد و از زرده باز دارد و اگر سبب و بیش
شود اسپنول بر وزن کل حرب کرده باب سرد دهند و اگر تخم لسان الحمل در
شکر بچشند و بدهند در حال به بند و اگر تپش شود اسپنول و کل ارمنه و صمغ
عرب یا شربت ابی و ثوب اللّاس و تریاق فاروق اسهال باز دارد و اطراف
به مبتدا و عطش از ترقو ملک و اهل تنعم و کسان که دار و دشوار توانند خورد و تپ
لطیف باید کرد از ادویه و شراب و جلاب مناسب است و تنوع بلغم و صغاد
سودا بحرقه باید نمود و این مطبوخ غذا و دینز را اسهول و از صفی خشک بخورد
پنج مونس تراشیده درم در یک کاسه آب بپزند تا نیم آن بماند صاف
سیانند و بپست درم شش خشت در دحل کرده یک شربت بوج **فصل یازدهم**
در تپش و قشیر که در سینه علت باخ و سینه تنگ و از کوشش بر عینه و کردن
در از و صخره پرون آمده و دماغ و اعصابی سر صغیف باشد قشیر باید کرد و که بسیار
نخیه بوج دارد و سسل اول تر از قی بوج و مغوت قشیر است که معدل ایاک کنند
میل طعام پدید آید و بر تان و ریش و فالج و نفوس و مایه خویا و قو بار سودا دارد
دارد و سسل قی و عشیان آرد و پیش از دار و لب روز قریب نماید چنان دار و قو
قی و عشیان نباشد و مغوت قی است که معدل که از بون کنند و از اطراف و دید
تر و دندان و چشم را زیان دارد و بیمار سینه آرد و اگر قی بوقت و دندان
کنند که اگر سر و کوشش و تیره که چشم زایل کند و در روز که قشیر مغوت طعام
مختلف خورد و اگر شراب فواره باشد شراب فواره و آن مقدار صبر کند که هم آید

شده بعد از آن ترکند و اگر در شوار آید شراب و روغن سه روز میل نمایند و بحمام
رو و روغن در تمام بدن مالند و غذا سنور یا چرب و در حمام قرغایند و اگر بهر
بوی جان را کرم سازد و در وقت قی کردن رفاده بر لپشت چشم بنهد و بوی فارغ
شود و روغن آب سرد بشوید و بدان آب کرم و عرقه بکشد و آبها را
خوبتر و قوی که تر کنند تا بلباس است و بلبغ مزاج را پیش از طعام و بعد از آن
باید و کرم مزاج را بعد از طعام و شراب بخورد باید که در این قر و عرقه بکشد
و مصلحتی با آن که قند سوده آب سیب میل نمایند تا ماده که نرم می شود در او باز دارد
و باقی فضل معده بجانب زون دفع کند و اگر بجای مصلحتی کل قند یا طریقی
نورند شکاید اگر از دار و سوزش در معده شود شورایی مرغ فریه آنرا از ایل
و اگر فواق آید صرعه آب کرم و عطره سود دارد و اگر در سینه و پهلو دردی
شود روغن یا بونه و کل و بادام بخارند و در وقتی آنچه بر خطرات ازیت تخم شرب
و در مقل تخم سبیت و در دم بوره درم با آنکه سینه آمیخته نمایند و پیش از طعام میل
نمایند و یک کاسه آب کرم بعد از آن خورند **دردی دیگر** تریب را یا به سینه در
یک مقدار در مرغ به نری اندک رنگ و یک شب بگذارند و مقدار سنگین
آمیخته نمایند و دیگر روز پیش از طعام تدبیر فرستند و اگر سبب از آن
طعام خورند یا در ماهی خورند قی آرد **فصل دوازدهم** در تدبیر قند و حجامت
قند استخوان غیر مکرر بوی جهت آنکه مرکب اضطرار و خلست هرگاه قند شود
بر خلطی صبر کند شود و فضیلت قند آنست که هر وقت در کتبش بداند و قوام
خیزد و آن دید و آنقدر که مصلحتی با آن میتوان گرفت و در او رسد و قی اگر
افراط یا تقصیر کنند از آن مشکل بود معلوم است که جگر کرم است و بوی
خون در جگر با بوی معدن قوه طبیعت و هم تن را از آن بهره ست و بدان

پیورده شود هرگاه خون پیوسته گیرند ضعیف و غش شود که در **یک** روز
از حکم بدن پیوسته است و همچنین بدل میسرساند و آن خون در دل موجب قوه حیوانی از
رود و همه شریانیها به هم تنیده و در وقت حمی از سرمانا بیرون رود و قوه حیوانی
باطل گردد و بمیره و منافع هضم آفت که پوست رنگین و تازه دارد و مردم بین
خون کثرت رواند از اشتباه اند و این را از خطاست چنانکه هرگاه خون فاسد در بدن
جمع شود سبب بیماری گردد و عذر گرفته اند که غذا و لطیف و اندک مزاج خون
با اعتدال باز آید اگر چه باین تدبیر صواب است مدتی باید تا غذا با اعتدال باز آید و شاید
منهلت نماند پس ضرورتی ندارد از این سخن باید گرفت و اعتماد بر قوه و حال دل باید
که و طبیب در حال فصد دست بر نبض دارد تا اگر اثر ضعیف و تغییر ظاهر کرد
فصد قوی کردن پیش از فصد غش باز دارد و خاصه کسی که در معده او صفر الزله
کرده باشد و فم موده ضعیف بود و در حال هضم آمدن غش کمتر واقع شود از این پس
برگ بود و پیش از فصد زمانی اندک آب انار و آب غوزه یا شربت سیب ترش
و هضم غش باز دارد و سرد مزاج را شراب پودینه یا میوه یا جلاب که در او
کمرب باشد و مشک بود کنند و دواء المسکن بجلاب آب انار دهند و کسی را که در
نوبت باشد که نرسد و در حصه تا سیوم اگر امتلا نبود فصد نمایند و میان در ده
و رغایت صواب باشد و در رات کین دهند بعد از آن فصد نمایند و در روز فصد
و بعد از آن تا دو روز طعام لطیف و کمتر خورند و چیز که منرا نبشند خاصه منرا نبش
مزاج را میل نمایند و بعد از جماع و کسالت و قهر و هیض و عجز و دلبری که مکنش
شود و رک نباید زد و اگر ضرورت شود بعد از سه روز فصد نمایند و هیچ چیز
خوشبوئی بر سر رک نگذارند و اندک خاک بر سر رک باید گذاشت و مرطوب مزاج
را پیش از فصد و یا صفت معتدل فایده دارد و در کسالت که آنرا کثرت اند

و باسلیق و حبیل الزراع و اسلیم و باسلیق البی
وصافق و بالیف و عرق النساء و هر یکی را منفعت گفته و فیصل علیه شریعت
و سینه و کام و زبان و لب و دندان را سود دارد و اکحل همه تن را سود دارد و
باسلیق علیه جگر و سپرز و ذات الجنب و سرشام و درد سر سینه و زانو و ساق و
قدم را سود دارد و اسلیم و نبال باسلیق است از دست راست در جگر را فایده دهد
و از دست چپ سپرز را و کمر را رفع دارد و حبیل الزراع در بعضی وقتها با ک باسلیق
هم در بعضی با اکحل آمیخته باشد و فصد صافن حیض بکشد و کمر و نارس که بران و
خایه و قضیب هم دفع نماید و بالیف بعضی گفته اند و نبال را کما است و شافق آن
رک شده او در دست و احشای را سود دارد و فصد عرق النساء درد او را زایل
کند اما فیصل را با بوشیا یا بوریب روده باید زد و باسلیق در زیر او شریعت نیست
نکسویا باید زد و بوریب زنند که اگر بدر از این زد باید زد و باسلیق البی را با بوشیا
با بنام باید گرفت پس از آن باید کشود و فصد اسلیم را ساعد باید و البت و بوریب
زنند و دست و رآب گرم گذارند تا خون آنمقدار که باید بود در ک صافن از بالا
رست آنک باید بست و از اصل رک در رک با دست از دو جانب او اصل را باید زد
و بالیف در زیر زانو است از جانب الیه ساق و بر دوران بیاید لیت تا رگ ببرد
آید و عرق النساء را از میان او تا شاکلک به چند حسته در زیر پائی او فصد نماید
میان بنصر و خنصر رک بخورید اگر یافت از خطا ایمن باشد و اگر نباید از لیس شاکلک از جانب
و حسته بر راز باید زد و دست برین لعصب و غشا نباید رساند که مباد آنک شود و اگر رک
بار یک زنند و فصد در زیر پوست هم شود و جایگاه رک که بود با سیه شود و لشتان
آن بود که فصد باقی بعد از دست دیگر فصد کنند و اگر از شران فصد کنند با سیه
او و میزب از فصد میا و نشان از زردت کتب یا فی قلعها را تا قیاطا کلان رسید

از یک درم صمغ عربی سه درم بکوند تخم مرغ و خانه عنکبوت بر صراحت و ده الحان
کنند و بپزند و چند روز نگشایند و بعد از آن بر تق بکن بپزند و در میان
رفیق تر بود و اما حجامت که در کان و سپر از بجا بر فصد بود و بر عضو که حجامت کنند
آن عضو را پاک و تا مزوره نشود حجامت نکند **بدرنگ** که شصت سال بود حجامت
نکنند از بهر آنکه خنکی بر پوست غالب کرده و در حصار دم و پانزدهم ماه متلی بود
از خلط در بدن و که کرده مثل بجانب پوست کرده فصد بکند و در هر نقصان
بگیرد و فصد حجامت نماید پذیرد و آن فصد است رک زدن را نشاید و هرگاه
نوزده نقصان کرد فصد حجامت نماید و عظیم دارد **فصل سیزدهم** در تدریس
استغناء و دیگر آن نفث بود و در اربول عرق میا که از سیف آمد که
و بان حجامت غفران بشیاف استغناء بختن و در اربول معلوم باد که هر طریقی که
نوزده شود از اسهال و فصد اول در معده و فصد دوم در جگر و فصد سیم
در اندامها و از هر فصدی چیزی که توه مغیره از تمام نگردد باشد عاقل و فصد
بطریق دفع شود فصد اول تحت و اسهال و تدریس آن یاد کرده شد دفع شود
فصد دوم با در اربول باغ و نفث از در اربول آنست که در در بند و
بیت و استغناء و سیف تدریس که از تر بود زایل کند و تدریس عرق النس
باید دانست که عرق فصد سیم است و طریق دفع آن کزرها و باریک که افرا
مسام گویند بعضی فصد بخار است که از نیمه تن دفع شود و از آنستوان
درید و بعضی شمع که بر پوست بماند و بعضی عرق است که آن مسام بیرون آید و در
وقت چار عرق کند را است باید و هوا و گرم و حجامت عرق بسیار که رطوبت اصل
کم نماید و در اربول بود و تدریس مخاط که رطوبت غلیظ است که از سوراخ بینی
خروج آید و بجا رسد و مانعی بدان پاک شود مثل سکنه و صرع و مانند آن و عظم و
غضره و جگر که در شراب که بر سنگها کرم نمیزند و جگر با بون و پودینه

عرق آرد

و غرض سغید و نفل و عطش و صبر سوده بوئیدن عظم و مخاطم بسیار آید و در سینه
که از دهن و زبان و کام آید آمدن آن دماغ چشم و گوش و خلق و کله و صخره و سده
را نفع داند خاصه در زمستان و مردم مرطوب را و غرضه با لکامه و سرکه و خردل
و عاقر قرحا و مویرج و معتر و ایاب غیر بعضی یا مجموع در حمام یا طار کرم فایده دارد
و تدبیر شیان فعل او در استفراغ ضعیف بود و ماده که بزور نریک بقیه باشد او در
در دلشست و سر سبز و هوای از آن مناسب است کرم مزاج را و که کتب دالوار
بنفشه و قند دانند که مجوده باید ساخت و بلغ مزاج را از جادو شیر و سکنج و قند
نمک هند و شحم حنظل و زنجبیل و سورخجان و تخم کرفس و چند سیدستر و قند و زنجبیل
و انزروت و برک سدر از اینها هر زهره شافه سازند و تدبیر حوشه فعل او از شاف قوی
تر بود و که معده او ضعیف باشد در روغن ثانی آن که با عسل و جراحته بر سر سبز
تدبیر بهتر از حقه نیت از بهر آنکه بخار داده از دماغ فرو آید و بر بنها حقه نماید
که صفت آنکه گاه باشد که معده در ده بار یک بر آید و اگر حقه از صفت در دلشست
و کرده و کمر گاه هر کس بیمار بقا کنید و سر با لکامه اگر از بهر در ناف بر کند بیمار
بزرگ و خرد چنانکه شکم او آویخته و سرد سینه بر بالشی افراشته و بیمار باید که در آن
و از آن عظم و سرفه خود را نگاه دارد و مقدار استدال از حقه پنجه مثقال
العت و شکم را به پیوس به آب حقه و آب چغندر و روغن زیت یا روغن زرد
یا کلسافه در حقه و در دهن و قولنج از حلیه صفت نمک و بوره نماید
لغابا و بنفشه و کک مشید و در حقه در دهن و قولنج از حلیه و قند و ریان
سیر و تخم کرفس و سداب چاره نباشد و در بعضی حقه آب لکامه و قند
و سیدستر و از بهر در سرد چشم و گوش شحم حنظل و از بهر سوزش و دماغ
و شش آن از طبع خنکاش و روغن کلم کنند و از حقه افیون و آب کستنی بناید

77

نور تغییر کند و حرکت داد از بگرد این حال و طبع است که اثر اعراض نشان
نور تر از اثر دیگر میباشد و بعضی اعراض نشانی بر مردم کرم کند و اختلاط و ارواح
مثل غشیم و لذت و امید و شادی و اندیشه و بعضی سر کندی و غم و ترس و نومیدی
و غشیم عظیم منفر را بکشد آرد و رنگ رو از زرد سازد و مردم کرم مزاج را از زبان دارد
و مرطوب و سرد و در اسودد و اندیشه و رنگ در وی را افزوده و غیره بکند و مردم
شاد کام را اثر بیری و دیر تر بیدار شود و شادی و غرط از و دل تمام شاد شود و کینه
گیرد و روح باطله شادان میرون رود و بمغایا بدلک شمشیر و ترس بسیار
را از اندرون تن بدل فرستد و آنجا خسته شود و بمغایا میرون و مغایا بدل از و در
کثر باشد از آنکه از جهت شادی بیکار و بخیل رنگ در وی مسخ کند و غریزی روان گردد
با خورزد شود و منوع امیدوار و بچشم شادی معتدل و مطرت نویدی همچون افزوده
از اندیشه خالی بودن خاطر طبع کند دارد و حرارت غریزی ضعیف کند و اندیشه و غریزی
سفر کردن و شکار و کارهای عجایب دیدن از بیماریها و سوء عیش بر باند و علاج چشم
بشریبای سرد و حکایتها خنده ناک و خاطر نمودن و دستان و محبتشان و علاج اندوه
ترس با امید و قوی و بملام و لذت و لذت و آواز با بلند و شراب و مفرصای کرم **فصل**
پانزدهم در تدبیر پیران مزاج مردم پیر سرد و خشک بود و پیرا مردم پیر شود و تدبیر
بکرم و تری باید نمود و کرمایه و روغن و غنای معتدل مثل روغن کوس و یا سمین و شراب
انزک و در آب شکر کرم نماید و خوشبختی و شادی و از ترس و اندوه و چیز با سر و مثل
کافور و نیلوفر و ترسیا و در باید بود و از بهر او بد و بویسی یا خوش نیز نگاه دارد و غریزی
بتغاری و اندک اندک باید خورد و بوز و سپردن آمدن پیران را طعام توانی بود
کرمایه طعام نشاید خورد مگر در معده مرطوبه بود و بطریقه علاج را با شکر و شیرین که در
سودا و نیک و ترش نشود و دارد و کرمیخ بشیر یا حل و قرقایه دارد و کرمیخ یا حل

دارد و اگر لب خشک بود چنانچه بسجای نایلکته برک کرب بنهند و مغز انار
تخم معصفر کوفته در وی بچوشانند و سفوف دارد و اجابت کند و درم مصطکی کوفته میل
نمایند و اگر لب را پاک سازد چهار درم افینون و چند خمر خشک و قدری تخم معصفر
بکوبند و بخورند اجابت کند و تا ضرورت کلی شود سپهر انرا فصد نمایند و طعام ان
کوشک آید و حلیم کنند و در حشمت که در و در حیف و اندک زنجبیل بود و در فصل سرما تریاق
و دوا عالمک و ماده الحیوة **فصل** در نوزدهم در نوزدهم سفران چغندر غمغمانند
سپهر از آنکه بفرستند آنچه دانند که در سفر خواهد بود از تشنگی و کمر سنگی و خواب و سوا
و کما و پیاده رفتن و طعام و آب شور و مانند آن مثلا اگر هوا گرم بود تخم ترک باید زد
و بکوبد و آب باید نمود و اگر سرد باشد جالی کث و ده باید قرار گرفت تا مناسب هوا
خور کنند و اول فصد باید کرد یا بمسمل تن را پاک سازند و در امتلا بر سر نیاورد
لشست و چغندر در منزل خود آید طعام بلبل خورد و اگر در کرمات لشست و شوره
منقال تخم حنظل بر کرم خورند تشنگی زایل کند و آب بسیر که آمیخته تشنگی بماند و سرافقا
پوشیده باید داشت و یکم سواری شربت آب سرد باید در منزل بخشد و
نمان و کف پای و عضله سار بر روغن بنفشه و کرم مانند آن چرب باید کرد و اگر بیم باد
سموم باشد بنفشه و دکان پوشیده بران زخم همر نمایند و پیاز برده باد روغن سرور
و روغن بنفشه بر کشیدن و اگر کرم را سموم در یافته باشد آب سرد بر دست و پا بسیار
زخم و اگر در آب سر و نشاندن در روغن کل و کللاب و آب بید بر سر او گذارند
خیار و بادرنک و برگ حنظل و در هر لحظه آب غرغره کنند و در جبهه بخورند و اگر
بیت نگیرد شیر و روغن موافق بود و اگر سرما بود چغندر در منزل رسد و در پیش از تشنه شود
و خورشید بنفشه کرم کند و دست و پای بر روغن افینون و زیت چوب کرده گرم
سازد و در طعام سرد و روغن خورند و سه پالک ملت یا شرب گفته انرا سوا

تا بشنوند و سرما زده را بکندرم انکرت یا مثلث یا باماء العل حل کرده بپزند سودا را در و بنفشه
 سوزش آتش نباید رفت و اگر بایز نک بگردانند و آرزو شود در آب کرم بپزند
 تا چون برود بکل از من و اندک سرکه و آب طلا نمایند و اگر بایز سیاه شود یا بنفشه
 شد بوجه غیر از جدا کردن مذکور نیست و اگر از باد آفتاب رنگ در متغیر شود بوجه
 اسفند یا سپیده تخم مرغ پاکیزه حل کرده یا صغیر بر در طلا کنند اثر آن باز دارد و بسیار
 بکه مضر است آبها باز دارد و در غرض مثبت و با بونه در عضلها ماییدن مانند کی زایل کند
 و مسافر در یاد دل که در گشت در آید اگر قرصی کند لکین باید داد تا بخور آرام گیرد و اگر از
 حد گذرد بکوبت نمار بود و در آب و نار و غوره و سماق و صندل بوزنه چیده نم نموده
 قوت دهد خاصه اگر با بودیت باشد **باب دوم** در بیان حد طب و منفعت جزاء علی
 علی و ارکان و مزاج و مستلکست بر نوزده فصل **فصل اول** در بیان حد طب و منفعت
 آن طب علم است که طبیب بدان علم در حال تن مردم نگاه کند و تندرستی بر در نگاه دارد
 و اگر بیمار گردد بحال صحت باز آرد به آنچه ممکن بود و موضع طب است که بدان که
 اسباب جمله کائنات از تن مردم از بید تندرستی و بیماری و طبیب این سخن و احوال
 و کیفیت تصرف در آن معلوم نماید و آن چهار سبب است مادی و فاعلی و مهوری و
 غائی اسباب مادی که نزدیک تن در است و بیماری پدید آید به مقتضای سبب با
 روح دوم سبب فاعلی و همچنین مادی که احوال تن مردم بر فاعلی است نگاه دارد و سبب
 تغذیه کرده و اگر بر خلاف آن باشد که احوال تن مردم بگردانند و سبب بیماری شود
 و طبیبان آنرا اسباب سببه گویند یکی هوا است دوم طعام و شراب و دار و دوا سوم
 خواب و بیداری چهارم حرکت و سکون پنجم استغراق و عرق و چیزی که از سینه آید
 ششم اعراض غشائیه و غیره و ششادم سبب مهوری و آن ترکیب و قوتها که از
 مزاج پدید آید و سابع غائی قوت افعال است که از معرفت قوه و از روح که در
 حاکم عقل است **فصل دوم** در بیان منفعت طب معلوم مادی که تن مردم مرکب از ماده و صورت

و ماده آنست که از چهار چیز که با یکدیگر سازنده و آمیزنده و آمیزش پذیر
و یکدیگر را بستند و بسبب سازندگی مادی از آنها میسر است که هر یک
فوقش در این طبیعت و صورت همیشه سه آن دال بر کما و ناکه با هم افتاده و آمیزش در این
نشود و کار صورت کالیست بگوشتش و قدر کار ماده بطبع هرگز کار که میسر و گوشتش
باشد و کار که بطبع بگوشت نیاید و این سبب بگوشت تغییر احوالی مردم را و اسباب
که در باب گذشته مذکور است بهجت در در این می کنند پس ضرورت چیزی با نیست که
صورت را مدد دهد و آن علم طب است که الله تعالی از انبیاء داشته و منفعت طب
که سبب تدبیرات احوال تن اول سلامت تر از احوال تن دیگر باشد که از تن طب
خالی بود و اگر کسی را بیماری شود آسان تر و در تن حال فویش است **فصل سیم**
در بیان منفعت جزء علی و علی طب و منفعت طب که در این تن در است و از این در
بیماران بخیر باد سودمند و دور داشتن آنچه زیانکار بود طبیب باید که اول موضوع
طب بدانند و قدر است و بیمار را در دو بدانند و سبب هر یک این جمله جزء علی و
و جزء عممی آنست که بدانند که تن در است چگونه نگاه توان داشت و بیماری
چگونه زایل توان شد و هر شحفه که این معانی برین جمله بدانند طبیب کامل باشد
العمل کند و اگر نکند حسرت آنکه عرض از جزء علی و شرط طبیب نه آنست که
بدانند که چگونه عمل باید کرد **فصل چهارم** در بیان ارکان النوع آن چهار است
خاک و آب و هوا و آتش هر چهار را محال یکدیگرند اگر چه ماده در ادبی
در همه کائنات این چهارند و هر یک را بر طبیعت و صورت او نتوان یافت
و میان هر چهار که آمیخته شده اند از این پدید آمده و صورت قوت هر یک
باطل شده و این دو که آنست و آنست و آنست و آنست و آنست و آنست
است و آتش صفتش در بیان شناختن زمین و احوال از زمین است
سیط جائی پائین دیگر از کائنات و آنرا آرام دال بر و از هر دو از زمین

آزاد بماند بخارج خود رود و گرانزد و اینست که فرود آید و در میان آب و
طبیعت از سرد و خشکست و منفعت او در عالم آنست که هر چیز را
پایدار کند و بران گذارستن بنهند همانند **فصل ششم** در بیان احوال آن
آب لیسط است و جایگاه او آنست که گرد همه روز زمین در آمده و از زمین
بکثرت است نسبت با هوای آنست و قیاس با زمین سبک و سبب آنکه باره از
زمین برین شده عنایت آفرید کار تبارک و تعالی تا ریح شمالی را برهنند از
گرمی تا از نگاه مردم و جانور باشد و هوای او شتر و مردمان شتر است باشند و این
معلوم است که بعضی جانوران از آب چاره نیست پاره زمین جایگاه آب و
زمین یکی کرد و آب را در زمین پراکنده کرد تا همه جانها بیکایک برسد و طبیعت
آب سرد و تر است و خاصیت او آنست که پراکنده شود و آستان بهم آید و
جمع شود و غشای و شکلیها زد و قبول کند لکن نگاه ندارد و منفعت او در عالم
آنست که دیگر ارکان لیسط او قبول می نماید **فصل هفتم** در بیان احوال
هوا و اوج جسم لیسط است و جایگاه او بالاتر از آب و فرود از آتش بود
و طبیعت او گرمست و تر و هوای آب فرمان بردار است از قوام هواست و هر
چیز غلیظ بجز بهر چه رسد او را الوده کند مثل غل و هوا در غایت لطافت برین
الوده **فصل هشتم** در بیان احوال آتش و آن جسم لیسط است و جایگاه بالای
همه ارکان و در غایت سبکی و اوج حقیقت مطلق گویند و طبیعت او گرم و خشکست
و منفعت او آنکه همه چیز را بسید و بخت شود و اجزاء را با هوای او در همه جسمها گذراند
و در آرزو زمین از او شکست شود و بعضی کائنات از زمین جدا را ارکان حاصل است
فصل نهم در بیان مزاج طبیعت ارکان که در فصلها گذشتند مذکور است حکمای
صورت و ماده گویند و به صورت مخالف یکدیگر اندوز و هرگاه صورت در یکدیگر
گردد صورت و طبیعت در میان پیدا آید از مزاج گویند مثل آنکه در سردی

و اگر معتدل باشد و خشکی برتری غلبه کند گویند مزاج خشک است و اگر تر غلبه کند
 بر خشکی گویند مزاج تر است و اگر برتری و خشکی معتدل باشد و گرم بر سرد غلبه کند
 گویند مزاج گرم است و اگر سردی غلبه کند گویند مزاج گرم است و اگر سرد بر سرد غلبه کند
 گویند مزاج سرد است این انواع را مزاج مغیره گویند و هرگاه صورت برابر نماید
 صورت غالب بود و در صورت مغلوب بوجه چهار مزاج مرکب بداید گرم و خشک و گرم
 و تر و سرد و خشک و سرد و تر و سرد و تر و سرد و تر و سرد و تر و سرد و تر و سرد و تر
 باشد یکی معتدل و چهار مغیره و چهار مرکب **فصل دوم** در مزاج معتدل اعتدال معتدل
 آنست که ترکیب اجزای لیکن و دو برابر و قوت صورت را راست باشد و این معتدل
 در عالم موجودیت و نزدیک طبیبان اعتدال چنان باشد که از هر اندامها در هر
 عصب و گوشت و استخوان هر یک را آنقدر که در هر خشکی و تر که باید و مزاجی که
 را شاید بدید آید باشد و هر اندام از اندامها مزاجی و اعتدال را در هرگاه از مزاج
 خوف ببرد اعتدال آن شخص معتدل گردد و مزاج هر اندام را در هر شخص حلیست که
 آن شخص معتدل باشد و اگر از آن حد بجهت غایت افزاید یا کاست حق سبحانه و تعالی مزاج انعام گرم و تر و کینه جگر
 با مزاج سرد و خشک استخوان برابر کنند و چون مزاج اندامها برابر کنند
 از مزاج معتدل بدید آید نه معتدل و از مزاج اندامها مزاج پوست با اعتدال
 نزدیکترین خواهد بود مزاج پوست سرد خشک است که مردم چیز نادر و گرم را
 بر خشک و کف دست ملاطفه نمایند **فصل دهم** در بیان سال عمر مردم از روز
 ولادت تا یا نوزده سال حال پروردن و بالیدن بود و این مدت را روزگار کودکی گویند و چون
 بزرگوار نوزده سال بر جای بماند و بعد از آن تا شصت سال که نهم باشد بعد از آن شصت
 سالگی پیر گویند و مزاج کودک گرم و تر باشد و نزدیک جوانی تری بتدریج کمتر میشود و گرم
 غلبه میکند و مزاج جوان گرم و خشک بود و مزاج جوان معتدل تر از مزاج بزرگتر باشد
 لیکن نسبت با مزاج کودک گرم و خشک و قیاس با پیر گرم و تر باشد و در میان کودکان

آن شخص معتدل باشد و اگر از آن
 حد بجهت غایت افزاید یا کاست
 حق سبحانه و تعالی مزاج انعام
 گرم و تر و کینه جگر با مزاج
 سرد و خشک استخوان برابر کنند

کمتر شود و در سیری گرم تر از طبع می شود تا آخر پس مردم بخت باید دارد
 زنده نماید پس حرارت در طبیعت در چهل سالگی کمتر می شود و باره وضع میکرد و بگری میزد
 کار و زحمتها چنانکه فرغ چراغ روغن نم میکند و باره بختها و زنده شدن با تشنگی میکرد و در بخت
 است در کلید مریدیه و این جزو حیوانات و از غذا بدل آن نباید و به هم نقصان می رسد
 و بدل آنچه خورده حاصل شود و تر غریب سرد و تر جمیع کرد و تا آن حرارت را فرو
 بدین سبب همیشه باقی نماند و طبیعت این مرکب گویند **فصل نهم در بیان مزاج**
 از اینها اندام مردم و اخلاط که در تنها است قیاس کنند و دل همه کرم تر باشد پس سخن
 نثرانی پس حکم و صفا و فخر دیگر کسا و گوشت تر پس است و چون اندامها و اخلاط
 خود را قیاس کنند بگویند سرد تر از همه باشد پس نور و استخوان و عروق و دریا و در غش
 عصب و نخاع و دماغ و چون اندامها و اخلاط تر قیاس کنند بگویند و دریا و
 رگش و حکم و سیر پس گوشت غش و گوشت کرده و چون اندامها و رگش قیاس
 کنند بخت نور است و استخوان و عروق و دریا و در غش و رگ عصب و دل
فصل سیزدهم در بیان مزاج اصلی احوال مزاج اصلی هر کس که مایل بختی بود
 او در همه احوال و احوال مانند و آنکه مزاج اصلی او سردی و تر کس اید احوال هر کس
 او به سیران مانند و سیران و در تاثیر کند و اگر مزاج اصلی کرم و خشک است در روانی خشک
 و کرم بر در غالب شود و چون از آن در کرم و سیر کرم و اگر مزاج اصلی کرم و تر باشد در روانی
 نیک و در سیر بد حال شود و اگر مزاج اصلی کرم و تر باشد در کسولت نیک باشد **فصل**
 چهاردهم در بیان خلط و آن بطولست روان در تن مردم و جای طبیعت آن رگها و
 و اندامها که میان کشاده است چنانکه هر صوره و سیر و زهره و اخلاط چهار صوره است
 و آنرا طبیعتی گویند و آنچه بدست نا طبیعتی باشد و اخلاط چهار صوره است و سیر و زهره و
پانزدهم در بیان احوال فخر و سیر و آنست که فخر کرم تر است و تو که در حکم می کرد
 معده و فخر و رنگ و قوام آن چو کشکاب بعد از آنکه کلسی گویند و کلسی که از معده

بجای دیگر باید و یکبار دیگر کسر و قشر کردن و در زیر
شود و غذا کرد و آنچه از یک بجای دل آید از حرارت دل گرم تر شود و قوام آن
ترا و رنگ آن اشقر و قشر طبیعی رنگ آن سرخ و بوی آن خوش و طعم آن شیرین
و قوام آن معتدل بود و قشر طبیعی رنگ و دونه باشد یکی آنکه مزاج او بکودکانه
تر باشد و تر شود و قشر طبیعی با و بیامیزد و قوام آنکه فضل منور و بلغم سودا
و قشر طبیعی شود و در رنگ و بوی و طعم او بکودکانه و منور قوام او رقیق و طعم او تلخ
کند و سودا قوام او را غلیظ و رنگ او سیر و سیاه و طعم او ترش کند و بلغم او
سرخه او کثرت و طعم او رقیق و از حرارت بعد طعم او شود و قوام او غلیظ کند و اگر
حرارت ضعیف باشد قوام او رقیق و طعم او ترش کند **فصل ششم** در بیان
احوال بلغم شیرین باید دانست که بلغم دونه باشد طبیعی و باطبیعی طبیعی آن است که طعم
شیرین بود و قیاس با مزاج منور و سودا سرد باشد و نسبت با مزاج ترش
سرد باشد و بلغم باطبیعی چهار نوع است یکی آنکه قوام او رقیق باشد از رطوبت مایه
کویند نوع دوم غلیظ باشد آن را مخاطی کویند نوع سوم غلیظ تر از راجی کویند نوع
چهارم غلیظ باشد آنرا جسمی کویند اما طعم رطوبت مایه شیرین تر باشد و از حرارت
بیا میزد و طعم آن شود شود و بلغم غلیظ طعم نازد و از آنکه کویند یعنی کویند مرز و
آنچه منور است و قشر طبیعی بلغم را آنچه سودا بیامیزد ترش و عفن باشد **فصل هفتم** در
بیان منور و احوال آن منور دونه بود طبیعی و باطبیعی قوام او رقیق تر از قوام قشر بود
و بوی آن سبکتر از جهت آنکه منور کف و ناست و رنگ او سرخ و طعم او تلخ و شیرین و بوی
او گرم و خشک و نازد و در هر یک منور و صفرا غیر طبیعی است نوعی یکی آنکه در مزاج زیاد
کودکانه از آنکه باید در دم آنکه بسوزد که تر و شیرین که در سیوم آنکه چیر را و بیامیزد و
قشر آن غیر طعم رنگ و سیاه باشد آنرا جسمی کویند و اگر بلغم با و بیامیزد و قوام او غلیظ
کند و کثرت او کثرت و رنگ او همچون زرد و تخم مرغ باشد آنرا جسمی کویند و اگر تلخ و صفرا و کثرت

اندک کراتی گویند تب از و کمتر شود صفت آنکه معده او را بخت
 دفع نماید با سیال و باشد که صفرا بسوزد و رنگ زردی را که در اندامهای زردی
 گویند بدترین صفرا است و نوعی دیگر از صفرا بسوزد و رنگ او سیاه آنرا صفرا
 سوداگو گویند طعم او تیز و ترش زمین از آن بخشد و مکس نزدیک آن نزد
 از و برود تا اگر گذرد و سحر پیدا شود و آغاز زردی را از و بدتر باشد و حکم زردی را در صفرا
 صفرا آنست که خفیه بپوشد او در گسار کند و باطراف رسد و دیگر آنکه سبب را بصفر بیشتر
 حاجت از بهر آنکه محتاجی و سبک است و همیشه و محتاجی و سبکی و حرکت در وین و سبکی بپوشد
 صفرا بپوشد و از زهره صفرا پاره نبوده خود آید و از آن بپوشد و ثقل را در وین کند
 تیز آن عضله معده را جز در تاجا جفت بر خیزد و هرگاه آن منقبض شود و صفرا برود
 نیاید نوعی قوی که نکند و گاهی در و در کرم دراز و کور دانه بدید و در تاجا سیاه صفرا
 پست باشد در وقت خشم و از غذا ناکرم و خشکوار کار با رفی زیاده کرد **فصل پنجم**
 در بیان سودا و خلط او و نوع بوی طبیعی و غیر طبیعی در و در فاسد و در آن تر از خون
 بوی طبع او سرد و خشک و رنگ او سیاه و طعم او آمیخته از ترش و شیرین و تلخ و در
 سیر بوی و از غشا و اندیشها در جفا و غذا ناکرم و خشک و در فصل خریف سودا
 و سودا غیر طبیعی انواع است یکی آنست که خلط که سوخته شود و ثقل آن سودا را
 کرد و اگر بپوشد سوخته شود و ثقل آن سودا کرد و اگر خلط بپوشد و ثقل آن سودا را
 و اگر غلیظ تر بپوشد طعم آن ترش یا شور باشد اگر قوی سوخته طعم آن آمیخته از ترش و شیرین
 شور بوی و اگر سودا سوخته شود بسیار ترش و زمین از آن بخشد و مکس بگردان آن
 تر از غلظتها و دیگر بوی لیکن طعم زرد پذیرد و نوعی دیگر از سودا غیر طبیعی آنست که بر
 گاه سیر ضعیف گردد سودا کمتر بخشد سودا با فتنه در گسار بپوشد و در وقت خشم
 و غلظتها تلخ کند مثل مایه لیا و برق سیاه و در فاسد که در تن و دیگران ضعیف آن در
 تجلیش یا بد و غلیظ او سودا گردد و در وقت بیماری دراز و در مانده شود و حکم ضعیف

و هضم ثانی و ثالث باطل کرد و خلط که در اعضا بود هضم سودا شود و جگر هضم گوشت
 بود و لطیف آن مغز و غیره طبیعی و غلیظ آن سودا و نا طبیعی باشد و من فی سودا
 است که خون بد و تورم و و در هضم گوشت که در غذای سودا باید بد و در هضم
 آن خون و غنچه و و آنچه فضل باشد از خون جدا کرد و پس در آن بد هضم کرد که میان
 سیر و جگر بود پاره سودا بمحده ریزد و میل طعام پیدا آید و هضم سیاق و در و که از
 و فکر بسیار کند و بود **فصل نوزدهم** در بیان هضم و احوال آن هضم صیانت
 اول و در محده دوم در جگر میوم در رگها چهارم در اندامها و از هر هضم فضل نایست
 بماند فضل هضم اول در و یاد دین کرده و **فصل بیستم** در بیان هضم و هضم اول بطریق اول
 دین کرده و هضم دوم هضم باشد و نیز در و آید و هضم میوم سودا بود و پس در آن
 و فضل هضم میوم و چهارم بعضی تجلیل دین شود و محسوس نباشد و بعضی لوی و در سطح
 شود و بعضی بمغز و محسوس و نا محسوس دین شود و محسوس هضم پنبه و گوش و مغز و نا محسوس
 ماست و آنچه بجانب ماست آید بعضی طبیعی بود مثل نور و ناخن و بعضی غیر طبیعی باشد و نیز
 خارش و بعضی و برص و اما سدا و ریش **فصل بیستم** در بیان هضم از اما لبط و آن
 هفت فصل است **فصل اول** در بیان فرق میان اندام مرکب و لبط اندام و در نوع
 لبط و مرکب لبط اندامها یکی آن بود مثل استخوان و گوشت و عصب که همه یک
 اند و در مرکب اندامها لبط گوشت و هر یک از این اجزاء همان نام دارد و یک استخوان سر
 و پایی و گوشت دست و پایی که آنست که رفتن و بمقتدر رسیدن **فصل بیستم** و مرکب و وادان
 و پایی که آنست که رفتن و بمقتدر رسیدن بود و مرکب از پایی که آنست که رفتن و عصب و
 گوشت و پوست و غشا ترکیب یافته **فصل دوم** در بیان هضم استخوان و احوال
 آن استخوان جسمی خشک بود و سخت تر از اندامها است و او را هضم است و پدید
 همه تنه و انما و در کتاببردست و پاری پاری است و عده پاری است استخوان و دست
 و چهل هفت پاری است بدین تفصیل استخوانها سر و در و پاری است و عده پاری است

و البته

و از اما مرکب استخوان در و
 که نیز هضم دست

در ران بر سر و چشم و پنبه و رحن است پیداست و استخوان سموت پاره است در
استخوان مخفی از چهار درز الیگی و لام و صهار پاره دیوارها و سر است یکی استخوان
لیست پنهان و دو استخوان بنا گوش و یک استخوان لیس که جمال سرو قاعده دماغ است
و استخوان اینها سر و پشته است دیگر چهار پاره استخوان صریح است از هر سول
دو پاره صریح ظاهر است و استخوانک چهارده پاره بجم و پاره اصل پشته است و دواز
ده پاره از درز با معلوم است و از پنجم دو پاره **فلسف** پشته است که در اندامها بر
از جمله استخوان حروپای توان سمر و عدو آن مرغی و پشته جلته نجاه و نه پاره باشد
و سیرهای که پاره است هفت مهر کردن و دوازده میوه ایشیت و پنج مهر کمرگاه و سه
مهر سرین و سه مهر نشکاه و استخوانها بر دو سول است و چهار پاره است از هر سول
دوازده پاره بود با مهر و پشته پشته و از جمله مهرها هفت پاره را پهلوسینه گویند
استخوانها را سینه پشته است و استخوانها را سینه هفت پاره بود و از هر دو پاره
با پهلوسینه سینه پشته و پهن کردن دو پاره استخوان است که شنه گویند
پاره است بعضی اصحاب ترجیح گفته مرثانه مردم دو پاره استخوان است مخصوص بادی بود
دیگر حیوانات را نیز استخوان دست شصت پاره بود بدین تفصیل باز دو یک سول
دو پاره خنده دست پشته پاره و عظم را یک کلف در آمده استخوان لیست دست
پاره بود باز شش گویند چهار انگشت پشته است زود بهم نهاده شود انگشتان
پنجاه است هر انگشت سه پاره جمله که پاره بود استخوان تنقیاه دو پاره است استخوان
پای از ران تا بقدیم شصت پاره هر پاره یک پاره بدین تفصیل استخوانان یک پاره است
ساق بود دو پاره بر سر از نو یک استخوان است عینه الرکبه گویند شش انگشت یک پاره است
پا پشته یک پاره استخوان کف پای بر جانب شش قدم دو پاره استخوان است که کف کعبه
است و خنده چهار پاره و استخوان لیست پشته پاره بود استخوانها را انگشت نام چهارده
پاره است بغیر از استخوان لای که بکل لای که صخره است و آنچه در ذل و میان انگشتان

استخوان
پاره هر انگشت سه پاره است
و پشته است

فصل سوم

در شناختن عروق و اعصاب و در شناختن عروق و اعصاب
از تیر و بر سر مشانه و دندان به موی پدید است و اگر کسی رسد عضله از استخوان گرفته
نشود و صخره عروق نیست و در این در حرکت است و اگر استخوان بود از اسید و بوی
صلق و لسان رسیدی و سر عروق و منفذ دم زدن در خواب لبیب انگه را
از ماده لبه نشود و کوش عروق و منفذ مثل باد بانی تا از بازو و بدو در آید و صبه
مست عروق نیست تا از نفوس که ده باز و ماده نزله اثر نکند و میده اثر نیک است
که نیست مردم در انست سه مهره بوه تار است بولان توالت نیست که اگر استخوان
بود در موجب در دو پنج نمیشد **فصل چهارم** در شناختن عصبها و اعصاب است
در کشته نشود آلت حس و حرکت بود و از جمله عصبها یک جوف از دماغ رسته و
بجسم در آمده نورینای در آن تجوید بگذرد و چشم رسد و عصبها سه نوع است
نورینای که مانند یکدیگر و منفذ هر یک دیگر است نوع اول که از دماغ رسته و از
که خلیفه دماغ است و قوت حس و حرکت بقوت این عصبها در همه تن است نوع دوم
که آن از سر استخوان رسته و با استخوان دیگر پیوسته و قوت در همه تن از اول بود
این را رابا گویند نوع سوم آنچه از سر و قوت است از او تر گویند رابا عضله
از نیز نوع بود و این را هم حس و حرکت بهره است و اصل قوت حس و حرکت از دماغ
است و آلت هر دو عصب است و همچنین که در صفت رابا گفته شد که هر دو
از عصبها و در کما نیز است از طرف م گویند و م بگویند لطیف اند که نشود
است حس پوست بدین عصبها بود و سر خط رنگی است مردم از گوشت و خون
هم از بامان رنگ است و موی و عرق و شوره که بر پوست پدید آید از م ظاهر
گردد و قوت حس و حرکت از دماغ است و آلت هر دو عصب است که از استخوان
عصب قوت از دماغ باند اما رسد اگر حس لمس بولت و حرکت
همه تن را است اما حس دیدن و شنیدن و بوی شنیدن و چشیدن همه در

سرانجام و عصبها همه تحت است یکی از سوراخ است و یکی از لب بر ابرو
 از عصبها که در پشت و گردن بیرون آمده و باز از میان پوسته که در عصبها
 که در میان شش و واقع شده که آن عصبها که در دست اما عصبها که تحت است تحت
 از دماغ و تحت از گردن و درازده از خنای است و پنج تحت از خنای
 که گاه و قطره یکی از پایان خنای مهرهاست جمله شش و تحت تحت و یکدیگر
 و میان عصبها و دماغ مشترک است و بعضی از عصبهای دماغ که یک شاخ آن در
 غشای سینه و عضله آن در دل و شش و معده و جگر و حشا پیرا گردیده
 بدین سبب هرگاه مردم بوزن افش یا چیز گرفته تو هم کن عریان و فرستاده و چنان
 معده ضعیف بود بعضی نیک شود و بخار بد کیلوس بر آید و قدرت آن بدماغ
 رسد و فایده دالین عصبها آنست که اگر در اندامی تشنج یا مستی واقع
 شود و سر عصبها را علیج کنند و بر نه و پشت نهادند اندام تا توان از
 بر عصبها رسد باذن الله تعالی **فصل** در شناختن عصبها اصل عضله عصب است
 که آنرا در کوبید یک سر عضله و سر از استخوان رسته و یک شاخ از میان و تر
 راست کشیده شده این شاخ محور گویند و باقی بر سان یعنی از نام باز
 شده و میان لیفها بگوشه در شده تا بیک سر عضله پس دیگر لیفها که لیفها باز
 آمده تا بخور استخوان دیگر عصبها پیوسته شده و لیفها میانه گاه عضله فله
 تر باشد بدان سبب میان سطر و بود و سر او باریک تر بر شکل سلیله
 مجمع این و نخور و لیفها و گوشت و عشا را عضله گویند و عشا جسمی لطیف
 از عصبها را باطراف یافته شده و منفوع عشا دو گونه است اول آنکه عضله که میان
 او باشد حس در و دوم آنکه عضله را بر شکل و نهاد خویش نگاهدارد از اندرون
 و بیرون شکم را چون آستر و لپانه باشد و عضله اینها مایل و در گوشت پی و
 در شکم و عضله چشم و کن رعی و لب و فک چهل و پنج عدد است و عضله پشاین

11
م

و لب و مقود با پوست از میوه بعد از عضله که حرکت سر سوراخ بدان باشد
کثیر از عروق از استخوان و نیز گردن بسته و از استخوان سینه و سینه کوشش
هرگاه سر سوراخش بر سر استخوان است آفت در عضله باشد همان در سینه کوشش
سینه و نیز کوشش که از ریه و ریه حرکت سر سوراخ بقا بدان باشد و باران
از سر سوراخ کوشش و با استخوان پس سر سوراخ هرگاه سر سوراخش بر سر استخوان و در آفت
در آن حرکت عضله با چهار عضله که حرکت سر سوراخ است و یک بدان باشد و در
پشت گردن و در پس سر علیحده آن مثل و دیگر عضله باشد که با سوراخ عظم
از میوه است و در بعد عضله حلقوم است که عضله زبان حرکت و از گردن
استخوان که کوشش در استخوان از پس سر در عضله از گردن زدن زیر سر است
و عضله حرکت کوشش بدین چهار عضله و در عضله دیگر از میوه های دیگر
پشت رسته حرکت کوشش بدین عضله باشد عضله باز و بسته و کوشش
عضله ساعد زده است و عضله مزده و عضله انگشتان است و کوشش است و
عضله دم زدن سینه و عضله که در میان سینه است و کوشش است و کوشش
و در عضله است یکی سوراخ است و دیگر سوراخ است و سر یک که مزده و از دم
رسته از میوه است از اینجا پس سوراخ از میوه سر سوراخ و سر است و سر سوراخ
و کوشش آن سینه بدین سوراخ و عضله در دم زدن از میوه است از میوه است
در خواب و در حال عیش حرکت حجاب است و دیگر عضله در دم زدن یاری دهنده از عضله
پشت چیل و پشت لب و عضله است که آنرا یاری عضله المصلحت گویند لیکن هر یک از اینست
و سر عضله جمع شده و دلیل برین آنکه سرای عضله هر یک از میوه از میوه است و کوشش
و سر سوراخ استگاه بدین سوراخ است پس عضله است که با سوراخ هرگاه این در عضله کوشش
شود پشت لب سوراخ قفا میل کند و اگر از روی کوشش کوشش لب آن میل کند و کوشش
و عضله های شکم است و عضله های قفیب چهار است و عضله های انشین در آن

بهار است

مارادوان

در دگر دگر دل برآمده اند و کما اضراء دل برآمده شده و دیگر در تجویف راست دل
 برآمده شده و باقی آن بخش گشته یکی نزد و دیگر بزرگ اما غرض بسوی بالا برآمده
 و از سینه بگرفته و نزدیک دو اوجین آمده و این دواج را که میگویند سه شاخ
 شده و دو شاخ نزدیک دواج غایر از هر سو و یکی راعق سبکی و یک شاخ بوجف دما
 آمده و شبکه در زیر دماخ است از شاخها او یافته شده و هر دو شاخ بر دماخ در
 آمده اما دواج که گویست از کماهی کردن یکی سوراخ است و دیگر سوراخ و او شست
 از شاخها که ابوق کبیر را از این چیز کردن برآمده و نزدیک قصبه کس و می
 بنیاده در لیس شرایع و صوان را که لب می کنند تا آن هر دو در یک بزرگ نشود و میل
 تمام نباشد **باب شصت و چهارم** در شناختن اندامها مرکب و آن هفتة فصل است
فصل اول در بیان اندامها مرکب و توانستن و آلتها که مردم محتاج اند بدان
 زنده بمانند و تا غذای که مدد توانای تن از آنست مایه و فرزند آرد و آن غذا
 که آفریدگار تعالی از بهر بدست آوردن و بکار بردن حاشا از زانی دانسته
 تا نیک از بند و سود از زیان بپاسد و بهر آنکه تا غذا بر وجه خوبه بکار بریند تا در
 تن برضم شود و مدد زندگانی او گردد و او را چهار قوه داده اول را قوه انفسانی
 گویند و حرکت اختیاری و شناختن سود از زیان کار را بدانست و معدن آن قوه
 است و دوم قوت حیوانی که گویند مدد حرارت غریزی و روح حیوانی او است و
 معدن او دلست سیم قوت طبیعی گویند که پرورش تن طعام را بقدر اندک
 از دست و معدن او جگر است چهارم را قوت مولده گویند غذا ماده و شایسته
 بدوست و معدن اندامها و تولید و تاسیل است بپایه دانست که اندامها
 که معدن قوت است آلت بدست آوردن غذا است یا بکار داشتن و کوار بر
 و سیم جگر در و فصل از تن بیرون آوردن و ماده پرورش و تنست و مرکب
 قوت طبیعی است این قوت با فون از جگر بیرون آید و با فون بگذرد

و اینها هم از ایا بد و روح حیوانی در حلالیت غریزیه که مرکب آن قوت شراب است از دل
بگریز و ششها بشربان بگذرد و تمام از اینها سر و همه تن بران زنده باشد و پس
نوعی در بافتن سر در دگر برین است و همه تن را حاصل ویدن و شنیدن و چشیدن و بویدن
در سر است و آله آن چشم و سینه و کام و زبان است و مبداء این قوتها و کارها و بکارها
و احش که از دماغ و رود آمده قوت نفسانی است **فصل دوم** در بیان تشريح دماغ
و احوال آن دماغ عضو نیست مرکب از ماده نرم و خوب و لزج و از ششها و باریک که از
ششها سر و آورده و در پیرامون شده و از دو غشای که در دوزخ پیوسته است یکی عمامه او
و دیگر عمامه حق دماغ است عکلیط و صلب و مزاج او سرد و تر است جمله او بد
بخش از دراز یعنی از پیش سر تا پس سر و در وی تجویف است از لبطون دماغ
کویند رشت و تجویف از نخه جداست و جلالی هر بخش در پیش دماغ پیدا
که شبستان بکلیت القدی کویند و بوئیدن بد است و مغف سردی مزاج او
آتش است که از ادراک محسوسات و از قوت تفکر و تدبیر کرم نشود و حرارت او
حیوانیه و حرارت غریزیه که دایم از دل بر او میرسد او را معتدل دارد و مغف پیر
آنکه از صفتها و حرارتها و خشکی در او تولد نگردد و مغف چرب و لزج آنکه عصبها از
رودید و شکستند نباشد و مغف نرمی آنکه در کات و محسوسات را از دریا و آورد
شرابین که بد دماغ در آمده و در هم یافته شده و دهنها و هر یک گشاده شده و فرا
حاصل آمده لبیبان آنرا منصره کویند و فون که در رگها میگذرد خنث آنجا رود و
و در شکنها و او بگردد و عجز از دماغ نزدیک خوف و شامشته غذا و او که در دواز
تجویف دماغ تجویف او نیز کمتر است و میان نزد تر و آخرین از میانان که تار
بدرج چنان بیداری که نخاع و بنال دماغ است و هر که در میان تجویفها است
حکما و آنرا روح کویند و محل قوت ادراک محسوسات روح تجویف خنثینه است
و تجویف میان هم چون منفذ نیست میان هر دو تا هر چه بجز خنثینه است ادراک

از جهت سبب و سبب بدین سبب جز میان محل
وقت گفته آمد تا هر چه ادراک یافته است که در وقت که از جهت سبب
وقت حلقه بسیار و حکام یاد آوردن از وی نیز از جهت محل ادراک از جهت سبب
که در جسم و ماغ است برین با و با جوین است که در جسم یافته و پیوسته بقدر
آنکه نزدیک گویند و از جهت ماغ که قاعده سقف میان است و در جانب بوی
گزار داده گویند از جهت آنکه پاره دراز است و در طول و ماغ که از جهت
او است و قاعده سقف او را داده گویند و معنی داده گفت که کاه درازتر
همیشه و کاه کوتاه مثل حرکت کرم و فضله ماغ در و مجرعه فی شمع و اما این دو
مجرع یا کرده آمد از مجری و نهایت آن برسان قمع است سر او کشاده و آخر
او تنگ بدین سبب او را قمع گویند از میان ماغ آمده و در هر دو طرف ماغ و در
غده که میان غشا صلب و استخوان تنگ کشاده و فضله ماغ بدان محرابها رود
آید و مجری که بین استخوان گویند و سر آن استخوان که بر شکل مصفا است فضله
پشت بدین مجری فرو آید باذن الله تعالی **فصل** سیم در شرح چشم و احوال آن
چشم عضو است مرکب از طبقتها و رطبتها و عضلاتها و غشاهای او که عبارت است از
و شش را بنیاد و ترتیب هر یک چنانست که اول سه طبقه در کاسه چشم خلق کرده اول را که
ماس استخوان است طبقه صلبه گویند و دوم شیشه سیم را شکیه گویند و سیم طبقه
در میان این سه طبقه نهاده اول را حایته دوم جلایه سیم را بیضیه اول را حایته از
بهر آن گویند که مثل یکینه که از خسته رنگ او سرخ بود و حایته آنکه از گوهر و استخوان
را جلایه که گویند صافیت و در سیم هم چنین رخ و شکل او که در است برسان زاله در تیره
نیز گویند و رطوبت سیم را بیضیه گویند و او هم سیمه چشم را است و جلایه
در میان حایته و بیضیه است زحایته غذا را می کشد و بیضیه قوت آفتاب

است و حرکت انبساط و انقباض
برسان کریمه و او را به و ماغ

در افشان از دوزخ می آید تا بند ریج بود می رسد و چهار طبقه دیگر است اول از طبقه
کوبیده از بند آنکه همچون نار غنک است و دریم از عینیت کوبیده آنگه بر موفه در
حقه فقه و برسان دانه انگور است هرگاه آن فقه لبه شود پشای باطل شود و رنگ
این طبقه آسمان کونست از بند آنکه بهیچ رنگی نوردیده را موافق تر از آسمان کونست
و از اندرون این طبقه حلقه نماند تا محل از نگاه دارد و بگذارد که در باره پیش
ثقیله کند دریم را فزین کوبیده از بند آنکه صلب و صافی و شفاف است و تراشیده و طبقه
چهارم را ملته کوبیده که بر او کوشت سپیده و چرب و بولفسای چشم است آنجسته بود و بر
طبقه و نین شده و کوشت پذیرفته بدین سبب ملته کوبیده و عصبها در نوبت
یکی عصب بین نیست و از اندرون این طبقه در جوخت بر خلاف همه عصبها در
عصب حرکت است اما از آن رجوع اول رسته از دماغ گرفته و بیرون آمده و آنکه یکی از
سور است و یکی از سوی این لبوی راست است رسته شدی آمده و آنکه از
سور لبوی راست آمده و بقدرت بهم رسیده اند بدین شکل آبی بهم رسیده
از در نیم پیوسته اند و جوایف یکی گشته بر دو در نیم کنده و بدان اندازه تجزیه
فراخ تر پذیر آمده و دو جوایف یکی گشته و جوایف هر یک از آن پیش نیست که
سوزن یک در روی کزرد و نوردیده که از اروج باوه کوبیده درین جوایف
کزرد و بر طوبت جلبدیده در آید و اینجا که این بر دو عصب بهم رسیده اند از
جمع النور کوبیده از اینجا عصب راست چشم راست آمده و عصب چشم
چپ آمده و بر دو را بنا فرخ شده و طبر شده و اگر در طوبت زجایته
جلبدیده در آمده و در طبقه شبکیه از دست و شرافت اجزاء چشم طوبت جلبدیده
است همه طوبت و طبقت از جهت مصلحتی است طوبت زجایته و طبقتا
که از پس آنست یک نیم جلبدیده رسیده و کردار در آمده و در طوبت بر صفتهم و

در آن چنان راست که عضله را تا به پست و در دست عضله بیدار را از نو توده بود عضله
سنگاه قدم نخست عضله انگشتان پست و در دست **فصل** ششم در تاج پست
که یکبار در آن است و در نفع بود و نفع اول که از دل رسته آنرا شراب کوبند و نفع
دویم که از یکبار رسته آنرا در بر کوبند و آورده و نفع است یک نفع از جانب معتبر
رسته و آن پنج شاخ بود هر شاخی شاخ بسیار دارد و بر سر آن پنج درخت که در زمین
پراکنده باشند آنجا که از یکبار پیرون آمده باب کوبند و نفع از روی بر خاست این
رکبا را بلفظ یونانی سارینا کوبند و هر یک از این رکبا شاخها زده و بقوه معده حمله
رود و بپوسته فعل او آنست که کیلوس را بیکبار آورد و آنچه بپوسته از موده از
و آنچه برود و بپوسته بانی کیلوس که از موده نقل برود و تا فردا آمده بقوت معده
از نقل خبر کند و بیکبار آورد تا غذا گردد و نفع این آنست که آنچه غذا را را شاید از
کیلوس حمله غذا کرد و تا مردم را زود بطعام حاجت نیاید و زود گرسنه نشود و نفع دویم
از درید از جانب محرب بیکبار رسته از اندرون جگر شاخ و پنج کرده چنانکه رکبا دیگر
که یاد کرده شده و سرای شاخها و پنج بر و نفع بیکبار بپوسته و در نیم کشیده تا به سر شاخها
ماساژی مرتب در پنج هر دو یکبار و در هر دو یکبار کشیده شود تا جبهه کیلوس بقوت جگر کشیده شود
خون گردد و هر وقت که تمام بخت شد بدین رکبا که از جانب محرب رسته بر آید و نفع
کوبند و نفع آنجا بر آمده و شاخ کرد از هر شاخ رکبا بسیار بر خاسته و شاخها یک یک از شاخها
بزرگ و در همه اندامها اندرون و پیرون پراکنده شده غذا میرساند و شاخها که نیم
پایین فرود آمده و در همه اندامها غذا میرساند و این رکبا را چون از سر آن کوبند
که میان تهی است و کت و تا خون باسانی در در گذرد و میان و کسای ماساژی چنان
کت و نفع است لیکن قوت کشیدن و زمین او قویست و هیچ جز در رکبا نقل که غذا را
نشد و در روی راه نیاید و حاجت باب از پس طعام در یابد و بدین معنی گفته اند که

آب گوشت است و در هر دو کار اول آنکه قوام کیلوس بیاید یعنی سقوفه در نیم
آنکه بر موده لبیب و بی فراغیم آید و موده بدان سبب بر طعام ششلی که هر روز
برضم کند **فصل پنجم** در شناختن شریان بیاید و الت که شریان کهنهاست و در توبه
از دل رسیده از جانب دل حرارت غریزی در روح حیوانی در وی بگذرد و از
دل بهیم تن رسد یک رک از رگهای شریان یک تو هست بدن سبب آتش شریان
دریدی گویند و شریان آنجا از دل برآمده و دشاخ دیگر آمده کلی کوچک و از دل
بشش درآمده شریان و درید لبیب و دشاخ دیگر نیز رگست بتازم ابهر گویند این
نیز دشاخ بود و از هر شاخ رگها بسیار برخاسته رگها یکشاخ بیالاء برآمده
و رگها شش دیگر نیز فرو آمده و همه رگها روح حیوانی و حرارت غریزی شریان
باز آنها میسرساند باریک و در کار تبارک و تعالی روح حیوانی و حرارت غریزی شریان
را که جالبی و منفذ هر دولت و تو آفریند و در در استوار باشد و شریان بودی
یک توست از جهت آنکه غذا دهنده شش است و گوشت شش نرم است و همیشه
متحرکست و شریان هم متحرک پس نخاست که این شریان که در میان اودی گذرد و صلب
باشد تا از هر دو آب لبیب شش نرسد و غذا باسانی ازین شریان پدید آید و از جمله رگها
دیگر که آورده گویند رگست و تو بهیچرک شریان آنرا درید گویند و در رگ باریک از
و بر خالست و در حجاب پیراکنده شده و آنچه حجاب بیرون آمده چه برام دل
رسیده از وی رگها باریک چون نوبی برخاسته و در غلاف پیراکنده شده و باریک
چون رشاخ شده یکشاخ بگوشه راست دل آمده و بر دل درآمده و در شریان
و نیز کترین رگی از رگها از دل آید از سبب آنکه رگها و دیگر نیم هوا بدلی می
رساند و آن غذا میسرساند و قوام غذا و غلیظ است و واجب کرد که منفذ غذا افزای
تر باشد و شریان نیز رگی که ابهر که پند رگی معروف است از دور رگ برخاسته

حرکت

و هر چه در دل بر آید اندکی در اجزاء دل پراکنده شده و باقی آن در غش است
که در دو یک بزرگ اما خرد بسوی بالا برآمده و از سینه بگذشته و نزد یک درون
لبیکه در پیش او است که در نیمه آمده از پیرنگها داشتن او را در میان همه
و عضله چشم میست و بسیار است در هر یک دو زده و چشم یک یک پنج عضله
است که یک یک بر دارد و دو فرد بخواباند و یک عضله از اندرون چشم عصب مجوف را
نگاه دارد تا چشم بیرون نینزد و کشش عضله که حرکات چشم بدانست جمله دراز
و به باشد **فصل** در شرح کوش و احوال آن کوش عضله است از عروق
عصب و گوشت خلق شده بر سان بادبان گشته تا هوا که از آن سنجکوی بچند سوراخ
کوش بگذرد و در عصب حس در آید و سوراخ کوش سحیده و در از تر است آواز نای
قوی بیکبار عصب سنج نگوید و ضرر رساند و در درون گوشت فضا میست و عصب حس
آنجا است هرگاه هوا بیرون آواز سنجکوی بچند و بکوس شوند و در این هوا اندرون
گوشت حرکت آید و حاصل گردد باذن الله تعالی **فصل** در شرح پینه آلت
بوییدن و فضل و مانع بیرون آمدن و صافی کردن آواز است و ترکیب آواز آخوان
است و عروق و عصب و عضله در آن میست و سوراخ پینه از سویی بالا
بدان آخوان که صفات گوشت میرسد و از آنجا بگذشته در دوش و دماغ برابر
استخوان منفذ است بوی از آن منفذ بدماغ رسد و حسن بویان در فرونی که آنرا
حکیمان گویند معلوم میکنند و از دوشه منفذی بکام کشاده است آواز بدین منفذها
گردد و هرگاه این منفذها گرفته شود آواز گرفته مثل کسی که آواز گام باشد و در مجری
پینه در گوشه چشمی منفذ است که بوی سمره بر پینه از آن منفذ آید که آواز صافی
گردد طعم سمره بجایسد ذوق رسد باذن الله تعالی **فصل** در شرح زبان و گوشت
سپید نرم و غشایی در در کشیده و کباب بسیار در پیر و شرفانی و در گوشت او پراکنده شده

و سرخه او از غنچه که است و از عصب حس نصیبی که در غشاء او است
و القیه بدست و گوشت زبان و دوشاخ و یک غشا است زبان یکی است
غشا او شایسته بهم پیوسته و در زنی بمیان او پیدا است **فصل** در شرح
حلق و حنجره و آلتی که از او آید و مژده که در کردن از سوراخ است
خالی مرکز مجرای طعام و شراب است و قصبه شش که مجرای آواز و مجرای دم است
و در هم درین فضا است و مرکز حواس مهره که در است و قصبه شش در درین
مهره و بهم پیوسته این فضا را حلق گویند و آلت که در قصبه شش است اثر را طبیبان
لسان فرما گویند و اعضاء حنجره و لسان و لوزتین و غلصه و عضله های سینه و حجاب
په یاری دهنده اند و اول چیز که هوا را حرکت آرد و ماده آواز که همانند حجاب
و عضله های سینه هوا بآلت آواز رساند و لسان و قصبه شش و حنجره آویخته و
هر چه از حنجره بر آید مثل آواز و لغش و لغش و آنچه بدو فرو رود و چیز ناهوار که
در و عبور رود و اول بدو رسد و قوت آن از حنجره و قصبه شش و قوت باز
و از بدین جهت هر که را مللده بپزند آواز او متغیر شود و حنجره او از جهت رسد
لوزتان و فرو نشست که بن زبان برساند و گوشت برداشته هر دو اصلند و
گوشت را و آن گوشت غلیظ چون صفاتی عدد و طعام از میان دو لوزتین گذرد و بر
پشت حنجره و غلصه گوشتی هم چنان صفاتی و غشائی که طعام پیوسته و بر قصبه شش
ایستاده و کام همچون قبه بود که او از دور افتد مضاعف گردد و هوا که ماده آواز
است چون بکناز قصبه آید آواز است و حنجره راه آنرا پیشایدی که در و سر لغزاید
هر که زبان بیارند انسانای حرف پیدا آید آواز سخن گردد اما قصبه شش که لسان
فرما گویند قصبه مثل نالیست که بناری فرما گویند و هوا در فرما از بالا فرو رود
و بکناره آن رسد آواز گردد و حنجره در آن لغز کند و قصبه فرما را بالا فرو رود
باز گونه بود و حنجره و قصبه شش یکی در قی گویند برین زبان پیوسته است بوقت که

و در وقت سر سوزن که گردن آرد و بخوبی طعام را بپوشد و دویم طبعیان قدیم گفته
اند که طعام خنجره پشت آن سوی مهره کردن باشد سیم را یکی گویند بر دو بوقت
طعام خوردن سوی در قمر آید و آنرا بپوشند و فرو گیرند تا طعام و سیر از بخاری
آرد از فرو نبرد و بوقت سخن گفتن عذوق یکی از پشت در قی دور شود و خنجره
کشت ده کرد و و گاهی مردم در میان طعام سخن گویند و چیزی در قصبه شش افتد
و سعال پدید آید و قریب دافعه آنرا بقال باز گردانند و شش را منقبضی دیگر
بیشتر و از جمله خنجره رطوبت است حرب لنج در میان عروق و غذا آرد از بد آن
باشد و اگر که رات محرقه آید و رطوبت بسوزد آرد از غشای انداد و در هوا گرم و
خشک سفر کند ماسخن بسیار گوید و از صنف شود و در از رطوبت مقدار درازی
بافت مهره کرد و پشت آنی که از چیزی کردن فرو آید و بخش کرد و فضای سینه دو
بخش است و حامل در میان عت بیست و شش و دو بخش است یکی سوی راست
و دیگر سوی چپ و دل در میان هر دو بخش است و حصه سوی راست بزرگتر
است و سه بخش است و حصه سورتب کوچک تر است و دو بخش بود از
بهر آنکه دل بسوی چپ میل دارد و مزاج آنیم هوا گوشت شش است و جسم او
نرم است تا عقیقه از نیم هوا در وی ذخیره باشد و شش روجبه دل است و صفت
او از سب و راندن نیم تازه بولر رساند و تازگی و ضکی آنرا بدل رساند و هوا
گرم و سوخته از دور دارد تا پخته روح تازه باشد و از نسیم خوش مدیابد
و بعضی گمان برده اند که بنوار روح کرد و اما بعضی گفته آب مرکب غذای کرد و غذا
در رگهای باریک میگذارد و بهیم تن میرساند و هوا تازه مرکب روح میگرد
و او را بهیم تن میرساند و قصبه شش عروق و غذاست حلقه در نیم کشیده بعضی
گفته اند که کوچک و تمام و بعضی بزرگ و تمام و بعضی حلقه تمام و تمام بخشایر است

ساخته

دوم زدن فراخ تواند شد و هوا بسیار تواند و سپردن قصبه بدو غشای پوشیده است
از درون صلب تر و املس تر تا ماده نر که بدو فرو آید و در **در** نر نکند و سپردن لایف
نر و با گوشت است ایمن تر تا حرکت این ط فراخ تر تواند شد و هوا بسیار تواند گرفت
شما قصبه که در میان تشش است همه طلقها و تمام است و منفعت آنکه قصبه را عروق
است است که منفذ دوم زدن پیوسته کش ده باشد و نیم نشود تا پیوسته نسیم هوا را
در گذرد و در روح و ایم بدل رسد و هوا که کم شده و سوخته از سپردن شود
و تشریح حجاب که اول آیت است از آنکه دوم زدن در تشریح عاقله یاد کرده آمده است
فصل هفتم در تشریح دل و اجزاء دل گوشت است و عصب و عروق
شریان که از او است درک اجوف که از جگر در در آمده و روح حیوانی و حرارت غریزی
که در خونها است و خون غذائی و خون شریانی که در رگها است و عشا که غلاف
است و گوشت که پوشش منجر شکل او صوبه بسیت و طوف بزرگتر است او بسور باله
و شریانها و رباطها و اورا بر جای نویس میدارد و عروق او قوی تر از غشا و دیگر اند
ست از بهر آنکه عصبی بس شریف است و معدن روح حیوانی و حرارت غریزی است
غش از وی جداست و اندک نراخی دارد تا دل حرکت این ط و در آزرده نگردد
بجولیف دل سه است دو بزرگ تر است یکی سوی راست و دیگر سوی چپ میباشد
کوچک این منفذی که بر دو جولیف بدان در هم کشیده و قاعده جولیف راست فر
ناراه غذا نبرد و نزدیک باشد و این جولیف بزرگتر تا غذا بسیار ببرد و گوشت جان
ممنوع تر از بهر آنکه در جولیف **چپ** روح است از خون بود و خون او بزرگ
رقیق تر و بر طرف بزرگتر که قاعده است و دیواره گوشت غلیظ رشته بر شکل در گوشت
در آن نسیم هوا ازین دو گوشت بود هرگاه دل حرکت این ط که هر دو منبسط
تا نسیم پیوسته و هر وقت حرکت الغنای نماید هر دو منقبض گردند تا نسیم بدل

بدرمان حق تعالی **فصل** نهم در شرب مری و معده اجزای مری کوشت و فست و کربا
که غذاء و بهر و شرابان که قوت حیوانی بدو آرد و عصب که قوت حسن بدو رساند و مری
براسته مهرای کردن فرو آمده و دو عصب بدو همراه است تا نزدیکی حجاب و آنجا بلبلر
مهرای صغار رسیده از مهرای پشت اندک بلبسور راست میل گردند تا راه شریانی
که از دل برآید خالی باشد و مری و هر دو عصب که همراه او است هر یک بر بالای ازین
را بلبله استوار است و در آنجا یکدیگر جدا تا به راه که مرطط عام فرو میرود فراخ تر میشود و در کربا
و عصب که در حجاب بدو نزدیک باشد زحمت ندیده و فستادی که حجاب فرو آمده
ببند ریج فراختر شود و جای فراخ شدن را قف معده گویند و جرم مری بمعد پیوسته است
انامری از کوشت است و غشاء معده و مری و غشاء اندرون دکان همه یکدیگر پیوسته بود
و بدین سبب در دکان قوت باطن است و چیزی که مردم بخورند در حال اثر بهضم در مری
اندر آید و متغیر شود اگر کندی خوانند بر دل نهند آنرا بچینه سازند و اگر کندی جویند و
بچینه نهند باج اثر نکند و غش رود تا بم بدن غش پیوسته و مری فراخ تر از بهر آنکه مری
بمرطط نام کواریده و محدود و مجری چیزهای چینه و کواریده و معده و طبقه است و
و لغیا و طبقه اندرون بعضی دراز و بعضی بویست و هر دو در هم بافته تا آنجا که بقی
جذب کنند لیس مورب نگاهدارد تا جذب و امساک بر دو حاصل گردد و قوت باطن که در
اعزام لیس مورب است و شکل معده گرد است و طبقه پیرون معده آنجا که قف است
بیشتر است تا کرم تر باشد و بهضم بهتر کند و قف معده از بهسیا یکی حکم و دل که او را کرم
دارند و تر است و شاخی از عصب حسن در قف معده است و حسن که منکی و تقاضاء
غذا از قف معده بدید آید و شراب و آب و جوف از دل و جگر بجانب معده
رسیده و شاخه از **مهرای** بافته شده اصل شرب از آن است و از شاخه
صفا که بر هم احشا پوشیده و از طبقه چرب که آنجا رسیده شرب آن است

در ظاهر موده در کساء مایه ریقا کم بمیدارد و در طوبت جرب حرارت را از سبتر نگاه دارد
و ششها را کساء که اصل شریست بر حرارت خویش آنرا بدو میدرد و از جانب بالا حرارت دل
برو میبرد و از جانب راست جلگه کرد نیمه موده در آمده و از سوی چپ سپر در زیر او
نهاده است و بر دوش مثل شده و از پیش شرب این اندامها را گرم می آرد و از سستی
رکی بزرگ بدو از ری صلیب فرود آمده حرارت بر دو هم لصلب و هم جشش میبرد
و بر بالا شرب غشاش قویست آنرا صفات کویند و بر بالا صفات غشاش شکم است آنرا حرارت
کویند از صفات و این عضله حرارت اعش را نگاه دارد و اصل صفات را از سوی بالایی از چپ
رست و بر هم میهد و از اندرون شکم گذشت و بر شانه در آمده و آنجا دو منفذ تنگ مانند
رکساء و باطنها که بنام مردم پیوسته و در کفر یافتند هرگاه که این منفذ بسته نشود
بدان منفذ فرود آید فراخ شدن این منفذ رافق کویند و در دایره رانیز همین صفات نگاه
میدارد و منفذ موده را که ثقل طعام از اینجا برود و اثناعشری فرود آید بواب کویند از
پیرانکه تا طعام بهضم نشود و فراهم آمده بسته باشد و چون بهضم تمام شود بواب گشاده
شود و با قوت دافعه کار خویش تمام نکند بواب گشاده نباشد **فصل در شرب**
جگر و احوال جگر عضو لیست که کیلوس از موده لیقوت مصاصه بطبع خویش کشد و آنرا
رو در زیر کابا ماسا ریقا است که از جانب معتدل رسته و آن موضع که این رکساء
در رسته باب کویند و در زیر رکساء قویست مانند جگر و گوشت جگر فشرده است و در
خونی نیست که کیلوس آنجا جمع شود لیکن در رکساء باریک که با گوشت آمیخته است
پیرانکه شود تا چنان باشد که همه اجزای کیلوس را با جز او جگر ملاقات افتاد
با قدرت قوت و حرارت جگر همه اجزای کیلوس را بهضم کند و چون در دوزخ و درگاه کیلوس
تمام نشود و چون جگر در جگر پیوسته بر اندامی بدو منفذ و اکت او درین کار رکساء
که از جانب محذب رسته و هم از جانب محذب آب که پیورده شده از خون جدا که

در حین که از او بپوشیده است و فرستد و قوت جذب که در او قوت دفع
بهر درین کار باید باشند و گفت که چنانکه صفر است از جانب مقدر منفذی
که زیر یا است بر هر فرستد و در هر فن که سود است هم از جانب مقدر بر فرستد
و قوت بی از عصب در گوشت جگر پوخته تا گوشت در کساء او نیاید و در این
عش یا موده و رود تا پخته باشد و هم حسن الم باید و بر جگر فرو نهد است بر میان
انگشتان برین فروینها گرد موده و در آمده چنانکه که چیزی یا انگشتان بکشد و در
موده را بچنانکه شست است و این فروینها را از و آید که کبد کویند و در بعضی مردمان
چهار یا باشد و در بعضی مردم است جگر ماس بعضی بیلو ناست **فصل** یازدهم
در کشیح زهره بیاید و است که زهره جای صفر است هر نظیه الیست یک
از سه نوع لطفا یافت و بر زایده بزرگترین از و آید جگر ناده است و بر
پوسته و از جانب مقدر منفذی در و کشاده و صفر برین منفذ در شود و منفذی
دیگر از زهره انشای غشری کشاده است و پاره صفر برین منفذ موده در آید و در
این منفذ بزرگتر از آن منفذ باشد که در و دنا کشاده است بدان سبب صفر این
پشت آید صاحب این موده دایم از صفر و تلخی و تباہ شدن مضم غذا در
موده و غشکی طبع و غشیان برنج و اگر زهره صفر جذب نکند جگر ماس کند و اگر صفر
در جگر غشون کرد و شبها کرم تو لکند و اگر پیش از آن مقدار که باید بود دفع کند
و سوزش مشابه پیدا آید و اگر دفع آن ماده بعضی دیگر افتد جگر و غلبه در آن
عصه پیدا آید و اگر برده مزود آید اسهال صفر اوی و سچ پیدا آید **فصل** دهم
تشریح پیر چنانکه زهره جار صفر است سیز جار است و شست شکل او لبان
شکل زبال است و موضع از سوراخ مقدر بوشتر از و در زیر موده است
کویرا که گوشتی متخلخل است تا خلط سودا در میان اجزاء تواند بود و درک شراب

بسیار دارد تا بکری رگها و شریانها را در سوراخ بری کند و غشای درونی را بشوید
شکل خویش نگاه دارد و او را در دهان بگذارد و او را با جگر شکست و در کسور سوراخ
بقدر جگر پیوسته آلت سبز و زرد سوراخ جگر و آلت جگر در دفع خود آن منفذ است
و از باطن سبز منفذی دیگر به معده کشیده است و سوراخ بدین منفذ معده بر آید و در معده
خیزد و در سوراخ طعام را بجنباند و هرگاه سبز سوراخ جگر شکست و در تن مردم بیمار
تولک کند مثل مایه خونی و بهیچ اسود و ابیض و جذام و قوی و دودالی و داء الغیل و اکبره
کند و دفع نکند سبز را ماس کیم و شکست طعام نباشد و اگر پیش از انداز معده
مردم کلی تولک کند اگر سوراخ معده آید ترشی و غوصت ندارد و اندک غشای آید و اگر
بسیار باشد باقی آید و اگر سوزی ترش برده آید سوراخ اول تولک کند و بهیچ
کننده باشد **فصل** سبز و هم در شتر مرغ روده آلت دفع ثقل طعام است
او عصب و لیس و او از پنهان بود و جگر و دماغ شش نوع است و همه بهم پیوسته
روده اثنا عشری است و بقدر معده پیوسته و بواب دماغ است که از معده در می
کند و اثنا عشری بسبب آن گویند که در هر پنجم مقدار در روده انگشت است
بعوار پنجم و این روده راست فرود آمده و در پنج خیمیت تا دفع او قوی
باشد نوع دوم بد پیوسته است که از صام گویند صبت آنکه نامش از پنج
خانی بودن است که منفذ زهره که صفرا از روده آید و روده را ثقل نشود
روده کشاده است شکست بر و فرود آید و صفرا و ثقل صفت باشد از روده بشوید
و البوت دفع کند و در سیم را لایف و دقاق گویند برده صام پیوسته
روده دراز تو بر نهاده تا هر چه غذا را شاید و یا ثقل بر و فرود آید باشد
مشکن و توانای او را کز در تارکسی تا ساریقی غذا را از ثقل جدا کند و بکشد
و بواسطه در باطن ثقل تصفای بر خاستن دیر باشد این سه نوع روده را

ایند و بر اینها لطیف تر است حرارت ایشانها گرم تر و بدور سرد
 آنچه غدا را شاید نه دو چخته شود و از ثقل جدا گردد و ما سار می آید و اگر رساند
 و اینها زود ما حرارت پست یابد بنظر ظاهر او پست نیست و از درون او بر طوبیت لونه
 که طبعیان آنرا صدمه روح اعوا گویند پست است تا غزای که در و در بگذرد و در آخر
 و سه نوع دیگر بدین رود و با پیوسته آنرا معاء غلاظت گویند و اگر چه کیلوس که غدا را
 شاید بدین رود و کمتر فرد آید هم از آن خالی نیست از این معاء غلاظت اول روده چینه
 جزئی از شور است مناده و اندکی بجانب پشت دارد و در اینکند و پشت
 و آنچه بدو فرد آید هم از آن منفذ پیرون آید بدین سبب که در غور گویند و چون
 معده و دیگر است که در **معدی** می رسد و تمام نیافت در و در پیوسته یابد سبب
 نزدیکی حکم در علت تحقق این روده است که بخایه فرد آید سبب آنکه هیچ رباط
 پیوسته نیست و روده دریم از معاء غلاظت روده قولونست که با اعور پیوسته
 و بسوی راست آمده و نزدیک جگر رسیده پس بسوی چپ آمده تا پیوله ران
 باز بسوی راست برگشته تا برابر معده قطن و چینه نزدیک سینه رسیده
 تنگ شده بدین سبب نکذا المعامین سینه را که باد از روده با سانس
 پیرون آید و حاجت بالمیدن باشد و نام قولنج از نام این روده گرفته اند
 و روده سیم را روده مستقیم گویند و بولون پیوسته است و فراختر از نزدیک
 بفرخی معده بوجو و بر سر قطن اعظمی و کرده و لطیف او جاذبه دارد تا قولون
 و اعور را پاک تواند کرد و فائده فراختر او آنست که سفل در وجه شود
 تا جاکنت که بر خاسته شود و یکبار خارج گردد و در زمان بر شاید خاست و برون
 این سه روده چربی پوشیده است تا در روده ما حرارت نگاه دارد و با طبعیا با
 معده پشت پیوسته تا هر یک بر نهاد و توش جان و همه دو تولد و تولد
 و پیوسته در اعور باشد و ثقل در اعور و قولون سخن کرده و بولون بگذراند و بر آخر

مستقیم میباشد عضله که در دراز می آید یکی عضله مقعد را در می گیرد و در دراز می آید
تا ثقل نیز چون نشو و نما را در دو دیگر بر باله او است تا با ثقل دفع بر ثقل قوت
کند و ثقل تمام بیرون نشود و دو عضله دیگر بویست است بر باله عضله دوم هر دو
عضله مقعد را بر جای میدارند که اگر مست شوند مقعد بیرون می آید **فصل چهارم**
و هم در شرح کردن احوال آن کرده و در آنست که بویست و دیگری بویست
و کوهر او گوشت است و مزاج او میل بسردی و تر در او از همه اندک است و شریانیها
بسیار است و عصبانی در او قدری خفص او بدان جهت بود و میان کرده
چگونه منفذ نیست همچون رگ و آب که از قوه جدا و از جگر بیرون آید بدین منفذ بگذرد
آید و آنکه کرده در تشدید آب این منفذ بود تا غذا که با آن رسد بر آب فروغ با
تا مردم در غفلت استغنائی نمیشود و هرگاه از قوه جدا شود و جگر از او را ببرد
که تن را بدان حالت نماند اگر در تن بماند بجا رقیق کند و لب را بماند که در
اما سبب در تشدید کرده از دمان بوزن او نشو و نما آید و بخارید از زرش کرده بدل
و حقیق و غشی آورد و از هر کرده منفذی بمشانه کشیده است و آب ازین
منفذ بحث نه آید و طبیبان این منفذ را بر پنج گویند و حایف محذب از قوه
مهره لیست است تا مردم با سانی پشت را خم تو اندر او گوشت او را حسنیت
از نیز منفذ که آب آمیخته بودنی جگر باشد و مقدار خون که با آب بدو آید آنرا
منموده غذا او که در دو بویست سرد و تر مزاج او نیز صغیر است که شود و با
بیشانه رسد آنرا نشو و نما و کوهر او سخت است اما آب رقیق در او گذر نیابد و الله
اعلم **فصل پنجم** در بیان مشانه بیاید و گفت که مشانه آلت دفع لولست
و شکل او همچون خنجره و حایف میل مزاج او سرد و غایب مرغ و میان او را
و جگر او عصبانیست و در قوتست تو را در زمین از عصبها جاذبه و ماسکه داده
بافته است تا هرگاه حاصل میشود و قوی بیرونش حقایقش قوت را و قوتی که کشاید

شهر این صفاقی اورا نگاه داند و تا از هم باز نشود و هرگاه منتهی شود در
منفذی است که منتهی شود و منتهی که آب از منتهی بدان پیرون شود و در
منتهی مردان است خم بعد در دیگر آن یک خم پیش منتهی بدین کبب مردان دیگر
پاک شوند از بول و بردمانه منتهی که آب پیرون آید و منتهی از اینها در منتهی
که منتهی آن پیرون آمده است آلت بول کردن و باز در منتهی بوقت پیرون کند
بوقت حاجت ایضا و منتهی که منتهی که در و منتهی منتهی که در و باطله
توجه **فصل** منتهی نوزدهم در تشريح قضیب و خایه بیاید و منتهی که خایه آلت
و محل تخلیه منتهی که ماده منتهی از منتهی اندامها بدو منتهی که ماده فوئیت
که منتهی اندامها از منتهی آن فارغ شده باشد و از پس منتهی چهارم از منتهی اندامها
بدین عضو آید و آن منتهی منتهی چهارم است و ماده منتهی فوئیت در عایه منتهی که
دست منتهی اندامها در منتهی که در و کوهر او کوشت منتهی که منتهی که کوشت منتهی که
منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
و منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
آب که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
جستن منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
و منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
اکثر منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
عضله است و از آن منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
بدان جهت منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
عضله کوتاه شود و منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که
نظر منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که منتهی که

همچون آلت مردان بازگونی و کوی رحم بجای هر زبانه خاص است و گردن رحم بجای هر زبانه
 میان مثانه درازتر است و درازتر آن شش انگشت بود و بنم باز نهاده باز نهاده تا باز
 انگشت دراز باشد آنرا بر نهاده و فویش میدارد و بمهر لعنت و بجای ناف و مثانه و بنم
 و رحم در پوست قوی اندرون مثل و در رحم است بهم باز نهاده چنانکه اگر توی سپرد و جدا
 کنند و در رحم پیدا آمد و گردن یکی و منفعت این و بودن آلت است که اگر یکی را آفت رسد
 درست باشد و در درون رحم حصص است همچون طوق کرد حصص او بر آن عصب بود و گردن
 رحم چیست چه چیز که شش با عروق و سخت تر از دیگر گوشتها و شکننده و متغیر
 آلت مرد که بد و رسد دراز کرد و در تجویف رحم تمام شده و پستان و شافنا و در کاعا و
 بر رحم پیوسته و فضل که بخیض سپردن آید از آن رگها بر آید و رحم غشایست که بر عصب پیوسته
 فرزند که در وی بزرگ میشود او کشد و میکرد و چون فارغ گردد و بهم باز آید و او را حس است و در
 خایه کوچک در اندام یک راخت است جدا در دو جانب فرج نهاده و او عینه زمان بر
 مردانست اما او عینه ایشان بخایه پیوسته بود و دیگری سوراخ است و یکی سوراخ و بوقت
 رحم افتد و بر یک نفم رحم و فرودنی از سوراخ آن آمده یکی سوراخ است و یکی سوراخ و بوقت
 مباشرت بر دو طرف پیچیده شوند و نفم رحم در آن طرف محدودیست که پست کند با استقبال عینه برابر است
 کث و نامنه در وی افتد و در رحم و در تجویف است بعد از پستان و در جانوران بعد از
 باشد تجویف رحم مرکب تمام شد شرح اندام بسیار است **باب پنجم در شرح قوت**
 و آن پنج فصل است **فصل اول** در بیان قوتها معلوم باد که اندامهای جانوران
 را قوتهاست و فعلها و فعل از قوت ظاهر کرد و قوت بفعل توان داشت و فعلها و انوار
 سه مرتبه است پس واجب است که قوتها سه مرتبه باشد اول قوت طبیعی است دوم قوت
 حیوانی است و قوت لغز و جای هر قوتی عضو نیست مخصوص اثر آن قوت و فعل آن
 عضو پیدا کردن عضو یا را اعضایست که گویند **فصل دوم** در بیان قوت طبیعی قوت
 و در نوعی است که اثر آن در غذا پیدا می آید و در آن پیرورده و سکود و اثر را

۲۳
فصل در قوت فی نفس و اختیار در بدید آید و جای این قوت حکماست و دیگری نهایت کار
اولی است که هم از منتهی از مشاج و از غلظت از من حیوانی جدا کند و مدد این قوت در
ت و آلت هر دو نوع یکسانست که از جگر رسته و چند قوت است اول قوت
غذاییه و بعضی گفته اند از این غایه قوت است آنرا میسمند که میزد از این
قوت است که هر چه غذا را که دفع کند و این قوت با بعضی خادم و بعضی مخدوم است خادم
مطلق جاذبه و مخدوم مطلق غایه است و بقول بعضی میسمند است و کار را میسمند چند نوع است گاهی
چیز که ماسکه دارد هم کند و گاهی فضل را به پز این غذا اگر در د و گاهی فضل را مستور
کرد و اندوهم و قوتها مجروح راه دارند و هر اندامی لیسب تحلیش جذب کند و آنچه استخوان و
را شاید غذا را نهان سازد اول با قوت معده طعام را کیلوس کرد و اند و جگر کیلوس را خون
و چند از جگر با اندامها رسد جاذبه هر اندامی آنچه او را شاید جذب کند و ماسکه نگا دارد
و با قوت کیلوس کرد و اند و غایه کیلوس را به اندام عضو مانند کند و میسمند قبول کند و بدان اندام
پیوند و در این قوتها را اسباب بقای شخص کرده تا چند آنکه ممکن باشد باقی ماند با بر آورد
تبارک و تعالی و در قوت دیگر که مسبق از نوع کرده یکی قوت مولده است و دیگری مصوره قوت
مولده تولید نر و ماده از من جدا کند از هر عضوی از هر عضوی دیگر آید آن جزء که از وی
استخوان و عصب را شاید نر از جی دیگر دارد و طبیبان آن قوت را مغیره اول گویند و قوت
مصوره از وضو و شکلها اندامها پیدا کرد و هرگاه در معده و جگر تقصیر افتد خلل در تن
و اگر در کار قوت مغیره معده و جگر تقصیری افتد و قوت دافعه اندامها نیز تقصیر کند استخوان
لی تولید کند و اگر جذب کرده مانند او نشده بهین و بر ص تولید کند **فصل سیم** در بیان قوت
حیوانیه قوت حیوانی قوت است که اندامها بوجه او قوت حس و حرکت و معنی حیوة در اسم
بوجه او پیدا آید و روح نزدیک طبیبان گویند لطیف که از بخار خون و لطافت اخلاط تولید
کند چنانکه ماده اندامها گشتفت اخلاط است ماده روح کرد و همه اندامها قابل قوت انسانی
سکون و اگر قوت نفس از عضوی ایل شود و قوت حیوانیه بر جای باشد عضوی زنده بود و چند عضوی

که حس در حرکت ندارد در زنده باشد و تپا نشود و عضو مرده حس آنکه قوت حیوانی را
مهره زنده تپا کرد و عضو مفلوج چه علت او را بیل کرد و حس و حرکت بدو را برید
نزدیک طبیبان تا روح در اندام مزاج آن اندام در یک و شالیه قبول حس و حرکت
و تا در اندام استیانی نیابد و مزاج آن اندام بیکر قابل قوتها و نفس و افعال و قوتها
در اندامها پیدا نماید چه بصر و سمع و ششم و ذوق و لمس از اندامها که قوتها حسها
پیدا نماید که برقع حیوانی قوت نفسانی از دماغ بوجه سمع و بین و زبان رساند تا افعال
قوتها نفسانی در اندامها پیدا کند و معلوم کرد که روح بجز مزاج قوتها قابل قوت نفسانی نکر
تا قوت حیوانی در وجود نکرود **فصل چهارم** در بیان قوت نفسانی قوه نفسانی قوت
حس و حرکت را گویند قوت حس و دماغ است یکی از حس ظاهر گویند و دیگر حس باطن ظاهر
است پنهانی و شوائبی و بوییدن و چشیدن و حس لمس و گرمی حس ظاهر را هست گفته اند
و حس دیگر حرارت و برودة و رطوبت و بیوست و داخل حس لمس در چشم بود است
اما حس باطن پنج است یکی حس مشترک است این قوت است ادراک همه محسوسات اول بدل رسد
و در و مجتمع کرد بدین سبب حس مشترک گویند و جزء اول از مقدم دماغ است دویم قوت تخیل
توسیت که صورتی را که ادراک کند آن صورت عاید شود قوت خیال آنرا افکار دارد و االت
جزو پسین است از مقدم دماغ و نظر طبیب در سه قوت پیش نیست یکی حس مشترک و دیگر قوت
مفکره و دیگر قوت حافظه پس نزدیک طبیب قوت دویم قوت مفکره است و بعضی محسوسات
این قوت را کایر مخیله گویند و کایر مفکره در صورتها که ادراک افتاده اقرضاء و عجب
کایر صورت محسوس از قوت حافظه بید و تصور کند قوت صورت انسان پخته و اندک
دو سه در دماغ سازد و صورت نامحسوس آنچه گوهر از زیر دماغ و خانه از قوت و محسوسات
این قوت جزء میانین است از دماغ و قوت بخند در حیوان بجای مفکره بود در این
حیوان از قوت مفکره نیست و مخیله ضعیف بود و صورت محسوس چند آن را که از آن که مخیله
و این قوت بخند در حیوان آلت قوه منوطه است و متوجه در حیوان قوت است چنانکه

صورت گرفت در زیر کمر ادرار کند و حکم بزور بر پشت منتهی کند و از صورت آنکه او را علف
 دهد و او گشته ادرار کند که ادرار و دست است اما قوت سیم نزدیک طبیب قوت حافظه است
 که نزد محققان قوت پنجم است و این قوت را نیز قوت مذکره گویند و او ضریف موانع
 تا محسوس است که متوجه از صورتها و محسوس ادرار کند و آلت محل این قوت نیز از
 دماغ است و بر طبیب آنست که سته قوت را بشناسد و محلی به یک بدانند که اگر اعراض و
 توضیحی واقع شود علیحده آن موضعه کند **فصل پنجم** در بیان دانستن آنکه هر فعلی از افعال
 انزاسی باشد قوت تمام سود و معلوم باد که بعضی انزاسی یک قوت تمام شود و بعضی بدو
 قوت آنکه یک قوت فعل انزاسی است به الاثر است که هر یک غذا موانع و توفیق
 کند مثل آنچه ان غذا و سرد و خشک جوید و گوشت غذا و کر و سبز و دیگر انزاسی است
 قیاس کار همه بنحوی قوت طبیعی باشد و فعل زهره و سپرز و کرده در کشیدن خون و برون
 غذا و توفیق همه بقوت طبیعی مجرور است و فعل عضله و دفع امعاء و سقیم و دفع مثانه مجرور
 قوت اختیار لیست و آنچه بدو قوت تمام کرد و فعل موده و رحم و ملیست اما
 موده بقوت حسن بعد دلیل آنکه هر غذا که در کمر منگی وزده شود موده آنرا بمیل باید
 و غذا که در سیر واقع شود موده در قبول آن کران باشد و چیز موده محتمل گردد حسن
 که انزاسی بدو افعاله در حرکت آید و اوال رحم نیز چنین است که هرگاه حسن مباشرت یا غیر
 حاذبه او در حرکت آید و فعل مری اختیار می عضله حلقست و دلیل بر آنکه فعل او بدو قوت است
 آنست که دارو که طعم او بدو بعد از چه دارد و از او که شود که بقوت اختیار خود بر حاذبه
 آنرا جذب بدو افعاله و بسبب لغزت بر گردد و فی سقیم و ارادت قوت حاذبه را
 و هر غذاه غلیظ را رقیق کند و قوت ماسکه کمال بود و فرمان الله یوم و بعضی طبیبان گفته اند
 که باطن موده از کیلوس که در جوف است غذا را باید محل بحث اینست صفت آنکه تا
 کیلوس از موده بگرد در نیاید و مستحیل شود غذا را انشاید چگونه موده از کیلوس غذا گیرد و

و در غیر تذکره و فصل پنجم که منور
 که بدو آمیزش صدرا شود

و دیگر کلیلوس خام غذا و معده شعله مزاج برکت نماید و از آنجا که به هم می کشند و در
از جواب آنست که قوتها جاذبه و ماسکه و باطن و دافعه معده هر یک در دفع غذا
اول طعام از مری و از آنجا که هر یک از اینها در دفع غذا نقش دارند و در دفع غذا
که با هر یک از اینها قوتها جاذبه و ماسکه و باطن و دافعه معده هر یک در دفع غذا
کافی باطلست جهت آنکه کار ماسکه که باطن را از اشتغال و قوت را از چنان نگه دارد
که غلیظ را و بر آن چنانچه باید عمل شود که بر غلیظ تا با قوتها جاذبه و ماسکه و باطن
که از آن باذن الله تعالی **باب ششم** در تندرستی و تندرستی که بسبب و عرض و بیماریها
شکرست و ضرایبی و بیماریها اندامهای مرکب و غیر آنست بر پنج فصل **فصل اول**
در تندرستی و بیماریها مطلق تندرستی مطلق آنست که مزاج و ترکیب اندامها مرکب و بسیط
بر تندرستی بود که افعال اندامها هم تندرست و تمام و بی آفت و اغراض مزاج اندامها و
معتدل باشد و بر طریق که هر یک را باید در مزاج و ترکیب که متغیرند و در هر فرد
فعل او پیدا آید بیماریها را بیماریها حالتیست تا طبیعت که در یک قوت یا بیشتر از اینها
آفت پیدا آید در تندرستی مطلق یک بعوض و بیماریها نوع است یکی آنکه مزاج اندامها
بسیط معتدل نباشد از اسهال مزاج اعصاب بسیط گویند و می آنکه ترکیب بدن
شکل و عده باید نباشد سیم آنکه اجزاء اندامها سوسه نباشد یا موی که او سوسه
شعله از آن فرق افعال گویند و بسیار باشد که قوتها از کار باز آید و آن توقف
مزاج نباشد و بیماریها را نباشد چنانکه جاذبه و ماسکه و دافعه کار خویش نکنند و مری
کمان برده اند که قوت معینه را با مزاج توقف نیست و بخلاف آن بسیار توقف
چنانکه مردم متفکر در وقت فکر از احوال خویش بچرخش شوند و در بعضی مردم نیز
جهت مریس توقف نمایند در فضل زمستان حال و آن پنهان شوند و صندریه
و غذا نخورند و غیره اینان متوقف شوند و توقف این قوتها مرض نباشد

عرض باشد چنانکه توقف باطنه عرض باشد و صنف معده عرض **فصل**
دوم در فرق سانه سبب و عرض و مرض سبب چیز را که گویند که اول آن باشد و از
 سبب آن حال نو پدید آید و عرض حالی باشد تا طبیع که بیمار پدید آید و بیمار در
 گذشته گذشت و عرض سبب مطلق بیمار است مثال سبب عرض و مرض هر
 گاه در تنه غنوت باشد و از آن غنوت تب تولد کند و نبض مختلف گردد و غنوت
 سبب بود و تب مرض و اختلاف نبض عرض مثالی دیگر خلط کرم در عضو جمع
 گردد و عضو امانس کسر و پوست عضو و کسا طر بخنده شود و در پدید آمدن سبب این
 معط و مرض امانس و عرض طر بخندگی و در د و مقصود طبیع است زایل کردن
 باشد و در طر اول سبب زایل کنند تا مرض زایل گردد و مرض زایل عرض گویند
 طبیبان و گاه علت است و سبب را باشد که یک چیز از یک روز مرض باشد و همان سبب از
 جهت دیگر مثل آنکه سده که منفذ پنه پدید آید از آن رو که منفذ بسته مرض **و** بسته و از آن
 و از آن رو که آواز متغیر شده سبب بود و باشد که مرضی سبب دیگر شود چنانکه تولد
 سبب غش و فاج سبب مرض شود و گاه هر عرض سبب مرضی دیگر شود چنانکه در تب
 سبب درم گردد و در عرض سبب تب بود و خون قوی که در مرض شعله **فصل**
سیم در بیان بیماریها که بابت است اندامها را که در بیماریها است که
 یکی مشارکت معده و دماغ که سبب عصب که از دماغ مجده پیوسته و توت در این عصب
 بود تا خوش بر دماغ رسد و اگر مردم آب سرد و زردی آن در دماغ بیاید دوم آنکه
 چون در عضو هم باشد که قوی و دیگر ضعیف بود و فضل قوی ضعیف قبول چنانکه
 فضل دل و غش را آن فضل جگر و پس است فضل دماغ سیم آنکه فضل کرم عضو
 بالا عضو زیر و نیز در مثل نزل که از دماغ لبش آید چهارم مثا که پدید آید و نیز
 است که آلت دم زدن است و مبداء او جاب است بدین مشارکت است حجاب

در دم زدن که کشش که آلت است پدید آید و چنانکه حنجره آلت است آواز است
آفته رسد آواز ضعیف یا باطل گردد و بچی آنکه عصبی را با عضو مشارکت باشد در میان
عضو دوم عضو اول را با عضو سیم مشارکت باشد چنانکه دماغ را با عضو مشارکت است بر کب
که از جگر دماغ است و غذا میرسانند و جگر را یاد کرده مشارکت با کسار غذا دهنده و
ممنوع از آب از قنبر جدای شود بدان منفذ کرده آمد پس میان جگر دماغ را با کب کرده
باشد **فصل چهارم** در بیان بیماری مزاجی هرگاه مزاج شخص از مزاج صحت ببرد
چنانکه در کرم و سردی و سردی و خشکی و تر و این که مزاج هر یک تغییر یابد
سوء مزاج شود گویند و اگر در دو کیفیت ببرد چنانکه کرم و خشک شود یا سرد و خشک
یا گرم و تر و تر و تر و این را سوء مزاج مرکب گویند و این است نوع است چهار
معه و در صمد مرکب از این هشت مزاج دیگر ممکن نیست چنانکه مزاج کرم و سرد و
نخوت که تر ممکن نیست و انواع سوء مزاج شانزده است چهار مفرد و چهار مرکب
آنکه چهار ساده و چهار با باده مثال سوء مزاج کرم بی ماده تب و مثال سوء مزاج
کرم با باده تب از قنبر و صفرا و مثال سوء مزاج سرد با باده فالب و مثال سوء مزاج
گرم با باده است قحطی و مثال خشکی بی ماده تشنگی خشک که بعد از استخوانها و از پس
در این صفت پدید آید و مثال سوء مزاج خشک با باده سرکان و جذام و این شانزده
مزاج گاه در هم نشاءند و گاه در یک عضو هر خط که است با کمتر یا ضعیف که هر
بیمار باشد و مزاج از اعتدال بیرون برود و هرگاه خلط غنویت بیرون بیفتد
کند و هرگاه از سوء مزاج آفت در عضو پدید آید در حبه اول باشد و اگر سوء
لبیعت عضو از اعتدال بیرون برود تباه کند در حبه دوم باشد **فصل پنجم** در بیان
بیماری ساء مرکب و غیر آن انواع بیماری است بعضی در شکل اندام افتد
باشد و خلطی باشد چنانکه عضو که صحت و منفعت آن در شکل مخصوص است

گوشت و زردی است
و از آنکه هر که در مثال
سوء مزاج تر با باده

و یکی از اینهاست که مستطاباید و رطوبت جلدی که منزه باشد و در بعضی که بیست و یک ساله و مرد
باید و رطوبت این باشد طبیعی باشد و شکل زبان و پستان زبان که بمقدار مخصوص
باید و رطوبت اینها طبیعی بود و بعضی زیادتی عضو باشد چنانکه گشت زیادتی و ناخته
چشم و تنگ در یک کرده و مشام و در داء الغیل و داء ال در پایی و ثلث و لول و لول و لول و لول
نقصان در عضو بود چنانچه چشم کوچک تر باشد و علتش زوال و بعضی چنان باشد که انسانی از
جای تولدش بیرون آید و چنانچه فتنه و فتنه و نور سیم و در چشم و بعضی در منفذ ناله مجاری انقباض
است و رسیل که در چشم افتد و ضایع و صریح و سکت که سبب سد و مانع بود و برقان که سبب
شد و جگر مانند آن و بعضی در شسته و نرم و منحل شده که در شست باید نرم شود و صغیر و صغیر
امس باید و رشت که در بعضی تنفری اتصال باشد چنانچه قطع و کسر و خلع و اما سبب آنست
از تنفری اتصال باشد از بهر آنکه ماده اماس صغیر و میان اجزاء عضو باشد که اماس نپدید نیاید و
ماده است مرکب جهت آنکه اماس از ماده و سوزن و تنفری شکل و حجم عضو خالی نباشد و اماس
بیشتر در اندامها نرم واقع شود و رویی که آن بزرگ که در اندامها در غایت است و بیشتر
نشد و اینر که آن باطل بود از جهت آنکه دماغ و رغایت نرم است و استخوان و رغایت سخت بود
اماس پذیرد و اگر در آن فضله اخلاط نیافت رنگها طبیعی در روی ظاهر نشود و در و در و در
و در آن گواهی و در که در در عصب است و عضوی که حس و حرکت نمایان بدان باریکی در پدید
مکن نباشد که اماس و روی نوزاد کند و همچنین روی که در تن او خلط بدینیک آید و نوزاد کرد
و اجزای رسد و چون بسیار از و در و در خلط بدور تن او بماند بر تن او اماس و شیره پدید
آید و بعضی خالهاست که طیب آنرا از جمله بیماری شمر چون داء الحلیه و داء الثعلب
و درختن روی و از رنگ خالیش شدن چنانچه بیفتی و برص و منش که بر شیره پدید آید و بعضی
را بجز اش چون سچ و حصف و بعضی بیماریهاست که در قیاسه شد و بمیراث یا بهر چنان سبب
نفس و برص و جذام و صلع و در عضوی که از پیر ضعیف بود و در فرزند همان عضو ضعیف بود

در سبب احوال و بعضی بیماریهاست که میبوی از دیگر کبریا خدایه در خانه تنگ پر در چشم
و ابلیه و تب و باد و صل و برص و جذام و بر متوفی که خداوند بولاسیر است زبان دارد
از آن دوریاید بود **باب هفتم** در بیان احوال نبض و متعل بهرست فصل بود **فصل**
اول در بیان نبض و حرکت و احوال آن نبض حرکت شریک است و هر نبضی بدو حرکت دارد
سبکون تمام شد حرکت اول کشیدن و بالا آمدن رگست و آنرا انقباض گویند و سکونی از
پیش آن و حرکت دوم را انقباض گویند آن در هم کشیدن و بهر رفتن رگست و سکونی
از پس آن جهت آنکه ممکن نیست که چیزی بجانب حرکت کند و نهایت آن جانب رسد و از
انجانب باز گردد و بجانب مخالف باز آید و در میان این دو حرکت سکونی نباشد بلکه
حرکت مخالف یکدیگر پیوسته محال باشد و در میان نهایت رسیدن حرکت انقباض و انقباض
حرکت انقباض سکونی باشد و حرکت انقباض طایفه تر بود و داریم آنرا با انگشت توان
مکروهتی که ضعیف قوی بود و حرکت انقباض پیش بعضی چنانست که در نتوان یافت
درست آنست که در نبض عظیم و صلب و قوی و بطی در توان یافت و حرکت همه شریک
با حرکت دل برابر باشد مگر شریانی که بجرات و قوه نزدیک بود و حرکت او زودتر از حرکت
دل بود بسبب الم و حرکت شریانی دیگر اعضا که آنجا الم نباشد حرکت برابر باشد از
شریانی شایع و دل است و از ورست **فصل دوم** در بیان مغز نبض و آنچه از نبض
شعر باید دانست که دل عمل شریانی همه تن است و شریانی هر یک چون دل یک عضو
و روح را که در دل است حاجت دم زدن از راه شش و اجزاء روح را که در شریانی
همان حاجت مسام پس فایده نبض نسیم تازه بروح رسانیدن بود و بخار و دوناکی از او
کردن و حرکت دل و شریانی یکبار بود و مبداء حرارت غریزی و قوت حیوانی و است و تن
حیوانی زنده بود و حرارت غریزی کرم و قوت حیوانی بهمه اندام با قوت حرارت غریزی
و قوت رسیدن از مسام قوتها بدنی و نفس شریانی قوت حیوانی قبول کند و قوا

میوانی و حرارت غیر زیست و جان این برود و دست و حال همه قوتها از حال دل معلوم
توانم که در حال دل از حرکت شریان و طبعی برافزودن است که حال قوت حیوانی و
حرکت دل و شریانها و حال روح بدانند و این حال از حرکت شریانها باید حرکت شریانها
آلت است و در تحریف دل و شریانها فو است و روح پس طبعی که دست نبض
سند کردن و در راز و دیر و کوتاهی و آنچه در تحریف دل و شریانها است از او
مرض از لیا رنج و سببها تمام در یابد **فصل** سیم در بیان آنکه نبض از کجا و چگونه طبعی
جست نبض این شریان س عد باید حرکت صسته آنکه رود بیرون توان آورد و از خون
آفت شرم نباشد و این شریان دست و بگوشت در نیامده بسیار از رجا را میماند
شریان صرع و طایفه گرفتن او آفت که مسج و وسطی و منفرد و منفرد و گذارند و ساعد
بر پهلوی باید و است و دست آسوده باید و تکین و اعتدال بر چیز ننگند و نبض اگر قوی باشد
بوت میان باید گرفت و اگر ضعیف باشد انگشتان بروی مسک باید و است و بر فرق
باید حرکت و طبعی دست آن مقدار که بر اند که حال او معلوم کرد و از غلظت و منفرد و
و سرد و لغت و تواتر و قوت و ضعف و در یافتن آن منفعت کلی بود و انگشتان طبعی
الطیف باید و انگشت کار ننگند که پوست سخت شود و هرگاه انگشت بر شریان
تمام انواع نبض که در و هم او باشند و مناسب حال بیمار بعد و ملاحظه نماید تا نبض
آن شخص در یابد و نبض وقتی باید گرفت که از ششم و شاد و اندوه و ماندگی دریا
و حمام و از خواب با فراط و از میز و از کسکی و سپر و مانند آن دور باشد
و نبض و مزاج هر شخص دیگر بود در فوج و فصل سال و هوا و مسکن و طبع او باید ملاحظه
منفرد و طبع نبض که که میگرد و اولر است که بار ناکفته باشد و عادت و حرکت آن از
تا اگر لغت و تغییر در یابد بر آن حکم تواند کرد و همه انواع نبض قیاس معتدل باید کرد تا
سیر و بط و تغییر و طول و غیر آن معلوم کرد **فصل** چهارم در بیان اجناس و انواع نبض

این بنفص بنفص جنس اول که از مقدار حرکت رک جویند انواع آن نه است
طویل و قصیر و عرض و دقیق و عظیم و ضعیف و شایع و مخفی و معتدل و غیره
از قوت حرکت جویند و آن سه نوع است قوت ضعیف و معتدل و جنس سیم از قوت سکون
و در از زمان حرکت جویند سه نوع است سریع و بطی و معتدل جنس چهارم از زمان سکون
رک جویند و آن سه نوع است متوازن و متفاوت و معتدل جنس پنجم از کیفیت رک جویند
و انواع آن پنج نوع است سرد و گرم و صلب و نرم و معتدل جنس ششم از روح که در میان
رک است جویند و آن سه نوع است متلی و خالی و معتدل جنس هفتم از راسته و غار است حرکت جویند
و انواع آن یک نوع است مستوی و مختلف و مستقیم و نامستقیم و موزون و ناموزون که آنرا در
الوزن گویند اما بنفص طویل آنست که از دراز لرز رک انگشتان زیاد بحد در و عرض
بنفص باشد که انگشت از سطحی حرکت رک تمام خبر باید و سطحی رک پهنان او بود
و دقیق و عرض است و عظیم بنفص بود که حرکت او در از و پهنای رک تمام شود و ضعیف
صغیر عظیم است و شایع آنست که در نفع و فراشته شود و عقیق نیز گویند و مخفی
بنفص باشد افتاده و بالا نیاید و ضد شایع بود و معتدل میان بود در حرکت
بطور و بنفص قوی آنست که بر انگشت به قوت بگوید و ضعیف ضد قوی باشد و
سریع بنفص بود که زمان حرکت انبساط او کوتاه باشد و بطی ضد او است
و متوازن بنفص بود که زمان سکون او کوتاه باشد و متفاوت بنفص او باشد و بنفص
و سرد و لیثه حالت نیست بنفص نرم آنست که قوت انگشت حرکت انبساط او را
فزونتر در دفع نماید و صلب ضد او باشد و بنفص متلی آن بود که انگشت حرارت در در طول
که در میان رک باشد در یابد و خالی ضد متلی باشد اما بنفص متوی آنست که حرکت
پایز پس از حرکت اول ماند در همه حال بدین جهت او را متوی گویند و مختلف بنفص
که حرکت اول او مخالف حرکت دوم باشد و متوی حرکت کند و بنفص مستقیم آنست

حرکت بر یک طبقه باشد و اگر مخالف آن ظاهر گردد به مقتضای کوبیدن اما نبض موزون است
که در آن حرکت انبساط و حرکت انقباض در زمان هر دو سکون که از پس هر دو حرکت باشد
همیشه مساوی بود و آنرا مستقیم الوزن گویند و آن چنان باشد که وزن نبض کودکان کمتر
وزن نبض جوان باشد و وزن نبض جوان چنانچه وزن نبض و آنرا متغیر الوزن گویند و نوع
دیگر که آنرا میانی الوزن گویند چنانچه وزن نبض کودکان که مثل نبض وزن پیر بود و یکی
دیگر آنست که خارج الوزن گویند و آن چنان بود که نبض کودکان نه چون وزن نبض
جوان و نه چنانچه وزن پیر و کفایت نبض جوان و پیر و کودکان در موضع قرار گرفتن
البت و الله تعالی فصل پنجم در بیان اسباب نبض اصلی و ذاتی سه است مائرا
اسباب ماسکه گویند اول دلت و شریان و انزالالت گویند و دوم قوت حیوانیه و
انزافاعل گویند سیم در کشیدن دلت و شریانها هوا و تازه را حرکت انبساط
و پیرون هوا گرم را حرکت انقباض و آنرا حاجت گویند و هرگاه نبض از حال طبیعی
بگردد مسبب آن زیادتر حاجت باشد یا نقصان یا توازنائی قوت یا ضعف قوت ان صلابت
مانند آن که از پیرانگی اسباب ماسکه جز این سه نیست و اسباب زیادت حاجت سه است
یکی زیادتر حرارت در دلت و قلب و مانند کی مضطربیم بسیار بخار و خانی که از
عقوبت اخلاط تولید کند و سرعت نبض دلالت برین سه نبض دارد و قوت سبب
عارضه مثل خشم و ریاضت و گرمای زود زایل شود و نبض بحال خود باشد و قوت سبب
حرارت عارضه ضعیف نکرد و سبب حرارت تب ضعیف نکرد پس معلوم شد که هر
گاه اسباب ماسکه معتدل باشد همه احوال بدن معتدل و نبض نیز معتدل باشد
نبض عظیم اگر حاجت زیاده باشد متواتر آید و اگر قوه ضعیف و آلت صلب نبض سریع
متواتر شد و آنجا که قوت و آلت صلب در حاجت اندک نبض متفاوت آید و نبض بطی
در اثر ترس و اگر ضعیف قوت بود نبض صغیر صغیر باشد و ضعیف قوه استغراق در نایب

طعام و شراب با فراط و سیمار رود و ناباشد سبب نبض حرار تمامه و در دم
ارضا و پیچیده و غدا خشک و کمی غدا و کما نیز یک مجزای آن نبض صلبت و در
بحران که بحر نبض بحر یوسف و بحران نیک در تن درسته شاد در معتدل و طعام
و شراب با اعتدال و سبب نبض طویل و عظیم اگر مانعی از عرض و ارتفاع باز دارد و در
آلت قریبی کوشش است که بر سر رک آمده و سبب حریض و طالی شدن کوشش و
اسباب نبض قصر استنباط نبض صغیر است و قوه و صلابت آلت **فصل ششم در بیان**
انواع نبضها و مختلف و اسباب آن هر وقت سوء مزاج در دل و شربانینا پدید آید حال
تفاوت نبض و نبض بدان سبب مختلف گردد و امثله بدن و سده و اعراض نفی و نور و تضاد
مکرر و بسیار و چون در تن اسباب اختلاف نبض در آن اختلاف نبض را پدید آید و در
خفیه غلیظه و امثله آن در حوالی دل خفیه و سبب پدید آید و سبب آن که در این امثله مردم
را که شراب با فراط و سیمار واقع شود و از انواع نبضها مختلف ذنب الفار است
و این ذنب الفار کما هر در یک نبض بعد در نبض بسیار چنان باشد که نبض قوی یا عظیم
یا سبیه یا غیره آن آغاز کند و بتدریج ضعیف یا متوسط یا بطی میشود تا بجا رسد که بهر یک
و از آن ذنب متعقی گویند تا بجای کمتر باز آید و آغاز کند بتدریج بار می آید قوی یا عظیم
یا سبیه تر میشود اگر کمتر از آن باز آید ذنب را جمع گویند و اگر بدین حد که آغاز کرده
ذنب ناقص الرجوع گویند و آنچه در نبض باشد انکشت صغیر نبض را قوی یا بدین
بدریج ضعیف تر یا بدو وسطی و سبیه هم بدین طبق باز آید و سبب ذنب الفار ضعیف
قوت بعد و آن زمان که ضعیف از قوت بود ذنب الفار لا انکشت بدین حال دانه و نبض سبب نبض
که در وقت دوباره ذنب الفار باشد و اگر از قوت اول او حرارت مصلحت است و الا نه او
خفیه است و اگر برسان ذنب الفار دانه او بر ضعیف بعد دلیل خفیه است و نبض منقطع
باشد که حرکت انبساط نزدیک انکشت است تمام پدید آید و با انکشت وسطی نیک

است و نبض در غمزه مانند این بود و سبب سقوط قوت باشد و چنان بود که این نبض
که حرکت آغاز کند و زودمانه شود دلالت بر غایت ضعف دارد و نبض عزالی همچون
منقطع باشد و میان آغاز حرکت و تمام کردن سکونی باشد و نبض ذوالمرعینز آنست که
ماندازه حاجت در حرکت آرد و سبب صلابت عروق و گوشت که آنجا بود یکبار نتوان
حرکت نمود و در میانه اندک توقفی افتد پس از آن حرکت تمام کند چنانچه بدو دفع
آمده باشد و نبض مختلف البصره آنست که اول او ضعیف باشد و آخر آن قوی و عکس
این بود و نبض موجی آنست که نرم و پهن و در بلند معتدل و در دراز دیندار باشد
نوع باشد و بعد از حمام و شراب و عرق ظاهر بود در استسقاء و فالج و سکت و ذرات الریه
و اگر در تب پدید آید این علامت نشان عرق بود و سبب این نبض ضعیف قوت باشد
نبض دو قوی آنست که مانند موجی اما این صغیرتر و متواتر چون حرکت دو که گرم است
کمان برند که سریع است و نباشد و بدان ماند که ترکیب از نبض بطبی و متواتر و مختلف
این بر سه نوع در یک نبض باشد و سبب آن سقوط قوت بود و نبض غلی آنست که متواتر
و ضعیف از دور باشد افتاده مانند نبض طفلی که نوزاده بود و دلالت بر غایت ضعیف قوت
دارد و نزدیک حرکت و نبض مثاری آنست که موجی مانند جهت آنکه از هر یک بلند و دراز
نابودار باشد و بدین سبب مثاری گویند و این نبض پیتر در ذات الحجب باشد و سبب این
در غشا باشد و نبض متماثل دو گونه باشد یکی حرکت کوش در این سکونی افتد و سبب این
قوت بود این را ذوالغمزه گویند و نیم آنکه سکون کوش دارند حرکت واقع شود و سبب این
قوت باشد و این نبض را الواقع فی الوسط گویند و نبض متشیخ و متواتر و متورکها در این
انواع همچون دوالی کشیده باشد اما بلطوی بر خود هم رسید و متواتر کشیده و بوسیده این
انواع بعد از استغناء در چهار پیاختن بود چنانچه در ذبول نبض با کشیدگی صلب تر از
و دیگر انواع باشد و نبض مرعش آنست که لرزان بود و سبب ارتعاش اغلاط بسیار و نوانا

و قوت او کوشیدن جهت دفع علت و نبض ناموزون است سبب آنکه در فاسد که در بدن
جمع شده و قوت عاجز گشته و در زمان حرکت کاهل سبب ضعف واقع میشود **فصل هفتم**
در بیان نبض سالها عمر نبض کودک سریع باشد یا متواتر و در عطفه میانه قیاس با این ایشان
و با این بالغ عظیم نباشد اما سبب سرعت و تواتر بسیاری قوت نامتام و سبب بسیار حاجت
بخاری تر و پیوستگی هر قسم باشد و سبب نامتامی قوت تر اندامها و تمام نارسیدگی نبض
چون قور باشد جهت آنکه قوه دل با اندامها و تمام شده و تری کودکی رفته نبض جوان منیر
لطیف باشد و در عظمی قوت میانه و نبض متفاوۀ باشد و سبب رطوبتهای غریب نرم بود
فصل هشتم در بیان مزاجها مزاج طبعی گرم باشد و نبض قوی و عظیم و اگر مزاج سرد
طبعی بود قوت ضعیف چنانکه در پشهء محرقه و غیر آن و نبض مزاج خشک در پشهء
دقیق و صلب اگر قوت قور کرد و در حاجت بسیار و در غریبه نباشد یا متنج یا متفصل **فصل نهم**
در بیان نبض سرد و ماده نبض تر قیاس با نبض ماده قوی و ضعیف باشد از جهت
مزاج سرد گرم و تر و جود و اندام ایشان صلب و تر و سبب آنکه تر و کاردان است و قوت
پس مردان قیاس با نبض زنان متفاوت باشد **فصل دهم** در بیان نبض مرد و زن و لاغر و
لاغر قیاس با نبض فربه عظیم و لطیف باشد عظیم از پشهء آنکه حرکت او در طول و عمق مانعی نیست
چون متفاوۀ است لطیف بود و نبض فربه قیاس با نبض لاغر و منیر و سریع باشد اگر فربهی از
نور و سرعت و قوت بیشتر باشد بر خلاف آن حرکت کند **فصل یازدهم** در بیان نبض
سال نبض بیمار معتدل و در وقت زیاده بسبب ال فصل و نبض اقلیم چهارم و
معتدل همچنین باشد و نبض کالیان سریع یا متواتر و صغیر و ضعیف بسیار تحلیل و عرق
باشد و سبب سرعت و تواتر حرارت فصل باشد و سبب صغیر و ضعیف بسیار تحلیل و عرق
نبض سرد و مکنه گرم همچنین باشد و نبض حریف معتدل بود و ضعیف میل دالو بسبب
هوانه و ضد طبع فصل مرطوبت صوانی را و نبض شتر و مکن با سرد همچنین باشد

بسیار ضعیف

این چند نبض را که با آب طبیعت لازم که میزد از بهر آنکه مردم از کو در جوانی و پیری و بیماری
و صبر و در و نیز در فساد کی و غیره و از غرض فصلهایی سیال و گوناگونی می توانند بود و هرگاه
چنانچه از طبع غذا و شرب و خواب و بیداری و غیره ملاحظه نماید درست باشد و اگر بر خلاف
آن کار کنند بیمار گشته و در این کتاب بسته گویند و آن حرکت است و سکون و طعام و شراب و هوا
و سکون و خواب و بیداری و استغراق و احتقان و احوال تنافسی و احوال تن مردم تنگ است
و بیماری بدین کتاب بگردد و نبض نیز بگردد و تغییر نبضها یاد کرده آید اگر خدای تعالی توفیق
دهد **فصل دوم** در نبض که ریاضت کشیده ریاضت می کشد نبض بتدریج قوی و عظیم
شود از بهر آنکه حرارت غریز در قوت حیوانش قوی شود و در آخر ریاضت سریع و متواتر
شود از جهت آنکه حرارت تمام افزوده شود و هرگاه ریاضت از اعتدال بیرون آید نبض
ضعیف و ضعیف و اگر قوت قوی باشد سریع گردد و سبب صغری و ضعف کش در بدن
مستقیم باشد و تحلیل بسیار دمانه شدن و اگر نبض با فرا شود نبض در دریا می شود
و سبب آن بسیار تحلیل و ماندگی باشد **فصل سوم** در بیان نبض خواب و بیداری
و اقسام خواب مختلف بود نبض در اول خواب صغیر و ضعیف شود یا صغیر و ضعیف شود
باشد یا بطور آنکه حرارت غریز در خواب بقرین باز گردد و بی هضم غذا و نیز این
فضلها منقول گردد و هرگاه طعام هضم شود و حرارت غریز از روح از غذا جدا گردد و
بظاهر تن میل کند نبض عظیم و قوی و در وقت خواب با فرا شود نبض ضعیف و ضعیف و
معتدلات و بطور آنکه از بهر آنکه فضلها غذا در تنه بماند و حرکت بسیار تحلیل
پذیرد و بخار است آن باندرون بدن باز گردد و نبض صغیر و ضعیف شود و اگر وقت خواب
در صبحه چنانچه نبض طبیعت آنرا از هضم کند نبض لطیف و صغیر و ضعیف گردد و حکم نبض بیداری
آنست که بعد از خواب عظیم و سریع باشد و در بعضی حال اعلی باز گردد و نبض که گاه
بیدار کند و بترسانند ضعیف بود جهت آنکه رف سبب تر از بی حرکت نماید بعد از آن عظیم

و سریع و متعادل و مرتفع گردد **فصل چهارم** در بیان نبض طعنه شراب طعنه انحراف
خود و طعنه بسیار معتدل یا چنانکه نام گرم یا سرد خود را باشد از آنکه محروم باشد یا چنان
یا معتدل و نبض بسیار و از مختلف بود و سریع و نبض که طعنه شراب معتدل خود را قوی
یا معتدل و نبض اندک و از معتدل و نبض ضعیف و نبض هر چه در یک جنس گرم و طعنه ضعیف
عظیم و سریع و نبض اندک و از معتدل و نبض گرم و موجب سرعت و تواتر نبض بود و اگر سرد
که طعنه صفت آنکه مزاج او گرم و طعنه و سوزان گرم موجب سرعت و تواتر نبض بود و اگر سرد
نبض نماید و از معتدل شود و نبض قوی و اگر سرد و طعنه و سوزان سرد و تواتر نبض بود و اگر سرد
او ضعیف و صغیر و تفاوت و بطی گردد و اگر جنس گرم خود معتدل گردد و نبض او قوی شود
و اگر جنس سرد یا نیک و از طعنه و صفت آن نبض بگردد و طعنه ای که باید کرد و نبض را
باعتدال باید آورد و شراب که حرکت بسیار آن نبض را مختلف کند و از طعنه شراب
را که با امتیاز کند و سیم باشد که در سینه بسبب اعتدال آن بملک شود و آب از سینه که در اعتدال
و قوت را مدد دهد و نبض قوی که طعنه و حکم بسیار آب همچو بسیار طعنه است **فصل پنجم** در بیان
نبض که در اعتدال و از اعتدال و اعتدال بود و نبض از اعتدال و طعنه و در قوی و نبض
معتدل باشد و اگر اعتدال با طعنه بود نبض مختلف باشد **فصل ششم** در بیان نبض
نبض که باید دانست که اعراض نبض شاد است و غم و ترس و خشم و مانند آن نبض شاد
عظیم و متفاوت بود و نبض غم ضعیف و صغیر باشد یا متفاوت و بطی سبب میل روح از صحت غم
بباطن و نبض خوف سریع و مرتفع و مختلف و مضطرب بود و نبض غضب که با خوف و خشم
آمیخته باشد مختلف بود و نبض لذت عظیم باشد از سبب لذت قوت را بر قوت
و هر موجب سرعت و تواتر نبض و **فصل هفتم** در بیان نبض که در کوفه حاصل گردد
از گرمی که تمام کنند نبض عظیم و قوی و نرم شود پس سریع و یا تواتر بسبب
اگر بسیار توقف نماید و حرارت تحلیل پذیرد و نبض ضعیف و متفاوت و بطی شود
و اگر طعنه تنگی سرد شود و حرارت را باطن جمع کرده نبض قوی و عظیم و سریع شود

در این مورد آنچه خشک کننده است چنانکه از معدن زراغ و کوک و آب و شب نبض را صلب کند
 باشد **فصل نهم** در بیان نبض در دهان اماسا نبض در در سرب و متواتر بود و اگر در در عظیم
 باشد و سرب طاقت ضعیف و صغیر شود و زودی و غلیظ و سبب بر حال بودن قوت باشد
 هرگاه در دلی طاقت شود قوت ضعیف گردد نبض صغیر و ضعیف شود و نبض اماسا گرم
 بود و رتش و سرب و متواتر و نبض اماسا صلب است و بعد از چند اماسا نبض
 نبض زیاد تر و خشک تر و نبض اماسا نرم موی باشد و نبض اماسا بلغمی و متفاوت
 نبض اماسا بخت موی بود لبب آنکه هرگاه اماسا چنانچه شود مدد زایل گردد و است
 بنرم شود و نرم تر آید **فصل دهم** در بیان بیماریهای سرب نبض سرب گرم صغیر و ضعیف
 و یا صلب است و موی کند هرگاه تب گرم شود عظیم و سرب و متواتر بود یا غلیظ و سخت
 مختلف و متفاوت و رتش باشد صلب اماسا بود که در عشا و در مانع و آن
 شود در ابتداء تب صغیر و ضعیف باشد و آنجا که قوت ضعیف باشد از تالش مدره
 غش بود نبض سرب سرد متفاوت و بلغمی بود و سبب بلغمی موی باشد و رتش نیز
 بود و بسیار بلغم نیک گردد و نبض صداع گرم سرب باشد و متواتر نبض در در سرب
 و متفاوت و بلغمی بود نبض مردم دیوانه لبب مده خشک صلب و صغیر باشد نبض ناشن نامنتظم
 بود و هرگاه نام معشوق شود یا او را پسند عظیم و متدل گردد از جهت خوش آمدن در راه
 و نام او نبض لویه نامتدل صلب بود و اگر استخرا بود متفاوت باشد نبض فالج موی
 ضعیف و متفاوت و بلغمی و اگر قوت ضعیف باشد نبض نامنتظم گردد و نبض سرب اگر که
 بلغم باشد بلغمی و متفاوت و اگر سودا بود صلب و صغیر باشد نبض سبب موی بود **فصل یازدهم**
 در بیان نبض انواع تبها نبض تب یوم نباشد مثل بلغمی و متواتر دارد و اگر مختلف بود منتظم
 باشد و اگر منتظم گردد تب یوم نباشد نبض تب از عونت در اول نوبت بایر و صغیر و
 سرب و مختلف بود و در میان عظیم باشد نبض شب الخبیث اول مختلف بود و در میان تب
 بقلبی مایل گردد نبض تب بلغمی در اول مخوف و ضعیف و صغیر و متفاوت بود در آخر

مستفاد مختلف شود بنفص بت طبقه مثلی در نرم و غلیظ و قوی باشد و کما عظم و سست شود
و اگر خون عظم باشد عظیم و سریع و مختلف باشد بنفص بت ریح اگر مایه بلغم باشد نرم و بقی
بود و اگر صغیر و در باطن سریع و متواتر و اگر خفیه و نرم و غلیظ و اگر سودا در او بود صلب و غیر
باشد بنفص حسب و هر که کمتر کان میگوید سریع و صلب و متواتر و کما بنفص بت **باب**
پنجم در بیان منفعت دم زدن نفخ دم زدن همچون منفعت حال دل و بنفص است و حال احوال
و قوت و حال روح بسبب دم زدن بگوید بدین سبب احوال دم زدن همچون احوال بنفص است
و بدین جهت از احوال روح و احوال تن و اسباب دم زدن همچون سباب ماحکمه بنفص است فاعل و
بجای است اما فاعل قوت حیوانی است و آنکه قصبه خلق و صغیر و خش و حجاب و سینه و عضله
که در میان سینه است و حاجت نیم هوا و فوش بسوی دل کشیدن و هوا در دناک از
دل بیرون کردن و گاه این سببها طبیعی باشد نفس طبیعی بود و اگر کی یاد و یا است از طایفه
نفس نیکو عظیم یا صغیر یا سریع یا متواتر یا متفاد و یا بطبی یا منقطع یا نوعی از این انواع
مربک باشد و هر نوعی از حالت تن و دیر و اگر در تن و مانند آن دم زدن بسبب بودن تن
قوت روح و اعتدال حرارت غریزی باشد نشان سلامت و بی آفتی دم زدن بود و چون
معه و بجز و کبر و زدم زدن نا طبیعی نشان بیماری صوب آفت است و اما س و در و یا
در جلالت تن و دم زدن همچون تنها بنفص است و تغییر این مثل تفاوت تن و بدن سبب
کتاب بدین مقدار اقتصار کرده شد **باب پنجم** در نشان آب طبعیان آب پیش را قهر
گویند و دلیل نیز گویند و این سبب فصل است **فصل اول** در بیان آنکه آب قهر
گویند بر احوال مضطرب و بجز و غیره و بر احوال اضطراب دلالت دارد و مضطرب است
در معده طعام کیوس کرد و مضطرب دریم در حرکت کیوس در جانب معر بجز خون کرد
سیم در نزد یک اندامها چون آنجا بخواه معینه بر اندام فرغ کرد و قوام تن بخیزد است
خطا صغیر و سودا از لوازم مضطرب بود و کیوس بوقت بجز قهر کرد و در حقیقت شود
کفک صغیر و صغیر بود و پاره ثقل بود و سودا باشد و آنچه هائی ماند و نیست و بیشتر از

شود از جانب مغرب از خون جدا گردد و آب که نوزده شده قوام خون را قوی کند
 و در کسب باریک بکند از آن دو جانب مغرب بکند و آب را از خون جدا گردد
 بجانب کرده و نشت آن آید و پاره قند بکند از آن دو بعضی برون دفع شود و بعضی بکند و نشت
 آید پس چه خون تولد کرده بود اثر سلطان عثمانی رسد و بدین کتب گفته اند که آن از نشت
 بیرون آید از احوال باشد و هضم معده و هضم حکم و اصل طبع در **فصل دوم** در بیان آنکه
 پیش آب کی باید گرفت و چگونه عرضه باید کرد و دلیل که بر طبیب عرضه کنند اولی آنست که
 نباید فوراً در هرگز رنگ آب بگرداند مثل زعفران و سبز و آب گامه و صبر و عین و دهنه و
 و سایر نیکه اند که رنگ پیش آب بگرداند و در سنگی و چشم و مانند کی آب را از نشت نبرد
 مزاج را گرم سازد و در پختنایی دلیل را تیره سازد و کم رنگ از سبز آنکه در پختنایی
 هضم نشود و بعد از جمیع پیش آب چرب و ثقل میسوزد و بدین جهت از لعل احوال
 بر دلیل اعتقاد نباشد و فیض و نفاس آب را تغییر دهد و قاروره بعد از کشتن عرضه باید
 کرد تا آنچه بر سر آب خواهد آمد بر آید و آنچه رسوب بود بکشد و پیش آنکه شسته
 قاروره نماید شسته را ساکن باید داشت و بر و کشائی بود عرضه باید کرد از آن آب
 در باید داشت و از لعل شش ساعت نباید غصه از سر آنکه لون و قوام او بکند و در
 شست صافی و سپید و شسته باید و میانه بود و در وقت دیدن شسته بدست چوب باید
 گرفت و از سر آن قویس دور باید داشت **فصل سوم** در بیان آنکه چند چیز از آنست که
 بلیغیت طبیب از دلیل علت خون وید رنگ و قوام و روشن و تیرگی و بسیار در اندک و ثقل
 و لعل و بوی بنید و علت که روشن و تیرگی از آب از قوام معلوم که جهت آنکه بسیار
 چیز است که غلیظ است لیکن روشن و شفاف مثل مسدای سیم مرغ و صندل و بسیار
 که قوام آن رقیق و تیره است چنانکه آب تیره **فصل چهارم** در بیان رنگ پیش آب
 صهار است بغم و چمن و صفرا و سودا و رنگ اصلی آب چنانکه شسته سپید و سرخ و زرد و
 سیاه اما چون انواع بسیار دارد سپید صهار نوع است اول مثل آب دویم همچون قهوه

چون منته چهارم برنگ شیر بود و زرد سس نوع بود تبسته و در پنج و شش و هفت و هشت و نهم و ده
 و غرض از این در این و سرخ و صاف و کاکون و سرخ که اگر قافی گویند و سرخ که بسیار رنگ
 اگر اقامت گویند و سرخ که برنگ خون بود و سیاه و در نوع آب یکی سیاه مطلق و دیگری ساه که از زرد
 بسیار می مایل بود مثل سس آب برقان و در همه انواع تفاوت بسیار واقع بود و رنگها
 مرکب بود و در رنگ و سه رنگ بدن سبب رنگ مرکب انامی مخصوصیت و آنچه نامی
 و از این اعین و رضای و آسمان کون و کر اثر و نیلگون و مخالی و از زرق و زنگاری و
 از غوانی و غنی و زینت و در یکی دیگر است که آینه بود آنرا و سرخ که گویند **فصل**
 در بیان پیش آب سپید و آب آن اول سپید و نایل است و بعد از آن مثل خیار و در غرض
 و غیره و در این صفا و حرارت آن بجانب و مانع متوجه بود و در آب رسوب
 نباشد و اختلاف در این و علامت بود و سیم آنکه در آب صفا برده و سیم آنکه در آب صفا
 و مانع سلامت بود و پیش آب سپید که در آب رسوب است و سیم آنکه در آب صفا
 صفا و در پنج چهارم سپید است آب بخت بسیار بلغم بود و رسوب سپید و در پنج
 باشد و این نوع بر سکه و فاج و لالت کند و پنجم سبب که اختل است آب سپید شود اگر با
 این نوع تب آید نشان دهنده یا نشان بدی حال بیمار و در یکی مرکب او باشد که
 سبب که اختل است بیست و هفتی رود و او اسهال شود که در سیم بخت ریش نشان
 و التواء بول برنگ قعاع باشد و رفیق و یاریم و اگر سیم نباشد نشان بسیاری
 خام یا نشان سنگ نشانه در قصبه خارش و سوزش باشد و غم در خزان بیمار و در
 آب غلیظ و ثقل بسیار باشد و سیم سبب سده آب رفتی بود و نهم صفا و زرد و در
 آب مثل آب صافی باشد و هم در علت و یا بطل آب صافی باشد و نشانی غالب
 بر آب که میل نماید در حال بیرون آید یا زرد هم سبب بول سپید بود و در اندامی که
 آلتها بول باشد بیاید و نیست که زرد سپید شدن آب سس از بولان نشان
 باشد و اگر در غرض و حال که تب آید سپید بود و مانع سلامت و آب بدان سپید

و مقدمه

بنده
 نقیص
 سرخی کلاب مر

علامت آن بوجه کف تریح باز گردد و اگر در پیوسته حاده بول سپید غلیظ و تیره باشد و تنخ و
ظاهر شعله نشان موت بود و اگر در آب سپید و رقیق بود دماغ بلبلان نشان کمران اشتغال باشد
بخراج و اما س در عضو کب زبول تر باشد آب سپید و رقیق که بر سر آن تعلی رقیق و فصل فیض باشد
کف کف نک بد بوجه کف علامت اضطراب و زردی نشان حرارت و شغل بر سر آب نشان حرارت
بجانب دماغ و اگر با این نشانی عاف شود خطر ناک بود و اگر پیش آب مرطوب و حرارت
سپید باشد تقریباً بعد و اسباب و آنچه بر آن است و در اول درجه او تبی بود و دلیل
اعتدال و تفریح نزدیک اعتدال است و اندک میل بکمر دارد و آب ناز و رقیق هم نشان این
حال بود و در چند آب زرد تر دلاله او بر حرارت و ترس اشعور ناز و در حایه کرم باشد و براه
سرخ تر شود حرارت کمتر شده از جهت آنکه در رنگ سرخ اجزای تر و در زمینه پیش باشد و در رنگ
زرد اجزای آتس و هوای زیاد بود و اشعور ناز کمتر از همه رنگها باشد و بعضی از حکماء گفته اند که
بسیار بیمار یا حاده دیدم که از زرد اول آب ترنجی بود و بدان غاف و بیمارش از زرد چهارم هلاک
شد و در سهام کرم کنند و همیشه آب اشقر دیدم و اشقر ناز را اگر رسوب نکنند بد باشد و در
تن درست سبب ریاضت و کمی طوام آب زرد شود و موای آن حرکت صفرا باشد **فصل هفتم**
در بیان پیش آب سفید و اسباب آن آب سفید میلم تر از آب زرد است جهت آنکه سر غلظت
غلبه خون بود و خفیه ترین اخلاط است و اگر با سرخ رقیق باشد نشان دراز بیمار باشد از بهر
آنکه رقت نشان خامی بود و سرخ بر رسوب نشان غلیظی ماده و اما س حکم و اگر در آب رسوب
پدید آید امیدوار باشد و اگر آب سفید مزای هر زنده بود دلیل آن باشد که کمران زود تواید بود و آب
سفید که قطره قطره آید نشان خفیه و در میان آنکه رسوب زرد بد باشد و پیش آب
سفید بعد از آنکه سفید از ابل شده علامت کمر چک باشد و اگر کمره در حین است یا صغیری شده و خارش
اندامها بود مقدس برقان باشد سرخ آب یا خشکی طبع و یا سعال نشان سبل بود خاصه اگر مردی
ماند و اگر آب با خون و اخلاط آمیخته بود و در پیش زرد از اخلاط کمره نشان باشد که منفذ زده

کناده و فراخ بنده و اسباب برنج پیش آب اول در دهن و چنانچه در وقت
 و صف اول کند آب رنگین شود دریم سده که از منفذ که میان روده و کبد
 متعلق بکبد بر روده فرو آید و سبب سده آن صواب بر بول فرو آید و بدین سبب توجیه سده
 کند و سبب ضعف بکبد که در استخوان و پمار حجاب ایمن است باشد چهارم آنکه سده
 در میان کبد افتد و در وقت در کبد عود کند و پیش آب سبب بول و نیم سده و سبب
 سده از ضعفی که در آب سبب شود **فصل هشتم** در میان بول سیاه و آنچه بر آن راه دلالت
 بول سیاه آنچه رسوب از سیاه باشد و مدتی بماند بدو باشد و رسوب سیاه چند رسوب سیاه است اول
 سیاه اندک در پمار **حاده** خطرناک باشد و همچنین هر چند غلیظ تر بدتر اگر در اول پمار باشد و آنچه
 در آخر پمار رسیده آید بیشتر بر سبیل بحران باشد رسوب سبز بر بول سیاه در پمار حاده
 علامت ورم دماغ و نزدیکی موت باشد بول سیاه حقیقی بول سبز در پمار حاد نشان در
 و دندان باشد و ممکن بود که بر عاف یا صریح تحلیل یا بد بول است و غلیظ که بعد از بول سیاه در قیاس بود و غلیظ
 غلیظ بود اگر ارجح بود بدینا نشان خراش یا سبب بود و در پمار حاد بول سیاه در قیاس بود و غلیظ
 با سده و اگر انحراف پیش مقدمه عاف باشد بول سیاه در وقت در ذات الجنب و ضیق النفس نشان مرگ
 بود قیاس که میل سیاه دارد نشان پمار در راز و خطرناک باشد بول برقان که از سر خط سیاه
 اگر غلیظ و تیره بود علامت خیر و کثرت دن سده بود و پمار سبز و اندکی ثقل نشان
 سده بود بول سیاه و زنگار بد باشد و زنگار بد بود بول سبز است اگر سبب سده
 نشان مرگ کرده و مثلاً سبب سیاهی بول سبز خشکی ماده و هراری بود در اکثر
فصل نهم در میان دلایل رنگها و مرکب و مختلف بول سبز نشان ترکیب بود
 از سودا و بلغم از سده آنکه سبز در زنبات از ترکیب آن در غیبه تولد کند و بول سبز مقدمه
 باشد و مقدمه جذام بود سبز بول اطفا ل قتل باشد بول آسمان کون که را بود که اورا
 داده باشد و اگر در بول ثغلی بود امید خلاصی باشد رسوب زیتنه سبب بول سبز

معاش و آنچه بر سبب سیاه
 امیدوار بود از بهر آنکه

ششم حدیث م

روز چهارم و پنجم نشانه مرکب بود یعنی نشان خامی اخلاط باشد بول از زنی نشان اول
 بول بود و اگر حال سرخ شود و بول حامله اگر کینیا نند تیره شود و اگر حال بود و اگر تیره نبود
 بول اول بول از غواتی نشان که خفته مغز و سودا باشد و بول بول بد رنگ
 ماکه و شراب تیره و آب نخود نشان اما اسهال باشد و بسیار دقت بول حامله بدین رنگ
 و بول ستمی پست بول ام کشکاب و بعضی سرخ و بول اگر چند روز برنگی بود نشان
 اخلاط کونان کون باشد فصل دوم در بیان دلایل قوام بول غلیظ بود و رقیق
 یا معتدل و فرق است که غلیظ خالص و شفاف بود و تیره نیز بود اما بخت با بول اما اسهال
 بول رقیق است یکی نازک و از بدن طعام دوم سته سیم مزاج سرد و خشک چهارم ضعیف
 و زارت غریز پنجم خوردن بسیار ششم ضعیف کرده هفتم سنگ در کمر و هجدهم بول
 است تمام اما اسهال غریز طبیعت چنانکه هر چه خورد و سوزد و آید بول کورک آن
 طبیعت باشد غلیظ و پدید بود و رقیق نا طبیعت باشد بول رقیق از زایل نیز باشد و در
 بیماری حاده و اگر بعد از مدتی نشان نفیج ظاهر شود و دقت اندا دیگر باشد علامت بحران انتفا
 باشد بول رقیق از مردم ندرست اگر المی همراه باشد نشان اما اسهال باشد و اگر غلیظ نشود و اولی
 نباشد لکن در پوست خارش و در تن گرانی بود علامت شرب و ابله و اگر غیر آن باشد
 و بول رقیق در تن در نشان سرد مزاج چون مزاج پسران و در همه بیماری نشان
 ماده باشد یا نشان صدمه یا سده و بول زرد و رقیق در بیماری نشان آغاز نفیج بود و اگر
 بزود بماند بد باشد و زرد از آیمخت مغز بود و بول سرخ رقیق نشان سب و ریاضت باشد
 بول سرخ صافی رقیق نشان در از بیمار بود بول رقیق بول از بحران علامت نکس بود و اگر
 رقیق یا در میان شانه و ضوف صافی پای باشد نشان خیر اما اسهال کرده بود بول رقیق بسیار
 از پس گرانی اندامها و سقوط قوت نشان خیر و پاک شدن تن باشد بول غلیظ بسیار شتر
 آید و عیوب آن راحت بود و توانا تر قوت باشد و اگر اندک اندک آید ضعیف قوت و بسیار
 غلیظ بود تیره کی نشان بسیار ماده و اثر نفیج باشد بول غلیظ مثل بول حمار بقراط

کوشه که موجب درد سردی و یا تباه شدن اخلاط و بول غلیظ اگر بعد یک ساعت رسوب نشاند
حرارت و ماده غلیظ و اگر در شب محرقه پس از آن که رقیق بود غلیظ شود نشان بحران بول
و علامت الم و درد دل و حوالی جگر و آنچه سبب آن بیماری غذا بود و ریاضت را بودن باشد
و رسوب مثل ریم و صدیدن بدان پاک شود و رسوب پیچیده ریم سبب تولد سوزش
کرده باشد و اگر آن ترش قی در آن مرد آید و اگر بن قضیب می سوزد و در مجاری مشک
در مثانه باشد و آنچه صافی پیرون آید پس شیره شود و علت هنوز در عروق بود و اخلاط
زیاده شود و بول غلیظ در دهان می باشد بول سبز و غلیظ از بسیار رطوبت باشد و غلیظ
سبز از غلبه فخر و اگر در معد و خارجش همه تن باشد معده و ریهان باشد و بول
و کثرت سیاه نشان سقوط قوت باشد **فصل یازدهم** در بیان بسیار از اندکی بول
بیشتر شکلی تن استخراغ رطوبت باشد در قولنج اگر بول غلیظ بسیار و در علت اصل قولنج
و در دل علت آن بود بول بسیار و در عین از مردم متعمم و کم ریاضت سودمند بود و در وقت
سیر و نفوس خونی اگر رسوب بسیار در ریه باشد بول سپید و اندک از ریه طایفه بول
و معده استقامت بود نظیر بول بی رزده در بیماری حاده نشان آفت دماغ باشد و
عقل و علامت رعاف بول اندک از ضعف قوت بود و اگر سیاه و یا سبز و در دل
پس از حاده نشان سوختن ماده و کم رطوبت و بیم اختلاط عقل بول اندک رقیق و سبز
سرخان قوت سده و نشان استقامت بود **فصل** دوازدهم در بیان دلایل کفک بسیار
از رقیق بسیار بود بزرگی قضا کف بزرگ بول زرد یا سیاه نشان یرقان باشد کف پیچیده
شکر نشان بیماری شش بود کف پیچیده دریا بول سفید نشان سودا و خون در روانگی
فصل سیزدهم در بیان دلایل رسوب تولد و در بول مثل ریم است در آما سوزش
اخلاط در کلبه عفن کرد و پیچیده در ریه سوزش و چینه ماده باشد در مجاری
رسوب علامت بزرگ شدن ماده و از فخر جدا کردن بود رسوب نشان ضعف قوت
است و همچنین که ریش که سر او بکشد و در روز اول شوخ و چاره بنه تیره

و ناکش و بنه تیره در ریه
نزد جفت خلط باشد و در مجاری
کرده بود کف

آن ساکن شد و چنگی در لب او دید آید در سوب ظاهر شود و اگر طبیعت در ریه هم غذا و بنایین
 بازماند سبب بیمار گردد و از نه آنکه طبیعت تندرست غذا و متدل تمام ریه هم کند و در بول
 او سوب نباشد مگر در بول مردم فربه و کم ریاضت و خمر سوب نشانی حکمی و قوت طبیعت
 اعتماد به چنگی و قوت سوب لقان کرد و در بول مردم لاغر سوب پدید اعلیٰ محو باشد و
 و غلبه آن میل بسوزن قاروره دارد و طبیعت قاروره که سوب دارد و بهفت جان
 سلاطه نماید و چنگی در نهامواری دویم حال کیه و سبب سیم حال رفتی و غلبه چهارم حال
 نیک آن پنجم قرار آن در قاروره ششم آنچه بدید آید در آن هفتم آنچه چنگی آن با آب و صبر
 کشیده از آب و فرق میان سوب نیک و بد آنست که سوب نیک در ریه قاروره باشد
 و سپید و هموار و در آن رفتی تر و اگر کهنه باشد باز بجای آید و سوب خام غلیظ باشد و اگر
 بکهنه اند پاره پاره شود پس اعتماد به هموار و قوام سوب باید کرد و بسیار دیده اند که سوب
 سپید بوده روی آن درشت و قوام آن هموار نبوده چار سبب شده در سوب بیشتر
 به رنگ بول باشد و آنچه هم رنگ نباشد سبب بهتر پس زرد پس ترخی و قوام سوب بد
 آنچه نامواری تر و اجزاء آن پراکنده تر بهتر و سوب نالطبیعی سبزه است و چینه خنثی
 در ضامی سوبی خالی گرسنه و لجر و سبب رمادی رطبی مشور و موی
 چینه همی پاره چهره گرانته باشد اما نخلی غلیظ و سپید و قوام آن بخالف قوام سوب
 چینه باشد نشان سردی مزاج و سبب رطوبت غلیظ بود در تن و در مجاری بول نشان کرا
 غرق الف و او در جلع مفصل و نشان زوال آن مکرریم باشد علامت گشاده شدن
 قرحه کرده و مجاری بول باشد و فرق میان ریم و رطوبت خام آنست که ریم مشام کند
 و اگر کهنه باشد پراکنده شود و از ریم بکشد و اگر آب آمیخته شود رنگ آب سپید گردد
 مثل شیر و سبب از کرده باشد و سبب قرحه کرده باشد خراطه سبز یا سپید و زیاده
 باشد و خال کوچک تر از خراطه است لیکن مکرر و سپید نشان حرجی مشام باشد

که سگی بزرگتر از خال باشد و رسوب آن ببردی زند و گاهی اگر از خال بود سیاه بود و آنچه
از کرده بود و بچه گوشت یا را باشد و لون آن بزرگتر از زند و گاهی سیاه سگی بزرگتر از خالی
بود و نشان سوخته فتن باشد یا گذارش گوشت و آنچه که از خسته شود و زرد آب کرد و از وقت
حرارت خشک شود و بچه سوزن و بعضی همچون دانه از زن بود و رسوب سوزنی باشد
پیشتر از کرده بود و گوشت باشد و سگی گذارش نشان بیه باشد و گاه مثل آب زرد
باشد اگر بسیار بود از آب جدا شود از کرده باشد شعری بوضعی پدید بود و بعضی سرخ و
نیز آن از رطوبت باشد که در مجاری باریک خشک و غلیظ گردد و بر شکل موالیبت شود
در بنوس میگوید از آن مایع باک نیست رسوب رملی علامت نیک و رنگ باشد و بزرگ
میشانه آنچه از کرده باشد سرخ بود و آنچه از میشانه باشد رمادی نشان بلیغ غلیظ
است که در عضو مانند رموی رسوب او هر گاه بزرگ خون بود نشان ضعیفی جگر باشد
و اگر آنچنان نباشد گاهی پیشتر بود و گاهی کمتر علامت ریش باشد و اگر در بول مطحول
یا باری خون است آید سپردن پاک شود و رسوب مثل حمیر و دلیل صوف موده بود و پیشتر
اوقات از خوردن شیر و پیر و مانند آن شود **فصل چهارم در بیان ازکی و بسیار رسوب**
در بول زبان رسوب بسیار باشد و رنگ اندک بسیار رسوب پس از دفع علامت زایل
شدن علت بود و اگر رسوب نیک بسیار تر از آن بود که بدان شخص لایق باشد نشان
دفعه بسیار بود در تن و نشان احتیاج به استغفار **فصل پنجم در بیان ازکی و بسیار رسوب**
رسوب و علامت دارد رسوب سیاه بر بیدی حال بیماری و علامت کند مایه افراط و عوارض
یا نابود شدن حرارت عزیز یا افراط برودت رسوب بزرگتر رسوب سیاه بود رسوب
آسمان کون نشان سردی مزاج بود رسوب سرخ علامت غلبه خون و آنچه و خای ما
و در از مرض اما پیشتر علامت باشد رسوب زبانی نشان سبل بود **فصل ششم**
نشان زده در بیان قوام رسوب و دلیل رسوب در همه بابها یاد کرده شده خاصه

فرق میان رسوب نیک و بد رسوب نیک هر چند هموار قوام او معتدل تر و املش
 بهتر باشد و رسوب بد آنست که ناهموار و پراکنده و نامعتدل بود **فصل** هفتم در بیان
 پدید آمدن رسوب هرگاه روز چهارم غماسه سرخ پدید آید در معده بحران شود
 و اگر پس از آن پدید آید نشان در صمدی هم بحران بود تا پخت یکم روز و اگر روز پنجم
 رسوب سبز پدید آید نشان آن بود که بحران نوزاد کرد و بیماری به تحمل زایل خواهد شد
 و اگر روز ششم رسوب نیک پدید آید روز ششادم بحران کند و اگر غماسه یا رسوب
 متعلق در اول بیماری پدید آید و همچنان ماندن نشان بحران مزاجی باشد **فصل** ثمر
 دهم در بیان بولی بول تیره کننده در بیماری در و ناکه نشان آن از اول حرکت
 باشد بر اختلاط سرد و غفونت گرفته اختلاط بوزن کردن بول بیماری علامت سردی مزاج و
 خامی ماده بود بولی ترش در بیماری دلیل حرارت و علته سودا بود بول سپید و رقیق و
 کننده در رقیق علامت اختلاط عقل بود و نشان خامی و غفونت و بدجالی و هرگاه در
 آب حاد گند بود و ناکه بولی بگذارد و تپت حال خویش باشد نشان سقوط قوت
 و عاجزی طبیعت و باز ماندن از کار باشد **فصل** نهم در بیان فرق بول میان بول
 زنان و مردان غلیظ تر و سپید تر و سرد تر در همه حال از بول مردان باشد بهر
 آنکه نفول در بدن این لیب یک حرکت پست تر بود و سرخی و زردی بول ایشان بهر
 باشد و بول مردان هرگاه بجنبانند تیره شود مثل سوی زرد آید و بول ایشان صاف بود
 و بر بول جنبایی باشد و پست تر یک بخود آب و آب باجه بود و زردی آن
 باز رقیق تر و در میان آب نفلی رقیق می نماید و در اول آبسته از رقیق تر است
 و در آخر لبرخی زند و اگر جنبانند تیره شود و در اول گفته اند که در هرگاه بر سر آب
 غماسه باشد که همه رو آب به پوشد پس بخوابد و اگر یک جانب باشد کمتر
 خواهد بود و اگر غماسه دانه دانه بود ایشان نباشد و علامت بود که گفته اند بول

راز چهل ماه آب

آب بن دو ماه تا سه ماه رقیق و صافی باشد پس از آن رقیق و سبک تر شود و در چهل ماه آب
اندرک باشد و در چهل ماه آب رقیق و صافی باشد و در چهل ماه آب رقیق و صافی باشد
و اگر تیره باشد و در چهل ماه آب رقیق و صافی باشد و در چهل ماه آب رقیق و صافی باشد
علامت بادنا باشد و بجز را بکشد **فصل** بیستم در بیان شکر و آب و در چهل ماه آب
از بول تن در رسته و در ناستد مگر چوب که کبب آن غذا و کرم باشد بدان کبب پاره
بتر که در میان نیست باشد چه یوم عقینه گردد و اگر زرد بود و غلبه کبب و اگر سرخ باشد و غلبه
مطبقه گردد و اگر سپید بود بلخی گردد بول آب صاف و زرد باشد و قوام در میان باشد
و این دلیل جز بود و اگر بول آب بلخی و غلیظ و تیره باشد بیماری ممکن گردد و اگر تیره باشد
و سرخ نباشد بیماری در از باشد بول آب بلخی غلیظ و تیره باشد و مدت آن در از باشد و اگر
رنگ آن زرد باشد زرد بگذرد و اگر بول آب رقیق و صافی و از آن بود و علامت آن در از
باشد و اگر زرد و زرد بگذرد بول آب رقیق و صافی و زرد و اندک سرخ و در آن چوب باشد و بول
سرخ و در بول آب زرد و کف هم رنگ آب بود بول خداوند سپید تر سیاه و تیره باشد بول
در و جگر سرخ و غلیظ و تیره بود بول در و کسر سپید بود و اندک بزر در آن بول خداوند سفید و زرد
و رقیق و صافی باشد و در و رسته و بی سبب بود در دایست و در و مفصل در حال است
و غلیظ باشد و **فصل** آن هم سپید باشد این جملة آنست که در سینه و حلقه است و تیره باشد و آن
ازین بگذرد علامت و حال آن در یاب کز مخته یاد کرده آمده است تمام شد سخن در
بول محمد الله و مت **باب** دهم در بیان شکر و آب و در چهل ماه آب رقیق و صافی باشد
نقل که از طعام حاصل می شود و این موت فصل است **فصل** اول در بیان بیماری در اندک
نقل اما بسیار بزر و در قوت است یا ضعیفی قوت غاذیه یا قوت آمیزن اظهار طایفه
و نشان ضعیفی قوت غاذیه یا نشان قوت غاذیه یا قوت آمیزن اظهار طایفه
و در آن است که نقل یا خلا می خست باشد و اگر با بلغم آمیخته بود در موده بلغم

و اگر با صفای خوردنی و شیرین و قوی و صفا و جود و اگر با سودا آمیخته بود نشان تولد سودا و او ضعیف
 سبز و اگر با ثقل و یکنواختی و خنجر سیاه باشد علامت سده باشد و در کساء و اگر در
 ثقل و خنجر لریج باشد از آن نوع که بر روی رود و اندوه است نشان گذشتن طعنا
 یا خلط نیز باشد که روده را بر کزد و اسباب اندکی ثقل است نوع است یکی سده در راه صفای
 افتد و دیم تولد گرم در روده و اسیم صنف حقه جگر در کشیدن کیلوس بخوریش و اندوه کبد
 و باید دانست که ثقل طعام فتنه بود که تن را بدان حاجت نیست و باز ماندن آن در
 زوده امور و تولد نشان صنف قوت و افق باشد و در زبان کار باشد و غذا را با لطف
 زود و هم سعه و خنجر گردد و ثقل آن کمتر باشد و غذا را غلیظ که از روی تولد قوت
 تواند بود ثقل آن بیشتر باشد و غذا که میانه باشد ثقل با اندازه آن باشد **فصل ۴م**
 در بیان اثر و خشکی ثقل مسبب تری ثقل آنست که تری و لطافت کیلوس بکسر میسر
 و با ثقل بر روده فرو می آید و جهت آن سه حال باشد یکی ضعیفی جگر در جذب کیلوس
 و ضعیفی کساء و ماساریقی دیم سده که در کساء ماساریقی افتد سیم ناکواریدن طعام
 آنکه طعام زیاده خورد و طبیعت از هضم آن عاجز ماند و ثقل گردد و تری کیلوس یا
 یا آن فرد یا قیاد هضم دفع کند و دیم اگر طعام با اندازه خورد و آید خلط بدیع و در آید که طعام
 را با هضم دفع کند سیم فرو آمدن تریها از دماغ و آمیخت شدن با ثقلی و این حالتها از
 رنگ ثقل معلوم گردد و هرگاه ثقل بمرکب غذا باشد و لعل صفت جگر و سده ماساریقی
 بعد و اسباب خشکی ثقل مشخص نوع است یکی و با صفت قوی دیم و در اسیم بسیاری
 عرق چهارم حرارت از اندامها بچم خوردن غذا را با خشکی مشخص ماندن لعل در زود و ناخوار
 و قولون و هرگاه قوام ثقل مختلف بود علامت همواری هضم و ناکواریدن بعضی از طعام
 باشد پس بهتر است ثقلی آن بود که قوام او هموار و پیوسته و آبساختی آید و قوام عمل بود و معتدلا
 اند که پس زود و نبردی مایل باشد و بدو و با قیاد و باد و کف باشد و بخت عادت آید
 بنواری قوام ثقل نا طبیعتی بد باشد نشان بخوریش تنه بود و کای باشد که صدیکرم از حکم بر روزه

فصل

آید و چندان درنگ نکند اما ثقل بیاورد بدان سبب ثقل بعضی خشک و بعضی نرم باشد
ششم در بیان رنگها ثقل زردی غالب نشان بسیار صغیر باشد و زرد شدن ثقل در آخر
پیاپی علامت پیرد است ماده بخاری باشد ثقل سبز یا صافی یا تیره که سبب آن رنگ طعام باشد
نشان سردی است باشد ثقل سپید و غلیظ یا کوارین طعام یا سفید نشان سده و مقدس بر قان ثقل
باریم آمیخته علامت انقباض و بیله باشد و سیاهی ثقل بد باشد اگر در اول بیماری بود نشان
آفت و خرابی عظیم باشد در جگر و نشان سوختن اخلاط و عونت سودا باشد در جگر و مفرط
این نوع مثل مفرط تباه شدن طعام در معده بود و درنگ ثقل سودا همچنین رنگ سیاه
باشد زردی آنست که خون فاسد باشد و سودا فاسد باشد و رنگ سودا در مفرط
و متور را بسیار بود بوی ترش دهد و زمین از زیر جوشد و ثقل سوداوی در آخر
خیزد بود و ثقل سودا و مفرط بر باشد نشان سوختگی رطوبت باشد **فصل** چهارم در بیان
ثقل متغیر و سبک ثقل متغیر همچون سرکین گاو باشد و علامت غلبه باد و آب و بر سر آب باشد
و ثقل خراوند و قلع بادی چنین باشد **فصل** پنجم در بوی ثقل در بوی ثقل بیاید و آنست
که ثقل کننده سبب آن خوردن چیزهای بد باشد که بوی ثقل را نافرمان کند و پیچ آنکه سبب
غیر آن دلیل بسیاری خلط عفونی باشد و ریزش بوی ترش نشان سردی مزاج و بسیاری
بلغم ترش باشد **فصل** ششم در بیان کفک ثقل و فراز کفک نشان حرارت عظیم باشد
که اخلاط را بجز شایسته علامت باد باشد و آواز باریک علامت رطوبت رقیق باشد و اگر
قوة دافعه قوی بود ثقل با و از پیردن آمد در معده و روده سرد هیچ تولید نکند و معده گرم
را لطیف کند و باد باشد و حرارت معتدل رطوبت را تحلیل کند و بخار را بپزد و اگر
باد با تولید کند **فصل** هفتم در بیان چربی ثقل بیاید و آنست که ثقل حرب و مزاج که سبب
خوردن حرب نشان گذارش پدید باشد و مزاج علامت گذارش کوشش اندامها
باشد **باب** یازدهم در بیان طعمها که از عرق و سبب آن پنج فصل است
اول در آنچه عرق از چه چیز دغذ که در کلبای بلرنگ به مصاحبت آب گذرد و دغذ

که با خلط آمیخته کرد و اگر
ثقل با و از پیردن آنست که
باد باشد

رقیق سازد و یاره صفرا که آمیخته کرد و بلبل بینی و گرمی آن بلند اما رسا سازد و چهره غذا
 رسد پیوسته از آب باز گردد و بسوی کرده و مثانه آید و اندک با غدا از کسایرون آید
 از غذا و عرق بود و اندامها فراز آید و آب بعضی بخار گردد و بمسام پیرون آید از آن تران دید
 و بعضی فاضله که آنجا باشد بیا میزد و عرق کرد و از عرق هر کس بوی آن خلط آید که در نیز او
 باشد و اگر فاضله غلیظه تر باشد و باقی آب را لشت کند و بهر چنان از مشام پیرون آید و
 بر ظاهر پوست تن بماند و آن شعله باشد و گفته اند که عرق از حال غنچه و عرق جگر و هر دو از
 حال غنچه آید که در اندامها باشد **فصل دوم** در بیان بسیاری و اندکی عرق و نیز طبع و صفات
 و کثرت و کمی مسام و قوت و اخف و صنف ماسکه عرق می شود و سودمند باشد و در کثرت
 و بهر بیماری آنکه در ریزخراش و چهار سبکتر شود و عرق بسیار در تن درستی بی سبب نشان
 آن باشد که طعام میس از آن خورد که قوت بر تابد و اگر بسیار ریزد و نه بود با متوال و قوت
 بود و بسیار عرق با کمال و در او ریزد باشد و عرق اندک با علامه امتلا بد بود و هرگاه
 که عرق در سرد کردن و سینه بود و در باقی اعضا نبود دلیل صنف قوت حیوانی باشد و این
 آنکه صنف غلظت و اخف در تن حاده و محرقه که عرق سرد شود و عرق لطیفی است و نوع است
 یکی آنکه سبب قوت و اخف باشد و عرق بخار و دیم آنکه سبب آن حرکت و ریاضت
 باشد میوم آنکه سبب آن هوا و گرم باشد چون عرق تابستان و عرق که مایه و عرق نای
 به نوع است یکی آنکه سبب کثرت از اندامها باشد و دیم آنکه سبب صنف قوت ماسکه
 بودیم سبب صنف با فراط صدام بجهت آنکه در کربایه با فراط باشد بخم آنکه سبب
 صفت مرض باشد و نه در بخار بود عرق و این نوع را نایطبی از بهر آن گویند که در طبع
 طبیعی در وی طرح سکون بسیاری عرق در یک عضو علامت ماده بسیار بود در آن عضو
فصل سوم در بوی و رنگ و طعم عرق و بایر و انت که عرق میس و ترش علامت طوب
 شد عرق در دلتخ و تیر نشان غالبه **فصل چهارم** در عرق و بوی و رنگ و طعم عرق و بایر و انت که عرق میس و ترش علامت طوب

باشد و کاه عرق خون بعد و بد باشد و عرق بود از کوزه نشان عفونت اخلاط باشد **فصل چهارم**
در بیان عرق کرم و سرد و عرق سرد در تناسخ حاده بد باشد و در ریه است بدان مرتبه بد باشد
و تب حاده قوت راز و صنف کند و عرق کرم و تناسخ و بیماریها امیدوار تر باشد **فصل**
پنجم در عرق رقیق و از عرق رقیق نشان رقیق ماده باشد و عرق لزج و غلیظ و در شوار
و رازی بیماریها باشد **باب دوم در بیان احوال نفث و آن پنج فصل است**
اول در بیماری و اندکی نفث نفث رطوبه چپته را گویند که در نزل و علت ذات
ذوات الریه بر سر بر آید و آنچه خام بود بزاق گویند اما بد آمدن نفث نشان غای
و بر شوار عرق طبیعت باشد و نفث اندک علامت آغاز نفث بود و نفث با غلظت
آن بود که بیشتر از ماده چپته شده و نفث بسیار اگر آسانی بر سر بر آید نشان چپتی
و بیماری از آن راحت یابد و اگر مریض راحت نیابد علامت بسیاری ماده باشد و دلیل
آنکه بر وقت نزل ناز میگرد **فصل دوم** در بیان رنگ و وقت سپید از خامی باشد یا
از ماده بلغم و فرق آنست که خام بر شواری بر آید و خسته آسانی بر آید و زردی نفث نشان
نزله منرا باشد و سبزی و تیرگی و سرخگی علامت باطل شدن حرارت عزیزی بود و کمی
و کمبودی نشان سوختگی و نفث مسرغ علامت غلبه خفیه نشان تر شدن رگی در آلتها
و دم کردن و آلودگی سپیدی بر سر بیماری سل باشد **فصل سیم** در بیان بوی و طعم نفث
سبزی آواز غلبه خون و بلغم طبع بود و فرق میان هر دو بزرگ بود نفث بی طعم نشان
بلغم معتدل باشد نفث شور و دلیل بلغم کرم شده بود و آنچه از شور در گذرد و تیز شود
سوختگی و غایت حرارت باشد و ترش علامت حرارت ضعیف باشد نفث بد بوی
و ناخوش مزه نشان عفونت بود **فصل چهارم** در بیان شکل و قوام نفث اگر نفث
بود نشان خامی و آغاز نفث باشد و غلیظ علامت خامی و در چپته معتدل نشان چپتی
نفث کرم نشان آنست که ماده غلیظ در حوضه عسل است و حرارت عظیم آنرا در

بر آمدن کرد و سازد و بقرط گفته که لغت صافی از کسی که او را بپنهان
 قول باشد و میگوید که بسیار داریم که بیمار از پس لغت کرد بسل بازگشت و اگر با لغت
 که بپنهان باشد علامت است از خلط یا بنده باشد **فصل پنجم** در بیان ردی و دیر و دشواری
 و اگر لغت نشان سه علامت است قوت طبیعت بود و دیری و دشواری علامت خامی و
 ضعف قوت و بجز طبیعت باشد **باب** سیزدهم در بیان شش ضعیف اولی که در تن بزرگ
 آید و هر یک بسبب حال دیگر شود و این شش ندره فصل است **فصل اول** در بیان
 شش ضعیف سینه و انواع آن بسبب احوالی بود که طبیعت اول انرا جوید و بزرگتر اهل
 شش آن گفته اند آنچه از بزرگ تولد کرده باشد زایل گردد و این بسبب طبیعت
 اسباب است که تولید و زده شده و اسباب است اول سابقه که میزد و آن است
 شش از خلط و دیر را اسباب اصل که میزد و آن پیری و کسا و تولد مرده و تپان
 از خلط و کثر یافتن هوا و تولد عفونت در آن و سیم را اسباب دینه که میزد و آن شش
 در آفت با حرکت قوی کردن یا چیز گرم مثل فلفل و سیر خوردن و تولد از آن و همچنین
 زخم بر سر آید و آب چشم آید و از آن شش که میزد و هر چه مانند این بود اسباب است
 که تولید طبیعت را که اسباب که اصل مرض از آنست باز جوید تا آنچه بسبب مرض شده اول انرا دفع
 نماید چنانچه بپیل خوردن تولد گرم را و این خون خوردن تولد سرد را و بعضی باشد که بعضی بسبب
 خوردن چیز شش در آب سرد و بسته شدن مسام و چنانچه خوردن ستمنا که استخوان
 صغیر است مکنون حرارت کرده بعضی **فصل** دهم در بیان سبب که گرم کند یا سرد کند اول
 و بسبب تن را گرم کند اولی که بسبب سوزاننده گرم کننده طبیعت است آنچه گرم طبیعت
 طعام و شراب معتدل مزاج و مقدار دیر حرکت و ریاضت معتدل ضحاک و طلاء معتدل
 و بجهت گذشتن و فتنه کردن چهارم گرمای معتدل پنجم خواب بیداری معتدل ششم شستن
 با معتدل هفتم شستن معتدل هشتم مالیدن با معتدل نهم وار و معتدل دهم در آب

بسیار است که باید در کتب گفته تا طبیعت عیونیت است که مزاج تن ببرد از رطوبت را
بجای هر چه کند و باقی را غلبه کند و بسوزاند این عیونیت احتیاطی گویند و کرم کردن
طبیعی آن بود که حرارت عزیز در رطوبت اثر کند و آنرا از اعتدال ببرد و کند
فصل سیم در بیان بیماری که تن را سرد کند و بسیار سرد و پخته است
اول حرکت و ریاضت با قوا و دیم بکوت و ریاضت ناکردن سیم بسیار خوردن طعام
و شرب آب گرم و ریاضت و کوبیده و کندن صدام غذا و نایا فتنه پنجم طعام و شراب و ادویه
بکار داشتن ششم بول و کرم و رعایه و فساد و کرم و عیش و شرب آب گرم تحلیل کننده پنجم
عنق و آب قلی که کام را به بند و ششم فساد و سوء نفعل و لغوت نهم استخوانها را
در بسیاری جماع از آن بخله است و دهم مرده از پخته آنکه کدر حرارت عزیز را بکشد شود
از اسهال و حرارت نیاید سه ششم و دهم شرب در پیرک و دوازدهم از دهن عظیم سیم
ازت عظم چون جماع و مانند آن چهاردهم صاعقه که پیر و آل و چون ندرت کرمایه که حرارت
را تحلیل کند و پانزدهم بسیار رطوبت خام و در ششم صدام در سیم که از دهن تر حاصل
شود سیم تری یا زده نوع است اول آسودگی و ریاضت ناکردن موجب است
که سیم نیک نباشد و رطوبت خام تولد کند و دهم بسیاری قوای سیم باز است و ن
استخوانها که عادت بود چهارم استغراق صغیر که با قوا باشد پنجم بسیاری
غذا و بسیاری ششم بسیار خوردن شیر و جزایر و دهم تر سیم کرمایه بعد از
طعام ششم در هوا سرد و سکنی فتنه نهم هوا معتدل از پیر آنکه رطوبت را در حرارت
آرد و تحلیل ندرت دهم شستن و آبها فوشن هنگام اعتدال هوا و از دهن شادی
معتدل که حرارت بخشد و تحلیل ندرت پنجم در بیان بیماری که خشکی آرد و آنرا
الت حرکت و ریاضت با قوا و بر قوی با قوا استغراق با قوا و مجامعت بسیار با شرب
غذا و ادویه خشک ششم با قوا از دهن بسیار و سرماهای سخت مانند اسهال سرد و تحلیل

که در کبابها بعضی که منفذ غذا را بسبب سده و صاف و باریک گشته اند و گویا که در میان
 و عرق بسیار آوردن **فصل** ششم در بیان سده هفت چیز است اول سده که در مجرای
 و قوت بسیار احتیاج است بسته شدن و ملتجم شدن ریه و جراحته و کوبش و فرو رفتن
 و تاول در منفذی پدید آمدن و آماس که منفذ را تنگ کند و از وی قایل غذا کردن
 عوارضه بسیار رایج بند و غذا را از مجرای و منفذی خوردن مثل غلظت میده و پدید حلاکه
 از تنگ بسته بود و هر یک و باید که مانند آن خاص که بعد از این غذا را مباد و در **فصل** هفتم
 بیان کثرت و شدن مسام و سده میباشند و شدن مسام که نوع است اول در وی
 کثرت پدید آید و در آستن دوم دارد که رگها و اندامها را نرم کند و کباب سینه
 و **فصل** هشتم در بیان کثرت و شدن مسام در سینه و کباب سینه و کباب
 الت یکی بسیار اشتیاق چیزها و نرم و لطیف چیزها بسیار و گدازه و مانند آن و دوم چیزهای نرم
 و چرب و نرم که در معده و کاه و مشیم شیه مناسبت نمایند و شکم و مویز و آنچه با دام
فصل نهم در سینه و در شیه مناسبت به پنج نوع است اول در وی قایل مثل سینه و
 مزاج و مانند آن و دوم غذای تیز چون انگبین و سرکه و خردل و جله ترشید و سیم
 سرد چسبند و دود کرد و پنجم غذا در شیه چنان از زدن و بلوط **فصل** دهم در اسباب تنگی و استلا
 و آن پنج است یکی بسیار خوردن طعام و شراب بمیزان که قوت یافته از هضم آن عاجز
 آید بر آن سبب تنگی و استلا حاصل آید و دوم که طعام با بدامعا کشیده شود و استلا
 توله کند سیم است فراخ و جمیع شیه و ریاضت و مانند آن چهارم بزرگ شیه و زدن پنجم
 ضعیف قوت یافته و دافعه **فصل** یازدهم در معنی اندامها و اسباب آن بیاید و است
 و قلیه و اندامها بقوت لیفها و عصبه است و قوت مطلق است که بافتگی آن محکم باشد و قوت
 مطلق آنکه بافتگی و نبض است گردد و معلوم شد که قوت جافیه از قوت لیفها حاصل
 آید که از قرار و انما غذا و آب و اسکه که از لیفها که بویید شده و دافعه از لیفها که از لیفها
 نبض و است و فعل از انما بافتگی و قوت آن حاصل میگردد و حال قوت و لیفها و عصبها

همچون جال جامه که از بسیار می مشتق است کرد و این سست را به دلیل گوشت ضعیف مطلق
است و ضعیف به نوع است اول آنکه گوشت ضعیف کرد و دوم آنکه در آن گوشت
بازگشت باشد سیم آنکه روح ضعیف کرد و چهارم آنکه قوت ضعیف کرد و پنجم آنکه در عضوی
باشد از امراض تر از امراض ترکیب سوء مزاج مرد حس عضوی باطل کند و سوء مزاج
کرم مزاج عضو روح را ضعیف کند و از سوء مزاج خشک منفذ را در راه قوت غالب بشود و سوء
مزاج تر از آنکه با رانم کند و هرگاه سوء مزاج با ماده باشد سده کند و انواع سوء مزاج
آرد و چربی تپایی آب غذا و یوسیان و نوش و بخار آنها ایستاده و بخار زهرناک که در هوا
مردود و در دمای صوب در دمه و ضعیفی میبرد و ضعیف آن ضعیف آن سبب ضعیف
باشد و کشادن آب در استسقا و خنر بسیار بیکبار پیرون کردن و شکافتن و دلیل
بزرگ دریم بسیار که فتنه از کباب ضعیف است **فصل** در از دهم در بیان سبب
معینه در در آگاه بودن عضو و کشتن حالی ناطیعی در در کباب در در دهم
یکی آنکه مزاج عضو کرد و بیکبار و این سوء مزاج مختلف گویند و دوم تنفر اتصال
و هرگاه این مزاج بکشد و مزاجی ضد آن پیدا آید این آگاه در در باشد و سوء مزاج
و در نوع است یکی مختلف و دوم متفق و متفق از پیر آن گویند که حس را از پیر آن
آگاهی نباشد و در آن نیاید و از جهت آنست غذا و تپ خویش آگاهی نیاید
با وجود حرارت غلبه آگاه پیدا آید و چون تپ بر طرف سوء مزاج غریب باطل کرد
مزاج اصلی حال خویش آید و بسبب حس الم سوء مزاج مختلف است و سوء مزاج کرم
سبب الم است و سوء مزاج تر به وجه سبب الم نیست و سوء مزاج تر به وجه سبب
بود و باینوس گفته که حس الم از مزاج سرد و کرم بسبب تنفر اتصال بود آنکه کرمی
محل است و تحلیل موجب تنفر و سردی اجزاء اندام و بهم آرد و اجزاء بهم نرسد و
بفروخت از جزوی دیگر و در سوء مزاج و این دوری تنفر اتصال بود پس اولی آنست که
گویند که سبب حس الم سوء مزاج است با تنفر اتصال **فصل** سینه دهم در بیان انواع

تپ در حرارت
که بیشتر از تپ غلبه است و فرق
آنست که در تپ بیشتر
سوء حرارت

و اسباب هر یک آنها باینکه است که الم ایست از حال ناموافق و لذت آگاهی بود از
موافق و الم باینکه نوع است یکی خارش است و سبب آن خلط شود یا تیز باشد و دوم آنست
که کوثر صندری است بدان مرید و سبب خلطی تیز باشد یا چیزی غریب مثل ریختن
و کرده سیم المیت خفته و آنرا چس کویند و سبب آن تغزق الفصال که فشا عضور از
هم بکشند صدام المی بود که موضع را می شارد و محافظ کویند و سبب آن خلط بسیار که جایگاه
عروق تنگ کنند پنجم المی را کویند که آن عضو و اجزاء آنرا سبب و ممد کویند و سبب
ماده بود که عضله را از هم بکشند ششم آنست که اجزاء عضور از هم باز می شود و منفرج کویند
و سبب آن ماده باشد در کوشت و عضله منقسم صغیری پیدا آمد در موضع و سبب آن ماده
باشد در کوشت و عضله و عصبان پیدا شد ششم المی بود که عضور را می کشند و آنرا نکند کویند
و سبب آن ماده باشد یا بادی در میان استخوان منقسم المی بود که عضور را کوئی سوراخ میکند
ثابت کویند و این الم در علت قولنج یافت می شود و سبب آن بادی غلیظ باشد در روده و
دوم المی بود که کوئی بحال در سوراخ میکند یا زده است که تراخ عضور شده باشد که مغز در
حساس که بدان عضور آید پسند و در دهم ضربان کویند که مغز روح حساس که بدان سبب آن اما می
بود گرم یا سرد سیزدهم المی باشد و آنرا قتل کویند و سبب آن اما می بود و سبب آنکه آنرا حس باشد
مثل کش و بیکر کرده و سبب دهم است اما سبب کشیده شود چهاردهم المی ماندگی است و اعیان کویند
و سبب آن امثالهم بن باشد و اندامها باز نماند که یقیناً پانزدهم المی بود و سبب آنست و لذت کویند
و سبب آن خلطی باشد گرم یا تیز و سبب ششدهم حساس که اندامها از جای خویش سرور
و این حساس نوع است یکی کشیده شدن رباط و عصب بجهت سقوط او است و مانند آن دوم نوع سیم
ماده غلیظ در مصلی جانند و استخوان از مفضل بیرون آید و صانع در لغز سر صدام ماده غلیظ
و سبب و رباط را تباها کند صانع در علت هجدهم **فصل** پانزدهم در بیان سبب اما س
و این هجدهم نوع است اول آنکه کویر عضور قبول اخلاط کند چون عرق و شیخ و بجا رطوبت که سبب
بجا رطوبتی که ماده موثبات دوم آنکه هر سیم و متخلخل باشد و فضاها بیاید و چون کوشت

نرم پس گوشت در آن و بخل نسیم آنکه عضو کوچک بود و در روده بسیار است
کرد و صدم آنکه عضو ضعیف باشد بذرات خویش یا بسبب آفتی صغیر باشد یا بسبب آنکه
سبب در دوا که از زخم بر عضو رسانداده روی بدران آورد موجب اما سر و دستم آنکه
عضو باشد که از ریه است لیسبب کثیر یا بد تحلیل یا بسبب اسهال یا بختیم آنکه زنان عضو گرم
بعضی در گرمیاده را سوزی خویش شد **فصل ششم** در بیان آنکه بعضی چیزها در اندرون
تن اثر نکند چیزی باشد کزیده و نیز در طبیعت آن قوی باشد بدان جهت اجزای او تمام
در شعله و آنرا بسوزد و چیزها دیگر است که بخورون اثر نکند و سپردن هیچ اثر نکند آنچه از سپردن
اثر نکند چیزی است که سپردن دیگر آنکه مردم از این نوع چیزها با نان و گوشت و غیر آن
و با برون مردم آمیخته و سرشته رسد و اثر او پدید نیاید و اما آنچه از سپردن اثر نکند و در
اثر نکند چیزی است که مانند آن اجزاء آنرا قوت نباشد که در معام بگذرد و بختیم
نرم و بر حال خویش باشد و اثر او پدید نیاید **باب چهارم** در بیان احوال زادن
و در آن شش فصل است **فصل اول** در بیان سبب لذت جماع و سبب سردی
آب مردم بر عرضی که با عضو گرم یابد و اگر می نرم باشد از سودن آن لذت یافته
صانع دست و پای گرم و نرم بمال و لبینه باز نهد و گرم کند از آن لذت یافته
عضوی عصبانیت و حس او قوی از سودن با رحم لذت بسیار یافته شود و سبب
آوردن آب آنست که بسبب حرکت جماع حرارت بخند و آن باد قضیب را بر آنکه
بر دیار شود و بسبب سردی بدن آید آن آب باشد **فصل دوم** در بیان ایستادن
در مدت آب نشستن باز ایستادن و بعضی در مدت آب نشستن آنست که آنچه بچشم نوزید از جهت
لفظی بکار آید و از جهت آنکه تندرست زنان در آنست که حیض ایشان کثرت و اندازه بر
اضطراب از تن ایشان بدان طریق پاک شود و هرگاه آب نشستن بعد از پاک شدن باشد
پیشتر حالها بهتر در است و خوشخوی و آفته ای که نفع داشت کمتر سرد و مدبر و در
از غرض پاک شود و هرگاه فرزند نر کتر شود و آن غذا که در رحم می یابد

بنام خداوند از جهت طلب غنای اهرکت کند و پیوند را که پیوسته است گسسته شود و پیوند را که پیوسته است گسسته شود و پیوند را که پیوسته است گسسته شود
 شود و نادره نتواند بود راه پیوند آمدن بود بالیهام ریزوی لبب اودن است
 در سبب آنکه چنانچه ماه زاید تن درست باشد و بقیاید و آنچه بهشت ماه زاید
 میرد و لطفه در کامین پهل روز چنین کرد و چنانچه که در شکم مادر باشد چنین گویند آنچه زود
 چنین که در سه و در سه و پنج روز باشد و آنچه در هر جنین باشد در چهل و پنج روز چنین کرد
 بعد از نود روز چنین هر وقت مرده آن زمان که در وی چنین کرد و مضاف چنین که آغاز
 کند و هرگاه مدت چنین سه باره کرد و وقت زادن بود درین حالت آنچه در بدن افتاد
 و روز چنین از این جهت ماه زاید و آنچه در مدت نود روز چنین نه ماه تمام آید و در حساب
 است اختیار آنکه تحقیق آن در کتاب ذخیره و قانون مذکور است **فصل** چهارم در کسب علم
 اندادن دندان در وقت سالکی ماده دندان نخستین باندگی و ضعیفی در وجود اندامهای
 طفل باشد و هرگاه قوی تر شود و تغذای قوی حاجت آید قوت دندان نخستین
 عمر خدمت خائیدن و شکسته عذای غلیظ و فاکند دندان اول را پیوند اندازد و در
 دندان قوی تر آید و پس از بلوغ بوی نرومان را دندان فزونی بر آید و آنچه فاکند دندان
 اول را پیوند اندازد و بوی نرومان را دندان فاکند و آنچه فاکند دندان
 مورب روی در سینه ناضج موی از از بخار و دخانی روید و همیشه بخار نازم و سوزش
 شود آنچه لطیف بود و رنگ نکند و آنچه کثیف باشد در سبب باند موی کرد و در حال
 بچه بخار دخانی کمتر بود موی روید و بچه از کودکی در گذر موی روی بر آید و نازنا
 از بزرگ که بخار دخانی کثیف و در سینه ناضج موی نروید و آنچه بکناره انگشتان سرون
 کند ماده ناضج است **فصل** ششم در مرکب طبی و مرکب معاجات معلوم باد که کتب کافی حواری
 غرض از آنست که در دل بود بهترین میسر و چنانکه در خانه آتش باشد از آن آتش در هوای
 آن خانه پراکنده میشود و به خانه گرم میگردد و اصل حرارت عنبر قوت حیوانی است
 آن باید کرده و معنی از آنست که اگر در آن محسوسات و حرکت اختیاری باشد در مرکب باطل شدن

۱
اوراک و حرکت بدان سبب بود ترکیب تن حیوانی ترکیب یابد ازینت و ما و نسا و
شوند و همه انواع سوختن از آن که بر عضوی غالب کرد و فعل آن عضو باطل کند و فعل سردی
که از سوختن ای سر و بر دل غالب کرد و سوختن از آنکه می کند و سوختن از آن که منوط
روح را ضعیف کند و بسوزد و سوختن از خشک با فراط مد و روح منقطع گرداند و سوختن
مزاج تر خطا مع سرد است و آنچه از صحت ترکیب نسا است آنست که تن حیوان را از
تحلیل نگاه نتوان داشت و آنچه تحلیل می رود باز نتوان آورد بدین سبب بجز در تمام منقطع
کرد و باید از غایت و مزاج حیوانی منتهی تر از مزاج می غم باشد و بعد از حیوانی که
نقصان گرفته باشد و روی در نقصان دارد تا به نماند و استقامت نقصان بسیار است یار
بجایگاه و در اینجا تحلیل پذیرد و یاره حرارت اصلی خرج میکند چنانکه مزاج و حرارت و سوختن را
پاره با سبب دیگر و غم و غم و مانند آن صریح شود و از غم ابدل آن بجای نماید
و در سیر این غم کمتر شود و سردی و ترس بسیار و حرارت اندک و این همه در سوختن
حرارت را از در اند بدین سبب تن حیوان همیشه باید از نسا باشد و زنده نماند و طبیعت
از آنکه طبیعت گویند اما مرکب معاجات می رود آمدن روح باشد از دل سبک و صحت
در شادی مزاج و طبع قوی یا در غم مزاج که ناکاه افتد یا بر شدن تحریف در
از غم منفذ نسا و در کما ممتلی کرد و روح و حرارت غم نیز را اجبای دم زدن در روی
سیر و نکرند و حرارت مزاج و جوایف دل و منفذ نای روح همه ممتلی کرد و منفذ
تولد کنند و مردم معاجات می رود و بلک می باشد و طبیعت حایل پیدا کرد که ممکن است
باشد این حال که را که افتد که پوسته شراب خورد و گوشت بسیار و پوست
واقع شود خاصه که فصد و استغرا غم نکرده باشد **باب** یازدهم در بیان احوال
لفج و تن سلامت و امید و انتهای بد و نا امید و آنچه از ذرات بیمار و
در حال که در تن بیمار از ضعیف نشان دهد و از بیمار در دیگر رایل شود و این باز
انست **فصل** اول در بیان آنکه طبیعت صحت و فزع و فصل و خاصه و عرض

نیز قوت بود و اگر قوت ضعیف باشد یا خطر لجه و در اما سن تا نیم سپید نباشد تا وقت
که بپخته نشود و از پس لفتح این از خطا باشد و نشان لفتح حقیقی تا علامت مرکب
نباشد و در بعضی بیماری نشان لفتح با علامت خطا کی یک جای افتد و با لفتح خطر کمتر
و بسیار جابل این معانی را در گوش نذر و در غلیظ افتد **فصل** چهارم در آنکه لفتح
پدید آید و اثر آن از کدام عضو حیدر است که در بیماری آنست دم زدن اثر لفتح بود و در
بیماری روده در حال ثقل نگاه کند و در مرض جگر در حال بول و در مایه چیز کلام و سرسام
و طوبی تا که از پس فرو آید و در مرض چشم از مصل دور است و در سوب نگاه کند از پس آنکه
تیمار معونی پیشتر و در کسا باشد و اگر وقت مناسب باشد اثر لفتح هم در بول و هم در مصل است
باید حجت و در بیماری جگر و سبزه و موده و روده طبع خشک باشد و در تشنگی و در تشنگی زبان
و در تشنگی و سبزه و در زکام و سرسام مینه خشک بود و در اما سبزه در تشنگی مینه آن سبزه
و چیزی کمتر بالید **فصل** پنجم در بیان فرق میان لفتح ناقص و لفتح تام هرگاه که در بیماری
سرخی زکام و سرسام و طوبی رقت و تنه بود و کبر و آغاز لفتح بود و اگر هم بر آن است
لفتح ناقص باشد و اگر تمام آن معتدل شود لفتح تام باشد و در چشم اشک رقیق و گرم
خام و آغاز لفتح بود و اگر کمتر شود لفتح ناقص بود و اگر باز آید یا باندی و در مصل کفر لفتح تام
و در تشنگی حال آب و نیم و در زخم مینه حال لغت بر مینه قیاس بود و در بول نشان
مسید و رقت و بود از سپیدی اندک نذر و پس از سپیدی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی
تا تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی
لفتح ناقص است و اگر لفتح ناقص بود و اگر تمام ناقص باشد و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی
و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی و تشنگی
بیان نشانها سلامت و خلاص از بیماری علامت سلامت و امید خلاص از بیماری
نه است اول قوت طبیعت و آنچه نشان باشد که نبض قوی و دم زدن طبیعی و تشنگی

و خاستن و حرکت آسان بود و اگر بر پهلوی چند و بزرگ شکل بماند و بر پشت نیفتد و در زیر شکم
پای نگیرد و در زیر شب خواب رود و از خواب آسانیش یابد و مضطرب نباشد و اگر برین حال
باشد و قوت بود و خلاص یابد و دریم از حال و مانع جوید آنگنان بود که هوا من سلامت و نظار
درست و عقل و اندیشه درست و شوی و مکی و صلاح نباشد و در آخر بیماری حمله نشان
قوت و مانع بود و دریم از حال تب باید جرت اگر تپ به تن یکسان و بر موضع دل و معده
این کمتر از جای دیگر باشد و لرزه در تنها مطبقه نشان بیرون آمدن ماده عفونت باشد از
رگها فاصله اگر در روز بخوان بود و تپ که در لب پشه پدید آید و غلبه خالصه نشان خیر باشد و اگر
از حال سخن باید جرت و آنگنان باشد که روزه بر حال خویش باشد و تپ رنگ روی چشم و اگر تپ
چشم اگر لب تغیر و استغراق و پیچانی پدید آید باکی نبرد و دوبار آید و اگر بر خلاف این باشد و اگر
پنجم از حال بخوان جوید و آنگنان بود که در روز بخوان نیک عاف یار طوبی از پشه پدید آید و صلاح
زایل شود و اگر روز از بیمار بر مرقان پدید آید و بیماری عفونی می و اگر سال در روز بخوان کرد
بزرگ بیرون آمدن نشان دفع طبیعت بود و پدید آمدن بواسیر ضار و نالیخو لیا و رسام رات بخوان
انتقال باشد و پدید آمدن لغت بخت در ذات الریه و ضرای نزدیک سینه نشان انتقال و امیداری
باشد و اگر بخوان صاحب کرد از بر ماده و اما مس خفیه سعال مزمن بدان زایل شود و اگر غلبه
بر دالی زایل گردد و باشد که چرب و سبب و برص بخوان انتقال بود و از مرض قورح بدان خلاص یابد
مشم از حال لغت و آنگنان باشد که از پس لغت رقیق و سپید لغت با قوام و متدل آمدن گیرد
آن بزودی مایل و آسان بر آید بختی ماده باشد و در ذات الحجب ریم سپید که نافوش بوی باشد و علامت
بختی بود و خاصه که از پس آن پ زایل شود و پنجم از حال شتوت و یضم باید جرت که شتوت غذا یابد
آید و آنچه جز و یضم شود و در وقت پدید آید و پنجم از حال استغراق و اضعاف جوید که در بیماری صغیر
کوشن کران مکرر علامت بر آمدن ماده باشد بر روشنی طبع و اگر رسال پدید آید که رانی کوشن زایل
و در چشم با رسال صغیر بر طرف گردد و اگر رسال با رسال بر طوبت شود و پنجم از حال بول جوید و اگر

بود که اگر اول ترنجی باشد در میان آب غامه باشد مطلق و غلیظی آن قبل از خوردن
باشد و ابتدای لقمه و اگر درین کار و دره غلیظی سپید و صحرای علامت تمام لقمه در نیک
بول و رسوب نیک در تب و بیماری راحت و اما نشان نیک بود غامه در بیماری
فصل هفتم در بیان علامت آن که نشان نا امید باشد نشان شای بسیار است و بواسطه
برکت آن که بد باشد بایسته در بعضی جایها مملکت در بعضی قتال و در بعضی جایها الموت
قریب گویند اگر از دون آن بود مذموم جدا گویند و آنچه دون آن باشد مذموم و گاهی
در گویند و بهترین نشان قوت است و نشانها بد مذکور میکردند اول از سینه جویند
آنجانی است که چشم بد و رشود و تب و رو و پسته تیز و گوش سرد و نرمه گوش باز گردد و
پوست پیشانی کشیده و رنگ روی سبز مازد یا میوه و غباری بر روی پدید آید
و در وقت دتارگی رنگ نماد مرکب نزدیک موجب آنست که روح تحلیل یافته و
حوادث غریز صغیر شده و دوم آنکه از احوال سر جویند و آنچه آن بود که قوت صغیر
باشد و بیماری کرم و ماصداع علامت بد ظاهر شود بیماری قتال باشد و اگر علامت بد
نباشد و در پیشانی و صداع کراخ و تب و بیماری جوان بود در روز هفتم رعان کند و اگر رعان
نشد و در هجده از گوش و پسته یا خراجه از پس گوشت پدید آید بعد از پسته و در هجده نباشد
اگر صداع پدید آید و در چهارم و پنجم و ششم و هفتم زایل گردد و اگر روز پنجم آغاز کند و در چهارم
زایل شود و سیم از احوال حاستها جویند و آنکه اگر بیمار چیزی نماند و در وقت دتارگی و در وقت
صداع نباشد بجز اطامه مملکت که نشان ضعیفی روح است و باطل شدن قوت حس بود
و اگر دست پیش روی بر آید برسان آنکه مکرر یا پوزه از راه چند یا گاه دیوار کند
و در هجده و اگر این حال پیوسته گردد قوت ضعیف باشد مملکت بود و اگر حیالی بیند که تقدیر
مکنند و از آن مرتب سرد از سودا گرفته بود در دماغ و اگر در میان تب بیمار بود که حرف
بر در زبان یاد در میان برکت علامت غلط خام باشد چهارم از هیأت چشم جویند

چنانکه از چشم فراز کنند سپید چشم پدید آید و عادت او تن درستی چنین نباشد علامت صغیر
 عده ای از چشم از دیگر خردتر شدن علامت باطل شدن قوت بوی سرخ چشم از مادر بسیار
 دماغ باشد اشک از چشم از ضعف قوت ماسکه دماغ است بیرون خامتن چشم از نزله
 بوی و اگر چشم کشاده ماند چنان که اگر بر دیده چیز مثل خانه عنکبوت پدید آید و گلبان
 چشم آید نوت نزدیک باشد چشم فراخ بگردن و بزیان کفن قاتل بوی خیال سیاه
 علامت قی بوی و ضعف علامت رعان و زرد از زرد و هرگاه در زیر چشم شیره مسند
 عدس پدید آید پس زده روز شیرین آرزو کند هلاک شود بخی از احوال سینه و بین
 و اگر چشم چمدن پدید شود علامت تشنج باشد هرگاه بیمار کوید که بوی مشک یا بوی گل
 کرده و بوی روغن کادو ملایم ردی باشد و اگر زرد آب از سینه کشاده شود موت نزدیک
 بود و اگر در او عطر آرد عطر نیاید علامت باطل شدن حسن باشد و هلاک نزدیک بود
 و اگر سینه پاک کند بر سینه رو بوی چشم از احوال کوش جویند نزدیک تشنج شد و باز
 کشتن ردی بود و در گوش در پت حادث قاتل باشد و اگر ریش گردد در سیم آید امید دید
 آید و در ریش پیران ممکن است که ریش گردد در سیم آید اما چون ریش قوت حسن شش از
 آنکه ریش که هلاک شود بخت از احوال دندان معلوم نماید چنان برهم زدن دندان
 برسان آنکه که چیز خرد و مرموم بود برهم سودن دندان و هم بران ردی
 تشنج فک و علامت دیوانگی باشد و اگر زاپس دیوانگی پدید آید قاتل بوی لزومیت بزرگ
 نشان ماده غلیظه و افراط حرارت خاصه در پت حادثه بر سباعت دندانها پاک کردن
 بی آنکه عادت او باشد و سبز شدن دندان ردی بوی چشم از احوال دمان و زبان و
 تشنج دمان و زبان و کرب دمان ردی باشد زبان اگر اول درشت گردد و تشنج
 نزدیک پدید آید که قاتل باشد کشاده ماندن دمان از سقوط قوت باشد کند دمان
 و دران و در بیمار حاده علامت سقوط قوت باشد اگر بسیار کننده باشد هلاک بوی و قوت

لب علامت خشکی بود و اگر در بیماری حاده بزبان شیره میانه مقدار نخودی برآید و بیماری چربی
نیز از رو کند نشان آنست که در مجاری غده استرلاب بسیار است و نزدیک سلاک باشد نیم از فم موده
جست چنانچه در بیماری حاده فغان خاصه بعد از اسهال در موده علامت تشنج فم موده باشد و در
میده و اگر آن و طبعین فم موده در ریب در باشد و بهسم از احوال صلی و مری جوید در بیماری
حاده حقایق روی باشد کوز شدن کردن و صیر کلی نارفتی مذموم بود آب بریان نارفتی
و بجانب سینه آمدن هم مذموم مابین و اگر کلی از اندرون بود و در ظاهر تن و صلی و سینه
سرمه را بر مری که در مری میاید و در حقایق کلی که موده علامت نزدیکی سلاک بود و اگر مری میاید
که سلاک وار باشد یا زدهم از دم زدن جوید چنان که تو از دم زدن از حقایق کلی بنظر با
در بیماری حاده و دم زدن سرد و منقطع علامت آفت بود در عضله دم زدن کنده نشان غنویت
باشد در بیماری حاده و در آخر آن اگر دم زدن ضعیف و متواتر و شکم متورج کوه و کوهی شکم مثل متورج
صورت برادر وقت سلاک نزدیکی بود و در از دهم از خواب سیدار و جوید خواب روز سیدار
سبب مذموم بود صحت آنکه مخالف طبعی بود و پنجاه کلی و جوید سلاک لب خشکی و باغ
باشد روی مذموم بود غنودن بسیار نشان ضعف و گنج کلی در کلی با الم در عسوی
شده و سیدار شدن بر و باشد علامت بیماری صوب و غنویت بود سیدار دهم از زیات
جفتن جوید سیدار که عادت بندر است باشد مذموم بود خاصه اگر بر سیدار و بر اراده
به لیت افتد و در لب سیدار فرود آید پای و اطراف کلی در دهم از هر جانب
نه بر عادت علامت کمر عظیم باشد در باطن و اگر کلی بود و اندامها را در کمرانی کند
و در بندر است صحت عادت او بود باشد سلیم تر بود و با از افادن بیماری است
لی اختیار فرق نیست میان مذموم و بلا عز از سیدار آنکه از سیدار است یا از غنویت
باشد در الحشا و بر شکم کلی نشان از غنویت عقل یا علامت در شکم باشد ضعیف
از احوال پوست جوید چنانچه اگر بشکند و در جای نرو و علامت است رطوبت در

باشد و در آن سرد و بخار گرم از پوست علامت باطل شدن حرارت غریزی بود و آن
بخار گرم از حرارت غریب میخیزد و در اینست باز در هم از پهلوی عضله های شکم میخیزد
خافت عضله های شکم از ضعیفی و خشکی است و کم گوشت را بدین طریقی باشد و بسبب خفت
یا تضییع بود حاصله که استطلاق با آن بود مذموم باشد شکم باز در هم با استطلاق علامت
نزدیکی مرگ باشد حاصله اگر نشانه حسن و رنگ او تیره پدید آید بر شکم و بر پهلوی کشیده
شود و یک جانب بر خاسته مذموم باشد و اگر عضله شکم بر آید نه از چندان با و با و
شکم شکم باشد علامت اما حسن است بود نشان نزدیکی از احوال معتدل و نیکو باشد
از معتدل بودن آید و سر سوز باز کرد و می آنکه بیمار را بر تر حری بود علامت سقوط
قوت بود و در هم آنکه اگر قوی و ضعیف بود در متلفه میزند در بیماری حاده از دردی
صعب یا باطل شدن حرارت غریز باشد نرم شدن خضیه در بیماری حاده و
مذموم باشد اصطلاح در اول مرض دلیل درازی بود و در آخر خاف باشد و در این
از هم در پیشگاه حاده مذموم بود نزدیکی از احوال اطراف میزند سر در گشتن انگشت
دست و پای و اما حسن است و منف حرارت غریز را میخیزد عشت باشد و مصلک بود
که بودی اطراف و با ضلالت نشان نزدیک مرگست و سبزی و بیغشت قورتر و اگر با این
حال علامت نیک پدید آید و اطراف میوفند و بیمار خلاص یا بد سوزش پوست اطراف
و درون سر و نشان مرگ باشد که از راه دیان دیت مقدمه موت بود و چشم از احوال بد
ویند در سخت در احتشاک است که علامت اما حسن یا غریز یا حرارتی با فراطول بود
ساکن شدن در دبی سبب معلوم مذموم باشد و چشم از آواز سخن مر لفظی جویند
بزیان از اختلاط عقل باشد آواز ضعیف از ضعف قوت بود خاموشی و بی
سخن ناگفتن مذموم است یا علامت و سواس یا از نیست عضله یا آفت دماغ
باشد و یکی گفته از مردم کم سخن از اختلاط عقل بود سخن شتاب گفتن از حرارت
در آفت دماغ باشد نام مرده و آوار دادن مرده از مرگ نمیکنند و سوزن مادی باشد

رگها و میزد و نیکو می شود که در احوال حین
ناراحتی و در حوائی ساعد و نیکو باد و باز
سپید شود مذموم بود و به چشم از احوال

درمان و حرکت سر و اطراف و بین و دیگر اندامها ساکن میباشد بود و بیست و دوم از کنگره
و کنگره جویند باطل ششمین اشتها در بیمار من من باشد و در بیمار حاده سلیم بود هرگاه در
شیبای محرقه کنگره ساکن شود علامت باطل شدن قوت طبیعی و نفسانی بود خاصه اگر زبان
و دندانها سیاه شود بیست و سوم از حرکت بیمار جویند بیست و چهار از اختلاط عقل علامت
بزرگ است بخاری بد باشد بسوی دماغ که زردین است و بای و سر که کسب حران
اوست و ضلای و سقوط قوت باشد بجزستن بیمار و در کسب جستن از بی اختلاط است و
اختلاط عقل بود برخاستن و نشستن بر ساعت نشان اما من آنکه دم زن باشد باشد
از آنکه خفته نمیشوند و دم نتوانند زود بر ساعت انزال بازید و دمان باز نشیند
طبی و آنکه آب گویند علامت ففند و نشان آنکه طبیعت آن ففند را دفع میکند
بیست و چهارم از احوال اما سیاه جویند هرگاه در بی حاده در اطراف و بغل و در
والعاس پیدا آید مزوم باشد و اگر اول اما من باشد پس بیست و پنجم از مزوم باشد
و اما من پس کوش اگر خفته شود بد باشد و اگر خفته شود مزوم و بیاد بود که باز بیرون آید
که امید سلامت بود بیست و ششم از زلیله جویند اگر بر تن بیمار کسب کسب باشد و رنگ
از سبز یا سیاه گردد مرک نزدیک باشد و اگر بزرگ از تو میهن بشود مقدار دانه انگور
سیاه پیدا آید و کرد آن سفید شود و در هلاک کرد و در بی حاده بشود مقدار کاه
ظاهر شود بد باشد شیره سیاه مقدار خود در بی حاده بیم باشد که چهار روز و دوم هلاک
شود و اگر بزرگ کردن شیره مقدار دانه بیدار بخیر بد آید و بیست و هفتم هلاک کرد و در
در بیست و هفتم بر آنکه نشان اما من سیاه مقدار دانه انبی یاد و صوب بود روز چهارم هلاک
شود و اگر با آن ثبات و کراتی و خشکی طبع بود بعلت سرسام میزدست و ششم از
احوال برقان جویند در بی حاده پیش از هفتم برقان شود بد باشد و اگر بعد از بیست و
سال افتد بد باشد و اگر کفک ناک و زمین از آن بر جو شد بود و اگر تن بدان سوال
بک سود با عرق کند امیدوار باید بود سختی حکم در برقان بد باشد و با شفا داد

بیست و هفتم از احوال ناقص جو نیز ناقص اگر معاودت بسیار کند و پشیمان نباشد و صبر بود
 و قوت قوی نباشد مسلک بود و اگر قوت قوی بود و بسبب ناقص گسسته نشود بد باشد و کمال
 با تب باشد و اگر کمال نباشد علامت آنست که ماده متحرکست و طبیعت عاجز و اگر یکبار ناقص
 و بر اثر آن عرق شامل کند و حجت شود و نیک باشد بیست و هشتم از احوال عرق بایز است بسیاری
 عرق از یک عضو علامت بسیار ماده بود و در آن عضو و اگر چهار بر آن پدید که تکرار عرق نکند
 یا کمتر کند چنانچه بر آن جانب تکیه دارد مسام آن گرفته باشد عرق بسیار در خواب بی سبب نشان
 حاصل نمی بود یا بستر از عرق بسبب تر بود و بسیار یا اندک باشد و در اول مرض
 عرق علامت تر بود و عاجزی از هضم باشد و تشویه بعد از عرق بدست نشان پراکنده شدن غلظت
 باشد در تن عرق سرد در تب حاد بد باشد و عرق گرم نیز اگر از هم تن نباشد و جز از سر
 و گردن بود بد باشد و سرد بدتر باشد و علامت عشی و اگر عرق سرد تب گرم قوی باشد و در
 آدن مرگ بود و عرق بسیار که تب بدان منقطع نشود و چهار از آن راحت نیابد از بسیاری
 ماده و ضعف قوت و درازی مرض باشد بیست و نهم نشان بد و نیک را عاف جو نیز عاف
 اندک و بسیار در عاف سیاه و پراکنده که بر سبیل تر شرح آید علامت طاعون باشد در دماغ
 عاف زرد و سبز از صفراء سوخته باشد و سوزانیدن آن بود دماغ را در عاف نیک آن باشد
 که از سینه آید که بیمار در آن جانب است و آنچه از سینه دیگر آید بدان نیک نباشد و در آن عاف
 در بیمار حاد نیک باشد و غیره ام نشان بد و نیک از ثقل جو نیز ثقل سیاه و سبز و کثرت و جرب
 در بیماری حاد قاتل باشد ثقل زرد در اول بیمار از صفرا بدست و در آخر نیک بود و اگر از
 پس ثقل صفرا در راحت نیابد و اختلاط همه صفرا در شده و نشان سست و شست نباشد ثقل زرد
 که بر سینه می رسد و کثرت آن باریک زرد آب جگر باشد و اگر در ثقل چیزی بنید چنانچه کشت
 تر مس مسلک باشد در همه بیماریها و اگر چیزی بنید چنانچه کشت مار در ثقل علامت بسیار
 بود و تنوع و ثقل سودا و زاپس بیماری دراز بعد از اسهال کسین ملوک کننده باشد

مختلف بر این در زجران و زرد خوردن دارند و سودمند به سی و یکم از احوال بول جویند برگاه بول
کاهی اندک باشد و کاهی بسیار و کاهی باز که علامت غلیظی ماده و درازن است باشد پس در وقت
بول در مرض حاد از عجز طبیعت یا علامت بازگشتن ماده بجز بول اگر بجانب دماغ برآید سر
بولد کند و اگر بجانب استفا میل کند اما س تولد کند و در اسافل و شتر اسیف مزاجی کند
و بول حیدر و رقیق غلیظ شود و تیره شود و بران تیرگی بماند و در بیمار حاد علامت تشنگی و
بیلاک باشد و اگر بول سیاه و رقیق باشد و بیمار طعام آرزو کند نشان مرگ باشد و اگر بول
سبغ و رقیق بود علامت نیک باشد و در زجران بود و اگر نشان بد باشد دلیل نزدی
حمرک باشد بول رنگین که در در سبب نباشد علامت پختگی و غیر نباشد و بسبب در بیمار
بجهت حرارت با غذا نایافته رنگین شود باز گرفتار بول در شبها که باز در سبب و عرق بسیار
کند علامت که از نیک باشد تولید بول که در شبها آید علامت رعان و ضعیف طبیعت باشد
و اگر نیک محرقه بود آفت در دماغ باشد و در ویم نشان نیک و در از تی جویند که با
صفر آید بلغم آمیخته نباشد نیک است و تی صفر اول حرف بد بود از پیر آنکه صفر علامت
مزاج گرم و بلغم علامت سوء مزاج سرد باشد و هر قر که مخالف رنگ معاد بود سپید باز
به بلغم آمیخته و رنگ کشکاب باشد و آنچه مقدار نیست کراشی بود و بدتر از همه زنگار است
و بنیاه و سی و یکم از احوال نفث جویند نفث نیک آنست که بفره اندک برآید و خلط حرف
و یا آب دکان آمیخته باشد و اندک بر روی زند آمدن نفث بچون حرف بد بود و نفث سرخ
و زرد سخت و آنچه با هر فرس و نفث سبز و کفکنک و سیاه همه بد باشد و هر نفثی که در کینه
بدان زایل نشود بد باشد خاصه سیاه و نفث اندک و بر آمدن بیشتر در غلظت سل بسیار بد
باشد علامت صنفقه و خامی ماده و قتال باشد و نفث استهاب نشن نابودن دلیل امانش بود
و در زنگار و دم زدن و دلیل صنف قوت نفث ریم و رطوبت صفر و علامت عجز طبیعت بود
هرگاه در نفث اگر به نیک باشد در اول و صرام نفث ریم باشد در صرام بکت و اگر

علامه تنیک باشند ممکن است که تا افعم با پستم مهلت دهد و اگر قوت ضعیف بود در رنم و باز در
 بکشد علامه ذات الجنب در پیرید باشد علامه ذات الصدور و جوانی بد باشد تب محرقه رطوبه
 اصلی را بگذارد و باز ایستادن نشد در علامه سبب نشاندن قوت و نیز ویکی مرگ باشد اگریم
 در سینه عمانه مشش را بسوزد و فدان بدل باز دید و بکشد و این حکایت بهر اطرا کرده در
 مجربات خود سی و چهارم از انتقال بیمارها جویند چنانکه اگر اطین شش غشش و داده که
 تحلیل دفع شده و داده غشش و اگر با غشش اشتراط عقل پیدا آید ماهه غشش از رگها
 انتقال کرده و حضرت آن بدماغ باز در ویکی بیمار و در **فصل هشتم** در دلالت مختلف
 از ذات بیمار و انواع و احوال بیمارها و نیز در بیمار که مخالف طبع و مزاج بیمار و مخالف
 عمو و سال و فصل باشد و هر بیمار که پیوسته و علاج موافق در و اثر نکند بدین و هرگاه بیماری
 زایل شود و باز قوت پیدا آید بدماغ علاج موافق در و اثر نکند بدین و هرگاه بیماری
 زایل شود و باز قوت پیدا آید بدماغ علاج موافق در و اثر نکند بدین و هرگاه بیماری
 و صلیع قوی و یا بی علامه اما س دماغ بود اگر علامت ضعیف پیدا آید بدماغ و اگر
 بیمار جوان بود و زیمیم عاف کند سرسام با صدا و اگر از سر و کمر از وقتی زنگاری
 موت بود از پیر آنکه صغرا ماده را بسوزند و عشا را خشک کنند و قوت زنگار را در از پس
 قی سه روز مهلت دهد و یا در حال بکشد ذات الجنب هرگاه ذات الریه کرد و علامه
 بسیار داده بود و اگر ذات الجنب ذات الریه اسهال بد باشد علامه میل استال و
 اشتراط عقل و در سرد و موی زنجیر و سقاقت در بن مرض علامت نزدیک آمدن
 مرگ بود عرق بسیار نشاندن کزانش و تحلیل ترنیا بود و حقیقت و غشش بسیاری
 سبب مقدمه موت معاجات بود استسقاء مانت پس از بیمار حاده بد باشد از پیر
 آنکه علاج تب و استسقاء است نیا بد و استسقاء با سرفه بد بود استسقاء با اسهال صغری
 بد است از پیر آنکه اسهال صغری استسقاء محکم شود و فوای و قی در قونج بد باشد قونج
 ایله دس یا تعلیق بول در روز هفتم بکشد و اگر سینه او را بول شود امید سلامت باشد

موضعی و اختلاط عقل بهم با غلبه قوی در کمال خلط کوناگون آید یا قوی بر آنکه در پیش
ورنگ بر اندام دیگر یا اثر علامت خلط بد بود که مال سبز و کهنه و ماده بد از تن پاک
ماندند و آن بدل در دماغ رسد و بکشد اختلاط ستر اسفند و اضطراب حرکت چشم
خاصه در رتیب بد باشد بدیدیدن خفقان ناگاه در رتیب با امساک طبع مقدمه موت بود
بر رفتن ظاهر تن با سوزش یا طبع و غلبه شکی در رتیب لازم کننده بود بول صفراوی که
سپید بوده باشد و پاکف و بان غوی سیاه از پیش آید بدودون غلبه حرارت و در شید
ماوه و موه خفته خفته باشد **فصل** نهم در بیان آنکه علامت کدام اندام قوی تر بود و اعتماد بر کدام
اندام بیشتر باشد علامت چشم لبی قوی بود بر انواع حرارت و در حرارت و در حرارت و در حرارت
آنست که در در کپها و گوشت متخلی است مادها و رنگها زود قبول کند و سپید زبان دلیل
و سرد حرارت و تن بسیار رطوبت در سرد و خشکی و در شته زبان با رخی علامت اما
خون در معدو یا در دماغ و زرد زبان و زرد کپها زیر زبان دلیل صحت و علامت قوا
الکباران و برف و سرد ما بیند تن غلبه طبعه بود و اگر آنها و کمر و حیز کمر پند نشانه
صفرا و اسهال علامت غلبه خن و حیوانی و تاریکی و درد و حیز کمر پند نشانه
فصل دهم در بیان حالها که در تن پیدا آید که بر اثر آن بیمار رخا اید و سر گشته و ایم و
بیم کننده از تشنج و سکت اختلاج یک چشم و نیمه روی مندر بلوغ است حد و کندی حاستها بهم
بیشتر بگالج اشک بسیار و سرخی چشم و در و کرا بیت روشن چشم گند و اسام ناخوش و
نرسیدن و غم بیهوش مقدمه مایه لیا بوم روی بیشتر و ممتلی مقدمه جزام باشد که انی
و امتلاهی رکبا بهم کننده باشد بکشد چشم و اطراف متعج مقدمه استقامت باشد بول و
کنده بهم تبهای غوی بوم و درد سر متعج و ایم کننده باشد نیز دل آب در چشم نقطه
سیاه و خطهای سیاه و در و صیاب پیش چشم پوسته دیدن مقدمه نزول بوم و کاه
در جانب شپت حس گرانی یا بدو عادت مهبود در بول بکشد علامت آفتی باشد در
کرده حار پیش پوسته در مقدمه که بسبب که بنمود مقدمه بر اسیر باشد حس گرانی در پهلوی

علامت آنکه باطن در جگر بران سپیدیم کنند باشد بران بران زرد و سوزان سیم باشد
لیج و بل و مثرا بسیار مقدمه حزان و سلبه و دبلیه باشد قویا بسیار مقدمه برص بود مقدمه برص
بود بهنق نیز مقدمه برص سفید باطن سقوط مشهور در امعاء و در اطراف مقدمه قولنج بود پیکر ثاق
در دلیت هر دو با یکدیگر داریم و بدار و مسل و غیر آن دفع نشود مقدمه استقاء طبعی باشد کند شدن
حالتها و حذر شدن موضعی از تن پنهان کننده باشد خراجی در آن موضع **فصل** یازدهم در بیان بیماریها
که بیمار در یک زایل شود مصروع را نفوس و دوائی و داء الفیل و او جاع پیدا یازدهم در بیان بیماریها
از سیر آنکه ماده صرع بدین اندامها انتقال کند اصلی و داء الثعلب بدوائی زایل شود در چشم
بازگشای صفرا زایل گردد صرع صمدی و صمدی سیلان ریم از گوش زایل شود یا از بینی یا از
زمن بر نوعی که باشد باقی زایل شود یا بخون زایل گشت و درد جگر که سبب آن مایه غلیظه بود
بیب کرم زایل گشت درد سر نیز و کلبه و رحم سیلان خون مقدمه زایل شود نفوس بلغمی درد
مفاصل و دوائی بیت چاده زائیل و کر و خارش و درد سوداوی بیت ریح تشنج استلای بیت
حاده که شاد شود بیمار با حاده و پنهان و مرقه میجران بران زایل شود فواق استلای بحرکت
عطاس زایل گردد که اگر طعام در موده او ترش شود علت ذرات الحجب نباشد جهت در موده طعام
ترش شود صفرا تولد نکند و ذرات الحجب از ماده صفراوی بود **باب** شانزدهم در بیان بحران
و آن برنت فصلت **فصل** اول در دانستن آنکه بحران چیست بحران در لونه یونان لغظت
نیگافته از متوجه شدن به حقیقت دیگر که حکونه دلت یا بند که وقت فرصت کار خویش بکنند
مسکنت ندید و طبیعت با ماده بیمار برسان دو قسم مایه یکدیگر می کشند تا ماده پخته گردد و طبیعت
آید و ماده مرض مستولی گردد و در آن عاجز طبیعت ظاهر گردد پس معلوم شد که بحران تغییر حال بیمار
حالی بحالی بهتر یا بدتر **فصل** دوم در بحران و آن شش نوع است اول آنکه طبیعت یکبار عاجز آید
و بیمار ملال شود و این هر دو در بیمار حاده باشد و آنکه طبیعت اندک اندک ماده را میزاند و دفع
می کند این را تحلیل گویند و بیمار طبیعت بتدریج ضعیف میشود و ماده خام می ماند و بعد از مدتی

ما مرض را دفع کند این بحران را نیک فر
گویند و دوم آنکه طبیعت عاجز آید

طبیعت ظاهر کرد و در مرضی بملک شعله این را قبول و کامیش کویند پنجم بحران مرکب
و آخر سلامت بود این چنانست که سخت بحران کند سره و لیکن ناقص باشد و باقی تمام
کند این هم از جمله بحران نیک بود ششم آنکه بحران مرکب مرکب باشد و نخست بحران بد
کند و ناقص و قوت مرض ضعیف می شود تا آخر ساقط گردد و بموت انجامد و این هم از جمله
بحران ناقص بود و در بحران ناقص اضطراب و صوبت کمتر بود و بسیار باشد که طبیعت ظاهر
آید و بحران پیش از وقت آید و بسیار باشد که نادره را از اعضا و ریه دفع کند و از اعضا
دیگر و اطراف نتواند گذارد این بحران انتقال گویند و مثال این چون بادشاهی که شد نکند و از
ناهیات بادشمن گذارد و بحران بسیار باشد بعضی نیک چون برقان و کوفه و با و بقی و آنچه
باشد اما بسیار و طاعون و غلغله و بلغم و خوره و ضایق و برص و داء الفیل
و داء الی و لقوه و در دلپشت و درد زانو و اگر چه بیماری بدین علتی زایل شود مدتی در
علت باشد **فصل** سیم در بیان بحران نیک و بد بیاید و آنست که بیمار را از ابتدا است و زمانه
شدن که وقت تیزاید گویند و بنایت رسیدن آنرا وقت انتها گویند و نقصان گرفتن آنرا
و آنرا بوقت انحطاط گویند و بحران تمام در وقت انتها باشد و **موت** در وقت ابتدا و هم در وقت
انحطاط و هم در وقت تیزاید و در وقت انتها باشد و هر که در وقت انحطاط بحران بود و نه
و بحران که در ابتدای بیماری باشد بملک کشنده باشد و آنچه در وقت تیزاید باشد اگر نیک
بود ناقص باشد بیمار در بحران بد حال شود و آنچه در وقت ابتدا باشد تمام و بسیار
از خطر و آن آید در مرض مستولی گردد و طبیعت عاجز و بیمار بملک شود و بحران که در وقت
روز بحران شود امیدوار باشد و هر چه پیش از آن افتد نشان مده بسیار بود **فصل** چهارم در بیان
روزهای بحران روز چهارم هرگاه بحران روز چهارم یا انداز پس زودتر بحران کند اگر که
بحران پدید آید روز پنجم و روز یازدهم علامت بحران نیک باشد و هم بدین سبب است که در
بیماری **بسیار** سلامت بحران بوقت خویش باشد و هرگاه روز بحران نیک توقع کنند علامت

مشم باشد و اگر روز انداختم بود در چهاردهم باشد و اگر روز نهم نونبه روز
وین کرم تر شود و اثر لطف پدید آید بحران در چهاردهم باشد اگر لطف در چهاردهم
بحران در هفدهم باشد و در دهم یا پست و یکم و پست در پیم باشد **فصل پنجم** در
ایام انداختن می بود که اگر دست یافتن بر ماده مرض یا اثری از عجز طبیعت و نیز ایدن
پدید آید همچو دوشکری لاف که جنگ کنند و غره و غبار خیزد پس طهر و نیزیت ظاهر گردد
در ایام انداختن بسبب طبیعت با ماه چهارم پدید آید چون عرق و در دهم و خیال
و تشنگ می شود و اگر در اضطراب پدید آید مانند این حالی و تمام آن روز
و نیز روز پنجم که انداز بر نهم باشد مثلاً در زمانی که در میان او افتد چنانکه یکم که انداز یکم کند و چنانکه یکم که انداز یکم کند
کند و اگر علامت روز پنجم باشد و اگر نشانیها که روز سیم پدید آید بد باشد بحران بر روز ششم افتد و اگر پس از روز انداختن
علامتها باشد نشان کمر و حرکت مریض بود **فصل ششم** در بیان دورای بحران

و نیز روز پنجم که انداز بر نهم باشد مثلاً در زمانی که در میان او افتد چنانکه یکم که انداز یکم کند و چنانکه یکم که انداز یکم کند
کند و اگر علامت روز پنجم باشد و اگر نشانیها که روز سیم پدید آید بد باشد بحران بر روز ششم افتد و اگر پس از روز انداختن
علامتها باشد نشان کمر و حرکت مریض بود **فصل ششم** در بیان دورای بحران

بحران ششم است چهار روز و هفت و سیست چنانچه در حدت فصل روز و در روز
چهار روز افتد یا نشانی بحران هفتی و پوسستن و در غایت یکدیگر بر دو وجه بود یکی انقباض
و یکدیگر انقباضی و انقباضی چنان باشد که یکروز در میان دو روز مشترک بود یعنی یک
روز از حساب روز نخستین باشد و یکروز از حساب روز دومین باشد چنانچه چهارم آغاز دور
باشد آخر آن روز هفتم باشد از بهر آنکه چنانکه روز آغاز را با روزای دور دوم بیمار روز
که تمام دور است در روز هفتم باشد و دور سیم از دور دوم مختص باشد یعنی
آن دور دوم بر روز سیم بر روز مشترک باشد و دور هفتم میان دور دوم و سیم
نباشد مگر بسبب بحران سیم و دور چهارم از روز نهم پوسستن انقباضی برین
و پوسستن دور چهارم بر دور سیم انقباضی باشد و روز نهم میان دور مشترک
سبب بحران در چهاردهم افتد و اگر انقباضی باشد بحران در پیم از بهر آن
چهار روز از روز هفتم روز پیم باشد و اگر انقباض باشد بحران در پیم

او فتنه در روز نهم بر سر هفتم الصالی و بحران در سیمت و هفتم و در نهم از سیمت و هفتم
 تا سیم و یکم تا سیم و هفتم الصالی باشد و در روز دهم از سیم و هفتم تا سیم و یکم الصالی باشد
 اما بحران در روز نهم باشد و بحران در روز دهم چهاردهم و هفتم سیم هفتم در نیم فصل
 باشد بحران در روز سیم کند و در روز چهاردهم مشترک باشد میان در روز سیم و سیم بدین
 سبب و در سیمت روز سیم در او فتنه در اول و در نیم فصل و سیم با در نیم فصل تا
 تمام فصل چهل روز تا مصلحت و تا هشتاد و تا صد و سیمت و بحران چهار روز تا روز سیم قوی
 باشد پس ضعیف شود و از جمله روزها را اندازد باشد و بحران هفتم تا چهل روز قوی بود پس
 ضعیف و قوت بحران پست تا صد و سیمت روز باشد پس از صد و سیمت روز بحران تا هفت
 روز ماه و هفت سال و چهارده سال یا بعد از سیمت و یکسال و بحران همه بیماریها حاده
 در روزهای طاق بود بدین جهت بحران پست محرقه باشد و در مرض مزمن عدد ماه سال
 پنجم عدد روز حاده بود چنانچه در سیمت ربع هفت ماه چنانچه هفت نوبت باشد و در بحران
 بیماری مزمن تقسیم و تا خیر انداخته یعنی یکم در بحران بیماریها حاده و باید دانست که حرکت
 بحر الظواهر حرکت و در شش ماه قسم کند ضعیف آنکه هر کارکن از متغیر شود حرکت و در شش
 ماه متوقف کنند و ماه بدین عالم نزدیک است از دیگر متاثران و اثر حرکت ماه چنان است که ماه
 از نقطه اجتماع چهل و پنج در سیمت یا نفوذ در حبه یا صد و هشتاد در حبه اثر بر بداند
 در چهل و پنج روز در حبه تربیع بود و جمله را سیمت و شصت در حبه شصت گید و از چهل و پنج
 در حبه شصت یک فلک باشد و نفوذ در حبه تربیع تمام بود و نفوذ در حبه چهار یک فلک بود
 و صد و سیم و پنج در حبه تربیع و نیمه تربیع باشد و صد و هشتاد در حبه مقابل باشد
 نیمه فلک باشد برابر نقطه اجتماع باشد و نیمه تربیع روز چهاردهم بود و اثر آن قوی
 باشد و تربیع روز نهم باشد و اثر آن قوی و نیمه تربیع روز نهم باشد و اثر آن ضعیف
 از اثر روز نهم و مقابل روز چهاردهم و اثر آن قوی تر از روز نهم باشد و در روز نهم

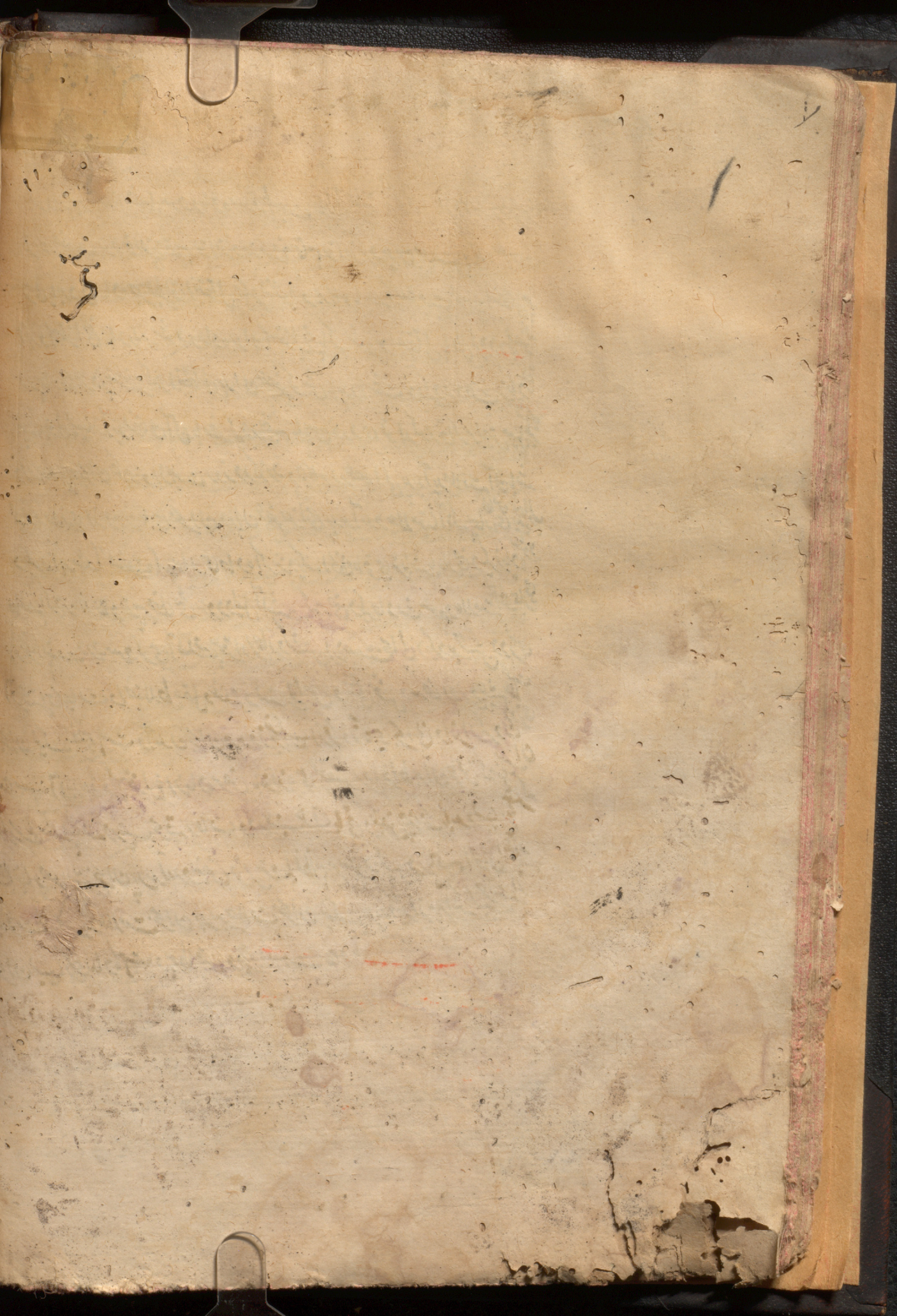
[illegible]

و بعد از آنکه بحران روز شصت و یکم از جهت آنکه روزهای بحران یعنی را هفت هفت گفته
و کرد هر یک از صیقل و پنجم را صیقل و ششم را از بطن روزهای بحران شمرده اند و این را ما شده که در
روز بخوان و حرکتها و بیماری از صیقل نکند از آنکه باشد در روزهای بحران زایل شود و هر دو روز که از
بیماری جدا خواهد می شود و بسبب سوزش در ریه که در مرض دراز نماید و طبیعت نادان در غلط
و ضایل کند که بیمار از مرض است **فصل هفتم** در بیماریها که چگونه باشند مدت بیماریها و گرمی و سردی
باشد در روز هفتم بحران کند و آنچه بدان که در مرض باشد مدت آن میرسد در روز بوی با صیقل روزهای آنها
بدان ترتیب افتد و قویتر محرقه در روزهای هفت کرم تر شود و در ششم بحران بگردد و روز
چهارم از آن صبر و درد و عرق سرد و مانند آن مدد آید و بحران رسام کرم بیشتر در پیانزدیم
باشد و بعد از روز سیم و چهارم تور کرمه و بحران به هفتم کند و بحران بیماری را باقی می ماند
در روز ششم باز در بحران مرض در تابستان و بحران تب غلبه محرقه باقی یا با اسهال
و بحران محرقه خالصه بر عاف و بحران رسام که ششم محرقه یا بر عاف و بحران تب غلبه
یا بوی یا با اسهال و اگر اسهال منجر به جانب متغیر باشد بحران بوی یا با اسهال بود و اگر در
جانب مدبر باشد بوی بوی و در اول و بحران بیمار سرشته می شود یا بر روی یا بر من و
بحران بیمار سرشته بوی بوی و بسیار باشد که یک بیمار در دو گونه بحران کند چنانکه تب محرقه بحران
کند و بقی یا بر عاف باز کرد و در زن حامله با سقا ط بحران کند و خلط یا بد و بسیار است که آن
بحران مدد آید و بحران باز کرد و یا پس ترافتد و باشد که بسبب باز کردیدن بحران نزدیکی بود
یا دشوار از بحران باشد **فصل هشتم** در بیان علامتهای بحران بخانه خالی نباشد از آنکه ماده
میل بود یا لا کند و دفع آن بر عاف یا بوی و موه و مخاط و مانند آن یا بوی زیر میل کند و دفع
آن بر عاف یا بوی و موه و مخاط و مانند آن یا بوی زیر میل کند و دفع آن بوی و موه و شیره و
و بوی و موه و مرقان بوی میل کند و ماده و عراجی کند و بحرانها نیک و بد باشد و علامته
میل کردن ماده بوی یا لا است که صد اوج ناله و گریه در سر مدید آید و سر کشیدن و بلین
دری و صد غنا غنا می کرد و در حین اینها پیش چشم و گوش ناله و گریه و نفس تشنگ و سر بهلو باد
و حرکتها می شکم یا لا کشیده شود و در در اگر با این نشانهها است ضلح کند و گاهی

و دفع آن یا با اسهال دارد و در اول و طبع بود
البته هر یک است میل کند

و غشیا ن پدید آید و معده در دگر دگر دل طبعیدن و نبض بست و در هر روز
بیدار آن آنست که بحران بقی خواهر بود خاصه اگر نبض صفراور باشد و اگر بیاض
چشم خیا لهای سفید و در روی چشم و بیضی سفید گردد و تشنگ آید و در نبض
بلند و سریع و موجیر و در کبها ضربان کند و بینی خاریدن گیرد و علامت رطاف خاصه
اگر مرض دموی باشد و عمر کم از سه سال و گاه ماده صفراور نیز رطاف کند و علامت
صفراویا لهای زرد بود و آنچه علامت رطافتست سرخ روی و خیال و خارش بینی و
و آنچه علامت فی است خاصه تنگی نفس و بر کشیدن سر و پهلوی و اختلاج و سرمایای فتن
بحران و خشکی پوست هم از علامتهای رطافتست و دیگر آنست نهی علامت سلسله است
و اگر نه علامت مولست و علامت میل ماده بطریق بول کراتی است در زیر ناف و در اثر
و نفخ و عرق نکند و نبض صغیر و بول سپید و رقیق یا سبز و در مرض خفای بیشتر از آن
حبس نرم بود و علامت میل ماده بطریق بول کراتی نشانده و سوزش شریب و طبع
خشک و عرق ناکردن و بول غلیظ باشد و علامت آنست که بحران با در بول خفای
خاصه در زمستان بحران بطریق بول بیشتر باشد و علامت میل ماده بطریق نبض است
که در پشت درج کراتی پدید آید خاصه اگر عادات آن نزدیک علامت کشاکش
مقدور آنست که در آن موضع کراتی یابد و پشت و کمر گاه در دگر و نبض عظیم و قوی باشد
و علامت میل ماده بجانب پوست و بحران عرق آنست که بول کمتر بود و طبع خشک و ظاهر
سرخ و گرم و نبض موجی نرم و حرارت پت در در روز بحران قوی تر باشد و ابتدای نبض
و بخار کم از پوست او خیزد و بول رنگین شدن نشان میل ماده باشد بخار پت رگها
بحران انتقال آنست که پت قوی بود و هیبت و هیچ اختلاج نباشد و علامت بحران
و در بول اثر نفیج نباشد و علامت آنکه انتقال بکدام عضو خواهد کرد آنست که در
حرارت دالم زیاده از اعضا دیگر باشد و بوقت دیگر در آن عضو الم عادت بوده
یا پیش از آن در آن عضو الماس و آفته افتاده باشد که بدان بسبب زبون دیگر اعضا
و الماس و حزان انتقالی بیشتر در بیمارها سرد و در فصل حران و زمستان و در

شود و از سبب آنکه در فصل سرد و ماده سرد طبیعت را از لطفی و تحلیل باز دارد و در پیری
وقت ضعیف بود و لطفی تمام تواند و نه دفع تمام تواند کرد بدین جهت هرگاه طبیعت
توانی باید در ماده جز لطفی انتقال ممکن نشود و هرگاه باشد که علامت بحران انتقال بد
آید و استغناخی با درار شود و ماده بدان استغناخی پاک شود و انتقال باطل گردد و در عضو
در بیماری عرفی پیشتر کند انتقال بدان عضو کوش باید داشت و اگر در وقت زیاده
تب بول بسیار آید نشان آن باشد که در نیمه ما بین دردی تواند کند و اگر مریض میل کند
دارد و هیچ بحران نکند و از سبب روز در گذرد و نگاه در عضو المی پدید آید علامت آن باشد
که در روزی از روزهای بحران در آن عضو ضایع پدید آید و علامتها آنکه بیماری به بحران
دیگر خواهد شد آنست که بیماری حاده اگر نزدیک الحظ طوقی تر باشد یا بحرانی دیگر زیاده شود
حاصل اگر در علاج و تدبیر خطائی نرود دلیل آنست که مرضی دیگر حادث شود و علامت آنکه بیماری
در بحر است در سرد و گرمی آنست پتو را بر کار داشتن از دست بحالی دیگر و در سبب در رس
آویخته و سبب و اختلاط عقل و غفله و لذت و اس و تنگی نفس و سرخه و در چشم علامت
بحران نیک لطفی است و آمدن بحران در روز نیک از روزهای بحرانی و اندر کردن روزی
مناسب آن روز و استخراج از ماده مرض با اندازه بی تعصیر و افراط بران طریق که مناسب
پیکر را باشد چنانکه در تب محرقه رعان و در غلبه عرف باقی و نبض چنانکه باید و بجا باشد
و آنها و صورت بحران پدید آید و نبض قوی تر و با نفاس می شود پس در همه احوال اعراض
بر وقت باید که علامت بحران بدر جلاف بحران نیک پدید آید از سبب آنکه بحران
بحران بسیار تری ماده است و به طاعت و حیر طبیعت ه ه ه

بسم الله الرحمن الرحيم

پایس و ستایش حضرت حکیمی را که نسخه بنی سقم اندی انزل الداء انزل الدواء از علیا
حکمت بالو او مخرج است و جهت ترتیب مزاج انسانی از دوا الشفاء فیض بخش مایه
مشفاء و رحمت للمومنین غذا هو لطیف و لیقین دوا دی جان فزای و از امر صحت
فیو یقین ترتیب نموده و فرمان قضای جریان سلاطین نامدار و فواقی روزگار را
جهت نظام اسباب صحت مزاج ملک دمل و علامات و علاج علل و خلل عالمیون
روح در آورده و بشر این بدن مملکت رده ان فرموده و طبیب مرگسته ایشان در دست
مرضا که بنفش ایشان لبیب عرض مرض اددار از قانون اعتدال انحراف نموده و ملا
و علامات و تسلیمات زاکیات ثمار سلطان مسند رسالت با و شاه سریر جلالت حکمی حکایت
قالون شفا که جامع اسباب تخلیص ابدان دوست داران ملت و حامی ادا بشی
امریض بیمار ان امت طبیب شرع مظهر اوست بران عاقل که بر منجی مطالبات او سلوک نموده
از بحران مرض خلاص یافت و بر آل عظام و اصحاب کرام با احترام ادکه مرا فان فخر و اسرار
صحن القلوب و نجات و دوا فان خود اظنارند او فرخ و فرب و معالجات و اصل و متوکل
باد و بعد سبب المعرف این کتاب آنست که چیز احتیاج تمامی آدمیان با حکام طبیعت و قواعد
علمیه روشن و معلوم است و مخفی نیست که در لغز الامر علی شریعت است چنانچه حق
رسول الله علیه الصلوة و السلام فرموده که العلم علما علم الابدان و علم الادیان و در
بر نطق در بار آن حضرت گذشته لکل داء دواء فاذا اصاب داء الداء بری باذن
الله تعالی و بحققت موسی کلیم علی نبینا و علمه التوحید و السلام فرموده است در محلی که تناول
دوا نمیکرد و میگفت در دوا داء در میان هم عنایت فرمای خطاب رسید از تیریدان

حاکم بن یزید ملک علی بن ادرع المغانی فی نزهة العقایم فی نزهة
با عیشة از زمان هجرت نبی علیه الصلوة والسلام نه صد و سه و شصت سال گذشت بود
در ده چهل سال بود که بخت علوم شریف طب و علاج در حراسان زیاده از این تخصیص در
بلده محفوظ سمعند صاحبها الله تعالی عن الآفات والبلیا استغفر الله له و در ملائک حضرت
اعلی خاتمی بون عنایت ربان و بهین برایت سببی فی عروج برادر ارج شوکت پادشاه
جم جاه کنیز و فریدون سپاه مسیه لطف اله الخاقان ابن الخاقان حضرت **ابو المنصور** کوچکی
محمی خان خلد الله تعالی له و دولت و افاض علی العالمین بزه و احسانه میسر کرده بود و با
نواع عنایت و الطاف سرافراز گشته و اکثر سلاطین عظام و امراء کرام خاص و عام
علیه رجوع بدین بجهت داشتند تا آنکه حضرت کیوان بر رفت مکند رحمت المومنین الملك
المنان المستقر من الدیم المستعان حضرت ابوالمظفر محمود شاه سلطان خلد الله تعالی له
دولت و رفعت را مرتعی کلی در ولایت اخی واقع شده بود و این فقیر حقیر سلطان علی
لبیب الخراسانی الجن بدی را طلب نموده بودند و بعد از صحبت مزین شریف اشارت
فرمودند آن حضرت که الامور منور که اگر کتابی نوشته شود که خاص و عام از وفای
گیرند و طریقه علیه هر مرض مشروع نوشته شود مناسبت نماید با وجود کثرت
بن بر نموده آن حضرت که الامور منور و آخره را کتب معتبره و تجربه معلوم نموده رساله
مشروع مرقوم گردانید جهت اطلاع و نام نهاده شد دستور العالی امیدوار است که این
عینه مطلع شوند بخادم و اعززه قلم غنوبر و کشند و بنظر عنایت نگاه کنند و این کتاب
است بر دو مقاله مقاله اول در امراض مخصوصه و این است و پنج باب است
و در بابی چند فصل و در فصلی چند نوع و در فصلی دیگر در امراض غیر معینه
و این است و در باب و در بابی چند فصل و در فصلی دیگر در امراض غیر معینه
اول که در امراض معینه است و پنج باب است **باب اول** در امراض سرد و
مشمول بر بزرده فصل **فصل اول** در صلاح و این است و پنج نوع است **نوع اول**
در صلاح که از سوزان کرم می آید که هیچ یک از افعال و سبب آن نموده باشند

البدن به سبب بر چوب باشد یا نزد یک آتش یا حرارت کرمایه که در حمام کرم بسیار تو بقوت
منوعه باشند یا اگر کثرت عصب یا سخن کردن بلند و بسیار یا چیزهای کرم خوردن و بوییدن یا بوی
عذرا از قوت منعد و علامت این در سدر از چند چیز معلوم می شود اول آنکه جلد سر کرم باشد و
کرانر کرم بود و باشد و بیم در چشم و پینه خشکی ظاهر گردد و بیم آنکه در حواس تغیر و صدای در گوشها
صدای اعتدال بول و سراز بول کم رنگ در قیاس باشد پنجم آنکه بسیار تشنه شود و چرخ نام سرد است
باید علاج آنست که شربت لیمو و نارنج و آب تمر بنزد و اسفند و آب هندوانه و عرق کاسنی
و شیوخم کاسنی و افقال این شربت با آب سرد میل نمایند و غذا مرغ یا گوشت گویند و آب در
آب آن اگر او مایل مشر و کدو و اسفناج و کشنیز تر و قلیه کرد و نیز مناسب است فنق آب
تمر بنزد و آب خورده و آب انار وین سازند و اگر حرارت بسیار بوده باشد و ساکن اقلیم در
میم و صهارم باشد کنگر مناسب است و طلا از صندل و آب کشنیز و کلاب و اندک سرکه یا
آب برک بید و صندل و اگر خفول دارد جوهر محمد هرگز دارند و بر مؤخر بنزد دارند که مبداء
حرکت است و غذای سمی که آن موضع را زبان دارد و اگر در غلیم باشد اندک محذر مثل افق
و لغاح و بنز الیچ آمیخته نمایند و بھندل طلا و سلسله و در شقیقه کالند و کلاب بسیار
ریزند در اندک او فایده نیست و روغن بنفشه با دام یا کدو در سپنج چکانند و بنفشه کشنیز
در شش سپنج دارند و در سایه بید و موضع خوش که هوا او معتدل باشد قرار گیرند **فصل دوم**
صداع سردی ماده و سبب این صداع سرد در هواست یا در برف کثیف و در آب سرد در
آب و از حمام پس آن بدن و آب سرد خوردن و غذا نامستعمل خوردن و این قسم بزکام
باز میگرد و علامت این صداع آنست که کمر از در و اس بوده باشد و در سر کراخیز نباشد و در طایف
خشکی بود و فکرنا فاسد از جنس رعونه و اجمعی و غیره غیره موجه خیال کردن و بول رقیق و
منفید می باشد علاج آنست که از زن یا سپوس یا نمک کرم سخته بر سر گذارند و نان کرم و
رومان کرم سخته بر سر نهند و اگر تسکین نیابد در حمام کرم در آید و آب که در روغن و کلیل
الملک و بابونه و بنفشه از هر یک در شقال و رز جونش و ستر و شیخ از مین و بنفشه باشد سر
و بنفشه در شقالی که کرم باشد و یا سمن و زنجب و غیره و مشک و عود بوسند و یا بابونه و بنفشه

۱۲

آب کمتر ریزد و عروق بسیار رفته تمام دارد و آب که در رو با بوی و قیوم جوشانیده باشند
 صاف بخورده شیر گرم بر سر بریزند و بوییدن مشک و عنبر فایده کلی دارد و شربت از کلاب
 و عرق کاوز با آب تخم زریحان و ماء العسل منسبت است **فصل پنجم** در صدای که ماده آن از
 کرم قند باشد کلب این در در سر آفت که کوششت و حلوان و اشربه حاره بسیار خورده باشند
 علامته او آفت است که در سر کرم قند تمام باشد و بر آمدن رگها و حرکت عروق و تشنه بخت دندان و
 کراخی کاسه چشم و سرخی روی و چشمها و خا میازه و کراخ اعضا و جوشیدن بخ دندان
 و لب باقی بدن و خشونت خلق و عظم نهن و سرخه قاروره یا غلط آن علاج آفت که کرم قند
 کشت پیدا و اگر دانند که آفت بر آن نشود در ک صافن بکش این و اگر مانعی باشد از فصد و صاف
 و امانه بود و حجامت نمایند بر میان و در شانه یا بر ساق هر دو پای در ک پشت می کشودن
 کلی دارد و خصوصاً اگر درد در پس سر باشد و بعد از فصد آب تمر بر روی آب انار این در ب
 راجع و آب لیمو سده یا بخند یا نبات شربت ساخته اختیار نمایند و اگر اندکی صفا لازم
 نماید لیمو را بدین شربت نرم سازند تمر نیز در سبب انتقال آلودگی رخا را بر عذاب است
 مسکنان که عده بخت خشک و در انتقال کل سرخ و در انتقال در یک کاسه آب تر سازند
 و شیر خشک شوره انتقال در آب ادویه حل نمایند یا جوشانند صاف ساخته شیر گرم اختیار نمایند
 و نقل ناش موش را جوش و اگر از اسفغانا و کشمش تر قیق آب تمر بر روی آب انار این یا آب لیمو
 یا نارنج خورده سازند و اگر درد عظیم نباشد مرغ یا کوششت کوسند جوان در آب آن اگر اسازند
 و اگر سوزن باشد یا در شسته و در حل این شربت مناسب است بخت مثقالی غایت عدد و نیم سوسن
 در مثقال تخم آبی در بر سنان و شان مثقالی بادیان در می در یک کار آب جوشانند صاف بخورده
 قند بخت مثقال حل ساخته بخت نوبت مثل نمایند و جوش شیر بدین طریقه بزنند و در مثقال
 بخورده و در آنک تر بر درم کل سفینیم درم پوست بلبله درم مصطکی درم کیمز انیم درم بخت
 درم ادویه را نرم کوفته و بخت بدو نوبت جوشانند و یک مقدار بخورده در محل و از آب زرد
 و به شش آب شیر گرم بعد از صبح میل نمایند تا جبهه در موده حل شود و در نیم صبح مصطکی جوشانند

معده و بیلید از برار دفع بخار و محموده جفت آنکه صبر را در معده بسیار رنگ از کبود و افراط
 را از راز از دماغ دفع نماید از پیش که لیس در دست کشن باید بخایز است که گوشت قهوج و
 مرغ و دراج به آب انارین و سماق و زردک یا سیر که میل نمایند و در غذا که شکر صفت منج
 مناسبت و طلاء از کلاب و صندل و آب کشنیز و اندک سرکه و آنچه در صدام چهار ساره مذکور
 موافق است **فصل** ششم در صدام صفرائی سبب این در دست کشنیز که در کرم یا سیر که کرده باشد
 و ادویه و اشربه که حذر و بیدار فزایی در روزه و بیدار فزایی علامت او آنست که رنگ
 در روزه باشد و لاغر و تلخ و مان و تشنگی و پنجابی و تشنگی در مان و سینه و سرته بفضل و فیلا
 در در پیش چشم و اضطراب و سرته غضب و حره قار و در راحت یافتن از اشتیاق
 علاج او آنست اول آنکه کشنیز نمایند یا **فصل** ششم در آب انارین و شربت لیمو و نارنج و شربت
 کشنیز مناسبت و فصد نمایند و اندک فخر دارند اگر مانعی نباشد پس از آن سهل
 صندل و بندرین و مو و پوست یا لاله زرد و پختقال عذاب است عده تر بندرین یا نذره متقال
 شانه و سه متقال تخم کاسنی نیم کوفته و دو متقال تخم خیره و متقال در یک کاسه آب بخوبی
 تکیک پیاله باند شیر شست پس متقال یا تر نکینیز سه متقال در آب ادویه حل کرده میل
 و بعد از فراغ دارو شربت **فصل** ششم در عرق کاسنی و بیدرنگ و عرق کاذبان و اسفول
 و قنده و متقال اختیار نمایند و آب تر بندری مؤثر ساخته جهت کشنیز صفا داده تمام
 و یکد آنک محموده در آب تر بندری یا آب آتوی بخارها آب انارین که موصوف باشد
 نمایند و طریقه عصر آنست که انار را بکارد پوست او را بگیرند و با سیر یا آنچه در میان آن
 مالند و آب آنرا بگیرند و بقتل اختیار نمایند و آب تر بندری و آب انار
 تمام دارو و مبالغه در تبیر و در طیب و در صدام صفرائی زیاده از صدام و موثر
 و اسفول جهت کشنیز حرارت در ریه شترها مناسب است و تلخی از کلاب و صندل و آب
 کشنیز و آب سبب در پیش بینی دارند و در دفع کرد و در رینه چکانند و اگر در ریه
 افزون است درم صندل سفید و درم افیون نیم درم شاف نامیشا و درم به را از
 آب کالو یا کلاب اندکی از این ادویه حل است بر شعله مالند و یک شربت

بنفشه متقال انگور متقال
 در درم سناکی متقال
 نیم کوفته

طبعی است که در یک بدن پیدا می شود و یک دو قطره از آن در پیش چکانند و غذا در سر نکلند از آنجا
 دام که تنقیح تمام نکرده باشند از جهت آنکه ماده را بدماغ میکشند اگر بدن را از اخلاک پاک
 نکرده باشند در صداع دموی اشیاء سرد و خشک احتمال نمایند در صداع صفرائی اشیاء سرد
 تر بکار دارند و از چیزها که صفراء از متولد می شود و اعراض نمایند و از حرکات نفی شلخ
 دارند و غصبت پیدا می شود و در روزه و طعام خوردن و تا غیر طعام از وقت واجب تا بعد از آن
 کم و از چیزها که بخار سرد رسند مثل جو و سیر و پیاز و کنند و همچنین در مثل اینها بلا حقه نمایند **نوع**
 یختم در صداع بارد که از ماده بلغم سست میست که غذا با سرد تر بسیار میل نموده و در یک
 جانب سست و طعام میل نموده و همان زمان بحام در آمده و اذخالی بسیار کرده و استخراغ
 اخلاط کثرت یافته و علامت او آنست که اگر از سر و چشم باشد و گاهی در لبها و در غار زبان
 سردی جلد سردی و آب رفتن از دندان و پینه داند اما نشانه ها سردی و پینه بارد
 و سفیدی بول و غلط آن و غلظت و غلظت و این صداع پیرانه و اول نشانه های در راه در بلاد
 که برای آن باشد و بلغم مزاج را و عوارضی را که چیزها و سوسل نمایند بسیار میشود و
 این صداع را اگر در علاج کنند بهیم آنست که بلغم و کور و ریزه و فالج و هر چه وسعت می شود
 باید که از تمام تمام نمایند و در ابتدا علاج این سه است و اگر در میان بد شود از علاج پذیرد
 که تنقیح دماغ و حیض از بلغم غلیظ خوب است و مانند مثل حب و ایاب و فیو ادب ایاب
 و حب اصلین و ماده را بدین جلاب لفتح دهند بدین جهت که سوسن چهار شغال
 اینون در متقال **در بخار** سست است و بجا آمدن تخم خیره و سه متقال از آنکه شغال
 سه متقال پودت پیچ کرده و متقال کل سینه دو متقال تخم کرفش و درم ششصد و یک
 خوشند و بختیور و درم یک و نیم میل نمایند و بعد از آن حب صبر میل نمایند و صفت
 آن تر و زرد و متقال صبر سوسن و متقال مصطکی درم کل سینه نیم متقال پودت پیکر
 کابلی یک متقال حب ساجسته و درم باب کرفش یا غسل در محل خواب اختیار نمایند و

و یا در این سه متقال

از ان چهاره شش آب گرم صفت ایاچ فیتراب بلسان عود بلسان مسبل بلسان مصطفی
در چینه زعفران از هر یک مثقالی صبر سوطی شانه و مثقال شنبلیله مثقالی در مثقالی در
محل خواب غده اختیار نمایند صفت ایاچ فیتراب درم پوست بلبله درم ترید فیتراب
مثقالی صبر سوطی درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم
حب فخته بدو نوبت اختیار نمایند صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم
درم ایاچ فیتراب مثقالی حب النیل درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم
دختره حب زردآب بادیان هر یک مقدار دانه خردی در عمل آلوده یا قند سحگاه اختیار نمایند
دختره قیادین مرض و داسراض بلغمی فائده کلی دارد صفت آن ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم
هر یک نیم مثقالی درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم
مناسب است سنا و مکی پنج مثقال پوست بلبله سیاه نیم کوفته از هر یک چهار مثقال ترید فیتراب
کوفته دو مثقال پنج سوسن دو مثقال اینون مثقالی اسطوخودوس دو مثقال زیتون مثقالی
منفی صفت مثقال در یک کار است آنجا شانه صفت آن ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم صفت ایاچ فیتراب درم و حب النیل درم نیم
اختیار نماید صفت آن ترید و مثقال صبر سوطی درم مثقال مصطفی درم کل سبعه و
نمایند تا ماده میل بفل کند کب بجلاب یا عمل صفت بسیار مناسب است و باغ فرقه نماید کب
و ابکامه که دو قینه و علقه و حار از هر یک مثقالی نیم کوفته آمیخته یا بشند و کسر سیر یا بارند
و بودینه و قیسوم و شح از هر یک سه مثقالی که در آب بجوشانند یا بشند در دانه و غلظت
آب و مطبوعه یا در آب گرم مثل دارچین و زنجبیل سازند و قینه و ابکامه مناسب است
نرم سوده برد غن با بونه و با گل آمیخته بر پیش سر مالند و بوی نمودن مشک و غیره
فایده دارد **در معده ششم** در معده که از ماده خلط سودا در شود سبب آنست که غذا با غلظت
سودا حاصل شود بسیار میل نموده یا بشند مثل عدس و کرفس و کوشک و ویز و لپ
آمیخته بسیار گرم در معده باشد علامه این در سرد است که کرانی با شکم و بوی

در یک و ده و بار یکی بنفشه و بطو او در سیدی پیش آب و شکمی چشمها و سینه و ضیالات و
 که با و فاسد و کواکس بسیار علاج آفت است که اسهال شود و نمایند مطبوخ آفتیون برین
 موجب آفتیون و در مثقال بسفاج نیم کوفته سه مثقال پوست بلبله چهار مثقال سناکلی پنج
 مثقال بنفشه و در مثقال کاو زبان بادیان درم کل سرخ مثقالی شیر خشت پیست مثقال ادویه
 در یک کاسه آب کوشند و با شیر خشت صاف نموده شیر کرم میل نمایند و این حب نیز مناسب
 است آفتیون نیم درم غاریون درم شحم منقل دانگی حیدر و درم مصطکی درم این نیم درم
 حیدر و دانگی نیم کوفته حب سازند و در وقت سحر پیش از مطبوخ میل نمایند و هر روز صبح
 این شیر بته را پیش از مطبوخ اختیار نمایند آفتیون دو مثقال بادرنجبویه سه مثقال کسب
 سه غره برک کاو زبان چهار مثقال انگور مثقال دو مثقال بادیان مثقالی کوشند و با
 چهل مثقال قند بجام آورند یک کاشق شیر بته با بخت قاشق آب حل نمایند و در
 شیر بته و غره بکنجینه علی که در پیچ کمر کوفته با لایح فیترا که تجسس حل کرده
 باشد آب کرم آفتیون غره سازند و در پیچ روغن بیلوفر بار و غره بر حس در روغن
 زعفران چکانند و بر سر آبی که در روغن بیلوفر و کوسن و بابونه و مادرنجبویه قرقل و
 با شکر ریزند و غذا بخورند آب بکوشند مرغ یا کوسنت کبک و طه و نه عصاره سازند با
 اگر او مالش عشره که در و شور بای کوسنت که کوسنت که جوان بوده باشد و کرد یا دزیره و
 در این در آتش مناسب و فیترا الکامه و آب انارین با زنده جام لغی کلی دارد و در
 در روغن که عصاره معتدل و مایل بر طوبت باشد نمایند و از مقام کرم نمایند و روغن شربت
 سازند و در روغن شیر کرم چکانند و در پیچ مالند **نوع** نهم در صدامی که از باد غلیظ که در دیان
 است سبب آفت است که غذا ناله غلیظ خورده باشند و ضم در سوره نیافته باشد علامه او
 که در را باشد بر نقل و با بخورد و اصل کاسهها چشمها و از را در گوش و هر زمان در روغن علی
 آفت که در گوش چکانند و پیچ روغن بابونه و کلایست شیر کرم چکانند و دوسه قطره و از بر و در
 و در اصل بنفشه و در سناکلی شک در پیچ روغن حل ساخته در گوش چکانند و حب لایح که مذکور
 شد در پیچ روغن اختیار نمایند و مداومت بحکم نمایند و اگر در بابونه و کلایست مالک و سناکلی

با نهند بر سر رینند مشک و عود بوی نمایند **نوع دوم** صدراعی که از بخار این در راس حاصل
 سبب این بخارات حاده ادمان شرب خمر و عصاره وادویه کرم و غذای کرم و بخار غلیظ
 علامت این درد سر آفت که بعد از شربت کرم با غذا و کرم این درد زاده شود و علامت آنست
 نغمه نمایند و آب کرم بر سر رینند و کشته و یا بهار در آب کرم که از زرد آب انار خوش یا
 بیهوش شربت فواکه میل نمایند و آب غوره و کچنیه یا کسبیه و سر بر و غنغ کل جرب سازند
 خواب در ریند الم بفع کلی دارد و بنفشه تروآبی و سبب بوی کردن فایده دارد و غذای
 مرغ یا کشت کوسند جوان که در آب آن اگر کشیز و اسفناخ فتن آب غوره یا ساق و
 سیوی آبی انار ریند و آنرا که برین اشیا کین نیاید که تغذای غلیظ که سبب آن شده آب
 و آتوی بخاری از هر یک شتال در یک کاسه آب تر سافت آب انار میل نمایند **نوع**
 صدراعی که بخار کرمه یا جگر یا سپر زاید است یا شپا یا کرمه یا شانه یا رحم یا پیشانی که
 با غذا و کشت لال جسته میشود برین درد سر است رکت بزادی این درد که شدن آن کلامی
 درد در اول دران عضو میل در موده یا جگر میگرد و بعد از آن در در سر میشود اما صدراعی که بشیر
 موده باشد از جسته غلط صدراعی که در موده یا در موده علامت او آنست که فی تلخ
 و عشیان و عطش و الم در موده و پیش و تلخی و مان و تلخ و غلیظ موده بتی و یا دق و لب که در
 شیر کرم و سهل از ترندی سی شتال و آتوی بخاری کس عدد و شیر شست با ندره شتال
 و کلاب چهار فاشق شیر شتال را بکلاب حل ساخته شیر کرم میل نمایند و تر و آتوی
 یا که آب تر سافت اول شیر شتال و کلاب میل نمایند بعد از آن تر سافت و آب انار
 نمایند و آنرا که آب انار یا شربت نار یا بودینه سبب است موده را میبرد و در موده
 از جوش میزند یا صدراعی که از بلغم از آن که در موده باشد علامت او قدیم شحم و شتال
 و باد و نفخ در موده و بسیار آب و مان و فی بلغم علان موده را بقی به شحم ترب و سبب
 نمایند و سهل بلغم که مذکور شده دهند و کلتند که در بادان روی و مصطی باشد
 در اما صدراعی که از سودا که موده است علامت او سوزش موده و مل طوام بسیار و غنغ
 از قسودا علان موده را بقی پاک سازند یا شربت افقون دهند بر موده و افقون

سیرک که در بان سست مثقال کل سرخ مثقالی بادر مجبوسه در مثقال سبستان سه عدد بیل سیه
نیم که فته سست مثقال پنج شانه و صاف ساخته باقی مثقال فندقی چهار در زبیل نمایند و یک سب
بازو تکی که در معده باشد علامت او در معده و تمدد و بودن در صفا دریا فوج و ساکن شدن
در و سبساکن شدن در معده و بیاری در دراز طام نفخ علیّه قیسه معده بیا یج فینو التویه
معدوم چون و کفند که در مصطکی باشد در غنر مهطکی در معده مالیدن و تقویه بطل و در غنر که
معدوی دماغ باشد مثل روغن آس در غنر بادام و از غذا غلیظ مثل بر لبه و کلبه و لیسن
و سبها و بیا و در آب گرم نهادن مفید و اگر صدراع از جهت منف معده و بیاری ج کوی
باشد و بشر که دماغ می باشد کبک ذکا و حس معده و دماغ و بیاری بخارات بسور دماغ علیّه
او آنست که در خلا معده و در تاجه غذا و باندک اعراض متغیر شدن و اندک بخاری می خوردن
علیّه او آنست که بجهت نان آب غوره یا آب انار یا رب ریون خوردن و اگر معده سرد باشد
کفند و اینون و در چینه در زنجبیل پرورده و اگر معده لبی گرم باشد کاه و شیر عرقه اما صدراع
که از جهت گرمی که باشد علامت او آنست که در صفا راست سرد باشد علیّه او در وقت
بیا یج آب انار و آب غوره و آب لوی آب کاسینه یا آب سبز خوردن نان بکریه
بخار از سر می کنند اما صدراع که بیشتر که سپر باشد علامت او آنست که در در صفا لب
باشد و صوف سپر و الم او علیّه نان بکریه که در عرق بودینه اما صدراع که بیشتر که دشتها
و بیا یج باشد علامت او آنست که معلوم شود که بخار را توقع مشغول مثل موی علیّه او در وقت
خلاف از این و اصل معده مزاج و تقویه سبب که در **نوع** دوازدهم صدراع که از منف دماغ
حادث شود علامت او آنست که بیا یج او از از من سبب و افعی گردد و در وقت اس
مشور و آفته در فعلها دماغ علیّه تقویه دماغ بر غنر کل و کلاب و اندک سیرک و شیریه
خاکه و مندل و غذا آب باز غزال و خط آب **نوع** سیزدهم صدراع که از شدت
صفا دماغ باشد علامت او آنکه سرعت افعال از اندک محسوس علامت افعال دماغ ذکا
غذا را غلیظ مثل بر لبه از گوشت گاو اگر قوت با فته باشد و اگر

اصغر از نمایند

فقر باشد از بقول بارو مثل کاهو در کسین تر و خفه و ازین جهت کاهو در کسین تر و خفه
در دهن بخوری مثل شربت خشی **نوع** چهاردهم در دهنی که از فوی و بلیغ **نوع**
را نام گذارند از علامت این صداع آنست که عقب استخوان بسیار که از عصبها سرها
مثل نر که در خفه پینه یا غره یا استخوان غایت بسیار مثل فی و کمال و فصد و در دهن
این صداع که در اخفه می گویند عوارث را که خفه نفاس یا حیض بسیار رفته باشد
یا بر خفه هر بوا سیر بالیب بتوانی یا لبیب غم دانده بسیار علاج آن است که در دهن
نمایند غذا یا مرطب مثل کشک و دستور بار مرغ و نه و ماء الهم و در دهن بادام و در دهن
و که در دهن مالدن در دهن مغز قلم کاهو و صبری مرغ در دماغ مالدن فائده کلی
دارد **نوع** پانزدهم در صداعی که بعد از جماع شود و لبیب آنکه استخوان بسیار بخت کشت
او در دهن حقیقت حاصل شود و بدن نیز خیف که در دهن آن است که غذا یا مرطب مثل ماء
الهم و شور بار مرغ و گوشت ماهی جوان در زده شش مرغ نیم بخت و از فویان و خشی
و شفا قیل و بهمان از یک قدر نرم کوفته بوسل اینچیز هر روز در دهن مالدن میل نماید
که سر که در دهن کرم باشد برب آبی و لبیب اختیار نمایند یا لبیب آنکه اختلاط
در بدن بسیار باشد و خفه می کشد در محل سینه موجب در دهن علامت آنست که
در دهن بود و امتلاء او **نوع** شانزدهم بویها نارس از بدن علاج فصد اگر امتلاء از فوی باشد
اسهال و اگر از عین فقه باشد و قویه شربط طبع آس و بابونه و ملو میب و آبی در دهن
کل و طلب دانند که بر سر طلا کردن و غذا را از کشت بطور مثال آنچه مذکور شد
و فادام که طبع می خفد در در حالت امتلاء صحت ندارد و دیگر لبیب صنف اعصاب مجامع
و دماغ الم پس بد از تو آن علامت آنست که صنف حرکات و از بدن اعصاب این صنف
موجب نکایت و اذی میشود مثل رگت و موت فیات در حالت جماع علاج آنست که
دماغ نمایند بر دهن و غوطه و غذا کوفت کوفت جوان و در دهن و شش
در صداعی که تابع باشد از دماغ و علامت او سر هر چشم و در دهن و شش

از روغن بزر و عظم بنفش و غلط فارورده و علاج فصد قیال و جلاب از بنفشه و نیلوفر
و عذاب بتنگینه اگر قبض باشد یا بقند اگر طبعیت نرم باشد و غذا اگر که در داسقان
و کینه باشد و منه و اطراف بر دهنه بادهم هر بنفشه و شیر عورت از سینه بهشت
رختنه **نوع** هفتم در دوسرکت تابع باشد پنهان را علامت او آنست که هرگاه پت شود
این صراع پیدا شود و بزوال پت زایل شود و صورت این درد از چند وجه میباشد
اول از حرارت پت در دل کرم حاصل شود و بخار آن متوجه سر کرم و سبب است
والم باشد و علامت آن منف و مانع و معینی بول علاج آنست که کلاب جزو در
کلی نصف آن و سر که ربع جزء اگر هوا گرم باشد سر و بر پیش سر گذارند اگر هوا سرد
بهر در زستان شیر کرم گذارند و یا بهار را با لند و طلاء از صندل و کلاب و آب بادرنجب
بر سر گذارند و بنفشه و جوشک کرده و ششامش را در آب جوشانند اگر آبستان
سرد کرده بر سر ریزند و در زستان شیر کرم و اگر بهار را با لند شیر عورت
از سینه بر سر ریزند و در این امتلا و از بخار است و علامت آنست که در این طردی قاع
که در موده جمع آمده علامت آنست که خفقان و ششام باشد علاج قی کردن بکینه
و آب کرم و پاک کردن موده بتلین و کلفت جهت قوه موده آب تری مناسبت
سیم این درد در خلطی که در جمیع بدن باشد علامت او گرانی سر و کرانه تمام اعضا
در در زانو و علاج اگر امتلا و از خون باشد و صندل نمایند و اگر از صندل باشد مسهل شود
اگر کرم و سودا باشد مسهل آن دهند چهارم این صراع از ضعیفی که از نفوس سر باشد
علاج تلویب سر ضعیف از صندل و کلاب و آب برک پید سازند و منج بخار
نمایند بکینه خنک و قند و اسفول در شراب که عرق کاذوبان و کلاب و عرق کاسه و سید
شک و نبات سازند میل نمایند و یا بهار را در آب کرم گذارند و استشق بکره و کلاب
به هم آمیخته مناسبت غذا و مرغ جوان در آب آن اگر با ششامش و کینه تر
نفس عورت یا سماق سازند **نوع** هشتم در صراع که تابع بحران باشد

علامت آن است که در روز جراحت و جراح سینه و ریه باشد و علی این در
سینه در نوع نمایندگی ماده اگر عین و در او ریه بجز مسک مثل شربت سکنجبین
آب گرم نماید و اگر قراقرق و نفخ و اضطراب و سوزش در شکم و ریه باشد
استهال آب نمک در فیه خشت و مکنند و صبر خفیف یا جوشه نرم و شافیه
نمایند و اگر سرخ و ضیالات و شعاع در پیش چشم نمایند معلوم میشود که ریه
جراحت خواهد بود **نوع** نوزدهم در دیر که از ریه یا سقط باشد ضرب آلت است یوب
یا بالست و کبر سر زده باشد و سقط آنکه در زیر جایی آمده کوفت یافته باشد
علیه فیه اندک و مانی یا فور در سال نباشد و الا استهال یا کوفت نرم نمایند و اگر ریه
خوابی غلبه بر دهنه نباشد با دام سینه و کف دست و یا راحه سازند و اگر در
آب مرغ و اگر اقلیم سیم و چهارم باشد کشک جو کا به و باد رنگ و اگر در سینه
بود و در غنچه کل گرم نموده بر سر کند آرنج و در دم و تی و حمه لوبه طللا از آب انگور شوی
مندان مرغ و قوئل در غرغان و کل ارینه نمایند و اگر در دهنه نشود و در دم باقی ماند
سینه در شراب بخت نند و پوست نرم کوفت طللا سازند و اگر اختلاط عقل طاهر
که در ریه بود و کل خیره نیم جزو برک سید و در غنچه کل طللا سازند و غذا مغز سر کوفت
و مغز سر مرغ و استال آن آب انار نیم میل نمایند و بر بنفشه و آب سب و کل فایده دارد
نوع سیستم در صداعی که آنرا بیضه میگویند و میباشند این در دهنه از اختلاط و جاذبه
آن و جالبینوس کوفت که این صداع شملست بر تمام سر ثابت و مزمن و در
پایان او هر ساعت و هر لحظه مشغول علامت است که از اذنی سیح در در غنچه
شعاع و مالتب این درد اذنی یا بد از اذنی و سخن گفتن و شنیدن و مکرر دارد
روشنائی را در دست دارد و حدت و تاریکی و آسایش و قادر نباشد که بشیر
چشمها و احساس میکند آنکه کوئی از ده میخورد بطرفه یا گمان میبرد که هر زمان
سر او مشق خواهد شد از بسیار این درد و اگر سبب حجاب طاهر و غنچه

احسن این درو میشو صائب او را از کشش آن تا اصل پشه ها و اگر در جوارح
 باشد معلوم میشو و بگذشتن دست برود بجزو گذاشتن دست الم براید و بعد دو
 کشش در درو حقو میاید از برابر آنکه این جاب و پیروه احاطه کرده تمام سر را از
 جهت این صداع را نام بیضه و خود مانده اند علی آلتست که ملاحظه نمایند که
 از بخارات کرام خلط پیدا میشو اگر از غلبه خون واقع شده و اگر کلان سال بود باقی
 نباشد از قصد خون بکشد و از الحجامت نمایند و آب آنارین مناسب است و اگر سودا مسبب
 الم شده شربت افیمون و عرق کافور یا تخم ریحان و قند شربت نمایند و اگر از جهت
 صفرا این درو عارض گشته چهار شربت و آب ترند و رب دیوان و آب غوره و آب
 خواب و اگر ماده غلیظ باشد و با سهال دفع نشو سبتر از این طلا که مذکور کرد دیگر
 مکرر از درو فنیون متقالی بوده و سداب و مسند دانه و قیصر از هر یک متقالی نیم کو
 باب مرزنجوش با کلاب آمیخته سیرکرم مناسبست و اگر از کرم این طلا ترده شود
 از مسند تخم مرغ و درنسی کل قدر مخلوط سازند و خشکاش و یا بونه و اکلیل الملک اگر از
 خلط سرد تنها شده طلا نمایند و یا بجوشانند و آب آنرا بر سر ریزند **نوع** سبب و یکم در
 صداعی که حادث گردد که از مسده که از خلط غلیظ شفو سبب این درو از خوردن طعام
 راحت و ترک حمام می باشد علامت امتلاء وجهه کرانسر و غدد فرق میان آنکه این درو
 سبب و ریم آن است که پت لازم باشد و درم و آنکه سبب سرد در دشته درین
 صداع پت نیست علاج آن آلتست که اگر خلط بلغم شده این درو در سبب با و غیره
 که در صداع بلغم مذکور شده رجوع نمایند و اگر از خلط سودا اثر این صداع عارض شده
 شربت افیمون و جب آن که در صداع سودا اثر این یاد کرده شد علاج نمایند و اگر بخواب
 درین درو غالب باشد شربت خشکاش بدین نوع بزند متقال خشکاش نیم
 درو با جسته شنب بیک کاسه آب تر سازند و صبح بدست عالیه بخوبی بنهند یا کحت

مثقال فندلقوام آرند یک هفته شربت است **نوع** بیست و دوم در صدای که از
بخار بویها حاصل شود اول آنکه از بوی مشک و غیره پیدا کرد در علاج بوی کافور و صندل
سیب و آلبی و کشنیز و روغن بادام و کدو در پیست مالند و دوم آنکه اگر این صندل
بویها بدوید و در آب باشد علاج آنست که بویها که چندان باشد شربت پیست دارند
مثل صندل و بادرنک و کشنیز و دجنام در آمدن و آب گرم بر سر ریخته و فیتله
بر که و کلاب تر ساخته در پیست گذارند تا دفع عفونت بویها بدوید و از دماغ
نوع بیست و سوم در دسر که کاین است از گرمی در بویها دماغ باشد علامت او
در دماغ شنیدن بویها بدوید و جوهر آنکه هیچ چیز نباشد و هرگاه حرکت
کند و در زیاد شود و هرگاه ساکن شود در دماغ کینه یا بد علاج نفیسه بدن بایان
نوع بیست و چهار در اندک ایای فیترا آب در مننه ترکی حل ساخته در پیست
گرمی که در دماغ باشد یکدرد و در دماغ کینه یا بد دیگر به نیک بلی و مثقال حرانی
پیرون کرده نیم مثقال قط مثقال مغز جوز چهار مثقال در مننه ترکی مثقال ادویه را
کوفته هم آمیخته در محل **نوع** بیست و پنج در دماغ و از فوکه و میو یا خام و ادخال طما
ملاحظه نمایند **نوع** بیست و ششم در دسر که از تر عرق دماغ میوه یعنی حرکت
دماغ و این تر عرق دماغ از ملاعیه و از سوطه و از آنکه چیز گر آن رسیده
علامت او احساسی تمدد عصبها و عروق و حالتی مسیت بر دوش و لیا و علامت
فقد نمایند طبیعت را نرم دارند آب انار پیست و شربت صندل و کلاب
مالند و شیر عورت بر سر ریزند و روغن کدو و بادام در پیست چکانند و حوض
روغن کل حل ساخته در سر مالند **نوع** بیست و هفتم در صدای که از نور
شیر آب موف شود و بخارات آن بدماغ رود و این را خاگر گویند علامت او
آنست که بر بدن گر آن باشد و تشیان و اندوه و سواس بود علامت او
بعد از شربت اسکن در و مانده بقی اگر میسر شود و بمسبل مثل آب نمک و فوکه

کار کلاب و شیر خشت بآب انار بنی یا شسته فواکه یا شسته میب و صندل و اگر حرارت
بسیار باشد شیر خفته بقند شیرین یا خسته و چهار عرق که کلاب و عرق کاسیه و
عرق بنفشه و عرق کاه زبان گشت مناسبست خوردن آن در دغنه آس در شیر
و غذای گوشت مرغ یا گوسفند جوان در آب آن سرخج یا اگر افتق آب زرک یا سماق
یا آب عنبره یا رب ریونج و اگر حرارت و سوزش درون باشد دغنه ترش خنک است
اختیار نمایند و قدمها را در آب گرم گذارند و یا بهار را بیاورند اما در دغنه در ^{است}
که در یک شوق سر شعله از جهت که و قلت ماده و در تمام سر بنج و در اکثر اوقات
در کبابها جوشند که با شعله علی آگست که بشناسند که اگر از فتنه شده فصد نمایند
الکاز سودا یا بلغم یا مغز باشد مهمل آن دهند و طلا از تخم کاه و بنجر النج و لقا افیون
و بر کبابها جوشند و شقیقه این طلا بر کاغذ گذاشته بپایانند و دیگر صمغ عربی و درم زعفران
درم یکی درم افیون درم فونیه سیاه و شان درم اوادیه را نرم کوفته اندک بر بپزند تخم
مرغ حل ساخته بر شقیقه گذارند و اگر بدین طلا ساکن شود این اجزا را با آب از کاه و بنجر
النج و میکی افیون کثیره بکلاب حل کرده طلا سازند **فصل دوم** در سیرت مری سرست غلظت
پارسی است که معرب کرده اند از سرد از سام که بمعنی اما سست و عبارت است از اما سست حجاب
دماغ یا نفس دماغ و این مریه مخوف است و انواع بسیار دارد **فصل اول** در سیرت مری که از
بسیار از فتنه شعله علامت ادیپ دامیر و زبان و اختلاط عقل و نفس مضطرب غیر منظم
و بول رقیق یا سفید هرگاه مائی شود و لاله میکند بر ملاک و عظم نبض مایل بمشتری
یا مویچه و درد سر که بر خنک میکند چیز بر جامه است میل بچیدن آن مرغاید و سر حشمت
در و در رفتن آب از چشم و خندیدن و فریاد زدن و سرخی زبان مایل بسیار علی پیش
از این که عقل از ایل شود فصد و قبال نمایند فتنه بسیار کند و فتنه بردارند بقدر قوت

و این قوت از احوال اعصاب و ریسه معلوم میشود و اگر عقل و حسن و غیره بحال خود
است دماغ صحیح و اگر بنفش و لغزش خولت دل صحیح است و اگر میل ضابط
جگر صحیح است و اگر از قصد مانی باشد عیانت بر ساق یا بر میان و دوشانه یا کتف
سینه یا پشت مناسب است و در روز اول تا سیم شربت خارج و آب نمک در
آب غوره و شیره شحم گاسنه و آب آلو و غذا اگر و مایش مقرر باشد و اگر غایب
و کشنده تر و کدو در تلیم چهارم و سیم مایش مقرر و در آب کشک و بعد از
سیم شربت عذاب و نیلوفر و هند بر بنویسند و کل نیلوفر دو مثقال شحم
سیم کوفته دو مثقال بادایان نیم درم بوشانند صاف نموده پیکرل مثقال قند باز بوشانند
و چهار روز اختیار نمایند و لحنی از صندل سفید مثقالی و آب شربتیم قاشق و کلاب
یک قاشق و سرکه در سه قطره در کشیت کمیند و هر زمان در پیش پیچ دارند و در روز
کل نیم قاشق و کلاب یک قاشق و سرکه سه قطره شربتیم پیش سرگز دارند و باد رنگ
کدو در سه قطره کل دار و دیابهار در آب گرم کدو اندودهای شویه ازین شفاء نماید
بنفشه بابونه کل خیز از هر یک ده مثقال بوس کند کمی سرکه دو مثقال بسعه ماسه آب شربت
دیابهار را شیر گرم بدان نشویند و صندل و کلاب در سر کنند و هرگاه مرض رو بهی است آرد شور
مرغ و مرغ مناسب است و بعد از آن بحمام روند و غذا بسیار میل نمایند و از لقمه و غضبه
بسیار تا بحال صحت رسند ملاخظه نمایند **در دوم** در سرسام صفرائی علامته اروت
پنجاه روز مضروب و در سرد و کراهیت از رویشائی و خشکی چشمها و سینه و زرد
روی و زبان و سینه بنفش و تلخ و کان و کثرت عطش و سرجه قاروره علیج که هالی
نمایند آب فواکه و ترنگبین و شربت و در این قسم سرسام تسکین حرارت زیاده از
سرسام که از غلبه لقمه شده نمایند و از آب سرد و خورون منع نمایند و شربت از

و بنفشه و نیلوفر و سیم کاسنی و قند سازند و کشک بر بنویسند و زنجبیل و زعفران و زردچوبه
و هر لحظه آب بر روی بپاشند و شیر او بکینند و مقدار سه مثقال و آب آن یک کاسه و
نیم فیک صاف ساخته بخوشانند و چون بخت معوف بچند نوبت میل نمایند که هر یک
شعر و آب بندد و آنه و قند میل نمایند و در درم آبغول با عرق کاسنی و کافور
بقند شربت شیرین ساخته میل نمایند و اگر خواب نیاید از شیر خشک شش و تخم
کاهو شربت نموده موافقت دهم کاهو دانه و انزلی و مقدار آن کافور آیمخته بر
بیش تر طلا سازند و حقیقت ازین ادویه سازند شیر و جوهر قاشق لعل آبغول
و مقدار روغن گل پنج مثقال سفید کم مرغ دو عدد و مع را مخلوط ساخته عمل نمایند و
آبی که در بنفشه نیلوفر و گل سفید و بومست و پوست خشک شش و تخم کاهو و شنبلیله
باشند بر سر ریزند و غرضه کتان بر روغن گل و کلاب و انزک سرکه بر سر گذارند
رفع بخار از سر مرغ نمایند و بر سینه و هر غرضه بکلاب و انزک سرکه و کافور آلوده
گذارند و غرضه التهاب و حرارت مرغ نماید و هرگاه مرض کشکین یا بد مرغ جوان در
آن اگر او ماش معشر فتق آب تر بند اگر قبض باشد و اگر تلبین باشد آب فتق
نوع سیم هر سه سودا است علامته او آنست که تب اندک در در خضف
و زوال عقل و خواب و نفس زدن پیاپی گویا که ضائق شده است و شمهها کشوده
ضیالات و عیناک علی غایت بود و نمایند بعد از لغج بجلاب فتمون چنانچه در صراع
سودا اثر مذکور شده در روغن کدو بنویسند با دام در سینه و کف دستها و پاها و
و مقدار اندک شرب و حنظل از لبخ فسخ سه مثقال و انزلیون دو مثقال بنفشه
و مثقال و انگور شغال سه مثقال و بستان سه عدد و کلین و چهار مثقال و خار
خشک نیم کوفته هفت مثقال و سیم مصفر نیم کوفته پنج مثقال در دو کاسه آن بخوشانند
تا لفضی بماند و قافوت پنج مثقال تر نکبین سه مثقال روغن گل سه مثقال بنفشه
نوبت عمل نمایند و اگر که در رو با بونه و بنفشه جوش نیند باشند بر سر ریزند **نوع**

چهارم

در سیم نام گذارسته اندیش نفس و بوی از قوم اورا بسیار گفته اند
جهت آنکه درین مرض جبرافراوش می کنند بسیار باقم متوفین است که در حجاب
دماغ قرار یافته و موجب هم او شده علامته او تب مطبوعه غیر متوفین است
باشد و کراتی و نقل جمع حواس و خواب بسیار و بسیار و سفیدی زبان و تب
یعنی چیزی از جامه گرفتن و اضطلاط عقل و سفیدی لول و قلعه عطش و سر روی
چیزی زردی یا بل سفیدی علاج سربته از یادایان شقای عذاب است غرض
نوس و و شغال میسر به عدد و بخت بند و لب آنرا اینها است میخ میل غایب حد روز
این سربت مناسب است جهت آنکه بخار میل بسفل نماید این عمل قوی بسیارند
سنا و مکی سخ شغال ترید نیم کوفته در شغال تخم شبت چهار شغال تخم مصفر نیم کوفته
بمختلفا لوست بهج کرد و شغال اجیده عدد و لک و شغال رسته شغال در دو کاسه
بجوشانند و شربت شبت شغال و قرار و روت بمختلفا الکامه یک قاشق پوره و شربت
روغن بادام یا بالونه شغال صابون مذکور شده بسیارند و البته نوبت عمل نمایند و غرض
خود نیم کوفته و ماش مقشر که در و گرم یا در و آب تقوی نبات حبایه بر میو صابون
غایب نیم اطفال دو دانگ عاریقون نیم شغال ایتمون نیم درم زرد درم مقل در آنکی حشمت
بر یک مقدار بخونی و بی درین مرض نفق کلی دار و خواب بسیار که در و مستون شود و لک
و کاهی موی از شقیقه بگریزد و روغن کلی که در و حیدر سیرستر و عاقر خا اندکی حل کرده در فصل
و در شربتی فی باله و غس و سرکه در لب باله باله و اگر درین در یک شربت و روت غالب شده
اصطیاج شود یا ستواغ از ضد بدتر نیم درم و از نموده و آنکی مزم کوفته حیدر و در و زرد
المسل باله بعد از آن بیاض نمند و غرض از سکنجین و لیاریخ فیر او الکامه و کلاب غایب
و نمک کرم و از رزن کریم نموده بر سر گذارند بعد از آن که سر را تر کشیده باشد
و مریض را در موضع خوش هوای وسیع که بسیار روشن باشد نگاه دارند و
هرگاه مرض رو با بخلط و تنزل از و خود آب که از گوشت عصا جو و کسکله

که درود از چینی در جلیل در غفران باشد میل نمایند و غذا نیست تر اوقات نیز بهیوس
کنند که در وقت یا عمل باشد موافق دانند و در ترشیهایی و غیره و سر و میوه و شیر و غیره
ملاحظه نمایند و اندک شراب ریانی بعد از غذا بترجیح مناسب دانند و جام و آب گرم
بسیار ریختن بر ریخته دارد و **در پنجیم** در سر صام که مرکب از صفرا و بلغم باشد و گاهی یکی
ازین دو غالب شود اگر صفرا غالب باشد می نامند این را سهر سببی و اگر بلغم غالب باشد
نام میکند از این را اسهات سهری و اگر این علمه قوی باشد سهر بسته بکلی و غیره و اگر
بسته برون می آید و این علمه بدست علامت است آنکه اگر بلغم غالب باشد خواب کران
و گاهی در جواب آنچه برسد و گمان شود که در خواب است و اگر در صواب غالب بود بتوایی و
بدریای و حبس میماند و غریب است و اعتدال عقل و بعضی ضعیف و متواتر علمه آن است
که چون مرض مرکب از بلغم و صفراست پس اهل آنست که علمه مرکب شده و بهیوس علمه
ازین مرض صفراست جهت آنکه از غم خطیها کم میشود و تقصیر میگاه دیگران برانده
و اگر از او رخت باشد و صفه معتدل مناسب است بر مویخت بر بد و غیره و متعال
سناذ مکی بمشغال انیسون متعالی بالون و در متعال سناذ نیلوفر و در متعال تخم
موسیریم کوفته بمشغال سبستان می عدد از کوز متعال نابریانیم کوفته و در متعال تخم
و در متعال تخم موسیریم که متعال غبار است عدد در در کاسه آب بکون مندر و شربت
بست متعال و موفور و در متعال فراغ و در متعال شکر قهقهه و متعال بوره
و در متعال آب برگ جعفریها را شش در آب او در حل کرده از لرد در زیر سینه
نذر اندوده و عن بادام و در متعال آینه تریب به توفیت عمل نمایند و سرگرم در در
سینه و در عن بادام و در متعال آینه تریب به توفیت عمل نمایند و سرگرم در در
و عن سبب و بعضی مداری که اندک سرش سر گذارند و سرش سبب
و طاعت یا طاعت میل نمایند و غذا خوردنم کوفته و عاشق و اندک از دین
بیشتر اگر از غیره و کوز مرغ در امرا این میل نمایند و درین مرض اگر در روز غذا

الحمد لله رب العالمین غایب نماید کلی دارد و شربت نیلوفر اختیار نماید و موی کنیز از سرش
نفت تمام دارد **نوع هشتم** در سرسام که تابع باشد و رمی را که حادث گردد میان
و حکم و حجاب این هر دو متصل بدست پس ظاهر میگردد اعراض سرسام و زمانه آنرا
بسرسام علامت او و سوا من بسیار و الم در جانب راست و شدت تب و
کمردن شرا سیف یعنی اختوان سر سینه علاج او آنچه مذکور شده در سرسام
و موی و هیز او و شربت از بزرگ کا و زبان سر متقال و بادریجوبه در متقال
و پیریا و نشان دو درم و عناب پانزده عدد و سه گانه نیم گرفته و در متقال
تندست متقال سه روز بدیند و غذا ماشن متقال و عرس و کاخان و
نوع نهم در ورمی مخصوص به پردای دماغ و نام گذاشته اند و نیز
سرسام راستی قلوب و در سه روز هلاک میسازد و اگر ازین گذشت امید خلاص
نیست و علامت او و علامات سرسام دمو و صغاد و یک این مرض سخت
و بدتر است از اینها علاج این علاج و دوشم است بعد از سه روز یا غذا یا شربت
سر و سر و قتل شیره ظرفه و آب هندوانه و کاه و عرق میزشک و گانه و
و اگر که در دکه و در گنیز تر و کشک جو مناسبت **نوع دهم** در سرسامی
خاصه که و تا شرم کند هم خاص و هم داخل سر را و این بدترین است که
است اعراض او و قبح منظر یعنی در غایت بدشکلی مسازد صاحب تصور دارد
او در غایت شدت ریاض و خیال میکند که سر او پاره میشود و چشمها در تیره رفتن
عشکان و قرمیش و علی او آلت که مبالغه نمایند در گرفتار و غذا و شربت
که در سرسام دمو مذکور شده **نوع یازدهم** در قلعونی و این در گیت که در
دماغ میشود علامت او آنست که در روز و در سر سرخ شود و چشمها سرخ و
رفته و صاحب ادبیل میکند که سنت تکیه نماید بخلاف آنچه عادت
و غیر در شکم ظاهر میشود علاج او هرگاه از چهارم بگذرد علی سرسام

نماید **فصل** در حشر که لبب صغیر در دماغ می شود علامت او زیاد تر در دانه
 و سر در ریه و زردی و بیست و این ریه که در گان را **باب** عارض می شود و کرده
 ایشان به میوه و درختی بدن و دنان به میوه میگرد که باغ کوشت غنایند و در چهار
 روز مطلق است از اگر از نیز بگوشت خلاصه میوه است علاج او علاج مسام
 مندر است و معالجه بسیار بدین نوع نمایند زردی که سرخ و غنی کل آن به سر
 زمان بریاف که کور و مکرر میزد که از دانه و درنگ منفر که او و کاه و شیره خرفه و در
 بید رنگ و در آب اطحال طباشیر و کیترا اندازند یا رفع آب خوردن ایشان
 کرد و بدن ایشان بهرم روغن که از روغن و موم سخته یا بنفشه جرب **فصل** ایشان
 سیم در سرد و در سرد آنست که بوقت بر خاستن چشم تاریک شود و در غنای
 ثقی عظیم یا بدور کوش آواز ناگه بر بدن می رسد که عقل او زایل می شود و در
 آنست که چنان می نماید چیزها میگرد و دوران میکند سبب او بخار غلیظ که به
 سحر در دماغ و غنایند و مجرور لازم است ددی و کراش ساقه و تاریکی چشم
 در سرد و حالت میسبب مردم است و انواع او معده است **فصل** اول در دوار که از
 ماده خون باشد که در دماغ است علامت او حشر و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 پش و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 بر ساق یا بر غنایند و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 با بون و سوس کندم یا سوسیند و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 کوشت سرخ یا کوشت و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 کنند و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 از صندل و کلاب و باقر علاج آنست که در در سرد و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 دوم در دوار که از ماده صغیر است علامت او زردی و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 بنفش و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 چنان شغال مندا می پیچ شغال کل سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ
 چنان شغال مندا می پیچ شغال کل سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ و سرخ

در یک کاسه آب تا یک پالمانه صاف نموده شربت پانزده مثقال یا ترنگبیر
در یک مثقال در یک آب ادویه حل کرده یک گرم میل نمایند و بعد از آن آب انار
شبهه خرفه یا آب تمرند و شربت سکنجبین و از میوه انار و آب و سبب بواج و
غذای مرغ در آب آن اگر افسق آب تمرند را آب غوره یا آب انار نیز سازند و بنوشند
و منحل بوج نمایند و آنچه در علاج درد سینه را می ذکر شد عمل نمایند **فصل**
در در کردن از ماده بلغم بود علامت او که از سینه و قوت عطش بسیار از کباب از دکان
و بسیار از آب و این بنفش و بیاض دارد و علاج بنفشه و مانع با باریج فیه از وجع قاع
آنچه در صداع بلغم مذکور شده و خوردن مصطکی و غیره و سکنجبین علی نمایند و غذا آلود
آب که در دوار حسه و در تخمیل و کینه جهت دفع بخار و زهر باشد میل نمایند
مثک و زرخس و غیره بوج نمایند و از غذا ناهار و ملاطفه نمایند **فصل** چهارم در دوار
مدر که از ماده سودا شود و در مانع علامت او بسیار زردی و کمر و تخمیل و کینه
مدر که از ماده سودا شود و در مانع علامت او بسیار زردی و کمر و تخمیل و کینه
و صلابت بنفش و صف و علاج او تقیه و بلغم و بدن از سودا بطبیخ انقون و قاع
نیم مثقال اسطوخودوس مثقال شحم حنظل و انکی صبر و دم نمک هند و انکی نرم گفته
و بنفشه و سبب سازند و در وقت صبح میل نمایند و بعد از آن پنج یا شش آب گرم میل نمایند
و غنای گرم بر سر طلا سازند از روغن مسکت و بابونه و باقی علاج آنست که در دوار
سودا اثر مذکور شده **فصل** پنجم در دوار که از ماده سودا و باقی علاج آنست که در دوار
او خفت الف و تشنگی داریم و در سینه که از بنوع علاج او تقیه و بلغم و کینه
بنفشه و تخم گامنه نیم گفته از هر یک دو مثقال اینون مثقال کل کسفه و در دم
خود و دو مثقال تمرند را بنزد و مثال بوج نمایند و یا ترنگبیر یا سکنجبین یا شربت
مثقال میل نمایند و در دفع کل و کلاب سر که بر سر گذارند و هر روز قدری کسر
گرفته و در ششم مثقال احتیاج کنند دفع بخار را سکنجبین و باقر علاج آنست که در
که از اضلاع حاره است مذکور شده **فصل** ششم در دوار که از ماده سودا و باقی
در مانع علامت بلغم طبیعت و آنکه در دوار بابونه و اکلیل الملک و سداب

با تندی بر تریز و سر بر بخاران دارند غذا بطبعه یا بخود آب که در او دیر کرم
باشد میل نمایند **نوع هفتم** دوار و سردی که از ماده صفراوی از معده بسوی معده
پیدا شود علامت او عدم اشتها و خفقان و قروح و تشش معده و الم در معده
علی الج آنست که اولاً قریباً به کفین و آب کرم و اندک نمک و بعد از آن آب
عذره یا انار ترش یا آبی فیل نمایند و در غذا کثیر خشک اندازند و قش سیاه
و رب انار سازند و با قریب علی الج از دوار در مور و صفراوی میزند **نوع هشتم** دوار
که از ماده بلغم شود علامت او غشایان و قلت یضم و بسیاری جث و نفخ بر آمدن از زبان
بی اراده و علی الج او قریباً به شوری یا تخم ترب نیم کوفته سه مثقال و یک مثقال
مثقال و پنج سنوسن و دو مثقال در یک کاسه آب بخورند و صاف کرده بپزند
مثقال سه شب سه کفین آبی شکر کرم میل نمایند و بعد از آن قی کنند و بعد
از این صغیر و کلقت با مضطکی و خود صحت قوت معده مناسبست و غذا از کوفت
کبک و عصاره و دار و کرم سازند و هب قویا که مذکور شده اگر ضرورت
میل نمایند **نوع نهم** دوار که از بخار معده برسد و شود علامت او آنست
که در معده المی با بد و درد ناف و راحت یا بد بخروج نفخ و باد که بیرون آید
طریقی که باشد علی الج او آنست که در دوار که از ماده کرم که در سیر باشد مذکور
شده **نوع دهم** دوار که حادث شود از باد های سرد که متصاعد شود از معده
علامت او تهوع و دل بهم بر آمدن و چیز ریخته بر ناییدن و کشش و عذر در معده
علی الج او معجون مکونی و بادیان و قند و شربت بزور **نوع یازدهم** در دوار
که متصاعد شود از شراستین یعنی رگهای جهنده که بر حقیقه یا بر پس کوش است یا
از رگهای ثابته علامت او آنست که هرگاه دست بر حقیقه یا بر آن عضو که بخار از
پیدا شده نهند ساکن گردد و استلا و حرکت آن رگها علی الج جایست بر ساق

و بر پس سرد و ضد آن رگها و بریدن او و گذاشتن روغن گل و نرگه بر سر
نوع دوازدهم در دوار و سردی که باشد از ماده که متعادل شود از زرد و سفید
و کرمه و یا نیا و مراقی که نرمه شکم است علامت او احسان بوجودی دارد و آنست
در آن عضو علاج او علاج صدام از زرد و سفید و نرگه است و نرگه و قوتی که
از لعل متعادل در محل قوایب **نوع** سیزدهم در دوار که از زرد و سفید یا از سفید
بر سر واقع شود علاج او علاج صدام از زرد و سفید و نرگه است و نرگه و قوتی که
که در آب بخوشا نشویند و حجامت نمایند و شکم نرم دارند و نرگه و قوتی که
یا عینه **نوع** چهاردهم در دوار که از کرمه و آب شوفه است صدف دماغ علاج او
باشد در بدن استخوانی و نرگه و نرگه بر سر گذارند و روغن نرگه
در سینه چکانند و آنچه مخصوص است بدوار که از صوفه دماغ باشد شیره سوس
اندر کف کشند و شکم متعادل کالی دارد و مداومت آن پانزدهم در دوار
که از عصب و دماغ یا از عصب غم شود علاج او اگر حرارت باشد و در
سرخ نباشد قمر نمایند و معده را بمشقل ملوث ساخته باشند و کوارش و
مصطکی قوت دهند **نوع** شانزدهم در دوار که سبب تاخیر غذا خوردن
پیش از کلام آفتاب شربت لیمو یا فواکه یا سیب و صندل و الملقه نان
انار و آب غوره یا رب آبی و سیب میل نمایند **نوع** هفدهم در دوار که
شود بسبب مرضی که مندر شود بجران و دوار دایم و خصوصاً اگر پیران را
منجر بکته میشود پس باید که تدارک آن زد و نمایند و نرگه و قوتی که
شیار و ماده را بجانب مخالف میل دهند و کاهن و زایل میشود و کاهن
صدام بر طرف میشود **نوع** چهارم در سبب قوایب کمران در
دوازدهم کیفیت قوت بدستوار بر سر دوار شود و انواع او است

اول منبج که از سوسه مزاج بار میشود که هیچ یک از اختلاط مسبب او نباشد بلکه
 آنست که بواسطه سبک و بوزل سر و سحت در غایت شدت که بر رسیده باشد یا
 عقب از دویه مخدر مثل افیون و غیره که خورده باشند و رنگ روی مایل به تیرگی و کبودی
 و منقبض صلب با تفاوت و روی زبان سفید رنگ علاج قدیم کهنه از ادویه
 حاده مثل تر یا قی ارجیه بر بنجوب صطمانا و مرودب الفار و زرا و ندر لول از هر یک
 قدر برابر یکدیگر اندوخته وزن آن عمل آمیخته نمایند شربت نیم مثقال شکر
 احتیاج نمایند و ملاکه بر سر گذارند از تخمینه و عاقر قرحا و مسونج و صمغ عربی و سداب
 از هر یک اندک تر نیم کوفته لبلاب یا روزه سد آمیخته بر شکر منالبت و
 بیدستر و غنیمت سداب یا روزه با بونه محلصل کرده فایده دارد و بستر ساق و پای
 و مالیدن پایها و از پیاز و غنصل و عاقر قرحا نیم کوفته بر که کهنه آمیخته بر
 ساق یا طلا کنند و کندس و صبر پوش منی دارند تا عطسه آید و موی از سر کردن
 فایده دارد و شک و چند بیدستر و خود بوز نمایند و غذا نخورند نیم مشکته کوشک یک
 یا حصا غیر سبب و در چنین و فو لحن در شور ما را اش اندازند و عمل و تخمینه و
 الحفر امین نمایند و از خورن میوه و آب خوردن بسیار ملاحظه نمایند **نوع**
 دوم سبب که از رطوبت خام و رطوبت و باغ مشغول علامت او خواب کران که
 بیدار نشود مگر بخت بسیار و گران در سر و تهج و سفید زبان و کاهلی و نسیان
 زلفت میتر و نفیس موی علاج قرغ نمایند یا تخمینه و قورالب و قنایا و ایا زج
 و آنچه در صداع بلغمی مذکور شده بدان تقیه باغ نمایند و معاجینه که دفع بلغم
 نماید مثل ماده الحیوت و ماء العسل و کلغند و آب شیر کرم بعد از آن میل نمایند
 و در غنما کرم در سر مالند و با بونه و سداب بخورند و سر پیرایان دارند و باقی
 علاج از سر سیم بار دو چند **نوع** سیم در سبب که از بخارات کرم و تر دومی

که دماغ از آن متغیر شود علامت او آنست که نادر نباشد بر خواب نکرده و بخت او تا
در خواب رود اندک زمانی وزود بیدار گردد یا ندره و تشنگی و در خواب
سخن بسیار گوید و تشنه شود و میل آب غلبه نماید و فکر ناهای سر غیر صحیح کند علامت
فصد قیال و حجامت بر ساق پایش نمایند و روغن کله و سرکه و کلاب بر سر گذارند
یا بار آب با بونه و اکلیل الملک و خنزیر و بشوید و غذا آب تخم و ماش و شتر
بشوید یا مرغ میل نمایند و غذا آن مقدار بخورند که در معده فاسد نشود **فصل چهارم**
در بیماری که از بخار تنها شود علامت او آنکه در وقت بپاش شود و نیز دال پت زایل گردد
علیه آنست که از خواب آگاه شود زنده با حرارت غیر متعجب باطن نکند و در وقت
را بماند و بشوید با آب بونه و علیه پت نمایند **فصل پنجم** در بیماری که از بخار معده
علامت او پیچایی و دوار و آوار و نار و کوش و خیالات و خطاهای سیاه و سر
در پیش چشم علیه تنه معده و تنه سر نمایند به پیلید و آنکه بر درده و در غشای
مثل روغن مورد و کل بر شانی و مقدم مالمند **فصل ششم** در سبب که از بخار
مثل دستها و پاها و غش شود علیه صلح از اعصاب و تنه سر نمایند **فصل هفتم**
در سبب که از بخار سینه و تشن و سبب علامت ذات الریه و ذات الجنه
و ذات الصدر و علیه او علیه آنها **فصل هشتم** در سبب که از ضرب که بر سینه
یا بسبب تشن و واقع شود سبب سده که در سبب که از حواس شود علیه
او علیه تنه و تنه سر نمایند **فصل نهم** در سبب که از صف روح شود علامت
آنست که بتدریج زیاده گردد علیه او خوردن شورایی چرب و کباب و مرغ
و دواء المسک و اگر گرم مزاج بود یا مخرج طبعش آتشین نمایند و شربت
و سبب و فصل و آب انار و زو و ماء اللیم با کلاب و عرق بید مشک و کافور
سر و مزاج لیمو یا سبب گفتند که ماء اللیم با شرباب صف روح را

داروهای علاج از علاج غشج جویند **فصل پنجم** در سهر و سهر بخوابی مزاج است و
 انواع او نه است **نوع اول** در سهر که از سوء مزاج و ماغ است بسبب بولت شود
 علامت او خشکی دهان و زبان و چشم و پینه و احساس نکند در سر گرد و خفت در
 حواس و در سهر علاج آداب است که و ماغ را بر و غشج بنفشه بادام و روغن زرد کوبیده
 سازند و روغن گل و روغن بنفشه و روغن سوسن و شیر عورت بر سر کزارند
 و شربت خشک س و کامیو و بادرنک میل نمایند و غذا ماء الحیم و گوشت مرغ خیره
 یا کوسند جوان در آب آن خود و ماغ را کز ارا و قلیه که و نیز مناسبت **نوع دوم**
 در سهر که از سوء مزاج کرم خشک بی ماده شود علامت او خشکی و خفگی و ماغ و حرارت
 و اندوه علاج او آلت که و ماغ را بر و غشج بنفشه بادام و نیلوفر چرب سازند و شیر
 عورت بر سر کزارند و آبی که در و پوست حسی ش و بنفشه و گل و شکر کامیو و شکر
 بر سر کزارند و یا بهما و ناف و مقعد را بر و غشج بادام یا روغن زرد کامیو و غشج
 بر لب از روغن بنفشه و قطره شیر کرم در گوش چکانند و غذا آشک جو یا اگر آرد ما
 متش که در و کدو و اسفناخ و کشنیز تر باشد در شوربای مرغ یا گوشت کوسند جوان
 سازند و قلیه خیار فایده دارد و از اشبه منومه مثل شربت بنفشه شش و کامیو و شکر
 نمایند **نوع سیم** در سهر که از بولت سودا سوء علامت او علامت غلبه سودا
 و علاج او علاج مالخو و صواع سودا و روغنها در و ماغ مالیدن و مداومت حمام
 و یا سهر که از ماده صفرا سوء علامت او علامت غلبه صفرا است و علاج او قلیه
 بدن از صفرا و باقی علاج آنچه در صواع صفرا اثر مذکور شده **نوع پنجم** در سهر
 از رطوبت شور که در و ماغ **نوع ششم** علامت او تر و ماغ و پینه و حرک در عین و اندک
 و سرعت اشتباه علاج او قلیه و تنقیه بدن بدن حب صبر و انتقال ترید
 و انتقال بولت بهلیل و اما دان رود از هر یک نیم درم نمک بندر و انکی خود

و در آنک کوفته و پخته بدو نوبت با آب کرفش یا آب حبساخته میل نمایند و عرق
نمایند و مداومت حمام و باین مقدار در این غذا گوشت مرغ و گوشت گوسفند
جوان در آب آن خفیه نیم شکسته و با شل و اگر گوشت ماهی که در آب شیرین
و تند باشد و از چیزها شور و تیز اجتناب نمایند و مطلقا شکری ماعلی میل نمایند
و آنکه که در و با بونه و نیم گاهو چوشانید با بشند بر سر درینند و دماغ را بر و نیم
با بونه و در عن بادام چرب سازند و جالینوس گفته که اگر هر شب اندکی از
دارچین و تخم کاهو میل نمایند خواب آورد **نوع هشتم** در پو آب که لب
تپ شود علامت او آنکه هرگاه تپ شود پو آب عارض کرد و محلی که سالن
که صفه تپ سه بر طرف شود علاج منع بخار بلخانی از دماغ نمایند و پیشانی و شقیقه
بر و غنخ شش و کاهو صرب سازند و در مزوره آب درق کاهو اندازند و از
مجریات آنست که اطراف علیل را محکم سینه درم افیون و زعفران از هر یک
درم بگویند و بر و غنخ کل آمیخته اندکی از زان در سس پسته مالند خواب آورد
صواب آنست که اطراف علیل را محکم بپینند اندک زمانی و جمع در کرداد
بنشینند و حکایت لغزب و از زانای ملایم و از آب و از از اشجار فای
کلی دارد **نوع نهم** هر که لب درد شود علامت او آنکه هرگاه آن در دماغ
پو آب عارض کرد و علاج اول کین در دماغ **نوع دهم** پو آب که لب استعلام
علامت او آنکه هرگاه محتلی باشد سه غالب کرد و علاج او استغرغ و تقطیل
و دفع استعلام **نوع یازدهم** پو آبی که از سوء مزاج می شود علاج او تقویت عوده بشر
میست و اصلع میضیم **فصل ششم** در فک و ذکر و خلیل و این سه
نوع اول در فساد و کرا این نیست و در وقت میشود و قسم اول در
که در سوء مزاج بارد و رطب و غلبه رطوبت که بر موهن دماغ حادث شود

او فواید بسیار و کرامتی در سرخا صند در پس سر و بدون آمدن رطوبت ازین
 و در آن علاج حنظل و متذوق آب ایاب و کل سرخ و اسطوخودوس ازین
 یک دو مثقال یا دو ارزده مثقال عمل چون سازند و بس روزی آب گرم میل
 نمایند اگر خوردن آسان باشد بخوردن مناسبست و عاقر قرحا و میونج و قهچیه و
 پوست سیب کبر ازین یک نیم گرم بگویند و با عمل هشت مثقال و آب گامه ده
 مثقال و کلاب قاشق و قدر آب آمیخته نمایند و غرغره سازند و در
 آونند بغلغل و **گندش** و صبر و زیره ازین یک نیم مثقال نرم بگویند و در
 پسته دارند تا عطسه آرد یا با آب چغندر آمیخته نموده اندکی در سینه چکانند
 عطسه میر آید و سیاه دانه و بودینه و چند پودستر ازین یک اندکی نرم بگویند
 و بپوشند یا بر دهنه با دام آمیخته در سینه چکانند و ماغ را پاک صاب زد با بویه
 و اکلیل الملک بخوشانند و در حمام سر بآب آن بشویند و بکنجینه عملی از
 سر که غنصلی بر این علت را فایده کلی دارد و این علت سیرانرا از جهت
 کبر سن بسیار میشود و این چون مناکب است صفت آن کندر و اسفود و از
 از فلفل زنجبیل فلفل بن باز جوز بواز ازین یک سه مثقال نرم کوفته با دانه چهار
 یک عمل آمیخته نموده شربت درم یک مثقال میل نمایند عقل و ذهن را فایده
 دارد و فواید بسیار بعد از طعام مخصوصا اگر امتلا باشد مزه کلی و **مردود** و **عقد** اگر کوفته
 یک و کبوتر چیه و خرد آب بر دهن جوز مار و غننه دانه زرد آلود و گوشت مرغ
 صحرایی که قرغاول میگویند مناسب بود و دماغ است فایده دارد و شرب
 پسته اندکی کوفته اند نفع تمام دارد و در بسیار او فایده نیت قسم دوم در
 فلفل که لبیب سوده و فیس شود علامت او پنجاه و یکم و خلی سینه و کلو
 در شوارر تکلم نمودن و در بعضی اوقات چنان نمایند که خفاق شده زبیر
 در وسط دماغ غالب شده و بلاد در عودته بمثل آتش پیران و شنج ترا

میشود علاج روغن حینر و روغن سوسن بعد از تراشیدن سر جانند و با بون و
بقیه و اکلیل الملک بآب جوشانند و آب آنرا صاف کرده در حمام بریزند
و غذا با کرم تر میل نمایند و گوشت مرغ فربه و ماء اللیم و اندک مثلث فایده
دارد **نوع دوم** در ف و فکر علامت او آنست که ممکن نباشد که فکر هیچ شیئی کند
و با بلی نمودن در آنکه فکر چیز نماید و نقصان و بطلان حفظ علاج آنست که با
که قوت حافظه را نوع رساند میل نماید و این چون فایده کلی دارد صفت آن
قلقل دارد قلقل اگر در چینه فربه سنبلی از هر یک بمقتال جوز بود و معال
زعفران در هم شک و انکی اصل بمقتال نزم کوفته و پنجه بسم چهار یک میل
کف کوفته آمیخته نمایند شربت شقایق اختیار نمایند جوهر دماغ را قوت میدهد
نوع سوم در ف و تحلیل آنکه ضعیف شد یا نقصانی در امور متخذه و از
و با بطل شده بمربطه که صورت محسوسات از خاطر میرود چنانچه در خواب با
بیدار و اکثر در تحلیل از پوست میباشند و از رطوبت کمتر میشود و کما
چنان واقع است که چیز را خارج وجود ندارد و لبیب غلبه خلط مراری که بیشتر
دماغ است می نماید انبار را بدین طریقه و این بواسطه حرارت است نه از قسبل لطلال
و نقصان علاج تنقیه دماغ بمطوح بلبله نمایند و حقه نزم فایده دارد و طلال
و روغن کاهن این ف و تحلیل در تنها گرم موجب اختلاط عقل میشود و خلط
و کلاب و آب کشیده تر و در قطره سرکه در شسته کوفته در شش دماغ و
و شیر عورت بر سر سر ریزند و با پها را با بون و بقیه و سوسن کدم در
جوشانند بشویند و روغن بنفشه با دام و با بچه و کدو در بنفشه مالند و ف
از گوشت مرغ فربه و شورابی چرب سازند و دماغ را بقصر بنفشه که
مرکز در پاک نمایند صفت آن بنفشه با جوشنک بمقتال پوست بلبله
ترید بکندیم رب سوسن نیم درم محوده مشوی و انکی کوفته قرص بنفشه اندازد

شیب و در وقت سخن بجلال بنفشه یا شربت قند آمیخته میل نمایند **فصل** شربت در
 مایه نخل و این تغیر فکر و کانهاء و سددت برف و وترس و دفع مایه نخل یا پونه نخل
 غلط میا برت ازین جهت صواب است مرض شود فکر و غم و در حشمت و مستغفر از خلق
 در و سدا و حد است **نوع** اول در مایه نخل یا که از بسودا و مور مشوه علامت او **اقتلا**
 زدن و ضنه و سرخه را در و حشمت و علم بنفشه علاج مفید نمایند و اگر مانعی باشد حجت
 بر ساق یا بر میان دو شان و رک پیشانی کشودن فایده دارد و بعد از فصد شربت
 بنفشه و شراب خشیخ و آب انار این میل نمایند و شربت انیمون بدین طریقه است
 انیمون در مثقال بادیان مثقال بنفشه در مثقال بادریجیه سه مثقال کل سرخه در
 مثقال برک کا در زبان چهار مثقال قند سه مثقال که با رز در شربت ساخته میل نمایند
 و بعد از شربت انیمون این حب اختیار نمایند انیمون درم غاریون دو درم
 اسطوخودوس مثقالی نمک پندی نیم درم حب الیل نیم مثقال کتیره درم نرم کوفته
 در و حشمت حب ساج حشمت در وقت سخن اختیار نمایند و در بعضی اوقات بچون بخاک
 مذکور که صفا اختیار نمایند صفت آن بلیله سیاه و بلیله وامله منق از هر یک
 پنج مثقال بفاع و اسطوخودوس و انیمون و تربد از هر یک چهار مثقال نرم کوفته
 بچینه بفتاد مثقال گل آمیخته نمایند شربت در مثقال تارسته مثقال میله نمایند و اگر حب
 سته شدن حیض باشد این مرض را عمل کرده که دروشم حلیله و قنطور یون از هر یک
 مثقال اندازند حفته نمایند و اگر خواست بشود شیر عورت برکش سر نیزند و این مطبوخ بچینه
 آب آن در حمام بر سر نیزند شمع صفت مثقال بنفشه و نیلوفر و کل سرخه و خشیخ و
 کایه و بابونه از هر یک دو مثقال این مجموع یا بقیه مناسب است و منب برو عنبر بچینه
 و عورت ترس حشمت بر پیش سر گذارند و اگر فیصل مفید در وقت و مثقال میل نمایند

باعتدال

و اگر تحلیل گرم بسیار شود لطیف را تحلیل سرد بزد و با فی غلیظ ماند پس **در آب است** که
 ضا و بریز موجب ترکیب نمایند بنفشه و نیلوفر و و متقال و ورق بزرگ خرفه و برگ
 کدو و کاهوی تر از هر یک قدری بایونه و تحلیل الملک از هر یک و در دم موردانی کاه
 سبزه جهت قوت و باغ از هر یک قدری آمیخته نمایند و اگر از اسهال مانعی باشد عمل نماید
نوع سوم مال بنویس که از احتراق سودا و طبیعی شود که پیمان نفس سودا و سوزنه باشد و ملا
 ادویه را در غلیظ فکر و هموم و ترس و اندوه و کرم و ضیال و بدو حرب و حرمت و تنهایی و منف
 بدن و رنگ مایل بسودا و علی آگست که اگر خفیه غالب باشد فصد نمایند چند دفعه عورت را
 رک صاف کث نمایند صاف برکی که بر ساق پالیت از جانب انی جهت ادرار از
 نفی عظیم دارد و اگر از فصد مانعی باشد چامت نمایند و آب چین که پیوسته مکونید گرفته
 و طبعی و افتون دهند و اگر قوت برداشتن دارند انداخته باشند این سموف را بسیارند
 افتون بملیکه سیاه از هر یک نیم مثقال قند چهار مثقال نرم کوفته میل نمایند و بعد از آن
 آب پیچ را اختیار نمایند و چند روز به نظیر بویته مداومت کنند تا اثر عقل ظاهر گردد و اگر
 عقل و سکون بحال خود باز نیاید این حب مناسب است صبر در دم غاریون و در دم افتون و
 در دم لاجورد و مثقال محوده در دم قرقفل و در دم نرم کوفته شربت مثقالی نایک مثقال و نیم سحرگاه
 میل نمایند و اگر از خوف چیز بانی ماند در نبض سرعت نبض و در بدن حرارت نباشد جهت
 قوت دل دواء المشک شیرین و ترایق کبیر فایده دارد و اگر در نبض سرعت و در بدن
 حرارت نباشد این دوا با زندق کل سبزه صندل سفید از هر یک و در دم طباشیر نیم مثقال
 بایون از هر یک در دم نرم کوفته و بچند شربت مر جان که با آب شربت تمام سوزنه از
 یک نیم درم با در بخوبی درم کل از من عود قار لسان الثور کشنیتر قرقفل حب قر که از هر
 یک درم همه را نرم کوفته و بچند شربت سیب با زندق مثقالی میل نمایند و بعد از آن
 و زبان چهار قاشق فایده دارد و در سینه مرض علاج خفقان ملاطفه باید کرد همچون خلط
 و نیزه مرقن فایده کلی دارد و غذا گوشت مرغ و گوشت کوسه پند جان و خور آب چرب

و در میوه ها انارین و دروغنه بخت بادام و کدو و دروغنه باجه در سینه و اطراف مالت و در وقت
حمام لازم دارند **دروغنه چهارم** در میان خویا که از سورا که از بطن سوخته شده باشد و از آن
که از سورا و بیا راجع اب و کاپلی و علم بطن علاج است که تنقیه بدن نمایند بدین
درم غار یقون درم لاجورد نیم درم پوست بعلیه نیم درم محو درم انگ کتیره درم صرد
درم بدو و بخته کوفته و بخت وقت سحرها ساخته میل نمایند و دروغنه و شیر گرم شل نشسته
بادام و کل و دروغنه با بونه بهم آمیخته در سورا و غذا گوشت مرغ و گوشت کوسه و
گوشت بزغال و با پوده از آن است و قدر خشک شش و دروغنه بادام سازند و در وقت
حمام فایده دارد **دروغنه پنجم** در میان خویا و مراقی مران نرمه شکم را گویند و در وقت
علت از غلط سودا شای که در موده است با این خلط محرق در ماسا رقا و حادث می
شود در موده اگر موده ضعیف است در می ریزند اگر مران ضعیف است در موده
میگیرند یا در سورا و حادث می شود در موده یا در ماسا رقا و درم یا درم در سورا
سودا چنانچه را از جالینوس درای ثابت بن فرات و بخارات بسوزانند
میرد و در موده که باشد اجتماع او علامت اوجش و ترش سوخته و بسیاری
وین و در موده سوزش و تند در پایش سر دندانهای پهلوی و نفخ و شکم و در سورا
و قرا و باد با مختلف در در میان هر دو کتف و کرب و جوع مغرط و حس
بخارات شبیه بدو که بکلو میرسد و عظم پیر علاج اگر عظم طحال باشد قی غایب
از وی که سودا برار و آیتمون در درم خورالتی کوفته عسل و کیم کیمیت سه مثقال
در موده و درم ادویه را در یک کاسه و نیم آب بخوشانند تا نصفی بماند
معه شربت سکنجبین ده مثقال با عسل هفت مثقال آمیخته نموده شیر گرم
نمایند و بعد از قریب روز آسایش نمایند و غذا نخورند و در موده در موده
آیتمون و حب باجه فایده دارد و صند یا سلیق در امرافن طحال و اسهال از دست

نفع کلی دارد و طلا با سپر کز از رند و اصله مزاج بگویند جهت آنکه لب کمر او خلط
 سودا آخر متولد میشود در مده و اگر این سودا بسیار گردد بمطبوخ میزند و آگوی بخاری
 و سنگی و هم کاسینه و بادیان بشیر خشت دهند و بشیریت بنز و رو آب غوره و آب
 انارین و کچین سبب و آب کاسینه مداومت نمایند و هواب آنست که در مالینو لیا را
 ترک استغراغ نمایند و در روز پنجشنبه مروت کلی شود و احتصار بر غدا که از مرغ و
 گوشت کوفته و در زده تخم مرغ نیم پخت نمایند و کوفته اند که در هر چهل روز اندک
 خنجر بردارند بعد از وقت از رک با سلیق و توبیه مده نمایند به طعنه و اگر احتیاج شود
 در دار هفت مثقال مغز فوس بآبی که در دو مثقال افیمون و چهار مثقال برک کاو
 زبان و سه مثقال باد و بخوبی در دو مثقال افیمون و بشانیده باشد صل نموده صافی ساخته
 میل نمایند و اگر اکثر ریه مشکایه نمایند امر نمایند بجای نزل و بعد از آن بجای نزل
نوع هشتم در قطرب شیخ ابو علی گفته قطرب اسم دوسه یعنی جاکو که بزور آب حرکت میکند
 حرکت مختلف سریع بلا نظام و وجهت نیست این مرض بدین نام آنست که صاحب این مرض حرکات
 بنیاد سریع بلا نظام مختلف و سبب این مرض خون سوخته که متجمل شود علامته از
 عقل دانوده و امیر که خیز از مردم و رفتن مختلف خشکی دمان و بر ساقهای پا صراحت و
 غور غینر و غیا ناک در روی علیج آنست که فصد نمایند بچند دفعه و سهل سودا که مطبوخ است
 و نگوشت میل نمایند و غذا گوشت مرغ زرب و گوشت کوسند جوان و خرد آب و اگر
 که در و کد و اسفناخ باشد در و غنجر کد و بادام مبلو نمائند که در پینه و اطراف بالند و
 مداومت چهارم آب شیرین و آب پنبه و قند یک هفته هر روز یک پیاله مناسب است
 درین مرض بجز معلوم شده فایده آن و آبی که در و بابونه و فوخته و الکلیل الملک و شانیه
 باشند بریدن شش نفع تمام دارد و علیج این مرض و علیج مالینو لیا که از غلبه سودا باشد همان
 طریق صلاحته نمایند **نوع نهم** هفت از آنکه بخاویانزد یک میانه عشق است و عشق از عشق است
 عشق نوبی از کیا هست که هرگاه برداشت پیدا از خشک میاید و در و جرات میاید این عشق

مرین مرض را موافق است از ان جهت که صائب خود را خشک می سازد و در وقت حیات او
و این بر صفت و سوائی و سبب او اقبال حرکت نکر بر آن بعضی از صور و ثبوت مشوق
هر چند در نفس امر بدان مرتبه نباشد و گفته است ارسطو طالع حکیم که عاشق گوشت از ادراک
عیب محبوب از ان جهت که مستغرق خیال و تخیل اوست و تعقل هر چیز دیگر نینماید و عکس
او بخوانی و تبه رفتن چشمها و لاغر بدن و خشکی بدن پسته و خشکی و ضعف نبض بلا نظام
خصوصا محلی که یاد محشوق یا ذکر احوال او کند و ظاهر میگردد و در نشاط و اگر ذکر فراق شود غم
می شود بر خوف و حرکت نبض او درین وقت صغیر و ضعیف و متعادل است می باشد در حال
و حال نبض او عظیم و لین و متعادل و نفس او مثل نفس سورا که ببرد کشش زنده و کلام
بابتسم و اندک خوشحالی و اشارت چشم علامه آنست که با دانه خوش و سوزنا و نیمی
و لغزب و سماع و طرب مشغول دارند و اگر در بدن خلط باشد میل بر قی که بسیار باشد
مثل صبا شریب از ترند است و هیچ شغال و الوان خار است و شیر خشت بر زده
مشغال و کلاب رح قاشق چنانکه مذکور شد و می نمایند و اگر قوت صغیر باشد ملاحظه
احوال و حفظ صحت او بر عذر دارند و نوعی سازند که وصل مشوق میسر گردد و قوت
قوی باشد بعد از ان شربت ها و مرطب دهند و شربت فواکه و شربت سیب و صندل
از عرق بید مشک و عرق کاه زبان و عرق کاسه و کلاب با اسفند و شکر کاه و
شربت ساجسته اختیار نمایند و غناء مرطب مثل قلیه کرد و آتش خیار و آتش بای
مرغ فربنا کبرست و حمام که آب شیرین داشته باشند فایده دارد و شراب که بوی
بید مشک یا کلاب یا عرق کاسه یا عرق کاه زبان هر یک یا مجموع که مناسب است
مصل نمایند و اگر آنست که او را بعلوم آموختن ترغیب نمایند و بصاعت
و نیز مندر مشغول سازند تا محشوق را خراموش نموده سبب تسکین عاشق گردد
میان ایشان مداومت بسفر نفع تمام دارد و هیچ علاجی برابر وصال نیست و
مشربیه و لیمو و صاب و برادران عاقل فایده دارد و اگر بدین طریق

و اگر سخن وصل کند

نیاید که باغ فایز که بدر افعال و قبح کردار مستحق را باشنی که در سبب غیبت او کرد
در و غنچه پخته و کرد و درین و اطراف مالیدن فایده دارد و از میوه طانار نیز و هندو
و صندبه و بادرنک یعنی **فصل هشتم** در ضیوان و این در نوع است **نوع اول**
را با یا کوبید که با غضب و اضطراب و برجستن میباشند و بعضی متاخرین جنون نایح گویند
که یعنی در شورش که در صورت این از صفات و پیر غنچه دید الللهاب و از خلط سودا
سوزش میشود علامت است از پختن و فرج و جبرجت و اضطراب عقل و جرات نگاه کردن و
ضعیف بدن و مسکون بودن و سکوت مدته مدید و اگر سخن بر و مکرر سازند آن مقدار گوید
او را التکلیف نتوان داد علی بن محمد نمایند و خورن فاسد بخند و فواید آنکه بر دارند و بید
و ترطیب مزاج خوردن آب شیر بر و غنچه با دام یا مرغ فربه بدان بخوشانند و کرد و اسفناج
و کشنیز و اگر دقایق کمرنج و ماش و قشر و گوشت کوسیند جوان و فتی رب انار و آب
لیمو و آب جوز و سازند و اگر طبع قبض باشد آب تمر و نذر آب الونخار را شربت
ینلو فرمل نمایند و در طبعیت لبه پیدا شود چکمت خوردن آب تمر و نذر فی الوی بخاری
ازین سهیل را در اندام می بخفقال بلبله رنگی نیم کوفته رسد مقال اسطوخودوس
مقال افیمون و در مقال بنوش مقال کل سرخ مقال تمر و نذر مانده مقال انگور شقایق
موز وانه پیرون کمره صهل عده مجوع را با یک کاسه آب بخوشانند و یا پیشت
شست که در و حل کرده باشند اختیار نمایند و اگر خوردن دار و نذر در است باشد عمل
مناسبت و حب بسیار و غبار یون بر میو لب سازند و غار یون را در درم مبرور
کتیره نیم درم افیمون محوصه نیم درم نرم کوفته و غار یون را با در پیوسته کند و اندک
بدون بوبه حب حنت در وقت سحر و بر نذر و بعد از آن شربت افیمون با کل قند و کلاب
میامیند و بعد از دار و عمل او را قوت دهند و غذا های خوب و کای اندک شراب
گفته اند که فایده دارد اگر مزاجی باشد و برش سر شیر عورت گذارند و روغنهای مثل
بنفشه یا دام و کرد و در سینه و اطراف مالند و صید سازند شربت خشی ش و بعضی منوما

ما خواب آید و حمام فاشه دارد و اگر بخوابد می نماید و بسیار جنون غالب که در خواب از
زخم میزند و ساقش را که بر شتر ساند تا شتر و شتر به میل نماید و فایده کلی دارد و در این
مرض دارد **فصل دوم** واء الکلب این جنین است که از زخم سوخته حادث میشود و
او غضب مختلط بلوط ملائمه و فخر را بکمال لیدن صافچه عادت کمال است علاج آنست
فصد نمایند و شترها و غذایا سرد و تر دهند و سهل بخورند و فواید در غنای درین مالند
از زخم غنم که دو ماچ و یا در ننگ و آبی و سیب بخورند بینه و آب روان دیدن فایده
دارد و نوع دیگر صبارا گویند و او لطیفست و سوریانی و مسر او جنون سوداگیت در فاشه
افراط با سرسام حار و خراش علامت او پرخواب و خواب مضطرب و اندوه و جبرتن از
خواب بوزن که و هم شود که خفه کرده اند و لیان و خواب غیر شبیه بوال و سر
و کاه آب رفته از چشم بفرار اده لبیب بخواب بسیار علاج او علاج سرسام صفر است
یا زناد تر طبیعت در شتر و غذا و واجب آنست که اطراف او را اکثر اوقات
به سوزن با انظار بنماید دیگر آنکه مواد میل به اطراف نماید بوسیله سوزن و نوع دیگر
رعونه و محق است این نقصان و بطلان افعال فکری است و احوال این شخص
آنست که بحالت که خرف شده و سبب او برود و پس است که بر وسط دماغ
عارض شده یا بر دوت ماماره بلغم در تجاویف درآمده و علت او خشکی دماغ و
پرخواب و افراط هم و هم علاج آنست که صبر بای کرم مثل ارزن بر سر گذارند و غذا
و آب کرم بر سر بچینند نفع کلی دارد و تنقیه بدن بکب افیمون نمایند و در غنم
و یا دام و در غنم سذاب در سرما لیدن و غذا گوشت مرغ فرب و خود آب که در
در صنف و قولنج و در عقران و حلوا و قوفجات که از غذا باشد و منقش و یا بوال
بر و غنم خیر و در غنم کل ملائمه به میان سر شیر گذارند **فصل پنجم** در کاه
در کاه بوس این جنین است که میکند در خواب که صبر بخورن بر بالاء او است او را
که گفته بمرتب که نفس او تنگی میکند و او منقطع میشود و حرکت او بر طرف میکند
مندر است بصرع مثل دوار دایم که مندر بکته میشود و سبب او از نوع بخار را

و لکن از غلیظ است که بمقدم دماغ رفته و آنجا قرار گرفته و این چند نوع است **نوع**
اول که از بنی رات خون غلیظ شود علامت او **خسرو** و **روحشیم** و بسیار **خواب** علاج
از ضد قیال یا اکل در اگر مانعی از ضد باشد حجامت بر پس سر یا بر ساق یا نمایند و شربت
سکبجین و آب انار و آب غوره و تلخین طبیعت یاب تمیزند و از بنی رات در جلد
که منافس است انداختن نماید و طلا از ضد و طلا بر سر نهند و معده را بشربت
مسب و آب قوت دهند و غذا مرغ گوشت که حق او سماق یا آب غوره سازند
نوع دوم که از بنی رات بلغم شود علامت او بلادت و اس و بسیاری آب دمان
و آب پیچ و کاهلی بدن علاج که بلغم تک قوایا نمایند یا حب بر بنویسند از اینج
درم محو و دانی شحم حنظل ربع درم اینون ثلث درم کتیره نیم درم باب کرفش سازند
در وقت سحر اختیار نمایند و کلند هر روز چهار شقال یا پنج فاشق کلاب یک هفته در وقت
غوره فایده دارد و آب که در وقت و کل بود شایند باشند از آن میل نمایند و مافی علاج
صلی و در وقت بلغم جویند **نوع** سیم کابوس سودا اثر علامت او بسیار فکر و قلت نوم و
نور چشم و خنل چشمان و سیاه علاج استوار از شربت ایتمون و آب پیچ **نوع** چهارم کابوس
از سر ماه قوی با سر بخارات و نزد یک نوم بخار بر سر پس تقض میشود و در شوار و دمان
البتب که آنجا جمع شده علاج استعمال روغنها و کرم قابض مثل روغن آس و روغن زیتون
طلا یا **فصل دوم** در صرع و در لغت انداختن است و بیونانی فزون گویند **نوع** چهارم
بیشتر آنکه بسیار از این عارض میشود سبب رطوبت دماغ ایشان و ضعف اعضاء
شاول غذا که بغیر ترتیب میخورند و از رگفته که بعضی از آدمیان توهم میکنند که این
بیشتر است و غیر واقع است و سبب صرع سده است که عارض میشود در بعضی از اطفال
دماغ یا در مجاری عصبهای مح که مرا عضا را از خلط غلیظ لزج پس منع میکنند روح را
مسلوک پس در بین دماغ و مجاری تشنج میگیرد و عارض میشود و عارض و فرق بین

سکته وضع است که در سکه سده تمام است و اینجاست که غیر تمام علم است آنکه این مرض
خواهد شد شش از گرفتگی معلوم میگردد که المی یا قنقی درد مانع در دانت بواس
گشتن و سکه زبانی بغیر لثام و عادت و زرد در دوز و تحلیلات فاسد و کفر و این
نوع اول وضع که از ماده بلغم نشود در سر علامت او بلادت بواس فاسد و کفر و این
و کف پرویان در حالت وضع و غیر رنگ رو و کاهلی و سستی در بدن علاج اسپهال و غیر
دماغ بدین حسب ایاچه فتر در سخم خنقل دانگی محوده دانگ و نیم ترید نیم درم و کاهلی
نیم مثقال نرم کوفته لب نموده در وقت سحر اختیار نمایند و هر روز این جلاب اختیار
ایستون مادیان از هر یک مثقالی بادریجیویه دو مثقال انجیر صهار عدد کلکند هفت
مثقال فتر شربت است و بعد از آنکه چند روز این جلاب نوزده باشد این مطبوخ فایده
دارد و هلیله زرد منقی پنج مثقال پوست هلیله کالی سه مثقال بفسخ نیم کوفته دو مثقال
خود و سس سه مثقال کل سرخ بنفشه افیمون بادان از هر یک مثقالی ترید نیم کوفته مثقال
سوسن تراشیده دو مثقال جوشانند و شرده مثقال شیر خشت و رو حل کرده شیر
و مسکنی عسل که از سکه عضل ساخته باشند با کلکند علی اختیار نمایند و اطراف
بندند و در آب گرم گذارند یا آب که در رو با بونه و اکلیل الملک بنفشه جوشانند با
نهند و محج بر ساق پاکداشتن فایده دارد و سر را بر و غرض مورد و رو غرض
یا سمین قوت دهن و غذا مانع مقرر و تحفه کوفته و اگر گوشت بجهت آنکه منفعت بود
از صیوان سریع الحریکه سازند از عصا فیر یا دران و دارچین و اینون و اندک
خشت و زعفرانند از نود این بخون فایده کلی دارد و دارچین و فلفل زنجبیل سبب
یک سه مثقال اسطوخودوس و اگر از هر یک چهار مثقال غار بخون مثقالی نرم کوفته
مثقالی عسل کف کوفته آمیخته نمایند شربت مثقالی تاد و مثقالی اختیار نمایند
نمایند شربت سکنجینه که درد آبکاسه و جینه و عاقره جانگی آمیخته باشند و
کنند کاهی استنشاق نمایند و سداب و عمو صلیب و ایم پیش سن دارند و زرد

که این صفت نمایند از چیزهای سرد و غذای باره و اشیاء منجمد مثل سیاه بیدر و خردل و کنیزاد
باغی و سداب و بویا و مثل کورد و لغت و غیره از جهت آنکه در حال مادمه صرع را برکت
مزانند و تخصیص از خوردن کزیش صند نمایند **نوع دوم** صرع که از مادمه سودا شود
علامت اوله غریب و لبی از صندر خوردن و خفقان در دل و مرزیدن او کف
شش در دهان و قلب نغم و فریاد کردن علاج **فصل** اکل نمایند و بعد از یک هفته مطبوخ
انیمون و میله پزند و شربت از عرق کاه و زبان و بیدر شک و کلاب و شیر کاه و دهند
و غذا گوشت مرغ فربه که در آب او اگر دانه کاه و کاه و آب پیاز و آب پیاز و آب پیاز
انیمون و شربت سیب فایده دارد و میوه کاه بر کلاب سازند و سیاه و سیاه
بکله و امده از هر یک پنج قاشق و انیمون و اسطوخودوس از هر یک سه مثقال و کاه
و در قاشق درم غار انیمون از آن پیاز موشی که از انیده و درم مادمه و در قاشق
ادویه را کوفته و پخته به غصه و پنج قاشق علی ایمنه نمایند شربت در درم مادمه
فتیانه نمایند و کلاب بر رو یا شربت و بوسه صندل و کلاب فایده دارد و غذا را
که سودا حاصل شود مثل باد بجان و گوشت کاه و عدس و گوشت آهوا اختیار نمایند
و در او که در صرع بلغم مذکور شده بدان مشغول نکنند **نوع سیم** در صرع و موی علامت
از سرخی روبرو بر آمدن رگها و کاه در وقت گرفتن از پسته خون را از قاعه
اگر قوت دحل باشد و الا حجامت از ساقها و از پسته خون را از ساقها و شربت سیاه
آب انار و غصه و غذای سازند و آب عوزه متق نمایند و بعد از قند یک هفته مطبوخ و سیاه
اختیار نمایند و شربت لیمو و شربت زرد کاه فایده دارد و کاه و انار و ابی و سیاه نمایند و
صندل بکلاب سودا پیش سنه دارند و روغن صندل و کلاب و اندک سرکه بر سر میزنند و
غصه از صلبا و در شتاب و شیر و گوشت و چیز که از وزن حاصل شود و نمایند و اگر
مادمه باشد و ماء الجین و شربت انیمون از آن نمایند **نوع چهارم** صرع است و اگر از غصه
نغمه علامت او کرب و اندوه و تشنج و اضطراب و فرغ و اضطراب عقل در درون است

و آنچه حادث میشود با طفل که اسم الصبیان میکنند ازین قیاس است از جهت آنکه این صفت
 است و اندوه عارض نمیکرد علاج استماع صغیر بطن و افتخار و قرص تابش در شیب
 و آب و شربت لیمو و آب آرنج و مالیدن اطراف بایی که درو نبغشته و بسوس کندم و شربت
 باشند و بعضی از اطباء در صرع الحفال اعر فرموده اند و شربت بار در طب و ازین و شربت بر سر
 نیمه آمیخته بر سرش سر گذارند و اگر صرع شیر خواره باشد و طفل اصلا شیر انگش نخورده
 که طفل شیر آدم خورد و شربت نه نارنج یا چهار عرق که کلاب و عرق بید مشک و عرق کاه
 زبان و عرق کاسنی از هر یک دو قاشق و ده منقال قند و خم ریحان یک منقال اختیار نمایند
 تا بستان در سردابه و خانه معتدل الهم و طفل و شیر دهنده را از جای منزل سازند و در
 زمستان هم خانه با اعتدال باشد و جمیع ریان دانه شیر را با سبب میزد و در کودک را از
 دارند که او از بلند و آواز در نشود و از سر و مو و کرماء سخت نگاهدارند و اگر طفل
 داشته باشد شیر خور دهنده و اگر آب بسیار میل نمایند در آب او طباشیر و کتیرا
 و شیر دهنده را شربت لیمو دهنند و اندک ماد فیض مغشوش شیر سوده دهند و جاد شیر
 بید شربت کلاب و در وزن کل آمیخته در شکم طفل مالند و تریاق اربعه دهند و در
 آن خطیانه حب الفار صافی زیر آوند طویل از هر یک یک و کرکفه نرم کوفته با
 وزن آن عمل آمیخته نمایند طفل را معتدل بخورد در شیر حل کرده دهند و شیر دهنده
 نیم منقال مسکن نمایند و سداب را دو منقال نرم کوفته در لسته بسته در پیش بینی
 دارند و عود صلیب را در گردن کودک بسته نگاه دارند و شربت لغا و الاصول را
 بر منجوب بوسه است بخ مادریان چهار منقال بوسه پنج کبر و منقال بوسه پنج مادریان
 منقال آمینون دو منقال بادریان نرم کوفته سه منقال کوشانند و باد و چارک
 او در روز یک شوق شربت ملاعن و شاق اب آمیخته هم شیر دهند و هم شیر
 را در دهنده و بر کرده طفل زرده تخم مرغ و در وزن کل بهم آمیخته گذارند و اما صرع عمت
 می باشد اول صرع که شیر که موده خاصه وقت که گریه باشد و احاس بتدو در کلاه
 و اتعاج بخیرین و حادث میشود حالت که کوشا خفته کرده اند پس از آن صرع میگیرد

شود علامت او اختلاج معده
 خفقان و کمزیری معده

فراوان میگردد در این پاره که گفته علاج معده را باغی پاک سازند و تب را باغی سست بکنند و بپزند
در روغن و معده را بشیرین بپسند و مصطکی قوه دهند از مسینه هفت مثقال و مصطکی کوفته و
آغشته در روغن و کوفته شکر را باغی فایده دارد و این طایفه معده کذا از نرسیدن کل سرخ مصطکی
کند از این یک و مثقال نرم کوفته بشیر آب یا کلاب آمیخته بر معده بنهند و یک صاع بنهند
بدین طریقه که رسیده بود غنغنه و صبر آلوده ساخته در وقت کرفتنه با محلی که دراز کرد
بشیر غنغنه باز آید در حلق او فرستاده حرکت دهند و اگر قی آید بهتر و الا فایده دارد و در
نفق چند شب میل نمایند دیگر مرغ عصاره کت و ستهما و یا پنهان و ساقها میباشند و الا
او اسس یا رقیق آن بخار از آن عضو چشمها کش ده مانده و آب چشم و تخیر نمایی
بگوید و آمدن بول بغیر اواده و برگشتن انگشت پا و دست علاج در وقت نوبت
باله آن عضو را بش از آنکه بکسیر محکم ببندند و در غنغنه نوبت باله آب را بنهند که محکم
بماند و این طایفه را عضو که بخار از رمی داند کذا در سداب تخم فلفل از این یک
و مثقال و فلفل مثقالی عمل بلاد را اندکی نرم کوفته بعل بلاد بازفت آید
کذا از آن عضو را اگر جراحت سازند و طلالا بنهند شاید و بخیر است هم توان کذا
و بعد از طلالا اگر خلطی غالب باشد آغشته آن نمایند و معجون مشرو و بطوس و ساقا و ابرو
لغ را در دواغذاء غلیظ ملاطه نمایند و گوشت کبک و گوشت مرغ و مثال
این نوع غذا را میل نمایند دیگر حادث میشود مرغ عصاره کت و ستهما و یا پنهان و ساقها
صیف و ست تر این مرض در وقت عمل میشود و بعد از آنکه حمل بر سر است در این مرض
شکست بر باد بلع در وقت غنغنه حمل باشد و را حیض نمایند و علاج امراض هم نماید
و دیگر حادث میشود مرغ عصاره کت و ستهما و یا پنهان و ساقها و در روغن و الا
علاج او اصلح طحال دفع ورم و سلابت و آنچه در علاج طحال مذکور شده بدان
طریقه عمل نمایند دیگر حادث میشود مرغ عصاره کت و ستهما و یا پنهان و ساقها و در روغن
و ست فاسد بسیار در خلط و بخار آن مرتقی میشود بسور دماغ علامت او حنا و ترش و
غنغنه و اسطراب در مری و قی طعام غیر منضم علاج او مثل علاج مایه لیاغی **فصل**

[illegible]

پایان شراب گفته اند شاید در حال کتب ایام فیه اگر در شحم حفظ بود
نایده دارد شربت از ماء الاصول سازند و از طریق کبیر شفا می چند روز شربت
الاصول پخت و چهار روز گفته اند مداومت نمایند تا تمام از توهم آنکه قاع و نحوه
خلاصی باید باذن الله تعالی **فصل دوم** در سکت که از خلاصه مورخه علامت او سرخ
روی یا میاهای و تیره گریه که گویا حقه غوره اند و بریدن رگها و در وقت پخت
و انقادن بنوعی که در خواب بوده باشد که در وقت بیدار و غش غریط علاج
نقد تیغال در حال از خون لبها گرفته و حجامت ساقین اگر مانعی باشد و توبه
بفصل و طلب و اندک سرکه طلا سازند و ضد سرخه و عمل لیس و هرگاه بهوش آید
مغز و لیس شربت ماء الاصول یا آب انارین یا آب تر بنزد رطل به حقه مقدار نصف
مقاله نما کمال آنکه در شربت کبجین و کلقه که در وعده مسکی آمیخته باشند
در آخر این مرض مناسب است و اگر ضعف باشد خود آب که در گوشت مرغ باشد و گوشت
تهی و کبک اختیار نمایند **فصل سوم** در سکت که از ورم دماغ شود علامت او تب و
نقل سرد و اختلاط عقل و در دسر که لازم ورم دماغ است و سکت که بسبب سقوط لوزن
نبیست که از ورم دماغ ورم حاصل میشود علاج او علاج ورم دماغ چنانچه در سراسر
گذشت و از فراغ بدن بکسب و حب ایام و بعد از تنقیه بدن ماء العمل یا لیس
الطوفان در سکت و کلقه بمقتال در آبی که در وکل سمع و در تنقال و کل خود یکمقال و
بادیان ورم و نشانده باشد می نمایند و غرضه بکسبیه علی نمایند و اگر غشیاں بود
یاب تر بکنند و اجتناب نمایند از غذا تا غلیظ که در بعضی شود و غذا تا غلیظ که
از گوشت مرغ و کبک و عصاره و تهی و مطبوخه که برنج و شراب گفته اند نوع
اندکی بدین تدبیر امید است که از سکت خلاص شود **فصل چهارم** در راج نام گذار
از این مرض را بدین نام جهته آنکه بدن را بدو نیمه می زد نصفی لفظی صحیح و نصفی غلیل و
نیمه در عرف لبلان حس و حرکت لفظی از بدن بود در طول و سبب آن رختن فضل

از نقد
و سبب ساقها و باز و مایه کم از صحت جذب یاد
و بهوش آید مغز و غن کل و کلات سرکه بر سر

رطوبتی بود از بطون دماغ با عصاب آن جانب پس منقوت حس و حرکت را از آن طرف
در آن دیانفو کند لیکن اعضا بوی کثیف و مزاج سردی و تر متاثر نشود و گاه با
که افعال طبیعی نیز سبب و مزاج باطل گردد پس عضو لاغز ظاهر گردد و گاه باشد که هر دو
جانب بدن را فرو گیرد و تمام بدن غیر روی مغلیع پذیر بود و این کشش از عصب است
اول که از بلغم حادث گردد علامت او تر خا شقی از بدن و بطلان حس و حرکت در
پیدا شدن او بیکبار و سفید قرار و روده دغای و غلط آن علاج با صهار روز بر آب
عوض آب و غذا اقتضای نماید و بعد از صهار روز در صبح برین وجه جلای نماید
نیم کوفته و در سم در یک کاسه آب بخشانند صاف نموده بهفت مثقال کلفت را نیم
میل نمایند و بقره کوفته که فالج قوی که در فصل زمستان و بلد بار در طب و سیران را
واقع شود علاج پذیرست بلکه ضعیف اگر باشد علاج او تیزی دارد و با صهار سم
اند دارد و قوی نپذیرد صحت آنکه صلابت فالج بر خطر است که فجا شود اگر علت ضعیف
بلکه تا بهت ملاحظه نمایند و بعد از آن اگر طبیعت قیض باشد حفته نمایند بر بنویسند
به مثقال بفاع نیم کوفته سه مثقال تنظور یون و قیض سه مثقال با بونه دو مثقال تخم شنبلیله
صهار مثقال پنج سموسن چهار مثقال انجیر عده تخم موصونیم کوفته بهفت مثقال بادام
نیم کوفته دو مثقال انور شفا سه مثقال تخم حله سه مثقال تخم بیدار نیم کوفته صهار
اردی را در دو کاسه آب بخشانند تا نصفی بماند صاف نموده غلده مثقال قرقره
پنج مثقال آبگامه یک شاق شیریخت پانزده مثقال بوره دو مثقال قاریون مثقالی حل
روغن زیت سه مثقال اضافه نموده سه لوبت علمایند و اگر روغن زیت میسر نشود
او پنج مثقال آب کرفش با آب بادیان یا با مال الاصول دهند و ایارج فخر اقدر را
یا با تخم صطل دانی و غاریون نیم درم هب نموده و در وقت که میل نمایند و از تراب
کبیر نیم درم یا از مشرود و بطوس با بی که درونخواه و شصت و سزاب از هر یک
خوشانند با شند صهار روز برین طریقته مداومت نمایند و غذا تخفیف نموده در آب

بسریره و دارچینی در زنجبیل باشد و عین کهنه کزهاش لفع در بیل فای
کرد و این حبس رند تر بهر از هر یک درم و حبس بیل بیدرم تخم حنظل و انکی نمک
بدر رنخ درم نرم کوفته بآب کرفش حبس از نیکش است است در وقت سحر اختیار نماید
بعد از آن چهار قاشق آب گرم میل نمایند و در روز دوم از شورابی که بوترنجیه با یک
یا مرغ که با خنجر چیده باشند و شبت و خونچکان و دارچینی داشته باشند میل نمایند و سرور
راحت نماید و هر روز هفت مثقال بکشد بجای الاصول اختیار نماید بعد از آن مسلسل قورمشاب
منق یا لب فرنیون یا حبس مطبوخ بر عصب ترید بخند بخرم صبر مطبوخ درم و زنجبیل و
زنجبیل و نمک بیدر از هر یک مثقال در فلفل و عاقرقار از هر یک درم نمایند درم کوفته
و بخت یا آب کنند یا آب گرمی مقدار سه درم ازین ادویه حبس از نیک در رنج و بعد از آنکه
تقیق بدن شد گوشت گوتر و گوشت صید بار و نای گرم فایده دارد و غرغره بدن ادویه
نمایند و قدر دانستیم و مرز نجوش اجزا برابر بگویند و قندهر مثقال و در آب گرم یک ساله
و الکامه یک قاشق نیم را آمیخته بعد از آن غرغره نمایند و اگر اندکی صبر مخلوط سازند
فایده دارد و حوصلی که درین مرض فایده کلی دارد ازینت جادو شیر مرز را بکشد فلفل
در فلفل چند پدیدستر فرنیون برابر از نیم بگیرند و نرم کوفته بشاشه شتر ماسکر بر
سازند یکشنبه روز و صاف نموده بقطره در سپین چکانند و پشت را پس کردن و بنید
بر دهن میایدان قسای و یا سمین و روغن بیدار خنجر و روغن سداب و روغن میایدان
صفت آن بگیرند سیایدان قدر و بادام تلخ قدر هر یک را جدا بگویند و بازنهم آمیخته
بگویند و روغن آن بگیرند و احتمال کنند صفت روغن فرنیون بگیرند و روغن زیتون
و موم مثقالی موم را در روغن حل سازند و یک مثقال فرنیون نرم کرده بدو آمیخته
مریض را در این مری که در روغن و قیسم و بابونه و عنبر نوشاینده باشند در این رو
بخزنه اعضا که الم دارد بمالند تا سرخ شود بعد از آن ازین روغن مالند و ازین روغن
هر روز مثقالی اختیار نمایند صفت آن را بیکر است درم زنجبیل و زیره از هر یک

حبس سهل

حبس شولنج

روغن هسته فای

سوط صبه فای

روغن میایدان

روغن فرنیون

بقره هسته فای

سراج اکبر

نحوه بلاد در حبه لک

مفت درم نرم کوفته با صد مثقال عمل آینه نماید و مرا و ایکه در موضع نماید تمام در
و جهت بر کبار مقرر با عمل جمیع امراض که از رطوبت باشد نفع دارد و نمک سیاه و زعفران
روغن زیتون یا روغن زیت در حمام در بدن مالند و اگر فلفل سیاه و چند پسته در روغن
زیتون یا روغن زیت درم کوفته آینه نموده در عضو کمال دارد و مالند و اگر صفت
غذا شود و خور آب که در روغن کبک و گوشت کبوتر و گوشت خرگوش و قلیه شک
مطبخه که در درواری صفت و زنجبیل و غیره باشد و آب که و حبه کبک و حبه کبک و حبه کبک
این تدابیر مذکوره تاثیر نکند و ایاری که با شل ایاری که کافور و ایاری که کافور
و ایاری که جالینوس در فصلیه معتدل اختیار نمایند و تبدیل مزاج بخون بلاد
صفت آن بلیله سیاه پوست بلیله آمده از هر یک ده درم سود کوفتی و کسبل
کنند و ایکه فلفل سیاه و زنجبیل و عمل بلاد در از هر یک پنج درم دارد و از نرم کوفته
و نیمه بر روغن گردان چرب سازند و باره حیدر آن عمل کف کوفته آینه نمایند
شراب درم ناشقالی اختیار نمایند و شریاق فاروق اگر یافت شود خوردن آن
نفع کلی دارد در این مرض **نوع** دویم فالج که از خون سوخته سودا و صفرا و غلات
اولی درم تدبیر بخف و تفحص عضو مغز و حمره بول علاج اگر در خون کثرت
باشد بخند و فقه فصد نمایند و بعد از آن بخون شود و بطوس مداوت نمایند و اگر
و سپس غالب شد که حال مرطبات مثل آب تیر و آب گانه و کنبه و غذا با مرطبات
شورایی مرغ فربه که در و اگر دافعا نافع و آب انارین باشد و بر سر او روغن کلاه
اندک سرکه بهم بخشانند و طلا سازند این ذکر یا گفته که عورت را فالج بود و بول از کنبه
و بیست و جو غالب بود و شربت از الوی بخار و بریزند که باب آغشته شده بود
پیر و ادم و ابستان بود و در آخر مودم که در آب خشک در آمد مزاج او بحال خود
نار آمد و حبه بود و شد باد و سه گرم علاج یافت **نوع** سیم در فالج که حادث از
درم غشج شکو علامت او در دقت و وقت علاج او فصد و کوفتن طلا با موافق

برای مثل این طلا اکلیل الملك بنفشه از هر یک ستمه شال جاوشیر و مقل افیو یک دو
 و نیم مغز قلم کا و صبر سرخ از هر یک نصف مقال عمل چهار مقال اکلیل بنفشه را نرم کوفته
 و جاوشیر و مقل حل ساخته لب که در روغن را که گرفته و موم در مقال در و کزرا
 همه را مخلوط خسته برایت جهت درم خانه گزارند چهارم قالی که لب قطع
 و فربه حادث شود اگر بعد از دفعه دراق شوه غلا علاج که گفته اند اگر بعد از دفعه روز
 یا پس از واقع شوه علاج فصل است یا ماسهل و پیوسته و شربت سکنجبین و کزرا شسته طلا
 و فحش و نای محلل که در روحم حلب و پیرا نیز ویدیه لط و موم روغن کل باشد فایده دارد
 و اگر بر حالت نفخ ماند و نفادت نکند پس علاج او شکست و استر ها که لب قطع و صعب
 که بر موضع واقع شود مطلقا علاج ندارد **نوع** پنجم در فالج که بعضی اعضا را رفع نماید بر
 میل بجان و اکثر این حال در قولنج مشوه علاج آنست که روغن کلبی کریم نبات
 مثل روغن شبت و و جزد و موشه جز و هم آیین در عضو مالند یا یولیت در وقت
 آنها نرم کوفته سه روز طلا سازند و این روغن اگر قدری مخلوط سازند بزرگ شایان
 بادیان در وقت درم فلوس چهار چیز حل ساخته یک مقال با دام آنست هر روز
 میل نمایند یا تر کلبین پیست درم درشش تا شش ملا حل کرده اختیار نمایند غذا
 کوشش مرغ و تخم نیم کوفته شکسته و مغز تخم کا و صیره و شبت علاج نمایند بادی
 که بعد از حصه در باده پشت عارض میشود بهیمنه طریقه که مذکور شد **نوع** ششم
 فالج که حادث گردد از بی حرکت علامت حدوث او آنست که اندک اندک پیرا
 که در بشوایر حرکت نماید و افتراغات مثل آنکه فی نمایند بشف یا بعد و پیری
 و جمع و شت نیز از اینها لبیت پیوست حاصل میشود و این نوع گفته اند نیک نمیشود الا
 فاشا و الله تعالی مگر آنکه صبی یا جوان باشد که نادرست نیک شدن علاج تر طبیب
 بدن و عضو با و اگر طبابت مثل این است و شیر بز و آب شحر و جاب حب سفر جل
 بر شربت بنفشه دهند یا پیوست شکنیز باید بعد از آن اردیه کرم و چون ناود

صفت مغلوب

صفت مغلوب

در عضو مغلوب مالک و بدین جهت تنبیه نمایند فرغون سکنج غاریون شحم مغلی مقل لثه و
صبر است در مقل را باب کند حاصل سازند شریک در درم و نیم و اگر ضعیف بود
اختیار نمایند و این **مغلوب** مناسبت زرا و در طول و در مسال فلفل سیاه و در شقال
و نیم نبات و در ازده مسال نرم کوفته هر روز اندک میل نمایند و بعد از استغفار بخورند
بر آتش گرم ساخته بر عضو مغلوب گذارند بر عضله و بعد از آن روغن فرغون و شبت
یا بونه مالند و این نماید که در عصب است که سازد عاقر قرحا موزج و نیم فلفل اربریک
درم فرغون و چند پیکستر از هر یک دو درم نرم کوفته بر روغن لب الخار و یا بونه گذارند تا
عضو گرم سازد **فصل سیزدهم در حذر** در حذر منقذ او باطل حس باشد و عوام
اندازد که حذر شود گویند در خوابت و حادث میشود در حس لملان یا نقصان
سبب او امتناع نفس است از سلوک در اعضا و اخراج او بخت **نوع اول**
سبب صفط عارض شود در عصب مثل آنکه بر آن عضو نشسته باشد علاج تغییر عظم
او یا عضو بحمل او بر ناله همیشه جلوس و نشستن را تغییر دهند **نوع دوم** حادث میشود
حذر سبب شده که واقع گردد در عصب از خلط غلیظ یا به خام علات او کاملاً و
بدن و کمر از اس و کمر درد او میسر شود علاج تغییر عصب را یا جاق تو یا نایا
و بکنند و شربت سکنجینز در حمام فایده کلی دارد و اعضا و او بالند و در بدن او
روغن یا شربت روغن قسط و غیره مالیدن فایده دارد و از مویها اگر مثل خون ملال
و غیره و غذا نایا آب **مغلوب** در صنف باشد گوشت یک و گوشت مرغ سازند و
نمایند از سه خوردن گوشت طعام **نوع سیم** در حذر که از غلبه هضم حادث
علامت او سرخ شدن لب و لب بود او بر آموک رکها علاج نفس نمایند و تغلغل غذا و بعد
چند روز مطبوع پس بیل اختیار نمایند و اعضا را طهارت سازند بر آنچه او را
سازد بمثل روغن کل و سرکه و صندل و اگر ضرورت بسیار غالب بود اندک کافور
نمایند و غذا اش سماق یا آب غوره قتیق سازند که از مرغ کشته باشند **نوع چهارم**
حذر که حادث شود از غلط جود عصب بارد علامت او غلظت عصب و قطع یافتن

کودک را بخت زوال السبب علاج نرم ساختن عصب بر و غنای کرم و آب کرم و اعصار مالیدن
تا صفت شود بعد از آن بر و غنای شربت در و غنای فریون چرب ساختن **نوع** پنجم حذر که
از بویست شود علامت او صغاف و بیس خوردن حضور و غنای در و حال علاج ترطیب در غذا
و اشرب و در حمام که آب شیرین باشد در آمدن و بعد از آن در و غنای دام مالیدن و گاهی حذر
بواسطه سموم و نزدیک عرق و غیره میباشد علاج خوردن ترنای و آنچه مندر نام باشد و دیگر
گفته اند که حذر به گاه قوی گردد فاج میشود و فاج و گاهی اشتقاق رحم نیز منجر گردد فاج باذن
الله **فصل** چهارم در لقوه و این علت است که حادث میشود بقتله در عضلات روی
در چشم و ابرو و لب و اینم حذری از یک جانب فز کشته شده و جانب دیگر میل کند
و جریدن روی چشم و ابرو و لب دام مندر می گردد بلقوه و این در و غنای **نوع** اول حادث
میکند و لقوه از خلط غلیظ سرد علامت مسته جانب روی در و غنای صفت که در میل جانب
صحیح و سزاوار است که کی که لقوه شده او را علاج نکنند یا چهارم اگر علت قوی نباشد
و تا بختم اگر علت قوی باشد صفت آنکه سیم است که فجا به انگشت شود و اگر گوشش ماه گردد
و نیک نشود امید نیست بشدن این مرض علاج هر روز قطره چهار اشغال امینون نیم درم
و مصطکی نیم درم با کلاب یا ماء العسل می نمایند و مصطکی بجای و غذا تا بختم آب خورد
مار و غنای زیت یا روغن کتان یا بشو را بجای کنی و بعد از بختم ایوانج یا حبش بسیار یا بخت قوی
نمایند و عاقر قرحا و زنجبیل با ماء العسل کوفته آیمخته شیر کرم در دهان گیرند و روی را با بلی که در و غنای
و با بویست شامید با شند بشوید و سر بخار آن دارند و سدر و مس بسوزند و سر بخار آن دارند
در جانب روی که سمت شده غالب یا روغن منداب که در و غنای و حذر بیدستر کوفته حل کرده
با شند نمایند و اگر فجا بید و یا چهل روز نکند از روز پنجم بچکانند و از چنانکه نفع کلی گفته اند
بوشش رویه و گوشت کفار و گوشت کوره خرچین سازند و بگویند و بر طلا سازند که نفع
عام دارد صبر و مرو حوض از یک درم زعفران ربع درم و خاگردن کند و در و غنای نماید گفته
اند و جوز بوا در دهان نگاهدارند و شربل در خانه تاریک سازند و در آب است حذر از نهوا و در و غنای

خاتمه

تفاوت طعام سرد و از کوشش شراب از گواره در میان و فواید بالستانی و از تریاق
یکی تریاق خلاص یافته اند **نوع دوم** در تیره که از تشنج یکی از شفتین که بجانب دماغ
کشیده حاصل گردد علامت او ضعف حواس و کشیدن جلد پستنی و کمی آب در کان علاج
آنست که سر را بر دهن بنوشه با دام چرب سازند و شیر عورت بر سر ریزند و روغن کدو
بنفشه در پیچیده بچکانند و غذا بخورند آب سازند و در حمام رفتن توصیف نمایند و شراب خمر
گفته اند فایده دارد و منع نمایند از غذا و گرم خشک و از حرکات متعبه و گاهی تیره در آخر
از جهت بیخوشی میشود و این مملکت علامت او آنست که اندک اندک نزدیک موت
لا علاج گفته اند و گاهی حادث میشود و درم در عضلات کردن و می باشد از جمله ضایع
نایب اوست تیره علاج آنست که روغن قوط و فرغون در کردن مالمز **فصل مالمز**
در تشنج در تشنج این علمیت که حادث میشود در عصب و انقباض عضولیت و در دام
کشیدن آنرا بچانه از انقباض و کشدن عاجز آید و تشنج اگر تمام بدن شود آنرا اندک گفته
اند و انواع بخت **نوع اول** در تشنج که از امثال بلغم شود علامت او علامت غلبه بلغم
و تریاق که از بلغم حاصل شود بسیار است که سبب اغراض تشنج شراب حادث میشود علامت
آنست که در ابتدا صحنه کنند و بعد از آن مقدار ربع شقال از تریاق گیر و تریاق از
در آنکه در روز تیره و شب و اینون از هر یک درم قوط بنده با نمز و بقیه شیره
میلانیند و اگر قوط در رنگین نباشد ماء الاصول با یارج متاکبت و اگر قوط قوی باشد
از کثافتی با ماء الحلی یا آب خود یا روغن زیت یا جوز یا سوسن و خردل و اگر قوط ضعیف
بجو کوشش کم آن را در کوشش کنجشک و کبک و امثال اینها و ماء اللحم و بعد از آن
حب منشن بر نموجب سکه اشق جا و شیر منقل صبر شحم حنظل تریب بوسست بلبل
انزوت صمغها را باب کنند حاصل نمایند و ماتی او ویه را کوفته خب سازند و شیره
دود و درم ماد و مسقال و صابون در کمال آنها نمایند و بستر را بچند دفعه نمایند و اگر بعد از
صحنه یا شب یا شافه بچش در روغن کاه کرد و شیر یا روغن زرد کاه و مار و غن یا بچش

منشن

سازند

سازند یا بعضی از چوب مخلوط سازند و در او دلت بخلقه می نمایند از جهت توفیق
و شربت از غسل سازند و از کثرت شراب صراغ نمایند و غرضه که در فای مذکور شده و نفع
در اطراف دایم نمایند و در دغنها کرم مثل روغن سزاب و روغن زیتون و غیره بمالند
در آبی که در دیابونه و منقشه و کل مادران خوشنایده باشند در آیند و در چینه آب
رو باده و کفار اگر میسر شود در حمام در آیند و آب کمتر ریزند و در یک گرم در آمدن
فایده دارد و از غذا غلیظ اجتناب نمایند و علاج بعلیه فای تانیک شود **نوع دوم**
در اشج که از غلبه دم شود علامت او حمه و حرارت و اندوه و مایه علاج فصد نمایند
و از افراط نمایند در اخراج خون بلکه متذلل آنچه سر باید داشت کمتر گیرند و آب انار
و شربت شکبیه و آب تمندر یا جلائی که مناسب دانند و غذا آتش سمان یا آتش فوری
که در شوربای مرغ باشد **نوع سیم** در تشنج که از استقرا بلبس است اعصاب
شود علامت او که مال مغز و افراط خون رفتن و آه بر عاف تا بر سیل صیف یا از
حرارت یا بسبب تعب و پنجه ای که سنگی بسیار یا تب کرم که اندک اندک ضعیف میسازد
و این را تشنج یا بس بدست مکرر صابن است و زود نیک می شود و در جوان نادرت
که نیک کرد و در زمان دراز علاج اگر تب باشد آب شکر که در دغتاب و بستان
چینه باشند و یا کدو حنظل باشد نفع است و لعاب دانه ای و لعاب اسفول یا روغن
بادام بجلائی که از نفث و تخم خیز و دغتاب و بستان سازند می نمایند و آب انار
یا روغن کدو و روغن بادام و روغن یا کدو فایده دارد و در سینه روغن کدو و روغن
بادام و غیره چکانند و منقشه و نیلوفر و بابونه و حطمی و کدو و بوی تر خوشاند
و روغن آن بشویند و اگر تب نباشد شیر عورت و شیر خشتنه همان زمان
که گرفته باشند و برباعه که تشنج شده شیر عورت و شیر خشتنه بربع سر و لعاب
اسفول و روغن بنفشه بادام بر سر مالند و غذا استوری چرب که از کوششتن گویند

جوان یا بنر غاله مامع سازند و اگر حرارت زایل شود و تشنج باقی ماند و غیره که صفت
عضو انتم سازد بر بموجب سازند که موش و کج کتان و حکم حلب از هر یک جزء یک
بطریقه جویده را نیم کوفته گذارند و صند در ترطیب بدن نمایند و بگذارند و شربت
نوع چهارم در تشنج که از ورم کرم شود در عصب است او علامت او در ام علاج است
و تلبیه طبیعت کج است و تحلیل در ام کج است و تحلیل در تشنج که از ورم کرم
سود شود و حدوث او که از مرف هوایا سود در ام کج است سرد در آمدن طبیعت
عضلات بدست و این نوع کزاز میگوید علامت او است که زهر روی مایل
زنجیر یا کبودی باشد و چشمها او کلانتر از آنچه هست نماید و نوعی باشد که گویا میخندد و
غواب کم بود و پیش از آب یار آید و در ابتداء این علامت در دلیشت و سرد فواق باشد
علاج مثل علاج تشنج که از رطوبت و بلغم باشد نمایند نوع هشتم در تشنج که عادت میشود
بسیب مؤذی که بصفت سرد از جهت خلط بتریز یا کزیدن عصب یا یا یا شراب ادویه
یا کوزین قلیل است تشنج آنکه که تی کرده باشد خلط تجاری یا آنکه حس معده او قوی
که چید زهره و زرده بدو رسد و بصفت اعضا و عضلانی مثل رجم یا تشنج لب بدین ظاهر
که در علاج منع از می از عصب نمایند و صفی از اوصاف تشنج را نام میکنند
ابتداء و کزاز و فرق آنست که اقدار حادث میشود در عضله یعنی مایه کوشش و تشنج
در عصب و مایه خلط غلیظ لزج یا پیوسته مجفف علامت او تشنج زبان و تشنج
چیز در بدن تشنج تشنج و اصحاب عدد و کزاز نیم است که در روز چهارم به ملاک
شود و اگر از روز چهارم کزشت نیک میشود علاج پذیر است علاج او صفت است
اسهال بحب ایاریج فیترا یا فیترا آن از چهارم و سهل و کزاز است را بخورد و آب
و در ضمن بادام و لعاب ابی و غیر آن بخلاف که از سرک کا و زبان و تشنج و سهل
و حکم خیر و سازد مسلم نمایند و شربت بر بدن ریزند و آب کرم در آمدن فایده دارد و

ابتداء و کزاز

و غدا به موافق مثل گوشت مرغ گویند جوان با دار چینی و بوسه و فوش **نوع پنجم**
در رعشه که از پیوستن مزاج یا بس که نسبت بخفیف عصب گردد علامت از ضعیف
عضله و عضو علاج تطبیق بدانچه مذکور شده در فایده که از پیوستن **نوع پنجم**
در رعشه که از ماده حادث می شود علامت از تب حرارت علاج فصد و اصرار
صغیر و اصلاح مزاج بکنج و آب انار و فندار نیلج که در موضع بچسبند و فند
آب غوره سازند و حمام فایده دارد و چیز با سرد کتر میل نمایند **نوع ششم**
که حادث می شود از المی که بواسطه سردی مثل سرما و قوی یا سوختن یا زدن حیوان
علامت از درج و سبب علاج او اگر بسبب سرما باشد روغن زیت و عصاره
و چیز سرد بستر نمایند و اگر از جهت سوختن بوسه بدهند آب سفید و سفیده تخم مرغ
یا دام و غیره آمیخته نمایند و علاج کنیزدن در آخر کتاب مذکور خواهد شد **نوع هفتم**
تکلیف هفتم در اصلاح اختلال حرکت موضع باشد از بدن بخلاف
و در عرق گویند فلان عضو سرد و کوب و ریاح بخار غلیظ است که در جهات بار
شد و اگر دائم باشد مندر می شود و فایده و لویه در عضو صلب مثل استخوان
عضو مثل دماغ اختلال نمیشود علاج چربی کرم مثل ارزن و نمک کرم و
و در اندام سخت محکم کرم نمایند و زرقه درشت در آن مالند و روغن زیت در
زینق که در و چیز سرد تر آمیخته باشد مالند و طالب که که نه که در و بودید
بخوش خوشانیده باشند نمایند و بعد از آن بر روغن کل شیخ کرم میرسانند
نمک و از آب سرد و غدا و سرد غلیظ و نواح اجتناب نمایند و مکنند یا
و بادریان روغن زیت و مالند و مال و الاصول و ریاح و فواریا و باقی علاج
فایده نمایند **نوع هشتم** در لوی معلوم باشد که مردم را بواکله بسیار خوردن طمان
و قلت ریاضت بدن او مختل گردد و باد و بخار را در رگها و عضله

اضطرابی مانده است
سر و اعضا

حل کرده و بنزد و بنفشه بدست خوب سازند و بنفشه خشک در سر تر بدست و بنفشه تر
و اینون در آب سوسن از هر یک نیم درم محو و مشوی در انکی کوفته و بنفشه
جبهه سازند و این یک شربت است خوب تا که در آب صبر یا طبعه خیار شنبه
موجب بلبله زد و بنفشه مال سماء کی بنفشه مال سبب منقح حاصل عدد بادیان متعال
آلودن بخار را باندزد و عدد مجوشانند و در آب اوده درم منقح خیار شربت حل کرده
با باندزد و متعال شربت و یک درم غار یقون پخته می نمایند و شربت بنفشه و آب
از این در آب بزنند یا بشیر خرفه با لباب آبغول اصل محو و عدد اسوری
مرغ ماخو در آب بادینه و شیره بزبان ریخته و جلاب از نادر بخوبی در
صغیر دو درم بادیان معالی مخ سوسن معالی بنفشه و متعال مجوشانند و
متعال کلغندر انباتی اختیار نمایند و اگر کلغندر نباشد قند و کل سبب در درم
سازند و ما دام که شربت و تر شیشه صاحب در چشم از زبان دارد و در آبغول
در شربت جهت دفع بخار اندازند و خوف از کینه خشک و قند باندزد
ما دام که تنویه بدن شود هیچ چیز از او بی در چشم نکذارند و میل نزنند
چشم نبندند و در احاد تنیز در چشم نکند و صفوا اگر در دوزخ باشد و اگر
سوزش بسیار بود و غبده شمر غرق و آب آبغول در شربت و در دوزخ
در کاه خلکیدن لیکن باید شیر عورت فایده دارد و این قلمور که از آب
شیرین تر عورت و کلاب و سفید تخم مرغ بهم آمیخته در چشم چکانند و در
خانه که بسیار روشن نباشد نگاه دارند و بر روی خرقه کبود یا سیاه گذارند و اگر
ریخته باشند این خماد باندزد و صندل و آقا قیاس غلبه و غلبه و آب
از این کشاید پخته سازند و آب کزیزه حل ساخته بر لبت چشم حلال نمایند و
سوره در سر مالند و در آب باب برون که در و سر که اندکی آمیخته باشند
اصحاب از خوردن گوشت و حلوا و شرب متفرات فریاد زدن و جماع و

اعتیاد لجام نمایند و هرگاه علت در وقت کینه یا بدست از ایض بشیر یا آب حل کرده در چشم کشند
صفت او اسفنداج پنجم از زردت رسته و نرم کشته و نشسته از هر یک در چشم
نیم درم نرم کوفته بشیر عورت با سفیده تخم مرغ شاف سازند و اگر در در عظیم بوجاری شود
بازند صفت از زردت مدبر بشیر عورت نرم نموده مانبات مصری کوفته در چشم بپاشند
و در اول در چشم شاف کافور فایده دارد صفت آن اسفنداج قلیح شست در میان
عرب و کثیر از هر یک صفت درم اقلی فضا سه درم کف در میان زردت از هر یک صفت
درم لمر الصب درم کافور نیم درم شاف ساخته بوقت حاجت بشیر یا سفیده تخم مرغ
سوده و در چشم کشند و شاف اسفند صغیر اینت اسفنداج جزء کثیر اینم جزء آن
عشره شاف شاف ساخته بوقت حاجت استعمال نمایند صفت شاف اسفنداج صفت در
وسط در دهان غری و اسفنداج از هر یک سه درم کثیر و صفت از هر یک درم
نیم اینون نیم درم باب الحلیل الملک شاف سازند و اگر در چشم سرخی باقی ماند و آب
چشم میرفت باشد و زرد را صغیر سازند صفت آن از زردت ده درم زعفران و کسبل
و صبر و از هر یک درم نرم کوفته در چشم بپاشند و در آخر مدور جام در اندازند
اجفان را بر که درونند و بشان تمر لیس بمانند تا جوب بر طرف سکوه وقت که سرخی
و نقل اجفان تسکین یابد صفت آن سارح قدس شش درم صغیر غری و کثیر از هر
یک پنجم درم خاص سوخته چهار درم کبریا و اسفنداج رصاص از هر یک دو درم بود
نور و شجرف از هر یک درم فخر سنا و شاف و زعفران از هر یک نیم درم نرم نموده
بشراب یا آب باران با کلاب شاف سازند خادای که در آخر در چشم فایده زرده تخم
مرغ و آرد جو و کل منقشه و کل یا بونه و حایز است که در آخر در چشم کوفته مرغ و کینه
و آن و نیم و یک اختیار نمایند **فصل دوم** در در چشم که حادث گردد از ماده
صغیر اعلا مت او درم و قنده و ارتفاع و سرخی چشم و حرک در چشم و رفتن آن در در
خمدان و التهاب علیها که مال نمایند بطوخ هلیله و صند صغیر آب کشک و شیر و فخر

در چشم صغیر اول

و آب گد و آب تر و آب انار و آب آلود آب غوره نکیند و بنزد و آب
سد و مثل آبغول که باب کاسنه و آب کینز و کلاب اندکی سرکه ب ازند و بر چشم
بعد از آن شاف کافور کشیدن و اگر بعد از استخراج صبر بانی مانند ویز در ایض باشد
ایض که بشیر عورت یا سفید شمرخ حل کرده کشند و زرد شمرخ یا روغن کل بر چشم
گذارند و محکم ببندند و حذر نمایند از استعمال این اشیا پیش از آنکه بدن را پاک کرده
باشند از جهت آنکه پیش از استخراج در قوی پیدا شود و هرگاه که درم شکین باشد
و در ایض صغیر و شاف اگر لیس مناسبت و بعد از آن مداومت حمام نمایند و بعد از آن
نکود شده از مرغ و غیره مداومت نمایند **نوع** سیم در چشم که از لیس سوسه و کلاب
و عظم اشفاق و اندک حرارت و انقباض در محل خواب علاج نفیسه دماغ محبوب که
مذکور شده و کلاب می نمایند در حمام فایده تمام دارد و سیم در چشم که
رشد گرم و عاب صلبه و عاب شحم کتان در چشم چکانند و شافخ عدس غرض سوده از
در چشم کشند و در ایض بعد از سه روز در چشم کشند و شاف بر ایوم نیست
مایت از زوت بندد و بعد از هر یک شست درم زعفران و درم کیده انون نیم درم
را کوفته نرم بآب باران ب ازند و بچند شمرخ حل ساخته باشد عورت در چشم کشند
از حرمت و آب رفته چشم بر طرف شود و او نکند که توتا معتدل و اجفان را
و در واقعا و اندک زعفران طلا سازند و غذا مرغ یا کوسه کوسه جوان برآورد
می نمایند **نوع** چهارم در در چشم که از فاده سودا حادث کرد علامت او که از
تعلل با کمودت و خشکی و خفیدن در چشم و اندک زعفران و سیم در چشم
و در در سر غریب باشد علیه ترطیب دماغ بفرایای مطلب و آب شک جو که با مرغ
و انبراع و حمام و در غش که در در غش بادام در سیم چکانند و در اطراف با
و طلا با بر سر گذارند و در کمال بلبلون انیمون نمایند و بر چشم عاب صلبه و شحم کتان
و زرد و سیم مرغ فایده دارد و شاف و تیا جو بر منسوب صفت آن شمرخ

سرخ و لپار و چک و چک
و اندک

در چشم و اندک

سخن از رنج سرخ نبات از هر یک در دم مرد و غفران و زرد و خوب از هر یک ربع
 در آب آشامی و کند از هر یک در دم جهت رکب که در چشم سرخ باشد و آب ز قش و
 در چشم که دیده مانده شده باشد فائده دارد و در آخر در چشم شاف المراد
 مناسب است صفت آن شافح عدس درم زان محرق درم روغن پنجه و مرد و غفران
 و فلفل از هر یک نیم درم نرم کوفته آب سداب یا کلاب منافه سازند و اگر درد
 توکس بود از ادویه تمیز کنیده اجتناب نمایند و حمام و آب گرم بر سر زخم نهند و سر
 بخار است که در روغن بنفشه جو شامند با میند و آله و خوردند **در چشم که در**
 شود از باد عسل است او غله و سیلان و حمزه علیج بنفشه و نیلوفر و کل خیز و بابونه
 شامند و بر بخار آن دارد و نان گرم و از زان کفر بنفشه فائده دارد و حمام روغن
 و کلکند و کلاب می نمایند **در چشم که سبب غلبه یوس است** شود علامت او
 آنست که خلیلین و مزبان و خشکی بسیار و حمزه کمتر و دم و جلد سرد و مریه کرم
 بود که توهم شود کوبیده میوز و در میان کوشش طنین و بخارات کرم و خشک در سطلان
 رقیب و باغ بر و غنچه کدو و بادام و بول بادرنگ و کدو کشین تر و سیب وانی و کاج
 بدن و چشم را نگاهدار **در چشم که سبب بخارات غلیظه که مجتبی**
 در طبقات عین علامت او آنست که باید علیی این که در چشم او یک کوبه را بخیزند
 نزدیک بیدار شدن از خواب و وقت که بیدار شد آن حالت زایل میگردد **در چشم که**
 و نظر کردن علامت استغفار بدن بخت بنفشه و اشیا مغالب و دفع بخار از سر با طریقه و حل
 عین بادویه که آب از چشم آورده بمثل شاف امر لپنه و برود و صم و اشال اینها **در**
 چشم در در چشم که صاحب او همه چیز را سرخ یا زرده یا نیلگون یا آسمان رنگ یا غیر
 پس از الوان و سبب او آنست که در طبقات حایج حلیه دیده و گفته اند که مزل
 باغ متیز گردد نور خایج متشکل میگردد و خب تغییر مزل علیج استغفار بدن و تبدیل مزل
 باغ که بخت فرج او از اعتدال و مدار است و مزل حجب لغوه او اگر کرم نماید علیج و بول
 از زرد نماید ادویه که در مزل صراحتی مذکور شده علی هذا التیاس **در چشم که در**

عظم که حادث میشود در طبقه عظمی پس درم میکند بیاض چشم سبب آنست که کشاد
شدن گت و تان رگی که متصل است بطنیه شکلیه و نیز بسیار مریض آمده و گاهی بوی کاه
انگی از یک یا یک که متصل است بطنیه و جفن علامت او درم سینه چشم استفاق و جفا
و بر کشنده بطنیه بر تپه که بر کرد بیاض چشم تا جگر که پیوسته حرقه را و امکان
نبوه کن در چشم و بسیار عارض میگردد این مرض صعبان را از جهت بسیار داده
و صنف چشم ایشان و عیب شدن این مرض از ماده کرم متها بک از ماده بلف و سوزا و نیز
میباشد علیج فصد قفاله و اگر مانی باشد از فصد حاجت بر پس بسیار بیهوش است و اگر مانی
بوه مطبوخ حلیله و غذای لطیف در چشم عورت و شقای ابيض که بشیر عورت سود میکند
و طلا ب ف مامیت و حوض غایت و آب کفیه و اکلیل الملک و اندک زعفران و زرد
چشم مرغ و اندک مغز نان میدیه بهم آمیخته طلا فایده مند است و دیگر طلا ب حست کلسنجینه
بشکست و زرد چشم مرغ و پیدر ص بهم آمیخته گذارند و ادنی آنست تا سه روز سوای چشم
چیز از طلا و دار و در چشم نگذارند و بعد از گذشتن روز سیم در درم طلا یا بر بنویسند
مدیرت است نبات مصر صمغ عربی از هر یک برابر بر زم کوفت در چشم گذارند و اگر علت
یابد در درم صمغ و اگر جفنها جراحت شده باشد بر تپه که چشم را نتواند کشود و در اخیر
سبت صفت آن تو تپای کرمانی منقول هدف سوخته ده درم نبات پخیرم و درم
پرنیک چشم باشند بملک بالاد و اگر ضرورت شود که جن را باید تر اشید و نبات
حک نمایند و این طلا فایده تمام دارد و یکت پمرون بسته و عدس قشر و حوض
انار و کاسه و جسم را کوفت در درم عن کفتر قطره بدو آمیخته بعد از آن بر چشم گذ
نوع و هم در چشم که از سواد و برن شود علاج آنست که کسب سفرا چینه سب
و کرم بر چشم گیرند و دیگر گاه را چینه حنجره بخار آن دارند و از ترک ریاضت
که رفته بخام در چشم عارض میگردد علاج بخام ریزد و ریاضت کشد و سر بر بخا
که در بابونه و قش و اف نشیند و نشاند با شند دارند نوع یا زردم در چشم
مورد سود علاج مود را کرم ساختن و کفتر و مصلکی و در غذا و در چشم و اندک

و در تمام درازیدن در از دم در دهم از سوزنده شعله علیحده که در دایره
و گیت در لیل الملک و حلبه باشد نمایند در جهت ملاحظه نمودن در امر این چشم بلکه در
بعضی امراض سر از جماع و خواب بوی محاسن فواید و خواه روز **فصل دوم** در طغره نافته
بنا بر این زیادتی عصب است از ملحه کله کوشه چشم از جانب چپ رسته در اکثر
دکاهی از هر دو جانب میباشد و این درونی است **نوع اول** سفید و رقیق میباشد علیحده
سپید است و **نوع دوم** از عصب این در میان او بر کرد و زمانی طول ببرد و کله کوشه
شود و من بهر سبب علیحده نفع و تقیه و اگر مانعی بود از قصد حجامت و احتمال در او حادث
با سیاق و معنی بر سبب نفل در نفل زنجبیل پوست هلیه زرد بلیله اسود از هر یک
بچرخ صبر متقال کف دریا سس درم شتر فنج درم قرنفل و سیخه از هر یک چهار درم
نوشادر درم نرم کوفته استعمال نمایند در شفا و شاف اگر در اخضر و شیان است که
مشهور است پدید می آید صفت آن کل زنگار ساج از هر یک دم و نیم اقلیمیا درم اشوش
در نفل از هر یک نیم درم اشوش و سیخه را بشراب حل ساخته باقی ادویه را کوفته بدو آمیخته
نمایند و از جمله چیزها که نفع کلی گفته اند کندر را نرم بگویند و اندکی از در آب گرم یک ساعت بگذارند
و بعد از آن صاف نموده در چشم کشند نافته بر طرف میسازد و همچنین غسل باریه بر و احتمال این
دارد و بعد از دخول حمام نمایند چرا که تاثیر این ادویه آن زمان ظاهر تر است **نوع دوم** نطفه
علیه و در بمانده شده باشد علیحده از نیت مکرر داشتن بخود و اگر ماطی باشد از هر یک
نصفه جهت آنکه از ملحه جدا شود آن که بر و ششایی کبیر برین بوی که مذکور میگردد در دما و مت
نمایند صفت آن شاد رخ مثقالی قلیما سم غمک پند بر و در من زنگار در نفل از هر یک درم
قرنفل کف دریا از هر یک درم صبر سنبل قرنفل از هر یک نیم مثقال زنجبیل درم درم آمله
درم زعفران نیم مثقال نوشادر ربع درم ادویه را نرم کرده نمایند سیل و نافته و در
دفعه و تاریکی چشم را فایده دارد و پیریز نمایند از زردن شیر و آنچه از آن سازند و از خوردن
از ویر و چیزهای مجسر ملاحظه نمایند و عقل غذا لازم مشربند و غذا خنجر آب و اگر بایز

که در و ما شش عشره داند کی اگر باشد شاید و قطع بخار از سر باطل بفل نمایند و تلخیص طبعیت نماید
دارد **نوع سیم** در طرفه نقطه در نقطه سرخ یا ساهی که بر خطی ریزد بر سفید چشم ظاهر گردد
بسیب فربه یا حرکت که عین مثل فی و غیره قوی علاج فصد قیفال نمایند و شیر عورت در چشم
چکانند و سفید چشم مرغ نیز و فخر کبوتر و فاخته خاصه آن خون که از زیر پر خون بر کنند
آید در ابتدا با گل ارمنی و در آخر با عاب حلبه در چکانند و **نوع چهارم** در از زردی کم مرغ و در
واندک جوانی زعفران و در غن کل سازند صفت آن مشافی که طریقه از ایل سازد زردی سرخ
کنند زعفران اجزاء برابر بریزم کوفته شافه سازند و آب گشنیز یا کلاب حل نموده بخوشانند
و سر بر بخار دارند **فصل چهارم در انتفاخ ملتحمه در انتفاخ ملتحمه** او اما میدنفست و این
نوع اول انتفاخ جفنه از فصد بورقیه علامت او خاریدن و کوزش
کوشه چشم علاج او بریزد و قلع مزاج و شستن روی آب گرم و کلاب و اگر انتفاخ
باقی نماید بعد من عشره که بر که بخته با منند و کلاب طلا نمایند **نوع دوم** انتفاخ که از خط
سود علامت او بیاض لون و قته که دست بر و فرو برند یا بکشت باقی ماند آنرا آن ساعت علامت
که انتفاخ بدن از بلغم سفید چشم بگفته و نیلوفریا بونه و ششستر چشم باب اینها و دار و اینها
احتمال در آمدن و اگر در تحلیل باید قطره آب صبر در چشم چکانند **نوع سیم** انتفاخ که از فصد
شور در میان دین انتفاخ و آنکه از بلغم شده است که آنچه از آنکشت بر و گذارند
زرد مخومی بگرد و آنجا از بلغم شده است باقی میماند قریب یک سه علاج آنست که آنجا
شده باقی علاج رمد که از ماده بلغم شده **نوع چهارم** که حادث کرد در انتفاخ از ماده سودا
او صلابت و کورت و عدم درد علاج آنست که انتفاخ بدن از خط سودا در اصلاح غلظت
علاج رمد که از ماده بلغم شود و اینها **فصل پنجم** در از زردی چشم که در چشم صلابت
عارضه سودا که حرکت اجفان و شوار بوه و چیز از خواب بیدار گردد چشم تواند کشود
تلخیص بعد از امت تمام و در غن بگفته با دام و کدو و نیلوفر در سپه و در شالیت

و اگر درم تحلیل باید دالا
مانخواه را و آب تر چکانند

[illegible]

و شش و یار چون بر عجب زرد و بهشتی در عهد رسول صبر شاف ما میث بنویسند
نرم بگویند سبل رقیق را درغ می نماید و اگر حرقه از سلیتون و شاف اسودند و در و رطوبت
برین موجب سازند امیران درم تو شاف کرمانی صدف محرق تو بال محاسن نول در صاف
از هر یک سه درم نرم گرفته درج کنند و آب انار ترش جزو غسل کف گرفته و به
صهل روزی آفتاب گذارند و در ظرف از روز نیکه دارند و بعد از آن استعمال نمایند و شاف
عدس تنها کشیدن فائده دارد **نوع دوم** سبل غلیظ ویرماند علی غراغ و پیروز و استعمال
بیترا و اگر دیر مانده شده و ادویه اثر نمیکنند باغ علیجی برابر به دیدن و بر داشتن سبل کش
و بعد از آن علیج نمایند و در دامن و بعد از آن شاف افقر و صد پانی و گوشه چشم
فائده دارد **فصل ششم** در دقه و دقه اما سی باشد باشد حکم بر طبعه ملته و بعضی را اما
کوشه چشم سوزسته باشد و بعضی در کوشه چشم سوز کش و بعضی را در زیر یک چشم
و این اما سوزیند و سف می باشد علیج فصد و بلطف پیروز و بعد از آن در زیر یک
و شاف ایض که در رمد مذکور شده اگر دیر مانده باشد و شاف **فصل ششم** در
و این عللیست که بگویند از چشم بر گیرید و بر اراده آب میوه و سب این دمه را
مزاج سر یا چشم یا عروق که در زیر کاسه سر است می باشد یا از جهت نقصانی که
کوشه چشم که بیده باشند و این قسم علیج کمتر باید علیج آنست که تنقیه بدن نمایند
فیقرا چند شب یکبار یکمقال اختیار نمایند و در ایض را فرمایند که مراد است حمام و
دشور بای جرب و اگر میل بگوشت نمایند گوشت مرغ و کبک و عصاره و بنفشه
و خرد آب و اطریفل صغیر در هر چند وقت سه روز یا پیوسیل نمایند و بنفشه را
احیاناً ماز و مت و تب بسیار در هفته یا در ماهی یکبار اختیار نمایند و این
در چشم تو تیار و به سبل زرد و از هر یک دو درم فلفل و در **فصل هفتم** از
نیم درم نرم گرفته در چشم کشند و سه درم در چشم کشیدن فائده مند است
غیر بکلاب و سرکه و آب که در حمام نمایند و اگر آب رفتن چشم در

زیاد کرد پوست بپایید و دو مقال و بیفتد خشک سه مقال غنیمت کوفته حب سازند و بپزند
 نشد میماند و اگر در دوا از کباب ظاهر است یا بیشتر بود و هم و اما سلیقون در روشنائی کشت
فصل دهم در دیکته قرصه بزرگ را دیکته گویند که بتر رفته و هم کند لیا و علات او
 کثرت جری و تحلیلان را گویند چشم علاج است فراغ بدن بقصد و شوق به حال و اصله غزان
 و تحلیل غدا و احتمال ادویه مخدنه مثل شات و ایض افیون و در انشا شاف ایضا
 کشتند **فصل** یازدهم در قروح قرحه یا رسه ریش است در ریش طبقه قرصه کثرت است
 چهار بر سطح قرصه است و اسلم است در سه در قرحه قرصه است و بدست صفت است اول
 علامت او ظلمت و رنگ قرحه شبیه بود و صدف دویم شبیه بایر صدف سیم صدف شبیه
 صفت آنکه عادت میوه بر قرحه **فصل** چهارم شخم صدف چهارم شبیه بایر صدف شبیه باشد
 صدف پنجم شبیه بایر صدف ششم کثرت ده تر بود قرحه و کمتر بود صدف هفتم
 قرحه بود خشک ریش است یا حرکت لیا است که رطوبت میوه و مختلف میوه است
 یک غلظ و رقت و کثرت و علت علاج بقصد نمایند صفت آنکه فائده عامه دارد
 سایر امراض **فصل** از استخراغ غذا و لطیف و تند سیر را مد کرم باین که در چشم لیا است
 آبی و عنبر و صندل و خرچ و اگر در دیکته نیا بدو آب میوه پند و عنبره اسهال نمایند
 و اگر در نفس قرصه مثل ابر نمایند و ایض یا صندل و خرچ و اگر در دیکته نیا بدو
 پس معلوم که تحلیل یافته و اگر مزاج و در دیکته آب طبعه و آب الکلیع الملک چکانند
 نامزد کوفته و حرک میوه آن در دیکته محل غسل را صفت جلایده گفته اند و لیا شب میوه و لیا
 تم گمان بر کافور شاف کند و شات اما ریش عورت کشتند تا قرحه را تموار سازند
 و لیا نیا نیا در علاج تا قرحه منحل نشود **فصل** دوازدهم در شیره شیره فرق میان شیره
 و قرحه را ابتدا از شست کثرت میوه مرا که مثل نقطه سرخ و ابتدا از قرحه صندل میوه
 و اگر شیره در پوست اول بود قلع درد و رنگ او سیاه بود و اگر پوست ثانی و سیم بود شربت
 در صندل رنگ علاج او در ابتدا مثل علاج میوه نمایند فصد قلع و سبیل افند اموا

از مربع و متیو و غیره و گوشت کوسه و حوان و ادویه مخدر مثل شلاف ایبقی و افیونی و در
انتها ملک یا دانه و غیره و شکر و عود لازم دارند و لحاب حب ابی و انزردی و حب
بد و صل کرده در چشم کشند و چیز بنفشه سفید که در هر یک سپردن آید علاج قرضه نماید
فصل سیزدهم در بیاض در بیاض سفید که بر چشم افتد و دوشم باشد یکی بر ظاهر چشم
بخت و دانه اثر و سیاح نیز گویند و دیگر بر قعر قریه افتد و بیاض رقیق در ظاهر قریه
و غلیظ در عمق قریه میباشد و بسبب این قورح از جهت معالجه خطا و در آخر در
چشم بیاض می افتد و اگر بواسطه قرضه بوده باشد باقی نماید اثر آن و این دو نوع است
نوع اول اثر بیاض رقیق و میماند از اغمام یعنی آب و علاج آن سهیلست و آنست که
بیاض نه بعد حالت باشد و نه بحسب آب شقایق النعناع و آب فطر زیتون و حق باطل
و آب بادیان و غسل از هر یک برابر و در ظرفی از زردی یکیند و بعد از آن در چشم گذارند و این
ادویه بعد از حمام با سر بر بخار آب گرم که داشته باشند بجهت آنکه عفون را نرم میسازد و ضایع
است و بیاض بلسیدن و دفع میشود برین طریق که اندک کنند و رنگ سر زبان گذارند تا
که همه در نهان یکسند و این مجرب است **نوع دوم** اثر بیاض غلیظ علاج این صعب است با
بیدن بد آنکه منالبدی اندازد و ضد و اسهال و لطیف صغیر و کثرت به مسکنه و بنفشه
و در نهایت مناسبت صفت شافی اخضر که نافست جهت حرب و ناخن و شنبلیله و بیاض
تر که متعاقب ملوکار سوخته در متعاقب بوبه و کف دریا از هر یک نیم مقال سر نشین
در سم نوشاد در ربع مقال اثنی نیم مقال اثنی را بآب مسذاب حل نموده باقی ادویه را
کوفته بد و شافه سازند و جهت دفع بیاض این دوا فایده دارد و در هر روز سه مرتبه
اجزا برابر بر سر نیم کوفته در چشم یا مانند بر موضع بیاض دوا و دیگر کف دریا و بوبه
از هر یک مقالی نیم کوفته بوقت حاجت بر بیاض یا مانند دیگران در و در مساب
سه طمان نیری و کف دریا و انزردی از هر یک برابر کوفته و کف دریا نیم ک
سروغی پسته دانه آمیخته کشیدن فایده دارد و در دانه سفیدی را بر و در دانه

ماز و دما قیاسیم کوفته باب شقایق چند فیضیت ب زنده اند از آن شافیه ساخته
 در چشم کین فایده میماند و قدن را سوخته بر دهن زیت ب بیند و بر سر کودک
 از زرق بر اینج بماند از زرق را بر بخت نشود پوست انار شیرین کشید که سفید
 ببرد و از زرق را بر بخت سازد و زعفران و سرکه درین باب فایده مند است **فصل** جفا و
فصل در چشم که بر طبعه قرینه بعد علامت آنست که ازین طبعه باحش عین نوع علاج
 مثل علاج قروح یا مثل علاج وید که بر ملتحمه باشد و اندک چشم درین مرض بسلامت
فصل یازدهم در جفا یا لیست غلیظ در جفن چشم بر مدیا بس صاحب از هرگاه از خواب
 بیدار میشود خیال که در چشم او خاک یا ریکت و موضع بناحصن میماند علاج همان یک
 بنوشته و ایاب فقیر او آب حلبه در چشم چکاند یا شیر غورت و شاف امر کینه و نشان
 فایده دارد **فصل** شانزدهم در سرطان این مرض حادث میشود تقریب و سبب او صدمه و
 میماند و نیک شدن او کم میشود و غالب آنست که سبب نمایند که درد لکینه باید در غذا ناه
 سبک میل نمایند و بر چشم کینه و زرده کم مرغ هم آمیخته گذارند و شیر غورت و
 سفیده تخم مرغ و زردک اکلیل الملک و کنیزک لغخ در او و هرگاه درد لکینه باید توین در
 شاف و در درم کتان سسته درم مروارید و درم نرم کوفته در چشم کشند **فصل** هفدهم
 در تیر زک تقریب حدوث این علت از کیموس روز ظاهر میگردد علامت او قلیت زرد
 در شاف و غمزدان اجسام برنگی که غالب است این دو نوع است **نوع** اول تیر زک حادث در
 در تیر زک رطوبت علامت مشایده مرئیات همه در درخان یا صواب نماید علیهم استغناء برون
 و ایاب فایده نایک ایاب و در و نشان در چشم کشند و من نمایند از کفر فتنه و **نوع** دوم حادث
 شود از تغییر کیفیت علاج شربت سکنجبین در آب گشته و شرب ماء شیره و لطیف غذا و
 سالی که در و با بونه و بنفشه و شلو فرو کل سینه خوش بینه دارند یا سکر و آب لیمو
 بر آن دارند و نشان امر کینه تقریب تغییر را تحلیل مید **فصل** بیستم در آنست که نسبت
 به سینه کانه تر از آنچه بوده که در السام یعنی فراخ شدن حدقه با لکه کش که در در

در سبب دهم

بجوف و این چهار فرسخ است **نوع اول** انشت از تسلیع که حادث شود از ضرب یا سوز
رسد و این قسم نیک میوه است آنکه این سبب نیکو است در عصب بلک تمدی در طبقه عینه
که موجب است که عالج فقد قفای یا جانت بر ساق یا با بر قفا و حوتن نرم و اگر تریه مل نما
دوا و تند قوی منالبت بلک چهار شریه و طبعی که در ایام و در این منالبت است اند
حس را بندل و شاف ماییت و حفظ و کل از دست طلا سازند و پیز نمایند از غذا غلیظ و
جای و خواب بر کنند و نظر بر آتش و روشن و شیر عورت و عاب کم ای و عینه و چشم چکانند
و زرد و تخم مرغ بار و غنر کل آینه به پینه و چشم کنارند و چشم را ببندند و خواب پشت رود
تا در داکین یا پیدا در که جراحت و ضرب چشم رسیده باشد بر طرف سار در زرد کم مرغ
از یک خور و غنر کل به پینه چشم نهند و جهت است از ضرب از باقی و با بونه و
باب بر کند و بعد از آنکه ورم بر طرف شعور و شنائی و با سیقون کشیدن فایده دارد
نوع دوم انشت که از بخارات کرم غلیظ شعور و این از عقب در در قوی از ما شفا
کرد و عالج است که سر سم و در در سر را عالج نمایند و تقویه مانع بخت یا نمایند و حجامت
و صد گوشه چشم و اخیال لبشاف مرارات و غذا گوشت بریان کرده **نوع سیم** انشت
بسیب رطوبت به پینه باشد عالج که گوشه چشم زدن و رک شفیه و سل کردن و آن
که انشت را ماس کرم باشد و هم برین طریقه رک کشیند و حجامت بر میان دو شان نما
نوع چهارم انشت که از غلبه بهولت که از صوم و ایم یا از سوزانی مغز یا از کتف
قوی شعور عالج کنک جو در شعور بای مرغ شود و در اومت تمام و شراب را
مزه در و غنر نبشته با دام و نیلوف و کند در پینه چکانند و شیر عورت و چشم
دارد **فصل نوزدهم** در ضیق حدیث یعنی تنگ شدن تقیه عینه و این چند نوع است
اول از جهت ورم علامت او غدد در سر و چشم پیدا شود عالج که شفا
در کینه آب که در و بنوشه و با بونه و صیر و بنوشانیده باشند و غذای با بونه
با پیز **نوع دوم** از جهت غلبه رطوبت بران چشم علامت او بسیار آب

سیرین علیج استخوان بدن و استخوان او و دیکه گرم و مالیدن سر محکم و تعلیل غذا **در** سیرین
سیرین جهت بیعت علامت او خنکی چشم و لاله غریز علیج ترکیب مزاج بحام باب شیرین و آب
سیرین و آب انجور و آب لسان الحمل بر سر زخم کشند و در وقت کد و دانه شیر صورت آینه بر
ازارند و شیر و زرد چشم چنانند با اندک زعفران و صیقل حدقه از حرارت پیوسته علیج او
اشیا و سرد تر از شیر صورت و در غنچه کد و در غذا کشته تر از شیر صورت و در غنچه کد
و از صفای سرخ و کد و قلیه کد و مناسب است دیگر صفت حدقه از جهت سده پیوسته
علامت او سرخی ثقب حدقه را بر گرفته اند **فصل** سیرین و در نوبه غنچه اگر این
نمودند که بجهت آنرا غلی کوبند و اگر سسته باشند این نوا آنرا از بای می مانند و اگر
عظیم تر باشد آنرا غلی کوبند و اگر بلند تر باشد و کهنه کشته مثل سرخی که بسوی
گردن و دهان از اسرار و مور سرخ میگویند و این دو نوع است **در** اول آنکه
از جهت قرص سرخ یا از جهت خنق صوب بسیار است که عارض می شود بصورت
و آلات علیج اگر لب و خنق صوب شده و سهل بخفتن و نتوی که شبیه
برادرس و باب یعنی سر مکنس بجزاء قافض که واقف نتوست نمایند مثل کل سرخ
در خاص سوخته و از خنق و لب چشم بر فاده که تر ساحت باشند با کلاب و اند
سکه در عین سرخ و خوشا نبوده باشند و اگر این نوا عظیم باشند در چشم بر فاده و در
پیش از آنکه لب جراحت غلیظ کشته بکوبند نیک نمیشود و شافیه پیوسته در چشم
بریزند و شاف ایار سفید و شمرغ با لوتیا مرین آب آس یا کلاب پیوسته کشند و
اگر این نوا از غنچه و سماری بجهت در میان رفاده صحیفه رصاص مقدار خیریم
ده درم گذارند و بر نوا بندند و زرد و در دل بپاشند و اگر دیر مانده و قدغ
شد غلیظ نیست و بعد از قطع ش و رخ و کل محتوم بپاشند تا حرارت نیک
شود **در** دوم در نتوی که حادث چرک و دریم از وظایر کوفه علیج آنست که در در
شافیه بپاشند و اگر یم اندک رود با دویه قافض اصلاح نماید و اگر یم بسیار

اگر در کمال لب جراحت غلیظ

و در طوبیت نزول یک رسد که چشم باطل شود و فزاید که رشته و سبب طرف سنان
لبون رشته در زیر او کشند و به بندند و اندکی بکشند و آن فرو بردن را برینند
و در و در آنک دیح یا سرمه جبرالت را بر کفند و بندند و برایت چشم زردی
مرغ گذارند **فصل سیم و یکم** در نزول آب فرو کردن آب در چشم
غریبه باشد که در وقت عینیه سالان رطوبت پیچند و بطور غریبه بایستد و آن
که در سبب است نوزاد اشباح بصورت یا خروج نوزاد عیال بر اختلاف در و در
علامت ابتداء آب آنست که در پیش چشم خیالات معلی است و مکن دور
آید و عیب نمودن این اشیا و خوف خیر غریب غیر شفاف بود میان جلید
مبصرات لیکن این خیالات از بی رموه نیز می باشد و فرق آنست که آنچه از
بجو در و در چشم بود بر سبیل اختلاف یا مانند این تحلیل در چشم این دلیل نزول است
سبب بخار رسد و این ترش و عیب است از آنکه زیاد می شود و درگاه بسته شود که میزد
و قه که این محل ابتدا کرده سه ماه یا چهار ماه گذشته که در وقت نیست و در وقت صدقه زاید
پس از آن رسد است و اگر شرب ایای کم می شود این نیز از رسد است و اگر تفاوت نمیکنند
ایای این خیالات علامت نزول اینست و فرق بر میان رسد و عصب و نزول آنست
از در چشم بخار میزند که میزند اگر که در چشم دیگر ظاهر شد پس نزول آب است اگر که
معلی نشود از جهت رسد است و این نزول است نوزاد است **فصل اول** آنکه حادث کرد از
واقع شود بر سر پس هر که نماید دماغ و روان شود و در وقت که بسته شود در بطون دماغ
عصب بخور پس نازل کرده آب و منغ نماید نوزاد رسد که در چشم علاج معینه دماغ و آب
و تقویت رسد و قه در سبب شقی فایده ندارد جهت آنکه ترش دماغ دایم است دوم
آب که از کثرت رطوبات که تحلیل یافته بخار آب غلیظ شده باشد علاج در ابتدا
دماغ بکوبن قایا و در منغ و بعد از آن آب صبر یا آب صفت آن صبر است
پولت پخته در مصلی و کثیره و زعفران از هر یک نیم درم محوره نیم مقال کل

درم جنبه فتنه سیر لوبت در محل فو اب فرو برند و بعد از آن چهار تا شش آب بکیر
و در یک میان یا بعد که گفت و در یک توبت مثل ایند و غرض بکنجینه و آب که هر
آب با مخلوط کرده باشند و یا راجب که از نرسد آب است و شش ابو علی میگوید که من روی
را دیدم که او آب نزول کرده بود فو لیکن را اصلاح کرد بقت طعام و استراحت و از
طعامها تر فرمایند و برینگزیر و برینلیل و مبطخه اقتصار کرده و در مریضی محل لکها
و است و آب زایل شد و در سینه با نآمد و در آب است که مریض را منع نمایند از خوردن
و حجامت و غذاء غلیظ مثل گوشت کاه و ماهی و شیر عورت و عدس و کرنه و گوشت
نمک سوده و قدر دانه و کننا و پیاز و سیر و غذاء فو که از گوشت مرغ و بشود
لک که در آب که در در حینه باشد و زعفران و مبطخه بگوشت گوشت که در جوان
آب که و عمل موافق است و از آب فو در منع نمایند و استراحت نمایند از شورایی
و کنند و چیزها که رطوبت افزا د و بعد از آن فتنه علی غایب بملکوت و بهترین
شان مراد آنست صوت آن زیره کلنگ و زیره مایه که در وجهه در شرط باشد
زیره عقاب کبک و باز بر آب بکیرند و هر یک گرم زعفران بره را از این مجموع بکیرند
در نون و نیم درم صفتل و نیم درم سکنجیه را با دیان تر لسانند و شاف سازند
در چشم کنند و جمیع زیره را در نزول آب فایده دارد خصوصاً از چهار یا زهره ای و از زیره
زیره کبک یا بعضی از زیره یا آب بادیان و اندک عمل بازند و استراحت
نزول آب نفع کلی دارد شاف دیگر که بیاض و غشا و نزول آب را فایده دارد
صفت آن زیره بر کس کبک و باز از زیره مشکالی از این زیره را از نزول و بعد
زعفران فو از این ادویه آمیزند فایده بسیار یا آب دیان بسیارند و شاف بخورند
شاف که تجربه کرده ثابت بن فو صفت آن سلیخه را نرم کنند و چینه بره
آب و تخم سازند و خشک نموده باز بکوبند و آب بادیان بزند و خشک نموده
استعمال نمایند و آب بادیان خشک رسته بخا صفت در چشم کنند که از این
در آب و اگر بدین ترتیب را اصلاح یافت و علت که شد بدین راه فتنه نمایند و شاف

کبر و آب و آب که صلاحیت آن در آن که قلع می شود که عین می شود
بر روی او گویند و این آب ابیض صافی است که در میان بد علیل روشن آفتاب جمع
بر کاه عسل نه خیال می شود که از چشم های او روشن شود ظاهر می شود و آبی که صلاحیت
قلع در آن سفید باشد همچون کج و منحنی و با غامی و اسلانی و منتهای قلع و این چند نوع است
مذکور شد اما چنانچه بر سر را چنان مرقع آن قلع که توان کشف و استعمال شود
و کنگنه و نیک و سزاوار است که در امتداد بدن و در محلی که سرفه داشته باشد
و در دسره قلع نکند و در روزی که هوا صافی بود قلع نمایند و دست که آبی که
باز بر روی چشم سلیم است زرده تخم را بر و عن کل آمیخته مخصوص بر چشم گذارند و در
محکم ببینند و چشم را این نیز به بندند تا حرکت این آن چشم دیگر نماید و موجب الم نکند
فرمانند که در خانه تاریک بماند و طعام سیرج الهضم باشد مثل زردات که از شوره
مرغ و غیره سازند و طریقه قلع آن است که علیل را بر روی بالشته بنشانند و بفرمایند
تا از خواب بیدار شوند و دستها نزدیک ساق دراز گذارند و کمی پیش او بر کرسی بنشینند
تا بلندتر باشد و اگر چشم دیگر نیک از این فراده ببینند که اگر بسته باشد حرکت کند و اگر
چشم دیگر در حرکت آید و قلع بدان کعبه دستور کرده و فائده کلی در بستن چشم است
که از دهن پیرسند و او جز در هر که منقطع شود بدان چشم دید و چنانچه بدان نوع کار
کنند نسبت یکی را بفرمایند که از بستن او شود و سر او بدست بگیرد و نگاه دارد
و طبیعت قلع بک او بر دانه و گوید که بپوشانند و نگاه کند و حال سر است قلع که
گویند بر آن موضع نهند که قلع و از هر قلع سر میست بر گوش چشم که سوراخ
و بر این ترتیب باید چنانچه اندکی از قلع بلند تر بود و مهت است از سر
آب بدان کشیند و اگر چشم راست قلع میکند مهت بدست چپ گیرد و اگر
چپ قلع می نماید مهت بدست راست کیر و سر مهت بر آن موضع بندد
و اقامت کند بر مهت بقوی تمام تا بگذرد و معلوم کرد که جای کشی در آمد و بدست
بدان نکشت مسجملگی چشم و چشم را نگاه دارد تا دیدن توان کرد و اندر

را بر آب رفته نیارد و از دگر بگذرند و اگر متعذر از نیم کردن رو باشد در زمانیکه
 و مقصود ازین هفتم آسانست پس مهت را با مهتکی بگرداند از قریب پند که
 مهت بلاء آنست پس در بنای مهت را اندک برافرازد و آب را بمهت بنشاند
 چنانکه آب نشست مهت را بنزد در سرون نیاید و نکا بگذرد دیگر با آب باز
 آید دیگر باره در وقت نرو باشد که آب غلیظ یارفتی باشد مثل کل لوان نشاند و از ریزش
 بسیار نماید مهت را همچنان می باید و الت و مهت نیز می تواند که در چشم قوت
 نمودن تا آنکه بجای قوت بیرون آید آب ابدان که نباید نشاند و چنانکه می دید که آب
 بجای قوت نشست مهت را با مهتکی بیرون آید و زرد شود ثم مرغ در غنای صافه نگوید
 شده بر پشت چشم نهند و هیچ حرکت نکند و سخن نگوید بکلی بشارت و خویش را از ریزش
 و عطسه نکند و اگر عطسه فراید آنرا بنشیند و بعد است بمالند تا عطسه ساکن شود و اگر
 سرخه آید آنرا کی جلاب بر دهنه بدارم می نمایند و بر شقیقه فدا فنگ محذرنند
 مثل فصل و افیون و جلاب در روز دوم اگر چشم جزا بر کشود بیند پس خنده کم
 مرغ ترکند و بر پشت چشم نهند و به بندند و افاده باید که برقی بر دارد و بنفشه که
 ترسانست چشم را ببدان بشوید چنانچه هم آکیم این بیند چشم نرسد و اگر نرسد
 سیم نکشاید بهتر بود و کرد با آب نشاند از دهن چنانچه از نیمه جوانب ادیان باشد
 و اگر شایع معول با سرکه کشد و آب باشد و چنانچه سیاه بر دارد و فردا از آن
 دوگاه باشد که بر موضع قهقهه و زردی بر آید آنرا با جفن بر باید و الت و نباید ترسید
 نوع سیم نزول آب که کبیت در عظیم که در دست شود جهت آنکه شده الماضی
 را در حرکت مر آنکه در لوبات فاسد متوجه چشم گشته نوبت به مجاری که در علیها
 نمایند و آنچه در نوع دوم مذکور شده مداومت نمایند دیگر علیها ضیالات که از پس بوده باشد
 بجایان و از این به نقل نمایند و موده را بکافور و مصطکی و اینون قوت دیند و اگر موده
 کن باشد بطیوخ بلیله پاک سازند و بر سر نهانار و لیمو قوت دهند و آنچه از دماغ بود
 با برقی و بلیله سر بر ریزد و چنانچه نمایند و فصل و جلاب بوی نمایند و بر قندم بمالند

خود آب بکوشت حقیف سازند **فصل** سیمیت و دم در اراضی رطوبت پیوسته
نوعت **نوع** اول در تغیر رنگ او علامت آنست که رطوبت از رنگ طبیعی بکمر در
صاحب این علت چنان بران رنگ بیند و سرش چشم صاحب او ضایع نماید و اجزای بدن
زرد باشد بهمان حال بیند از میان دود نماید علیحده که مال غنایم و تقویت سر و
و رطوبت و غیره و بدار و با جلا دهند مثل جوهر دار و در او شکر کبریا صلا نماید **نوع** دوم
غلظت رطوبت اگر غلظت از کثرت صواب از در رنگ می بیند و اگر غلظت زیاده بود در پیش
خود مثل آنکه آب ایستاده بود بیند و غیره و جهت این معلوم باشد آنست که رطوبت
بیهوشه حرکت و اقرار ندارد علاج استخراج بدن بکوبی قایا و غرغره آب کمره و یا با
در شربت ماء العسل و اگر حرارت بود آب غوره و اجتناب از غذای غلیظ و میل
ممودن بخواه لطیف مثل گوشت مرغ و پیوند کبک و کز آب و باقی تدبیر نزد آب
نمایند **نوع** سیم در جفاف یعنی خشکی اکثرا خشک گردد این رطوبت چشم را می تواند زد
اگر بعضی خشک گردد از این رطوبت چشم تنگ تر گردد علیحده تر شیب بدن بحام که آب شیرین
و اشته باشد و روغن بادام و کدو و مالیدن و گوشت بزغال و بیره و ماهی و غیره و میل
غذایان **فصل** سیمیت و سیم در اراضی رطوبت جلدیه در این چند نوعت **نوع** اول میل کرد
جلدیه لبور است و حیث بالاد و یا شین و علامت زوال بر اکت و چپ جلدست که
رادی بیند و علامت زوال بالاد و یا شین آنست که شش و اصد را و وضای کند و
حول که از جهت استرخا و عارض میشود در میان رانزد و لادت آنست که میوه
طفل را سرقی تا الطرادر است و میوه باشد و بر سینه او و در یک گوشه چشم صوف بکشد
کند از ندادن طایف میل او زیاده باشد و قول او را است کمره و نیز شمع در برابر
چشمها و او گذارند علیحده اول که در کلان سالی شود از امتلاء و غلظت استخراج بدن
و بقیه و غرغره و عطسه تدبیر بلطف و در آمدن حمام و علیحده اولی که از زیاده
حار کرد و شیر و روغن بادام شیرین و درختین آب کرم و روغن مثل کدو و بادام

در سالیدن **نوع دوم** بزرگی و کوهکی سبب بزرگی بسیار دارد بود بسبب کوهکی استخراج و خشکی و تحلیل رطوبت اگر بزرگتر از مقدار طبیعی شود و زیاده تپ و سکو و چیزها کوچک تر نماید و اگر کوچک تر شود رطوبت جلد نه روح با بره قوی تر و چیزها بزرگتر پسند علامت این بزرگی نقصان نیست در چشم علاج تنقیه بدن و پرهیز و تلطیف و طهای مهای چرب دیگر اگر تیز و درنگ او شود علاج استخراج خلط را اند و دیگر بسبب پیدایش الغوا و غفار و بابت میباشند علامت عین رتبه علامت الغوا و لجلان نظر و لا بُرء لها گفته اند دیگر بسبب آنکه تخرق القفال اگر از بیرون و اندر و خارج گردد این علاج است **فصل بیست و چهارم** در اراضی که در روح با بره می شود و این نوع است **نوع اول** غشا و این شبکوری بود بسبب از غلط روح لغائی و بسیاری غلط و فصول رویت علامت او آنکه شب چیز نه پسند و در روز پسند علامت او دیدن ریش در روز آفت که بواسطه که هوا و فضل را لطیف کند و چمن شب آید لطافت هوا و روز خاند و طوبی جلم و روح با بره غلیظ گردد و هیچ نتواند در دعت شبکوری پیتر میاه چشم و بزرگی جسم را افتد علاج آنرا که فتنه غلبه بود که قفال در ک کوشه چشم زدن و قیاب اناج و حقنه تیز و تنقیه و داغ لکچنه بزرگ در و سحر آینه باشد و عطه بکندش و قفل نماید و منوف از زود و مذهب خشک سازند و کلقتند فایده دالو و غدا که گوشت بریان کرده و منراب انکوری فایده دالو گفته اند و جگر بزرگ را بخار و بزنند و پیرالتش افکنند و آن نرمی که از و حاصل شود بر دارند و از قفل سوده و نمک بندر سوده بدو بیامیزند و بچشم بکشند و اگر در قفل نیم کوفته بر کباب این جگر بامند تا تر آنرا بچیند پس از آن دار قفل را خشک کنند و بپایند و در چشم کشند و سه و رو شانی و شان مراکت کشیدن ناف بود و عمل آب نادمان بیامیزند و بکشند و یک چشم بهرام نهاده دارند و در قفل و قشیل بران کوفته نرم کوفته بایی که از جگر بزرگ پیرون آمده باشد چشم کشند و کباب از جگر بزرگ و قلیان خورن فایده دالو **نوع دوم** صهر بقراس روز کور اگر گویند غدا شبکوری است جهت آنکه بهر از شب تپا من سهوا و روز تر است لطافت هوا و روز روح با بره را زیادت کند

وچون در شش چشم خیره و لبر ضعیف گردد این علت بیشتر مردمان از زنی و اسهل را افتد علاج
آب انارین با قند و گلاب اسجول بجلاب بنفشه و شیر و حنظل و بکخی و صندل بجلاب
در سر مالند و در عن بادام و کدو و شیر و زرد در سینه چکانند و گلاب در چشم گذارند
و در آب شیرین در این چشم در و بکنت بیند و غذا گوشت مرغ که بر و شوربای آن
نیم کوفته و اندک اگر او کشیده تر یا خشک و فتق آب انار یا زردک سازند و کاه
میکنند و بسیار مردم که در روی و ششائی و صوابا بسند و زستان نظر او بیشتر بر
باشد بدین سبب لبر او ضعیف شود و از در و زردید و آنچه از نزدیکی سینه کشید
وید در هر چه نگاه کند سفیدی بزرگ آن غالب سینه علاج جامه از زنی بوسیدن
و متعنه سیاه پیش چشم او بخنجر یا نظرا و پوسته بر آن افتد **فصل سیم** و چینی
در ضعف لبر و این چند نوع است **نوع اول** ضعف لبر که از سوء مزاج سردی ماده شود
او آنست که در چشم خوف نقصان بیشتر از ایام صحت باید علاج بتدیل مزاج و ما
بنزد باو کرم مثل کحف آب که در و دار صینه باشد و زرد و فو لجان بود و بکخی
و قلیه که در و زنجبیل و دار صینه باشد و در غنما کرم در سر و سینه مالیدن و کندش
قلقل بوی کردن تا عطسه آید یا بوبنه و بنفشه و بنفشه بیدن و سر سبز خار آن در کشتن
ش در اخضر و لبر کشیدن و دار صینه و منج فایده دار و در چشم گذارند و وقت
که نرم کوفته با میزند و بر ک صیار با شتر آب بوشانند و در چشم گذارند **نوع دوم**
لبر که از سوء مزاج سرد یا ماده شود علامت از آب رفتن چشم و لعاب و آب زیاد کرد
و چشم بزرگتر از آنچه در ایام صحت بود علاج تنقیه و باغ مجب معش و دایار و غرغره و
سیتون و در و زنی کبیر کشیدن و اطریفل صغیر نیز فایده دارد **نوع سیم** که از سوء مزاج
گرم خشک فی ماده شود علامت او آنست که چشم لافرو فرورفته باشد و یکی آب
و سینه علیها روغن بنفشه با دام و کدو در سینه میل نمودن و بجام آب شیرین در آمدن و
چشم او در آتش نیز کشودن زمانی طویل چند نوبت و شیر عورت باب کاهو چکانند

نادر است و نیز در جگر که در چشم باشد دفع نماید و اگر پوست و حرارت ملاحظه نماید پس مثل
آب بنیر میل نماید **دفع** چهارم صنف لبر که از ماده در مکرر میشود علامت او سرخ چشم
و در سینه بسیار علی و فصد و کمالی که رشدیده و آب انارین و بر در و هر که در تپا پرورده
و آب انار ترش که ششها را از صف و بماند مقدار عشر آن عمل آمیزه نمایند و در افتاب
پست روز بگذارد و بعد از آن در چشم کشند و گفته اند هر کس مداومت بشود چشم
دخسته نماید هر چند در چشم او صنف شده باشد باز حال آید **دفع** پنجم صنف چشم که در سینه
بر آنکه علت در چشم لبره علامت او آنکه با شد و دایمی و باطل کرد در درشتی
علی و غیبه سوره بد آنکه ملایم باشد و عودیت پنجم که موافق بود **دفع** ششم صنف
لبره حادث میشود از جهت قند در طوبیت و بسیار رخا بر بد و صنف مزاج و دماغ
لبره علی که دماغ علی نماید که باز یاده نشود شش و دماغ حبت انار و اصلاح غذا و
شافیه و کف در با و طوبیت و در کتب کبر و جهر دار و کشند **دفع** هفتم صنف لبره که از تکرر طوبات
پنجمه صنف علامت او آنکه در سینه چشم برده ملاحظه نماید و نظرا و آسمان زیاده باشد از آنچه
بزیاده نکند و این تکرر از بسیار خلط سودا و از فراط مجامعت و سوء مزاج و تکرر در
خوردن و آشامیدن میشود علی که فراغ سودا و بطبخ افیمون و اصلاح مزاج بتدریس ملایم
دفع هشتم که از تکرر طوبیت حلیه است که علامت آنکه این تکرر بر سینه می رسد که یکم را
تیره میزد و حال آنکه از آب که نزول کند و از انشتار علامت نیست و زایل میشود
بند و ال ظلمت بزوال آن خلط از دماغ علی که فراغ سودا و اجتناب از غذا و اناء غلیظ و نکند
کردن **دفع** نهم در خطبه های باریک و آب روان و سبزه و قدس را بر دماغ بادام عرب
مخودن و غذا گوشت و غذا گوشت مرغ و تین و کبک و ماهی سازند و از قند و مباشرت ملاحظه
غذیه **فصل** دهم در امراضی که در جفن مسود و این چند نوع است **دفع** اول در صرب
و این در شش است که حادث میشود در باطن جفن و کبک در طومات رده سورا که بر این جفن و
سست این مرض بعد از که در خطائی علی او شده میشود و این شش است چهارم است اول

و در بوی نیز مایلیدن و پخته اول پس کشش
بادام

چرب آنکه یعنی صفت باشد که اندرون یک سبغ و درشت کرد و آنکه آلودن کبر و
فصد و فعال و جامت اگر مانعی بود از فصد و اقبال و کباب و مغش و اگر سبغ از سال از دونه
بیشتر کنند در چشم ورم گرم شود و بعد از استخراج یک را بر کرد و اندوز در را از مغش و ابيض به
در چشم را بآن از اهر لینه جاد و هک نمایند در دانه و اسامی و اسامی و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن
بخی فایده دارد و اهر لینه کشتن به کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن
موش و اندک کربج باشد شاید در دانه و اگر کربج باشد زعفران فایده دارد و اگر سبغ
و التهاب لکینه گرفت باز آن اهر لینه و اعتر و اگر بدنه نشو باد و به بند علاج نماید مثل
سلیتون صنف دوم که در شش قوی تر باشد و با شک تر بسبب علاج سخت فصد و اقبال
لس یک شفاف اهر جاد و اخضر بخارند یا با سلیتون کشتن و اگر ازین قضا و اهر لینه کشتن
بخی فایده بخارند زیرا که شش قوی تر از درشت چشم فایده تمام است و اگر چرب از حرارت
بسیار بود و باد و به بند ریش کرد و در دانه و اهر لینه کشتن و اگر بدنه نشو باد و به بند علاج نماید
منبت تر استیدن چرب مکرر و درشت باشد که از ادویه اصل فایده نرسد جهت آنکه از
منبت در دانه و عظیم حاصل میشود و بسبب مواد بسیار متوجه چشم میگردد و سردی و
درشت ابيض را دور باید داشت جهت آنکه اینها چرب را زیاد میسازند و بخارند
مشت و صفت سیم از چرب آنکه قوی تر از دوم بود و اهر لینه کشتن و اگر بدنه نشو باد و به بند علاج نماید
شکاف که در پوست اخیر بود و به بند ریش کرد و در دانه و اهر لینه کشتن و اگر بدنه نشو باد و به بند علاج نماید
پشتانی و کوش چشم کردن و تغیه بدن بکباب و غیره و ملک بر کرد و اندوز و کشتن
کف دریا حکایت نماید که اول بود برسد پس زیره و عنک بخامند و آب آنرا در
چکانند و زرده تخم در روغن گل بهم آمیخته بر لپشت چشم گذارند و بعد از سه روز
بخی مغش کنند و در دانه و اهر لینه کشتن و اگر بدنه نشو باد و به بند علاج نماید
در آمدن نفع کلی دانه و غذاء لطیف و سبک باید بود و صنف چهارم صعب تر از سیم
و سیم بود و قوی تر و به بند ریش کرد و در دانه و اهر لینه کشتن و اگر بدنه نشو باد و به بند علاج نماید

بدن بایان چند نوبت و فصد و حجامت و غره فرمودن و بعد از این صافی در صفت
مذکور است و بر ما ملایم حجام رفتن تا به تحلیل بایزد و بعد از آنست که هرگاه چوب کهن
موجود بود بهر بهتر از تر کشیدن باین و شکست و اگر تازه بود چوب بستان از لیز و
جاد و خاریدن آنچه طیب حکم شده صواب بنید کفایت بود از این بهر خاریدن معتبر
کنند **دوم** در بره و حجر داین صلابت است در در ظاهر از ماده غلیظ میشود و در
میان حجر و بر آنست که ماده حجر غلیظ تر از بر می باشد علامت بر آنست که در
شال و منی بر آنست و علامت بر آنست که طبع و شیر و استی که در
سازند و بر آن موضع طلائع نمایند و اگر بدین تحلیل یافت بهتر و الا تشکافند و بر آن
و بر آن موضع در در اصفه ریزند و علاج بحر آنست که بکفته باب کم بالند و اگر تحلیل
بهتر و الا بگذارند بر آن موضع هر یک را از اخیون و اگر تحلیل نیابد پیش تشکافند و بشورند
آنرا با خون پیرون آورند چیز مثل غده **سوم** شعله و در برست که ظاهر میکرد در حرف
چون یعنی نر منبت شعله مایه خون شود و آنست که مجتمع شده در جفن علاج فصد
اسهال و طلائع و شفاف مایه و کل از مین مزم کوفته باب کاسه سازند و اگر صبر
حفظ درین طلائع صاف سازند شایند و از موم روز غنر مغز قلم کادیار پیروخ و بط
مرام سازند و بکند سر مکر را و در آن موضع مالند و نان کوم چند مرتبه گذارند و موم
و اخیون نایند دارد و اگر دم بدین تحلیل نیابد پنج او را با خنر بکند و قطع نماید
یا بتراض بردارند و بگذارند تا خون از زمانی برود بعد از آن در در اصفه میرد و بایند
چهارم شعله را بد و منقلب در جفن مایه اشون او را بخار و در یک متوالی میگرد
از طلائع غنر و جفن علامت شعله را بد آب رفتن ششم و شش برده آمدن
این مکر مخالف است موی طبعی را و علامت انقلاب شعله بر آمدن موی میل
لبوی اندرون چشم علاج هر دو سفید بدن و دماغ و بیوشیدن عین دماغ را و قوت بند
جهت آنکه رطوبات غلیظ دفع نمایند و ریشائی کبیر و اسهال و شفاف است

و شش و نیزه که نافع است **مرین** را در حوب و مکته و سبل و سلاق و سوزش چشم
را صفت آن زنگار و در دم صغیر است و از هر یک درم قلیما در آب پیون از آب
یک نیم درم کوفته آب سداب شفاف سازند و اگر سوزش را ببرد و اگر سوزش را ببرد
بمالند و حنظل صغیر و حنظل کبک و حنظل کله سگ و حنظل کله سگ و حنظل کله سگ
ازند و بالزخاید و در دهان و کف در اینم کوفته بکاف (مستول طلاس سازند و موضع موی را بکاف)
سازد و موی را بکاف و در دهان و کف در اینم کوفته بکاف (مستول طلاس سازند و موضع موی را بکاف)
میکنند و اول که الصاق کویند موی فروزن موی طبیعی یعنی پاکیزه حل کرده بهم
چسباند و بکشت و آن مقدار آنکه در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک
داغ کردن پنج موییت موی فروزن را بر کمر کنند و آتشی داغ سوزنی را بر کمر کنند و آتشی داغ سوزنی را بر کمر کنند
سوزن را در آلودن یک را بر کمر کنند و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک
ساخته بر موضع که موی فروزن کنند اند داغ نمایند و زیادتی از دو موی را فروزن
نیکو و از این داغ سفید و نیم مرغ و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک
نکود داغ دیگر کنند بین ترتیب آنچه باشد داغ کنند و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک
باشد بکشد سوزنی را بر کمر کنند و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک
میان موی چنان حلقه بپرون باشد و یکبار موی را بکشد در این حلقه کشند و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک
کشند چنانچه حلقه دوم در حلقه موی دوم باشد و سوزن را از درون یکبار بکشد
و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک
تا موی فروزن بپزد و **طعمه** آید و اگر موی فروزن و نیز از حلقه بپزد بر موی دوم که با موی
حلقه موی اول را کنند و موی فروزن بکشد و اگر با موی دیگر سوزن باید زد و سوزن
همان موضع نباید زد و بهم در پهلوی انداختند و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک و در اینم که صغیر خشک
و **قسمت** اول از شش است که طبیب بیمار در شش خود شش خود را بکشد
و منفره بکشد بدست چپ بگیرد و بکفی میل بکشد را بکشد و سوزش را بکشد

بسوزن باریک در کشد و سوزنها از اندرون ملک سوی پشت پلک آرد آنجا
 که میان پلکست و اگر بعضی رشته پشت پلک بصافه که حکم کویند بردارد
 بسوزن یا بصافه سه حار نشان کند و سبرد و اصیاط باید کرد تا آخر پوست سبرد
 در سه جایکه بسوزن بدوزد و که نزنند اول میان گاه دوزد و پس در اصغرها هم
 بگذرد و سبب بر جراحت نهند دوم از شمشیر آنست که پشت پلک بدوزد
 یا بصافه بردارد و دخته باندازه ملک بکشد و تنگ بترانند و آنرا که میباید
 سبرد از پلک در میان این دو دخته نهند و هر دو سر دخته بند و چنانچه پوست ملک
 در گنجی شود و غذا بدوزد و در مدت ده روز کم یا پیش سیاه و زرد شود
 بوفتد و زخم بر بدن نیاید و قسم هم آنست که طاق دستهار بنزد و متواند
 کشند و او را بداری تیز کشند و آن چنانست که داروی تیز بر لب بکشد
 بر پشت پلک بر محلی که شمشیر میباید که گذارند در ساعت ورم نماید و اثرش
 پدید آید یک در الحج از زردی در سوزند و یک ساعت آسایش دهند و دیگر دارد و گذارند تا
 جراحت کمر و گذارند تا سیاه شود و خشک ریشه بندد پس دارو را بشویند و موم رزق
 طلا کنند و اگر حجت افتد بر هم آید و طلا کنند تا در یک هفته و اکثر طبیبان بدین علاج
 رفته اند چنانچه است آنکه بسبب الم مواد بسوزند چشم که صفت داروی تیز است که آب
 رسیده ده جز و نوشاد و جز و بوره و جز و آب صابون و جز و دارو تا بدین آب
 بزنند و بجا بزنند شش منقلب اگر چه موی فزونی نباشد و تا باحوال بسته باشد و باندازند
 دیده بکشند این را انقلاب شش گویند اشک از چشم دیدن کرد و اعراض موی زیادنی
 کرد و مصلح او گذارند و بعد از آن طلب خون صغیر و حسیا بندن بصم و کثیره چنانچه مذکور است
 و خاصیت پیسه افی آنست که موی فزونی نکند و از اعمال فزونی بر آمدن باز دارد و فزونی
 اند موی فزونی و شش منقلب که بسیار باشد کشیم یا بد غم دوم پیسه در با شیدن موی فزونی

و این چند صنف است صنف اول که حادث گرد از آن دغذ از جهت آنکه مخلوط
و سودا شده غلایخ اختلاط و لغو میل مزاج و حر لاجر در در چشم کشند جهت آنکه خلط برادر
یک آمده بر طرف میسازد و مور را در دماغ و ششایخ عدس منسول کشیدن فایده دارد
ثانی که از مریع غذا شود و می باشد بعقب اعراض مادی صلب غلایخ تند سر طرب از غذا
و ترک اختلاط بلغم بحجوات و ایاریجات و برود صرم مناسب است صنف چهارم که
گرد از جهت آنکه غذا البیض خلط غلیظ بشیر سرد و این از جنس داء الثعلب بعقب و کباب
بروششای و با میلتون و برود صرم و ششایخ صفر کشیدن فایده دارد و این کل
پاشیدن مور و غلظ اشعار به طرف میسازد دیگر ندانند نموندی را در دیگر سقایی کنند
و سرد یک بلبل حکم سازند در آتش گذارند تا آن وقت که کل خشک گردد پس آنه سپردن
ارند و بگویند و در صرم ازین و صمادرم کنند و منبل و لب یک از هر یک سه در
حر لاجر دده درم بگویند و تخم استمال نمایند و اگر موی ابرو به پاشند ماسند
علاج ثغیبه و برک شقایق کوفته بر دغن زیت یا پیس فرس بمالند و فرق شود
یا پیس طلا سازند موی را سیاه گردانند و اگر موی ابرو به پید بط یا فرس بر دغن
زیت یا دغن دیگر برابر و طلا سازند شاید **نوع** سشم در قتل جن و در
این زهرات و رطوبه و غیر طبع بوج علیج ثغیبه تک صبر و اگر احتیاج زنده
حب **نوع** یا و حب ایاج و مطبوخ انیمون و غار لیخون و غرغره و اجتناب
اغذیه غلیظ کثیر الفضول و غذا گوشت بزغاله و مرغ و کبک و شش یک یا شش
طلا بنوا و نطویل و در نرم کوفته بر دغن کل طلا و دیگر موی جز صبر بره از هر یک نیم
نرم کوفته بره در جفن مالند یا آنکه بره و با بونه و مویزج نرم بگویند و بدست یا سیاه
یک را بگردانند و ادویه را بمالند قل که نسبت است به باشد **نوع** پنجم در دیج و
در نسبت که حادث گردد در جفن و این علت بودگان را بیمار واقع شود لب

معیق چشم ایشان و این اصناف است صنف اول که از غلبه خون شود علامت او آفت
در صورت است که این درم شش که در کون بسیار از ویران آید علی و صند اگر کلان باشد
و مانی بنوعی است بر میان دو شان یا بر ساق و پس سر یا یک سیت فی و اگر فی طفل
بعد صند سر و انداخته غذا در چشم زرد و تخریج دارد عن کل کذا رند و شیر خوردن و زردی
تا رند و کذا در چشم نکند و در در در صهارم در در ارض بعد از این در در صند
و در در وجود عدس و پوست انار در کل سینه بگویند و بوشانند و بر عن زرد ماکل چشم
کذا رند صنف دوم که حادث کرد از زاده مغز است نیز علامت او سوزش و خارش
در در رنگ علی استخراغ و اصلح غذا و چشم کل سرخ و عدس و پوست انار و بر
اگر در صند شیر خوردن بر چشم نهند چشم بر کرد اندر دشت فی اهل این و اعجز کن صنف
سیم که حادث کرد از رطوبت شود و لازم است حاریدن و مینا مذ این را سلاق
نقشه بدن از بلغم و فتنه و فتنه و سماق لکلاب بر ساخته آب آنرا در چشم کذا رند
صنف از سب انار گوشت سازند و کلر و عدس و کلر و هر روز بخام روند و
نقش دارد سلاق را نشان سماق صنف آن سماق را در آب بخوراند تا غلیظ
شود هاف نموده رها من فول جزء کا خور ربع جزو کثیر اسدس جزو مطبخ سماق
نقشه سازند بیک القند بقر استند و حفض و اما قی و شب یانی کوفته در چشم بپزند
و اطفال نمایند و غذا بخور آب **صنف هفتم** شترناق و این چشم فتنه است غامض
علی و سب و چشم شترناق شبیه بلوه علامت او آفت که بیک سطح شود آب رفته در
در چشم آفتاب را کمتر تواند دید و طبع بسیار و این علت غذا و در نزل در کام
نوع علی و صند و حجامت و تدریس لطیف و اگر مریض دستکاری و مکرده دارو علی
نمایند بدین طلا صنف آن مبر نشان یا میث اما قیام بد اندک زعفران ادره و گوشت
باب اس آمیخته بر جن طلا سازند و در در امور بپاشند و اگر رنگ نشود علی بپزند و دید
نوع نهم ج و این صلابت بیک است بر مریض که بشواری چشم حرکت نماید و نبضت بیدار

در دوسری تری و پوست چرخ چشم و این را پوست عین میگویند علی بن ابی طالب
حمام و تفریق سیر و من بنفشه بادام و کدو و آس و جرجیم سفید و شکر و بار و عن کل گذارند
لباب حله و کتان چشم را نرم دارد و درانی که در حله لعل الملك و بنفشه
بنفشه و بنفشه با من چشم بر بخار کتان دارند و جرجیم سفید و شکر و لباب اسفود با چشم
روغن کل فایده دارد اگر در بدن ماده باشد سبب بدن و غذا خفیف **فصل در حله**
حرقه و در انراض که در گوشه چشم مشغول **فصل اول** در حله که در حرکت یعنی غار و حله
سورش در گوشه چشم مشغول و ماده تیر است که در نزدیکی چشم علی بن ابی طالب
نار و عن کل گذارند و برود و حرقه که مذکور میگردد و بر بنفشه و بنفشه و در غلظت
پیلید زنجبیل از هر یک یک درم مایه درم چهار درم غلظت را می بخورم حله را کوفت
و پیچیده باب غره چند **فصل** بر درده نمایند و در چشم کشند و سوسه اگر ضرورت است
نمایند و سفید شکر مرغ و ناشاست لکلاب آینه در چشم نهند **فصل دوم** حله یعنی
زیادتی در گوشه چشم و سبب غلظت که جمع گردیده در گوشه چشم علامت او سفید
فضلات چشم از آنکه بسوزد و آن سفید و اگر در چشم بماند بنفشه و سفید علی بن ابی طالب
بدن از غلظت و بادویه حاد اصل حله نمایند مثل باسیکون و روغن شمشاد و شاف
فصل سیم در سیلان و دمل که آب رفتن از چشم و اگر در بین گوشه
زاد بگویم یک علاج نذر و اگر از چشم نقصان گوشت چشم که از او
بسیار کشیده یا بخرقه در چشم را بعلب مالیده یا آنکه بکشت کرم و درم دماغ
علی بن ابی طالب شانی که گوشت چشم بر ویاندر بنفشه و شاف مایه از هر یک درم و معال کب یا لی
مقال گذر معال نرم کوفته لسانی که در و نیکو نمایند باشد شاف سارند و این
نیز سبب پیلید زرد سوسه از هر یک درم غلظت از چشم درم دار غلظت در
کوفته باب سیمان نشاف سازند و اگر حرارت غالب بود این حله معال کب است
مغول تو شاف و منول مار قینش را از هر یک درم لؤلؤ بود از هر یک نیم درم شاف

مامیت و صبر ربع درم شات سازند لکلاب یا سمان و سر را در روغن بخت دو بار
 تراشند و بخت نمایند و طلا را از اغبار اسب و گندزد و گراناز و نمایند و اگر عضله
 چشم صغیر بود و در صوم و روشتائی و شاف علای که مذکور مرگه بر روغن بخت
 ده درم فلفل و در فلفل از هر یک پنجم درم زعفران درم کیم و پنجم نیم نمایی
 درم نیم پوست هلیله درم نوشادر درم زرد حوسه و مایه آن از هر یک یک
 درم شات مامیت مامیت درم نیم کوفته چند نوبت بآب غوره پیورده نموده
 بعد از آن شاف سازند چهارم درم دروغ و این اما سلت در گوش چشم
 میان پنجم و ششم و هرگاه سر کند غریب گویند و اگر دست برود و دریم بیرون آید
 و یک سدن او مشکل بود چرا که دام در حرکت و گوشش نرم و در آید بدین
 ناصور کرد و گاه باشد که از درون پنه سر کند و ریم از پنه بیرون آید علاج
 در کفالت کش میزد و مسهل و اسهال غذا و توتیه معده بکشد و اینون
 و الفلفل صغیر و اگر بشواریند و قطره از این شاف بچکانند و از خشک کردن
 صفت آن صبر و صطکی از زردت و حنظل میاوشان کلان رسیده است از هر یک
 زنگار ربع مسقال کوفته و بخت بآب حل نموده سه قطره بچکانند و بخوار دهند
 و بعد از آن دو قطره دیگر گذارند مدت یک هفته چنین سازند تا ناصور روی صورت
 آید و اگر ناصور قوی باشد داری لوس سود دارد و صفت آن حلزونی صبر
 مرمر سه برابر بپزند و بر آن موضع نهند در قانون شخ بطلی گفته است که بخت
 مالور لیت و نیم در میان تیره و کیه کرد و بر اینست او صدف پدید آید و آن
 صدف در بعضی سهرناخن و لوی گویند و حلزون آنست و اگر سر غریب بسته
 دریم بیرون نیاید هم بر در آب بگویند و چیز شمر عورت نموده و اندکی زعفران آید
 نمایند و بر غریب نهند نیم کسه و بخت پیور و غریزان میده و گندزد شمر عورت بر غریب
 گذارند درم سرون آمد و بعد از آن فیتله مریم زنگار آخته نهند و این در درم

تا خاک کسب و معرفت دزد در صبر زاک انزوت پوست کندر سوسن و بنفشه
 برابر یکدیگر کوفته و صحت لکهار بند و آنرا که آنجا تپا شده باشد علاج آنست
 که بستر کنند تا پاک باشد بعد از آن مشافیه محمول و دزد در مذکور بپاشند و در راه
 گذارند و اگر خواهند که دماغ نمایند این شکل میل زنده سراد و مطهر حنظل آنرا
 در آب کش گذارند تا سرخ شود پس گرد او را تخم کنند و بعد از آن دماغ کشند و در
 علاج نمایند و صبر دکنر سوده بر صراحت معکذ را در خشک مسب زنده دریم آنرا
 باذن الله تعالی **باب سیم** در امر ارض کوش و این سمل است بر شش فصل اول
 در درد کوس و این چند نوع است **فصل اول** دردی که حادث گردد از گرمی زان
 مسبب اولیای در آنجا بودن مانند یک آتش غلبه شش و در باد و باد
 سوسن گذاردن علامت او گرمی در سرد اندک در سردی در اکت یافتن از باد
 سرد علیهم روغن بنفشه یا دام و بنفشه و کرد و ازین روغن شیر گرم در کوش
 یا آنکه سه سکه درم سرکه و ده درم روغن کل بهم بوشانند و سرکه برود و روغن
 یک درم قطره سرکه در کوش بپاشند و اگر عظم بود بمرببه که طاقت نمایند
 ایضاً یا افیون حل کرده با اندک افیون ماست فاما میثا بر روغن کل آنجا
 شیر گرم بپاشند و بسیار از این ادویه در کوش نگراند که موجب نقل آن
 گردد و روغن خلل با اندک سرکه فایده دار و دهنده تخم مرغ و آب گود
 روغن کل و آب حی العالم بپاشند و سرعوت چند نوبت بپاشند و سردار
 آنست که طبیعت را تاب آورند و آگوی بخار و شربت بنفشه و سرکه بنفشه
 نرم سازند و شیر خرفه و کبجیه میل نمایند و غذا ماست و شیر یا عدس و شراب
 مرغ یا افغانا و کشیزه و آب تمهید و اگر طب بزم به آب بپوشد و ساق
 آب غوره و زمار ملینا **فصل دوم** در کوش که از سوء مزاج سردی
 شود مسبب از در هوای سرد بسیار بودن و در آب سرد در آمدن علامت او

در ارض کوش

اسباب سردی در رکوش علاج هیزم کرم و رکوش چکانند شل آب سبز آب
 پیاز سید و آب بابونه و مرزنجوش و بادیان و عنبر و دروغنا کرم مثل روغن
 و بادام تلخ در روغن سبز آب و روغن کل که در روغن چینه با کشند تا قوی تر از کوفته اند و روغن
 صندل پسته در روغن فرفیون و دماومت حمام کرم و سبز آب که کهنه گرفته اند فایده دارد
 و با روغن بنفشه بچوشند و سبز بخار آن دارند و چند پسته و اندک افیون در روغن زیتون
 بار روغن کل حل کرده در رکوش چکانند و جمیع آنچه در رکوش میکند اند باید که شیر کرم باشد
 غذا کوشت مرغ یا گوشت بجان که در آب آن کوفته بکشد و در روغن زیتون و قلع و
 مصلح در رکوش بجان کرده **نسخه سوم** در رکوش که از غلبه خون بود علامت اسهال روی
 کرم در رکوش و کرم سبز پخته در محل سبوح و علاج فصد قیفال و اگر مانعی بود از فصد جامعت نمایند
 و اسهال مصلح بپایند زرد و اگر قوی تر خوانند صبر و روغنهای که مذکور شده چکانند مثل روغن
 بادام و عنبر و اگر تکثیر نشود از جهت دانه یا دملی که در رکوش شده باشد آب تخم کتان حل
 و تخم مردانه و صورت در رکوش که از کرم تا چینه سازند و پسته و روغن بادام تلخ و روغن
 چکانند و بنفشه خشک و بابونه و آرد جو و کل چند و همه را کوفته با روغن کل یا روغن بادام
 بجانیه که در در دانه تمام آن جانی شیر کرم گذارند **نسخه چهارم** در رکوش که از غلبه صفرا شود
 علامت او در روز زیاده و سوزش و التهاب و خیردن و پتخا بر علاج اسهال صفرا که با
 بنفشه و مصلح بپایند و بعد از آن اسهال از رویه که در روغن زیتون مذکور شده و از بادام
 کرم که در رکوش ساکن میشود علاج تلخیص طبعیت و چیزهای سرد و رکوش چکانند مثل شیر و روغن
 در روغن و تناول صغای کسه و ماتی علاج آنکه در صغای کرم از باد کرم بود مذکور شد **نسخه پنجم**
 در رکوش که از جهت باد کرم از صغای کسه و ماتی کسه و سوزش سر معده و عطش
 راحت یافتن از آب سرد علاج اطریفل صغیر و کبکب و آب غوره و کشمش خشک و قند
 فیه بخار از سر سفوف س زرد و شاف ما میث بر روغن بادام و اندک سرکه که کهنه بهم چینه
 رکوش چکانند و از باد غلیظ که از صغای کرم برود میباشند علامت روغن بنفشه و اسهال و صغای کرم

آب و صداع اندک علاج سفید موده بقی در سها بلغم کجای آب و تقویت موده لکنت که در
مصلحتی دایم و بادیان باشد و جوارش عود و غیره فایده دارد و تقویت سر و گوش
بر و غنچه کل و زیت و غیره **فصل** ششم در در گوش که از باد غلیظ حاصل شود از فضل سر
که در سر است و سویی گوشها آید و علامت او آنست که گرانگی در گوش یابد و آوازها در
سر علاج تنقیح خوب قویا و ایاویج و غرغره بکنجینه و الکامه و سکنجینه علی بابا و غیره
نار دین و در غنچه قطره در غنچه تر برب بنویس از آب تر برب سه تنقال یا تنقال
روغن زیت مادی و تنقال روغن کل بخور نشاند و غنچه باقی ماند و آب برود و شیر
چکانند سه قطره و بیا باشد که بر اسرار سواد سواد بکوش رود در غنچه در آب
خوردن عادت دارد و شراب خونس و خیس خون پیدار شود الم تمام زایل گردد و در غنچه
کل که در دندان افزون بشیر آید چکانند فایده دارد و اگر ماده سرد بود و بهرگاه
بار و غنچه خنک و یار و غنچه بادام نجو شاند و سه قطره چکانند **فصل** دوم در اما
که در سینه گوش و در اندرون گوش نرسد آنداماس بن گوش که از بردن باشد
او اندک است و در کمتر دارد و درم اندرون گوش خطرناک و بسیار است و اما
علامت او اگر از گوش و غنچه در دکانی است بوجه علاج فصد فقال نمایند و اگر
بوجه از فصد حجامت سازند و اگر احتیاج مسهل کف مطبوخ سلسله و مخرج صدق
و روغن بادام تلخ و روغن زیت و کل و غیره در گوش چکانند و شیر عورت و روغن
فرغاید و درم و عین گوش آب غنچه و آب کینه و آب کاینه و طلاسان
و لعاب کبوتر و لعاب دانه آبی و لعاب شکر و باد شیر عورت چکانند و اگر در دکانی
روغن عین بادام و روغن کل و روغن کاه و مناسبت است و اگر از جهت کثرت
ورم مسهل بخارج گوش نماید این فماد گذارند و باقی اردو از هر یک نیم صفا
را کوفته و بخت آب غنچه و روغن بادام و روغن کل شیر گرم بنهند و اگر
روغن بادام و کل و شیر عورت در گوش چکانند و مرهم مردار سنگ علیه نمایند

از آب غوره و سیمان و آتار یا مرغ میلمانند **نوع دوم** درم که در گوش از خلط صغیر اثر شود
علامت او زیاد تر حرارت و سوزش با سایر علامات مغز اعلیه است بدن چهار ششده و مطبوع
بسیار و اصله مزاج و روغن که مذکور شده در گوش چکانند و در خشکی مبالغه زیاده از قسم
دوم نشانند در غذا و آدویه **نوع سیم** درم که از غلبه بلغم شود در گوش علامت او گرانی و
تند و درد اندک و لذت یافتن چنانی که م علاج اسیال طبیعت مطبوعه متوی بیا یار و تریب
و غار چون بود بدین حب ایامه فقر ادرم تریب و غار یون از هر یک ثلث درم تنوینا نصف درم
کوفته و با نیک شربت و دو قطعه و سکنجبین مثل غایب و و روغن فرفیون و روغن شبت
و در گوش بادویه کرم مثل بابونه و منقش و املیل الملک نرم کوفته شکر کرم طلا سازند **نوع**
چهارم درم که از سودا شود صلب میباید و درم کرم هرگاه صغیرای سوسه گذارند صلب
علاج آنست که محلا مثل چربیط که در روغن کلکاند اخته با سوسه گذارند فحادی که
اماس بن گوش را بنشیند و پیله و پیله طرغ فانی از هر یک پخدرم در روغن کلکاند
و خیر درم لیک کوفته نرم کرده آمیخته نموده بر آن جایگاه بنهند و سرب آب کشیده
بالند **فصل سیم** در سیلان چکر از گوش از جهت شوری که در دلبود و مور که در اقصای
گوش بود و درم و مانع آنها مسیت رفتن چکر مع عسل و عسل لخته بدن بچند و اسیال و اصله
تدریج در روغن کل و شی عورت را در گوش بنهند و صبر و در و کند و فون کما و نشان
است یافتند از مرم زنگار یا عسل مالیده در گوش گذارند اگر مرض دیر مانده شده باشد بر فسل
نزدیکی زنگار باشد در گوش بنهند و اگر زهر و کا و با بندک سرکه و عمل آمیخته در گوش چکانند
باید که کرم باشد صفت هر صفت جهت رفق حرکات گوش عمل ده درم سرکه گشته است درم
و نشانند زنگار فلیط کرم بود از آن درم زنگار کوفته مخلوط نموده فیتیل بر آوده ساخته
در گوش گذارند صفت مرم ایض که ناخت جهت حرارت بسیار و جراحت که در عیناء
نقد اسفیدان و صام پخدرم در ارنگ مکن درم موم سه معال روغن کل در از زده
مکن در گوش و بر جراحت بنهند **فصل چهارم** در کرکعش و باطل شدن ابرازین

چند نوع است **نوع اول** که حادث کرده از صفراء که بخار آن بر سر و عنقه و اطراف
رو و سر و تلخی دهان علاج استخراج صفرا بطبیخ هلیله و ملا و صفت حمام و آب انار
معصوم که با پوست خجسته یا کشنده که در گوش چکانند و روغن کلب و کند فایده دارد **نوع دوم**
که از خلط غلیظ که حاصل کرده علامت او کمر اندر در محل سجده و بی الم بعد از آن
او سوء مزاج ماده علاج مغنیه بختی قایا یا باب صبر یا باب و غیره یا الکامه و غیره
یا ایایه و کنجبین علی در روغن مثبت یا روغن سداب که در و صندل کمر محل
باشند چکانند و روغن بادام تلخ یا زهره گاو و یک قطره یا در قطره و آب شهاب تر
خاصیت تمام از اینها و جمیع آنچه در گوش گذارند باید که شیر کرم باشد و اگر با بونه
مثبت و آب انار و زونا و عاقر قرحا از هر یک متعاقب نموده گوشت مندر در گوش نه گوشت
کرم کرده گذارند و بر پس کردن و بین گوش گذارند صندل و بونه و غذا لطیف و منق
که از دماغ حاصل شود **نوع سیم** ترش که حادث کرد و از باد غلیظ علامت او عدم در
ثقل و کمر اندر و کرمی علاج بوره جیره و سرکه نیم جیره و افستین و صندل و روغن کلب
سحر جز در ریش نه گذارند او بیه را کوفته و بنزد نامتوی کمر در حمام سیم قطره
ش فیه جهت دفع کرم از ناز و کهنه از سر و رو باد غلیظ که در گوش بونه زارند
افستین از هر یک فندم فرغون و مع متعاقب قطنیم درم بنیره گاو و جیره سازند و اگر
معوک کشیدن دارد اول سر را بنخارانی که در با بونه و الکلیل الملک و ستر و غش و شاد
باشند در ظرف گذارند و گوش را بر طرف گذارند تا عرق کند بعد از آن دارو را بشیر عرق
بر روغن بادام حل کرده شیر کرم چکانند از برای کمر اندر گوش میشود علامت او در درسته گوش
و در آفرینها در در زیاده بوجه علاج روغن فندک کرم مثل روغن مثبت و با بونه و نان کرم
کرم گرفتن دیگر اگر گوش میشود علاج صندل و مثل روغن که در در روغن مثبت بادام
شیر عورت و آب عنب الثعلب و آب کشیز تر چکانند **نوع چهارم** که حادث کرد
از سر و اولدم در در ثقل و کمر اندر و کرمی که در گوش از جهت حرکت لبته شده

[illegible]

بگیرند و چون نند و آب آنرا صافی نموده بروغن کل بوشانند و در گوش بچکانند **فصل پنجم** در طنین
و در و آواز حرکتی شود و روغن کل در گوش و این چند نوع است **فصل اول** که از حرارت است
علامت او پوایس سبک است و خوردن او در پیه کرم علیهم السلام است که بروغن کل و روغن بادام
سرمه نیند و روغن کل و سرکه بهم آمیخته در گوش بچکانند و شیء حرارت و آب با درنگ فایده
دارد **فصل دوم** که از بلغم غلیظ و باد غلیظ که در مجاری گوش در آید علامت آن که فواید بسیار
که از سردی و دام طنین بود علیهم السلام گفتند دماغ مجرب و ابراجات و عطسه بصیر و گذشت و شربت
الاصول و روغن بادام و شربت در سر گذارند و با بونه و الکلیل الملک و بوننه و صندل
و سر بر بخار آن دارند و روغن کرم که در او چند پدستر با زعفران یا روغن بزر یا روغن بادام
تلخ که در روغن بزر حل کرده باشند بچکانند و بهای آن یک قوطیا چند مرتبه نمایند و در وقت
و یک از باد غلیظ تنها که در مجاری گوش در آید علامت او غلبه بر کرم است در وقت یافتن در
و خانه کرم علیهم السلام در حمام در آید و گوش بر طایق کرم دارند و با بونه و الکلیل و بوننه و شربت
بر آن دارند **فصل سیم** که از بیست طنین بود و در شمع سبک است و غرض از آنکه در گوش
و علامت علیهم السلام روغن کل که بوسه که اندکی آمیخته باشند و روغن بوننه بادام و غیره در گوش
گذارند شمع کرم و غذا قلند و افغان و قلند که در دماغ آب و فایده بر روغن بادام و شربت
سازند و دیگر طنین و در دماغ می شود و رافه را این که که از اندک محو علیهم السلام
گوش بروغن آس و روغن کل و روغن خلایق و افستیه و با بونه و بوننه و شربت و سر
دارند **فصل ششم** در احوال که حادث که در اصل گوش و جراحت آن و این است
عظمت و همچنین جراحت که واقع که در بستر است که بر سبیل جراحت خوب و واقع میشود
نوع است **فصل اول** که از غلبه فتنه ورم شود علامت او سرفه و ثقل و تنگی مجاری علیهم السلام
زان ماخذ و در کرب و آب کرم در روغن کرم که در آن در ادویه نکرانند **فصل دوم** که
که از موائع علامت او در دماغ و در گوش علیهم السلام متفرع صغیر و طلا از بوننه و
مار و روغن کل **فصل سیم** که از بلغم شود علامت او انتفاخ و سوزن و ثقل و حرارت علیهم السلام

و کلند و کجی غیر علی و قد اقلید و مطبخه و مخفف آب و طلا و محمل و ملین دیگر حرارت و شفا
کوش و این زخم است شتر اطفال را می شود از جهت سستی جلد ایشان علی حجت در میان دو
شانه و اصل گوش را غیر حرارت نشویند و صحت ماده شکنین بدو بوزان مردار سنگین
نرم گفته می باشد **باب چهارم** در اراض پینه و شملت بر صفت فضل **فصل اول** در
صفت مزاج کرم علت او آنست که احساس کرم غایب علی تقدیل مزاج بشریت با رخ و
کل باب صی العالم که کل همیشه بیمار است در و غن نیلوفر بگلایه پینه چکانند و خفته لعل
و کلاب **و آن خفته** کز ارزند و روغن کدو فایده ای در خوشی دماغ و وصل و کلاب کل
صفت و کافور و نیلوفر و باد زنگ و غیر نوی نمایند **فصل دوم** در او و ارام که حادث می گردد
در پینه و این چند نوع است **نوع** درم کرم علامت او سرخه روی و اندوه و در و علی نقد
و اگر مانعی باشد حجامت و روغن کدو یا رب صی العالم یا روغن نیلوفر یا اندک کلاب در پینه چکانند
و پینه و پشته فی را بفصل و پوش در سدی و شش مایه خشک زنده و حفض و کلاب و آن
فایده دارد و آب می بندد و آبی بخاری بشریت بپوشه یا شربت نیلوفر و آب انار یا می نمایند
کشک جو یا ماش متشرد و اگر اسفغانه و کشک و متق آب خزه یا آب انار و سرکه و روغن
سازند و آب با درنگ یا روغن کل یا کدو در سینه کز ارزند و فتنه در سرکه آمیخته اندک
بر کز ارزند و صند نوست در پینه نهند و آنه جو شش پینه خشک سازند و بعد از آن سرخه
کدو یا پاکه حر سبازند **نوع دوم** بواسیر انف و این گوشت زیادتی است در ارزند و روغن
علامت او سرخی سینه و غلظ آن علاج فصد یا حجامت و استخراغ بدن کبابی و مملو
نمایند اگر درم صلب بود بحدید و ادویه حاد و نیز علی نمایند که سرطان را با سهال در
و حسن بدیدر ملاطه باید غصه و اگر درم نرم بود بر عزم زنگار اول علاج نمایند تا به غنوت که در
دفع نماید بعد از آن شفته از گنز سیاه و شاک و انزروت و مردار سنگ کلاب و اندک سرکه
و کباب حکیه در سینه چکانند و صفت دوا که نافه است این درم را دانی در مقعد شود و توپال
این و پوست انار ترش نرم گفته فتنه در از لب زنده و اکثر ثب در پینه کز ارزند و اگر در

بواسیر پینه

در هر روز پیوسته و این
نوع اول است
فصل

مذکور گشت علاج نیاید باید برید یا برشته بنهند یا بر طرف شود باذن الله تعالی
در جراحت شکم و صورت از خلط غلیظ سوسه می شود علاج او هم مغز قلم کاو
روغن بادام شیرین با هم بگذارند و اندک کثیر و کل خیر و نرم کوفته آغشته نمایند و هر روز
چند نوبت در سینه نهند و آب گرم بشویند صفت دواء دیگر موم شعله روغن کل
سفید و مردار سنگ از هر یک شعله نرم کوفته موم را در روغن کداحه بمجروشند
ساخته مرهم سازند اما جراحت خبیثه را با صابون دایم بشویند و سوسه و زعفران
مرکی دمازد و شب عافانی و زرنخ سرخ نرم کوفته در سینه و مند و روغن بنفشه و مغز
قلم کاو و لاجاب آبی مالند **فصل** چهارم در رشتن سینه منتن سبب اورطوبات نیز است
که بدماغ میرود و موجب بوی بد میگردد در الف و اگر بر شکم سیریزد تغییر بسیار بدوی
و جان علاج غنیه دماغ بک صبر و لایح و غرغره بکنجین بزر در روغن دل که فواید چند
مزیه و سبیل و قرضل و سعد زین و صبر و مردان قیاد و از دشتک و کاخ و مجموع
نرم کوفته بر فیل کذارند و در سینه نهند و آب نودینه و صندل سوسه در سینه از آن
و سبیل و شک و قرضل و شک اندک بر شراب بنفشه اندازند و از آن در سینه چکانند
بیز غرغره کنند و سینه بول شتر اعرا بر و اگر کانت نشو بول هر شتر که باشد چکانند
فصل پنجم در خشم و قد شمش یعنی ناماشن س بوی و ف دشا م سبب
سداست از خلط غلیظ در دماغ حادث شده **نوع** اول که از گوشت زبادی
شود علیه علیه لم زاید **نوع** دوم که از خلط غلیظ که در مقدم سرت علیه علیه
بجوب و ایارجات و غرغره و سوط و آب چغندر و نودینه در سینه چکانند و دیگر از
خلط چغندر بدماغ میشود علاج کنند و شکم و سکه برینه بر کشند و سیر عارما
بونه و سفته و الکحل الملک در شستن و غذائیک در و در از سینه و زعفران باشد
لوت کبوتر مسل نمایند و ساه دانه مثل غبار بکوبند و بر روغن ریت آغشته
نمایند و دمان از آب پیر سازند و سبب پس دارد و چند قطره در سینه

در شکم سینه

بوی سینه

محتوی بوی سینه

و بنمایند تا غنی شود بجانب درون کشد آنقدر که امکان دارد و این را سه کسرت
 بنزند و اگر سوزش و درد شود در وقت بادهام و کدو و کل درین بپاشند و آب
 گرم بر سر بنهند **فصل** ششم در عاف و این گند لوگت **نوع** اولی خون سپید که از
 کثرت دم سوء علامت انتقای عروق و امتلاء و سرخی رنگ علیحده فصد سس از
 سقوط قوت رنگ با رنگ را هایش که محاذی بوجود گرفتن خون بتقارین عرض کشیدن
 از آنست بجانب مخالف غذا اندک در شوربای مرغ فتن آب غوره و انار و سیاه
 و زردک و لیمو سازند و مغز سرخ بهترین غذا ناست و تاثیر را غلبه خوششانند تا
 غلط بشود و با اندک قند میل نمایند و بایستوس گفت که بسیار کس دیدم که با شش
 آب سرد و خوردن آن در آب سرد عاف لیکن بایست در کثرت بخ و در بدن در دکان
 فاعه تمام دارد اندک سوکه و آب سرد عاف در دکان و پیچ فایده دارد و خور
 کتان آب کشیند و در سوکه قرار بدهند و ساخته بر مردم سرد و آشفانی است و کافور
 با کسره حل کرده در سینه گذارند و عدس و قش و مندل و حطی و مامیت داند کافور
 و کباب صورت و دانه برافویج و پستانی نهند و ماز و مرغ کوشند و عین رسا و کند
 و مغز سیاه و شالی و صبر و شب بمانی نرم کوفته در سینه دمنند و دستها در آنها
 و ضعیفین به بنزند و چایست مؤخر سر نمایند و بچشم بر چایست که خون از آن طرف
 می آید گذارند و بر میان شانه نیز فایده دارد و عصاره سرکین چهار در سینه بپاشند
نوع دوم که از تیزی خون عاف شود علامت او آنست که اندک آید و بسیار رقیق
 و با جرات و حدت باشد علیحده شکنجه بشیر بیه انار و غوره و ریواج و آنکه مذکور شد
 در سینه بپاشند و سینه تر فایده دارد و تراشه بختیا و بلغار سوخته طریقه شوقن او
 آنست که در کوزه نو گذارند و سر آن بگل محکم ستانند و در زیر آتش گذارند و یک
 مشب و بعد از آن نرم کوفته در سینه گذارند **نوع** سیم که شانه شدن عروق شریان
 که در زیر دماغ است علامت او آنکه بعد از خوردن سرخ و سرخ در چشم و
 از رنگ خفیه مثل رنگ رشته زعفران انقرض حق و خون که از رگهای دریدنی آید

رعاف صبیحه

رعاف لیس شریان

علی و یابیل لسانی و دست و پایی و اراضی صاده بوقشک **کرم** و **کشمه** و از ضرب و مقله
میوه و رعاف و لایم او دست اراضی و در باغ مثل و در اسکند و سبب و از
کنیدن افعی میباشند و اندک از او بخت یابند لیبید که عروق شرابین و شکم کشیده
شده و علیج بدار و سوزان که هر رک را راغ کنند غایند مثل زنگار که لبر که بپزد و اندک
اندک کمانده فیتله اندک را که بر و پاشند لیبید هر تر نموده در سینه بپزد و اندک زنگار
و کاغذ سوخته و خانه عنکبوت با آب برگ پید یا آب کنگر فیتله تر ساجسته در سینه گذارند
خون پسینه که در حاله خزان سقوه علامت لوز است که در سینه می پزد و در زرد زنگار
سقوه علیج بپزد و از آن است که از این بود که محلی که از اراط سقوه علیج بدن طریقه فایده
صبر و کند و در سینه کوفته فیتله که تر ساجسته در سینه بپزد و آنکه خون سیا و شاد
و کند و از آن است و صبر و مر بر آب بزم کوفته فیتله از گمان لبر که تر ساجسته ادویه
سورخیه در سینه گذارند و یک شب یا فی و ش سینه کوفته مثل غبار در سینه
و اگر سبب رعاف کرمی خون و وقت دوشیدن آن بوجو شربت عاب و شراب
خشیاش فایده دارد **فصل** هفتم در زکام و نزله اند و هر دو علت یاده
دماغ فرو آید بعضی طبیبان آنرا که سوی بینی آید و منفذی را بیک در زکام
گویند و آنکه بجانب حلق و سینه آید نیز گویند و این چند نوع است **فصل** اول که
از کرم زکام دماغ سقوه علامت او ظاهر بدن و کنیدن سینه و در سینه و چشم
حدت آنکه از دماغ آید در وقت سوزش علیج فصد فیتله و اهل الضار شربت
صفت آن سقوه مثقالی عاب و شبستان از هر یک سست محلول لکنت بپزند
کل سقوه مثقالی مویزدانه مپزد و آن کرده در سینه بپزد آب بوشانند و
نموده نموده فوس ده مثقال شربت پانزده مثقال در آب لادویه حل ساجسته باز
صاف نموده شیر کرم احتیاط نمایند و شک جو که در دماغ و شبستان و
صحنایش هم کوفته حوت بپزد و ماسند و شربت بنفشه و لوز از فصد و فیتله
ماده بجام روند و لعاب هم آبی لعلاب میل نمایند و از غلظت اعظم و شراب

رعاف بکانه

منع نمایند و صندل و شکوفه و دود نمایند در پیش پینه و شیره سوس کنندم برودن بادام
 و قند ملانما ایند از صندل از نمایند از آنکه بر پیت تکیه نمایند **فصل** دوم نزله و زکام که از
 کمر نفس و دماغ شعله و بسیار میباشند که از جسد بدن علامت او تیره نفس و تار و عروق
 و صندل اگر مانعی نباشد و تلبین طبع و کشک و با اگر اء عدس و شیر بیه بوفته و شیر و غلظت
 مرغ و آب آن اگر او ماش و موش و از شراب و جوز و ادویه که بخاران از شر
 اقیاب نمایند **فصل** سوم نزله که از مزاج سرد که از برودت و ضعیفی که بسیار سرد
 لبه می شود و ممتد میگرد و علیّه آنست که سر را بخرقه کم مایه و درش و از آن
 گذارند تا حرارت آن بپس سرد و سپاه دانه با از آن لطف دارد در پیش پینه
 دارند و از خوردن آب ملل غلظت نمایند و از بخور و بادیان و بسیار و شان و
 سوس بخور و نیز در کاسه آب با عمل یافتند اختیار نمایند و کم کتان لطف دارد
 نرم کوفته با عمل آمیخته میل نمایند و شیره سوس کنندم کفته با روغن بادام و عمل
 فایده دارد و غذا گوشت مرغ و اگر اء عدس که در دوشم و زردک و پیاز و کفاله
 باشد و نبات و ده مثقال و خشخاش صهار و معال کوفته چهار نوبت میل نمایند
 و بحام در آید و آب گرم بر سر بزنند و آب از پینه اگر بسیار رود و سخت بود
 قط نمایند تا تکیه یابد **فصل** چهارم نزله که از سرد و نفس دماغ شعله و فتنج نیابد
 از غذا بد و میرسد پس دایم چیر نازلی میگرد و علامت کاهلی و کلال هواست و
 شعله و کمر از سر علیّه از زن و نمک گرم و نان گرم بر سر گذارند و بر بخار پخته
 و سفته که آب بخور دهند و از درد شک و غیره نور نمایند و کلفت و عس و زخیم
 مراد از شیره اردش مصلحانه میل نمایند و اگر طبع تبض باشد کلفت و کلال
 را اگر تبض بر طرف شود قریص سفته با آب صبر اختیار نمایند و نمک و غیره و سرخ
 بود نماید و بخیر تجود و غیره و اینون کاهیر نمایند و غذاء لطیف از آب نخورند
 مرغ و تله و غیره نمایند **فصل** پنجم زکام که از بخار است صغیرا شعله علامت

نزله مایه

ادانده و سینه در طایف بنزد در و کمر جلد و آنچه از سینه آید کبر و سوزش و تشنگی
و در سینه اسهال و طبع و حیات شربت و شربت سفید و آب انار شربت و شربت
بکلاب حل خفته فاده دانه و عرقه بکلاب کشتن و با صفتی شربت بکلاب و شربت
سبب آن بازند و سنی را در آتش گذارند تا نیک کرم شود و در آن سرکه بر و باقی
بخار آنرا بدماغ بکشند منع سیلان نماید و ماده از غلیظ سازد و اگر بسوس را ببرد که آتش
بر آتش گذارند و با سنی کرم و بخار آن به سینه رود و نزل را بر طرف سازد و اگر سینه
دماغ خلط نماید و سینه کرم و کافور سوخته و غیره بپزند و به سینه دارند **در** سینه زکام
که از بخارات خود که در دماغ بود حادث که علامت او سینه حسیم و سینه دندان و یک
روز و طایف سینه سفید و فخال و الا حجامت و اسهال طبع و شربت بکلاب و شربت
صفت آن حسیم شربت نیم کوفته صهل متقال در یک کاسه و نیم آب یک شبانه روز و سینه
و بعد از آن بخار آنرا با لقی بماند صفت آن صفت متقال در وصل غوده باز
بپزند تا بپزد و آنرا یک شربت شربت با صفت فاسق آب میل نمایند و اگر زکام و نزل
میشود این یک در محل خواب اختیار نمایند صفت آن کینه صبر و سوس و سوس
هر یک برابر یکدیگر کوفته و پیچند و در دم از شربت بکلاب شربت عذاب فایده دارد **در**
به سینه نزل و زکام که از بخارات بلغم شود و این علامت بود از انواع دیگر علامت
او که از نزل و کاس و آب دندان و از نوزاد و اشامیدن در دندان مزه نیاید و سینه
مخلط غلیظ سفید از سینه طبع جلیبی علی و غدا شربت و سوس با عمل در دهن با دام و سینه
را بدین جهت نیم سازند صفت آن صبر و دم مصطکی نیم درم رب سوس بادیان فایده
از یک یک نکت درم مقل سوس درم باب کفش لب سازند یک شربت بود بخور که زکام باز دارد
کنند و سینه در سوس قط از یک برابر سوس را بگویند و قوی سازند و در دهن زکام
باز دارد اگر آب و سوس و در **در** سینه نزل و زکام که از سوس و سوس و این
کثیر واقع میشود علامت او آنست که در دندان کوفه طعم شربت سوس فایده و سینه حسیم

شربت سوس

قلم کا و عدس و الکلیل الملک و کل خیر و نرم کوفته بروغن بادام و عوم مرهم نمایند و اگر
فک اگر در میانده سعه بواسیر واجب است که شقی نمایند بر دراز و بطریقه جهت آنکه خون
خون قطع نمایند کل سینه و زعفران و خنزیر سیاه و شان نرم کوفته بپاشند و بعد از آن مرهم کز
باب ششم در امراض دندان و متعلقات بر چند فصول **فصل اول** در درد
دندان و این علامت نوع است **نوع اول** دردی که از کرم تشنه شود علامت او کرمی شدن
و لذت یافتن از کثافت و سوسه مثل آب سوسه در دکان گرفتن و سرخ شدن لب و درم و کرم
و کلاب در دکان گیرند و اگر کرمی نیاید اندک کفر یا کلاب و سرکه و سماق و عرق
کافور بآن و آب سوسه انجم که در و بر کخیار و اگر ماز و جو نشانیده باشند با سرکه در
دکان گیرند و روغن کز در دکان گرفتن فایده دارد و اگر درد قوی بود اندک افیون
و سرکه و نمک بهم آمیخته در دکان گیرند و کخیول و سرکه بهم آمیخته بر دندان نهند
غذا که در و آب حوضه و سماق و آب لیمو و آب تمر بند و آب انار این سازند **نوع دوم**
در دندان که از سوسه مزاج سوسه شود علامت او آنست که بوقت خوردن آب سوسه
و بگرفتن آب کرم در دکان کشید باید علاج از زکرم و نان کرم گیرند و مضمضه سرکه
در دکان فرج درم و لودینه معالی و سوسه و نشانیده باشند نمایند و بخ دندان بماند
قرص و زنجبیل و فلفل نرم کوفته بمانند و در بیخ دندان تریاق اگر چه گیرند و خردانه
الو و نمک کوفته بیکر آمیخته بر دندان گذارند و فلفل نرم کوفته بعل آمیخته
گذارند بمانند و اگر تشکین نماید باین داغ نمایند چند کرت و شیر و در لثه اگر چه بر گذارند
زنجبیل برادر سرکه که بعد از آن که سایر دندانها بر روغن کل چرب کرده باشند گیرند و چون
یا و قی سداب و خاسکین بادام یا صنوبر کباب و کباب و میل فایده دارد و در طعام
و ادویه کرم و زعفران کنند **نوع سوم** در دندان که از غلبه خون شود علامت او درم
دندان علاج فصد و حجامت و اسهال بچهار شربت و طبع چهار سنبه و چمن یا خشک در دکان
گرفتن چمن مذکور شده و اندک افیون در روغن کل صل معوضه یا کلاب سینه یا کز
سخ دندان گذارند و غذا بخورند که قشق او آب تمر بند و حوضه و سماق باشند

کرم فوزه باشد علاج آنست که شخم کنند و بفرالنج و تخم از هر یک بر آب بکینند و یا بپزند
بناخته دو غنایند و دمان بر بخار آن دارند کرم او آید دیگر نیز از تخم دیوسم
کوفته قرصه سازند و در بنمایند یا بنویس و سرانویس بر دندان نهند **نوع** نهم
دندان که از جهت شکستن یا کوفتن و الی بیخ دندان رسیده باشد علاج آن
روغن و افیون و شتر گندم کوفته محلول سازند بشیر و بر دندان گذارند
و اللدغ نمایند بزیب یا بآب **فصل** دوم در مرضی یعنی کند شدن دندان و این
است **نوع** اول که از سبب خایع و راقع و فوسل و زدن بجزای ترش علاج آن
دندان بر کباب کرم یا منقوز کرم یا کرم فوزه تخم مرغ کرم و خاصیدن بکلیت الحقادیم
و یا دایم و منقذ ق فائده دارد و بیخ دندان بنمک مالیدن و خاصیدن ملک یا دانه
بنا بکرم گذاشتن و دندان بر و غنم کل مایه و عن بلان بار و حق کوسن چوب سازند و غنم
بآب گاه و بیگاه و اگر ضرورت شود ایان اندکی درین غره گذارند **نوع** دوم کند
که از خلط ترش که در سر معده بود و اثر آن بر دندان رسد علامت او جگر ترش
و جگر صفت دمان علاج آنست بدن از بلغم ترش و قرفله بکلی دارد و آب
زراوند طویل و منقذ بادام تلخ مالیدن و خاصیدن **نوع** سیوم در تغییر رنگ
و صفر طبعی مفاکی دندان و سبب او بخارات غلیظه است که از معده مرتفع میشود و بر
دندانها اثر را بر کرم اگر رنگ از زرد است دلیل صغیر و اگر سیاه بود علامت
و اگر سفید بود رنگ که بیخ دندان بعد علامت بلغم علاج آنست معده
هر یک از اینها خلط و تعویب دندان بسنن مناسب که داند اثر را جلاد
موجب کف دریا نمک آه و خور صدف و صدف از هر یک بر آب بکینند و نهند کوفته
دندانها را بدان بشویند و اگر بغل کشند را اختیار نمایند و اگر رنگ دندان
بد و در س صفر و خط باشد که بعد از آنکه مضمضه آب عجب التعلب و اندک
مانند در دندان گذارند و اگر رنگ دندان سیاه بود بچوب کبر و ان

و اینم چون دانه و مصطکی نرم کوفته مار و عن کل بمالند و اگر زنک او سفید باشد مصطکی و زعفران
نرم کوفته یا زعفران و جوی آمیخته نموده دندان را بدان مالند و آب لادن و کلندر و کلندر و
نماید و شام بزکوی و پیچ هر دو سوخته با کف دریا و پوست بر لبه نرم کوفته سمون سازند
فصل چهارم در نوزده شدن و سوزش شدن در چینه دندانها و این چهار نوع است
اول آنکه از لطوبت عن شحم و در اوقات دندان میاه گردد و بعد از آن نوزده شود
یا بیز و علاج فصد تیغال در هر سال سه کرت و اگر مانی بوم حجامت نمایند و نموده جلعان
بکشد و یا با بیه قیر و غرقه باب انارین و آب لادن نماید و صندل و سعد نرم کوفته در
دندان مالند و مصطکی که در رو آس و کلندر و شب بوشانند باشد نمایند و در سوزش
دندان عاقر قرحا و یا با بیه و قفل و قسته از هر کدام باشند نرم کوفته گذارند مجرب است
در دندان متاثر را گذارند به باشد شیر و آبغیر و صلیقت و دوا دیگر که دندان ساشند
سکه و شرم و بار زینون نرم ساجسته بطحان چمن نموده بر دندان گذارند و دوا که بر
متاثر گذارند در دساکن کرده بر بزرگ قفل و یک کج لعن کفش بری نرم نموده بطحان
طحان روغن لیت که از درخت عرق گیرند و غیره چمن ساجسته بر دندان نهند در را کشند
و بعد و اگر تا کل و سوزش و اندک بود لبان بتراشند تا هوا که در و باقی آنرا بپزند
و باغ نمایند بعد از آن بروغن زیت و آب مرزنجوش بمالند تا دیگر نوزده شود
از زعفران و سبیل و عیس لب و طریب مزاج و گذارن سفید و تخم مرغ و لوبان
بکوبند و روغن بنفشه با دام همه آمیخته بهم نایله دانه و غذا کن و قند کرده و باغ
علیه خیار **نوع** سیم که از سوء مزاج سه و شحم علی کفش چمن نام در دمان مثل زنجبیل
مصطکی خائیدن و مضمضه آب غلبه الثعلب که در دمان و قرحا کوفته باشند نمایند
و چهارم نوزده شدن و پاشیدن دندان دندان که از گرمی و حرارت بوم علاج
و دیگر نوزده شدن اینون یا آنکه حوال دردی بروغن زیت گرم نموده گذارند یا حوال
در دمان ساجسته در ماست و گذارند و کرد دندان را در چمن کوفته باغ سازند **نوع** پنجم

در ترک اسنان و افتادن آن و این چند نوع است **نوع اول** از جهت شست و نشستن و
موضع که دندان از دم بر آید میشود مثل آنکه صیاب را لبیب و شیر و صوف بدن این
را میشود و این قسم کمتر علاج یابد دیگر لبیب سرخ و خشکی مزاج میشود چنانکه سرخ و شیر
بعد و این نوع علاج بخن یا بد **نوع دوم** جنیدن و افتادن دندان که از غلبه سیرک است
آنکه سرخی بسیار کشیده یا فاقه یعنی که مرض کشنده علامت لاغری بدن و خشکی در
تن و غرر چشمها و در رشته نقصان الم بنوع علاج ترطیب مزاج خصوصاً دماغ را بخور
شربت فواکه و روغن صندل و تقویت پنج دندان از طباشیر و کلستر و عسل و گلاب
سماق و پوست انار و هلیله زرد و شب یامانی نرم کوفته و پخته در دندان مالند
سیم که از طریقت بود علامت است رخا و لثه و دندان کلان و در محل سخن کردن کفک
سیلان لعاب و سردی بخ علاج او علاج فالج و مضطرب بانی که در دوشاه بلوط و
واقایا جو شامیزه با منند نمایند و طلا ناء گرم و سونبها کالض کرم بر بنویسند سیل
پوست هلیله سرخ پنج بند از هر یک برابر بگیرند و بر پنج دندان مالند
از جهت ورم لثه و شسته دندان میشود علامت است سخت در دوشان علاج
میقال یا حجامت و کرمال و کشا شش کشا و سردی کالض مثل کلستر و صندل و هلیله
و طباشیر و کلستر نرم کوفته مسنون **نوع چهارم** جنیدن دندان **نوع پنجم**
نقصان کوئت لثه و جوزه شدن گوشت پنج دندان علاج فصد میقال و حجامت
و تناول سماق و آب انار و جواهر حلو و اندک گوشت سیل نمایند و کند و زرد
طریقه و جنه سیاه و شان و پنج کوس کبوتر از هر یک برابر بگیرند نرم کوفته بر
دندان که از اندکی چندین دندان لبیب ضربه و سقطه مر باشد علاج بدر و ناء کالض
مثل مروت است و شب یامانی و عصاره کلستر و سماق و از صیغ ناء محکم دندان را مالند
و پوست در زبان حرکت نمیزند دیگر اگر جوانند که دندان آسان گنده شود و پوست شاه
و پوست پنج کبر و پوست حنظل و عاقر قرحا نرم کوفته بر که آمیخته سه روز بخورند

یکت بر پنج دندان آسان کنده شود کندن آن مایه که کهنه و بزرگ آن طلا
نمایند پنج دندان مسک شود آسان کنده شود **باب** هفتم در امرض لثه و پنج
دندان و شش و تسلیت بر چهار و فصل **فصل** اول در اورام لثه و این شش است **فصل** **فصل**
اول که از غلبه خون بود علامت او در در باض زبان و سرخی و التهاب علاج فصد و فصال
یا جایت در چهار رک که بر لبها کشاید یک زیر زبان و اگر ساکن نشود سهیل از چهار
شراب و غیره سازند و مصفیه الکلاب و سماق که در وصل کرده باشند صفت نموده نماید
یا بایان الحل یا آب غلبه الثعلب و غذا گوشت مرغ قتیق سماق یا زردک یا آب عوزه
و اگر درم لکس یا بد و در لثه اثر محکم و درم بماند مصفیه بآب کرم که در و روغن بادام
یا لعل باشد نمایند و لثه را بر و عن حرب سازند و اگر درم عظیم بود تحلیل نیابد آنرا بکشد
و مایه جراحات نمایند **فصل** دوم در ورم که از ماده صغیر است علامت او در در
و راه دست برویند خون از موضعی که او ساکن شود علاج فصد و فصال
و شستنی و آب انارین و آب بخرندر و مصفیه سبزه و آب غلبه الثعلب که در
لثه بوش بند یا بغیره نمایند **فصل** سیم درم لثه که از رطوبت فضل بود علامت او ساکن
در لثه آن و در ورم ملخ علاج مصفیه بآب جمل و زیت و مالیدن آن بوسل **فصل** **فصل** **فصل**
در ورم لثه علاج او که ناز و تشب و بولنت انار ترش و سماق برابر کوفته بپوشانند
مصفیه نمایند تا آنکه ادویه را نرم کوفته بر پنج دندان باشد و سورخا کوفته در
لثه مالند دیگر اگر جراحات قریب بود و نقصان در گوشت پنج دندان شده علاج آن
فصد و فصال نمایند و اگر مانی از فصد جاحمت و معده بدین بمطبوخ بعلیه و غذا
گوشت مرغ یا بزغاله منق سماق یا آب عوزه یا زردک و آب انار و اجتناب از حلوا
و شستنی و آب و کاه و دماهی و شیر نمایند و فصد و فصال در لثه نمایند صفت آن که فقا
و فعال زرد پنج سرخ و زرد پنج زرد و ابیک نف داده و خفته و شب بمانی از هر یک
در ورم لثه کوفته بر که قریب سازند جهت فصد و فصد کردن گوشت لثه که متعفن

و جهت دفع ابتداء دندان فائده کلی دارد و مضمضه سه مرتبه که گفته که بدان در وقت خوردن
جوشانیده باشند و در وقت بل در لثه دندان مالند بعد از آنکه مضمضه کرده باشند و در وقت
کوشش فاسد آن دفع شود و عرق اسفند یا بامیدار سنگ عسل نمایند و بعد از آن مضمضه کنند
که در وقت ساق و بازو و سینه و پوست از آن چینه باشند نمایند تا لثه محکم شود و اگر در وقت
نیاید در آن نمایند و اگر گوشت از لب آن در اوقات مانده کافور و عود و بویک استر در آن
در بصل و سعد و گل سینه سنون نمایند دیگر اگر کلمه در لثه از زر طوبه که در وقت صبح
عسل اسهال بنیم و مورد و فصد یا سلق یا سلیم و سوسن لثه عرق زنگار یا کوشش
بر آرد و در آن زردت و تخم میا و شاک و پیر سا و سان و گل سینه از هر یک برابر کافیست
پاشند و بصل و روغن زرد و کاد و غل نمایند **فصل** در سستی لثه سبب از صیقل
شدن بسیار مثل نمودن علامات او آمدن تخم و واجب است که در عسل
تا خیر نماید تا بمجر بدان نکند که دندان تا بمیست عسل مضمضه ساق و گل سینه
کلاب تر کرده باشند یا سرکه تا در دهان آید یا زیتون یا کلنا چینه باشند نمایند تا لثه
به آب و سرکه چو شام زاماز و عسل آن در لثه در سرکه و آب چینه مضمضه سازند
اگر سوزش طاهر که در لثه بر دهن مصطکی مضمضه نمایند صفت آن روغن کل یا زرد
بشمال مصطکی کوفته دو معالک لثه نرم کوشش تا مصطکی حل شود بعد از آن
در روغن مورد فائده دارد و از جهت انقطاع قوه این روغن فایده دارد شاه بلوط که
کرماز و سماق و شب یمانی حب اللسان سه را بکوبند و به لثه پاشند کمون جهت
لثه در این زمانه کعبه رنگ بر روغن و پوست پسته نرم کوفته سنونی کرماز و در
هر یک دو درم کل از من و ایسل از هر یک درم و در صندل نیم درم نرم کوفته
لثه مالند و شب یمانی و ورق مورد کوفته و قند یا عسل بهم آید که سنون سازند
را محکم سازد و دندان را سفید نمایند و دیگر تخم کل و اگر نباشد کل و زردک و
مازو و ساقه هند را جزا بر برابر بیکند و کوفته استعمال نمایند **فصل** در صفا

و غرض

در ناسور باشد ناسور است علامت او کوفت زیادتی و صلابت و ملندی آن علاج
آنست که او را قلع فزون پاک سازند پس از آن این ابرو باشند که باز و عاقرها
از هر یک درم کل خشک و کبابیله زرد متقالی زعفران و کلنا و دامیران از هر
یک در درم کل خشک و کبابیه و نوشادر و کف در یلایز هر یک نیم درم کافور
درم کوفته و چینه برو باشند و مضمضه بیک که در عاقرها و کوزان و وصل کره
نمایند و پس از حل او صفا و اخیر نمایند و غذا مرغ و تیتو در آب آن غوطه
دهند و ماش و توت و اگر اسازند و اگر غلیظ باشد قطع نمایند و این از اجمال دست کار است
نوع دیگر از ترسیر کودکان که دندان ایشان بآسانی برآید علییه آنست که فک او را
بعضی مومنی که محل بر آمدن دندان است کنزای نرم و صرب بمالند و هر چه بر لب و حریف
مخ و غرض که گوش خفته و که در عین بادام و موم در وصل نموده و شیر شکر اند
موم دندان مالیدن نوع مکی و اگر در در قور بجه و طفل اضطراب نماید
انگور شفا بخوشا نند و آنست بدان چرب نموده هر زمان در فک مالند و نباید که
چیز خایه یا ماده تجلیل خرج نشود در محل ظاهر شدن دندان مگر کردن و بنا کردن
در هر چه در دندان در کوشش روغن بادام و کل شیر گرم نموده و سه قطره بکافور
باب هشتم در امر این زبان و دهان و کبابیه علامت و موم آن و شملست
فصل نهم اول در سوزان گرم که علامت آن کوفت و سوزان در این چند نوع
نوع اول سوزان گرم که سبب آن بسیار که سوزان علامت او سوزان
در است علییه فصد نمایند اگر امتلاء خون بود مضمضه آب لاله و سرکه و کلایه
و غرضی نموده بادام و روغن بنفشه و کافور در دهان گیرند و شربت نارنج و فربه
در آسمان و آب غوره و این در دهان گیرند مغز تخم کدو و ضیار و بادرنک
در درم ضم کوفته و خشک نش از هر یک درم نرم کوفته و موم
دهان بگیرند ناله دارد **نوع دوم** سوزان که از سبب برودت در زبان است

ابار و غنم تر پیچ دندان نیند و آن سوزان
سروغن کل بنزند

ادر ام زبان

بواسطه غذا سرد و اشرس بارد علاج مضمضه آب شیر کرم یا شراب کرم باسل
سدر کرم نمایند و بکفند سلیمانید و در عن مصطکی و جوز بویارنگ جزو سوسنیل
از هر یک دو جزو نرم کوفته حب سازند و خاکسخت در زبان گیرند و غذا پاک
و خوش آب دار چینی و ادویه کرم سازند **نوع** سیم سو مزاج زبان که از بیست
سوه علامت خشکی زبان و درشته دمی آب و دمان علاج غذا ناه و شیرین که با آب
بجو و لقا آب و اسفول و غرغره نمایند و زبان به وضع با دمان حب سازند و دیگر که
رطوبت میباشد علامت از کثرت لعاب لنج علاج مضمضه لب که در و سانی و ندر و کثرت
و کمزوری و اقا قی نمایند **فصل** دوم در ادوام زبان و این چند نوع است **نوع** اول
درم زبان که از غلبه خون سوه علامت از سستی و درد و بیاد آب و دمان و در
و انتفاخ آن علاج مضمضه قفال و فسد رکنه زبان و اهل که شربت و مطبوخ
ترید و حب لایح و اگر دراز و متراشند و در حقه نمایند و مضمضه آب کاهو و آب کشت
آب غلبه آب کاهنه و کلاب و سماق نمایند و آب کرمب باندک لعاب
کمان و نزدیکی الخطاط یعنی لکینه یافتند و درم غرغره بآبی که در و نشسته و با بون
نمایند نمایند و آب انار میخوش و شیر غرغره و کتجینه و آب هندوانه و آب کاهنه
سماق و آب غرغره و خوش آب و قلع کد و آب انار نیز بوزند و اگر درم بکر دراز
بآبی که انجیر و کرم و جوش پخته بپزند باندک روغن بنفشه یا دارچین و بنفشه
اگر درم از کرم به جهت نفخ آن آب کرم و روغن مادام شیر کرم در دمان
کنایه به جو و اگر کرم مضمضه کشته تازه و مسکه و روغن گل و در آخر مرهم اسفند
نوع دوم درم که از صفرا سوه علامت از صورت زبان و شدت درد و سوز
مثل علاج دموی و اگر از صفرا سوه بعضی کثرت بر دارند و آب بنفشه و انار
و شربت لیمو و نارنج و آب هندوانه می نمایند **نوع** سیم درم که از بلغم سوه
از سفید زبان و سار لعاب و عدم درد و سستی و دمان علاج مضمضه سر قوی

مایه ای و مصفیه آب عمل و آب کار عمل تنها در دهان مالند و غذا را بخود آید
 و مطبوخه نمایند **فصل** چهارم در مسودا و علامت او و در زبان و حکم جلد و
 زبان و صلابت و نرم علی و استغراق مطبوخ ایتون و سپهر از غذا را غلیظ مثل
 گوشت آب و آب و کاه و مصفیه شیر نیز مانند روغن میوه و نیل و مایه ای که در
 این کوه نشاند و آب کم گمان و در زبان روغن که در موسم اینها باشد مانند
 روغن مسوس یا سر مرغ و بطور دهان مالند و اگر غلیظ و نرم باقی ماند و
 مانند دیگر در زبان بسبب زردی و غم میوه و علامت و علامت آن
 خواب آمد **فصل** سیم در انتفاخ زبان و سپهر آمدن آواز دهان از بسیار روزه و
 ضد قیال و مالیدن زبان آب لیمو و سرخ و در لایح و انار میوه و شش تا آب بسیار از
 بر در اگر کشین نباید بنمک مالند و در غذا اسحاق و آب غوره و قشق سازند و دیگر
 از بلغم لزج میباشند علی که به حال آب صبر و ایاب و مالیدن زبان بنمک و سرکه یا
 فلفل و اگر ماده بسیار غلیظ بود و نوش در و سرکه زبان را مالند و غذا گوشت و صافیر
 و قلیه مطبوخه میل نمایند **فصل** چهارم در مصفوع و این غذا ایت که اندر زبان
 آید مصفوع را در خواسان رخ گویند و این علت را بدین نام از بهر آن گویند
 که در سبزی رگها و رگ شبیه بدولت و سبب او غلط غلیظ میوه علی
 فسد که به حال و مالیدن بصبر از زو و طو و یک لایت انار و در این
 و زانج و اگر نیک نشو شق نمایند و این دولت کار سیت **فصل** پنجم در بطا
 زرق و آن بمبسته میسد که کم و سرد را کم مرد زاید فضل از آنکه ترش و
 نماید فضل و نم نماید سبب او و طریقه فضل ایت که بر صفا نمرد که بر زبان و
 دهان است آمده و استلال بطریقه آنکه دهان مزه در او معلوم نمایند اگر طعم
 تلخ است صفرا غالب است و اگر شیرین بود و اگر ترش مزه است سودا و اگر بی مزه
 است و آب در دهان مزه بلغم غالب است علی که سرخ را که باطل نماید اگر خون

در انتفاخ زبان

در خنثی

در بطا و زرق

غالب بود فصد غایت در کرامت بود لب ایام و اگر منزه بود صراط شریف و اگر بود
غالب بنده مطبوع انتمون و غوغا و کجین و از جهت بلغم با کلامه و سر که در کلام
خود و دیگر از جهت مسکه میشود علامت مقدمه عالم علیهم السلام خلط غلیظ و منفصل
و الکلامه و تجسیم و دیگر از جهت تغزق الصال و الا علی که گفته اند صحت الکلامه صحت
فصل هشتم در کرامت زبان از جهت که زبان میشود علیهم السلام مذکور شد و دیگر از
زبان از جهت حرارت و پیوستن به علیهم السلام است که کردن و پیکر را با
کرم می اندوزد و غوغا می آید و می شود و نیز شکر کرم می اندوزد و سر کردن و در زبان
و دیگر نقل زبان از رطوبت از دندان علیهم السلام استخراج خلط غلیظ و شربت از
و ملقط و خصل و غوغا از خود دل کوفته بعل و الکلامه و سر که چند روز
بر بهار و چون از غوغا فارغ شوند از کرامت در و عاقرها و طفل و خود
برابر بگویند و در زبان می اندوزد و غوغا و شربت و در زنجیر و طفل عاقرها
خود و مویزج و سحر و نمک می اندوزد و سپاه دانه و زنجیر و شربت و در آب کجین
و غوغا می اندوزد و چه که در دندان کینه صحت علیهم السلام الانباط جود و صلیت
حب مخوفه در زیر زبان می اندوزد و مصنفه بعل که باب کرم صل ساخته باشند
نماوند **فصل** نهم در قلع و این جراحت است که در دندان و زبان میشود و این
نوع است که **نوع** اول که از کرامت بود علامت از سر و حرارت و از دندان لب
بسیار آید علیهم السلام فصد یا جامت و اسهال و مصنفه لکله در و سحاق انداخته
یا کینه باز که آب کشیده و عدس و سر که مانت القطن و کسرخ و آب کاسه و سر
غوغا می اندوزد این قلع اطفال شیر خوار و پیش از این می اندوزد و از مصنفه
ما جامت و کنگ جو یا ماش معشر و اگر در آب مرغ غذا سازند و در دندان طفل
و سحاق و کشنده و کنگ و کسرخ و غوغا می اندوزد و سر که کوفته بعد از آن که در زبان و غوغا می آید
چوب ساخته باشند یا کینه و مصنفه بر و غوغا می اندوزد و سر که فایده دارد صفت و او

و یک کتیر منقش است طباشیر را بر از هر یک و قند مقدار نیم نموده بسیار اند و غلبه
 عاقل در اندک نش در کوفته اند با سیر که غرضه نمایند در اگر کوشش قوی و با غلبه ان بخواهد
 کافور من کسبت طباشیر و کل سر و سماق دو از جهت قلع سینه کم کل ماکل سینه و
 طباشیر و نشسته و عدس و شمشیر و کشتیز و سماق و سیرک صفا و عاقل و قند از هر یک برابر
 نبات با قند مقدار مجموع نرم کوفته در دنان نگاهدارند و بعد از آن از آن سرکه و کلاب
 در و غش کل در دنان کسند **نوع دوم** قلع صفرا و علامت او زردی از رنگ و تلخی دنان و
 سوزش و زیاد تر انده علقه صفرا و طبعی به سبیل آب میزند و در شربت بنفشه و غذا
 مرغ منقش سماق و زردک و آب غوره و تمر و باقی علی و دمنوی صفت دواء نافع بلیه
 و فندل سفید و کم کل ماکل و عدس و کشتیز و طباشیر نرم کوفته در دنان یا کسند و اگر
 طفل بود صاحب قلع اتمام بعلی و صفت نمایند **نوع سیم** قلع که از بلغم شتر شعله علقه
 سفید رنگ دنان علی و صفت به آب و جب صبر و کفنه لبر که در دما میران
 و بلیه و عاقل و قند و موسر و جوشانیده یا شند یا در آب کوفته در دنان یا کسند و یا
 بقند یا لند یا کتب یا منور در دنان یا میران و کفن روا قفا و ساقی و هند نرم کوفته
 یا کسند و یا عمل نیز آمیخته در دنان یا لند و نمک عمل فائیده دارد قلع بلغم را
 شکر یا الکام در دنان کینند و الکلیل الملک و لقا تخم کنان و اینها را از کوفته و
 صبر و باقی جوشانیده و آب آنرا در دنان کینند در اول علامت در آخر آن فائده دارد و
 صفت و دنان یا لند و غذا فکیه و مطبوخه و اگر طفل بود صفت را علاج نمایند **نوع چهارم**
 از سودا و کوفته و آن بر تر منقش است از جهت آنکه مفضی بالجماله میگرد و علامت
 از سودا زبان و الم و حرارت و نفع علی و اسهال و عطش و انیمون و در اول نمز ساق کا و طلا
 نمایند و ساق و سیرک صفا و قفا و بیج نسوسن و ستر و زعفران برابر کوفته در دنان یا
 و مضمضه لبر که در و جوشانیده و بعضی مثل کراز و داقا و ماکل سینه و عدس جوشانیده یا
 نمایند و کسند و دوا دیگر از این نمز عاقل و قند و سماق برابر کوفته یا کسند و دوا دیگر

قلع صفرا و

قلع بلغم

قلع سودا

از کتاب

کتاب آملک و حاکم

حب اللسان و قرفه و آمله و سوس و سنبل و پوست استرخ و مصطکی از هر یک برابر و سنگ
ترنفل و جوز بویا و کبابه و ریحانیل سیل نرم کوفته بمویند و رانه پیرون کرده باندند و بار
مقدار جوز سیل نمایند و در دهان گیرند فوغل و قرفل و خوا و بجان و عاقر قرحا از
یک و نیم تک و انکی کوفته و بخت لبش آب حب سازند ماکلاب **فصل پنجم**
که ف و عمو یعنی کوش میان دندان که بسبب طوبیته فاسد که از سر لب فرو آید
علامت آنست که اگر مصغه کند چیز ترش باشد و طوبات لزج بدلول بدفع برزد
و مع پندرات که نباید علاج نموده و مانع بچوب آب انج و صبر و عطره بکند و کلاب که در
برگ مور و دکن رویشانیده باشند یا قرفلی و سوس و مشک بکلاب خوشانیده باشند
خوشه سازند مصغه و دیگر قرفل بزرگ از مصطکی جوز بویا از هر یک و درم نرم کوفته
در خرقه گمان بزنند آب ماکلاب بخورند و عطره سازند در صبح و شام و صندل
و سدر در دندان مالند و دیگر از صفت ف و عمو که وایم از میان کوشست دندان چنان
آید علاج مصغه که کلاب و سماق **فصل ششم** چهارم بوردان که از فساد دندان و خورد
شدن آن میشود علاج کردن دندان و پاک ساختن آنچه در واکمه از پیرک و مصغه که
و دماقی و آب یک پال که در عاقر قرحا و کنار و خوشانیده باشند نمایند و در دندان
را پاک سازند و خلل و شکستن و نشسته بر و غش کل حرس ازند و بکوبند آفت که در بینی بوی
بدان دندان میشود علاج نموده و مانع بختن بکلاب و اندک سرکه **باب نهم** در امراض
که عارض میشود در حلق و لپیات و اباب و حال ایات و غلج آن است که
فصل اول در امراض لپیات یعنی کوشت پاره که در اباب و ک و کام بجهت
میگردد مراد از انواع درم **فصل اول** درم که از قنر بویا علامت از سرخ و لپیات و
آن و اندوه و الم و راقصی فم و اذی یافتند در محلی که صغیر و بزرگ علاج
طبیعت بقلوس خیار ستر و ترنگین و عطره ببرب شاه لوت مارب **فصل اول** ماکلاب

باب پنجم در دفع نما که فرو آمده گفته اند احسنه با مشند و اگر بدن نیک و غرضه
 بکلاب و دیوبت انار و از دوسمان و طب الاس غامند و کشک جو یا روشن با دارا
 شربت **نارنج** و آب الوی بخار و تر بنند اگر قبض بود و شربت پیر و رب
 پیر و کبیر اگر طبع گرم بود و غذا گوشت مرغ که منق سمان مارب انار بود **دوم** با
 لیا که از صفرا بود علامت او شکلی و خشکی و کان و در دفع علاج تلخین **طبع**
 ضار است و تر کبیر و غرضه آب غیب الثعلب و آب گاسه و رب منق و ترب یا
 ل الجمل و کلاب آب کسند و لعاب اسفول و کاهیم آب و صندل و در کان
 گفته غرضه سازند و آب کشک جو بر و غرضه بادام و شیره غرضه و کلاب حشیش
 و غذا مرغ قق آب انار سازند **فصل** سیم در رسم بلغم علامت او رطوبه و گرمی
 رنگ و قلت در دفع علاج معنته بدن از بلغم و غرضه بشریت سکنجبین که در قینه
 گفته حل کرده باشد یا آنکه ده اخیره و سیمیز دانه سردن کرده و شانه و در
 آن الکامه آمیخته نماید با قط آب عمل و اگر قوی تر و ایند اندک است در مخته
 و غرضه سازند و کوب بخت بخور نمایند و دانه بر و در اندر غذا خود آب و دینه
 مالک است **فصل** چهارم در لیا که از صفرا بود علامت او صلابت مایل به رطوبه
 گفته بدن از خلط سودا و عطلون و غرضه آب الکامه و رب شاه توت
 عا و در حوا و علاج بریدن بخورید بشرط آنکه تمامی لیا و درم ندر کشته باشد صفت آنکه
 مکنه شیت بریدن او محلی که اصل لیا و درم بجوزیرا که در نیز وقت افات
 بسیار مقصود است و در زمانه که سر لیا و درم ندر کشته باشد و بعد از **فصل** پنجم
 در بریدن او فایده گفته اند **فصل** دوم در تقویت لیا که در وقت متدن و
 اندک و پیچ درم علامت او آنکه بیاید در لیا آن را کو یا چتر معلق آویخته در
 حل است و هرگاه دمان بکشد و در زبان پیرون آید و کان بره که لیا که در از
 است از آنکه بوده و این دو نوع است **فصل** اول از جهت حرارت و رطوبت **فصل**

علامت اوج حرارت دانند و علاج فصد و باقی علاج که در درم مذکور مذکور شده
دوم که از بلغم و کثرت رطوبت بعد علامت اوج حرارت و بسیار آب در
علاج غرغره بجا و اصل و آب زرد فاقه و کلاب را بشرباب خوشنمیز و آب انار که
بشورده باشند غرغره نمودن فائده دارد و شب یاقی و شله بزکوهی کوفته اندک
در دهان دهند و شب یاقی کوفته بر لپها گذارند و طلا بنیمایه سر از غایت
و کل از منی ماکل سر شوی سخته با سرش در غول ماسکه و آب که در درم مذکور
با منقذ آینه نموده گذارند و از جهت افتادن لپها ماز و دکلان روشت در برابر از
بکیندر نم کوفته بکفی بر لپها گذارند و اگر اصل لپها باریک شد و سر لپها غلیظ شود
آفت که غرغره آب کرم که در روزفت حل کرده باشند غلیظ بود از آن غرغره بکنند
قالب مثل آب انار که بشیم او عصر کرده باشند و آب عنب الثلب و آب کشتر و اگر
تشو و اصل لپها باریک شود و غلیظ و سفید گردد اندک از زعفران و غرغره بکنند
و سمان نمایند و اگر کفر ظاهر گردد در حلق کل محشوم و کل از منی و صحن عجب باشند و در
از سکن بسیار و فراد زدن منع نمایند و صواب است که او را بنهند و قطع
نمایند که در بریدن خطر عظیم است **فصل** سیم در ذبحه یعنی در هر که حادث میشود در اصل
از جانب حلق و در گوشها و لوزیان و پیش حلق از منی گوش تا این مثل طوق
جهت این را نام ذبحه گذاشته اند علامت آفت است که در نباشد بلکه چنین
اگر حسد نمایند و سببه از پیشه بدون آید و نتواند که حکایت و چشمها بسته رفته
از زبان آید و در حلق پیسته درین موضع ظاهر شود و اگر درم در ظاهر حلق بود
و اگر درم ظاهر نباشد صعب است و این نوع است **و** اول ذبحه که از تحفه
غلیظ شود علامت اوج ضیق نفی و علامت حرارت علاج فصد و فاقه و طلا بنیمایه
آب فواکه و شرکبیز و صحنه نرم و آب آلو بخارا و آب کنگ جو مار و غرغره بجا
و اگر طبع نرم بود شربت زرد فائده دارد و پوش در بند و نفی و کل از
و ضدین از هر یک برابر کوفته بکشد و آب کشین طلاست از در و غرغره بسیار

در روغن بنفشه پخته ما کنند و آب شاه لوت و آب کبر نماهند و غذا اگر آب بنفشه
در بنفشه و آب انار بنفشه سازند و اگر در رم تحلیل نیابد غرغره بشیر کرم و سکه در روغن
لام فائده دارد **در رنج** دوم و سکه که از خلط غلیظ بلغم بود علامت ارضی نشی علامت
درت علاج حقنه حاد و غرغره بر ب چون آب لیمو و آب کبر و غذا خفتم کوفت
س متش در شوای مرغ و اگر دیر ماند و شود که سرد و جابر نشی تنگ شود غرغره بعضی
س و انکور شفا و حکم مرداب شش گمان و غنیه و اگر سرد و بر هم کافور و زعفران
س و کندر و صغیر و بر یک برابر بکنند نرم کوفت به حرارت ما کنند و اگر سر سبز علاج
س و رقیق که سفید بود رنگ آن قطع نماهند بعد از آن غرغره بمای و کل مختوم یا کل ارض
س و اگر اگر ارض غرض کرده غرغره بسفیده بچرخ و روغن کل فائده دارد **فصل** چهارم در
س خنق نارسیده هوا و مطلوب نشی شش است و سبب او آنکه در رم در
س خنق و دیگر از جهت زایل شدن فقره از فقرات رفته از موضع خود سبب ضرب یا غلط
س با غلط در رم عضله که مل بر اخل نموده یا از جهت تشنج عضلات یا از صدمه یا غلط که
س عضلات و در این ارضای کلی گویند و بدترین خنق بود و کرضاق لبیب
س مقدار مسل اسراع خنق حیض و خنق نفس میوه و کاه مشعل میوه و ماده خنق است
س میوه ذات الریه و بعضی اوقات نازل شود و بعضی بر کسب کرد و کاه نازل
س و در دل آید و خنق قلبی حادث شود و موجب هلاک گشته و بعضی اوقات بعد از
س و موجب در رب یعنی سکه در آن شود و موت صاحب خنق سبب تشنج است و در
س علامت خنق مطلق دشوار نشی و سر حزن و در زک شده ماندن و ثان و بیرون
س زبان و تب و رفته چشمها و کشته ماندن و چیز بکند و رفتن و بسیار که آنچه در
س سینه بیرون می آید و بسیار است بود این خنق و در باشد و از خنق شل صوت
س و کام شده و اگر زیاد کرده و علاج نزارد و زمانه که و ثان که خنق شده باز مانده و

او سپردن آید و بین نشود که در کجا درم دارد این صوب ترین آن مضافت در علاج این
درم چهار است **اول** خنق که از خون غلیظ شود علامت او سرخی روزی و املاء عروق
الهیپ در حلق و شیرین دمان علاج فصد قیفالین و حجامت ساقینه و اگر احتمال مایه در دهان
خون کند و فو آنکه در دهان که نوشته نزد یک رسد و حال نیک شود و اگر قوت ضعیف
خون اندک اندک کبر نبض است اندک سقوط قوه با امتناع نفس بد می باشد و اگر حبس خون حبس خون
با امتناع معده و فصد مایه و حجامت سر ساق نمایند و از غدا عایم مقام فصد گفته نزد یک
قوت بعد از آن طبع را تاب فواکه نرم سازند و مطبوخ خیاض شراب حقه نرم و حجامت
پشت و بر زیر دهن و کتف و میانه چهار بند نمایند که این در حجامت و اگر این بند می
نمایند و آب بگو در عین مختصر کتف با نمک سیل نمایند و غرغره کتف و کلاب و کتف و کتف
عذاب به آبی که در و عدس و تخم کاه بود و تخم کاه است جوشانیده با نمک و رب شاه توت
دارد و اگر در دوزخ بود و پوست جویز با نشتر آغشته غرغره نمایند و اگر درم ظاهر شود چاک نمایند
چهار روز در حل شود غرغره بکثیر منقح مثل انجیر و معین در آن پیرون کرده و خیار
عاب و العمل یا خمیر کدوم باب انار نیز حل کرده یا آنکه عدس منقح و کل سبزه و مرغ سحر
هر یک سه مثقال باب بخت نند و صاف نموده غرغره سازند از جهت آنکه منقح می
نیز و در آن تخم مرویش نیز آمیخته غرغره مالش و شکر و روغن بادام و مکه شیر گرم را که
ترخوارند تخمیز در آب حل کرده غرغره سازند و اگر درم سرد و سرد و سرد و سرد
آید غرغره بکسر و روغن بادام هم شیرین نمایند و اگر جراحت باک شود و زرد
و ناسته و کسار و روغن بادام هم آمیخته غرغره نمایند و اگر خشونت در دهان
بلکه اسهول و خلط در روغن بنفشه بادام غرغره فائده دارد و اگر سرد و سرد و سرد
کرده و غنید شده و نرم کشته را بکشت یا با لیس زیر سازند تا سرد و در دهان
در و قبض معده مثل عوزه در یوانج و شاه توت و آبی و سیب ترش و عود
سبوش بار و روغن بادام نش سحاق در شش و غرغره و غرغره در دهان

تشنه تر باشد و خود آب در آخر فایده دارد **رفع** و دم خنک که از جگر **علائق** او
شکی داند و خشکی دهان و تلخی آن علاج فصد و تلخین طبیعت آب نمک در اول
بخار آب انار میزد و خیار شنبه و آب شنبه که در وعاب جو شامیده باشند و شنبه
منش و غرغره لب که و کلک با کچین در آب شنبه لوت آب سبک الحبل و بزر قیاس
با مالیدن فایده دارد و بعد از روز دوم و سیم غرغره کنز با محلول مثل آنچه در رفع
در روز مذکور شده و شش غرغره و آب هندوانه و لعاب اسفول بشرط چغنی نش مثل
فایده ندارد که ماده را خارج کنند از ریشه لوت و قرا قروت و دولانه دانه
کرو و در وعاب دایم بار و عن شمع بهم آمیخته بر کلوکز انداخته و غذا عدس و شنبه
در وعاب دایم شنبه و غرغره آب لسان الحبل و دوا شقی و آب عنب الثعلب که فاشق
و کلک با شقی و در عن کل نیم قاشق بهم آمیخته نمایند و درین قسم مبالغه در سبک
تر طبیب زیاده از رفع دمو سازند و در رفع دمو مبالغه در تحلیل نمایند **رفع**
سیم خنک که از بلغم سودا علامت او تلخی در دهان و چشم و سفید روی و کثرت لعاب و
در ریه صندریه کوفه و بزرگ و شور در دهان علاج فصد و کبک قیاس و حقه حاد و
قوه بالکانه و عمل با کچین عسل و آب ترب و ضرول و میوینج و عاقره خا و فلفل و
سبک نرب جوز و آب بادیان از هر کدام آنچه میسر شود کوفته آمیخته نموده غرغره سازند
در ابتدا از ریشه لوت مخلوط سازند با بکانه و در انتها عاقره خا و میوینج و اگر علامت
طبع بود شنبه حجامت بر کردن کند از ریه و سبک نرب تا آنکه عمل بلاد طلا سازند تا آله
مغصه زد و آب ردان کوه و غرغره لب که و عمل آب خل ساخته فایده دارد و
شاکر خطا طیف لبید آمیخته غرغره نمایند غذا شیو بسوس کنند ما شمر و قدری آب
در فایده ندارد و خوف آب و زرده کم مرغ نیم پخته اختیار نمایند **رفع** صرام
شقی از سودا علامت او صلابت و رم و کبودت رنگ علیل و خشکی دهان و
زردی و حالتی شبیه بملد در موضع درم علاج فصد با سلیق و حقه متوسط و غرغره

از هر یک دو درم اینون و بادیان و رب سوس و صغیر از هر یک درم فایده
نرم نموده و بپزند و غذا بخور آب و زرده تخم نیم جفت و صغیر از هر یک درم
بخش و روغن بادام مالز از آرد باغلی مالز از آرد کتان ساهنه با شند سل نمایند و صغیر
که از کتفه و صغیر و صغیر و بادیان و دشت سته و کم کتان و قند یا نبات ساهنه
اوقات اختیار نمایند و در زمان که بدارند **فصل دوم** کوه صورت که از سوس و رب سوس
و صغیر که عارض میشود در صغیر و قصبه راعلامت او آفت که عارض این است
والم را فایده کند و غلیظ نماید علاج غره آب که در اینون و بادیان و صغیر سوس
از هر یک مثقال خوشامیده باشند و صغیر غلیظ نماید و اندک عاقر قرحا مخلوط نموده
غره سازند و زنجبیل سرورده و کبابه خاییدن او از رصاف میسازند و شربت
الاصول و لوق از کتیره و لقا شیم ابرادیه را بر آینه غره سازند و موی نه
و نبات تنفل سازد و غذا بخور آب و قلیه خشک دیگر کوه صورت از سوس و رب سوس
میباشد علامت او شسته و در اکثر اوقات از غبار و دود میباشد علاج
سوس باخم و یا کشک که با روغن بادام و لقا و سوس و قند یا نبات و صغیر
نافتد و شور یا مرغ قصبه و زرده مرغ نیم کوچت و دیگر کردن از صغیر فراید و نبات
قور میسازند و حادث میشود صغیر و درم و الم در صغیر و قصبه شش علاج حمام
اسایش و زرده تخم نیم جفت و شیر و شور یا مرغ با اسفناخ و صغیر سوس و از آرد
حوار فایده کلی گفته اند **باب سوم** در امراض که در قصبه ریه و فنج ریه و کتفه
و استخوان و علامت و علاجات آن و شمل است که بیست و فصل اول در صغیر از هر یک
جهت آفت قصبه شش بعد و این چند نوع است **فصل اول** از جهت نزله که در ریه
علامت و علاج او در حال که از نزلات که بپسند و قصبه ریه را آید و در ریه
و دیگر سرفه اندک از کمر قصبه ریه میشود که سبب عارض شده علامت او در
و اندوه و شکنجه یافتن از هوا و سرد آب تنگ علیها و قند یا نبات و سوس

در کوه و لقا

از زنده سوس که کوفته مال
ده مسک برده فاسق ارجح کرده
کوه

بوجه

فصل

فصل

کلت

است عدد و بستان که عدد و بستان و معال بقند سه معال بزنده چهار روز
 بخانیند و کتبه و صغی و غزی و مغز که و بادام حبیب و در زمان که در لعاب بجم آبی یا
 شربیه خشنی شش یا بیشتر متغی و غذا اگر در آب مرغ و اسفناغ و اجصاب از
 غذای شش و از غریز که کثرت کلام و از غبار و دود و چیزهای شش غایب **نوع دوم**
 از جهت سردی و بیس کف و اکثر حدوث این سرفه در زمستان بود علامت او
 سکن شدن بدقول حمام و آب گرم خوردن و چیزهای گرم میل نمودن علاج شربیه
 بر مغز و سازند از پیچیده و صغی و کسوس سه معال شستان سه عدد مویز و نه
 پیرون کرده سه عدد بخور شش از دود بقند سه معال شربیه ساخته سه روز اختیار
 نمایند در هر سه یک نیم لعل یا بقند شربیه ساخته بار و عن بادام فایده دارد و کتبه
 صغی و غریز و تخم کنان لاف داده از هر یک دو معال نیم کوفته یا بیشتر متغی قند
 ساخته در زمان که کثرت غذا و کثرت کبوتر یا کثرت آب یا کثرت کبک که در درازینه
 بود و پسته و از پیچ شک و ناطق علی یا مغزی پسته و شربیه شربیه فایده دارد و از
 اکثر آب کسوس و چیزهای بار و پیچ غایب **نوع سوم** سرفه که از سبب سردی و رطوبت
 در ریه و یخچه و سرفه علامت او بسیار آب دهان و گرفتگی در آواز و احسان
 صحت علاج غرغره مایه که در و این خون و بادام و عسل جوشانیده یا شند غایب و در
 حار و اصل در و عن بادام و عرغره آبر که در و صغی و کسوس کبوتر و عسل جوشانیده
 یا شند و زنجبیل پیور و در و عن و عسل و سیاه دانه و اگر در پیچیده و عسل و ماء الاصول
 حب صغی و کبک یا پسته یا قند و عسل و غذا از پیچ آب و طبعانات و کثرت کبوتر و کبک در آوی
 گرم **نوع چهارم** در سعال سرفه حرکت که دفع نماید طبیعت از وی و الم از ریه و آنچه متصل
 بدوات و این چند **نوع است** **نوع اول** سرفه که از گرمی مزاج میسند و شش خشک است او را
 ساکن بود در مواضع گرم یا بجز گرم توره دود کرده علامت او سوزش و اندوه در سینه
 شش و تشنگی دایم و عسل به واسطه و از و رالت یا فخر و سرفه در و خشکی و یخچه

دریاد تر نشتر از زار و سوار کرم علاج فصد یا سلیق الرکون زاده نه و انوشیروان
از فصد و آن شک جو نبات و شدت بهفت در مقابل عتاب است حد سبستان
عده بر سیاه و آن متعارف آن در یک کاس آب بخوشانند و بچهل مقابل
لغوام آورده به بخور و زهر یک عاشق و سبب بهفت عاشق آب حل ساخته اختیار
نمایند لوق و خشخاش بر بخور و زهر یک عاشق و سبب بهفت عاشق آب حل ساخته اختیار
بهره شغال کثیره سه شغال صغیر در مقابل نیم حنظل را شکر کوفته یا صغیر در یک
آب بخوشانند تا لقی نمایند صاف کثیره و صغیر را نرم کوفته بلیغ شکر آبی و آب سبستان
و پانزده مقابل نبات آمیخته اند که شکر دهند و در نیم میل کنند و این قرص نیز فایده دارد
رب سوس و بنفشه یک در یک سه شغال مغز شکر خیار و تخم خرفه از هر یک دو شغال
شکر کبکین چهار شغال نرم ساخته بلیغ شکر آب و محلول قرص حل کرده اختیار نمایند هر یک
و سبب بهفت با آن شک جو یا شکر یا آب حل کرده اختیار نمایند دیگر در حال کرم
بحر به موهه شیر شکر تنها که در زیر زبان گرفته اند در شام در وقت خواب چهار شغال
مقابل نیم سرفه تسکین یافته و طبع را نرم و تسکین حرارت و تشنگی نموده دیگر
حب در دمان کبکین رب سوس چهار شغال نشسته و کثیره و مغز بادام شکر و صغیر
منوشه از هر یک دو شغال نبات بهفت مقابل نرم کوفته بلیغ آب و آب زرد صبا یا کلان
مقدار با قلی دودغان نگاهدارند و در کوبولت غالب به صفت نمایند آن که در وقت
سبستان بخوشانند باشند و در مقابل روغن بادام اصافه عصفه و عسل نمایند و لوق
فائده دارد صفت آن که اسهول و آبی از زیر دود و فاشق و نیم و کثیره و صغیر
بادام موثر از هر یک سه شغال متغیر و پانزده از هر یک پانزده مقابل شکر خاشاک کوفته
بلیغ شال به لوق سازند و اندک اندک در دمان گذارند و سبب را بوی نام
بماند موم سفید بار و غنچه کل یار و غنچه بار و غنچه بادام حل کرده و زردن زان و شیرین
دارد و آب با قلی نار و غنچه بادام و اسفناج و اندک شک و کوبه منافسین

در دماغش متشنج گردد و اسفغانه و کشک جو بار و غنچه با دارم و با چوب و مرغ و قند
 کتف بنفشه و انیسون نمایند و صبر سوس با قند و روغن بادام و اگر حرارت نبود
 زرد و تخم مرغ سم چیت و شکر و شکر میانی باشد **نوع دوم** سال که از بزرگوار است
 و کشک صحرایی و آنست که در هوا سرد و سالکان کشته و صحرایی است و سال
 در متغیر و موط نموده علامت او اسب بر در سینه و او را بافتن از هوا
 و راحت یافتن از هوا و گرم و حمام و قلع طش علیج کلقت علی آب بخیر و زنجیر
 اصل سوس جوش نیده و لوق گرم از نادان و کم کتان و قیصر نوق اده و صلب
 صغیر و منزه است و غنچه با دارم و صغیر آکو و کثیره و قانده و بدل آب غسل آب کرده و در
 اصل با چم کتان نقه اده و اندک فلفل آبیته لوق از جهت ضیق نفس که از بزرگوار
 بعد از صغیر در دم غنچه با دارم تلخ متشنج دوازده درم رب سوس بخیر و عمل بقدر حاجت
 و از این انچه خشک و جو با دارم گفته اند قطع سعال مزمن نماید و عمل را با آب انار جو
 یا نمایند و غنچه از کوفت خرگوش و طيور سره و مخوف آب که از کوفت مرغ
 بعد و آتش اگر اء عدس و صبر سوس کندم که در قند و روغن بادام بعد و کوفت کرسفند
 را قلیه گرم سازند بمغز پسته و اندک فلفل و آب بادیان تر بقند جوش نیده فائده دارد
 موم در غنچه در سینه مالند و ناطف از عمل که در روغن است بعد و اجتناب از هوا سرد و آب
 سوس که بعد و چیت بنفشه نماید **نوع سوم** سال که از بولوت و حکا کشش بود علامت بولوت
 که در وقت حرکت زیاده میشوند در حالت کرسکی و کشکی و از حمام و از صحرایی که در
 در راه دیده یابد و ضیق نفس و عنت بنفش علیج اگر کتف بود در راه از آب
 و شکر پسته و عاب کینول و آب خیاز جلاب و قند و معقد و در آب اولیاء چم آب
 که در راه و این حب در دنان کینول رب سوس در معقال کم کرد و منزه و چیت بنفشه و سوس
 خرفه و صغیر و کثیره از زیر یک مثقال بلع کینول بزنند و حمام فائده دارد و صبر سوس و
 روغن بادام و کثیره که جو زده باشد و کوفت مرغ و با چم کوفت پسته و با لوده که از قند پخته

باشند ناروغن بادام خوشیاش **فصل** چهارم که از رطوبت ریه و سینه صاف و عارض
میگردد مشایخ و پیران را در کینه که رطوبت غالب بود بر میزان ایش علامت او
کثرت خیر آمدن بشرطه بعقب خواب و خرجه در سینه و حسیه ن یلم در صحن
علاج سینه بدن از یلم بقدر و ارمال بود از نفع اگر املا بود از یلم و شیرین زردی
موجب بخورده عدد حلیه بمقال سوسن چهار مقال بر سیاه و دشان در شقال پوست
کوفتش و بادبان و بجم کوفتش از هر مقالی زدن سه مقال بخوش نند و یک چهار مقال
او در دهانت روزی احتیاج نمایند دیگر این دو انماست خلخل زرد و ندر صحن مغز بادام
دار چینی بر یاز فنجین از هر یک دو مقال نرم کوفته یا چهل مقال عمل آید نموده شربت
مقال را در دو مقال گرد و مقال بادام تلخ دو دالم حلیه درم بعسل باند و اگر شربت
خواب منع نماید صافچه در شرب سرارام گردد این حب در دمان گیرند صفت آن
کنند از هر یک مقالی اینون نیم مقال نرم کوفته هر چه مقدار باشد باز زد و غلظت
بآله خشک مافوق آب و حمام گرم موی و ریاضت پیش از طعام تحفید صفت
الحان و غنایه و از شورایی حرب و از قو که ملا حظه نمایند **فصل** پنجم
که از خلط غلیظ که بسته شده در ریه سینه سرد و کبیر ناله و فقله ایت که از غلظت
غلظت بدن مازمده بسوی سر رفته دل بسته آمده یا آنکه از جهت آفتاب یا از جهت
کمتر در مایه کسوف و جهت صنف مایه بینه ریخته موجب ضربه علامت ادا است که
بعقب زکام بود و بدین کار خلطی لزج غلیظ پیرون آید و کرازی در سینه دل بسته شدن یلم
در دوا حس سینه و سحر سینه و اگر قیق بود دلالت بر کند بر ابتداء نفع و اگر
معدل بود دلالت بر نفع دارد و اگر یلم دمان غلیظ و کبیر و زردی در ریه حاجت
و اجتناب باشد دلالت بر غثت دارد نه بر نفع علاج مطبوخ زرد کبیر بر سوسن و حب
عدد و زبیب پنجاه عدد بر سیاه و دشان سه مقال سوسن چهل مقال پوست سح بادبان
سه مقال سوسن کبیر و دو مقال بخوشانند و شصت مقال قند بقوام آورند یا در

بصغیر زرد

سعال

سعال

یکی تر تکبیر در بار یک داشتی با هفت کاسق آب حل نموده اختیار نمایند و اگر در
سینه حرارت بر بویخ سوس و پستان و یک کف جو کشک کرده بخت مندر آب
از صاف نموده میل نمایند و در تر تکبیر حل نمایند و مقدار یک گرم روغن باد
افاضه نمایند حرارت سینه را تسکین نمایند و بخور نیم کوفته و کشک جو و از کاردان
بخت مندر و آنرا مسلمانند صفت **جی** که سینه را از خلط غلیظ و ضربه و ضیق
نفس را فاده دارد و بادبان رب سوس از یک دو مثقال شکر کوفته مغز بادام
سه مثقال فلفل نیم کتان صهار مثقال نرم کوفته نمایند یا نبات برابر مجموع نرم کوفته
بلباب نیم آب رب زرد صفت **جی** دیگر مسو علیک البطم مرا بر برابر افیون ثلث
نرم نموده جربانند و یک صب یاد و در در دکان گیرند علیل را را لبت رسانند و منع سرفه
شدید نماید و احتمال نکنند در سرفه که از رطوبت و شش بسیار آمده باشد افیون
و نیم کافور و زبر البیج جهت نفس را تنگ سیازد ماده خام میمالد سبب ضرورت
و تخم فایده دارد و غذا کوکب مرغ یا کو سفند جوان در آب آن کشک کنند یا اگر
و قلیه کرب و او دیه کرم از در حصه و فلفل فایده دارد و گوشت طیور سرفه
و بدل آب شربت بخت دماء العسل سلیمانند **نوع هشتم** سرفه که از گرمی و حرارت صفرا
در شش شود علامت او عظم نبض و خش و حرارت و تشنگی و برفه آنچه آید بک در در بود
علیه فصد و تسکین حرارت بشربت نارنج و لقا پیچول و قند و شربت بخت و قندهر آن و
آب کشک جو و لوقات سر از لباب آبی و کتیده و صندریه و لباب آب پیچول و نبات
و طلا و سکه از صفدل و عرق میزشک و بوم روغن از زعفران که در بادام در شش
مالیدن و شربت آنچه در سعال از حرارت مذکور شده **نوع نهم** سرفه که از ماده سودا
در ریه است او آنچه آید بشربت سیاه و کدر و بزرنگ یا سایر علامت سودا علان
و کس از مسوس کندم بقدر ماعل و در حال سودا و غذا و آب گوشت مرغ یا کو
و سفند جوان **نوع دهم** سرفه که از ماده یتز که از سز حلق و قصبه ریه آید علامت

ارواح من بنو ل صدر که حلق و مجاری تنه می رسند و تقدیم کرم و حرارت
و سوزش و اندر د و د غده الف و مجاری الف و رفت آنچه مراد و شیرین
ماده اندک بود و سرفه خفیف و اگر ماده قوی بود سعال شدید و بد بود و اگر
مانده شود و سرفه بسیار کرد و علامت این سرفه آنست که آب شکر در دست
خواب غلبه بود و علاج سرفه خشک اش اختیار نمایند و غرضه بکل سرفه در
عده هفت مثقال که زنجبک گویند و در مثقال بگوشت نند و آب آن غرضه
و اگر خون غلبه بود و مالتی بنا شد و قصد نمایند و سرفه نرم فایده دارد و شراب
و خواب بر تفران و در این مطبوخ اختیار نمایند و سرفه سست و سست
عده میزدانند و پیرون کرده و هبل عده و هفت و در مثقال به لوسن سعال آنچه
عده بگوشتانند و بخت سست مثقال یاد و چهار یک ترکیبین بگوام آورده
قاسق شربت را لغت قاسق آب یا مطبوخ رو فابریع و سبب زرد و در مثقال
عنا بپست عده سستان و هبل عده و بخر یا نروده عده و سوسن سست
موزدانه سردان کرده پنجاه عده و سست سست مثقال کثیر و تخم آبر از یک مثقال
بگوشتانند و بخت بگوام آبر و بعد از شربت بد و ساعت ماله ساعت است
بار و غن بادام و مانند بافت اختیار نمایند و اگر در آب کشک بود و سست
و باقی بگوشت نند و اگر سست و اگر طبع قبض بود این شربت میل نمایند و سست
عنا بپست عده و سست سستان سست و در یک زمان سست سست سست
مثقال در یک کاسه آب بگوشتانند و مانند و سست سست مثقال کثیر و سست
ممنوعه صافی ساخته اختیار نمایند و بختی که در سست سست فایده دارد و سست
مثقال سست بادام سست سست سست سست سست سست و کثیر و سست
و بعضی حل نموده قند نباتات بخت و سست سست سست سست سست
صنع عرب و کثیر و سست سست سست سست سست سست سست سست سست

بشر

بشید غریب یا بواب تخم آب را اختیار نمایند و جهت کرم و خشونت سینه این ادویه بسیارند
 کثیره و غیره **البته** آب را در یک قطعه خنک یا خنکاش یک مثقال و نیم تخم کوبوس دو مثقال نمایند
 یا نبات ده مثقال نرم کوفته و سارند یا قرض بعد از آن اختار نمایند و آنچه نزلد در فم
 نماید و زدن خنکاش **البته** کرم را کشتن و خوردن درایم کلاب به پیچ داشته استنشاق
 نماید و خود را ببرد و عن بادام و ناطف و با پوره فایده دارند و سر را تراشیده و لکل را برین
 کمال ختم آب لسان الحمل آمیخته بر سر طلا نمایند و در سر روغن بید که در خنکاش بپزد
 کوشانیده باشند بمالند صفت روغن بید آب برک پدید آید و روغن کخز کوشانند تا آب
 برود و روغن بمالد و با قلی و کندر و وس در عرقان و قند بسوزانند و سر و پنبه برین آن
 دارند مانده را از زرخش باز دارد و دیگر سنگ اکرم نموده سر که بر درخت پنبه دارند و غلظ
 صبر بوس کند یا از آرد با قلی بشوید و قوت جلا در فم نزلد و یا بر آنکه چمن تر گرفت از
 صلی بر آرد و روغن بادام و قند اضافه نمایند و عدس بکوبند و روغن بادام مالند کثیره
 غذا سازند و زرد تخم مرغ نیم خفت و ما بر سفید بریان بر روغن بادام و قند که در مرغ کدو
 شور با جی آن کرد و کفالت بخورد و سبب نبوغ آب انارین و مواد است آب شیر کرم و
 غرغره و حب سوال در دهان گیرند تا ماده را غلیظ سازد و از میلان منع نماید و اگر
 آتش آید یا بد سر را بزدارند و در حمام بپوشد یا مانند سبب کزنده و با جرقه درشت بمالند و اگر
 بدن کوبیت لشوه قجیه را با آب انجیر آمیخته گذارند تا آب نهد و ما بر سینه سرد
 نمیند یا سحر بسمل شود و این علاج چمن آخته نازل میخورد سینه و چشم و سر و معده را غلیظ نماید
 و اگر **البته** در سرفه که از خلط غلیظ سرد که از سر بریزد آید علامت اوقتم زمان باردی
 کثیره و سرفه سرد در آن حوضها پیران را و احساس کثیره سرد که نازل
 بسینه کوشد و اندک حرارت و صحت و تمدد در جبهه و سره در پنبه علاج بر سر آن کرم
 با جرقه کرم یا مانند نازل گذارند و ماده را با جیف سبب بپوشد یا سینه و دهان و سینه و
 کوفته بر جرقه بپوشد و بندد و هر زمان در پنبه پنبه لارند و ماء العسل و شربت زعفران

علاج در امراض نفس متواتر

منجوعه یا بنفشه علاج استمال ادویه ملطف منفعه که بسیار گرم نباشد جهت آنکه اگر از دوشی
 که بسیار گرم بود میل نمایند ماده را بچکبیل خشک میزد و در شبنم محلول یافته غلیظ ماتی
 میماند پس مناسب است که ادویه معتدل الحرارة استعمال نمایند و نیز ادویه
 آنست که بغیر عطش نمایند و محلول شربت زرد یا این طبع را بچکبیل و شبنم و عسل و سبک
 میزدند و زبان کوفت میزد و بچند اختیار نمایند در کمال بلغم بزرگ و غار یقون و فیتون
 و تخم حنظل و ایارج و نیز او قزنج تبر و سنخ سومس و تخم شبت و شربت کهنه و شبنم
 نمایند و قی بجز آن ایض در امراض سینه فائده گفته اند خصوصاً اگر آب ترب بر او مخته
 باشد و عسل غار یقون استعمال نمایند صفت آن غار یقون سه درم رب سومس درم ترب بخورم ایارج
 نیز چهار درم تخم حنظل از دشت از زیر یک درم نرم کوفته مقدار دو درم تاسه درم
 کهنه اختیار نمایند و حقه حاد و صوب کرم در دهان گیرند فائده دارد در کوشش و روباه
 فائده دارد و قه که خشک نمایند و مقدار دو درم بای که در مویر بوشا پزند یا مژغنه
 در دهان کوفت بشو و مرغ دشت و روباه و خرکوش بخورند کهنه میل نمایند و شورما
 نیز بسیار فایده است در دندانهای و در ارچینه و آلهامه فائده دارد و از غذا که از او بلغم
 حاصل شود مثل شیر و ماهی و فواکه و غیره ملاحظه نمایند **نوع** دوم رب که از استلاب سینه
 خشک که از بیماریات حاره که از اول شوبه علامت او عظم نبض و نفس و سرعت و کمال
 از اندوه و ضعفان و شدت عطش علاج مفید است و کس حرارت دل بزرگ است
 و در شربت فواکه یا شربت بنفشه یا شربت عسل و آب کدو و صلاب که از عسل و سبک
 بسیار فایده است و اگر در زبان و تخم خیر و تخم آبی بچند شیرین ساخته باشند میل نمایند
 و در بجه و شربت صندل اختیار نمایند و استخراج ما و چین و ایارج که از صندل
 فائده مند است و اطراف را مالند و در آب کرم گذارند و نقل به واسطه معتدل نمایند
 و اگر خشک هوا است و دندان و غذا شورما مرغ که در و ماش میزد و اگر او کفاله و کشیز
 در دهن و مناسب است **نوع** سوم رب که از باد غلیظ که در مجاری نفس جهت بهر استنشاق

نشود و سبب غذاها یعنی دارا بود علامت او عدم ثقل در سینه و سستی نفوس و
زیادتر علامت و خوردن چیزها و با دناک علاج تحلیل باد و تنگی سینه برقی با بادان
و شربیه بزدر شربت بنفشه آمیخته و یا باغ فیض و تنوع و در در سینه موم
از روغن مذاب در روغن بابونه مالند و معجون ماده الحوانات و نوش دارد بعد
سفته فایده دارد و کنگال اختیار نمایند و جوشیده و سحر سازد که ام که پیش
در بر میل نمایند **نوع چهارم** ربو که از پیرس و خشکی آلات نفس شود علامت او
عدم ثقل و عطش و باریکی صوت و نزال بدن علاج شربت بنفشه و شیر و شکر و
آب کشک و آب انار شیرین که در شیر بار آن ماش میشت و اگر او کفانی و کدو با
روغن بادام و صربسوس بار روغن بادام و کاسکول و آب بکدو آن میزدانند
و بنفشه تر کوفته مجموع بر سینه طلا سازند و موم روغن بنفشه و موم و کل صندوسان
و در سینه مالند و در این که از بنفشه و صیار و خط و بنفشه و سحر سازند
و غذا ماش میشت و اگر او کفانی و بکشت مرغ اگر بخت نبوه **نوع پنجم** در ربو که
برودت که از جهت هوای سرد یا بسبب سردی و شایسته غالب شده بر سینه
ان احوال عارض میشود پس از آن در ابتدا اندک بگو و در آخر محکم میشود علامت
او حرارت در سینه و عدم التهاب علاج طبع حلیه صفت آن حلیه تحمال
و مسقال بادیان معال زبیب حلیه کوشند صفتش سرد و خشک و بنفشه شیرین
بروز چهل مسقال اختیار نمایند و سینه را بر روغن و کرم مالند و شل بابونه
و عنبر و عسل کوشند کبوتر و کک مرز زرده کم مرغ نیم پخت و کاسکول
که غالب شود بر شش علاج روغنهای سرد و در دیگر از جهت استهلاک
و ضعف حرارت غریز بر لب میشود علاج فایده نمایند و کدو آن میزدانند
و صفا میشود علاج او شربت بز و در دیگر از جهت بحران در امر

لش

میشود عسل همان مرض نمایند دیگر **لش** ورم طحال میشود در شربت از سبب کبودی
 عرق کاوزیان دیگر بوز جهت الفاب ماده در فضای سینة میشود عسل استقامت
 است **نوع ششم** از انواع ششوس نام میکند از آن تقلص حجاب لیس بر کشتن حجاب که در سینه
 در سینه قبضه که اخلاص مگویند میشود و تریخی در کتب معالجات خود آورده و بحکم از اهل
 در این مرض نکرده و حالت این مرض آنست که صاحب او قادر نیست بر آنکه راه تواند رفت
 و گاهی بر در آشته و قتی که سرفه میکند غش می آید و نفس او بایک و چشم بسته رفته و تن لازم
 در غایت تنزد و در عقل او خللی بجهت آنکه این غش متصل بحجاب ذیاع است و سبب این سوزناک کم
 غش باین غذا رسیده و این حرارت موجب فناء رطوبت و تخلص از جذاب شده حلال شربت و
 با عرق کاوزیان و عرق پیدمشک و کلاب و عرق کاوزیان و تخم ریحان و قند شربت ساخته
 از آن شربت غذا کوشت مرغ در شربت آن اگر او کدو و اسفناخ و روغن بادام در نمای بنویس
 یا لادن بر گاه پت لیکن باید هر سه سوس و قند دیگر بوز جهت استلاء معده میباشد علاج
 معده بک الایج نمایند **فصل چهارم** در ذات الریه یعنی در ریه که در ششش شود و این چهار نوع
 است **نوع اول** ذات الریه که از خون شود علامت او پت و میوه تنگی نفس و گران در سینه
 درد و تند در میان هر دو کتف و ضلعه در چپ کردن و زیر کتف و فتوا اند که بر قفال حجاب در
 بر در ریه باین رطوبت لیس غلیظ و در آخر من میاه یا سینه بود و سرفه در بر در ریه باین
 رطوبت لیس غلیظ کفک کاهر سغیدار نکین و نبض عظیم موه لیس و تنگی و میل هوا که نوبه
 پرفان در در ریه سه سرخه مودار درم علاج مفید اسلیق خامه و قتی که درم در کتف
 به علامت آنست که معلوم شود علیل را الم در سرفه یعنی صفر کردن تلین سبب عطش و قتی
 شود اگر **نوع دوم** در شرا میف غایر سهل از بغش و درم سنا می خیمال عتاب سبب
 در ریه انکور متعال و متعال کله و بمقال برساوشان و درم کوشانند
 شربت یا نوره مقال مغز فلوس هفت مقال در آن حل نموده میل نمایند و حقت این فایده
 در ریه شربت منقلبه مثل آب بنده با آب سرد ملاحظه نمایند و غذا سنگ بود آن شربت
 در ریه بنده با دام و نیلغره اگر حرارت قوی بود آب بنده وانه و صیار و آب کدر در شوی

ذات الریه

و سنجید و قتی که بسیار ترش نبود و اصلاح مسینه هرگاه حرارت ثابت نگردد
 که از روغن بادام یا روغن نیلوفر و موم سفید ساخته بامند و مسینه و اصلاح نالند
 ساق قلم که در چرب مرغ اضافه نمایند و با خط و بنفشه و آرد حلیه و آرد باقی
 المملک و با بونه بپزند ریخ از اینها اضافه می نمایند و در آغوش و غده آب
نفع دوم ورم که از بلغم بود علامت او شدت هینق الغش و کثرت حرارت
 بود و بسیار آب در میان درنگ رد و سفید و تنم و سرفه لعین و آنچه بیشتر
 بود علاج در ابتدا تسکین ورم گرم و چمن بپزند روز گذارد و دست ساکن شود علاج
 به الفصاح دخی و اسهال و ماوال و عل و غذا آب تلی و کنگ کندی و شیر و بوس با عل
 بادام و اگر طب تبض بود منفر فوس هفت مغال در آنکه در و بنفشه و مغال
 دانه پودن کرد و پنجاه عدد و جو شاییده یا شند حل نموده اختیار نمایند و اگر طب نرم
 حب الالاس در آب آبی و آب انار شیرین **نفع سیم** ذات الریه که از جهت ورم طب بود
 او صفت نفوس عال خشک بچش و احساس مریض بصفت اندک بر در ایام و لا
 علاج آب حل رقیق در در میان روغن بادام اندک اندک و شیرین و صیر از آن
 آرد کندی و صیر مرغ و موم روغن بلع حلیه و لعاب تخم کتان یا لیون **نفع چهارم**
 الریه که از صفا بود علامت نفوس و التهاب و حرارت در غایبه شدت علاج
 صفا به تمر بپزند و آلوده کار و کلاب و شیر حشمت و آب انار سینه و کلاب
 فایده دارد و شربت بنفشه و نیلوفر و کلاب و کنگد آب کاسه که در و منفر
 شیر حشمت یا تر بکسیر حل کرده یا شند و صفا نمایند اگر امتلاء و فخر بود و صیر را برود
 بار و روغن نیلوفر با موم و کافور یا کاند **نفع پنجم** در نفث الدم یعنی خون سینه بر آرد
 چند نوع **نفع اول** در آنچه خون از میان آن علامت او آنست که آب حشمت
 جرات تازه بعد علاج مضمضه به لابل ساق در ب غوره و رب بوج و رب انار
 و بر حرارت کند و خون سیاه و شان یا شند و در میان کلاله که در و کز ما و شاه بلوط

ذات الریه بنفش

ذات الریه ورم حلیه

ذات الریه صفا

بیماری از خون از لیهه

شند **نوع دوم** در سپردن آمدن خون از لیهه و حنک علامت اول است که بتیج
 بیرون آید و علامت غلبه فخر از حمزه و وجه معلوم بود علاج فصد قیال و حجات بر سر میان
 و نشانه و غرضه آب لب الحجل و آب غرضه و آب سماق با گل ارغنه و صندل و کلاب و
 که بر سر گذارند و با هر سبب ز لیهه باشد علامت انوکرب و اندوه و فخر سرخ لطیف
 علاج اولی علی و دیگر از قصبه ریه از جهت که از ضرب یا سرفه شود و فریاد و غیره بسیار
 علامت آنست که سرفه و بتیج اندک بیرون آید و خون کفناک بود علاج فصد قیال
 غرضه بدایه مذکور شده و اسماق قرص نخت الدم صغیر و درم کیره معالیه کل
 از پی دو مثقال بلعاب یکم آب قرص سازند و در دکان کیره و غذا از رده تخم مرغ
 و در شور یا از آن سماق و اگر سازند و اگر حرارت بود آب کشک بود و آب لب
 الحجل و آب حرقه بالعباب اسجول و شربت خشخاش و طباشیر و گل ارغنه و غرضه و کلاب
 و قلاب سفالی و تغلغل غذا و من از فریاد و کثرت کلام **نوع سوم** بر آمدن فخر از ریه و
 علامت او در میان کتفین و بر آمدن خون بی و این سبب بسیار آید و چند کوه در اردو
 و فصد الحجل و قرص کهریا و قرص کفناک لب الحجل که در سماق بود صفت قرص کفناک که از
 صغیر و کل نار و فخر سیاه و شان و کندر اجزا برابر نرم کوفته قرص سازند و هر یک مثقالی
 اگر که قوی بود و نیم مثقال اگر ضعیف بود آب آبی ما آب سیب میل نمایند و آب آبی ترش
 و کل از پی یا کندر خوردن نفع دارد و بر سده شده بلوط و حزنوب و کفناک و صغیر و کلاب
 و طلا سازند و از چینه های تیز و شور ملاحظه نمایند و حنک حجت آنکه ماده بجایب مخالف متل
 نمایند و حجت سماق و باز و در آنها بینند و این را پیر در جمیع اقسام این مرض نفع دارد
 و غذا از پی یا حنک سده که در صغیر و کهریا باشد و در غذا نیز مخلوط سازند **نوع**
 چهارم از پی یا حنک که از کبر بود علامت او آنکه بتیج آید و بیشتر در کفناک کبیر میشود این
 علامت علاج فصد قیال کلی در اول و خوردن قرص ریون فائده دارد صفت آن ریون
 در مثال لک منول مثقال تخم کشتنیم درم صغیر و در مثال کل ارغنه در درم

ن

خونناک است علاج اگر بسیار

و غذا از پی یا حنک سده که در صغیر و کهریا باشد و در غذا نیز مخلوط سازند
 و پای کوه کوبند در غرضه

اینون درم همه را نرم کوفته آب لسان الحمل یا آب زرک قرص سازند و
نم معال بشربت انجبار یا شربت زرک یا آب انارین اختیار نمایند و طلا ناکه
چکری بود از قندل در زرک آن رو جو آب کاهن سناخته نهند و باقی علیح در
کند گفته خواهر شد ان شاء الله تعالی **نفع** بی بی آمدن فخر که از شش
بسیب شش شدن عروق یا بجهت ضرب و قطع فریاد شدید یا کینش اضطراب
شور و زدن سر و رگ کشوده کرد در یا بجهت بیرون کشیدن غالب که در عکس است
که بر شرفون سرخ ناصع بکف براید و بر درد و اگر سبب جراحت عروق بود اندک
از آنکه بر آید علاج فصد یا بسلق و قرص لغت الدم صفت آن کند و در حق سیاه
هر یک سه درم که با بخورم سنج و کل اینی از هر یک سه درم یک یا فی سوخته و در
کلتر سه درم و نیم اینون و در ارصه از هر یک سه درم نرم کوفته قرص سازند و هر یک دو معال
قوی بود یکی و اگر ضعیف بود مثقال بشیر و خرفه و اگر امر عظیم بود صلیح و یکی در شام بترت
و خرفه متالبت و بستن بازو و رانها و مالیدن اطراف فائده داله و اسهال خلط
بجسته و مسهل نمایند و این طلا کند از اندا قاقیا و کند و باز و و کلن و در صبح و عصر و کل
و افیون از هر یک برابر بگیرند و قرصها سازند و بوقت حاجت بر سینه طلا سازند
لغت الدم نماید و غذا یا کرم در زده تخم مرغ و عدس در شیون سته باشند و شیره که بسیار
ش نیده تغذیه نماید و شیره نازک نیده خون را زیاده سازد و دودغ کاد که در وقت
بهم غریب نایده دارد و آتش که از ارزن و جادر مس شکر در دیا کچم خسته باشند اختیار
و مایه سفید که در آب تن در اگر سبب بود گوشت بخورند و از میوه آب و کین و جادر
می نمایند و این علت را سل گویند اگر چه گفته اند علاج کمتر دارد اما آنچه می بینند در
مرض از معالجه تجربه نموده مذکور شد امید خلاصی ممکن است **نفع** ششم
که از سینه بود علامت او آنست که سینه شدید براید و خون اندک آید و یا
بوجه باشند علاج لغت الدم که از شش لوه نمایند و بقرص لغت الدم و طلا

که در وقت بخت بخورند

سینه که از این فصل **مشم** در سل معجرا صحت که در شش بود در این دو نوع است
نوع اول در حبه ریه که مانت بود حدوث او بعد از ات الریه و ذات الجنین
 یا نفث الوم یا زکام و نوازل بسیار یا معرفه شور که دیده اند شده علامت این است
 و دیگر مثل تب و قبح علامت بهمت نزدیکی دل و زیاده شلک در محل خوردن
 غذا و غلط بد بود و چیز در آب گذارند تب آب و دو با این خلط حبه بر آید و سرخ
 و کبود و لاغری بدن و برگشته ناهن و پاشیدن مود اگر منفع غالب شود در شکم قرار دهد
 سرای دندان بهلوسل بزیر نماید و اشک در غش و سل بطعام نباشد و اختلاف بطن
 از جهت سقوط قوه و بر آمدن استخوان کلو در رتبه که در آخر سل حبه بر نیاید دلیل آن
 است که چهار روز مهلت زیاده بدید و اگر در آخر خون زیاده از مقدار آید دلیل
 قرب موت بود و اگر در آخر این مرض درم کوفتیک شدن ممکن نیست علاج آنست که
 پیش از آنکه درم نماید برک مالمیق کشاید و چند دفعه اندک اندک حبه بدارند
 تا قدر از نوازل حش جذب نماید و اطراف را بجا کند و بستن فایده دالیه و المراز
 فصد مالتی باشد جی مت نمایند و جهت پاک ساختن موشش این در فایده دارد
 و در بعضی معالک صبر منقول آب بر آن درم رب کوسن درم یک شربت کوفته
 حب خسته میل نمایند و اگر منوف بود این بطبوخ و هند صفت آن حیار شنبه که از خوب
 پیرون آورده باشند چند درم بخفته خشک به معال مریز دانه بپزدن آورده و چنان
 در عذاب سبب عسل سبستان سه عدد در یک کاسه آب کوشامند و در بالا بپزد
 معال تر کبینه حل کرده اختیار نمایند و اگر نزل بسیار می شود شربت خشنی مثل و مثل
 آن دفع نماید و غذا نکند که در رو پاک و حب لاس و ابی خسته باشند و اگر کوفت
 در عذاب سبب سبب از آرد با قلی دالیه خود و سیوس کنندم بار و غنر بادام و عسل اختیار نمایند
 و اگر تب نزل بود در آب کشک سرطان را چینه نمایند و اگر تب ضعیف بود در آب کشک
 بر عذاب و حب تخم آبر و سبستان بپزد و اختیار نمایند و جهت دفع نوازل شح

بنیم کوفته و اگر سرفه در بجه تخم کاهو کوفته و اگر صنف غلبه کند کوفته مرغ و کوفته و با چغندر
 فائده دارد و اگر طبع سرد بود شربت حب الاس و شیر و قند و رب آب و غذا اسون و
 که در کسریج و ماش و ماش و اگر پت ظاهر بنوعی چیز بهتر از شیر شربت اول شیر و عسل
 و شیر تبر و حار بنیان خوردن بهتر بود با عسل و اگر غذا زیاد احتیاج مشغول گوشت طوطی و
 جوان و حمام معتدل فائده دارد و شراب آینه یوق کاه و زبان و نیشک اندک فائده کشته
 اند و آب بان میل نمایند و از جماع و قیاس و در و صغیر با کرم ملاحظه نمایند و صغیر با کرم
 که درین مرض فائده دارد و منزه تخم حیار و منزه تخم خربزه از هر یک پنجم صغیر و منزه تخم لوس از
 هر یک چهار درم کثیره و نشاسته از هر یک دو درم کل سه صغیر درم طباشیر و سرطانی
 سوخته از هر یک دو درم قرص سازند هر یک مثقال و یک میل نمایند و اگر خلط غلیظ صغیر
 از شش با سینه ظاهر شود و علی شربت زوفا و طلا لطیف بر سینه و تخم مرکب و
 و زراوند و کندر و زرشک برابر یکدیگر کوفته عود بسوزند و در پیش سین دارند
 دوم در سل که بغیر تب بود علامت اول غلبه نریج شبیه بر شمش ما بر سرفه
 علی شربت زوفا و این مطبوخ فائده دارد و اگر نریج غلبه فائده مثقال عذاب و سبب
 هر یک سه صغیر سه مثقال موز و آنه سروان کرده بوشانند و بقیه صغیر مثقال
 نریجین صغیر مثقال بوام آورند و بقیه روز میل نمایند و صغیر که از آن گذرم یا از آن
 حلیه یک و دو مثقال است و صغیر و بقیه با عسل و قند و در غنیزه یا دام شیرین میل نمایند
 این لوق با نریج صغیر دو مثقال کم کنان پنجم مثقال مغزینه دانسته مثقال شمش
 مثقال صغیر و کثیره از هر یک دو مثقال نرم کوفته با بر که در و بقیه در مثقال بوشانند
 باشند با سبب مثقال قند یا نبات لوق سازند و هر زمان اندک در دهان گذارند
 غلیظ را نفع دارد و از سروان ادویه مخفف طلا سازند صغیر و مثقال مرطوب نماید
 یک مثقال جوز سر و سه مثقال سدر و سه درم بر و غنیزه مورد مار و غنیزه
 بر سینه گذارند و آب کزنبول بخورند و میل نمایند **فصل** هفتم در زان

علی در زان و شمش

و در متعال تخم خیزد و معال جو کشک کرده بیخ متعال جو شانه چنانچه مذکور شد بقدر
 شش پند کرده شصت متعال با ترنگین لبازند و خنزد و از اختیار نمایند اگر آن خنزد
 مر آن غلیظ بود و نبرجت سرون آید و پت بنفشه سوسن کبود و معال تخم خنبد
 معال درین مطبوخ اضافه نمایند و این لوق بدیندرب سوسن و کپره و غنایادام
 معش و تخم بادایح و صحنه عربی از یک برابر گرفته و پیچته با عل کف گرفته و این
 در روغن بادام اضافه نمایند شربت متعالی تا در معال بشربت زونا باشد شربت معش
 یعنی ن میل نمایند و اگر با قلی یا شیره خنبدادام و سل فایده دارد و موم روغن از آن
 بادام و موم بسازند و بعد از آن چرب میخ و مغز قلم کا و دو لعاب تخم انار و تخم کدو
 در آخر اضافه سازند و اگر حرارت کمتر بود بدل روغن سوسن یا روغن زیتون سازند
 قور بعد بدل تخم کتان در قویلو و کل سفید و مندل سازند و اگر درد اندک بود در شانه
 گرم نموده و در روغن کل اندک کریم بر موهنه الم گذارند و اگر سرفه تشویشی در دست نگین
 سایر حبوب معال در دمان گیرند و اما شش پند و عناب میل نمایند و مویز طایفی و اما
 شش پند و اگر اسهال شود شربت حب اللیس و اگر در پهلوی و در ماسخ ظاهر گردد
 چون دست برد گذارند تا جگر ایت کشته نیک شمع و علیل را در حمام در آورند و
 چالند و آب سیرا و کمتر ریزند و اطراف باب گرم بمالند و در ابتدا خنزه و اما شش
 در روغن بادام و بعد از آن کف نم کشک کرده و جو کشک نموده با مرغ چینه و ماش مشد
 عذرا قور تر خواهند ماهر سفید که در آب قوی گرفته باشند و مسکه و قزنبان و دنی نان
 خور دن فایده دارد و یا در دهنده است بر لطف و بر آردن چنر از بلغم و لا طلو در
 با اسفناخ در رزده تخم نیم پخت اگر حرارت قور بود و حریر از آن گذارند و کرج
 بسازند بر روغن بادام اختیار نمایند **دوم** ذرات الجبه که از صفرا و طبع طبع است
 خلیدن و در دود صرت پت و سوزش و زردی را کچیه بر آید و سرعت بنفش و سنگی و شکلی
 پت در هر دو در میان بدستور غیب علاج فصد و یا ابتدای از دولت که مخافه

و در کسیر و نجبه برد گذارند یا فاد
 از آن چینه و چینه بهم نرم کرده و جو
 گذارند

در دهن و نلین طبعیت بلین جفت مثل ملبوخ زونا و صفت نرم که از خطی و سه و
خا از زونا بپوشد و الکلیل الملک از سر یک و مشعل سنا و می و بجا از سر یک
مشعل و کشک جو و جم حلب و خا از سر یک کوفته از سر یک بمشعل بادام آب
و انصافی مانند قرقر و سرخ مشعل شیر خشت پانزده مشعل یا سر یک بلین مشعل
فلوس صفت مشعل حل کرده روغن بادام و مشعل بار و غنما و صفت مشعل اضافی
کباب و صفت عمل نمایند و کینه حرارت بلعاب تخم آبرو تخم آبرو و آب بند وانه
نمایند و در پهلوی بار و غنما و آب حه العالم با لند و غذا ماش یا غنما و مشعل
و اضافی برو غنما بادام و اگر سرخ ابر غالب بود مشعل خا ش و در از آن که کس با دین نماید
و غذا مرغ در شور با آن اگر و خف نم کوفته و اگر سرخ که از سر یک عینف از سر یک کریم و از دود
و طبع احتیاج نمایند تا یک شود جهت آنکه نکش درین مرض مملکت **نیم** در زان
الجب که از بلغم سعه علامت او در در آن و سینه از بلغم آید و بیت اندک و با شش
و التهاب و این انواع بعد علاج کوفته صا و شسته روفا و این مطبوخ غناب و سیستان از
هر یک سه عدد بر سیاه و شان دو درم انجیر صفت **عسل** و سیب دانه پیرون کرده سیاه
و مشعل کفتر مشعل کفتر شسته بچه روز اختیار نمایند صبر از آرد کفتر بار و غنما بادام
کفتر و صعل یا نماید آمخته نمایند و بعد از آن شور با مرغ که در در کرب و صغیر و ششانی
و خف نم کوفته و شسته صلبه و شسته از آرد باقی سازند و در پهلوی روغن بادام و موم نیم
نمایند و در حمام علیل را در آرد و بر موضع الم حلبه صفت مشعل و خا کفتر کفتر مشعل سنا
صفت و زدن مشعل پیر مرغ که از صفت بار و غنما کل کذا اندا این صفا کفتر از زونا
و الکلیل الملک با دین نرم کوفته و پخته بروغن کل یا روغن یا سیمین بروغن الم کذا اندا و کفتر از آن
نصف مرغ و دیت و گوشت کبک بریان یا مطبوخ سازند **نیم** چهارم ذات الجنب که از سوزش
علامت او شدت خیلدن و خشکی زبان و در شسته زبان و سواد و در بر آمدن چیز از زبان
و لون آنچه آید مایل بسواد و کبودت بعد و کذا در آتیه ربع و پخته کشته بود علامت

بجانب بلین

ذات الجنب

در حقیقت نرم و پهل و جلاب و شریب و امین و در این در آید و بعضی از کاه
 گفته اند هرگاه در محاب اسفل و مرقه یعنی جز کردن بود و واجب است که اصل
 میل نماید جهت آنکه خلط مایل با صراحت است و غذا شود بر این رخ که در وقت
 با شنبه و هر یک از سبوس کفتم بر و غنچه با دام اختیار نمایند دیگر ذات الجنب لب و
 عفتلات و غش که بر اضلاع را واسطه است میشود و این را ذات الجنب علی الاطلاق
 علامت از فکیدن و نبض منشار و ضیق نفس و ظاهر شدن در جاع و الم و تشنگی
 نیز و گذارند الم باید و بسیار از سبوس سر کنند و کاه را صیاج بشکافند و بنوشند اگر رنگ
 میوه ظاهر گردد و مصلحت اینجاست که ظاهر شود از شرم و در کمان و تشنگی و باید و کاه
 خرد و در آن زمان اندر سازند و دیگر تشنگی و این در طبیعت که حادث میشود در
 که بر اضلاع جانبی است علامت او آنکه علیل نتواند حرکت و نوزخ اندر رفت
 هیچ شکل از کمال عمل نرم نمایند اگر ماده ضعیف و الا عمل قوی در کمال
 کشایند و این علامت معروف است بقاد مشوه است یعنی تشنگی و با بونه و تشنگی
 و کم کمان و تشنگی و کم جلبه و اگر چه در اینم نموده بآب بخوشانند و بر وزن
 بر موضع الم گذارند و بنفشه و اگر خاکستر کرب و صبر بر رخ ماهی بنفشه و کاه و اضافی نمایند
 بر آئین میدرد و باقی علاج ذات الجنب نمایند دیگر درم پرده بدو قسم میشود اگر چه
 دالت مایل است ذات الصدر است که علیل و در دراز بر دراز معلوم نماید تا
 تا در نباشد که نظر کنند بر زمین و نتوانند که سر خود بالا دارند و راهب از خواب بیدار
 باید اما علامت ذات العرض آنست که درد در میان هر دو کتف معلوم نماید
 و نتوانند که بر پشت تکیه نمایند و در جانب رالت و هیچ نتوانند که بخوابند و اگر سر خود
 بختی و اندوه بسیار بعد ذات الجنب نماید و خداد بر سینه و میان کتفها گذارند
 دیگر درم عارض میشود بر میان جگر و معده و این را نام بر سام گذاشته اند علامت او
 کشیدن مراقب یعنی نرم شدن مایل ببالا و صلابت و درم او ظاهر نماید و در نوزاری

شوه
 ضا شوه
 در سینه
 ذات العرض
 در سینه و معده

انوش

ایضا در الجنب

نفس و سرفه با فراطه برید ان از کلو نیاید و زوال عقل و بیقرار خواب و
 رفتن چشم و سرخ آن درگاه این اعراض جمع گردد اندک از دماغی یابند
 علاج نفس با سلیق و اسهال و آب کرم و قش کشک و جو و علیح و ذرات الجنب در دل
 و حیات کرم و اسهال نمایند و ذرات الجنب و حیات سینه میشوید و
 کرم و پت و در دشتی نفس و سرفه و شوره علاج با تغذیه نمایند و آن
 سوره که چیز بد را بدتر کند و در ترا کرد و میرانده شود و هزار سینه بر نیاید و طبعی
 شکم یا مثانه مایه که که فضول را بول صبر و روده مرید با اسهال و ادرار در
 نمایند تا سبب حلاص شود باذن الله تعالی **باب یازدهم** در امراض
 دل و کباب و علامات و علاجات و آن مشتمل است بر چهار فصل **فصل اول** در
 سوزش قلب هرگاه سوز مزاج دل مستحکم گردد علاج آن مسکلت و این چیز است
فصل اول سوز کرم غیر مستحکم سبب آن افراط عصب و کثرت و نام و بسیار توقف غذا
 در حاتم کرم و هواء کرم و خوردن شربتها و داروهای کرم و تشنگی در هوا و کرم و ضیق نفس
 و انداد سالک هویدل علامت اد غلظت نبض و نفس و سرفه آن و بسیار را اندوه و
 و سوزش و شدت عطش ساکن شدن به هوا پس شتر از آب بجه و کاه برین و کاهای غیر
 پت علاج نفس با سلیق اگر مانع نباشد و قوت و وقت منالبت اند شربت لیمو و
 نارنج و شربت میب و صندل و شربت فواکه و برابویب و آب و شربت انار و شربت
 از طبیعت نرم بجه و اگر قبض و پس غالب بجه آب تمر بند و آب الون غبار و شربت
 بسجینه فکله آمیخته و اگر ضرورت تو بجه قرض کافور صندل آن طباشیر و منترخ فیا
 و تخم کاسه و تخم کاهو و حزنه و کل سرخ و صندل سفید از هر یک مثقالی و نیم کافور ربع
 مثقال نرم اسخته بر سبب قرصها سازند و هر روز بکمشتال اختیار نمایند تا ب
 سبب و اگر قصد نتوانند نموده و حاجت نمایند بر میان در شان و سهل صندل و بند از
 آب تمر بند و آگون بخار و کلاب و شربت و صیار سبب و امثال اینها که در

و اگر تب بنوع مطبوعه بعلیه زرد یا سبونی مشهور و ایا راجع بقوا و اگر ضعیف بود
و مجال مسهل نداشتند باشند حقیقت نرم و شیرین آب تر مندر است به بنوع و سبونی
فرو آب بنوع دانه فائده دارد و اگر تب باشد لبن است و شیرین و شیرین
هم و اگر روغن آن گرفته باشند در روغن طیار باشد سبونی که دل را قوت دهد و در آن
که سار و کینه خشک درم طیار و کل سبونی از هر یک و درم کافور و درم زعفران
گرفته آب **سبونی** بنمایند یا شربت لیمو یا بیدریغ کافور و اگر تب است اندک بطن
سبونی فائده دارد و کل سبونی طیار از هر یک و درم سبونی شغال بیدریغ
تا سبونی و کهر یا از هر یک نیم سبونی کافور ربع سبونی کوفته بیدریغ کافور و زبان
شربت صندل نیم سبونی اختیار نمایند و در موضع خوش بویا که در دربرک بیدریغ
و آب پاشیده باشند منزل سازند و بر سینه صندل و کلاب سوده و آب ابی
کافور اندک و آرد جو کزارد و موسوم روغن از روغن کل و روغن بادام و موسوم که با
آب حوضه و آب حیار و کلاب و صندل و کافور آمیخته در سینه مالند و پیرایان
بصندل و کلاب و عرق بیدریغ آلوده پوشانند و آب انار و خوش بویا
را بنویسند با کل از روغن و طیار در وقت خواب میل نمایند و اگر حرارت قوی شود
بیم آن بویا که درم و سوره پیداشود محتاج می شود کزارد مسکن اینون یک و نیم
ربع درم کافور و جو خشک و زعفران از هر یک و درم و جو نرم نموده بر سبونی
شربت صندل اختیار نمایند و اگر تب بویا غذا نکند و و مانش موش و کزارد
باب انار و حوز و لیمو و اگر تب بویا غذا مرغ که باب انار و حوز و لیمو
ساخته در آب آن اگر او نخورد و اسهال و کزارد و اگر معده ضعیف بویا فائده
و کبابه یا پوست انترج در آتش که از گوشت بزغاله و مرغ و کباب و سبونی
امحوت نمایند و انار و آرد و سبونی میل نمایند و نان لکلاب و شربت صندل
فواکه فائده دارد و اگر بعضی ضعیف می شود بویا نمایند و آب شیر گرم در آن

در آن بازو عن مسکه یا روغن بادام یا الوند و اجتناب از سیدار و ابر
نفت و لب و جاع و غم و هم و چسب آنچه موجب حراره گردد ملاحظه نمایند
دوم در سوء مزاج سرد که عارض می شود و در دل علامت او صغیر بنفش
الطیور او و صنف نفق و سید لر و سرد در بدن و قلب عطش و کج
علامت او و قی شیخ حنیف علاج شربت میوه که در وقت شک و قنقل و کباب
و سیل و قنقله خوشایند باشد مانند و سینه بروغن نار دین و روغن بابونه و کل
بسیار سازند و در اول المشک و کوارش مصطکی و منزع یا قوی که مایل بکرم
نحوه با این بخور لفتی که با از هر یک سه مثقال بس و سیل از هر یک در مثقال
قنقل دو درم هم را کوفته بشربت فواکه یا عسل یا زرد شیرین مثقال در
العسل برین موجب سازند عسل دو صبر و کلاب یک صبر و شراب بنزار کلاب هم
را بخورند از آبش نرم و این را دو سه قنقل و سبیل و عود از هر یک سه مثقال
در عود از نیم مثقال نرم کوفته در سه گمان بسته و در وقت و گذارند و در روز
که سیل نمایند سه مثقال نامر معال مثقال شاد و این نهاد بر سینه گذارند و سبیل و
ارسل و سعد و دار حنیف و قنقل و شراب و آب سید آب آب نرم نموده گذارند
و سوم روغن بر سینه مالند و غذا بخور آب بگوشت کبک و مرغ و کبوتر و عصاره
در در حنیف و زهره و زعفران باشد و حلوا و علی مزعفر و زرد و تخم و قلیه
ما را دریه کرم و از طومر و و آن ملاحظه نمایند **نوع** سوم سوء مزاج که از
در دل سوء علامت او لا غرر بدن و بخور ابر و صلا بیت نهغن و سرفه خشک
اگر آب بود آب کنگ جز مار و عن بادام که در وقت باشد و آب کم آب و آب
آبغول و عرق کاه و زبان و قند و تخم ریحان شربت نمایند و قلیه کدو و سیفایان
می نمایند و سینه را بموم روغن که در وقت آب آبرو یا الوند و اگر کثرت بخورند
بزرگایه دارد و در حیران آن کندم و روغن بادام و قند سازند و در آب زرد

پایه

نوع

در آید و علاج بپ دق نماید **نوع چهارم** سوزن از رطوبت که خارج شود
در دل علامت اولین بنفش و اختلاف از وسعت انفالات با سوزن زوال
علاج تحلیل غده و شربت مسکن عسل و شربت تارودین اگر در میان آب بسیار
بیشتر و استراغ نجب ایاب فیتو ادب صبر حجام فایده دارد و کوبه کوفه و شربت
اختیار نمایند و غذا بخورند و آب گوشت بریان سازند **فصل دوم** در اورام کفایت
در دل و بر دانه از درم دوز درم هوز اثر در نفس دل قانک در حال صحت اینک
دل بجهت شرف خوف احتمال این درم نذله و درم سره و صلب در نفوذ است که
جوهر دل واقع شود و یک روز مجال نذیر اما در کعبه در علاقه و غلاف و شربت
سهلت مرده همچنان که جالینوس گفته اما علامت صغیر اثر و درم آن یک درم است
اختلاف عجیب در بنفش لبه دانه در بدن خصوصاً در نواحی مسینه و خفا
ثقل و تملک در نواحی صدر و غش متواتر و سرد در اطراف پس از آن موت علامت در صلب
غش متواتر و سقوط قوت موت فیه علاج درم حار و صند قیقل و صغیر است و
که خفقا عظیم و التهاب شدید ظاهر کرد در یک مایع کش میزد و سپهر ایوب **بایج** و
صند ایوب آب کش میزد و سازند و جوعه آب برف و سح و دهن در کش میزد و
فایده دارد و دیگر اگر سده در دل سوز علامت از اختلاف بنفش و صفی و تملک و
وضد نمایند از دست چپ دیگر نخه الفال بمنزله جبریت خصوصاً در جانب چپ که در
هلاک میانه و اگر حالت در بخوبی یک روز یا دو روز هلاک میسازد **فصل**
سیم در خفقا یعنی طپیدن دل و است و علامات و علاجات این است که در
نوع اول خفقا که از سوزن از کرم برآمده در دل سوز علاج آنست که مسکن
سوزن به برکت سید و کلاب و صندل در سیر اینها لیه پوشت نهند و در صندل
بکلاب و سوزن یک سوده با مشند مانند دوزخ کاودین صفت در صندل که در
شغال کشین خشک درم طباشیر و کبریا از هر یک نیم درم کا و صندل و اجزا از این

صفحة ۱۲

رض و ان خفقان حار

کوفته است و در بدو رخ که روغن آنرا گرفته باشند آینه اختیار نمایند و در شربت سرد و مندانانه
 و اندک روغن کاه و زباین و روغن بید مشک و مقدار یکدرم روغن بابک سرخ و چند روغن دیگر
 بخانی از مندان و کلاب و آب کشیده و آب سیب در پیش سین دارند و این قرص خفقان
 حرارت باشد و یکه دارد و بد و کپه را و مر و اید و ناسفته و برک کا و در بابا
 و مندان سفید از بر یک مثقال قند هفت مثقال ای که کوفته قرصها سازند و شربت
 بابک سرخ نمایند و شربت به لیمو و کلاب آینه تا جوvent آنرا بر طرف سار و اختیار
 نمایند و اگر قوت ضعیف بود و بسبب شرب و اغذیه سرد و حرارت غریز زبانی
 و اندک اغذا و شربت کبابه و قند و قند نرم نموده آینه نمایند و دیگر خفقان
 سرد در شربت می شود از طوبیت می شود علاج خفقان که از بلغم بود و دیگر خفقان از
 سانسج بر ماده میوه کهنه سرد و تر علاج نمایند **نوع دوم** در خفقان که از احتلا
 قند و غلبه علالت او حرارت و التهاب و ثقل در لواحه سین و دل و غلبه نفوذ
 و دفع از جماع علاج فصد قیال با سلیق و حامت جالینوس حکم گفته که شش خفقان
 سال زحمت مرد را در علاج بقصد نموده است یابی از خفقان زایل شود در
 سال چهارم پیش از آنکه خفقان شود فصد کرد و دیگر معادرت نکرد و شربت
 و مندان و شربت لیمو و نارنج و آب انارین و آب تره و زرد آبی بخار و شربت
 سینه و شربت بنفشه و بلباب **نوع سوم** در خفقان که از ماده صغرا شود
 و این کم واقع می شود علالت او اندک و بخار و شربت کنگی علاج فصد نمایند و اندک
 بردارند و بهال صغرا بمطبوخ بهلله و شربت بنفشه و شربت لیمو و آب تره و مندان
 از این و عذرا مرغ متق سماق و آب عوره و زرد آب لیمو و نارنج **نوع چهارم** صغرا
 خفقان که از بلغم بود و شربت از طوبیت مایه که در غن و دل بسته شده و علالت او
 شش و شربت لیمو و بنفشه و حالت سینه شربت بنفشه در محل حرکت دایم شربت
 او که کوفته دل او در میان است علاج که بهال نارنج و صغرا و بنفشه و بنفشه و بنفشه

خفقان سرد

خفقان صغرا و دل

خفقان بنفشه

خفقان سبب

نیم مثقال ترید درم مقل ربع درم شک و زعفران از هر یک زرد و خرد و در
 ربع درم شک بندی نیم دانگ این یک نوبت چشمته میل نمایند و اگر با سارین
 تو اند که فرزند نمایند تخم ترب و تخم مشیت و تخم سوسن بخوشند در آن
 مشک و سبک سنجید جل کرده تیر گرم میل نمایند و بعد از آن بی شکر بشویند و
 در آن مشک و خوش دارد و در تریا کبریا شربت سبک فایده دارد و این قرص را
 پوست اترج و مصطکی و کبابه و عود و دارچین و قرفل و سنبل و جوز بوا و مقله و زرد
 یک مثقال شک دانگی نیم کوفته همه را قرص سازند و هر روز معذاری یکقال عیس
 یا شربت فواکه و غیره و عود بوی نمایند و سپاهنج که بجلاب شک و فصل آغشته است
 یا شربت عود و غذا بخورد آب و مطبوعات و کباب مرغ و کوشک و عصاره کوبیده
 و ماء الیم بقرنفل و دارچین میل نمایند و ایازیر مثل زیره و بادیان ردل و کوبیده
 طعام اندازند **دفعه پنجم** صفخانه از خلط بود اثر در کباب ردل شود و علامت
 طبعیدن دل بر زبان و غم و ترس و فکر فاسد و صلابه بنف و حالت قریب عاف
 علاج اگر خون بود اثر غالب بود و اگر سودا و بلغم غالب بود مسهل سودا
 موجب ترید اقیون غار یون اسطوخودوس هیلک کالی از هر یک مثقالی ایاب
 مثقال عود بند نیم مثقال نیم کوفته حب ازند شربت در درم بود اگر قوت
 را تولد او از صفرا بود کباب بدین دو نمایند ترید و اقیون و ساء و می و شارب
 از هر یک جز در هیلک زرد و جز نیم صبر و جز لاجورد و محلول ثلث جزء و کل
 ثلث جزء کوفته بایست مسیوب سازند شربت در مثقال بود اگر صفخان از
 نفس سودا سوخته بود ارمال بطلون اقیون نمایند و حب یون و کباب
 کباب ایاب لوغافیا فایده دارد اگر قوت ضعیف بود آب حبیب یا شربت سنجید
 اقیون ترید شربت سبب و صندل جهت صفخان که از ضعف دل بود یا یون
 سد شک و کافور و یان فایده دارد و زرد و دیگر کا در زبان و در
 عطر این هر یک مثقالی نیم کوفته بمثلت یا شرب یا شربت فواکه در

صفخان سودا و

[illegible]

سبب و آنچه در علاج هرگزنده مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی و نوشته دل
ضمیمه آن باشد که جمیع بدن میگوید چنانچه در حکایت و جراحات از جهت توجه نوزاد که بدن
در علاج پست نمایند **فصل چهارم** در غشای معده موطئ شدن کوفت حس و حرکت
بواسطه ضعف دل و سبب آن چیز ریه و موز که بدن میسر چنانچه در پهلوانیه و از
بواسطه زینما که از خوردن ریه و از رسیدن بخارات بدین چنانچه در احقان رحم یا برون بدن
جهت غم و حزن و از لذت مغرط مثل لذت جماع و از جهت وجع معده که وجع
کویند میگوید علامت این غشای سردی اطراف و ضعف نفس و ضعف نبض در ریه
حکیم گفته که هر کس را غشای بسیار شود و سبب ظاهر باشد یعنی از اید رفت علاج در
نوبت آب سرد بر ورپاشند و بوی خوش از صندل و کلاب و غیره خشک در
پنبه دارند و طعام لطیف که در دهن آن باشد و دواء المشک و منبر یا قوی و
خوار که آب صیب و مالیدن اطراف و حرکت دادن و در غیر نوبت سبب آنرا
و علاج آن مشغول شوند و بدانند غشای صعب علاج آن مشکل گفته اند و علامت
صعب آنست که چشم نتواند کشود و اگر زنیک در صحنه این غشای سبب از
بسته کوشه دل میشود سبب تنها و امراض حاد که در پیانده شده علامت
در نوبت سینه و ریه ثقلی و حالت سببه نوبت معلوم نماید و در وجع چشم او تنها
در ریه چشم درم ظاهر باشد علاج ترک ریاضت و طلا بر سینه از کلاب و صندل
دیگر ضغوط در دل یعنی شوره شدن پیچیده در سر معده ظاهر میشود علامت از
لباب از زبان و احساس آنکه دل شوره میگوید غشای عروق اندک علامت
نقطه سودا و تقویت دل و خوردن تریاق دیگر نوبت قلب این علت است که مریدان
گویند دل او متشنج میگردد و سبب غشای میشود حادث می گردد که را که اسهال صغیر
در از نوبه در لطوبات بسیار رخ شده دیگر نقصان دل این مرض است که اصفا

الکیم که بگوید دل او از سینه بقذف پیرون مرآند و از خواص دلایل این آنکه هرگاه
 منقح که در رنگ علیل تغییر میکند و خلط موزع علاج فصد با سلیق و سعه بدن و اصلاح
 غذا دیگر اصول طریقه بر دل این علت و قیاس که ظاهر میگردد صاحب ادویه است که در دل
 او در البت علاج نریاضت و استخراج و طلا و کرم بر سینه گذارند از سنبل و کل سنفه
 و غلظت آب با طعم خوب و عصب فائده دار دیگر ضرب دل و این علت که صاحب او کمال میرد
 که دل او کشیده میشود بنسب این خلط که در معالین جگر حاصل شده در دل کشیدن
 و آنکه الم مراد مثل کسی که غشی کرده باشد و مراد است این مرض منقح بدن و استخراج خلط
 و غلظت الطیف و مراد است بجلاب و عرق بید مشک و شربت صندل **باب دوازدهم**
 در امراضی که عارض میشود در رمی و شمل است بر چهار فصل **فصل اول** در سوء مزاج
 در این چند نوع است **نوع اول** که از کرم مرید و علامت او عطش و اندوه و نفخ خوردن
 آب کسود علاج شیرین خرفه و شربت ششخاش و لعاب اسفند و آب سبب آب بر سر
 صوفیه میل نمایند جهت آنکه مرید و رادویه نفخ آید و در میان کتفها صندل بجلاب
 سوده و آب و عالم و آب کاه و آب کسین که از ارد و بوم روغن در سینه مالند
 و غلظت شورابی مرغ بسماق و آب عوزه سازند **نوع دوم** در سوء مزاج که از مرطوبیت
 در سوء علامت او عدم تشنگی و کثرت آب دکان و لعاب و سایر مرطوبیت و علاج
 بوسه زدن از طریقت و خوردن کله قند که در مصلحتی و اینون بوم و بلبل پرورده و این
 و غلظت مصلحتی و قنفل و کونشت و صافیر و کبک بریان کرده با کاه و زیره و گردباد
 و غیره **نوع سوم** مزاج بار در مرید علامت او قلت عطش و نفخ خوردن آب گرم علاج
 آب عمل و ثلث و این که در مصلحتی و اینون چوشانیده باشند و غذا خود آب
 در این و کونشت کبوتر **نوع چهارم** مزاج که از غلظت و علامت او غلظت تشنگی دکان و
 بوسه ثقل علاج شربت بنفشه و نیلوفر بلعاب تخم آبر و اسفند و خوردن شیر و ناز بختند

از امراض سوء مزاج

امراض مر

و شور بای چوب مرغ وزده تخم مرغ نیم پخت و عوم روغن در میان شانه و سینه مالیدن
 چوب بر لطف مرغ و مسکه و صبریکه از آرد کنند بر روغن بادام بچخته باشند مثل غایب **فصل**
 در ادرام مر و این دو نوع است **نوع اول** ورم که از کرم بود علامت او در ریه
 در میان کتفها و اندوه و تب و تشنگی و بدستوار صغیر فرو بردن و هرگاه سر کنند
 تشنگین باید علیحده کحل و سیه خفته در ب شاه لوت که در واری کانی حل
 باشند و در میان کتفها صندل و کلاب و اگر ورم دیر تحلیل باید منقوس حل کرده با بخت
 در میان کتفها صندل و کلاب و اندک روغن بوقت بادام آینه میل نمایند و در
 شانه کتفها آرد بود و کل سینه و خطم که در و اندک روغن باشند گذارند و اگر سر
 شیر روغن بادام جوعه جوعه مانده دارد و صغیر از آرد کنند و نشاسته و روغن بادام
 دقت سازند از آتش و اصرار نمایند **نوع دوم** ورم سرد که در ریه علامت او در
 و عطش و تشنگی و بدستوار صغیر فرو بردن علاج آب حل و شربت بوقت و چوب کمر
 کتفها بر روغن زیت علاج آب حل و شربت بوقت و بادام آینه بخورد آن که در و کتفها
 بود و ریه و کرم **فصل در تفرق الفصال** که حادث میشود میوه می و این دو نوع است
نوع اول که از املاء و بود علامت او بقی خون بر آمدن بعد از کثرت طعام
 و احتیاج دیگر این است که حادث گردد در علامت او تقدم جراحت در و
 جراحت تا کمال از خطا تیز شود علامت او کزیدن شدید در موضع تفرق علامت
 عبرت است و کل این ستم نرم کرده بر و پاشند و آب تخم زرد و غدا از زرد
 نیم پخت و علاج نفث الدم نمایند **نوع دوم** تفرق الفصال که از غصه یا سقوط شود
 نفث الدم باید که در **فصل چهارم** در امراضی که عارض میشود در می و این الفصال
 پنج بهم شورده شدن مرصه بچخته در علاج و انق علامت او دانه صغیر
 کلو و بردن علاج و این است و دیگر عسر البلیع و سوس و علاج مرصه

اگر آنکه چنانچه بگوید و نتواند فرو برد و اگر در دیر نگذرد اگر از حرارت
 بعد از آنکه سه نفع دارد و اگر از پرده است بود نفع ندارد و اگر از رطوبت بود که نفع
 آب و آنکه علی بن ابی طالب مزاج نجیب ایلی و غفره بآلکامه وصل و قیصر و در خانه
 کف موم و غفره و طلا گذارند دیگر ضراحت در مری سبب باد و گوشش و اگر ارم
 اضلاع کرم موده و غیره بعد از آنکه در وقت که چیزی فرو درازانند و مثل آن علی بن ابی طالب
 و صفت عسر و در غنم بادام لوتی سازند و هر زمان در دهان میگرفته باشد و مرهم ایض
 که از زرد زعفران و سفید و صاف صفت اند نهند **باب سیزدهم** در اراضی و در وقت
 است برینست یک فصل اول در سوء مزاج کرم در موده و کباب و علامات و
 علامات آن و این گیزد نوعت **نوع اول** سوء مزاج کرم در موده که به یک اصطلاح است
 نموده باشد علامت آن حشا و دغانی و حرارت و اندوه و خشکی در دهان و فاسد شدن غذا
 لایت در موده علی بن ابی طالب و لیمو و نارنج و شیر خرفه و آب حوضه و آب انار و این اگر از
 قوی تر و قوی کافور و برب **نوع دوم** سوء مزاج کرم در موده که به یک اصطلاح است
 ایض نموده و مزاج خیار و تخم خرفه از هر یک که شفا لکل سه چهار مثقال کافور ربع مثقال
 رزق دکل و نصف از هر یک نیم مثقال کوفته آب آبر قرض سازند هر یک مقدار معالی
 یکبار در کافور و یکی روز دیگر بآب غفره و یکی دیگر بآب لیمو و آب ریوان روز دیگر
 باینده در ترتیب کرم موده و تپش و تشنگی را ساکن میارزد و موده را بصل و کلسه
 و آب کشین و کافور و آب سرکه و اگر ضرورت شود اندک کافور و تر اشته گردد و آب حوضه
 و لیمو و آب انار کرده باشند و گوشت بزغاله و بیره در شور یا بر آن اگر از کشین و
 آب و موده و خیار فایده دارد **نوع سوم** سوء مزاج بار موده علامت کلسه و ضعف
 در مری و دیر گذشتن طعام از موده و اگر غری بدون و نفخ و قراقر و نفخ بخوردن چیز ناه
 کرم علاج میکنند که در دبا دیان روید **نوع چهارم** کرم کف و کفجین علی در قرض دارد

در اراضی

قرص در

صفت آن مصطکی کل سفید از هر یک در مثقال کبریا و بودینه خشک و در آن
مثقالی و در نقل مثقال و نیم نرم گرفته قرص سازند مقدار در هر یکی را عیسای تاجیه
اختیار نمایند و جوارش کونی و جوارش عود و عنبر نائیده دارد و اگر در هر یک از این
بسیار نشسته بر مایه کبریا و در هر میل نمایند و در دواء الحشک نامیده و اگر اطفال
سوزنای مرغ و در آب و گوشت کبک و عصاره و این غذا موده را قوت در بدن
و گوشت مرغ فربه یا گوشت کوه خنجره آن در آب آن خوف نیم گرفته و در این
نقل و در هر یک از این خشک و زیر و بر موده سبیل و در هر یک از این
و صبر و ان شصین از هر یک در مثقال زعفران در هر نرم گرفته و آب یا آب
طلاس سازند و بر موده و عنبر مصطکی و کوسن مالند **فروع** سیوم در سوزنای کرم
که از ماده صغیر و علامت از تلخی دندان و سپردن آمدن صغیر و از روق بود
ناک بعد از خوردن طعام و تشنگی و عشیان و در شسته ریان و زرد را و علاج
بشریه بکچینه و آب که بعد از قرص شسته بمیور آب انارین و آب عود و
سیب و اسهال بمطبخ و سبیل زرد یا مطبوخ افیمون یا نمونه در الیور بخار در
ماده در رحم موده قرار گرفته علامت از آنست که دل بهم بر آمدن و ایم باشد
فیقرا و در هر یک از این علامت از آنست که کراخوارند که موده را از اخلاط
که در رحم موده را از اخلاط کرم که در رحم یک سازند و ان شصین و در هر
و کل سفید در مثقال یک کار آب بپوشانند و آب آن بپزند و بر موده سازند
صبر در وصل کرده و در هر یک از این جهت حرارت جگر صغیر موده علامت
غشایی که ساکن شود ساعتی پس از آن عود کند علاج فصد و اسهال باء صغیر و
مسهل یا بک صبر که در موده مشور باشد یا آب انارین موده و تقویه موده
و کلفتند که آب لیمو خنجره باشند نمایند و غذا مرغ تنقی آب عود و آب لیمو

نوعی

و کثیریت معده و کسختی سوزجانی که در او آید و طبعی در او بزرگتر است
 و اگر از این اخته باشد اختیار نمایند **در** چهارم در سوزن آید که از خانه بلغم شود
 علامت از غشیان و در بطعام بضم سکن و آب رفتن در آن و کثرت تراب
 علاج شربت ماء الاصول و کسختی علی و آب لادن و کرفش و بعد از آن فی
 باب شربت و کسختی علی و اسهال با یارچ فیترا و حب بلغم صفت آن ترید
 نیم مثقال محموده و انکی عاریتون نیم درم زنجبیل و انکی آب بلکان و عود ملکان
 و در ارجیف و زعفران و سنبل و قنطاری از هر یک نیم دانگ آب کرفش و غوره
 اختیار نمایند و ترید ابيض ده درم و زنجبیل نیم درم قند یا زرد درم شربت سه درم بود
 و ابله مرمر و بصر و در و شربت بود و در و بلغم که از یاد آن و در و مصطکی
 باشد قوت دهند و اصلاح معده همچون کمره و جوارش عود و غوره و چون سوزجانی اگر
 اسهال بود نمایند و خائیدن مصطکی فائده دارد و سوزجانی در او و کل سوزجانی در درم
 زیره و تخم شربت از هر یک نیم درم کوفته شربت نیم درم مادر بلغم و غذا عصاره
 کمره و کوکب مرغ و کبوتر و شربت جهت قوه معده فائده دارد **در** پنجم سوزجانی معده
 که از آن سود ابو علامت اولیای رطل بطعام با دجوه صنف بضم و کثرت نفخ و سوزش
 معده و ترش در دهان و سیرین آمدن سودا احیاناً ترش و عظم سیر علاج معده از سودا
 فی باب شربت و شربت شربت سکنجید و اگر سودا غلیظ بود بمطبوخ انیمون و آب لادن و یا
 حب انیمون و مداومت حمام و غذا خف و آب و کوکب مرغ یا آب سماق و آب انار اگر او نخوریم
 کوفته سازند **فصل در اورام معده** و این چند نوع است **در** اول در درم و مور معده گنا
 و دلفیو یانی در معده و ضهور درم و سوز زبان و شربت و شربت عطش و سقوط شربت و سردی
 یاد در درم معده علاج فصد و آب انار سیر و آب لادن و بصر و کوکب مرغ و شربت و شربت
 کوفته مثقال نیم درم مثقال کل سوزجانی در درم کثرت تراب مغز فلفل و صفت مثقال و شربت
 و از ده مثقال حل کرده میل نمایند و در صلب آب عود و اگر در درم و در درم کسین باید باشد

حب شربت بلغم

صفت با صنف

اگر کثیریت علامت از غشیان و حرارت دانه در معده

مؤثر د کرد و غذا سازند و صلاب و آب را برین میل نمایند و بر معده مؤثر
التهاب و آرد جو آب لادن الحبل کز ارزند و غذا از الکلیل الملک و بابونه و کل
نیزم گفته بگللاب بر معده شیر گرم کنند و اگر تشنگی بود غلاب بعد از آن بنهند و اگر قبض بود
نیز سازند و جایز نیست در درم معده مهمل و معنی قوی و آب تر نیز از آن در اختیار
در آب آبر و رب انار اگر طبع نرم بوده شربت لیمو و یک درم مصطکی و یک درم معده
دو درم گفته بگللاب یا بگللاب چهار روز اختیار نمایند درم معده را فائده دارد در درم
در درم معده صغائر علامت او پیشتر داند و ده و تشنگی و کوب و در درم معده داند
نیز بر دارند و اگر حال صغائر شربت و صغائر بگللاب و جوز و عرق پند
کا در میان فائده دارد **دفع** سیوم در درم بلغم معده که در معده بعد علامت ادیت نرم
کشت آب دیان و سقوط شربت و دفع در معده بنی صلابت علاج آنست که در اول دل
عرق بادیان و گللاب آب کرفش و روغن بادام در درم بایک معاله از عسل میل نمایند و در
فاروق و تریاق اربعه فائده دارد بگللاب و ماء الاصول اختیار و روغن کل و در درم
در معده مالتی و صغائر دفع درم معده مصطکی در درم الکلیل الملک و درم سح خلو
جلد و بابونه و شحم گمان از هر یک یک درم بنفشه و غیره از هر یک شش درم
چهار درم زعفران سه درم مفل و کتیه و کندر و انیسون از هر یک و در درم
و مغز قلم کا و از هر یک شش مثقال موم بنفشه مثقال صغائر زعفران بگللاب حل
و چرب مرغ و مغز قلم کا و موم روغن کوسن بار و عن کل آمیخته و باقی از درم
مجموع را مخلوط کرده بعد از آن بتدریج بر معده گذارند و معده را بر روغن سنبلی و باقی
جرب سازند و اگر درم تحلل نیابد احوال بر فنی محبت که در روغن یا شور یا شکر
نمایند و غذا اگر نت نباشد شور یا مرغ که در روغن کرب و بدل آب عمل
میکنند **دفع** چهارم در درم صلب سودا شربت معده علامت از صلابت و کثرت اسهال
ضکی در شحم علاج شربت از ماء الاصول بادیان و شحم کرفش و انیسون از هر یک مثقال

دفع کاغذ

[illegible]

الحمد لله

علامت از ضعف قوه دماغیه بدن و احساس سردی در سر و سردی و غش و
کمالات که عارض میشود این حال مسافر را که در سرما و کلی کفیه باشد علامت
در حال غش آب سرد بر دراز باشد و بهاء و غش مثل عود در غش و کلاب و منزل
در پیش نشی و از نزد این دارو بر سرده گذارند کل سبع هفت مثقال است
مثقال مصطکی و عود از هر یک دو مثقال بستراب یا کلاب طلاس از نزد غذا
سبع الهفتم مثل نمایند **دوم** جمع یعنی که از بلغم شود و فاسد سازد مزاج
معه را علامت از آنکه اعصاب همه گرسنه و غش و ثقل بوده علاج استخوان
از تخم سرده و این قسم خالی از اشکالی نبوده زیرا که با متغایع حالت بود و مگر مگر
العشاء و غش مانع استغایع **دوم** سیم از ضعف قوی که در سرده و حرارت شدید
در جمیع بدن میباشد علامت از تشنگی و خشکی طبیعت و سقوط قوه و غش در وقت
الطبی علاج در حال غش معلوم است و بعد از آن غذا ناسد مثل آب مسک و آب زیتون
بجو و نارنج و دیوانج و غوره که سبب خنک کرده باشند **فصل** سیم در شدت طبع
یعنی صرصر و زیادتر از زور طعام بر ماکولات بود چنان که از طبع کلاب آید و این
نوع است **دوم** اول که از خلط حامض که در سر سرده بود علامت از حشا و حامض و
ثلث غش و سرشته آبی از طعام سل نمایند یعنی بر آید و بعد از آن سل طعام غالب
در علاج غشیه معده بایا به فیو ایا جی صبر صید کرت و غذا مرغ و تره و شور یا صبر
که در روزی باشد و گوشت کبک و بط و بچون کون و کرکین بود قوی **دوم** دوم
کلی که از سردی سر سرده از سبب بود علامت از گزیدن شدید در سر سرده و یا کثرت
وزن کثرت بر از علاج مفید است با سیم بعد از آن که سال سودا بمطبوخ انجون
و ماء الاصول و مویان ایتون و محج بر سبب گذارند و بنزد و این ضامم بر سر سرده
گذارند و این غذا را بر سرده گذارند مادر مجنون است مثقال و بر ساد و آن بمطبوخ
نیز کوفته بکلاب گذارند و گوشت **بزرگ** دیره و مرغ و تره که در شدت با آن دارو

جمع کلی

در خفا و مخوف بود **نوع** سیم جمع کلی که از استخراجه بسیار با کسر سکی طویل یا بخت بسیار
صافه تاته را میگوید علامت اول از غری بزرگ و منفق قوت و تشنگی علاج غذا قوی و تشنگی
و یا کج و کوشش که میخند آب غوره و سماق و شربته لیمو و شربته فواکه و آب نارنگ
و دیگر از حرارت مفرط که در معده بود جمع کلی شش علامت اول تشنگی و تلخی دهان علاج
رشته یا لیس مثل رس آب و سب در غوره و آنرا قلی خیار و زرد خرمخام
پخت و خماد موده بگل انار و گل سرخ و صندل و جوارش سنبل و المیزل و لیسند
موده بفسلاده و روغن در موده مالند مثل روغن مصطکی **فصل** مشتم در و خم و
ن و د و شبت و خم میل اطعمه ریه مثل شربت کل کل و انکت و کج و انکت
و غیره و اکثر این علت زبان حامله را در ابتدا حمل میشود و این در نوع است
نوع اول که از خلط بلغم که در سر معده بود علاج قریح شبت و خم تراب و سنج سون
شربت شکفته و اگر قوی تر خواهد بود جوزانی اصفه نمایند و بعد از آنی این در امیل
نمایند شاه طوط بکیده و بیلیم سیاه و آنرا از هر یک سه معال ترم گفته بگل
ادویه ب زنده شربت معالی اختیار نمایند و اسهال بک صبر و صب افادیه نمایند
تا قله صفار و کبار و نیز باز از هر یک جزو قند مقدار سه ترم گفته مقدار معال
جوز و بعد از آن مشک و ماء العسل و تخم کرش و بادام با عسل و خاشاک
مصطکی پیش از طعام و بعد از طعام فائده دارد و موده را شربت انبر
و معونه که معور موده بود قوت دهند و غذا مرغ و خنجر آب مدار چینه یا شیده میل
و بیه شور و ک مشمش و غیره عمل نمایند و سنا دار آفت که در علاج این مع
نمایند جهت آنکه خوردن این اشیاء مزاج تمام بدن را فاسد میزند و در معده
میخورد **نوع** دوم ف و شبت طعام که از خلط تیز و شور در معده شود علامت اول
شربت تلخی و دهان و شور علاج موده و کچین و آن گرم چند کرم یا کرم
بایا بقیق و تقویت موده بشربت سبب و صندل و مبالغه در خوردن ادویه گرم

مستور معده

درجه اول

این احوال زنان حامله را سوء فی و اسهال نمایند جهت آنکه موجب آن میشود که
 در درجه اول که قوتیت معده بخرص عمو و شربت سبب و آب انار نمایند و این سوف
 نیزه که از این سو و از هر یک و در درجه دوم سعد و پودینه و شربت و نایغ از هر یک مثقال
 ببلبله و بلبله از هر یک و مثقال و مقدار مجموع قند کوفته شربت و در درجه سوم به آب سرد
 و غذای مرغ فربه آب غوره و آب انار و در شور بار آن اگر و بطن اسفناخ و از فواکه
 آب سب و انار **فصل هشتم** در وجع فوادی که در درجه اول و این را وجع فوادی جهت
 گویند که نزدیک به است و اکثر مردم در دل میگویند علامت او شدت و در درجه شیب
 و در درجه اول و کروب و اندوه و علیح قمر کفحه و آب کرم و اسهال بآب تمر بند و الی
 بخار و لکند و کلاب و شربت بنزد و شربت و سار و صفت نمایند و غذای مرغ در آب
 و در آب انار و در شربت بای آن که در آب تخم کوفته و سوف ازین ادویه انون
 و مثقال بمل و در چینه زنجبیل کل سفیم کمانه از هر یک مثقالی ریوند و در درجه دوم قند مقدار
 نیم کوفته هر روز میل و در درجه **فصل نهم** در عطش و این چند نوع است **نوع اول**
 تشنگی که از سوء مزاج کرم و از بیگیت شوق علامت او خشکی دنان و لبها و اندوه علیح
 شربت سکچینه و شربت لیمو و شربت و حرقه آب غوره و آب انار و آب تمر بند و الی
 بخاری و اگر بیگیت غالب بود و بادرنگ و آب کشک و بای شربت نایغ بلبله اسفول
 کتاب کیم آب شربت بنفشه و آب انار شیرین میل نمایند و این قرص بزنند
 و شربت خیار و بادرنگ و کیم حرقه از هر یک و در درجه دوم صندل و شربت و کیم و لیمو و لیمو
 و صندل و صندل از هر یک و در درجه سوم کافور و در درجه چهارم آب حرقه و آب غوره که از آن
 آب جو آمیخته به پنج خفک ساختند و چینه کرم کیم و برادرند و باز خنک نموده که از آن
 و کلاب صندل بار و عنبر بادام باله کمان بر معده نهند و لکینه عطش هر نماید و دیگر
 از آن لکینه تشنگی که از غلبه بیگیت شده می نماید این آب است و شربت خیار و لیمو

صنع عربی از مرکب درم جو غوره در زیر زبان گیرند آب آوردن و چنانکه
درب سماق که بگللاب تر ساخته با کشند لطف آن صاف نموده بچشانند
از رند کشید و بر عطش را غذار مرغ و قلیه کرد و در کمانج و کشک کشید
جوان و گوشت بزغاله و مرغ و مرغ و مرغ و سماق و آب بنزدانه در رند
خائیه دارد و نم و بایوت در دمان گرفته عطش را بر طرف میزدند
شکلی که از صفرا بجا بفت موده ریزد عطش شود علامت آن در دمان و تلخ
و قریح و اندوه و خفقان علاج فی و شربت نیمو و نارنج و شیر و صندل و عسل
بارد دیگر شکلی از بلغم شور غلیظ در موده میوه این را عطش کاذب میگویند
علامت او شور یا گرم و شربت سکنجیه و ایهال کبایه و خوردن باب
بادیان آب گرم میکند از آب بلغم را و عطش کشید مرابید و ذرا گوشت مرغ
برای کرده خف آب **نوع** سیم شکلی از گرم سینه و دل و شش میباشد علامت
او حرارت این اعضاء و شکین یافته عطش میوه اسه و پسته از آنکه آب سرد
علاج آنست که در دمان خوش منتر سازند و بر صندل و کلاب و کافور
و کلاب گذارند و آب بنزدانه و آب گاه و شربت صندل و شربت
و دراء المنک بارد و شراب ایمن رقیق که در آب گاه و آب
کشید عطش سرد و اگر شکلی حرارت آفتاب یا آتش یا باد ناموس
بعض یا بهار را در آب سرد نهند در دمان کل بر سر ریزند و در دمان آنکه
پایند ریزد و گویند و دیگر لب و زدن شراب و شربت و غذا گرم مثل
و بار و آب و در دمان غلیظ و کم قدید و مایه شور و غیره عطش را منفع
علاج اشربه و اغذیه سرد و اگر خون غالب بود صندل و پسته و دروغ و کشک و صندل
دارد دیگر بعد از استملاخ و دراء مسهل شکلی میوه علامت خشکی دمان علاج

شربت لیمو نارنج در آب غوره و لعاب تخم آبرو و لعاب اسفند و مالیدن اعضا
 پس از آنکه با آب بعد از حمام دیگر عطش بکشد خوردن برف و تخم عارض میشود
 و خون بکشد متوجه میگردد و حاصل سوسه در دگر مرد موجب تشنگی میشود و جهت دیگر
 آنکه لیب خوردن یخ و برف سرد در دگر میشود و موجب است بلغم در طو با
 که مده از دینر اید و موجب حرارت شسته تشنگی بر دعالب میگردد یا آنکه سرد قوی
 از خوردن یخ عارض گشته چنان سرد عارض زایل گردد و سبب گرمی در کشته عطش پیدا
 میشود علاج شربت کبچیه و جوش حره آب گرم و زنجبیل پرورده و آمله و طلیه
 پرورده و شربت لیمو **فصل** فم در غش و قی و تهوع غش حالت باشد مده را که با
 حالت انقباض حرکت فر کنند و سوسه حرکت مده بعد و چیز از دفع نشود و حرکت
 بود دفع چیز از طریق دین و این چند است **نوع** اولی که از مده صغیر و گرم
 در مده بعد عارض گردد علامت او تشنگی و تلخی دمان و اندک و زدن مده علاج
 شربت کبچیه و آب گرم و بعد از شربت انار و لیمو و نارنج و آب غوره و کمال
 بایار فیتا که در دگر موجوده شور باشد یا بشربت کل مکر که قور لیس و محموده بعد از آن
 مواظبت بر شربت که از کلاب و سرکه و آب ابی و قدما شربت زرک و کافور
 از سقای و غوره خشک و زرک و طباشیر و پوست پسته از هر یک برابر بزنند مقدار
 تخم و یکدریم طباشیر را دو درم باب انار ترش یا سیب ترش منع فرمایند و یخ
 بریان که باب غوره افشته نمایند **نوع** دومی که در دگر طبیعت قبض بود صفت نرم
 مالش که از غلظت و بوره و قدما ساحت باشد و اگر مده حیر مانده شده علامت آن
 که دایم در مده از آره باشد علاج آنست که کل سف و طباشیر آب آمیخته میل نمایند طبایع
 برب ابر یا آب سیب دارد داده انار دارد از انان که در تنور بریان کرده باشند
 بهم آمیخته اختار نمایند برب ابر یا شربت نار بود پس دفع قروطنان منابله برب
 شکم نیز در یک ناف نهند و اگر بویین **نوع** دومی که در دگر مسانه کشته کز از زدن و زدن

علاج غش و تهوع
 مده

وکل سرخ که با صبح عریض و کل از منی از هر یک معالجات افون نیم معالجات
 بشیرت نیم درم بود از آنچه فن آمدن بقی رانغ دارد بستان اطراف و بستان
 و کلنار که با خوردن دیگر بجهت دفع خون آمدن بسیار فایده دهم کل و کلنار
 و کلنار و افیون و بنر البنج و صبح عریض از برای بر شیرت نیم معالجات بعد از آن
 ادویه گرم بود شرباب یک جز و دیشیر جز و اندک اندک میل نمایند فایده دهم
 اند و بر معده طلاء از ماز و دافایا و کل از منی و اندک افیون بآب صابون
 گذارند و غذا اگر رخ منق سمان و اگر ضعف غالب بود در آب مرغ یا اگر افیون
 رز که سمان یارب انار اگر غرض بقی به ادرار آید در حال نه بنزد که در وقت که
 موجب ضعف گردد و اگر آید از تر بسیار سحر اطراف بستان و افراص که با
 خوردن نغ دارد و دیگر خون در معده بسته میشود علامت او غش و عرق
 و از زه علاج آنست که آب گرم که در روغن میشت و بودینه و شانه با
 بشیرت سکنجبین خوردن و تر نماید و پنبه یا به خرگوش نیم درم و زرد فایده
فصل درم در فوائد حرکت فم معده بود بر افش مودی و این خون جهت
 میکند که قه معده نیم معده حرکت نماید و این چند نوع است **نوع** اول در
 که از حین بلع و صغرا اگر اثر و زنگار سحر علامت او تلخی دهان و لنگی شیره
 و صغرا و زرد و کبود و سیاه علاج آب میوه و الون بخار و شربت سکنجبین
 انار نیم و آب گرم و روغن کل یا بوسن بادام و صغرا خوردن دفع مرغ یا
 را و نان در آب انار سرخوش تر ساحت یا آب سرد یا آب انار شربت
 نموده میل نمایند و بستان آنست یا و دلت فایده دارد و غذا شور
 مایع اگر بستان بنویسد و اگر در کفایت و کدو و منق آب انار و غوره و زرد

و اگر شیره در معده بسته شده و دافایا آب
 بودینه یا درم نمک سرد و فم سلفا بیدار اگر از
 جهت رطوبت بود مجون فلو یا فایده کلی
 دارد

شمشیر که فایده دارد **نوع** دوم در فوائد که از بلغم بعد علامت او افش
 رز و رگوت و قتل معده علاج سمنه معده بقی و بشیرت سکنجبین و صطکی و ماء
 در در فلفل در آب
 و صطکی و ماء العسل

بمور و حش و ترش و غش و سوزش و در معده صغیر اما تحت آنت است که طعم آن ترش و
و باقی مانند اسباب این هر سه یک است اگر معده صغیر بود صغیر بود و اگر صغیر بود
بعضی در اکثر متوسط بود و بعضی دیگر معلوم باد که بعضی بخورده میباشند بنوعی که
معه از عصب است و قوی بوده لطیف و سیل و شش و طعم تلخی بهم نموده دارد و این
نوع **آنت اول** که جرم معده صغیر بود علامت او آنت است که بعضی بی در در
مرضه و در از صغیر هم صغیر است و لاغر بدن و زرد شکم علی شسته حال
میب و در طریقی صغیر و غذا گوشت مرغ یا گوشت کوهن که در در چین و غفران
بعضی و سریع الهضم بود و مال بعضی من سمان و آب لیمو یا رب انار سازند و معده
نموده دانه و این علامت مجرب است کلمه در مصطلکی از هر یک است مثقال انشت و صبر
و در مثقال کل سرخ پنجمال و قریض و سرد و سبیل از هر یک در درم نرم کوفته و جلا
طلاسازند **نوع دوم** در حادث شدن صغیر قوی در معده چهار قوت است جاذبه و
یا حبه و دافه اما علامت صغیر جاذبه یعنی قوی که غذا را میکشد آنت است که غذا
مدر در از باند و غفران و غشیان و اندوه بود علامت صغیر ماسکه یعنی لکها
لرزیدن معده و گمان میرود که هرگاه حرکت هوا بر معده طعام رد و ایدرستد و
یا حبه آنت است که غذا شود بدن را آنچه تناول می نماید و سپردن آمدن از غیر متعین
که به باست و علامت هر یک مذکور کرد انشاء الله تعالی علی صغیر قوت جاذبه
لیمو و شربت فواکه و میب و میب و غذا سریع الهضم از گوشت مرغ و بنبو و کبک و
کرده مالتور یا بیدار چین و زعفران و زرد و مثلث و حور از ان بومایند که چند قوت
رود اطراف بالند و طلاسازند کور بر معده نهند علاج صغیر ماسکه از طاده مزلقه و زرد
لیمو و رب آبر و رب سیب و رب انار و کشک و جادوس و سیرنج و عدس من
و کبک و بنبو بر مان کرده من آب غوره و انار طلاسازند و کلمه و طلاسازند
و در قوت آلس و میب و مثلث علاج صغیر یا حبه و زعفران سه حور از ان
کبیر و صغیر و در مزاج حار و طب سیریت کچین و سیریت فواکه و شربت فواکه و غذا

با این که از یاسمین و صندلین و صندل و مصطکی و بر منده روغن مصطکی مانند
عسل و عصاره و فلفل و گلاب و صندل و گلاب و مطبوخ و خیار سبز و
گلاب و بادیان و بادیان **نوع** بسم و برش شدن طعام در معده اگر اندک بود
مصطکی و بادیان و زعفران سفوف سازند و الا کوارش عود و عود و قرص عود و اطفال
ببر و چون سفرجل مسهل و شربت لیمو و غذا قلیه خشک و مطبوخ و از شترابی که
ببر و نمایند و گوشت که مایل بر خنجر بود اختیار نمایند و جواب طویل و قوی و سعال و
قالب بر دست راست طعام را از سر معده بگذرانند **چهارم** در فساد غذا
در معده از قلت موافقت طعام و بیرون آمدن از اعتدال در کمیت و کیفیت یاد
آور ما در ششیب اما آنکه در کمیت بود مثل آنکه غذا و بیمار مسهل نمایند و بر معده
را که در وقت باخته از روعا جز آید و نیک بپوشد و اگر اندک بود در معده
بپوشد که چنانچه غذا لطیف در معده گرم و اما آنچه در کمیت بود مثل زرد و خمر
در معده گرم بدرستی که فاسد گشته بسبب خفایت و حرارت و اما آنکه در
مثل گوشت کا و دکات و نان فطیر اینها فاسد میشوند از جهت غلظت و دیر گزشتن
معده و مثل حنجره و شفا و گوشت که آنها زود فاسد می شود در معده و اما آنکه بجهت
غلبه بود مثل آنکه معده و دارند غذا غلیظ بر غذا لطیف پس دوم بپوشد
عسل از بپوش اول و دیگر از آنکه غذا را فاسد می سازد بی ترشیه غذا مثل
بپوش و دارند بر لسته اللانهاضام حالبس مثل آب که بر بالاء قوت و ضرب و زرق
هوا از آنکه غذا را فاسد می سازد حرکت قوسیت بعد از طعام مثل جماع و سواری
حرکات عیف و فساد بپوش ام الامراض و سرشته همه در دناکت علیا اگر این
از کثرت غذا واقع شده قی نمایند و جواب شش کوفی بپوشد و شربت سکنجبین
را از آنکه کثرت مصطکی اختیار نمایند و جوارش کوفی و قرص عود فاسد را دارد
در آب سرد گذارند تا حرارت متوجه باطن گردد و غذا لطیف از مرغ و
و کبک و عصاره بر که و عروقی بودینه و شلت یک ساله میل نمایند و اگر از

علی و غذا در معده

جهت بدی گفت غذا واقع شده تنه معده بتی و اسهال نمایند و اگر اسهال
نمایند آب تر و رطوبت و کلنج و مصطکی و قند مل نماید و آب آبی
سبب مل نمایند و اگر سوء تربت غذا که حلخیز علی و بون سبز یا را
و بعد از معده امر نمایند بر یا صفت و در قول حمام و آب گرم بر معده و رطوبت
غذا کوشت مرغ یا آب عوزه مل نمایند **فصل** دوازدهم در ریخته و این حرکت
نامد غیر منصفی لجه که از بدن باز کرد و لعینف و شدت را فوری و اسهال
منفع که معده و گاه باشد که فی نیاید اما از عشیان خالی بنوع از غیر طایفه
آن بعضی می باشد و لیکن اگر از اسهال مرتبه میرسد که نفس ساکن مر که
مسود میوه باید که بسبب شتر سرد و ترک علیغ نکند و این چند است **فصل**
در ریخته که از صخره و علات ادانکه کوب مغشایان و لنگی و قرنج و در
سر در طرف لوه علیغ آستنت که معده نمایند که آنچه باقی مانده یعنی یا اسهال
که معده فی باب گرم و شربیه سکچیز و صلاب در ر و مل نمایند و قیحه
معده دفعه و کزیدگی باشد و اگر اسهال ضعیف و قیحه و لوه و بسیار است
که از اندک محوره آب نمیند و اگر بخار را آب یا سینه دهند و هندوانه
نماید تمام دانه و اگر کبش فی و اسهال ضعیف غالب که معده چاقی در بن
ضعیف ظاهر لوه شربیه و آب و رب آبی و شربیه انار و دینه منصفی
اسهال نمایند و طلا از صندل و کلنا و کلنج و زردک آب آبی آمیخته بر معده
بگذارند و آب لیمو و شربیه او دفع فی نمایند و مقدار در دم طلبا شربیه
ازا ترشش آمیخته بچند فوفه می نمایند دفع اسهال و فی و لنگی نماید و آنچه بجز
کذا استن اطراف در کرب و باخره آب برف یا بخ بروس فته بر معده
نماید دانه اگر منفع غالب بود در آب انار یک سحمت مایان و ماء اللیم
مرغ یا کبک کوشت نیز غالب مناسب است بر معده غیر لاده و صندل و اندک
طلا س از نر و غذا کوشت مرغ قشق سحاق و آب عوزه و آب لیمو میل سازند

که خواب رود و از صدک و کلاب و آب کشینز لخته سازند و در پس پینه دارند
 اگر که اسهال بجهت غذا از کرم و جاد و پس پیرنی که سفید چخته قنق سماق سازند و حمام فایده
 تمام دارد و اطراف را با لیدن و لبس ساختن با رنگ کل از منی لبر که وجب الاس بپوشانند
 از بد و تر ساخته به سنج یا برف سرد ساخته بر یا بهما گذارند و اگر قی و اسهال تسکین نیابد
 به بر منی گذارند و بنبرند و اگر تشنج در دستها و پاها ظاهر گردد و غرض بر دهنه بادام و آب
 در دستها بر منی گذارند **فروع** دوم در پیغمه که از فساد برودت بلغم بجهت علامت ادا
 یافتن و تشنج و بی مرکزی دمان علاج آنست که ایسئون و عود و مصطکی و زیره را بجوشانند
 و آب آنرا میل نمایند و بی آب ترب و شرببه مسکینین علی نمایند و روزه فایده کلی
 دارد و ایاب و غیره واجب تر بر مناسبت و شرببه میوه و این مرض جهت دفع اسهال
 سازند کبابه فرغفل منبل عود افیون از ادویه از هر یک مثقالی و از ایسئون نیم مثقال
 و از انیم کوفته بآب کسول مرض سازند هر یک نیم مثقال و یکی را اختیار نمایند و این
 مرض نیز بزند صنعت آن گذار چمقال کبابه قافله از هر یک مثقالی کافور و انکی
 شک نیم دانگ فرغفل در مبلع آب تخم آبی بزند شربت ورم بجهت و اطراف
 به بنبرند و مسوده و بنبرند از بنبران و مشک و عود نرم ساخته بآب آبی آینه بماند
 و کوشش کیم بر تر و آمو که در ادویه گرم باشد مثل دارچین و زنجبیل
 و زیره نمایند و حیل اصل در علاج پیغمه کم خوردن غذا و خواب رفتن و
 در آمدن و خوردن جوارش سفر جلی و مسکینین سفر جلی و اندک شراب بگفته
 و دست و پای را به روغن سوسن بمانند و این جوارش جهت پیغمه فایده دارد و پودر
 به لخته صهار مثقال عود و مثقال مشک و انکی نرم ساخته به سبب مثقال عمل میجیه
 به شربت مثقال بجهت **فروع** سیم در پیغمه که از سودا در موده غالب بجهت علامت ادا
 تشنج و بیاری رنخ و باد در شکم و درد زانف و بچش و ترش دمان علاج پیغمه
 و ایسئون و قی بآب کرم و عمل و در موده روغن مصطکی بمانند و مرض عود فایده دارد

بعضی که اسهال سودا باشد

و اگر در قوی و لذتی بعد در معده بخم اسهول در جلاب که آب انار ساجنه است
 دفع کنیزین معده و شکمی که موجب آن بود دفع مرغی و اگر معلوم نمیاید که غذا
 فاسد گشته آب عمل اختیار نموده وقتی نمایند و این قرص بسازند و نقل و کباب به آن
 یک درم سنبل و مصطکی از هر یک نیم درم عود هندی چهار درم قند مقدار شکر
 و چون کونی نفع ندارد **فصل** سیزدهم در ضرب پخته آنکه شکم دایم نرم بود
 این علینست که دیر ماندن میوه و لازم اوست لاغر شدن و این پخته فوج است
 اول شکم روان که از جهت سستی معده و سردی و تری آن بود علامات از آن
 تشنگی و حشاش و ترش علیج معده را از سپردن و اندرون کرم سازند از مبردن
 روغن مصطکی در روغن مسوس و این ملاس و کندر و روغن کدو و روغن سرکه
 اقا قیاس کوفته بشراب آمیخته گذارند و از درون جوارش جوزی و سنبل
 حب الرمان داین در او جوی و کندر و کله را از هر یک برابر بمیز که بدانه اول
 با منقذ بزند شربت و شغال تا سه مثقال بعد و اندک از اقا قیاس کوفته بشراب
 حب الکاس یا شراب مل نمایند **صفت** مسخوف حب الرمان مصطکی زیره کرمان
 از هر یک مثقال حب الرمان سه مثقال بومش بلوط و مثقال عود درم سماق
 مسخوف نیم کوفته شربت معال بعد و غذا اگر پنج ماه و درم مسخوف مسخوف
 و در رصه و در نجیل بادیه کرم لازم دارند در غذا و دانه انار کوفته و در
 کرفش و بودینه در آتش اندازند **فوج** صدهم **درب** که از ملاس معده و صفت
 معده بعد علامت او پرواز آمدن طعام از معده زود و میانی که فورده و به نفع
 ظاهر نشد علاج وارش حنوب با جوارش کندر سرب آبر یا کون حب الرمان
صفت جوارش حنوب زیره کرمانی بکره پرورده در مثقال سماق پنج مثقال
حب الکاس دانه بلوط از هر یک در مثقال کتیره نیم کوفته و در آن
 آمیخته نمایند و بر معده زعفران و عود از هر یک مثقال مسخوف و بلوط و حب

ضرب
 یعنی اسهال سبب سردی است
 علامت دفع

و در رصه و در نجیل

اللسان از هر یک و معالجه نرسیده بآب بودینه یا آب آبرامخته طلا سازند و اگر صفت
طیلم با نرسیده کلمات ما در دانه انار و آرد سنجنبه کوفته بر لب آبی یا دیوانه ما شربت
لبه اللسان ما شربت فواکه مقدار دو معال ما سه معال آملیست متاکست و شربت
و که نامش بی درد دانه و سماق و لب اللسان و لندک زعفران ساخته با شند میل نمایند
اینمایه هر گوش مقدار نیم درم فائده داره **صفت** قرص پلیمایه هر گوش نیم درم
از درم کند و دریم نیم کوفته چهار نوبته دهند در کثرت ایصال که با هر از این
کوفته قوی دانه مویز استخوان دندان سوخته و شاه بلوط و پنبه و کشیز خشک و سماق و
از لب هر یک کرفش و زیره در سرکه پر درده و نان خشک کند و بوان از هر یک برابر کنند
در روز چند نوبت میل نمایند صفا بخور حمد آنچه اختیار نموده باشند
دام شده و در روز یکم به بند **دفع** سیم ذرب که از جراحت و شوره نموده بود نکات
و اگر بکند و ضلیدن نموده و بسیار است که بر روز زبان و دندان بوشش و بوبرید از زبان
سوزش در وقت خوردن غذا و مخصوصا اگر طعام شور یا ترش باشد و تشنگی و حرارت و
تنگی و کایریت علیحده فصد ماسکتی و اگر مانعی بود حمایت بر ساقها و تنفسه معصوم بهلیل
و دم اسفول لف داده بشربت حب اللسان مالاب اسفول مالانک روغن کل یا کم
غلی و تخم زوف و تخم ریحان و آب بوشش نیز آموخدار که اما سیده شده و از یک
نیم بادام مار و غنیمت کل بر و امین کل نمایند و لب اللسان سه معال و شش صهار
ل صحنه عبیر و مشال و سونف زلف الامعاء بشور فائده داره **صفت** آن قهوه
نرسیده و میل بصلطی و بهلیل کابلی و زیره کرمانی و دار چین و استه و فلفل
فلفل و قرقفل از هر یک در درم یک درم قند بر این مجموع شربت از یک درم تا
شش از طعام و بعد از طعام رو باشد و بر مده ابرار که بوشش نیز و لب اللسان
سوز و کف و صندل سفید و زعفران و از هر یک برابر یکدیگر انداخته محلی که نرم
با شند طلا س زنده مال لب اللسان و کل از منی و اقا قلا و لاون و ایشون بر نموده
با نیم آملیست

در لب جراحت و شوره

سونف بقالض

طلا سازند و دروغ فائده داند که در آب آبی و اگر در سحر باشد و غذا چاه و زهر
 چرب بر آتش سماق و زردک و غیره **نوع** چهارم در زردک از کثرت صفرا بجمده و در
 ریزه عارض گردد که اسهال صفرا شعل علامت او آنست که در بختیها بیشتر و بعد از آن
 خوردن غذا تا وادیه کرم و بعد از شرب شراب سحره علاج اگر اندک اندک اگر
 یار در غذا بآب تار و قند باشد به کل مکرر با بلیله زرد و قند و اگر قوت قوی قند
 بلیله زرد و بعد از آن قرص طباشیر شرب به آب آبی یارب زردک یارب انار
 آبی و دانه انار و طباشیر و کل از من آب آبی باشد به لیمو صفت نمایند و
 انار و حب آلاس و دانه مویز از هر یک و معال ماز و در دم نرم گفته برب
 یارب سبب آمیخته سبب آمیخته بچند دفعه اختیار نمایند و حب آلاس بزرگ
 سر که طلا سازند و آله جو بریان کرده و صمغ عربی و طباشیر بر برانار یا
 فائده داند و دروغ که باین لف داده باشند تا بکسمه فائده داند و عدس
 پخته و نشیره کشیده و سماق و آب آبی پخته و آتش عذره زردک و انار و شوره
 مرغ که در دانه ابر و شکر پخته باشند و قند که صفرا بجمده از کبد ریزد و هوا و زهر
 تنها یا شاه بلوط بکوبد چرب بر غذا سازد و قند سماق نمایند **نوع** پنجم
 در زردک از ریخته سودا بر قندها حاصل شود علامت او آنست که بکسمه
 طایم شود کزیدن و سوزش در سینه و ترش در دهان بجه علاج صفرا بجمده
 تا کیم و معده ملخ و افتون اما و الجین و اگر کمی بیت نکند این دوا سازند
 زار بریان کرده بچند دم بهمن سف بریان کرده و در دم زیناد در دم کیم
 در دم بچم ریجان لف داده تا کوفته شود و شربت به درم بشربت به
 اگر بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه
 بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه
 بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه بکسمه

سرفه و نفیسه اسهال در صفرا و دل

وزب سودا ش

مغز و نفیسه اسهال سوال

وزب بزرگ اسهال و قاعه کوبند

علامت او آنکه بعد از خواب چند مجلس سادر و بعد از آن تسکین یابد و باشد علامت نزل
دماغ دماغ داین علامت هم در نزله حار قسم در نزل سرد می شود و فرق میان آنکه از
بکر بعد قلت غلاب و تنگی بسیار و تلخی دماغ و سردی آن بدن کفر یا براه و حرارت
دماغ و علامت آنکه از بلغم بجه شور دماغ و بعد آنکه از حرارت لحوه علی بن معینه
حب صبر و افزاین بلغم بقیه صبر نمودن بر طایف و مالیدن کمر خرقه درشت و شستن
لبا بون و طلا نمودن بحیض و اینجور و غرضه آب غسل که در و کبابه سنبل و زعفران
و شامینده باشند و آنکه مشک اضافه سازند دیگر زهره کاه و آب که آمیزند در سر
و یک سوره که گذارند بعد از آن بخوبی و آب چغندر و سرکه و این تدبیر بعد از آنکه سر
را تراشیده باشند و اقور و سپهرت و روغن گل یا آب روئین و سنبل و در ناله در روغن چغندر
پدر کشور و روغن گل یا آب روئین و سنبل و سرکه طلحه و فلفل و در سر مالیدن طلحه و در
صبر و در حوض از بر یک برابر گرفته آب سلق آمیزه بر سر طلا سازند و گفتنی
گفته در شش پینه دارند تا عطسه آید و سیاه پاره لطف داده بر لخته مایل به در
پیش پینه دارند و قطره کنند **چغندر** پینه برود آن دارند و غرضه با الیاس
سکنجبین اگر ضرورت بود صبر یا الیاس بخره آمیزه نمایند و غدا مرغ یا عصاره بزر
ساخته نمایند و معده بسوزد مثل شعله بلوط و کنار و روئین و در ناله انار و
آمال اینها قوت دهند دیگر ضرب از صندل که نازل میشود از دماغ مجوده مرابند علی
و در صد و چهارم و طلا از صندل و اقاقیا و گل سفید و پوست خشخاش کوفته بر سر
اگر شات مامیت و حوض درین طلا اضافه کرده بگلآب سازند اول بر بوم و غرضه
درین موش و کینیز و گلاب نمایند و معده را قوت برب آس و صیب دهند اگر
پینه باشد مرغ که در و انار با دانه کوفته باشند و شفته غده عطوفه یا الیاس نماید
غرضه بعد از پنج سوال و رب سوسن و مثقال و کل سفید و در دم بوشانند و در
سکنجبین بدو آمیزند یا سرکه معرق نموده بگلآب سوسن جلی میل نمایند و در وقت

در صفحہ اول از دیوان

طایفه نایب و طالب

زرب نایب بدن

زرب که نادر و سید
سید

سعد طالب

زرب سید
زرب سید

زرب سید

از اطباء که این طایفه برده کذا اند کل از من و اقل و صندل از زیر یک و شکر
سمای و جالبه اس از یک چهار متقال باز دو عدد کوفته آب کبریا کلاک از
نوع هفتم در زرب که از جمیع بدن ماده بموده زیر و علامت ادا متلا بدن
و اس اس علیل بدانکه چیز بموده از بدن مرید علاج زرده تخم غنیمت
اسحاق و اندک مانج و جالبه اس و کلان و دانه از انار نرم کوفته اختیار نمایند
ماده مسکن از ریخته بموده و اگر طبیعت قوی باشد و ماده بخورد و غنی نماید از
یا مولا فاسد دفع نماید و از آنجی منع ماده نمایند از ریخته بموده کالنه را کبر
کوت نزد ماکش را با پیچ آهسته در آب یا با قلی بخت در آب و سرکه و کرب بخت
است و اگر بعد از کمال اسما در طبیعت بود و صوف نموده باشد اقتصار بر کولت
عصافیر نمایند **نوع هشتم** در زرب که بعد از ادر میسه سهل نحو علامت ادر کردن
مسهل علامه اگر حرارت بود قبول لغت داده **نوع نهم** مادام مار و قشر کلاک بموده
با این سون لسانند قبول لغت داده در دم کم زوف لغت داده و کم خرقه و تخم
ریحان از زیر یک چند دم صغیر و کل از من و اقل و صندل از زیر یک چهار متقال تخم نارنج
و کوبند و کل از من و صغیر را کوبند و آمیخته نموده بر آب آهسته متقال در شام
و صبح اختیار نمایند و غذا آتش سمان و عوزه و دروغ و شک ساخته در ساعت
طبیعت را قبض میزد و اگر پیش نبوده باشد صفت بر و غن کاد و کلان سیاه
نمایند و یک زرب از زیر ترشیه غذا میخور مثل خوردن شیر بر باله غذا یا خوردن
بسیار بر باله طعام یا هر که عقیق **یک** زرب از قلی تحلیل و امثال بدن مشغول
تحلیل غذا و یا صفت و خامیدن سون از بادیان روز و از این مصطلح
مانج نکند و در حمام روند تا عرق آید و یک زرب که خلقه که نام کذا است اند
در البطن یعنی آمدن شکم باد و از معلوم علامت ادا است که اول در در موضع
سازان شکم آید و صفت حاصل گردد و شناخته میخور نوع خلط از آنجه با سهل

و از آنجا که بطریق عین یعنی روزی که از آن روز رسیده از صواب بود
 اگر چه روزی که از سودا بود اگر چه نیست بود از طبیعت و بلغم بود و اگر در او
 معلوم نبود بلکه در درایم و شداد در بعضی اوقات علامت داشت
 که فاسد بود و از بلغم و توتیت اخلاص دیگر درین سبب بحران در وقت که طبیعت
 از موزنی فاسد را بجوده دفع نماید علامت و آنست که در روز بحران علامت
 بود علیحده آنست که اسهال را بر طرفین از اندک وقت که اسهال شود و
 که پس این هنگام قبض باید نمود چنانکه منالبت **فصل** چهارم در
 در اثر در معده و تشاوب و تخطی است که نفخ دفع شود از دهان و تشاوب
 است که از بی راس غیر منضم از طعم در وقت تقصیر یضم و طبیعت از دفع نماید
 نفخ از عضلات فلکین ظاهر گردد و تخطی آنست که بخار است و نفخ در عضلات
 سینه و غیره باشد انواع حبش و نفخ مذکور که **نوع** اول حبش و نفخ که از سردی
 است و صغیر است از غیر بر معده گاه در معده که بر نفخ و سردی غالب بود اخلاص غذا
 در سرد موجب نفخ گردد علیحده توتیت معده بجلوت و شربت از بادیان مثقالی
 که کف و درم اینون و تخم کرفش از هر یک درم و یکت بیخ کبر و بادیان در درم
 درم تخم خرفه و مثقالی برسی و شان و انکور از هر یک دو مثقال بخوشا نند و بی مساوند
 در روز میل نمایند دیگر حبش از غذا بسیار که از رطوبت برود غالب بود و توتیت
 نفخ میگوید علیحده آنست که غذا اکثر سازند و آنچه میل نمایند سریع الهم بود
 نفخه مخ و حمام فایده دارد و نفخ آب که در وزیره و در تخینه بود **نوع**
 دوم حبش که از بلغم شود و موجب نفخ که علیحده اسهال حبس و متوجان شهر را که
 توتیت معده بجلوت که در و تخطی و بادیان روم بود و نفخ که نفخ معده را که
 بدو از اینون تخم کرفش از هر یک دو درم زینباده و قرفش از هر یک قدر روم
 از هر یک گرفته بود وزن آن قدر نبات آمیخته نمایند و بعد از آن طار به عرق
 بادیان فایده دارد و اگر عاء العمل سفوف میل نمایند و ابو **نوع** سیم

حبس پنج نوع است

در اوقات معده

حبس طبیعت

حبس سبب پنجم

جفت که از کرم مرده و صغری می حاصل کرد و علامت از جفت مرده تشکی
 اندوه علاج تقیه معده بطریق پیل و شربت کل مکرو آب ترنور و آب
 بی رو آب انار سبز را که رنده و قویج و شیر و حرقه آب نوره یا لیمو غذا
 مرغ بمانی و بخورد و دیگر از سودا میخورد علاج قطره افیمون که در درازن
 زیره و بادیان و کرم کفش و تخم کاسه اصفه نماید تا نیکو دانه **فصل** یا نذر
 در انقلاب معده تشبه کرده اند با نکه به معده از زیر به بالا برشته صحت
 آنکه فعل معده آنست که بزیر صندری دفع نماید هرگاه عکس آن شود انقلاب
 را صحت نیست و آنچه دفع نماید تمام معضم لوعه و سبب آن سچ و سحر
 روده بواب که که نام گذاشته شده باشد یعنی سحر را بر سر روده
 صواب لوعه یا روده صایم هرگاه غذا بدین روده رسد معضم یافته بود
 المی که عارض شده این روده را بگرد و نذر سدا نماید و این غذا که بعضی
 باز معده آید و معده او را مکروه دانه باز بطریق دفع نماید و فرق میان
 علت و ابله و سبب آنست که آنکه در ابله و سبب برای دوزن لوعه جهت آنکه در
 دقان ملک او بسیار بوده علاج شربت لیمو و شربت نار بودینه که در معده
 و کف در آید و تشنه باشد و باقی علاج آنست که در سچ مذکور فرایند **فصل** شاد
 در کرب و قلق معده علامت ها او آنست که علیل با این کرب نمکینه و تشنه
 بماند از تشنگی و حالت که دارد تشنگی دیگر انتقال نماید و کرب تشنه بود
 تشنه بود و شربت لیمو و نارنج و شیر و حرقه و آب انار سبز و قویج و غذا
فصل غده هم در اضطلاج معده گاهی در معده حرکت اضطلاج میخورد اگر این
 در معده با جود اعلی لوعه خفان ماغی میخورد از صحت مشاکست و
 معده و این اضطلاج از خلط دارد معده و علاج تقیه معده بقی در
 دیگر سبب کرم معده این اضطلاج عارض میگردد در وقت که صغری بر
 رنج و طبع قبض لوعه علامت او در درازن روده و در غن غن در معده علاج

کرم و قلق معده
 اضطلاج معده تشنه و دل
 کرم معده
 اضطلاج معده تشنه

بهر وقت فصل فصل و سوزناج جگر که از ماده باشد بیخوده و این چند نوع است
نوع اول در سوزناج کرم که در جگر بوجه علامت او حرارت و اندوه و التیابی
 شراکتی در جانب راست و تشنگی که خوردن آب بر طرف نشود و در شش زمان
 زرد بر و در وقت سرعت نبض و اگر حرارت غالب بوجه فخر را سوزناج و
 مایخولی و در مثل و حرب و حرارت میگرد و نقل مثل درد شراب از زرد آن
 و سوزناج ششوت دلالت بر صنف جگر میکند و نقل سیاه دلالت بر عفونت کبد میکند
 مر باشد نقل خشک سوخته بر تپه که حرارت او سوزناج فخر و جگر را و این هنگام
 مثل درد شراب بوجه علاج شربت بهاء سرد مثل شربت لیمو و آب انار و این
 سکنجبین به کفول و اگر حرارت در بوجه شربت زردک و قرص انبر یا پس و
 کافور یا آب کدو یا آب هندوانه یا آب عود در سحر علی نماید و بعد از آن آب
 جو که در دم کاسه و زردک بچینه یا مندم بترید مرغایند و هم سده جگر کشاید
 معده فتم نماید و **نوع دوم** بزرگ و در اختیار نماید و نزدیک حرارت بسیار دفع
 کرده و آب جو که در دستران بچینه یا مندم و خوردن شیره خرقة یا طب شراب
 در آب و آب تمیند و آنرا بخار و شربت و نیار و آب کاسه که در
 نفوس حل کرده باشند و آب کاسه در زنگت جگر نفع کلی دارد و اگر از حرارت
 خود یا سکنجبین و اگر از حرارت نبوه یا مثلک و این بخار و جگر گذاریند
 چنانکه انتقال صندلین و انتقال کافور انکلی کوندی خرفه لکلاب آمخته گذار
 دیگر این طلاء نفع کلی دارد صندلین و کل سنف از هر یک دو مثقال فلفل
 مامیق از هر یک و در دم کافور نیم دانگ باب غیب الثوب و اندک سر
 آرد و در مثقال بر جگر طلاء نمایند و غذا گوشت مرغ و گوشت بزغال و طماق
 قبض بوجه سرد دارد و اگر زردک و آب انار که جگر فایده کلی دارد و در **نوع سوم**
 سوزناج جگر سرد و بیخوده علامت او ف در زنگت و در شش و در میل و
 و تیرگی و غیب زبانه و لپه علاج شربت از ماء الاصول سازند و بر

بقصد که در بادیان را برین بعد و جوارش و متوی و مجون کرک مل پند
 در وقت و ذوات الکرم مناسبت که زانجا حکم شده باشد در وقت
 افتخار در پشت چشم و اطراف و بعد از آنکه در از دست که در شتره
 منسل و مصطکی و اینست و اینست و بادیان از هر یک در دم رویند
 در دم قرص سازند هر یک مقدار معالی و یکبار بکنند و اینست
 حکم پند منسل و مصطکی و زعفران و مرکب مر از شراب حل سازند
 فی ادویه را گفته بهم آید که گذارند و قرص اینست **بازند**
 اینست و اینست و بادیان و مغز بادام برابر یکدیگر در
 لی بعد وقت خواب یا کنند و صبر کرک یک دانگ باد و دانگ
 در دم کنند و در دم نمایند که اند حکم کرک را نوع کلی است
 یک یک در دم تا یک معالی باب کاسه مل نمایند و با بونه و اکلیل
 در زخوش را بخورند و آب آن بر حکم ریزند و بسغل آن فصل
 اینست نموده طلا سازند و شتره اعراس با محال کند اضلاط
 و اینست و در در سر و آرد و سه را مرکب دهد و غذا گوشت
 یک و دنیو و عصاره و جفت که در و در صینه و نقل و زیره
 و اینست که از عسل و روغن بادام بار و عنجونا و عنجونا و زیت
 یکبار بکنند و در دم و در دم و در دم و در دم و در دم و در دم
 اینست بسیار حوضها اگر سر و غذا سر در زبان دارد دیگر سر و زان
 براده علامت او تهج روی چشم و بسیار آب آن و در طبع
 در مصطکی و بادیان از شراب و صحت و جام بر بنار و شراب
 شلت فایده دارد دیگر حکم از شتره و خشک ماده در حکم
 و ادویه و در شکم و شکم و شکم و شکم و شکم و شکم

از شربت و غذا و آب انار شیرین نهند و لایه و باد زنگ و لایه و باد زنگ
لایه و باد زنگ و شیر و قند و گوشت بزغاله و سیر و علاج بعللج
و سکه و عرق بیدریغ و کاسنه و کلاب و کاذبان و دیر نکند علاج
مرض را چه که بخورند بدق و اخراط نکند در حین و رطب که منفذ
میکرد و بوی طبعیه و سقا و **نوع سیم** در سوزن کرم تر سوز
که در کبد شود علامت او نقل بدن و زنگ روی مایل بر حین مانتی
نوع علاج ضد اسهال و شربت عذاب و کچین و شربت و عوان و
طبیعت آب کاسنه و آب عناب و شیرین آب فواکه سوز
از جهت کرم و خشکی حکم شود علامت او خشکی دهان و زبان و سنگ
زنگ علاج بزرگ و ترطیب شیرین و و بنوع و دین این و آب
مار و غنچه مادام و آب همودانه و لایه و آب و شیرین و آب و
وز زده کرم مرغ ما سفیده او اختیار نمایند **نوع چهارم** در سوزن کرم
خونی و سوز در کبد علامت او کرم جلد و شیرین و لایه و کرم اسهال
و ضد نمایند و الا حجت و غذا اندک و زوده داشتن فایده دارد
انارین و طبوخ و لایه و آب عناب و آب کاسنه مقدار سوز
مادر درم اما به نیت از اختیار نمایند و اطریقی صغیر فایده دارد
مسوقه کرم در کبد علامت او علامت دق سوز و از بول و
علاج شربت ماء الاصول و موم و روغن از روغن زنجبیل و صندل و اسهال
بار و غنچه مادام و موم و مسقال و زنده در بدن مالد و لایه و
مادام فائده دارد و در ماء الهم دار حین اندک زنده **نوع پنجم** در سوزن کرم
که از زاده صغیر در کبد شود علاج اسهال و طبوخ و لایه و آب کاسنه و آب

و سینه هم با سینه و آب جین بخوبی بملیکه در روز اول آب جین صهل درم
 و از سفوف سه درم هر روز زیاده سازند تا بهفت روز بکشد سفوف بملیکه
 زرده مطلق درم یک منقول سه درم طباشیر و درم یک کرفش درم اگر
 بدن سفوف شکسته نماید بیشتر شتر لیس اتن ما این سفوف بملیکه زرده درم یک
 منقول و کلسه و طباشیر از هر یک بجزیم ریوند چینه سه درم باد بایان درم یک
 درم اگر کرم قوی بود دغ با قرص طاس شیر برب آبی و شربت جلاکس **نوع**
 سوزان سر و تر که از ماده بلغم در جگر شود علامت او در صافیت زردی و سردی
 در قریب بلغم و سفیدی قاروره و غلط آن علاج اسهال بلغم با یابج صبر یا
 که در وقت خواب این حب ملطفا بیدار یابج فیترا درم غاریون درم یک
 منقول اگر ریوند چینه نیم درم ایسوی و مقل از هر یک نیم دانگ کوفته و حب
 زرد در وقت خواب فرو برند یک شربت بوج تمام و مطبوخ بملیکه قایده دارد
 الاصول و گوشت مرغ و عصاره و گوشت بریان و مثلث و معجون ماده حیوانه
 بملیکه صغیرا کبیر و ماله در دفع ماده نمایند چرا که مخرز لول میگوید **نوع**
 سوزان سر و خشک در جگر از ماده سودا بوج علامت او تشنگی و لاغری
 و ترس و اندوه و فکر با غلبه علی اسهال سودا بمطبوخ ایسوی یا لب ایسوی
 پنبیر و شربت ماء الاصول **فصل دوم** در ادراک کبد و این صفت است
 درم اگر کبد از خون در جگر علامت او تب و تشنگی و حرارت و اندوه و
 سوس و سرخی و روز زبان و سینه خشک و اگر درم قوی فزان و سردی
 در جانب معتد بوج فی مزارر سه شربت کراش و صبل لول و عشیان و در قوی
 زانکه درم در جانب محراب بوج طنور و رم هلالر میباشند و درم کبند و در
 راول و سرفه و ضیق نفس بوج علی فضله ماسلیق با کل چند دفعه در

علاج در ورم جگر

در کبیر کبد

نکند بپایان جهت آنکه در سبب سازد و محال نیست
 و پس آنکه در ابتدا مضمون نمایند و تا حین جانیه دارند و بار
 آنکه نمایند و آب میوه که قبض دارد و خوردن مثل آب آبلیم و سیب و
 جهت آنکه در بعضی دمان عروق را تنگ میازد و در ریزد و در سوراخ و درم زیاد
 و اگر درم در جانب مغز بود و در ریزد و در سوراخ و درم زیاد
 اگر درم در جانب مغز بود و در ریزد و در سوراخ و درم زیاد
 موجب زیاد تر الم میوه و در ابتدا آب غلبه و کاسه و آب لسان الحمل
 سکنجبین یا چهار روز بعد از آن بدین آنها مغز فلوس هفت مثقال در سنج فاسق
 آب حل سخته می نمایند و آب حرقه مایه نیکین که در چند قطره و در غنیه با داس
 جهت قوت جگر و این مغز جهت تلین طبعیت و در بیلید زرد و مثقال شحم
 و شحم کثوث و مغز شحم حیارین از هر یک مثقال یک مغز و در بیلید از هر یک
 محمود نیم درم شربت و در درم و آب یک حرقه که در و حیار شربت حل کرده باشد
 اگر درم در مغز و در مغز مثقال مغز حیار سبز در آب انار یا آب چندر حل شده و در
 و اگر درم در مغز محسوس کرد در این مغز و در درم مغز شحم حیارین و مغز نیم حرقه از هر یک
 پخته درم رزک حیار مثقال روغن مثقال شربت و در درم و آب یک حرقه که در و حیار شربت حل کرده باشد
 یا دیالیم و شنج ابوعلی گفته که مکره میزد درم بیلید زرد و درم رزک حیار مثقال شربت و در درم و آب یک حرقه که در و حیار شربت حل کرده باشد
 پیرون میزد و غلظت باقی میماند و در ابتدا این محض و در ابتدا آب کاسه و آب لسان الحمل
 و در ابتدا که در آب غلبه و کاسه و آب لسان الحمل و در ابتدا که در آب غلبه و کاسه و آب لسان الحمل
 و آب لسان الحمل و در غنیه کل و موسم و بعد از چهار روز یا بون و کل و موسم و بعد از چهار روز یا بون و کل و موسم
 و آب و اضافی نمایند و بعد از آنکه طاز فایض کم سازند و محلی اضافی نمایند و بعد از آنکه طاز فایض کم سازند و محلی اضافی نمایند
 ضا در آنست آب با آرد و ملام با آب رباب بخوشانند و ماضل در غنیه

سخت

سخت

سخت

ضاد و ابتداء

مصلی

بعضی دباونه و الحلل الکک و نیم حلیه طلا سازند و صفت نمایند و اگر یا عدت اسهال
بجهانیه قرص دهند نیم حلیه و کل سفید و زرد از هر یک پنج گرم یک دلویند
از هر یک دریم زعفران نیم دهم گرفته قرص سازند هر یک معالی و بر لب ریوانه نازک
یا انار اختار نمایند یکی را در غذا در ابتدا الکک جو و کاه صبر کنند معال نمایند و آب را بنوشند
و الحلل سفید طلا سازند و چون درم کنند باید آتش غوره و اگر صفت شود مرغ آب غوره و انار
و صبر سه گرم و صندل دهم صلب نشود و بخور باست فاکر در **نوع** درم درم صندل
در کبد علامت او زردی و وجه و زبان و شدت افزوده و تشنگی و سرعت نبض و زردی
بول و سایر بنیان در آفر علل اسهال صفرا بطبع سرد معده مرده را و شربیه بنفشه و
بنفشه و شربیه مکنجینه و تمر بنفشه و آب بنفشه و آب غلبه و بعد از آن
در زخمی رنده در آب لباب یا آب کرفش و اگر طبیعت را خشکی غالب بود آنرا که
در مکنجینه یا شربیه بنفشه حل ساخته معال نمایند و صفت فایده داره و اگر کتاب افزوده
بسیار بود آب گاسخ یا مکنجینه و آب لاجل یا جندل و اگر ضرورت شود آنرا که کافور
چونیت زایل شود گوشت مرغ لسان منال است **نوع** درم بلغمی که در جگر بود
علامت او سفید زردی و در وقت عطش در وقت دم و سفیدی بول علاج استخرا
فته ماد و یک ایاریج و صغاریون بر بنویسب ایاریج بنفشه یک گرم نیم غاریون درم
نیز در محل و آب در شب میل نمایند و صبح بطبع سلسله کابی میل نمایند و قرص
در روز و شربیه مکنجینه بنزور و ماء اللؤلؤ اختیار نمایند و رنگ در غذای از هر یک
که بر بدن سوسن حل کرده بر جگر گذارند و غذا و آب مگوشت مرغ اگر شک بنفشه و صغاریون
چهارم در درم سودا می صلب که در جگر بود علامت او آنست که در جانب راست در زیر دنده
چون صلب بود و در دنده سینه باشد و پت بنفشه و رنگ را فاسد سازد و بدون لاغر کرد و علاج
برین بطبع ایتمون و شربیه مکنجینه بنزور و صفت مقلد و این شربیه فایده دار و دین
پروان کرده و نیم درم ایاریج خشک پانزده عدد عذاب پیت عدد لوست بنفشه کرفش سه گرم

در صندل و آب

در بلغمی

صغاریون

در سودا و آب
صفت بنفشه و درم کبود و آب

بادیان و اینون از هر یک دو درم تخم الب و فلفل یک از هر یک یک درم و نیم
 و اینها شقال قند لغوام آورند و کفک شش شربت بآب خسته و در فلفل بادیان
 درم مخلوط نمایند و بعد از آن حب ابابخ و یا غالیون یا انگ
 هند و اینون بآب کاسنه یا آب حب الثعلب ساخته مثل نمایند و طلا از جگر
 مرغ و منقلم کاو که در و سنبل و صندل کوفته باشند میل نمایند و ماء صندل یا
 سکنجبین دهند و اگر حرارت بنوع شیر شتر مقدار یک سالیار یا این خوف که
 مذکور میشود در هلیله کابی و هلیله میاه از هر یک سه مثقال تخم کرفش و اینون
 و بادیان از هر یک مثقال کوفته شربت و دو مثقال مایون مثقال قند و این
 فماد بر جگر گذارند مصطکی کوفته و میوه و سنج حبه و مایون و سنج و المک
 المک و صبر و پسته بطور و غنچه کبچر و ادویه را کوفته و بار و غنچه آینه بر جگر
 دغذ اخف آب و گوشت تهی و کبک سازند **دفع هفتم** در درم که حادث شود
 جگر از ضرب یا بسقطه علامت او کوفت و الم که از آن ممر شود علاج مفضل
 و شربت از گل ارمنی با لوب اسفول سازند و ریوند صندل مثقال و فوفه مثقال و
 صندل درم نرم کوفته شربت بنفشه اختیار نمایند **صفت** دواء دیگر ریوند و طلا
 فلفل میا و شنبلیله یا من از هر یک برابر مثقال بر آب میل نمایند و دواء
 که شنج ابوعلی تجزیه کرده ریوند صندل و فوفه مثقال و در صندل درم نرم
 شربت بنفشه اختیار و کل ارمنی و حب الاس و این فماد فائده دارد و در
 زعفران و حب النار و قمل و مصطکی و سنبل از هر یک برابر یکیند و بر و غنچه
 یا و این و موم آینه بر جگر گذارند و دیگر درم و غنچه که بر شکم بسیار است
 اشتباه میان درم او و درم جگر میشود و فروزی میان درم کبد هلالی و محوس
 کتیر بود از درم و غنچه و درم او ظاهر و درم او هر دو سه او بار یک درم
 کا نه ظاهر نه محوس فماد اگر در جانب ته کبد که مخمر گویند و درم بجه علاج او مثل

سفوف نافه

فماد

درم جگر کبک

دواء

درم کبد هلالی
 درم کبد هلالی
 درم کبد هلالی

جانب محب لوه بول اندک و در قیاس و اگر در جانب مقول لوه سده بوزل
 و غید و یک اندک فخر در بدین صاحب لوه و یک ادیان بوزل
 که که برین سده و یک است که ضیق لوه بعد از جهت شکر که کبد یا
 نفس علیج اگر سده در جانب محب لوه دار و یا مدز دهند و اگر حرارت
 غالب لوه فخرات که مثل آب مانده مآب لاله لعل بکنه و سده
 سکنجیز بوزل **صفت** سکنجیز که سده بکند پودت بخ کفش و هم
 و تخم حمص و تخم خیار نیم کوفته از هر یک برابر و سرکه و کلاب و آب
 و بقدر تقویم آرد و میل نماید و آب کفش و آب تراب و آب کاسه از اینها
 بکنه و آب دایان و سرخس اگر سرد در غالب لوه سده از تخم کفش و سر
 و دایان بکنه علی اختیار نمایند **صفت** مایه الاصول مایه دایان و پودت
 که از هر یک چهار مثقال اینون و تخم کفش از هر یک دو مثقال کل
 و تخم حلبه و پیرسیا و شکر از هر یک سه مثقال مویزدانه سپردن کرده بخ
 عدد انجیده غده خوششانند و بهشت و مثقال قند تقویم آرد و در قرص اینها
 و قرص لک و دواء کرم مانده دارد و غذای آب خود و اگر قوت ضعیف لوه
 مرغ و کوه و غنچه و مسهل لوه از نفع ماده و فاسد آنست که مسهل ضعیف
 برین موجب ایام فخر درم غار و تخم و لبعاج از هر یک نیم درم اینون و
 صبه دیگر ایام فخر اصفالی ریوند و عک بند از هر یک پودر **صفت**
 که سده بکند و رطوبات دفع نماید و لیلیه سیاه و پودت لیلیه کابلی از هر یک
 دو مثقال افشینه و کثرت و اینون و زراوند و بفاع نیم کوفته از هر
 زیت **صفت** پنجاه غده عصب و سبک از هر یک پودت غده خوششانند و بهشت
 مثقال شکر شربت اختیار نمایند و اگر مصلح اینون دهند آب صبیخ
 داره لوه از آن عمل میل و معجون که مقول حکم لوه مثل صلیحان و دواء الکرم

سکنجیز بوزل مقول

مایه الاصول مایه دایان
 سده کبد

سبب ضعف نافع سده کبد

مایه الاصول مایه دایان
 سده کبد و رطوبات
 دفع نماید

مجموع

کوشت تازه که سست باشند و رنگ صاف و باریک و بزرگ و سفید و کاهن قایل
 بیکو در درازم و تپید در دراز و چشم و علامت صنف حاذبه کثرت برادر و
 سفید و لاغر و چرخ و علامت صنف افقه قلت بول و برادر قلت رنگ
 نایب است در بعضی جرب و حکم و قویا و صنف کبد صنف نفع است **نفع اول** صنف
 جگر که عشت رگه معده بوجو علاج معده نمایند و مکتف که در مصلی و اینون باشد
 لکلاب و عرق کاسه میل نمایند دیگر صنف کبد عشت رگه سینه و آلات
 مراره اگر بوجو علامت او آن است که رنگ برقان داشته باشد و سود منقش
 خشک علاج سینه بشرب بنفشه و علاج آنکه رنگ او زرد باشد علاج برقان
 و شرب سکنجین بزر در میل نمایند دیگر صنف جگر عشت رگه کرده مر باشد صنف
 مائیه را نفع اند کشت ازین جهت در کبد صنف عارض می شود و رنگ بشه
 بوس العیت یا استقا میدارد علاج او باید که و علاج آنست که در کلبه اگر غذا
 باشد مذکور کرد و دانش والد نفع **نفع دوم** صنف کبد که عشت رگه رحم بوجو علامت
 آنکه هرگاه حیض بسته شود یا فراطخه خنجر آید مر از او بجز میرسد و صنف جگر که
 از سرد در در طوبیت یا از جهت مواد رقیق میباشد پس ازین جهت سرد او را
 که علاج بادویه گرم نمایند مثل زعفران و آب انار بخوش و مومیز بداند او را
 دانه داکر در جگر فاسد بوجو و فسد نمایند و اگر مواد دیگر که اسهال خنجر تو
 برین جوی ریون درم ریون درم حب ساخته مطلق نمایند **صنف سوم** در او دیگر
 یک سازد و لک مغول در ریون چین از زیر یک **صنف چهارم** بادیان و انشیخ و مر از
 شحم کاسه و کثرت از زیر یک پنجم شحم کرفش صنف درم قرص یا صنف سازند
 و در درم داکر صنف جگر سبب است بوجو و این که می باشد اسهال سبب و مر در در
 می فوش فونند و اگر رسد بوجو آب کاسه و شرب سکنجین غذا خنجر سبب از
 مرغ و کوفند جوان در آب آن کفین و در چین و لودنند و در مرز عوان فایه

صنف کبد عشت رگه معده

صنف کبد عشت رگه سینه

صنف کبد عشت رگه رحم

در او صنف جگر

صنف جگر سبب

کثیر بیرون آید و باغات متباعد بود و اسب غلبه بر این در عالم در نوزاد
 و نباشد علامات سحر و جحر و آنچه کبر بعد در اول امر مثل آب گوشت خوردن
 و کبر و چیز غلیظ آمدن کیمو سبب بدر در شراب و آنچه آید و در صحت
 بول آن زیاد شود و آنچه حرارت آمد قنبر بسیار آید و بافتنات بنوع غلیظ
 که جنز را فراموشی نه بندند و جنس مکرر و قیاسه صنف شعور را در اجتهاد دیگر میل دهند
 و اگر سحر متولد کرد و قصد در اول فائده کلی و الله و بعد از آن قوالین دهند و
 ابتدا از آب جوهر یعنی را از غذا منع نمایند و اندک غذا قوی و در ص طباشیر
 و در ص کبریا برب آبی و شربت انجیر و اگر حرارت جوهر سبزه خرقه با شربت
 و صبح و کل از منج و کل فحتم فائده و ابر مسخوف طین **صفت** آن کل از منج و طباشیر
 صغیر تف داده و طباس از هر یک بمقال فخر میاوشان و گذر از هر یک بمقال
 شربت دوم تا دو مقال بشربت طباس اصار نمایند و کاهر اسهال کبر قنبر
 مثل در شراب و مر باشد آنرا بورد و کفناک و گمان میبرد که خلط سودا
 و این نوع اسهال کم مزاج و ک که در سفر شکی و کرمایافته باشد مشغول
 بچرخان سر مثل شربت خرقه و شربت حشاش و کک جو آب سر بر نهان رخ
 و ابر و مندل و کلاب بر جگر گذارند **نوع** دوم در قیام صدید کبر سبب او
 مسخوف قنبر در کبر و تابع او است احتراق اخلاط سبب است **صفت** او
 کاهر کرم و حشاش میسود بعد از اخلاط پاره گوشت سیاه مرافند و فرق میان
 که از اخلاط مسخوفه جو و میان اسهال سودا در آنست که آنچه جگر جو سیاه و غلیظ
 و آنچه سودا جو سیاه و رفیق بود بوردند از علامات او ذلول و کرم صحر
 علامات سحر و جحر علی بنجدیل هو و اسکین حرارت بشده خرقه و اخلاط
 در ص کافور و در ص طباشیر و گذر از منج و کلاب بر د ابر و جگر و این
 بقرین مایه است و صغیر برین است لقی زاده برای چه غذا اگر خورده و بر سیازند

سوف الحینه

قیام صدید کبر
 یعنی سقینه و کبریا

و بر

تیم صفو کبیر

منه سرش
شکل جمع و کشید
و عین

نور نافه را فقام مزادیل
قام کبیر لب سره

کبیر کبیر و کشید که از یکسما و جمع غیر دشت سه کشیده باشند شیر و دام لفت داده
 نمایان نمایند **نوع** میوم در قیام صفو و علامت او کرم چکر و سوزش و صفو و خط
 بر اند و رفتن کبیر پت در آخر صفو طام وقت خلاصه بود و غیر غذا میل
 نماید کبیر بعد و بر هاسته است در آخر صفو طام بود علی آفت که این اسیال را
 حبس نمایند و قوا بعض ندیده که میجر کرم بهلاک میکند بزور و سوزش را است
 که شفته کبیر نمایند و شسته میوه و اجبار بنج خیر و خوشانیده دهند و کابیر مخلوط
 بدم بود و کابیر بنج و کابیر لب در دالم اسهال است رسد علی بنج با مرغی
 نمایند و سر که چکر را بهم سپاند **صفت** سوزش و کرم خیز و کرم خیز از موش
 از یکسما متقال است سه و قهقهه و غیر از یکسما بنج خال کل از صفو صهار متقال
 در کوفته سیرت و در دم بشریت لب لاس و کابیر در اسهال کبیر خراطعین
 فانی با صخر طاهر میوه که مظنه آفت است که از روده باشد باید که تا مل کنند
 و در کبیر علی اسهال کبیر کنند **نوع** چهارم در قیام کبیر به در در بود و سبب
 و سبب است که سرداده با اشتراق شد و واقع شده علامت او است
 به چش ندراده علی آفت که حبس نکنند و چنان قوا بعض ندیده و چون بود
 فایده دار و کابیر در این اسهال عمل فایده دارد و شراب اندک و مشک چایر
 است اندک از صفو و مالیدن اعضا بخفته و رشت نمایند و غذا جادوس
 و شیر و آنچه لغغ گفته اند کباب بکبر سیرت و بعضی اطبا گفته اند اسهال غدا
 خوردن مویز منق زایل میکند و شیخ ابوعلی فرموده اند که تجربه نمودم و فایده
 فم دیگر حصا کبیر متولد گشته و علامت او بر انداختن داریم که در آخر
 صفو بود و اسهال در در کبیر و دم و صلابت و اگر فصد نماید در غیر مثل
 بود علی سیرت نیز در در و چنان مرد در دانه در حصا کلی مذکور گردد

اگر حق تعالی توفیق دهد علمی است **باب نهم** در امراض طحال مستطیبت
بر چهار فصل **فصل اول** در سوء مزاج سپرز و این ضد نوع است **فصل**
در سوء مزاج کرم علامت اولنگی و التباب در جانب راست و میل کار و
که بسیار نریز یک نوع علیهم فصد با سلیق یا اسیم و احوال عظیمه هلیل و شربت
سکنجبین باب کاسه و اگر از زود و تشنگی بسیار بود این قرص بسیار از طبایع در
زرک چهار درم سنج سوسن سه درم سنبل و لک مغول و ریوند و پوست تخم
کبر که در سر که یک شبانه روز گذاشته باشند از هر یک مثقال غاریون درم باب
قرص ب زنده ستر به مثقال سکنجبین مثل نمایند و این کفوت نفع دارد تخم کاسه و
مازو و فوف و اینون از هر یک برابر بکینند و سکنجبین مثقال اختیار نمایند و اگر
بسیار بود این کفوت نفع دارد و کل مسفع و طبایع زعفران نیم درم کافور و اینون
ب سکنجبین اختیار نمایند و آب انار و اگر طبع قبض بود آب تر بنزد و اگر بخار و
را بیکه جوشانند و طلا سازند دیگر سرب بسره سوده و سرکه بوری کرایا بیکه
جوشانند این مجموع جدا جدا طلا سازند و سرکه کبر فائده دارد **فصل دوم** در
مزاج سوء علامت او فراق و سقوط است و علاج شربت سکنجبین علی یا بنو
و شربت ماء الاصول و تریاق اربعه کلقت و اگر افتیمون و کوبت سحر کبر از هر یک
برابر بکینند و با سه وزن آن عمل نمایند و شربت سکنجبین یا شربت
و فودان مثلث بر نهار و آب ترب و غذا گوشت مرغ که در داد و پیه که بود
که کبر سازند **فصل سوم** در سوء مزاج فک در طحال علامت او صلابت سپرز
و لاغز بدن و غلظت خنجر علیهم شربت بنفشه عرق کاذبان و کلاب و تخم
دیگر سوء مزاج سوء و تر در سپرز علامت او ثقل و رنگ رو یا بل بر صاف ما
سفید علیهم شربت بنو و رو سکنجبین و غذا مرغ که کبر فائده کلی دارد و دیگر
سوء مزاج کرم و تر در سپرز علامت او تشنگی در جانب چپ و شسته در بدن

[illegible]

غار لغون باشد یا آب پسته یا آب گاسنه اختیار نمایند و در درم کم خوف
سکه تحلیل درم میدهند بخاک حقیقت که در دست خوف نافه صفت شود
کرم در سپر آب زرک کم خرفه و خیار از هر یک سه درم صحنه و در
نخل سرخ و در درم طباشیر خوب هزل نیم درم کم گاسنه چهار درم
را نیم کوفته هفت قسمت نمایند و هر یک حصه هفت روز بشربت
یا آب گاسنه اختیار نمایند و طلا را به بر سر گذارند **درم**
سبز علامت او زیادتر در طحال یا قلنس در و سفید زبان و در درم
علیه که مال بلغم بکوفته یا دهنه و بطون بلیل که در درم دغا لعل
مغوده بامشند و بعد از نیت شربت سکنجبین و ماء الاصول قانده دارد
قرص نافه ایرسا چهار درم فلفل ایض و سنبل و رشت و درم است
صل مغوده باقی ادویه کوفته و پنجه ادویه را با شتی آیمین شربت و درم را در
طفر از خوب کز بتر استند و در دنان و اش و آب کوزند سپر زمر گذارند
بجربه شده و شمع البوعالی گفته که بجز مغوده بر سیاه و شان و در دغا خاک و شمع
نخست کت اجزاء برابر شربت سه درم بکنجین و از آن طحال را پاک
ساز و پوست سنج کبر تنها یا مجموع سلفا میزند و پنجه سوسن کبوه و ورق سیر
در یوندر و زرا و نخل و رشت پنجه همه کوفته و شتی را در دغال بشربت
یا آب پزب مل نمایند از هر یک چهار مثقال سپر را پاک میسازد و دنان
بشربت را یا بقیع نیقرا و پوست بلیل و تریدانه هر یک چهار چهار مثقال غار لغون
کرمان و مثقال سون و قتل و عک بند از هر یک مثقال شربت و درم است
میکنند و این طلا مناسبست خاک ستر خوب زرک بار و خنجر کل و سکه یا اخیر در
سکه که پنجه و بوره و سندان و اکلیل الملک نرم کوفته بصل و سکه طلا عازند
و بگذارند آنقدر که طاقت داشته باشند بعد از آن بر در دنان و آب کرم

و سوس گندم بوشانیده باشند بشویند و یکدفعه اکثر سرکین بر سر جزد
 سترنج کبرکجو لبر که طلسم زند و غذا خنجر آب و کونث مرغ و یکب و سوس کباب
نوع چهارم در درم صلب سودا می در سر و علامت است از تنوخ سگ و صلابت
 بر سر و پیر و آمدن از جگر خنجر در یافتن آن جگر و تغییر لون و
 غم و لین طبع و لاغری بدن و اعراض مایه لیا علاج فصد مایه و اسلیم و شربت
 کهنه جزد و اسهل بمطبوخ افیمون و آب صبن با سنفوف مهبل سودا
 آن **نوع پنجم** زرد کبابی و سیاه از هر یک سه درم شربت و کل سف از هر یک سه
 درم صابون درم کشوت افیمون و آینه **نوع ششم** بادیان از هر یک مثقال افیمون دو
 درم و زرد و مثقال حرارینه درم یکم را کوته شربت و درم شربت بزور را
 درم قدر اقتضا نمایند و بعد از آن یک پیاله آب بنیز ملتزمیند و جهت دفع صلابت
 در این دو البازند لک مشمول و زرد و زرد از هر یک مثقال افیمون و طیار از
 درم زعفران نیم درم شربت مثقال کهنه میل نمایند و قرص کبر فایده
 و خنجر و اشق و قطره و ادام تلخ لبر که کهنه طلسم زند و در شور با
 زعفران و کسر و صند و فحینه و البکانه فایده دارد و اگر صلابت باقی
 باشد تحلیل نیابد داغ نمایند و اگر محل داغ نماند باشد طلسم از فحینه و
 کبر و بوره و خنجر و سر که کهنه گذارند و آب گرم بشویند و باز طلسم
نوع پنجم در درم سپر که از باد حادث کرده در زیر طحال و سبب آد
 سودا و سردی طحال بجه علامت او صلابت و عذر و ماورم غیر صلب
 که دست بر و گذارند و قرقر نماید و علاج شربت جلیخینه با اینون و بادیان
 و مایه لیا و لک و اندک مکت فایده دارد و سوس گندم با سر کهنه
 و زرد و خنجر کل اول حرب سازند بعد از آن سوس را گذارند و غذا از

بوره و پودینه و سذاب لکه و عمل گذارند و محجمه آتش بر سپرزینند و این کوفه
نماید و اگر تخم کنیز و زیره و مدبر لبر که و تخم کنان و مصطکی و سیدله از هر یک سه مثقال
رقیقند و در دم نرم کوفته بقند یا شربت کهنه در دم تاد و متقال اختیار نمایند
را بر و غنیمت بنوعیت مار و غنیمت با بونه بمانند و سذاب را لبر که بمانند و پارچه عذر را لبر که
دین و زین بنزد و لشت بشستن لبر که حل کرده بروینند **فصل سیم** در سده طایفه
از ثقل بغیر دم اگر سده در حجر که مره سودا از کبر لطلال می رود حادث کرد و در
و بیستی سیاه و سایه غلبه سودا و اگر سده در مجاری که از سپرز سودا لبر
حادث می گردد لطلال شهودت و اصفان و رم صلب از جهت محبت شستن
از در سپرز علاج آتش که دفع سده نمایند بشریته بزور و بسازند **فصل چهارم**
در صنف قوی لطلال و علامات و علل جات آن اما صنف قوت جاذبه علامت او فساد
ما یل لبوا و دیگر سده ششم علاج او ریاضت و سوار و مالیدن سپرز و دیگر
حجامت بر و آتش و غیر آتش و خاداء و قوی و باقی علاج بر آن نمایند و دیگر صنف
سپرز علامت او استخراجه خلط سودا و دفع سودا و علاج اسپهال سودا و
تقویت سپرز لطلال و ریاضت و مالیدن و دیگر صنف قوت جاذبه سپرز می باشد
علامت او زیادتر شهودت و اگر سودا بمجد و ریزد یا اسپهال سودا و اگر ریزد
ریزد و ما در سودا و اگر لبر که بعضی دیگر ریزد و علاج او آتش است که اگر زیادتر شهودت
علیه و بجز نمایند و اگر اسپهال لبو علاج او سازند و اگر سایر اراض لبو علامت
آن نمایند و دیگر صنف دفع افوسه سپرز می باشد علامت او در دم سپرز و غلظت او و علامت
در دم سپرز نمایند و دیگر در دم صلب و سپرز اگر بوجه علامت او آتش که ریزد
و در لعل او در دریا باشد و بوی ناک و در سپرز علیه شسته بزور و شستن
کم خیار ریزد و سیر شسته و شیر حار و ماء العسل و طلا از مسوس و اشتی و سده

دیگر منجنیق ریخته و رنگ در سبزه مر یا بشود علامت او آنست که در محل فصد
پس بدن تپید یا با در را با نخون جو شیر یا خلیه و در طول علاج پوست بدن بکوبد و
در شست بزور و اگر که حل معده طلا نمایند **باب ششم** در امراضی که در
سبزه متولد میشود و اسباب و علامات و علاجات آن و شمل است بر دو فصل
فصل اول در سبزه پیشتر اوقات برقان زرد از کبد و مراره بعد و اکثر حدوث
برقان سیاه از سبزه متولد و برقان تغییر فاش است در رنگ بدن بزور یا سیاه از جهت
طغیان یا سیاه و امیرقان زرد علامت او زردی سبزه و زردی زردی بدن
زردی که با بول بسیار سرخ باله و او کف زرد یا سیاه جهت شدة احتراق و
تغییر بول و کف و دستر رنگین بعد دلیل است و قوت جگر و قوت دفع او بعد
پس چند نوع است **نوع اول** در برقان زرد که حادث از سوء مزاج کرم شود
التهال او حدوث برقان دفته بر آنکه در جگر یا بدن الم بعد و فرق آنست
که از سوء مزاج کبد بعد رنگ جمیع بدن زرد و سور و که بایل بکودت بعد
رنگ لاغر بعد و آنچه از مراره بعد بیکبار واقع که بعد و آخر لبیب بعد و اندک
بعارض که بعد از آن بکمال رسد علاج شربت کخنه و آب انبوت و
کم آب و آب انار نیز و شربت بزور و سفت بدن از مغزا بمطهر بلیل
آب ترش و آبلوزخار و شربت و شربت کخنه و شربت بصر و حمود و اگر از
سبب اسهال مالتی بعد آب الود شربت بخت یا کلاب و عرق کامنه و قند
آب غوره و لیمو و زردک و شور بار مرغ **نوع دوم** و بر برقان که از زرد
علامت او تب و قش و تب و در شت زمان و کمر او و ناهایت کبد
و شغل بعد اندک بعد علاج من علیل از غذا و حفظ قوت بشریت نوع یا
میا شربت کلاب و انار میخوش و شیر و حنظل شربت کخنه و شیر و تخم
و طلا و سبب و کلاب تا جگر اسرد و سازد و غذا مرغ و سرکه و کشمش از

و از چنانچه پدید نمایند **نوع سیم** ویرقان که از سده حادث شده که در مجرای
مراره صفرا از کبد جدا نمیشود و صفرا از قن و نایا و در عروق میوه و پراکنده
میگردد و در زبلان و ویرقان زرد پیدامشود علامت او آنست که دمان
بوجود آید و آنرا در جانب کبد بعد و بول رنگین زرد که مایل بسودا و
از آن آید و سفید بعد علاج شربت بزور و کمال صفرا و قن سده
و در جانب الشعلب و طغند و کچیمه نمایند و در کمال بزور و قن سده
و شربت کچیمه و غذا کوشت مرغ و خور آب که در و کرف و چند روز
از غذا غلیظ پدید نمایند **نوع چهارم** ویرقان که حادث کمره از سده
صفرا بعد میفرستد علامت او آنست که **نوع** آید سفید بعد و در شارب
کاه قن لایح حادث کمره و قن باشد علامت شربت بزور و قن سده
الاصول و حقه فایده داره دیگر ویرقان زرد حادث از قن سده
آنکه راه که صفرا برده از سده شده علامت او پیداشدن قن
آنجا نفع تمام داره دیگر ویرقان از صفرا جسم مراره از کشیدن صفرا میوه
او شربت و قن صفرا علامت او شربت بزور **نوع پنجم** ویرقان که از کمره
و کبد صفرا علامت او آنست که و لایح و زرد سده چشم در و لایح
و از ادویه حار که در قوت سمیمت بعد علاج کچیمه کمره کاسه و کلاب
و الطون و قن کافور اگر حرارت قن بعد و قن زرد **نوع ششم** آن
و طباشیر و کل سنف از یک سده درم کم کاسه و حیار و کاهود که و قن و صفرا
از یک درم قن سنف از یک مقدار درم و اگر حرارت بسیار قن بعد کافور
و الالباب انار و آب کاسه کچیمه و بعد از چهار غصه آب کش که
بر حکم از صفرا و کلاب و کافور زرد یا طلال از آرد جو و صفرا و کچیمه
و کسکه و صفرا و کلاب و کچیمه و آنرا که سرکه نمایند و غذا کوشت بزور

باب نخست از فتنه عوز و آب انار اختیار نمایند و یکدیگر تان حادث میگردد
از دهن علامت او تب و قفل در جانب راست علاج ورم کبد نمایند **دوم**
در زمان که حادث از سینه مریض که از بعضی اختلاط در اعضا از جهت انس حوان
در دانه از جهت شرب و در وقت حال علامت او بیکبار از سبب کزیدن حوان
نیزه در سینه و در شکم و بول در میان حلقه نقد یا سلیق یا اکل تا کثرت نکند
در از انواصه دل و عینه پاپرا کند و شحم در بدن و استراخ بمطبوخ بپایند زرد
بپزد و سوز بپایند زرد یا آب عنب الشک و آب باسنه باغیا کنند و آب انار
بکوبد و قرض کافور نفع داند و آب جو بار و حنظل با دام و قزو و کلسینیت
بپزند و شیر و خرفه با طباشیر و غذای مرغ آب عوزه **نهم** در زمان که حادث
از سوز منان در جمیع بدن دیگر دانه خون را در کپها صغیر او علامت او کثرت
در دانه و دانه و کثرت دانه و کثرت در بدن و بول و بر از رنگین و لی و رنگین
بپزند و میل رنگ رو کنند کون و تیره مایل بسواد و قبض طبیعت و سفید
و کاه است و اگر حرارت غالب بود صغیر میوز و رنگ رو مایل میزد و در زیر
و طکه مخلوط بسواد و بعضی علاج اگر حاده بود فصد نمایند و کپها صغیر با طباشیر
بپزند و شیر و خرفه و در مثل شربت میبندد و صبار عرق با هم رکان و
بپزند و شربت لیمو و بنور و آب انار پین فائده داند و کثرت که در و سرطان
بپزند و آب سردانه و آب که در زیر آب کش کرده با سوز و لعاب نیم آب و لعاب
با شربت بنفشه و آب انار و شربت نارنج و قوام و آب زرد در اینند که در قیاد رنگ
بپزند و صبار و کل حین و کل نیلوفر جوشانیده با سوز و لعاب از این روغن با دام
بپزند و در بدن با سوز و کثرت از انار و مسام بدن میخورد و آب که در و کثرت
در و کثرت در سینه و کثرت علاج حمام و در آمدن در کثرت که در و کثرت و کثرت
و با بون و کل حین و جوشانیده با سوز و کثرت بدن با کثرت در و کثرت و کثرت

پنجه باشند نمایند دیگر بر کان بسبب تشنگی که در دهان می شود علامت تشنگی در
 بر کان که در کان در زمان را جهت آنکه بدن ایشان در غایت نرمی است عارض
 علاج در مواضع خوش هوا سکن می سازند و شربت نارنج و زردک و عود و شیره شک
 و شیره خرزله اختیار نمایند **نوع هشتم** در بر کان که زهره مغز را با ظاهر بدن در
 بحران دفع که علامت او غشيان و تلخی در دهان و بیس طبیعت میباشد اگر پیش
 معصوم بود بر علامت شربت سکنجین اختیار نمایند و اگر تب بود و حصه داشته باشد
 شربت عذاب و در بدن روغن شبت و روغن بابونه و روغن سوسن نمایند جهت آنکه
 را بکشاید و غذای مرغ که آب خوره و سماق و آب انار پنجه باشند میل نمایند و علاج پیش
 کبد مشغول شوند **نوع نهم** در بر کان که از کثرت اطعمه تشربه که مولد مغز انجم عارض
 علامت او غشيان و قرصه او تلخی در دهان و سرخی بول علاج فصد یا مبلق یا اسلم از زردک
 و حمام و زردی که در مسهل از تخم بندر و الونج و بخار و روغن شبت که در در اختیار کنند و
 کاسه یا آب عنب الثعلب حل نموده باشند اختیار نمایند و مطبوخ بیلیم فائده دار
 ما و جین یا سفوف که در در مبرنم درم و فاریون درم و سونیا و انگلی حب ساقه یک
 مناسبست و قرصه کلی داره و محضه درین مرض چیست آنکه سره را بر کشاید و در
 درم اینون و پنجرم پیرسیا و شان بخوشانند و آب انار بکند شغال سه روز
 و هفت درم از ورق چغندر خشک کرده بعمل یا سکنجین علی میل نمایند سره را
 و آنچه بر کان را با درازای میازد و یک درم از سینه یا تریاک یا بلیم فائده دار
 تر پنداید و داره و این و حمام فائده کلی داره و اگر نیک نشود مسهل قوی
 قوی مناسب قوت دهد و دیگر آنچه زرد در چشم از ایل میازد است شانی که
 کبدنه و عارضه در حمام چند نوبت و خرزله آب بر صورت که در و استنزه و شانی
 بسکنجین خرزله نموده نمایند و عطه آب بودینه که در لب جوی میوید و شیره
 سازند و در چشم سرکه و کلاب آب انار ترش چکانند و در سینه روغن زیت که

رو آید چند ریخته باشند و اگر ماده غلیظ بود کوب ایارج و جوی قایا دفع
نمایند اما بر قطن سیاه علامت او میا هر رنگ بدن و سودا رنگ بول و قلت احوال در
در پهلوی چپ و این چند نوع است **نوع اول** در پیرقان سیاه که از سده که سودا را
میکنند از جگر پس از سیب سده که دفع میکند سودا را از سپرز و مری و در بر این میکنند
بالفرد در بدن علامت هر دو غدد و ثقل و غلظت و زجانب چپ علاج فصد با سلیق یا اسلم
از جانب سار و بطیوخ افتمون که پهل غایند و افتمون را هفت درم کوفته با پست
مشریت میکنند آینه سه روز میخامیند و اگر از غاریتون مثقالی آمیخته نمایند در
مثقال قویتر بود آب جبن بکنجین بنور یا شیر شتر یا هیلیم سیاه و افتمون و غار
نک پند از کجبت میل نمایند و آب کاهین بکنجین بنور در دست و غزاکوشت
و کاه البکر که بر اختیار نمایند **نوع دوم** سرقان که از شدت حرارت خون ز آرد
بود و امیل نمایند و رنگ را سیاه گردانند و فرق میان سرقان کبد و سرقان طحال
ست که طحالی را رنگ زرد و سیاه و بولی و بر از مایل سیاهی و الم در جانب
دور کبد رنگ روی زرد و بر از دور زرد و جگر آفت بود و سپرز نیست
و اگر پیرقان بمشاکت کبد و طحال بود علامت مرکب میباشد علاج خون قایا
ت با سلیق و اسلم و شربت افتمون و طبع افستین و اصلح کبد شربت
پیرقان سیاه از درم طحالی میباشد و پیرقان سیاه در بخران امراض طحالی
و دیگر سرقان سیاه از شدت سرد کبد می شود جهت آنکه فخر در دناک
بسته شده و سیاه گشته دیگر سرقان اسه از حرارت کبد و تمام بدن اگر
فخر را بسوزد و در تمام بدن پراکنده نموده موجب سودا گردد اما پیرقان
سیاه علامت هر دو فصد است از هر دو دست و در میان هر فصد است از هر دو
باشد و پیرقان سیاه کبد پهلیم زرد چهار مثقال پهلیم سیاه نیم تو

کوفته است مثقال فستق و پوست بیه کبر پوست پنج کرفش و پوست پنج کبر
پنج کبر و پوست پنج بادیان از هر یک و مثقال الوان یا ریش است و نموده بپزند
مثقال اقیقون و دو مثقال و ششانه صیغه رسم است و نموده مثقال مغز فیلوس و پانزده کبر
شیرین است ده مثقال حل سافه شکر کم سحر اختیار نمایند یک درم ایاب فیروز
نیم درم غاریون و دانگی محو مشور اختیار نمایند و بعد از آن آب بنفشه بپزند
و آب عنب الثعلب و آب سرب و آب کز و آب برک بپزد و آب کاین و آب
کبر از هر یک معادل یک یک بپزند و بپزند و دهان نموده ده درم مغز فیلوس در
اختیار نمایند و اگر سودا بیشتر نباشد علاج طحال نمایند و اگر حرارت اکثر بود علاج
نمایند و چیزها سرد که حرارت کبر را تسکین دهد مثل شراب کمانه و آب انار نیم
لیون نارنج و زردک می نمایند **فصل دوم** در سوء القینه و استسقاء و ضعف مزاج
جگر سوء القینه گویند و مقدمه استسقاء بوجه علامت او آنست که رنگ در بدن بزرگ
مایل بسفید بود و بهیچ اطراف و در در جفن و در شکم نفخ و قراقرق است در بدن
و کاه صراحت در لب علاج شربت بزرگ و اگر صغیر غلیظ بود ایاب فیروز
دهند و اگر غلیظ لزج بود و استخراغ بصیر و سیم حنظل و لب قاج و غاریون و نموده
و ماده و بپزند و در آنست که بتفایق ماده را دفع نمایند و قراقرق دارد و سرد
آن که در سبیل ادویه خوشبوی مثل عود و مصطکی و سنبل صیغه قوت معده اندازند
و بعد از استخراغ در در معده و در بول دهند و احتیاط نمایند در باب دفع قهر
برندارند و اگر خون حیض و خون بواسیر بسته باشد اگر ضرورت شود دفع نمایند
سزاوار آنست که **قین** را صاف نمایند پیش از دفع سبیل خفیف مثل ایاب فیروز
اقتیون و فستق بعد از آن اندک تخم بزرگ و تخم ملایم و در مثل تر یا کبر
مشور و بطوس و دواء الکرم و دواء الملک و امثال اینها و دفعه که سوء مزاج

مستحق در سوره الفجر ویم استقا بوعمر شتر او بر ما بول بزاید انکی باد و دانک سنگ
 لطف در گفته اند اختیار نمایند و اگر صواب غالب بوعمر هلیل زرد مخلوط سازند و غنا
 گوشت مرغ یا بکشت گوشت کوسه و جوان و خور آب و درار چمن و مصلی و قنصل و غیره
 و قنصل یا گوشت اختیار نمایند و از میوه و صبح لکلاب از اندر میوه فایده دانه و بر
 لکلاب و سنبل و درار چمن و بوره و زراوند و صبح لکلاب طلا سازند و در مصلی
 و بون و شنب در موده مالند و آب بخورند دیگر بیان استقا استقا در لغت ابی است
 و در اصطلاح اطباق شربت مادر لیسب ماده غریبه بارد که در اعصاب در آمده و
 و بوم ورم کشته و اقام استقا سه است لجه و زتی و طبعی لجه است که در حسیه اعضا و
 استقا زعفران است که اجتماع آب در احش میان پرده که در احش و شکم و غیره و طبع
 و لیسب ورم شعور و این بدترین اقسام استقا بوعمر و طبعی آنست که با دماغ غلیظ
 و غلیظ که آب استقا زتی جمع کرد که عاقلین صفاق و شربت میگویند اندر کربطیه
 و او بوعمر و سبب استقا ضوف قی کرد و گوشت که نوافر خون را چنانچه که باید ساخت و علامات
 که در دلالت کند بر حدوث استقا دارد ورم و تهج و در واپس و اما علامات مخصوص
 علامات بحر شسته بدن و انتفاخ جبهه آنکه غذا و خام نخورد میکند تبخیر بدن و در
 و در دانه و میگرداند و سبب است مثل بدن میت یا درم و قته که بر دکانند و آنست که
 لایق نیست رود و چنانکه است بر دارند و باز عود کند و بحال خود آید و علامات استقا در
 است که وقتی که حرکت دهند بدن را از آنکه کند مثل خنکی که پیر آب باشد و چنانچه دست برد
 ند و از پهلوی پهلوی که در آواز معلوم کرد مثل آواز موج آب و علامات طبعی است
 و دست بر شکم زنند آواز را بدین مثل آواز طبل از جهتی که محبت گشته علامت
 ششم از آن دو قسم سهل تر بوعمر و این نوع بوعمر اول در استقا لجه که از ضعف
 و سردی آن شعور و سبب سردی آن خوردن آب سرد که در غایت خنکی بوده یا
 ریختن آب یا آنکه در موده برودت غالب شده و طعام نیک بدین نکرده و نامش

در کبد و اعضا در آید و فتنه نتواند کرد و ایند و در خلل گوشت در آید از این جهت
استقاء و لجه گویند و این اسلیم ترین انواع بعد علامت بیاض بول در
طبیعی و انتفاخ بدن با سهال و قه و اگر فتنه حیض بسته بود و پیش آب سر
بود فصد جایز است و الا فصد درین مرض ضرر دارد و اگر پیش فصد سهال
نکشد و فصد نمایند و معده را با یا باغ فیض او دماغ را بغیر غره که از شرش
سکینه و آبکامه و عمل و تحسین بعد نمایند و داء الکرم بجاء الاصول فایده
دارد و بول بیشتر فرغون نیم درم یا یک دو قاسق بول شتر عظیم النفع
گفته اند و شخم جوانی و بادیان و دراز یک مثقال و جو شانه و آب آفرامیل
نمایند و کلک لاج را جامع النفع گفته مسهل مرین مرض را و هیچ مرض بار
شتر بد بولیت شتر اندیده درم غاریقون ثلث درم فرغون نیم درم اینون نیم درم
و آب خسته اختیار نمایند و اگر سهال بجز بولند درین مرض بکرات تجربه شده نماید
رغون نیم درم غاریقون درم تریب و درم زراوند مدیج و دوانک مقل نیم درم
اینون و انکی بد و فوبت حب ساخته اختیار نمایند و این مرض مناسبت لک
و درم فوه الصب و اینون بادیان و شخم کروش و شخم گاشه و کثوث و در یک
درم بکر عیب الثعلب و درم یکوفته باب مقل ب زرد و رسایه شک نموده
درم میل نمایند شتر به سکجیه یک زور و از آنکه مستقالی فائده دارد و شتر
فاروق بجاء الاصول و اگر شریای فاروق یافت لغو و در شریای از
مقاله یا کم زیاده و فشارند مسل نمایند و شسته در آفتاب در یک گرم
و در حمام و آینه تاعرق کنند و آب منیزند و کما به کم نشیند تاعرق آید
عرق برویاک بر دارند و در آمدن در قنور کم فائده دارد و حمام که
تله و رسته باشد و چشمها کو کرد آب بعد در آنکه فائده دارد و نک
در آب حل ساخته چند روز در آفتاب گذارند تا قیام تمام آب و ریاست

بر شکم سکون کاو و نیز آب کاسنی و خاکستر خوب انکوبن نشسته و سیر
در روز یکبار و غذا گوشت مرغ و عصاره و نهیو بریان نموده بنوعی و ادویه
بر م مثل دار چینی و شوریخ مرغ که در خوف و زیره و دار چینی باشد و نان خشک که در
الو اونیون باشد و از غذا غلیظ و سرد و از آب سرد ملاحظه نمایند و اگر از
علاج نباشد و صبر نتواند نمود کوزه که ماستور او در غایت شکی باشد از آب
و زرد **نوع دوم** در استساقی که از سوء مزاج کرم علامت او شدت عطش و
بول در روزه و تلخ و دان و شکمی و لافزیدن علاج کسب صفا بمطبوخ بیلید و شربت بنفشه را که سرفه بپوشد زوفا قهوه
در شربت نیز در آب کاسنی نمایند آب که در انکوبن شفا بخشاننده باشد شربت
نارغین و غذا گوشت مرغ و کوسه و زوان در آب آن خوف شکم نیم کوفت
حلق و آب انار بسیار فائده دارد و اگر اطفال درم کید و سر غذا اتفاق نماید
نارغین **نوع سیم** در استساقی و زرقی که از سوء مزاج سرد شود و کبد علامت
در شکم و چیز دست برونند و از آب آید و درم در اطراف شکم
در روزه و کرم و حصبه و چیز مستحکم کرم و شکم نفس این علامت میان
استساقی و زرقی که از حرارت و برودت بود اما آنچه محصو است که از برودت است
شکی و سفید رنگ و بول و اسهال بر سر علاج اول نفیسه بدن از فصول
یات و تغذیل غذا و صبر بر شکمی از اعظم علاج است این هر دو در حال برقی و
در روزه و کرم و اسهال و عروق ریاضت و طبع آوردن و شربت مسکن
آب بپوشد و سکون بپوشد و نیز در آب شربت بول شربت و آب بپوشد
در آب بپوشد و سکون بپوشد و نیز در آب شربت بول شربت و آب بپوشد
صفت آن غار کون چهار درم ریون درم و نیم قند و
بریت درم بود تا درم و این حب فائده کلی دارد و فیتون و صبر از هر یک بخور
چهار درم سکون دو درم مجوده دو درم مصطکی و اینون از هر یک درم
در دوا بپوشد نمایند و استحال شفاف و صفت درین مرض نفع دارد از سبیل
باز یاده

در شربت بنفشه را که سرفه بپوشد زوفا قهوه
و مداومت

دارد حامله دقتی که منویف بعد شیر شد و شیرای فایده داره و اینه که در
بول نماید بر نمویف سازند مصطکی و مصال سنبلی مقالی فلفلی و سنبلی
از بیهوش مقالی فلفلی مقدار هم در غایت خمر بکوبند تا اثر آن زود بگذرد
و بعد از آن سنوریا مرغ و صولس در آفتاب بپزد آنچه مذکور شده از و چون خام
و شور بر وجه که در استواء لجه مذکور که از سردت بعد و بر شکم نهاد گذارد
بطریق که مذکور شده و بکوبند بزرگ ببول صبح باشد و از آنچه بقیه داره بگذرد
و نمک هر دو بریان کرده بر شکم بپاشند و روغن نار دین و نمک بالند و کبک
اگر درم صلیب بعد از آنکه از و خلاصی منقوش است جهت آنکه اگر ماده با منقوش
کم سازند باز آن آب عمو نماید و علیل بملاک کمره و نال خشک بوق بادیان
بادیان و آب کرفش و جوانر بخفته از آن میل نمایند و آب خوف بر و غنیزیت
پسته و روغن بادام نشه تمام داره **نوع چهارم** در استواء زنی که از
بعد علامت او شکمی بسیار در زردی و چشم و زرد بول و سرخ آن
در مجاری بول علاج مرکب از علاج کمر جگر و از علاج استفا نمایند و شربت سکنجبین
و عرق کاسنه و عرق بادیان و یا آب غیب الثعلب که در و خیار شربل کرده ما
و آب غیب الثعلب بکافج حل نموده هفت مثقال خیار شربل آمیخته اختیار نمایند و
دائم فرزند دارد و بعضی اطباء زرد آب که سبب استفا و زقرشته بمطبوخ
و تر بنزد آب است و تره دفع نموده اند و بدلیل زرد در دفع استفا که از
باشد دفع کلی داره چنانچه سکنجبین بهترین مسهل است در استفا که از سردت بعد
که مسهل فرزند و آب است که از غذا و آب منع نمایند و در زردی بعد از مسهل
شربت لیمو و شربت مسهل و فواکه و شربت زرد و لیمو و فواکه و قرص زرد
داره و شربت ابوعلی فرموده که عورت را دیدم که استفا داشت و منقوش بر و منقوش
بعد از آنکه بسیار خورد بر شربت و خلاصی یافت و گفته اند این کسان خورد

در قفسه بزرگ از این مرض خلاصه یافته اند و این فیه آب انار و آب تربال شیر
 که در اولت این ترکیب درین مرض کرده اند نفع کلی ملا
 اند و این نفع نایب است که شیر مندر بند و چون کلک لایح فائده
 آن هیلد زرد منی بخورم غار یقون که درم پنج سوسن کبود و کل سرخ و
 درم نیم چهار رب سوسن از هر یک دو درم نرم کوفته رسته در آب
 یا قندب زرد شربت و درم تاس درم بجم دیگر این قرص نفع دارد و در
 ریون مدبر در سر که درم کل سفرب سوسن از هر یک نفع درم قرص نموده
 مقدار و مقدار نبات آهسته نمایند و ورق مازیون و تخم اوزاقوراد و سیست
 و قهوه و صغیر اگر بکشتال حاصل می نمایند و اگر لطف وزن مازیون از زعفران
 بیرون بسته از جهت دفع نفرت او مجوده مخلوط سازند ساید و درم از
 سوسن کبود کوفته بشربت سکنجبین می نمایند و غذا مرغ یا گوشت نه بود
 در یک با سرکه سازند و سرکه تشنگی تشنگی را تسکین دهد و سرکه را مسکات اید
 قهوه گرم را فائده دارد **نوع پنجم** در استقار قمر که از درم کبود و سیست
 سوسن بغیر نفع یا بالنت اندک و تشنگی نفس و اسهال طبع و صغیر و تواتر
 لایح و بول اندک سفید در اکثر اوقات و درم در جانب راست اصیان
 در در و در لبیب و درم بجم و کربال طویل از جهت آنکه صدید بر روده
 نرسد و موجب نرمی و تسکین میگرد و علاج او علیج و درم کبود و تبدیل مزاج و
 رسته سکنجبین و آب کاسه و تخم شیو خیار سبز و تخم مزیزه و کاسه اگر حرارت بعد
 به طرفه بخت و کلسه و غاف و کثرت نرم کوفته مسون سازند
 یا نبات بخورم و آب انار با طایر و زرد و سکنجبین بنزد و اگر تشنگی
 و خلط و آب و اندک روغن بادام و غذا گوشت مرغ و تشنگی سبزه و
 انار و سرکه و استغاف بکب ایارج و حب سکنجبین و اگر که در دایون و تخم کرفس

جوشانیده باشند مصطکی فائده دارد و آب گامه بنزد امیل نمایند **نهم**
در استقاء طبعی که از سوختن سر که بشود علامت او آنست که بخواهد
بر شکم زنند آواز مثل آواز طبل آید و ناف برآمده باشد بسیار و صلابت
مسیر علاج استغناغ با یارح فیترا و مبالغه در کمال دارد و در نهایت که اگر فراط
موجب ارت و موجب شکمی میگردد و تب سکنج و حوته و شافه جهت آنکه با در
دفع نماید و بعد از استغناغ جوارش زبیره و آب بادیان و اینون و ماء اللؤلؤ
مغجون اگر و مغجون حب الفار و خائیدن کند و مصطکی و زبیره نمایند **مخت** شفا
سکبج و زبیره و گرداید رقیق مسداب از هر یک دو عدد نرم کوفته نمایند
سازند و شکم نمک و سوس و در زن کرم کرده گذارند و محجبه آنش گذارند
در اوست بشربت سکنجین و کلاب عرق بادیان نمایند و گوشت مرغ و کبک که با او
کرم خفته باشند میل نمایند و نان خشک که در و اینون و شکم کوفتن باشند کی میل
و غذا که نخ و دانه باشد بخورند **نهم** در استقاء طبعی که از کرم گیرد و در
شود و غذا چنانچه باید بهضم نکرده و موجب نفخ کرمه در جهت علامت او کرم جگر و شکم
حشکی و تان و سرعت نبض که مال طبیعت غلبه و هلیل و زعفران و آلو بخارا و زعفران
ترنجبین و در پوند چینه یا آب انار بیز و آب کرفش و اینون و کلاب عرق بادیان و
سکنجین که در و صندل سفید سوده اضافه **کافور** با نمک و طلاء صندل و در شفا
سه متقال و کل سفید و صفت متقال و لادن سه متقال و سنبل در متقال نرم که
الکلاب قلاس سازند و بنوعیه بجز بقره زرد نمایند و خوردن انا فائده دارد
گوشت مرغ در آب آن خف نهم کوفته بر که کبر و عرق و پودینه و سرکه در آب
و مغجون مکونی و کاکرات نخ و مصطکی و کندر مناسب است دیگر استقاء بسبب صنف
میشود علاج صنف بدن از سودا و ضا که جزا و ندر استقاء را سودا و ضا
سنبل گرد و یا از هر یک سه متقال مقل و اشق و سودا از هر یک سه متقال غبار لاده

استقاء طبعی

مشت

خدا

متقال

در وقت دورم کل سنج و زراوند و الحلیح الملک از هر یک سه مثقال و نه صغیر
را القلاب حل کرده نمایند و باقی ادویه را نرم کوفته بدان ب زرد در حبیب استعلا
نایده دار دیگر استقامت برکت عکاز عروق ماسارینا لبیب مرض از حبیب عکلا
ادویه طبیعت و بیرون آمدن فصول از روتا علاج شربت بزر در آب انار
تقریب عکاز استقامت برکت کمره میباشند و عکاز رکت موده از جهت جراثیم او اگر
بوجه علاج هر یک نمایند از کرده و موده **نوع** هشتم در استقامت برکت رکت رخم لبیب
استقامت یا حبیب شدن فخر بوا سیر و فخر حبیب بوجه علامت او در درم و بسته شدن خون
حبیب عکلا احتیاس حبیب نمایند دیگر استقامت از بسیار فخر که در بدن بوجه شیوه علامت او
النت که فخر بوا سیر بسته کرد و فخر نگرفته باشد علاج آنت که فخر کم سازند و شربت زرک
و بوا در آب ترین در آب انار نایده دارد دیگر استقامت از جهت کثرت فخر که بوجه فخر
بوا سیر باشد علاج آنت که شربت و غذا میل نمایند که خون زیاده سود مثل شربت بید و شراب
روده تخم مرغ و گوشت دیگر استقامت از جهت سردی سیر میوه علامت او سرفه خشک
ایم و درم در بیا بیا علاج شربت زرفا و مقلند دیگر استقامت از جهت سوء مزاج کرم
بسیار بدن میوه علامت او تب تیز یا تبهای دراز و شلایین لبیب قلبه بزم و ترا
فخر که هر استقامت که لبیب امراض حاد کرم شود و در دلت دیگر استقامت از جهت منفی و
ش میوه علامت او الم دایم در نوا قیراف و بقرط گفته که هر کرا منفی در دلت
بوجه و بدوا مسهل زایل نشود کار او با سسقا طبعی مخ میگرد علاج لاول آنت که
را لکینز دهند بعد از آن علاج استقامت نمایند دیگر استقامت طبع الم طهر مر باشد علامت او
دایم در دلت علاج در دلت نمایند دیگر استقامت از جهت حجاب میوه علامت او تنگی
سرفه علاج حجاب نمایند بشربت بزر و کرم در دلت و زرفا و پیریا و شان باشد **باب**
در امراض روده و مملکت برکت فصل **فصل** اول در زلق امعاء آنکه
در زلق کل زرد سپردن آید و این چند نوع میوه **نوع** زلق که در شورک از

رکت

استقامت

رکت

رکت

زلق امعاء در دلت و موده و بقرط گفته که هر کرا منفی در دلت
بوجه و بدوا مسهل زایل نشود کار او با سسقا طبعی مخ میگرد علاج لاول آنت که

سطح اندرون روده واقع شود بجهت گزیدن شور امعاء دفع گردد
غیر منضم و سبب او کثرت صفرا بود و شکم گزشتن بر دماغ علامت
و تلخی دهان و خشکی زبان و زردی بول و گزیدن متعذر در وقت غروب و بزرگ طعام غیر
منضم یا اندک منضم یافته باشد و صدیر رقیق و در وقت گزشتن در در روده علامت
فصد و کربال صفرا و شک جوی که در روده عن بادام و دودغ ترش که در و طباشیر و کل
از هر یک درم نیم کوفته دودغ را با بن چند نوبت دروغ کند تا رنگ آب تغییر یابد
بزر در یا بسج و آب سماق و شیر بدین آب بخوشا بنزد لافغی بماند و آب آنرا
آمیخته یا اندک کنند و میل نمایند و آب انار و طباشیر و تخم حماض و کل سح دهنو
ترش می تواند خورد و سنوف طباشیر یا رب آب فائده دارد **صفت** آن طباشیر
عبر و کل ارمین از هر یک برابر بگیرند و نرم بگویند و شربت لیو یا حب الالاس یک مثقال
تخم اسفون ملین نماید و غذا از جا و رس متشرف داده بر و غنیه کل و غیر و غنیه کل
نماید و غذا گوشت مرغ و یا بچه سماق و آب حب الرمان و این غذا که از آن
و آرد جو و کل سح و صندل و پوست انار از هر یک قدر نیم کوفته
مسبب ترش و آب حب الالاس ب زنده و بر شکم مالند و موم روغن از روغن
در و غنیه کل و موم سازند و در شکم مالند و اگر ماده بسیار بود و آب ساینه قی
که قرغاید و نیم پالنه دودغ برابر سنوف طین ملینا بیند **صفت** آن طباشیر
کل محتوم و طباشیر و کل سح از هر یک برابر کوفته شربت متعالی بود
دوم در زلق اما که از شور حاج او بود علامت او آنست که بیاید علیل
و زهر در رحت یا آنچه آید لفعن نایافته و غیر منضم مخالف نوع اول مادر
بالذات و کاه در زیر ناف و در پهلوی علاج فصد و شکم حرارت
خفیه و طلا از صندل و کل سح یا آب مسبب یا آب زنده و در مواضع ترش
ساکن شود **نوع** میوم در زلق اما که از رطوبت قاعه بود علامت او

بالتام غیر مستقیم و این اسهال انوعه در زده باشد بسیار بی فایده است
فقط ماسکه را نصفه علاج آنست که در اسهال معدی مذکور شده بنفع می رسد بایانج فیه
لب صبر و قریب نماید اگر قوت ممکن بود و شربت آنستین و سکنجبین و میبه و جوارش خوب
بر آب و شربت حب الاس و این طلا بر شکم نهند **صفت آن** سدر بخمخال حب الاس بنفشه
بنفشه مار زده شغال تخم کرفش دو معال زعفران شغال رشنه چهار معال مصطکی شغال
سکون کوفته برب آبر یا آب سیب یا کلاب با زرد و شربت فواکه فایده داره و اگر شربت
در آن معال کباب کرده تا گوشت عصاره و گوشت کبک در زده مخمر خ در غذا دار صند فیه
در اسهال که در زرد نماید و اگر اسهال قوی بود جوارش و از زرد متشجر بر غذا سازند
در اسهال که در زرد و حب الاس و آنرا سبزه نیم را کوفته بشربت لیمو یا شربت حب
اس بمعال آنحضرت اختیار نمایند و اگر سبکی و تشنگی نفع کلی داره و باقی در سبک اگر
نشد و میل نمایند شکم بپند **در زرد** چهارم در زرد که از رطوبت و سست امعاء
است او آنست که رطوبت بطعام مخلوط بنوعه علاج قرص لیمو و شربت حب الاس
آبر که در زرد بلوط کوفته اند که باشد در گردن و روغن کل مالند **در زرد**
در زرد که امعاء از خلط صغری و میوه علامت او آنکه با طعام خلط صغری بیرون آید
بر از زرد یا کبود و تیره وجه علاج نغسه بدیه از خلط صغری مثل پودله زرد و آب
سرخ خشک نموده و قرص کلار و سونق متعین تا مقدار سه درم برب آبر و اگر الم قوی
در ترکیب ب زرد کلار و ماز و تخم زوف و کسبول نصف داده و کلار متعین
در زرد و طباشیر از هر یک بهر آب **در زرد** استخوان مویز ربع مجموع در او کسبول
این طلا گذارند اقا قیا و زرد و پودست بیرون است و ماز از هر یک کف
باب آبر یا آب ماز و بر شکم نهند و غذا را بچه کوسند و گوشت مرغ نیم
سماء و کوفته کشیده با سبک نمایند و جوارش و از زرد متشجر
در زرد که کلار و ماز و پودست **در زرد** هفتم در زرد که امعاء که سبب قوت

پودست انار

شماره

[illegible]

انجیر رقیع عظیم دارد **هفت** حب نجیب پوست انار کز ماز و کل از منی
بر یک برابر حب غریب در درم حب دیگر ماز و کز ماز و فیر از منی
و سیاهند باب صمغ عربی شربت نخلت متقال دراز مجربات بهر یک خرگوش
نخلت درم از دانه کی اول تا نیم درم آفر رسا بند درازا چیه اسماک اسهال
میفاید کز شستن محب بر شکم صمغ اسافت کز دارند و اگر الم دروده بالا بود
صفت نمایند **هفت** آن کلندر و کل سمن و شاه بلوط از هر یک دو مثقال کز
مغول نیم کوفته و جادوش مشر و کنگ جوار هر یک هفت مثقال در یک کاس
آب جوشانند و کل از منی معالی و خون سیا و شان و خاک کز بر درازا
درم و زرده تخم مرغ بریان کرده و روغن کل هفت درم این مجموع غلظت یافته
از آب لسان الحل و این ادویه که کل از منی و خون سیا و شان است
که در روغن کل در زرده تخم مرغ باشد **رفع دوم** اسهال دم که از بهت
پیش در انداختن سطح امعاء بعد از این الزام است اول از ماده صفرا بعد از آن
که صفرا بعد علامت از زردی و لجن و تلخی دیان و تشنگی و آمدن خلط
بصفرا و خون و اسهال صفرا در مدت یک هفته متخیر می شود و اگر این سحر
امعاء علیا بعد علامت او آنست که در روزه دیکتاف بعد از آنچه بیرون
از روزه و لزوجات آمیخته به بر از باشد و با کرب و تشنگی و اگر در روزه
بعد سحر علامت او در دپاشن و زیر ناف و خنجر و بطن پیش از بر از و اندک
یا بر از در کشته باشد اگر در روزه وسط بعد علامت او آمدن خنجر و اگر در روزه
بعد علامت بیرون جسم روده و اگر پوست یا گوشت پاره بیرون آید دلالت
بر آنکه روده جراثیم کشته و اگر چیزی سبیه بدر در شراب بیرون آید دلالت
بر هلاک و کربال دم که بعد از اسهال صفرا در بطن بعد و یا در دپاشن بعد دلالت
امعاء و این بزرگ علامت آنست که نظر کنند در اعضاء و ریه اگر در دمان
معتد نمایند و اگر صنف بود قوت دهند اول قویست و ماغ و بگویند اگر سرد و

کودۀ نبرختۀ میل نمایند سق سقا و زرگ سقا و اگر حرارت نبوه کوفتۀ موم
و تیل و زان و آب غوره و مطلق کوفت در سچ و در سچ و در سچ و در سچ و در سچ
کوفت طبع سبک و یا کوبیده غوره در سچ و آب لیمو میل نمایند و اگر در سچ
سفل لیمو حقه که از برنج و جو کشک کرده از کوفت مطلق و جو شانه یک کار
آب تالیف بماند از سفیده درم و از روغن گل در درم و از کاغذ سوخته یک درم و زرد
تخم آینه غوره عمل نمایند و اگر حرارت بسیار آب لیمو و لیمو کوفت که در درم
حب الالاس و در درم تخم خشیاش کوفت باشند حقه نمایند **نوع سوم** در سچ که از ماده
بلغم شور و اق میکره در مدت یک هفته موجب سچ میکره و از بلغم لیمو که کوبیده است
باید سبب سچ میشود علامت او کثرت ریا و قرا و در درم و بسیار است که کوفت
و لواز و اق میکره علاج شربت انجلید میاه و میوه و خیار شربت و شربت زرد
و حقه و شربت میوه و شربت لب الالاس و اگر قرا و نفخ و نفخ و نفخ و نفخ و نفخ و نفخ
دیند زرد کوفانی و کرو یا د کشین و مٹ بلوط هم را نرم کرده بیک کشت
س زرد و خشک کرده و بریان نموده آب سقا با لیمو کوفت مقدار یک شقال اضیاف
و حقه جادوش موثره مٹ بلوط و سبب باد و زرد تخم و شقال روغن گل و زرد
ارمن و از سفید و کاغذ کوفتۀ و قه میا و شتان از هر یک درم نرم کوفت و اگر
در قوی لیمو و سچ بسیار لیمو مقدار شش خود اینون آمیخته نمایند و قدر در سچ
سازند و اگر احتیاج زیادیه لیمو مازن و حقه و کهر یا و سندنوش است سفل
داده **نوع** دوا که نافع لیمو سچ را تخم ریحان و تخم زردف و تخم مرغان
از هر یک دو درم کشین خشک و مٹ بلوط از هر یک درم نرم کوفتۀ و شربت
حب الالاس مقدار دو درم اضیاف نمایند **نوع چهارم** در سچ که از ماده
سکوه در مدت صهل روز سبب جو صنت سودا موجب سچ میکره و علامت
او سچش دایم و رنگ بر از سیاه مشیه بدر و شربت آب مالک و انزله
نمایند و شربت میوه علاج شربت لب الالاس که در اندک از شربت باشد و کوفت

از بختن از صحنه عبر و کل از دست ما هم زود و آنگونه لغزیده و طبا مشرب و کبریا
فائده دار و شیر و عرقه برب آبر و اندک روح من کل و غذا گوشت مرغ قفس سماق
در آب آن سرخ یا جادوس مستند و مرض طبا شیر لعلاب یا رب آبر و غذا اندک
اختیار نمایند تا موجب هیچ نکرود **نوع پنجم** در سح که از نقل غلیظ خشک و عسل
اولکاد است شکم و از موضع سحرش خون و بلغم و اگر قوا البض و بند موجب سلاک
که بعد علاج تلخیص طبیعت که بجز با رزق مثل لعاب کم رکان و تخم آبر و تخم
کم خیار نیز و در شربت کم مرو تخم رکان اندازند و شربت قند درین تخمها که بزرگ
کل و آب ساخته اندازند و اگر خیار شربت در کلاب حل نموده و اختیار نمایند دیگر
از خوردن ادویه سمیه مثل زرنخ و نوشاد و غیره عسل و شیر دهند و آتش
از نشاسته بپزند و دیگر سبب از خوردن دواء سسل میباشد علاج سنفوف طین و سنفوف
غلیظ تا دروغ ترش و شیر با من داغ نموده دیگر از ریاح غلیظ که بود علامت او
رقر و نفخ و جث و الم در سحر کجست بخار علاج همه عبر و کل از دست از برک
خودم بشربت نیز در میل نمایند و اعاده که از امعا بعد و این در نوع است
ع اول مدو یعنی چر که که از ورم یاد پله حادث کرد در علامت او در شکم
بل و تب و تیز و ناقص و سپردن آمدن قنز و هر که حضور صا وقت که تناول
و ترش یا شوره اختیار نمایند و فرق میان مدو و بلغم آنست که مدو در
ب من نشد و بجز یک از یکدیگر جدا میکرد و بخلاف بلغم نوع دوم در مدو
که کرد از امعا بسبب جراحت که سابقا بوجه باشد و قرحه کشته عسل
یا مانند اسهال و سحر و صنف شصت طعام و اسهال و اگر با شوره بوجه
ت از قروح معده بعد اگر در امعا سحر بنفشه و اگر سحر بعد از زرده بوجه علاج
نوع مثل موضع با شیا جالبه بعد از آن معالج جراحت به آنکه رو برار
سبب مرض ماده تیز یا شوره بعد از جسد بدن آبر موجب دیان کرد و معالجه در

ببر

نمایند و اگر است باز به موجب نخ آس و کباب اسفول و کما تم کنان و کما تم کنان
دارد و اگر کبک سبج جراثیم با جود خلط شور سودا و سرفه مطبوخ و بلبله زرد و نیاه
مومیز و حصار شنبه و صفت صلباء و العل و شرب نبات و ابابخ و غیره اخلاصیت آنها
قرص قرصه و انبات لم ابو حیدر نوبت دهند و دروغ و شیر ما این یا سنگ داغ
نموده منع دارد و اگر است نموشربت و آب آس در آب و سبب صهار تخم و اگر
غذا زایده و زاید آرد را شیر کشیده بسخت میل نمایند و یا کوسه صندل صندل و غیره
دارد و اگر طوبیت و مده نیای قرص زرشین مقدار در هر وقت نمایند صفت
آنگاه از داخل حکم داغ کردن دارد و در ابتداء علت این عمل نکنند و در سال
و مروز و صفرائی و صفو کما اگر بعضی است داشته باشد بلکه تفال اوردن است
که ماده غلیظ و بلغم بود و اگر چه بیرون آید حرکت بود و اگر از تفال لایع نمایند
نیاید آید بر وزن کل حقه نمایند و اگر لایع نشود باز اعدا و ب زرد و اگر کل
نذار اول مخدر و دهند بعد از آن عمل نمایند و در وقت حقه کل از حقه
و صفت عرب و شیره خرقه فائده دارد **فصل** سیوم در زخمها و حرکت از
رویه مستقیم بوجه جهت دفع بر از انقطاع و سیر و ن نیاید مگر صبر اندک
از رطوبت مخالفه مخلوط بخون فایده این چند نوع است **نوع** اول زخم که از
رطوبت شور لایع که بر وجه سیم گذرد و میل نماید بدین بر از علت او
آمدن رطوبت و کمال بلغم و اندک کفر و نفخ و قراقرق و غلظت و سوزش
علاج شربت آب آس که در روغن ریحان و مرود اسفول و زرد باشد
مثلث فائده دارد و این سنوف فائده دارد و از منزهها و مغز شوی و سوال
جوانه درم گذر نیم درم همه را نرم کوفته آب شیر گرم میل نمایند و اگر توفی
غده باشد و خنجر نیاید و الم تمام بود که در دیاپیر کوفته در زیر قوه دو نمایند
و اگر سوزش بر آن دارند بر سیراقه که طهارت و سفت و کل سنج و الکحل

سورخ سازند بر باله
آن کنند و در باله
و کبریا بوجه و تصوم

الملک در زخوش و برک کرب و محبت بخوشانند و در آب ان نشیند و سود باد
در این یک معالزم کوفته یک شبانه روز در آب ترسانند و آب انرا بنظر
میست یا انگشت اختیار نمایند و شاف ز صیر فائده داره **صفت** آن کند و مرد
و عفران و شست از هر یک برابر کوفته و پیخته بوقت حاجت یکش فیه چکانند
در سرفه شراب کهنت که آب لب اللّس و روغن نار دین بار و عن بابونه پیخته
نشد طلای نمایند و حمام بر نهاده و در غدا عصاره کبوتر کجی برای کزده یا فو
یم کوفته و اگر ادمثال آن نمایند **نوع** دوم ز صیر که از ماده مغز است و حاصل
علامت او پیرون آمدن خلط صفرا و سوزش مقعد با خوراک و در درونگی و
در باطن در اکت یافتن از آب مسکه علاج منه از تناول غذا یک شبانه روز این
الاج انواع ز صیرت و دخول بروغن کل یا روغن بادام یا رب آبر یا بنیر رب آبر
نیز در اکت نباشد که جوامید از آبر کندم که لب الرمان و کل از من درو
کرده با مسکه و آب آبر یا لبامید و آب خرقه یا لبامید و اگر کجی بسیار
است غلبه یا بنشد حقه آب لسان الحمل و خندلیج و شادنج حله آب
زرد و خرقه و اندک سرکه **صفت** هول زرده شخ را بروغن کل آغشته
و رنگ و پیب آلوده فقیله حنه بر دارند **صفت** ش ف بیکر نکند و
ان و نصف و مع عر از هر یک برابر افیون هیزه شافه ساخته بردارند و
با آب که در و مانده و لب اللّس و کلندر و خرنوب و ش بلوط خوشانند باشند
عده س و مساق و عنب الثقلین خوشانند و در آب آن در آیند و عدس و کلندر
بروغن کل آغشته بر شکم طلا سازند و بر سر سغره اگر سوزش بسیار بود و اگر
بسیار باید غذا کوفته مرغ در آب آن کج یا اگر ایا جادرس متق سماه رانند
صیر که از درم کرم عارض که در درده مسقم و خیال میکن که در درده او
مشده و در زمان تمام میوه علامت در دره و نقل در اسافل علامت
بر افنی بود و حالت نمایند و قرقه دارد و طلای آب انکور شاف و روغن

شیاف صیر

ز صیر فاول

کل و اگر حرارت باشد طلا از منزل سرخ و سفید بماند و اگر نماند **مقت** طلا غنی باشد و
نیلوفر و درق کاکنج و ورق شنبه القلب و ورق آبنوب از هر یک قدر یک یا بیشتر برشته و
بر مقدار کذا **مقت** فو منفیع هم حلب و اکیلل الملک و کرنب پخته و بیاورد و در زیر کشت
و اندک مقل بر مقدار کذا و کل چیز و در تخم کتان و تخم زنجبیل و آب آشامیدنی و آب
در غنی کل و زرد و شتر مرغ و اندک موار سنگ بر مقدار کذا و در سیر و در برک کرنب و آب
حیر العالم بار و غنی کل اگر در قدر ربع بر مقدار طلا سازند و اگر بجز بر یک دانه فو غنی فایده
دارد **مقت** چهارم در زیر کشت از زایل خشک که بسته شده در زرد و دقاق و بشوید و در
مرآت و کافور میوه از باد و غلیظ و در در عظیم و موهب نصره و در در اطراف و در
از زرد و مرآت و صیبال و طبخ خیال می کنند که سه سال است و صیر تا می بیند که بسته
توان طبیعت فتنه که در علیل بملک مشهور علامت او علامت او و فو غنی بود در در
علاج تلبین طبیعت پس در آوردن ثقل لب یا بخت یا شربت حیا و شربت عالم
و لعاب آبنوب و عرق بادیان یا شربت بنفشه و سرخس شربت بنفشه و ترش
آل و بخار و بنفشه و بجز شربت و بجز شربت و بجز شربت و بجز شربت و بجز شربت
نماند **مقت** پنجم در زیر کشت از جهت سردی و مقدار رسیده باشد موهب غنی
مستقیم که علامت او رسیدن سواد و بر مقدار رسیده باشد از آب کرم و موهب
علاج آن است که در درم از مح صپ الرشا و بریان غوده ناکفته آب کرم و موهب
اضیاء نماند و بر مقدار از کرم و بوس کرم و شستن بر زمین کرم حمام فایده دارد
و بجز صیر و لب که ناله بر جگر رخسار شربت یا شربت یا سوار کرم کرده باشد
الم میگرد علاج آن است که بر و غنی شربت و موم بر و غنی و مقدار اندک
در نفع و آن که در اعاوجه و حادث میگرد و لبش را نفاخ علامت
از موضعی بموضعی و سکون او بجز و نفع علاج تغلیل غذا و کلا و
و اگر از ضعف اموال و غذا الطیف و علاج کمونی و فلا فی اگر سه سال بوده
پنج در مفضل که بجز در اموال و این چند نفع است **نفع** اول مفضل که از

ما ششم علامت اود نخ و قتر اثر در بخار و نفق در شکم و تولد این نخ از غلط
خام و از غلط طعام و میوه اسه و صوف حرارت غریز در و علاج بخت اما
از غلط فاسد بایع و حب سبب و مجوع شد یاران نخ و راه و این خوف جهت
نخ فائده دار **صفت** آن اینون درم جوانر تخم کرفش زرنه و ازیه
یک در درم حب الک درم دیگر ادویه که جهت نخ فائده دارد حب الرشاد
و اینون و اگر قورمانا و کرفش و زیره و جوانر از هر یک معادل در یک کوزه آب
جوشانند و آب آنرا بقتل توام آورده چند روز میمانند ما اینون و تخم کرفش و
بایدان و حب بلبل و حب الفار و زرا و از هر یک برابر نیم کوفته مقدار مثقالی به آب
جوشانند یا شربت سبب و اگر تولد ریاح از صوف معده باشد مجوع کمون و مجوع الفار
و مثقال میل نمایند و غذا نخورند و ماش مشتر که در روزی سه و صفر بود و آب در میل نمایند
و از آن دو ساعت و شرباب کهنه فائده دارد گفته اند و گفته که کاسر نخ بود آب
نخ **نوع دوم** در موض که از صوابه علامت اود در دیاسورزش و تشنگی و بر از
و سوزش در معده علاج سفید اما از صوابه ایشل غیار سبز که در آب غیب الثعلب
آب کاسنه یا شیر خشت اضافه نمایند و بعد از آن در درم اسفول بروغن کل جوده
در آب آب انار میخوش میمانند و اگر طبع قبض بود آب انار سبز بقتل و اگر روغن
و آب کشک جو بار و غنیمت بادام و اسفول و تخم ریاح و تخم زوف و طماشیر با شربت
شیر و صوف و شربت زک و اندک روغن کل بهترین معالجات است و طماشیر و
بر آب کبر نخ دارد و غذا اگر پیش نیاورد مرغ بساق یا زک یا آب انار
نخ **نوع سوم** در موض که از غلط اسه و بولق شود علامت اود صوف بلغم در برابر و کزیر
نخ اما بخت که در و ترید و بقیاع و نفثه و سبتان باشد و حب الیای و شیر
نخ و روغن کل در کردات مالند **نوع چهارم** در موض که از بلغم غلیظ که در روغن
و عارض کرمه علامت اود نفق و لزوم در در موض و احد و سوزن آن در بلغم
و اگر دلت بر موض الم گذارند سر و بوم علاج تقیه روده بقی یا حب الیای

یا چینه نام که جل نمایند و صفت آن دارد و حکمت آن که در فصلی دانند

یا ایامی که در آب بادبان و اینون و اوایان و عظم باشد چون نخ ساد ب اقا و صفت
در خنجر و ترنقل و در صحن و خنقل و در شک از شک بر ابر مقدار درم و از نخود درم
را کوفته و باغی مقدار دانی که حب دو نوبت شکم را آرد و موضع را تنگین میبرد و خوردن
حب بر بنهار و بر بالا و طعام فائده دارد و غذا شور را بر مرغ پر عصاره بغل و ترنقل و زرد
و در حب و گوشت چهار پشت بران کرده در در ریج و بلغ فائده دارد و یکدم از حب پستان
با آن نرم کوفته آب گرم در شام و صبح در در ریج و بلغی و این حب لغی دارد **صفت**
حب پستان نرم کوفته آب گرم بر بار نیم سعال اخیار نمایند و دیگر مفض سبب زایل فکله در آن
مشده میشود علاج او دیر سهیل و صحنه و دیگر مفض بجهت کرم و صیات و حب الغرغ مشوه
آن مذکور خواهد شد اگر خدا توفیق دهد **فصل ششم** در قولنج و انواع و اقسام
و علامات آن و این قضیت که در روده قولون مشته و ارق میشود و بیشتر از حشر
مراید این قولنج حقیقی است و بعضی ذاتی است و بعضی عرضی اما ذاتی است بهفت نوع است
قولنج که از بلغم غلیظ لزجی مختلط ثقیل که مانع شود از خروج روده احوال را پس از حشر
از آن قولون را پس سازد و در او در یکجا بود علامت احوال در اطراف و اسافل
ثابت و متوط شد و طعم و احساس در در یکجا که کوشیا بجو اورد و سوراخ
روده او را بسته شدن نفخ که مطلقا باید پیرودن نماید از جهت غلظت کپوس و نفخ
و میل پخته ترش و شور و در دایت و ساق از سبب امتلا و فضلات و عطش
حمه تا روده منظم نشود که حرارت است جهت آنکه در قولنج و عدم غذا تا روده
مسازد و گاه مرتبه مشوه در قولنج بر دو مفض و فرق آنست که در دفع
تبع و بخش مشوه در شکم در درم به خواصه محلی که آب گرم میل نمایند و در دفع
بعود در در کرده از موضع تجاوز نمیکند و جابر در او اندک و میل به پشت میدارد
قولنج منبسط و اکثرا لبور بالا و بجای راحه مسترا و قات در در عظیم در
استدلال بسته اند بآنکه بول در و یکدن از آن در یکد لار در بول او را باشد
تر کند و در آن کین باید خلاف در قولنج که او با طلاق طبیعت راحه تر بر در
با طلاق راحه تر ببرد و گاه مرتبه مشوه قولنج لزج و در درم در در کبد

در این که بخت در آن یعنی کرم موده و از حق سوخته فرق میان اینها ظاهر است از در آن
و در این که در سر اراضی و بسیار است که قولنج منتقل می گردد بقلع و ببرد مقاص
در دلیت کینه بسبب محمل و لفتنج بداده را بخت مر آن در بخت شش بدن
مر بزد و حادث میگرد قلع یا بخت است و بند نامرین در دلیت و در مقاص
ظاهر نیست و کاهر منتقل میگرد و بواسطه و بالخی و صرع و اشتقاق بسبب صورت سوزنا
کبر و قلع از سنجش شخصی گفته اند میگرد در مثل علت و پاک از بلدر به بلدر منتقل
میگرد علی بخت که بخت فقه و حقه شکم پیار و چرا که در واسطه ملایم که سره و راه را
کشت میزدن محملی و اصلط و نیا و ق را سبیل از بالا برده آورد و نیا بخت نقل
موجب الم و حفظ عظم بود **موصوف** است فر که قولنج را بخت میزد در دلیت را انگیز
بدره از زوت جاد و شیر مقل صابون ز جندیل نمک میزد در سداب هم میزند و در این
بدره و شافه سازند شافه میگرد محمل جزه مغز بادام و در پیوسته کوفته لشکر یا قرا
شافه سازند مقدار چهار انگشت و بعضی گفته اند مقدار شش انگشت در وقت حاجت
کار بر دارند **موصوف** گفته که درین قولنج نفع کلی دارد زیره کرمانه و هم گمان نیم کو
هم صلبه و هم موصوف نیم کوفته از زیر یک بمقال انجیره عدد ورق سداب و
سبیل و بقلع نیم کوفته از زیر یک بمقال عذاب و پستان از زیر یک عدد
سوسن و کل خیره و هزار از زیر یک صابون بمقال تخم شنبلیله و بادام نیم کوفته از
زرد بمقال برک هند و سسته سبوس کندم کفی در دو کاسه و نیم آب بخوشا
صفت همانند صاف نموده جاد و شیر نیم درم چند پیرت نمک میزد در مقاص
کا مشق شیر خشت خورده مقاص یا تر خچین به مقاص در آب ادویه حل
فمن با دام دو مقاص روغن زردک و بمقال اصفه نموده هر بار بخت کا مشق نیم
مایند و اگر در بر و بر بخت میزد و در حال آنست که بمقال بوره یا
سداب یا آب برک هند و کرب یا بخت مقاص روغن زردک و با صابون مقاص
فمن با دام آبی نیم کوفته میزد و اگر یک کا مشق آبکامه بدین اجزاء

نماید و این را فائده دارد و هفت معادل آب برکت جعفری هفت فاشق روشن کج
روغن کل و شش بوره و دو مثقال آبکی به یک فاشق قرص و دو مثقال بنفشه
نماید و این را فائده دارد و هفت معادل آب برکت جعفری هفت فاشق روشن کج
سکین شمش درم حبس با هفت میل نماید **هفت** دیگر فواید را فواید صبر و تحمل
مجموعه مثقالی نمک درم مقل مثقالی اینون و کل سفید درم حبس نموده در تن و در
اضطراب می بندد و نموده دانکی در آب کهنه آب یا در کلاب حل کرده نفع دارد و اگر
در ریه و برونشیم بسلک بوجو فلو نیا صفت تخم فایده دار و در عروق و مثقال
فلکل و بزرنج از هر یک صهار مثقال افیون سه مثقال سنبل درم کفش از هر یک
درم زرباد و درم خرقه از هر یک نیم مثقال دارد و اگر کوفته و پخته با سر و زن
عمل با زنده شربت درم بوجو یک بند درم منار بوجو و معاجین که نفع کلی است گفته
مخون سه باران و مخون تر و غرضی در مسحره و این که مذکور می شود و فلکل دار
ترخیل ریه و سندان بولبیان قوفه از هر یک ده کتیا هفت عمل صابون
درم چنانچه رسم است زنده شربت نیم درم تا درم میل نماید **هفت** فواید که فواید را
سازد شونیز و مویز از هر یک قدر یک بند نیم کوفته بنماید و با آب پیچیده بنماید
سازد فواید دیگر شونیز و تر مسهل افکار از هر یک بر آب بکیند و بنماید و با آب
طلا سازند و با درم ماکم کفش و با این صلب گرم سفت در خطه گذارند و در
نهند و مالیدن شکم برونشیم و در عروق و در دل فائده دار و به تخصیص برونشیم
و چندین بستر یا اندک برونشیم آمیخته نمایند و حمام فائده دارد و با آب زن در آینه
که در مکتب و با بونه و بنفشه و میسوم و شبت و سندان بولبیان پخته باشد و این
و کادرات بسیارش از آنکه طبیعت نرم شود و در دل و شربت ماو الاصول و عرق
پادمان و کلاب و شوره یا خفوق آب که از کونست خردن سیرا کوشت کبک و
با گوشت کوسند و آن که در و در حننه و زنجبیل و زیره و باقی بودینه باشد و
آبکاه و تخم فایده دار است و شیره سبوس که در و در حننه و زیره و باقی بودینه باشد

درین روز که وضع داده و حرکت بعد از طعام و سوار یا عتدال و تعلیل غذا فایده دارد
درین روز که آب مائه العمل **نوع دوم** در قولنج که از باد یا غلیظ که در طبقه
دانا بسته شده بجهت بسیار رخ آب و آب سرد و بسیار بقول و قوا که مثل شکر
و در فبار و غیره و ارفع که علامت نفع و قوا و خوردن طعام که بسیار در
و انتقال در دوا هر در دوا سبب که در دوا اگر دست بر دکاند یا چرخ کریم بر شکر
سند در یاد و آنچه مقرر و انتقال در دوا بلامت تر و عوار از آنکه شکم درم دارد و
دست ردا و آب و در قولنج و در دوا سرد و سرد است و یا از سبب شدت در
و در دوا میل به باطن رخ ماید و اگر بخور نواق و کز از و اعتلا ط عقل که در این منسلک است
نفع و حقیقت شکر از نم سازند و درین قولنج در حقیقت که شکر از نم سازند و حقیقت
بسیار سازند و یک از هر یک شکر متقال یا بونه و قنطور یون و سبب و یا دایان
و شکر کرفش و سداب از هر یک شکر متقال غناب و سبتان از هر یک
شکر عله و غیره عله خا خک نیم کوفته و یک موصوفینم کوفته و انکو و متقال
بسیار از هر یک چهار متقال در دوا که آب بخوشاوند و صاف نموده بخورند
و متقال و منر فلوس ده متقال و قنطور و متقال و صا و شیر معال و چند دیگر
در آب ادویه حل ساخته و درین زیت یا روغن بادام از نیم کرام شد
و متقال و روغن زرد کا و شکر متقال اصفه نموده بهر بار هفت قاشق شکر کرام عمل نمایند
و در آب که در این اثر اگر نم ساز و حقیقت که در دوا قولنج را که سبب در سداب
و در دوا قولنج در متقال و چند دیگر که دانگی تا در دانگی و افیون که با
و روغن زیت یا روغن زرد کا و در یک کاسه آب بخوشاوند و صاف نموده
و سبب عمل نمایند **صفت** محلول که قولنج را فایده داده و سداب بر
شکر و بونه از هر یک برابر نیم کوفته بعمل آید و بهر بار شوره محو نماید
و در نوبت در اندرون فرستند یا بر خرفه مالند و در شکر بر دایان
نموده و بعد از آنکه شکر را بکشند تا حرقه پیرون آید صفت شیاخی که در دوا

تکین در دوزاب آورده الفج دید در روز چند سینه غدا
مرد سکنه دافینون از سیریک برابر سکنه در شاف ساند و ضا در سیریک
بر طریقه که در نوع اول مذکور شده فایده دانه در گذار شدن مجاش
دانه در در آن سکنه میدید و محبوب سبیل و حب سکنه که در نوع اول مذکور
شده و محبوب لب الفار و جوارش گند و جوارش انجuran در سینه مرض فایده
دانه فایده عشق بود لب و سیریک و محبوب رایت اگر در دوزاب بود فلوین میزد
خود بایست اختیار نمایند **نصف** مطبوخ که فوینج ریح را فایده دانه و سیریک
کرد و با زنجبیل و اینسون و بادیان و کم کرفش و انکو شفا فوینج از هر یک
سه مثقال بوشانند و صابون در و پانیز و عمل صل نموده روز غدا
درم انداخته میل نمایند و در اکر کم میزد و اکر این ادویه و کت
و پیت بیج بادیان افتاده سازند و در حمام برینا ریخته دانه و این
موجب فایده دانه **نصف** آن اینسون و سیریک و کت و ستر و مزج خوش
بیدستر و بنفشه و بابونه بوشانند و علیل را در آب کمر آن دارند و
آب در مشام کا و گذارند و بنیان علیل نهند در محله گرم بود و در ناد
روز غدا **نصف** و سداب بمانند و اگر فوینج و صابون و قطره
در درم فوینج درم و صواب آنست که در سینه حلت اجتناب می نمایند
کشته طعام و خوردن آب و شیر درین مرض فایده دانه جهت آنکه
را آب کنند و شکر غر آنکه و گفته اند بهترین غذا را شور یا بر عصافیر یا
خروس سیر که در اندون او اینسون و بادیان و کت و فلفل
و کر و یا ماشد و بدل آب گفته اند اگر شراب رقیق سفید کینه بتفاری
برینا را اندک اندک بخورند و صفت مسال می نمایند فایده دارد و دیگر
ماله الله ما اندک نان خشک شاد و غالبه اگر برینا فایده گذارند فایده مند
و دیگر فوینج از سیریک که ریخته در اما و موی فنج کشته علامت

در شکم نفخه در علاج معیت بدن بمطبخ انیمون **نسخ** میوم در قولنج که از درم
خادک که مجرب و تنگ سازد مکان و منع نماید خروج ثقیل و باد را علامت او
دشمنی و برآمدن رگها و حرکت در در و در و اما اعضا مثل کبد و کلبه
نه و اگر در عظیم نفخه منفذ تنگ سازد و حبس بول میخورد و در اطراف یا
وزش درون علاج آنست که تجیل نمایند در علاج این قسم اگر تاخیر میخورد
پس این مخالفت است که اگر نفخه سدا باشد فصد با سلیق یا اکل نمایند و اگر حبس بول
نشدت هر روز از آب غلبه آب کاسنه و آب کاکخ و آب انار یا بنفشه
و اگر در روعن با فلام بنفشه اندک آمیخته باشند در قانون گفته که نم نیاید از نشانه
که مذکور شده باده درم مغز فلووس و درم روعن با دام و رفع قولنج نمایند و
در نشانه در روعن اول فایده دار و صلاب از بنفشه در انتقال و غلبه و بنفشه
یک پست عدد بادیان و اینون و تخم کرفس و کلبه از هر یک مثقال در یک کاسه آب
نمزد و بقد ششین ساخته چند روز میل نمایند و اگر قبض بر طرف نشود در آب این و
در مثقال شیرین و یک دانگ مجوده حل نموده میل نمایند و اگر بنادق و کلبه یا
فاده نمایند عمل و در اراد و درم مندر لکلاب آمیخته بر شکم نهند و بعد از آن
فاده کنند از بنفشه کل خیز و الکلیل الملک و بابونه بار و غنم بنفشه با دام طللس از بن
در غنم با دام نباشد و غنم کل با کبجز بار و غنم رود کاوشاید آمیخته شش کرم که از آن در
در غنم و کوششت کو سفند جوان در آب آن مخفف آب سازند و دیگر قولنج از بنفشه
فراغی بعد علامت او اندوه و سوزش و دشمنی و در در موضع شکم و تلج و علاج
و شربت بنفشه و شربت کل مکرر و آب تر بنفشه آمیخته و کلقند و کلاب با
دیوان و باقی علاج درم و نور دیگر و درم بلنج زعفران در میباشند کاهر علامت او است
بلنجی علاج از صفت و معجون ترید و این مطبوخ یک صفت تا در صفت اختیار نمایند
پنزدده عدد مویر منق وانه پیرون کرده سه عدد و بنفشه سه مثقال با قیلان نیم

گفته دو مقال انکور شفا سه مقال تخم صندل و امینون و کم کرفش از هر یک
بجوشانند و بنفشه چهار مقال بقوام آورند هر روز یک شق شربت بنفشه آنرا
یا پنج مقال مغز فلوس و یکدرم روغن بادام اختیار نمایند و این غذا که از آن
هفت مقال و قیوم چهار مقال و نبات پنج مقال نرم گفته با سریر بطور
شتر طلای زرد و یکدرم صلب که سبب قولنج ماده سودا بود ابو علاء
تعقل و قلت درد تشنگی علاج گفته که از سریر مرغ و روغنها و ادویه که
نفع ابو رشتن در آئین و مطبوخ اقیون و شور بار صرب **نوع** چهارم
قولنج که از جهت گرمی زرد که روده را گرم سازد و آنچه در دماغه که
مزاج کرده و علامت او تشنگی و خشکی دماغ و سوزش بول و سنگی و در
کایر علاج قصه اگر مانی نباشد گفته و شاف بنفشه و کمال آب ترهند و
بخار را اندک محو که آب مغز فلوس حل نموده باشند یا باب کاسه و اگر
میل نمایند و مطبوخ هیلیم زرد را که برین ادویه تسکین نماید و بنفشه **مغذ**
سوف خشک ده درم تربد بنفشه درم محو و درم رب کوسا سه درم که
مصطکی از هر یک درم قرص سازند یکی را بجلاب بنفشه اختیار نمایند و چون
مغز ضیا بنفشه بنفشه تربد سفید محو پوست تراشیده بر روغن بادام صرب
درم بنفشه خشک ده درم نمک بنفشه درم رب کوسا از هر یک سه درم بادایان
مصطکی از هر یک دو درم محو و شوی پنجه درم حل ضیا بنفشه پنجه درم
پانزده درم گفته و چینه بول گفت مقال آمخته نمایند شبیه پنج مقال
نمایند غذا را شمشیر و کفالتا و تخم شمشیر گفته با روغن بادام و اندک شکر و
و کوفند نایه و دانه و حمام در آید و غذای گرم و شربت بر در میل نمایند
پیچ در قولنج التوایی و فتی اما قولنج التوای آنست که روده که در آخر روده
در موضع کوفته و سبب او کت باداست که در روده باشد علامت حدوث

انت که چیز از کمران بردارنته باشد یا از جای حبسه ماکشت گرفته یا بجهت خربه و
 ناله و غیره مخرج شده و بر اثر آن قولنج شده و بیشتر این مرض کسی را که قولنج عادت
 ندارد علاج آنست که علیل تکیه نماید بر بوق شکم و حامره او بماند تا رود و هرگاه که
 بر مرض طبعی را که اصل علاج نماید در اسهالیت تکیه دهند و چهار کس دست و پا را در
 یکدیگر و بر دوازده تا پلست او در تاسکوه و شکم او در قعر افتد او را بدین شکل از زیر
 پلست چنانکه از تاروده او بموضع خنده رود و شور با چوب میله نمایند و شکم و حامره
 از بالا بپایین برقی بماند تا یکسایه رود و بعد از آن کوب را بر جرب دهند و چند قدم
 بفرمایند که بر بوق رود و اما قولنج فتق انت که روده بکلیه حاسه فرود آمد و درگاه
 رات بر و نیز در موضع خنده رود و علاج او علاج فتق در روده را بموضع او بریز و نشانه
 و فتق فائده دارد و شکم او را بر بوق بر و فتق بماند و الا چهار کس دست
 مال در کوفته چنانکه مذکور شد چنانکه در موضع فتق او را بر آید انت و الله تعالی
 اعلم **مقدم** در قولنج که حادث که هر از صوف روده قولون علامت او آنکه بر اثر
 بوی بوی با ستمال شافه یا صفتی علاج اناج فیق و طبع سیلخ و دار صین و بر باز
 بوز لواء سنب و آشته و تخم کرفش بار و تخم بادام و بون سحر نیاید و مشرد بطوس
 در روزه ناردین در و روزه با لونه و کوسن بماند و اندک شراب فائده **در روزه**
 در اینهمه در قولنج خور آب و اجتناب از چیزهای ترش و قابض و آب سرد و غایب
مقدم در قولنج که حادث که در از جهت آنکه حس روده باطل شده است
 متعال چیزهای سرد از غذا و مشرب و تناول مخدرات و از خایه مثل طلا با علا
 و آنست که بشفافه شکم سیاید و در قولنج و نفخ و در شکم بوجو علاج اسهال با
 لوانادیا و سیلخ و بون بلاد و سحر نیاید و تر یاق کبر و اربعه و میب و در غنا
 اند و صفتی نفع کلی دارد و طلا بر شکم و حامره گذارند و غذا شور یا عصا نیز در کوفت
 سازند و شراب کهنه اندک گفته اند فائده دارد **مقدم** در قولنج فتق

تا در کرد و باقی ماند و در این
 و شور با چوب

تا حکم به بنزد داد و به قافله گذارند و علاج فتق

سبب این قولنج تقلیت که خشک شده و مثل بند قی که کشیده یا از جهت
طعام یا از کمی طعام یا از گرمی و زردی یا از کثرت بول یا از صحت کثرت حرارت
یا از اوج جهت دیدن و گرمی معده که رطوبات مزخرد و ثقل خراشیده
جهت آنکه سره است و میگویند که صغیر از مراره پرورده میسرزد علامت قولنج
ثقلی یا در و ثقل و الم بهر سبب کوشیار و درشت میگرد اما آنچه از سبب طعام است
از طعام خشک مثل ذره و جاوزس و سبزغ و غیره علی حصار است و سبب
یادمان باده معالقتند سه روز میمانند و صاب ایاب با یک معال صبر می
آنجته میل نمایند و اگر در و دایم بود هم کتان و تخم صلبه و تخم جنو از هر یک
معال بخورند و آب آنرا بمنز فلوس هفت مثقال حل نموده یا بقند و
اختیار نمایند و شور یا بر کشت مرغ فربه و حقه فائده دار و در شاف از
و شک پیوند و بقیه و اندک محوره و شکر و قراقرط سازند و شربت بخت و آب
در و ایخ جوشانند و شش از طعام سه روز زرده تخم فائده است و
جهت ثقل طعام قولنج میگویند علی تنبیه از ثقل و غلظت یا چرب و خفیه آب
و کلاب و دیگر از جهت گرمی و زردی قولنج عارض گردد علامت او شدت عطش و التها
در راق و شستن بر از و پس ثقل علی تنبیه برده از ثقل و تبدیل مزاج با آب
قرب و شربت آب لعاب کبوتر و شربت بنور و شربت و مثقال
چهار مثقال و یادمان مثقال و انکور شفا معال بخورند و آب انرا بشنند
مثقال و منز فلوس هفت مثقال در و عنز بادام درم سه نمایند و بعد از آن
خم ریحان و قند و کلاب شربت میمانند و غذا شور یا مرغ دیگر قولنج از جهت
امعای میگویند علی حقه چرب لعاب دارس زرد و دیگر سبب کثرت بول که از جهت
ادویه و اغذیه در شده باشد علی شربت بخشد یا خم ریحان و کبوتر و قند
یا کبج و صلبه که در و ایخ و منز فلوس حل نموده یا بشنند و غذا مرغ فربه سازند

لغنی باشد صاف نموده آبکامه دروغن زیت یا لخط سیاه آمیخته نموده عمل نمایند
 و مشک که شش سه مثقال خوش نهند و در آب آن تر یا قی کبر حل ساخته و شش
 شیشه از هر یک سه مثقال مخلوط کرده بر شکم طلا نمایند و سیاه دانه بابت بر شکم شفا
 بر نان گذارند و غذا مطبوعه و قلیه بادویه کرم و آبکامه و ترب و تخمیز و کویا
 و بادام تلخ و جوز نفع دارد و خود آب که شور بدین آب بکود آب بشود و
 و اجتناب از غذا که از دینم شکوفه مثل شیر و پنیر و خطیر و فزا چرب غلط نمایند
 پیش از غذا آبکامه و تخمین فائده دارد **نفع دوم** دیدن آن عراض لغنی که
 که شب الغرغ میگویند و در روده غلاظت باشد علامت او آنست او بسیار میل
 طعام و پیرون آمدن او از سفل مثل دانه کرد و از علامات او آنست که در حاک
 کرم در اید و صبر نمایند که بدن او کرم کوه و تشنگی بر و غالب کرمه بالذوائف او
 ملد و هر چه کرم درازست و اگر در زیر ناف معلوم شود و بنشیند و بلیزد و کرم دانه
 است علاج اخراج و قتل او بدینا که مذکور شد و ادویه که جهت حب القرم
 اختیار نمایند باید که قوی تر باشد بر نفوس و بک کبابی سه مثقال در منه بکرم مثقال
 حب النیل در من قنیل نیم درم افیمون درم هم را کوفته سه روز با شیر میل نمایند
 و در وقت که ادویه بشیر خواهند اختیار نمود اول کباب را بجایند آن بعد از
 آب آن بکلو رود و بعد از آن دو اسامیل نمایند و غذا از رطب بخورند و آبکامه و بر
 نهار نفع دارد **نفع سوم** در کرم خورد مسیمه بود که در سر که و جبین می باشد
 در روده مسقیم میشود علامت حکم و دغذغه در مقود و پیرون آمدن با
 سفل علاج حخته و سفا و قتیله که روده را پاک سازد و این کرم صبیان را
 بسیار واقع میشود و اگر مردم کلان را بود ویر نیک میجو و سزاوار آنست که نزد
 نمایند که اگر در مانه شکوفه علاج آن شکست رود غن زیت سیاه و غن دانه زرد
 و باد و غن دانه شفا کویا آب سنداب یا صبر یا آب افستیم یا رب بر شکم شفا لوبه پنبه
 ده ساخته در مقود مانند از جمله آنچه نفع دارد قتل بزمه و کادی و غن سیاه

بعد از آن ماره از ع بر شکم عمل گذارند
 اگر ظاهر گردد

ما قطر ان الوده بر دارند و آب بودند و آب برک سفت لویا لطیف و سفت در
مقدور باشد و صفت نمایند و اگر ساه دانه و بابونه و ترمس و بختا و کباب
و نوط مخلوط نموده صفت نمایند و شافه از قطران و شیم حفظ و سیاه دانه نرم
یا صبر که فیل آلوده ساخته بر دارند و از صفت صیان در منه تر کر و سیاه
دانه بتر کوفته بر دارند از غذا و رطب و غلیظ اجتناب نمایند **باب**
نهم در امراضی که عارض می شود در مقدار اسباب و علامات و علاجات
آن و مثلست بر چند فصل **فصل اول** در بواسیر و منقش می شود بدین
نوع اول در بشرات و جوشش و زواید بعضی که بر سر کلاه و مقدور بود
میگردد و این بشرات زواید بعضی آدمیان را در پشه و بعضی را در رم و
جوشش بعضی شکل می شود اول آنست که در سر **نوع** صغیر و بعضی لغوی بود و در سر
نکند و از سر تساند و دوم آنکه شش ضعیف دارد و نام میکند از رند خلی
باشد و در این دانه انکو و در نامند از عین و صیارم مدور باشد
این قسم را بنی تواند پنجم صغیر و محکم شش به عدس و نخود نام مرکز اند
فولوی شش م باشد در از و صلب شش که دانه ضما و این را تر کر و می
شش به نوت و در نامند این شکل را نوت و یک از این اقام م باشد
یعنی سوراخ دارد و از رز و آب مرده و در اندک ما آنکه در رند
آنکه بر سوراخ بود که از حشر ترشح نماید و این زواید که بر سر مقدور
میل بالا دانه ما آنکه میراد و بلند از میل بنیر یا باطل اندرون مقدور
مقدور دارد و بدترین جمیع اقام بواسیر خلی است پس از آن بنی بعد از آن
بلند بود و سراد میل بنیر یا پس داشته باشد و کاهر جس بول شش و موجب
شدید کرد و سبب اولون سودا که از ادویه و کاهر و غذا که م متولد شود
موجب صفرا گشته خون را که سارک یا از اغذیه غلیظ مثل گوشت کاهر و
و از هو و باد جان و عدس و کرنب و غیره متولد شود و از کباب این م

قولنج سبب گرمی و اول قلب در ریاضت و کثرت عرق میوه و علاج رگت و در
 دهان موم که غرض از روغن کلبا موم که ریخته و برین جویش انداختن آب برود و روغن
 افرانند این روغن با موم که ریخته و در بدن مالند دیگر قولنج از جهت کثرت موم و کدو
 را نه بسیار شد علاج آنست که یکدم در منه بترکرو نم و درم حب الیقل و درم و ششم بزرگ
 کاهلی گوشت خرفه یا مویز گوشت اختیاری نمایند و آبگامه برینها ریخته و در روغن دیگر قولنج
 بجهت آنکه سبده شده است در منقذ که صفرا از زیره بروده مرز بر علامت او
 او آنکه بر از سفید و بنفش و شکم و ظاهر بود علامت برقان علاج بر شربت بن زهر
 و کثرت آب ادویه مفتوح که مذکور شده در علاج برقان و تخمینه و آبگامه فائده دارد و تمام
 انواع قولنج ذاتیه قولنج عرضی انواع است اول آنکه قولنج بحث رگت و درم
 شانه عارض شود علامت او امتناع بول و صلابت و الم و در عانه علاج و درم
 شانه نمایند **دوم** آنکه قولنج حادث کرمه بحث رگت و درم کرده علامت او درم
 در لیس و احتباس بول و اگر متین نماید طبیعت آنکه بول رفیق و در در سوب
 و رگت صحنه نمایند و دیگر کرده شده است فرق میان و درم کرده و میان قولنج دیگر
 بحث رگت و درم کبد و طحال و حجاب قولنج دیگر بحث و کرمه رض منکره علاج آنست
 نمایند **سوم** در قولنج که حادث کرمه بحث رگت و درم علامت او احتباس صیف و
 درم صبل یعنی حامله شود علاج و درم رحم نمایند و سیاحتی الشاء الله تعالی چهارم
 قولنج عرضی ایلک است و منتهی او رب ارفقم و این بدترین قولنج است و اندک است که
 در خلطی باشد خاصه و قته که زیل و کند کسری نماید و بوی بد از جثه او و از بوی
 او یا بوی خاصه او نیز منتن بظاهر باشد و این سه است که در روده دقاق و دفع
 و در سبب او سوء مزاج کرم خشک یا ماده مادر و درم که مسند سفلی را تنگ نموده و در
 جات امعاء بسته شده آن نخ مالینا در امعاء سبب حرکت عقیق و از خوردن آب سرد
 نیز وقت میمانند و از جهت ادویه کرم طعم سرد قابض که در و ششیم بود کاهلی قولنج

و از روغن آس در روغن آب برین نوع که
 آب برود و روغن

مفعول میگردانند یا بلایوس علامت او آلت که در دماغ ناف بعد از این
چیز آلت سپردن نباید و بخت فائده بسیار نیابد و لازم است که در وقت
پس و قتی که غلیم شود الم زایل و در وجه القرح و عرق بسیار و
در وقت عیش و پیچ و تاب و بهج و به سر در اطراف اگر لب صغیر شده و
و غلبه عظم و تلخی دماغ و سر انداختن صغیر و اگر از جهت کثرت عرق دفع شده
نیست طبقت و مر و امتلاء عروق و سرشته دماغ و اگر لب بلغم دفع شده و
ببر نزه باشد و اگر از جهت صم یا بار دماغ و مزاج گرم یا از جهت سردی
کشته دماغ ترش مزه و در حقیقت و اگر از جهت گرمی دماغ و از سوزن که
ما از جهت رطوبت ما از جهت التواء و در دماغ عارض کشته قلیح ایلاوس علامت
حقنه است در جمیع انواع ایلاوس پیش از خوردن دواء سهل بدین طریق که
مسهل و حقنه است باید بخورد و اگر گرمی خارج فصد یا سلیق نمایند که صواب
که در ابتدا این عمل فصد نمایند و اگر در دم بعد فصد واجبست و اگر در دم نبوده
مزه در سیم است که در دم خود و از اعراض ایلاوس آلت که از جمیع بدن
بداند از جهت آنکه خلط بد در تمام بدن پراکنده شود و هرگاه در تمام بدن خلط
روفتن کرد و واجب میکرد فصد و صفا و بر موضع الم از ارد در وقت
التقلب و خطمی دماغ و بایون و الکلیل المکمل را نرم کوفته بروغن بنفشه
با دایم مار و عنبر کل و مثلث طلا نمایند و اگر شفاست متقال کالنج و لبلا ب
هر یک دو متقال کوشند و در آب آن بخت متقال منزفوس حل کرده و با
روغن بادام و در دم فصد اختیار نمایند و باقی علیله **حقنه** و در دم نمایند و اگر از
جهت گرمی سه و دفع کشته این قلیح علیله کب سبج و صبر و صفت متقن و
شفا که مذکور شد و دواء الموصول مار و عنبر پدید آید و با این فصد و دفع
در دراز که از حرارت باشد و چون کمونی بشتیت بودینه و سیر که این تاب

کرده باشند باز آنکه مجوده یا صبر و محزون بدین موجب مصلحتی و ترفعی در تحصیل
و تفضل و کرامت و فضل و جود و نواز از هر یک بی محال مجوده چهار مقال برب آبی یا
تندی اعلی تا سه وزن ادویه سازند شربت در معال اصرار نمایند و در آینه
که در دیابوت و اخیل الملک و برک کرب مثبت و منفی و حلقه و حلقه و حلقه
و سوس جوش نیده باشند در ایند اگر سبب و این علامت باشند قوی علی شرب آب
شیرین مار و غنچه کجیاری و غنچه بادام تا آن وقت که فی آنه فائده دارد و در ابقی
پیران آندلس از آن طبع را نرم سازند **فصل** هفتم در دیدن بختی که میها
که بسبب رطوبت بلغمی که متغیر شده در اما حاد است میگردانند از انواع او که است
فصل اول که میها و در آن که حیات میمانند و تولد او در رده و فاق میباشند و
بیا یاد و سر خود علامت او ضعف برهن و سردی اطراف و سر به خشک و کاهلی و
سرخ و چشم کاه و در محل دیگر ماکورت و سر را سنان در خواب و زردی
و رنگ رو و بسیار آب دهان و خشکی لبها در صبح و سرعت جوع و قلت بر از خوشی
و سبب و خلیه روده و دغذغه در معده و انتفاخ بطن چنانچه در استفا میشود
و اسهال بحرکت او در محل کمرنگی و از حرکت او حالتی شبیه لبرج و سوزش
و کوره و اشتن طعام و خواب پریشان علیج سپردن آوردن و گشتن او بدین طریقه
که روزی پایی شیرین یک پیاله با شیرین کاه و مل یا نهند و در روز چهارم بنوعی کاه
و شربت و معال و در منتهی تر که معال او تکرار شده سپردن کرده و دغذغه و غنچه و سوس
مقال نرم کوفته در محل خواب میمانند و اگر علیل خوردن دارد مکرره در آن وقت
نهند و این ضما و بر معده گذارند سماق و اقاقیا و کل محتمل شرب آب آمیخته طلا نمایند
و اگر عمل مکروه دارد ادویه قاتل زود بر شکم نهند مثل با کاه تلخ و قنیل و کبر و سوس
و سبب که طلا سازند دواء در منتهی تر که صبر و قطمیه دانه از هر یک در
مال نرم کوفته با برک شققا و بربان طلا سازند ضما در دیگر ملک طرا مشق کاه

است سه شغال در منتهی تر کبر و صبر و افسستین و سداب از هر یک دو
 مسال که که کهنه و آب برک شغلا و سیرناف طلا نمایند و او به که احویات
 روده مرده باشد از شکم سپردن آرد و شیخ از منتهی و سیرناف کابلی و افتمون و
 تریب و غار یون و ابل مجوع یا تنبا با آبل یا الکامه و شرمه سکنجبین یا شیره
 تازه و از جمله آنچه که چهار امر شود و سپردن مر آرد و روغن زیت انفاقست
 اگر مزاج گرم بعد از دویه گرم مناسب نیست و او در سردی و اسهال آب گاسنه و
 خرفه خوردن کرفش و نه لوت و موزوب مامثلت و کشینه خشک سه روز
 روز مسالی مثلث یا شربت سبچین و خوردن آب برک شغلا و لوپست در وقت
 لوت و پوست در وقت انار ترش را و پیچ انرا بپوشند و آب انرا میل نمایند
 کرم معده را بکشد و کل خنوم یا شراب گفته اند کرم معده را دفع نماید
 و در صبح قطره و صبح میل نمایند بعد از آن و او اختیار نمایند افسستین و در
 قطره برک کابلی به سلسله رود و سیاه و آمله از هر یک سه مسال ترس و خوردن سیاه
 هر یک شغالی تریب و دو مسال غافق صهار مسال سرخس و مسک طامش و سه
 هر روز کوفته لب زدن آن عمل آمیزد نمایند بعد از آنکه شربت سه شغال اختیار
 و بعد از خوردن دوا صبر نمایند تا کرم نرسد کرد **دست** دوا و مجرب و منتهی تر کبر و صبر
 از هر یک در مزاج نامومینه کوفته میل نمایند بعد از آنکه سه روز پیوسته شربت
 در شب تا نهار اگر مقدار یک شغال یا پنج فنجان اختیار نمایند و بعد از آن که شربت صهار و
 نفع کلی دوا و حقیقه که نفع دهد در مزاج کرم را لوپست در وقت لوت و پوست در وقت
 انار ترش بکشیانه روز در آب کنارند و بعد از آن در تنور نهند تا پخته گردد و صاف ساخته
 برک شغلا و بدو آمیزد نموده در دماشق بعد از آن عمل نمایند و اگر ازین آب صاف نموده
 نمایند فائده دارد **دست** حقیقه که فایده دارد در طوب مزاج را سیاه و دانه ترس یا بون
 زهر یکی پنجم افسستین و در مزاج کرم را بهر را بپوشانند در یک کاسه آب تا

و اگر چند روز از این خشک و
 حرام میل نمایند

که بر سر خا متوضا خصوصاً جائی که بر صاحب این علقه شتر باشد و استعمال صبر است
و جبهه استان موجب سوزش معتد است و این مرض در بلد گرم تر و در بلاد
سنگین و از بسیار خور دن سید و تر و ما هر شوره و فوا که می شود علامت آنکه از
خیز صفرا و سوزش است که با سوزش دور و شد و بالذبح لحو و علامت آنکه از
لقه غلیظ است جلدن و نقل پیوسته بود و از نع اندک علی که است که منع نمایند از غذا
غلیظ و شور و اگر خون غلبه لحو فصد یا سلیق نمایند بعد از آن مطبوخ یا مصلح اختیار
نمایند و بعد از کمال بلیله پر در ده و آله و اطریفل مقلی بر نمویس بلیله
کابلی و آله و بلیله سیاه از هر یک ده درم مقل ارزق سه درم همه را آب
و زن آن عمل با زنده شربت سه مثقال اختیار نمایند و اگر در لحو این مریض
فائید دانه موم و صبر ربط و روغن زرد کا و سفیده از زیر پشم را هم سیاه
بر سوه گذارند مریض دیگر که در درم را کسین و هر گذارند بر روغن کا و یا روغن
لوز چپته نرم کوفته مریض ساهنت بر معتد ننهند و دواء خون بهتر مقل را بر روغن
کا و چپته بر معتد گذارند و در را کسین و هر یک کف و پوست سم کبر و سیاه
دانه و سپند گذارند و راتنج و مقل اجزاء برابر بکنند و نرم کوفته قرض کنند
و یکی از آن بسوزند و بر دود آن سرخه بدارند و اگر خواهان گذارند و اگر در
و از ماده پیرول آید مادر و کسین باید در آب گرم دارند و علیل را در
روغن دانه زرد آلو و شفتالو بمانند یا روغن کوبان شتر یا نرم کشته و فصد
صاف و مایض نمایند و بسیار است که بسبب این فصد فخر و آن میگرد و اگر
فوز و آن فصد اندک لشم باب پیاز آلوده بردارند و از زیره کا و یا آب
خویرم بردارند و با سیر بکشد و در مجولست **صفت** شانه نیم صطل است
درم مغز بادام چهار درم نرم کوفته شانه سازند و در نیم ساعت شانه
بردارند بکشد ایند و بدن مطبوخ اقیقون پاک سازند و آب کنند و قاشق
با در درم روغن جوز فائید دانه و اگر خون که از بواکیر مریض سیاه و غلیظ است

مغز بادام

در دهن سیاه و نشان دیگر با وز عنبران و سحیده از زیر و افیون برابر یکدیگر گرفته
 باره نیم مرغ شتیاف ساخته بر دهن بل چوب نموده بردارند **فصل دوم** در
 بواسیر غایب و این باد را غلط است که حادث میگرداند مثل درد قوی که گاهی
 آن را آید و گاهی نوزاحی کرده با قراقر و گاهی تا پست و سردنانه میگرد
 از ای جگر و گاهی موجب ز صیر میوه و نازل میگرد تا با رخصیه و قنصبت علالت
 او آید که از خلط سودا است که بگردد مرز و لب حرارت که در کرده است
 غایب و در نوزاحی کرده حاصل میگرد و علاج آنست سودا بمطبوخ افیون و طبخ
 در آن کوارها که کاسه نفع بود اجتناب از فواکه و شیر **فصل سوم** در
 بواسیر ساقه دارد و زرباد و در و رخ عتبر و سیاه و بلیله و شیطی و خنجر
 و فلفل و در فلفل و نیم کندنا و مقل از هر یک برابر یک در آنری
 و نیم کوفته بآب مویر و آب کندنا حبس سازند شربت در دم سونی
 باد و اسیر را دفع نماید پوست سنج کبر و مسخر یا رب لطف جزو نیم کوفته
 شربت در دم **فصل چهارم** در آب سبب شصت درم آب کندنا در دم
 در دهن کج و در دهن حبس الحفر از هر یک بخورم فایز شربت درم
 را بخت بعد از آن عمل نمایند **فصل پنجم** درم در بواسیر و این جراثیم که حادث
 در دهن و در نوزاحی روده علامت است از آنکه سیلان چرک در دهن و در آب
 و این دو نوع است **فصل ششم** اول که گدازه بود علامت او آنست که باد و خور
 کند و بگدازه پیر و نید و میل و آنست که در دهن و در آب و در دهن
 بود و بداء حاد که گوشت را فاسد سازد و گوشت تازه برود و نداشت کاری
 بیند درین هر دو علاج خطر است اول آنست که مدت عمر تحمل نمایند و از آنکه
 درم که غیر گدازه بود علامت او پیر و نید و میل و در نوزاحی است
 و از آنکه شاف و غب قطره در چکانند **فصل هفتم** شاف و غب صبر و کند

و از نزول و فریادشان در سه شب یا نه کلان از هر یک برابر یا اندک
نهار بزند سه قطره هر روز بکشد تا صبح شود و غذا از نیک و نازد دانند
غلظت اجتناب نمایند **فصل سیوم** در اورام معده و این چند نوع است **نوع اول**
اول در ورم کرم در معده و علامت او درد و التیاب و تقطیر لول و
فصد با سلیق و شربت‌ها و سرکه که در دغیم ریجان و اسفند بوب و قریغ دارد
اسفند بوج و سفید و تخم مرغ بار و غنیر کل بر و نهند یا اکمل الملك و خطم سفید و
بوش و برک غنیر الثعلب و بنفشه از هر یک برابر بگیرند و بر وزن کل و معده
تخم مرغ و آب گاسنه و آب حی العالم طلا سازند و اگر درم شست بعد از
کل سینه آب غنیر الثعلب و در وزن کل طلا نمایند و نان میوه را بکشد
بجوش نهند و باز زده تخم مرغ و در غنیر کل طلا سازند و اگر تنف طلا که به
آمدن معده و در آنرا کسین دهند برک جعفر را نرم کوفته بار و غنیر کا
بآب حلبه آمیخته خاد نهند بعد از آن حرارت تسکین یابد **نوع دوم** در
بلغمی علامت او سستی و رنگ او بمرنگ بدن علاج فصد و ریغ مرهم محلل
کا ورم بوب و دیگر جمع شده باشد بشکافند و اگر درم صلب معده عارض گردد
تحلیل بکنند و بر لب و مرغ و زرده تخم مرغ و در غنیر کل و زفت و اگر درم بوج
سسته نقل اصفه نمایند و در ریخته آب محلل در آیند در مرهم داخلین یا
یا مرهم با سلیقون باز زده تخم مرغ فایده دارد **فصل سیاهم** در شقاق معده و
خاکست در سینه میوه مثل شقاق که در دست و پا از صیت پیوسته است
میکنند و این انواع است **نوع اول** شقاق که از ورم کرم بوب در معده شود
او درد و سوزش علاج فصد با سلیق یا صافن و مایض و حمامت بر قطره
از سفیده تخم مرغ و در غنیر کل و مرهم کافور **نوع دوم** آن نوع سفیده و ورم
بوج و غنیر کل و درم کافور نیمدرم بهر را کوفته روغن را گرم ساخته مرهم
در و کراخته بعد از آن او را آمیخته نمایند با سفیده تخم مرغ مرهم سازند

مرهم کافور

یا صبر شراب آموخته بموم و روغن کل یا روغن دانه زرد الوطای نمایند
سوم در سیردن آمدن مقود و این دو نوع است **نوع اول** که حادث که
لبیب ورم و منور کور شده علامات آن علل آن است که در اندرون اگر
علیل را در آب گرم و آب که در و باز و کل نار در شاه بلوط و برک مو
کم کل جوشانیده باشند استنجای نمایند و نقل آنرا گرفته با نقل مرهم کنند
نمایند بر مقود و این در و ریه پاشند و کشند رصاص و کلنا و باز و
و لب یا نر و اقا قیا از بر یک بر آب نرم گرفته مثل غبار و بر بخدا بمن
اول بر روغن کل هر یک سازند و محکم به بندند و در شرابی که در و ریه
التهاب و سعالی قوت یابد و اسهال دارد و اگر تریاج سرد و
دشت بلوط و مرزنجوش و باز و زیره در شراب کهنه تر سازند یک بش
نموده در آن کشند و در گسره روغن دانه زرد الوطای و شفا لوبان
عظیم بوم و مقود سیردن آمده با بندرون نرد و بخت و کل خیر و بابونه
در آب آنرا بر مقود ریزند و موم روغن از روغن بابونه و شبت سازند
به پاشند **نوع دوم** که استخام مقود که بغیر ورم بوم علامت او آنکه هرگاه
نهند اندرون روغن علل آن است که بر مقود و روغن کل بمالند بعد از آن
کلنا و باز و شبت و سرمه و بویست انار و صدف سوخته و حیت
اقا قیا مثل غبار گرفته بر مقود پاشند و محکم به بندند و در آب که در
جوشانیده باشند در این و بر روغن قسط و بابونه که در و فرغیون
سرخ حل کرده عمل نمایند و اگر مقود سیردن آمده و صراحت بوم و زرد
و سعال از بر یک در معال نیزم گرفته بر و پاشند و بشراب بشویند
و بنزد و به بندند و روغن شفا لوبانیم بمالند در مقود **فصل هفتم**
در سرفه و شرح که نقل و باد غیر اراده سیردن آید و این دو نوع
اول سبب آفت که بعضی مقود رسیده علامت او آنکه بعبط

الخ باسور لفته واقع شود و لا علیج گفته اند **فصل** دوم استخاکه حادث
 در ریه است سردی و غلبه مقدر علامت او آنست که اندک اندک عارض
 در ریه است و سردی مزاج بوجه علیج فالج نمایند و غشاکرم بماند و در آئین
 در ریه است و قط و مرو و زرد و سوزش بماند در ریه است و بشتویند **باب**
دوم در امراض کرده و شملت بر چند فصل **فصل** اول در سوء مزاج
 در علامت او سرخ بول یا زردی آن و بول ناک و سرعت بر خاستن بول
 یا در ناله و غصه بول و کرم در موضع کرده و ببر ملاء بول روغن از جهت
 از جهت بر کرده و پت بکاه و هرگاه حرارت غالب کرد علامت و یا نیت
 آنست که لعابات و دود ترش و شربت حنظل و نیلوفر و شیر و خر
 بختاب از صندل و مثل کم صیارین و آب سرد و کافور را در سردی
 و تا شیر عظم است و صفادی از استخوان و آرد جو و آب کشیده و اندک
 که در روغن گل و حنظل و آب بقله الحما و غلبه الثعلب و روغن
 غذا آتش غوره و اسفناخ و عدس **فصل** دوم در سوء مزاج سردی
 بسبب خوردن آب سرد و بسیار از شراب و ادویه سرد میل نمودن
 است او بیاض بول و سفید رنگ زرد و سردی در ریه است و مزاج
 غلبه علی و کلاب آب شکر کم و فندق و لبه و حب الخضر و بادام
 چون کمون و در غشاء کرم مثل روغن قط و جوز که در و فرفنون صلی
 در اگر طبعیت قبض بجهت شربت تر کشیز و دواء المک و متخرج فاکند
 سفید و گوشت کبوتر و عصاره بادویه کرم **فصل** پنجم در سوء
 مزاج که از غلبه صفرا و فوسفه علامت غلبه خون فحل و حرقت و حرمت
 است و در در آن علاج فصد یا سلیق و اگر ماده صفرا بوجه علامت

او سوزش و زردی و در وقت تنگی علیل که بهال صفر و حقیقت و شربت
اینارینیه پیرخت و منقح فوس دیگر که مزاج کرده از جهت بلغم میث
او نقل و سر در پست علیل قی و حب قو قیا و حقیقت که در وقت تنگی
شده و یا بدن روغن فرفیون و ضیره و غذا نخورد آب که از کوشش
و عصاره دیگر و فیه با دیر کرم باشد **فصل** دوم در لاغر کرده
لاغر کرده بسیار جماع بود و خوردن چیز نادر و ناکه بول بسیار آورد
انست که کمرگاه و لثت سرد باشد و هرگاه سبب بخت کرده که سبب جسم صغیر
و در سرد بول نوازند نگاه داشت علاج آنست که مغز فندق دیسته
و حشیش کش کوفته مسلمان بنزدان پس بطحخت و بادمان و درخت
کشت و فو لنجان نرم کوفته با کرده کوسغند و سپه بط و سپه مرغ سود
و حقیقت از کوشش کبوتر چکه و روغن زیتون و سبب کرده سازند و غذا
و شمع نیم بخت و حلوا که خم حشاش و منقح صابون و صبر زه و غذا ناکه که
فربه سازد باید که ملل خشکی باشد **فصل** سوم در ضعف کرده و علامت
آن سبب ضعف کرده بسیار جماع و پیاده رفتن و الپ را نزن خوردن
و بر خاستن و نشستن در خیمه و مرصها علامت او آنکه بول غالی بود مثل
کوشش تازه شفته با میند و گاه رطوبت غلیظه داشته باشد و اگر زمانی
رسوب کند و بر سر بول همچون کف دریا دید آید علاج رک با سلیق رفتن
دارد اگر کار و روزی نرسند که این علت پدید آید و بول مراد و سبب
در رس مکرر و شربت لیمو و شربت فواکه و سبب و مندل و رب ابرو
و قرص طباشیر و قرص کلان زائده دارد ضعیف در که بر کرده و لثت
کل سرخ مندل سفید و زوب برک مورد از هر یک سه درم پوست
و شاه بلوط و آرد و شربت از هر یک چهار درم نرم کوفته با آب

از آب بنیب آمیخته نمایند و بر خرقه طلا کنند بپاشند و لپست مالند و اگر چو
 ز و نار لپست و آب سیب و کل سرخ و خرزوب بپوشانند و در آب آن
 بپزند و قی کردن در هیچ امراض کرده بخورند و در فلونیل و سرخ و سرخ و سرخ
 کل می دارد و گوشت کبک و تلیو و زرده و خرزوب و گوشت کوه خندان
 و آب و بریان و از میوه ابر و زعفران و صفا و محمد بن ذکر یا گفته که اگر
 آب زرا بپزند و در آب آن اندک نمک برافکنند و نه روز بخورند
 های پنهانی کرده را ببرد **فصل** چهارم در باد غلیظ که در فواجر کرده بوجه از آن
 در در لپست و در **کرم** با نمک حاصل بنوع علامت در آنست که در در
 اگر که میگردد علاج بخند محلل و شربت بنور و بوم یا دیان و کبک بپوشانند و بخند
 بنموده مل نمایند و روغن مالند و از سنبلی و قط و در و جز و طلا ساز
 پنجم در در کرده از یاد مری باشد دیگر لیب صنف کرده علاج تقویت کرده
 در دیگر لیب قروح کرده و بجهت عصبان در میوه علاج و اهر آمد و این و
 و تلیو و مسکن در در لقا بر بند **فصل** ششم در اورام کرده و انواع و کسبه
 و علامت آن مقدمه در درم کرده بجهت مزه یا سقطه یا سوز کران
 میان یا لیب صس بول ماقون یا صفا یا سودا یا بلغم ورم صلب ظاهر
 علاج ناصواب و این ورم در کرده یا مایل بغش و گوشت اوست یا در
 که میان کرده و جگر است و با در مجاری بول ورم شود و گاه دفع میکنند
 بجهت است بکرده بغض و شکم و دفع مکنند ماده بویله را با **نوع** اول
 در ورم دمور در کرده علامت او درد و کران در لپست و حرارت و تب
 و بول رقیق بیرون آمدن او بدستوار و عظم نبض علاج فصد با مسبق یا
 در ورم دیر مانده شده رک مایض و شربت سوغه و غاب بنجا و خنک
 و شغال کشیز خنک ده درم عدس منقش درم بپوشانند و با دوت
 در ورم آورده شربت ده درم و اگر که در خرقه یا شیره شمع خنک یا شیره

و سداب و کل سرخ و اینون و پوست

نمایند شاید دو وقت سحر تخم خیار و خرفه و مغز کلو تخم خرفه و تخم کاسنی و تخم
ایضا برابر یکدیگر نرم کوفته برابر هم قند آمیزند هر روز در وقت شغال خشک
سنتوف نمایند و بعد از آن شربت بپخته آب سرد میل نمایند و بعد
نمایند یا عدس و اگر قبض بود هفت روز نمایند و ضماد از صندل و مامیتا و
جو در اول گذارند و در آخر اکلیل الملک و خیز و دوح حلبه و تخم کتان
نموده طلا سازند **موقت** فها و منضج ارد کفتم باخته و آرد حلبه و دیگر که
و سیخ سوسن کبود و خیز و شربت با بونه نرم کوفته بر و غنیز کف و غسل
طلا نمایند و جهت لفضج این شربت سه روز یک کتان لاف داده و شغال
مقاله آب عمل مملی نمایند و اگر الم باقی ماند جهت آنکه مشکافه شود
کبود و غبار آسیا آب پیاز آمیزند که از آن پس وقت که چرک روان
و در لول مرده بود شربت حشاش و صوف و شیو کم حیدرین با شیره
کاکج و کل ارمنی دهند **نوع** دوم در درم صفرا اثر در کرده علامت او
و شدت عطش و زرد لول و در آخر غلیظ و رسوب مثل بسوس علامت
ما سلیق و مطبوخ بملیل به بتوجب ملیل زرد و چمقال ترند و یا نیز
بیب و سبتان و آلو بخارا از هر یک پست عدو بپخته و در مقال یک
و تخم کاسنی نیم کوفته و انکور صفرا **نوع** یک سه مقال با ده مقال مغز
و یا نیز ده مقال شیرین و روغن بادام در مرده روز و روز و نوبت
نمایند بعد از شربت کججینه یا شربت بپخته و سبت عتاب و آب
جو یا مغز فلوس و روغن بادام و آب انارین و شیره تخم خیار نیز در درم
موقت کبیر که از لهابات گرفته باشند نمایند و بفا دیاه مذکور نرم سازند
سویسم در درم سرد که از بلغم بود در کرده علامت او نقل محوس در کرده
گاه و پنج وجه و چشم و لول و بزاز سفید و راست نتواند از آب مثل شغال
کسین سه و بنض لوی علامت او و مقلند غلی و شربت ابخیر به مغز فلوس و غسل

در آبرن که در دبا بونه و اکل الملک و سیخ اینست و نسبت جو شاییده با سبزه در
و صفت نمایند و اگر بول غلیظ بجمد شب در محل خواب بگذردم ایام فقر اختیار
نمایند و از آن چهار تا شق آب گرم و اگر کفایت نکند این حبس را نیز بولند
بیریه از یک نیم درم مصطکی درم صبر و درم آب بادرنجبویه یا کلاب صبر
نمایند و در آن رسوب و از ماده درم پاک سازند و چهار تا با بول بولند
و در روز پنجشنبه باب با بول بولند و کرم نمایند و غذا از کرباب اب از کوب
بوی بریان کرده که در روپودینه و کرفش و زیره باشد و زرد **فصل** چهارم در
درم صلب شود این در کرده بسبب خطائیک علیهم و ارفع شده علامت او نقل
و در بول و وقت آن بسیار است و بسیار است که عارض میگردد و با
استقامت او نقل بسیار است که پشت خم میماند و صاحب درشت
رالت است علیهم طبع افشون و سینه بنفشه و صیار کینه و صفت فاکو
و اگر مانعی نباشد ضعف با سلق نمایند و اگر قوت ضعیف بجمد آب نیز
بجمله افشون و اطرافیل کبر و چهار سبب از کرم کتان و صلبه و بانه
بست و صبر نمایند و کک بشده خشک و شربت معطر و شربت
در دهن و روغن سر مرغ و روغن مغز قلم و مقل حل کرده در آب
نمایند و غذا شیر و بوس بار و روغن بادام و اگر حرارت بسیار نباشد که عمل غذا
بجست قریب کالنج با خوف و بزر که مذکور شده و قلبه اسفناخ فاکو دارد **فصل**
در روغن کرده در روغن کرده سبب تفرق القال مثل مرور و خلط نیز حشمت
مغز که جراثیم شده یا آنکه سر رگ گشوده و خون روان گشته علامت او
است و کرده و خون و چرک مابول و فرق میان آنکه چرک از کرده است یا از
غالبه آنست که اگر از اعضا و بعید بود مختلط بول نبوده اگر از کرم
بدرت قاروره و در در ناحیه کرده تا از نو و کاهی در تا کف و در
و فرق میان آنکه جراثیم در کورت که است یا در پوده آن در کورت

بعد در قور سوزش و اگر چه در کوفت کرده بعد در کمتر سوزش اند
و فرق میان قروح کرده و مثانه نکست که در قروح کرده سبیل بول لغیر است
و قشور از سینه بعد در قروح مثانه قشور سفید و عسرت بول لازم است
علل آن فصد یا سلیق از جانب الم و اگر در ریه و جانب الم بعد فصد از ریه
درست نمایند و تنگی قرحه بدین مطنخ نمایند پوست تخم کرفش و پوست تخم
بجوشانند و بجل میل نمایند و این کوفت فایده دارد تخم کرفش و بادمان و
در دانه از هر یک دو درم کندر چهار درم شربت دو درم مایه درم آب غ
غذا الکنت کبک و تیل و عصاره و اگر بپوشد بوی سینه تخم خیارین و تخم کدو
عل کوفت یا بمثلت مانند تخم کرفش نفع دارد و اگر چه کوفت کرده در
از لقادر این که از خار خشک و بابونه و پیریا و شان و جبار و یا شند
و اگر در قور بعد در سفوف جهست تخم ریز را بنج و تفاح و افیون آمیز
و در این پوست خشکیش اضافه نمایند در احلیل شافه نمایند این فصل که
مذکور شده است عوارض مسوده چنانکه در دایم روغن کل بالند و اگر احصا
بالشغاف تی و حقیقه و شفاف فایده دارد و همین این و بشر السب قروح
میبزد و مسکن در کوفت اند با دواء موافق اگر میل نمایند اول و السب بول
با دویه مدله مرقوح را ببعینه مغزیات مثل کبیره و صمغ عربی و نکت و
مثل شیره خیار و زعفران که قرحه را نیک نماید مثل قرحه یا کبیر برنج
و صمغ عربی و کندر و فون سیا و شان و تخم خشکیش و مغز بادام و رب سوسن
و کبیر از هر یک دو درم تخم کرفش و افیون از هر یک دو درم شربت یک قرحه
یا شربت بنفشه **فصل هفتم** در حرب کرده و شوره آن اسباب و در السب
چنانکه خون را کم نمایند یا موله صفرا و بلغم شویق میل نموده باشند علامت
در کوفت در قور سوزش بعد و اگر در مجاری بول بعد در محل آمدن در
سوزش از آمدن نکست در قور سوزش نمایند در علل آن بنود در نیک سوزش

در کوفت

نمایند بر شوار علیج نیز و علامت جرب کرده سیلان لای غلیظ و در دریم
 د از جرب کوب مجاری قضیب بود که در اصل قضیب و خایه و کشش را
 علاج فصد با سلیق یا جاجمت بر موضع کرده و حقنه و قرد در سه روز نمایند
 و بعد از شربت از کلاب سازند و در اصل شاف بر و غنیزه یادام چنانند
 و غنیزه آب جرب آتش سماق و غوره و بنادق بزور باکل از منق و در آب شسته
 شود و کوبیده آب بنیزد و اندک میل نمایند و آب آیین و اغ فائده دارد **فصل**
 در زیان بیضش علامت این مرض آنست که آب را چنانچه پیاپی میزند در
 زمان اندک سیر و آید و نسبت این مرض بمشروب نسبت زلی الاموات
 بوده که هر طعام که میل نمایند موره بهمان دستور از خود دفع نمایند و این
 در نوع است **فصل اول** که از سو مزاج کرم کرد و بکشد آب از جگر و جگر از با
 در باقی از موره آب میخورد و شکمی بدان سبب غالب شود و این کشیدن آب
 اندامها از یک دیگر میکشند بلفه یونان زیان بیضش گویند یعنی دولا
 این علت کاهش تن و کداریش تولید کند علامت اول و دوم این
 ریش شبیه باب علاج فصد با سلیق اگر ماده کرم بود و شکم جوهر شربت
 و آب انار و غوره و قرص طباشیر و قرص کافور و شیر تخم حیار نیز با قرص
 آب تر و شیر و خرفه و اقراص زیان بیضش بر بنویسند طباشیر رب سوسن تخم
 زرد یک پیمقال تخم حماض کسینه خشک کل از منق کوفته به آب انار
 یا آب خرفه یک زنده یک مقدار مقالی و یکی را بشربت بنهند
 حقنه نمایند و صفاد از صندل و اقاقیا و کل از منق و آله جوهر رب سوسن
 که از انار و خرفه لکلاب سرد آمیخته یا اقاقیا بر گردانند و سفوف
 پس اینست صحنه سر کل از منق کلاب از هر یک دو پیمقال سماق پیمقال
 و کتیره و تخم کاه و خرفه و صندل سفید از هر یک مقدار شربت در درم
 بر ش مالکلاب یا شربت لیمو و غذا آتش سماق یا از آب خورده

ما انار و صندل سرد قابض است از **نزوح** دوم ذیابنه باشد که بسبب سردی است
شده بریدن یا بر کرده از جهت خوردن آب سرد و غیره علامات او عبارتست
و تشنگی علاج مفت بدن کحت لبیز و قریه و کتفد علی و کلاب و آب شیر که
در و غنای کم در کرده و لیست مالیدن و در آب چشمه که در آب در آن
و معجونها و کم مثل مشرور بطوس و ماسک البول **مفت** آن گذشت
بلوط سحر خا و لیجان قرفه از هر یک برابر بکینند و بول آمیخته نموده و
دو مقل غذا گوشت عصاره و مطنخه و قلیه خشک از گوشت **لیور**
و هم در بول الدم و این چند نوع است **نوع** اول که از کثرت دم در
شدن و کثرت ده شدن رگ کحت ضرب و صدمه یا چرخ بر دارند و
که در علامات او امتلاء عروق و سردی آمدن او دفعه نیز بسیار
فصد و شربت انجیر و فساد از کل از می و صبر و حصص و اقا قیاد مرگ
و قریه کلی دارد و قرص که با پنجرم صغیر جیز و کلان رویت البیس
یک دو درم و نیم **کنید** رسد درم یک کرش و افیون از هر یک درم یک
س از نه هر یک مقدار معالی و یکی اختیار نمایند و در احلیل آب مورد
کلاب و کلاب اسفول حکا کنند و شخ کاو کوز خسته مالیه خفه
در احلیل چکانند فائده مذکور است **نوع** دوم در بول الدم که از کثرت جماع
کثرت رطوبت یا بسبب یوست که از صعب خون روان کرده علامت
آنکه باد **در** و اگر در خون از کرده بعد بسیار آید و کانی مثل قطره
حک و الم در سردی نه پهلوی است و اگر خون از مجاری بول آید اندک آید و الم
و کش را که **علاج** مقصد یا سلیتی از هر دو دست و من از غذا
او در غنای آتش ساق یا انار و فوره و یا حبه زرده تخم مرغ دیگر فخر
بول بسته معجون علامات او عبارتست البول و اسانس ثقل و علامات بول
و **نوع** یا به خرگوش یا به نخود یا معالی از غار یون یا معالی از غار یون

یا سکنجینه بنور در کثیفال کرد یا یا بکفش و جلیب ن دورم بآب
 گرم و مگر بت سکنجینه بر دوام مجاز بول را پاک میزد و حقه از کله
 و پاچه و اندک بادبان و صغیر و کل اینست نمایند و بر کرده اقاچه و کله و سماق
 بنند و شیر تازه خورند و در کرده در غنچه سوسن و یا سمنه مالند **فصل** یازدهم در
 حمله کرده سبب فاعلی سنگ کرده حرارت خارج از اندال است مادی سنگ کرده
 غلطی می شود اگر ماده کم بود و یک کرده و اگر بسیار بود سنگ کرده علامت سنگ
 کرده که این است و قطن و چنان نماید که چیزی آلوده است خاصه اگر در روئیکه کند و اگر
 از اسفل ممتدی کرد در موضع کرده در پدید آید و صفای بول در سوب او برنج
 در در مندر لجه سنگ کرده را و در حصیه که جانب کرده لجه در در سید اشعور
 در در و در سنگ کرده بدر قولنج مشابه بشود و فرق آنست که در قولنج
 در لیسوی با لوزی و راست میل کند و در کرده بر یک جای لازم بود و نجاب
 پشت اندک میل و صاحب قولنج بر خلل و موده سخت یابد و صاحب کرده شدت
 بیشتر آنکس که طفل شیر را میل نماید اگر صفرائی لجه احت و طفل را گرم میزد
 سنگ کرده پیدا می شود و اگر بلغم غلیظ لجه بول منفعه سنگ در حرارت کرده سنگ
 هات ظاهر میگرد و علاج تعقیب بدن بقی و اسهال و اگر قوی غالب بود نصیه نماید
 حرارت بسیار لجه مسهل قوی ندر بند و طبع را نرم دارند تا ماده میل بروده
 در حمام و آب زن نفع دارد و آب سرد در میان طعام و بر نهاده را چنان است
 سنگ کرده میکند و بر بترابیشم خواب نروند که کرده را گرم میزند و بک
 بترکتان آسایش نمایند و چیزهای مدر که مثل تخم کرفش و بادبان و اینون
 و شونیز و مدر سرد مثل تخم خیار و میخ و خشک در هندوانه و خربزه و در
 مثل برسیا و شون و فوه که روئانش کوید و خربزه پسین و حب نران و ریض
 لایق دارند و در چون از آن بر دوام آید و روغن سبب و روغن در

بجز این مواضع مالند و گویند که از بلند بر زیر آید اگر حصات بیرون آید
 و اگر در مجاری نماند بلجا به حخته نمایند و محج به وضعی که زیر آن باشد گذارند
 یا بج کشیده شود و روغن بادام و فلووس حیاتر شنبه صفت مقال دهند و باده
 و روغن در و چکانند و دست مالند تا بیرون آید و اگر در و غلبه کند بر شنبه
 دهند و از اسهال به سکنجبین که از سر که کبر باشد و آب تراب و شراب ایض
 طبع خط لطیف خلق بسیار از حصات و دستوار بوجل حلاص داده
 لیخ خط لطیف است که او را پاک سازند و در یک اندازند و بر روغن بادام
 پخته سازند و آب که فرش بروریزند و کسین و درارچینه و فوئجان بروریزند
 بعد از معفه بدن فایده کلی دارد و آنچه در مواجین و اقراص که سنگ
 را ریزند می نمایند و ترایات درین مرض نشاء دارد **باب بیستم** در امر
 مثنی و مملکت به چند فصل **فصل اول** در اورام مثنی و این چند
 نوع است **نوع اول** که حادث گردد از خون با فربه و سقوط یا حصات
 اندوده و آمدن عثنه و موجب الم او کشتن علامت او در شدید و تپ
 تشکی و سردی اطراف و نخی عانه و اگر درم عظیم بوجس بول قطره
 و اگر بول در مدت یک هفته منجر نگردد و مملکت علیج فصد با سلیق
 قوت و اگر درم تجاوز نماید از ابتدا که مابض کشاید و ضاد ملین یا را
 گذارند چنانکه عضو عصبانی است اسفندانه یا صوف بر و غریز منوشه که مگذرانند
 بعثه و کل خیزد و با بونه و آرد جو و غلبه و بعد از یک بعثه تخم گمان و آرد
 بتلاش طلا سازند و ضاد بشلم بخیه یا چند بیدسته و زرقاء خشک بموم
 آمیخته نمایند و این که در و جلبه گمان و با بونه و آرد و سدر و سنبلیله
 با بوند و بعد از فصد از غلبه الثلب که در و مغز فلووس حل نموده باشند و صحت
 فایده دارد و در مجرای غیب لهاب اسفول بشیر عورت چکانند و آب کشند

و بر روغن و انتفاخ خامه و عانه و
 اگر درم عظیم نبود سپردن **عید اول** بول

باز فلوس نکین درد میدرد و ماده را الفنج بنماید و منانه را دایم هر وقت بنشیند
بالک روغن بایبونه بالند و شیرو تخم خیارین و خرفه بشربت معش و غذا گوشت مرغ
و ماش مشد و اسفناخ خورند **نوع دوم** در درم مشانه که از ماده صفرا حادث گردد
و علامت او درد شدید و عطش و تب علاج فصد و حقنه لیمون و ضماد از روغن در
ابتدا مثل **عالم آب** انکو رشفقا و تراش که در آب کاسنی و آب می العالم و
صد لیمون و امیت و بعد از آن محلول از بایبونه و اکلیل الملک و غیره اضافه سازند و اگر
در درم بود محذری استعمال نمایند از کایجو و از افیون مادانگی و زعفران شمع دانگ
و روغن بادام طلعا نمایند یا خرقه آلوده بردارند و اگر بول نمکین بود آب تخم خیارین
و آب کدو و هندوانه و تخم خرفه نرم کوفته بکمقال سفوف فایده مند است و در فصل شش
بشریت بنفشه و باقی علاج آنست که در نوع اول مذکور شده **نوع سوم** در درم
حادث که هه از ماده بلغم بیرون آمدن بول و صنف در ساقها علاج تی و صحنه حادث
شدند در برابر که در درم زرد بوش و غام و بایبونه و ورق غار و غیره بوشانیده باشند
بیت بنور و مدرات بآب عمل و خیار شنبه و اگر بدشواری بول بیرون آید تخم
شش یا تخم خربزه و سیب و تخم امودار مغالی هر روز سفوف سازند و بعد از آن
بیت سکنجین یا صلاب بنفشه آب شیر کرم مسل نمایند و در مجرای قضیب روغن و اگر
بکلیا بند و غذا مرغ بریان خورند **نوع چهارم** در درم صلب و مشانه علامت
آنست که بیرون آمدن بول و بر از علاج شربت بنور و مدرات و پیرسیا و شان
فلوس بار و عن بادام و آنزن فایده دارد و ضماد بر کرده که از این صنف پنجم در درم
که مذکور شد **نوع پنجم** در انتفاخ مثانه و این مشابه درم است هر چند که در
و حدودت از باد که متولد از رطوبت لوص علاج بشربت ماء الاصول یا اندک از
خیر و اجتناب از آنچه ریاخ متولد کرده و ناف و عاینه را بر روغن سوسن یا روغن
بایبونه که در چند بیدر ستر و صلت و مشک و فالیه حل کرده یا سکنجین یا لند

از خون رطب بیه علامت او ثقل در مثانه
و بدشواری

و آب سذاب با مشک نیز ببالند و نهاد از سذاب و بوی حبه و صندل
سه سبزه و پوست خربزه خشک اگر بول برشته و آرد اندک نرم کوبیده و بوی حبه و صندل
و در آن زن در این و اگر رطوبت غالب بود فی متواتر فایده دارد و از ترنایق و
و مشهور لبوس و اینچیز می نمایند **فصل دوم** در قروح مثانه سبب او سبب
حوادث از خلط مرار را اما سبب پخته شود دریم پیرون این جهت سبب ریزه
مثانه بر و گذارند در لیش کمره علامت او سوزش بول و پیرون آمدن چکر
مثل سبوس علاج شربت برفه و قرص کالنج یا شربت خشخاش و اجنباب
از متداولات بتر شتر و بلی رتر مش و عسین و از حرکات قوی و غذا
و شیر فائده دارد و در امراض اللات بول خصوصاً شیر امیب و آن
و ادویه مدره میل نمایند در اصل چکانند و اگر یکم بسیار فایده
اینچیز با خاک تر شاه بلوط یا در مننه بکر در آب حرکتی بزند و یکشنبه روز گذارند و
از آب آن قطره در اصل چکانند و اگر سوزش ظاهر گردد شیر عورت بار و غرض
در و غرض کل فایده دارد و اگر بول بر و غرض کل و شیر چهار و شیر بز و شیر
حبه اللیس و آب غوره بآء اللیم در آب کنگ جو می نمایند و شاف ایض در
چکانند **فصل سوم** در حرارت مثانه علامت او سوزش بول و در قوی
و رطوبت لبوس و لاغزیدن و کاه بول رطوبت مثل کف و کاه قرص علاج شربت
اوسل و آب کنگ جو و فصد با سلیق و حجامت بر لپت و چهار بند و شیر و غرض
خیارین بشرت حجامت و غرض و بنلاق و نیز در مجلب در اصل لبوس
و شیر عورت در و غرض با دام و در و غرض بنلاق و شاف ایض چکانند و کاه قرص نمایند
و شیر و تخم خیار نیز و طبع صلیب و مثلث فایده دارد و غذا را به و غرض آب
پیر که گوشت مرغ و تخم مرغ نیم پخت و برنج بشیر و کاه و مرغ و کنگ گندم و در و غرض
و من با دام ندارد **فصل چهارم** در ربه شدن تخم در مثانه لیبس با سوس

و غیره علامت او سردی اطراف و مغز بنفش و عرق سرد و غش علیج شربت سکنجبین
 و حل و باقی است خوب انجیر و پیاز هر کوش مقدار انگلی آب بکشد و خشک بوشانند
 آب خود سیاه ماکه است خوب زرد خاکه است خوب انجیر و بدل آب سسته سکنجبین بزر در آب انجمه
 و بعد از طعام آن ساقه و آب ترب و بودینه هر دو بوشانند و در آب آن در ایند و در حمام
 زمان طولی خوشتر نماید تا عرق بسیار آید و مثانه را بر و غش بپوشد و روغن ترب و شربت و
 سکنجبین سازند و آب که در دستناب بوشانیده باشند شیر کرم برشته در ریزند و غذا بخورند
 و در سیاه دار صند در آب مرغ و مدرات و ادویه که سنگ مثانه میرون ارد مسلمانند **فصل**
 در مثانه در در و مثانه چند نوع است **نوع اول** که از سبب جرم مثانه شکر بکشد
 و در آن غذا نایز و ناک علامت او در و مثانه علیج شربت بزر در و سکنجبین بزر در و شربت ماء
 الاصول بر و غش بید انجیر و در مثانه روغن سنداب که در و فرفرون و حیدر پیر ستر حل کرده بمالند
 و اصلیل چکانند و غذا از سنداب و بودینه و شربت و خباز و غیره سازند و غذا گوشت
 و کاکوت که مسفند مطبوع سازند و شربت کنگنه گفته اند و شلث فائده دارد و در و مثانه
 جرمیت درم او می باشد و از جهت قرح آن و از سبب جرم مثانه در می باشد دیگر
 در مثانه بطریق بحران که بول را از راه مثانه می راند علیج آنست که بر مدرات ایداد
 میزند **نوع دوم** در دستنه که از سود مزاج کرم بود علامت او در در و موی مثانه و شکلی
 درین بول مجاری را در در آن علیج بکسیر و خرفه و شیر از بجم خیار و سینه و شربت خنکاش و
 در بزر در بزر در شربت و آب که در و شربت سکنجبین فائده دارد و غذا در سرد از آب حی العالم
 بکوک و شفا و در اسیر که در و موی و نیلوفر و کرم خیر و عنب الثعلب نوشانیده باشند در ایند
 در مثانه روغن سوسنة و نیلوفر و کرم و مالند و در اصلیل چکانند و غذا قلله اسفناخ و زرده
 کاکوت که مسفند مرغ آب انار و قلله خیار و از غذا انار کرم اجتناب نمایند **نوع سوم** مزان مثانه
 جرمیت سرد در سبب آن خوردن اشربه و ادویه سرد و غیره بود علامت او سفیدی بول
 کف و غش و اطراف بغل صغیر و تر یاق و خوردن مدراتی انجیر و موی فائده دارد و روغن سوسنة

و در عین نرکس و فرغین در مشانه مالند و آب شیر کرم ریختن بر مشانه در آئین در
که در و بابونه و قیوم و اکلیل الملک و در زنجوش و بنفشه و جوشانیده بآیند و غول
و بلخچه و گوشت کبوتر می نمایند **فصل ششم** در سنگ مشانه در سنگ و ریک مشانه
علیت که پیتر که دکان را افتد از طفلی تا نهم بلوغ و مردم فربه را در کرده افتد آدم را فرار
واقع کرد و عوارات را بجا در سنگ مشانه افتد و سبب که سنگ در جله طبع است
طعام غلیظ بود که علامت او نکه دل سفید و رقیق و صافی بود و در سوراخ کمتر کون یا پیتر
کرده زرد یا سرخ و جهت فرق اینست که هرگاه درد در کرده و پیغوله را ن بود پس ساکن
نشدن آن بود که سنگ بمشانه فرو آید و سنگ مشانه درد نکند مگر آنکه در دهانه مشانه
و بل را باز دارد و جدا و نرسد نه علاج سنگ کرده نمایند اینجا ادویه قوی را آرند مثل
و مشر و بطوس و مخون مفتت که سنگ و ریک از مشانه ریزد صفت روضه عطر که
در عانه مالند و در اصلیل چکانند و در معده بر دارند و در اندام صغیر و حنفیا و اسود
کبر از ریک ادویه بگیرند کوفته یک رطل روغن بادام تلخ بر درخته و یک پیغته در آفتاب
پس صاف نمایند بعد از آن احتمال نمایند و اگر نر که هر بیعانه کشته در حمام نفع کلی گفته اند
او خشک نموده میل نمایند و خاکستر عطر مقدار نیم دانگ تا یک دانگ آب را بر
آب **صفت** آن پرسیاوشان سه درم بچشانند و آب آن اختار نمایند صفت خاک
که سنگ تیراند عطر را در یک آهین بمالند و در تنور کرم بسیار کرم بنفشه
که از آن بعد از آن پیرون آرند و بجا برند و زجاج کوفته مقدار دو دانگ نفع گفت
و اگر زجاج کوفته یا کندش در درم و در اسج نیم درم بشراب مال آب ترب بنمایند و
وسیه دانه از ریک در لعل یا آب ترب یا آب کرم قاید دارد و اگر سرد در غالب
را حنظل بر روغن نار درین یا نوط سفید یا آب سذاب مال و روغن عطر و آب بادیان
نمایند چي که سنگ و ریک از مشانه بر نرسد بلسان و تخم ترب و پوست سیخ کبریا
تلخ و حب النار و زعفران و قردمانا و شوق و مروک کنگ و منتریم صبر و بقل

الفلج و سلخه و صیل در آوند مدحج و حبیطیات و اسارون و الیکرا و ابرابر
 این شربت نفع دارد کم کرفش و بادیان و پرسیاوشان را خوشا نند و
 نفع من نماید و آب کشک و صندل و بجز الیهم و باب بادیان و آب کشک
 آب کشش و آب قنفصیه و یا باب پودینه بزرگ فائده دارد و باقی علاج
 در فصل کلی گویند **فصل** هفتم در سوزش بول و این شربت و نفع است
اول سوزش بول که بسبب نزول یا بجهت حرارت مشک مشام شود
 و آفت که مذکور شده **نوع** دوم سوزش بول که بسبب حرارت و پودینه
 علامت او کمر مزاج و قاروره رنگین بود و کتقال اردویه و اغذیه کرم علاج
 بسیار رنگین نفعی باب کشک جو و فصد با سلیق اگر مانعی نباشد یا
 شربت و شربت بفسه مالاب استغول و بنادق بنور ما شربت خنک
 جو و روغن بادام و در محل خواب دو درم روغن کل باد و درم آب
 بجان آب انارین و شربت کاکج نفع کلی دارد و از صندل و شوره و ترش و
 استغاب نمایند و جماع فرغام دارد و غذا اسفناخ بکوشست مرغ و زرده کم
 فائده از آن است و روغن بادام و تخم خنک ش و در اصلیل نشاء ایض
 حل کرده و روغن کل یا روغن بادام آمیخته نموده چکانند **صفت** شادق
 سارین کم کرد و تخم خنک ش از هر یک پنجم شست و کتیره و
 از هر یک سفالین و زرد الیهم سفالین کم خربزه و کندر و فم و عرب و کون سیاه
 یک شست و سفالین تخم کرفش درم کل ارمنه دو درم شربت سفالی نادر و سلما
 نماید در علاج سوزش بول کرد و ریخته شود و بخور نفع من و قروح
 و در داء دیگر مخم خربزه و تخم خیارین و تخم کدو و مغز بادام شیرین
 و زنده است و رب بوسن و کل ارمنه و خنک ش نیمه را نرم کرده مقدار

در وقت آب خوردن میل نمایند و غذا گوشت مرغ و خرد آب و گوشت بز
و اگر در عظم بول اندازد از افیون و بزرالنج مخلوط نمایند و اگر کرم
و بزرشند **فصل** هشتم در احتیاج ببول که در سردی و کوبیدن گوشتی و
بول و این چند نوع است **نوع اول** در دشواری بول که از جهت استرخا
که عارض است مثلاً در امشوار و در شش آب سپردن مراکز است و اگر
صاحب او باستانی بول کند و هرگاه دست برشاند و گذاردنی زخم
آید علاج آنست که بچونها عکرم مثل سنجینا و ترپاق کبیر و بچون مادر
و مشرد بطوس یا آنکه در حین دسرد و منبل و سیخ و قنفل و بزر
هر یک برابر بکیند و بوسل لب زند نیم کوفته نموده بخوشانند و آب
پاشکی میل نمایند و برشاند از آن آب گذارد و برشاند و اگر
ناروس در و غنط قط ببالند و اگر چند پدیدست و فرغون درین روغن
نمایند نفع کلی دارد **نوع دوم** احتیاج ببول که از جهت کوبت زیاده
در مجرای بول شده علامت او آنست که بعد از قروح واقع شود و ثقلی
مثلاً در در میان در و بول و علاج آنست که در آبن در آیند و ضم
طین از سفته و ضیرو و یا بونه بچیر مرغ و لب گذارند و روغن ببالند
بول از جهت درم کرده و مثلاً در سینه شدن خون و در کرم مجاری
و بول اطعمه باد غلیظ و مثلاً در سینه بول میوه کاسرات نفع و مکنز کلاب
نوع سوم دشواری بول که از جهت خلط المزاج که چسبیده در مجاری
مثلاً در تقصیر برآمد و موجب سردی میگردد علامت او آنست که غذا نماند
ماهی و غیره خورده باشد و در راحت اوقات گذرانیده و بول کم
بول و علاج فی وقت و شربت بنزد در مجاری و در رات در آبن
در و غنط مالیدن و در اصل چکانند و سنگ دان مرغ خشک کرده

در کرم باند بآب کرم با شیر حار می پزند و فهاد که در و بسته شدن مشانه
در و شسته و نخل و انبه و وزدن آب کرفس و آب ترب بر و عن بادام اگر در این سب
کلیه نیکو آن شربت و روغن قسط و روغن عرق مالیدن و حکا بیدن در
حلیل فائده دارد مجرب است دیگر شربت خلط حاد از پی در مجاری بول حاد است
در صحن بول میگرد علامت او زردی چهره و کرم و سرخی بول و سوزش در حلیل
در بر در صحن بول سپردن آید علاج شربت از بادهای سرد و کسک بود
شربت تخم خیارین بخت و اسفول **نوع** چهارم درد شوار بول که از جهت صلب
در مثانه سرد و صغیف ساخته قوت دافعه را از نام میکند از این را موی
علامت او صحن بول نوزد از جهت کثرت شغل و غیور علاج شربت بنوری
پروان آوردن بول بآنکه در کوکمه آب و آنرا در ایند و فهاد بکاملین
برش نه گذارد و روغن بلبل و قسط مالند و از مجلس اکابر آنچه چوبین
مورد منع نمایند دیگر صحن بول از جهت شبور و قروح که در مجاری بول واقع گردد
علاج آنست که در حلیل چیزها که حذر نماید و الم بر طرف سازد حکا کنند
نوع درد شوار بول که از فرس که بر لیت و مثانه واقع گردد علامت
آنست که قوت زانو و مثانه زایل گردد و اندک از خلطی یا بنوع علاج فصد
یا کبر و مشرد و بطوسر استعمال فانا طیر فانا طیر الشبت که اینی که چیز بر سر بود
در و سر آنرا بکینند بدهن و بدم بکشند تا آب پیش که بسته شده پروان آید
چون که در بایبونه و الکلیل الملک و بودینه و شیخ و کل با دران و بوس کنند
مانند با کنند در ایند و موضع ضرب را علاج نمایند و روغن مالند **نوع** ششم
بوس بول که از جهت حرارت شدید چنانچه در پناه کرم و غیور شربت
در بول و التهاب و بول اندک پروان نیاید و اگر بسیار بود با سکن
آید علاج در سپر و روغن بنفشه و شربت و روغن خشک و آنرا از
و بایبونه سازند و آب کرم برش نه ریزند دیگر صحن بول از شخ نه

در صحن بول

۱۰۱
میشود علاج شیخ نمایند و یک سبب آنکه خفیه بالافیه در شوار بول
علاج آن مذکور خواست داشت والد تعالی **نوع** هفتم در شوار بول
مشت فم بسبب ضعف او سوز از سوء مزاج سوز علامت او آنست که
نشود بگزیدن بول علاج فی نمایند اگر بدن اقله بعد درشت نه در غنای
وسوس و ترکس و زعفران در غنای بدن یا اند و ضامای فوسوی که
در تریاق کبیر و سخنیا و مجون مادرت الحیوة و ماء الاصول بر در غنای و دیگر
بول از جهت ورمش نه در جم و روده مستقیم دریا غلیظ میشود علاج
بول و این مجون در هندی و سیلخ و سعد و درار چینه و حبس بدن در
کتن و بلادر و حرثوب و انستین و پودینه و این و آن و کریم و تخم کرفس
جوانه و تخم زردک و تخم شلغم و خود سیاه از یک بر یک بر یک بر یک
آن علاج از شدت و درم بود و اگر سرطان سوخته و درم بول
بول را براند و در آئین که در و بر کرب و اقوی آن جوشانیده باشند
و اگر ام صعب که در در احلیل آب نیک و بوره چکانند و او که بول
مخمر کرفس درم روئاس درم قند بون مجموع در مثال است
بد و ساقیت می نمایند غذا نخور آب که در و زردک و شلغم و پیاز باشد
که شکم بندد مثل الاس و آب بر بادام و حبه الخفرا و خیار و کاه و فاکه
در **فصل** نهم در تقطیر و این دو نوع است **نوع** اول در تقطیر
که از جهت حدت در مجاری او سوز علامت او سوز و زرد بول
بر لحظه بر خاستن از کثرت مجامع و ادویه کرم و ثقب دریا و صفت
جوانان و در زمان کرم که مزاج کرم در کشته باشد و رقیق کبیر
صاف و شیشه هم خیار نیز و ماسک ببول سیرت سوز و شربت خنجر
باب غوره و آب گدو و طباشیر و کفول و نادق بزر و فایده دارد

در این نفع دارد و غذای گوشت مرغ بآب انار وین و سماق **نفع دوم** در تپیدن
 از جهت صفت گرمی آن و سردی مزاج و صفت قویست ماسکه شود و علامت او
 چون آمدن بول سفید و بر سوزن و گاهی بی اختیار سوزن آید علامت آن
 مثل سوزن کبیر و سخن نیاواند که شاه بلوط کند و در حبالتش و زیره از هر یک
 در گرمی کوفته هر روز در دم میل نمایند و ماسک ببول گرم نفع دارد **صفت آن**
 شاه بلوط پست متقال کند یا نروده متقال کشیده خشک و کل از من و صغیر از هر یک
 هفت متقال در دم صبح و در دم در شام اختیار نمایند ماسک ببول دیگر
 بول کند از هر یک ده درم سعد و قرضه و خولجی و راسن و کبیر از هر یک
 متقال گرم کوفته بشرب کهنه یا مثلث در دم و یک متقال از قاقلم هر روز
 متقال سفوف سازند و شوشیز و حم سذاب فایده دارد و روغن بر این
 از آن و مالیدن نفع دارد و مومیایی بر روغن زنبق مار و غنیه بادام حل شده
 در اصل چکانند و در دبر بر دارند و روغن جوز فایده دارد و خود آب
 در آرد و پیرا باشد و سیر و پیاز و کنده و مویز و اطریش کبیر و صغیر و سخن نیا نفع
 دارد و گاهی تظطیر بول از جهت صفت بول اگر بول علاج بول نمایند
در سلس البول و بول در فراش و این چند نفع است نوع اول
 سلس بول که بغیر اراده از جهت سردی آن و سستی عضله بول است
 بوی و سوزن آمدن او بغیر اراده و بر سوزنش علاج آرد و پیرا کند
 در خولجان از هر یک ده متقال بکیند و با نروده متقال عمل آید و شرب در
 ل بول و اطریش کبیر و صغیر و ماسک ببول گرم **صفت آن** شاه بلوط و
 در روغن خولجان و قرضه و راسن از هر یک برابر بکیند و بول و بربابی
 در شربت سه درم صبح و سه درم در شام میل نمایند و شراب و
 بکند انداخته دارد و آب خورند تا ممکن بود و بخورند و گرم و بخورند

لبوب در سلسل بول نفع دارد و صفت اخضر او موید و کبیر و کبیر و کبیر
برایان نموده این علت را و در دپشت را بنی صیت فایدا میزند و از
و هم کبیر و در جزو و از تخم کرفش یک جزء شربت متقالر فایده دارد که
سرمه و مغز سر کوشش برایان کرده بشراب مجربست و قدر در آب مع
و آب در یانه نشور بود و زیره کوفته خوردن و طلا کردن و در غنیه بابونه
و سوسن که در دمرک حل نموده بامند و شاه بلوط و مصطکی و سدر و
سیاه لعن کنون سازند و غذا کوشش برایان ساخته و مطبوعه **نفع**
سلسل بول که از جهت زوال فقرات که در برابرش نه است منقطع گردد
و باغات مثانه است کرد از این سبب قادر نباشد بر ضبط بول علامت
بالآمدن فقرات یعنی مهره پشت علاج این عسرتی دارد فقرات را
او بدون و طلا و فایده گذارند و دیگر سلسل بول از کثرت شربش
و ادویه مدر می شود علاج منع آنها نمایند و ماسک بول می نمایند و دیگر
افش که زحمت او نیست نه و در هم رسد سلسل بول می شود مثل بول اسیر در
باشد علاج آنست که دفع ورم نمایند و در غنیه محلل نمایند و دیگر سبب
مزاج سلسل بول واقع می شود علامت او فرار از چنای و گرم و صبیغ
علاج قرص طباشیر و قرصی که از کل از رمنه و طباشیر و کلان و در هم خورده
کامیوس خسته بامند و کسیر را در سرکه گذارند و نف دانه باشد
و کبیر با و عدس معشر از هر یک در درم چند پختقال سفوف سازند اما بول
فراسل سبب او استرقاء عضله و مثانه است و سبب این مرض کودکان را
از جهت رطوبت مزاج ایشان واقع میگردد علاج آنست که از قوای
بیدار سازند با استکی و طعنند و علی ازین دو امیل نمایند زیره و کف
صفت اللس از یک پختقال با صیدل متقال بول بزنند شربت در

از کبود کوفت با تخم ریحان میل نمایند و علاج نفع اول از سد البول نمایند
و در این سرخس مسوس و آن که در و شک و نفیون آمیخته باشند با اندود
و مسلی و خوردن شراب کهنه و مثلث اندک گرفته اند فایده دارد و فلیه
شک و مینجیه و منج از طعام شب و خوردن آب نمایند **فصل** یازدهم در
الدم و این چند نوع است **نوع** اول که از جهت کشاده شدن رگی از کرده باشد
شدن عروق کرده شود علامت او آنست که اگر از انتفاخ بود اندک اندک آید
و اگر از جهت تشنجه کوفت بسیار آید و از ضرب کرده و از خوردن دو اوتیز طعام
که داغ کرد و علاج نفع با سلیق و فصد ساقن و نوشید عذاب بکشد
و ضربت خف خاش و ریون و گاج و قرص کبریا و قرص لغت الدم میل نمایند
در صوره و عانه می گذارند و اگر سبب حدوث دم بود علاج زیان نیک نمایند
و فاد از کل ارمنی و آقا قی و صند و کل سنج و حی العالم نمایند و آب سرد بر
شانه ریزند **نوع دوم** در بول الدم که از ضعف کرده و ضعف کبد شود علامت او
است که بول غسالی بود لبسان آب گوشت که کشته باشند آنچه از ضعف کرده بود سفید
و غلیظ و بول که از ضعف کبد بود مایل بسرخ و رقیق بود و میثانه خون
است که در ضعف کرده مذکور شده دیگر بول الدم از جهت فزوده شدن عروق
و از فراغت شود علامت او آنست که اندک آید بوی ناک و با هر که بود علاج
کرده نمایند و کل ارمنی و قرص کاکچ فایده دارد و بوی که سبب کشاده شدن
عروق بود خون صوف و در اعضا الم و آفت بنج و فون که از خایه می آید
و بود و فونی که از خایه کرده آید بسیار بود و در همه اقسام کند و کل ارمنی
ص طایفه فایده دارد و باقی علاج میثانه کرده نمایند **باب بیست و یکم** در
اضطیبات و خفیه و تملست بر روزه **فصل** در نقصان باه و نقصان
صحت کار طبیعت همه انواع جانوران را از جهت تباه و نفع بدین سبب

تضییع و اوعیه منی از اعضا ریه ششها ریه پس اعضا ریه
است ذل و دماغ و حکم و تضییع و اوعیه منی است بقا شش ریه
ریه عضو دیگر است و هرگاه از آن سه عضو یکی ضعیف گردد در قوت مجامعت
پدید آید و این چند نوع است **نوع اول** نقصان باده که از صفوف بدن و قلت
سکون علامت او زرد رنگ و لاغر بدن علی التمام بدن زیاد تر غذا خوردن
خراشت و سردی و ساز و نغمه های دل فریب و ترک جماع چندگاه تا بقوت آید
گوشت کوسفند جوان و شراب و شکر کفنه اندر نفع دارد و کباب و
مرغ فربه و زرده تخم مرغ و کبک که در درار چینه و فو لجان و زنجبیل و فلفل
و دار فلفل بقدر قوت آنکه مزاج بر دارد و چون لبوب نفع کلی دارد
دوم نقصان باده از جهت پیوست که غالب در آلات منی علامت او قلت
نزدیک سپردن آمدن و غلط منی و نفع از حمام و غذا و مرطب مثل گوشت
دیره و زرده تخم مرغ و خرد آب و شراب و شرب دواء ترکیبی بکینند
کاسه شیرکاو و در و شصت معال ترکیبی حل کرده بخوشانند تا غلیظ شود و بخور
میکنند و مایه تازه فائده دارد و این صفت بانه که کوسفند و باده و شرب
کنند و جو و خرد و کبرج از هر یک قدری و در یکی کنند و در شکر گذارند و یک
روز یا مبراسک و در وعین کج و خور از هر یک دو مثقال اضافه نمایند اول باده
صفند و عمل نمایند بعد از آن این صفت نموده بخواب روند یک هفته بدارند
و در سه روز یک نوبت و در ریه که صفت نمایند صحت ندرند و در و باده و باده
حمام مشغولی نمایند و در وعین بگشت باده و کل که در و موم حل نموده باشند استعمال نمایند
فکر و لقب اصحاب نمایند **نوع سوم** میوم نقصان باده که حادث گردد از جهت سردی
بوم آلات منی علامت او قلت منی و بیشتر از سپردن آمدن و نفع از زنجبیل و فلفل
ضویه و در و باده و کرم قادر باشد بر جماع علی التمام و چون علالت **صفت**

حکایت طیب بعل لب رنزد و کتقال بیک سیاه شراب میل نماید و معجون ب
 معجون داراد من را زاده میسرند **صفت** آن مغز بادام و قندق و زعفران
 حب مغز و حب الخضر و حب الزلم از هر یک جوهر خلیل و دار فلفل و ناز
 مشک و صبی الثعلب و فو لیجان از هر یک ثلث جوهر فایند و عمل معتدل آنکه بر
 لب زرد شربیت و دو معال و آب پیاز و عمل بخاشاند و ادویه گرم بدر آن
 میافیند و شیر کاذب یک کاسه و دار حنی نم کوفته ده درم بدر آن میافیند
 با ساق کذا آتیه بخندد و فقه اختیار نمایند که هفت مراد است نمایند و جماع کنند
 چون گرم سل تر یا کبیر و لوس دار و عمل بزهره کلو آن میافیند و عمل و بزره در
 مال و پیر کاه و بام و معنر کس و عافقر حما خردل نرم کوفته در روغن
 مال و بزره حل میافیند و مالند و سپید تر کفی کلی دارد قضیب را قوی میافیند
 در روغن زیتون ده مثقال بکیرند و در دو معال موم حل کرده و در درم
 سه درم عافقر حما نرم نموده مثل غبار کرده بر روغن آن میافیند و انگلی مشک اضافه
 ده در روغن مالند و با فلفلون تنند در روغن زیتون آن میافیند و با لند و صند پخته
 در فلفل و بزره و حکایت مغز بادام و بزره و روغن آن میافیند در طاهره و فلفل و
 بادام و لادن و قضیب و ضایع و معده میافیند و نیم درم از حکایت مایع
 شش در نیم کفایت فایده کلی دارد و غذا اقلید بهار چینه و کبابه و دولیان
 آب بادویه گرم و صافیر و کبوتر و چینه غذا که صالح است باه را باید که در
 صفت با ساق کذا غذا و اولیاد و کمر که ملایم و بهرین بود آنچه این
 حال دارا و خور و شل و در دار حنی و نیاز لازم دار **نوع** چهارم در
 ماه که حادث گردد از سل و مزاج گرم که غالب بود بر آلات من و غلات
 من در در آن و سیرون آمدن به سولت و عظم قضیب و روغن طاهر
 بر قضیب ملایم شیر و حرفه و روغن و شراب سب و کاه و نیز با تر کبیر و روغن

کوسغند و نیز غاله با اسفناخ و قلیه خیار و کوسشت مرغ و مغز سدا و قلیه زردک
و زردک مریم و شیر انجوسانند و اندک خرچنیل بدو آمیخته نمایند و حقیقت
بزرغن بنفشه بادام چرب زرد و اجتناب نمایند از غذا و در او حار و
لبن و عصبه **نوع پنجم** در نقصان باه که از سوء مزاج رطب که غالب
بود بر آلات منه علامت او کثرت منه و قادر نباشد بر جماع و در جماع
بیوار رطب و در حالت منته قضیب است بعود و مزر از آب خوردن
علیه شربت کنگر بنزد و آب که در وعده جوشانیده باشند میل نمایند و در اندک
خشک بریده درم خرچنیل و عاقر قرحا از هر یک درم قند بر این مجموع شربت شود
غذا کوسشت مرغ و عصاره قریه کوفته اند که مداومت نماید بر کوشش عصاره
بدل آب شیر میلمان منته زیاده شود و الفاظ نیک آورد و دائم بر وعده
که در و فرغون و سود حل کرده باشند بر قضیب عالند و طلاله که در و چندیدست
و فرغون و قطریج و عاقر قرحا و فلفل و سود ابل و در **نوع ششم** از هر یک
نیم کوفته بشراب یا کلاب آمیخته در قضیب عالند دیگر بوره مثقالی نرم کوفته
شیره آمیخته لب کنارند و در شب خشک نموده بنزیره کاه و غسل
کرده بوقت حاجت در قضیب و حواله را مالند و از چیزهای رطب
نمایند **نوع ششم** در نقصان باه که از سردت و سبب شود و طلاله
نمایند از عاقر قرحا و طلاله کاه و اشربه و از غذیه دیگر از جهت سرد
و رطوبت میباشد دیگر سبب حرارت در رطوبت نقصان باه میشود
حرارت و سبب نیز اگر بوجه طلاله این است نمایند و در وعده فرغون که در
چندیدست و عاقر قرحا آمیخته باشند در قضیب و حواله را مالند **نوع هفتم**
نقصان باه که از جهت قلت حرکت و سکون منه شود علامت او غلظت

و کثرت آن علی وجه آنچه منبراً کرم سازد مثل زنجیر و موج و ماده الحوائی
 و صفت کرم و شفاف از منبر کرم معصوم و صبر بر طبع و عاقبت خاد و این صفت کرم را
 کرم می نامند و باد بود اسیر را نوعی دارد و دروغن کنیز دروغن حبس الحفظ از آب
 کثرت و کرم حلیه و کرم کتان نیم گرفته و کرم تراب از هر یک بمقتال انجیره
 علیه بادیان و در متقال ششم مثبت متقال ادویه را بخوشانند و دروغن بدو
 انجیره می بیند و مقدار در متقال عمل و سه نوبت عمل نمایند غذا را و کرم بایه
 انجیره نمایند و در نقصان بایه جهت آنکه ترک جمیع نموده باشند مدت میبرد
 و در انجا بدست بایه و علی التمام است که کتاب الف و غیره که در ان باب
 گفته اند در طالع نمایند و حکایت که در ان گفته اند بخوانند در قضیت و غنا و
 طالع مذکور شده ببالند **نوع** هشتم در نقصان بایه که از جهت زردی از
 بعضی مجامع یا هشتم او را از جهت امر و بایه که اعتقاد کرده که سحر کرده اند
 در البسته اند در بر ولایت و قدرت و بر جمیع خانه علالت او نقصان حرارت در
 بدن و لیس بنض علی توتیت دل و برن بر جمیع و مخرج یا قوت که دل را قوت
 بخت تمام آورد و نقصان و کسواس زایل کند **صفت** آن مردارید بایه
 دل و قوت و بایه از هر یک در متقال قرفل متقالی بهمن سفید و سرخ
 به و سیاه پند از هر یک سه متقال و در و سیخ عقرب و پوست پیون بسته
 لیغ و زینباد از هر یک در درم دار چینی و کل ابویست و آمله افوریک چهار
 و پنجان و خسی المثلث از هر یک متقال و هر را بکنک سماق سوده و بایه
 کرم گرفته بکوبند نو که که در ولایت و بیخه معال یا بقدر عمل او هر یک صد
 متقال ب زرد شربت متقالی ماد و متقال اختیار نمایند و این بخوانند و بایه
 بکوبند کل سرخ و کما و زبان از هر یک یکصد و پنجاه گرم نیم خورده درم بهمن
 و متقال و دولیان و کرم صبره و کرم سلم از هر یک هفت درم با

بخورم زعفران معالی مسکنیم درم و رقیق
 و طلع از هر یک یکصد

و نیست شغال قند علی از شدت سستی دریم بعد دروغنا و ادویه که مضر است
در قضیب مالد و غذا کوشت مرغ و گوشت کوسفند و کبابی مطبخ یا در
بابیه فایده دارد و از معجزاتش و در بطوح و در داء المسک و نوش و
و ادویه بابیه اینست شغال و در ارچینه و سره سمنطور و لسان الوعا فی
زنجبیل و زخم بخور و عمل بلاد در دحم پیاز و مغز کجشک و مغز صغوزه و قند بادام
مغز قندق و خشکاش سفید و خفست الثعلب و اگر خونچکان و دحم کرفش که برنج
یا مندر آنچه خواهند اختیار نمایند تخصیص خصه الثعلب و خونچکان که تجربه نمود
شده بوزن آن قند آمیخته نمایند و هر شب پیش از صحبت معالی سلفا نمایند
نم در نقصان باه که از صنف دل که از جهت حرارت یا بر دوت شود علما
از نقصان و صنف دل و تشنگی و قلت شهوت جماع و بطو انتش قضیب و
قلت التذ از جماع علی علیه قنیه بدن از غلط فاسد و توتیت قلب بخرج و در
و معجون سبک معتدل باید و اگر سرد و گرم هر کدام که متالب دانند بدان طریق
و شراب گفته اند با قنیه فایده دارد اندک در آب زهره او از خوش مشول
و از فکر فاسد و غم داندیشه دور دارند و غذا الطیف سلفا نمایند و از غذا
پیرمیز نمایند دیگر نقصان باه از صنف کبد میوه علامت او قلت شهوت
شهوت جماع علی علیه توتیت جگر نمایند و ادویه که منی را زاده سازد
نمایند دیگر نقصان باه از صنف معده و صنف کرده می باشد علی علیه توتیت کرده
نمایند و ادویه بابیه فایده دارد **نوع** دهم نقصان باه که از صنف دماغ بود علما
او که در دت خواست و عدم شهوت جماع و کمتر خلاء قضیب و عدم اشتیاق را اگر
از بر دوت دماغ بود عدم قدرت صاحب او بر جماع در هر دو سرد و اگر از جماع
رطوبت مزاج نقصان بود علامت او غلبه رطوبت و قادر نباشد صاحب او بر جماع
در جماع و در حالت مستی و اگر صنف از جهت حرارت بود قادر نباشد صاحب او بر

در این کتاب در مورد اعراض و فرساید از اینها و اگر نقصان باشد از جهت پیوسته بود علامت
از این است که چشمها و بینی و دماغ از رطوبات علاج تبدیل منزلت یافته منبسط گردانند
و باید در بایس بر طبق و اگر ماده بود اختراع نمایند و اگر خون غالب بود فصد نمایند و اگر
سنگ البیض مطبوخ پخته و اگر بلغم غالب بود آب قویا و اما در غرض و خلطی که در
قوتی مثل منحل و کلاب و غیره و شک و عود و باقی علاج امراض و اما نمایند **نوع** یا زخم
در استخوان است و صنف قضیب قلت نخ در اسافل بدن علامت او سلامت بدن
و عدم نخ و کثرت من و قوت اشتداد و در محل جمع و از ادویه کرم علاج بخون ماده
الحمراء و سردار صند و ادویه با هیسه و زرده تخم مرغ و دیگر استخوان است من از صنف
بدن از جهت امشک از جمیع میوه علامت او تعلل عضو و لاغر قضیب علاج آب کرم
یا زنده و شیر زردت طلا سازند و فرغون و عامه در حاطا نمایند و دیگر استخوان است از جهت
در استخوان قضیب و چیزی از جنس فایح بود علامت او آنکه من رقیق بود و با ساس
بدن آید بر اشتداد و صنف و لاغر میوه علاج آن اشکالی دارد علاج فایح نمایند و
بسیار دمی و صنف فایده دارد و روغن و کرم که در و فلفل و صند پیرست و فرغون و شیطون
در اصل کرده باشند و اگر رطوبت غالب بود ایسل و سود و در فلفل و اگر سرد و
قال اینها اصناف نموده در قضیب مالیده بهتر باشد **فصل** در سرعت انزال و کباب و علامت
و اصلاحات آن در این چند نوع است **نوع** اول که حادث گردد از کثرت من و غلبه خون
من آید اعتدال قوام و کثرت من و قوت آلت تناسل علاج جمیع بسیار فایده دارد و ایسل
و کوشت و شراب و فصد نمایند و شربت سکجینه و آب انارین و آب خوزه و شربت نارنج
من نمایند **نوع** دوم سرعت انزال که از ضعف قوت ماسکه بسبب سردی و سردی و
بسیار و سفید و رقیق بیرون آید بخوبی علاج لغت بدن از رطوبت بقی و ایسل و
کرم کباب مثل اطریش کبیر و صغیر و بخون حبش الحید و زعفران و عانه را بر و غنی است
و قطعه حرب سازند و غذا قلیه خشک و بخند برار صیغ و عطر و زنده سازند

و شد آن را بچو شاند و بجل مسلمانند و یک سرعت از نزال لبیب حرارت و حرارت
علامت او کمترین در وقت سپردن آمدن و زردی آن علاج مشیره خرفه و شربت لبیب
و کنجیر و کلاب و قندای تر و در دیگر از صنف اعضا و ریش اگر بود نقصان باده عروق
آن مذکور شده **فصل** سیوم در کثرت شهوة جماع که در جوانی بعد علامت تنهاری و توانایی
باشد و ضعیفی نیارد و این شهوت را نباید نکست و این چند نوع است **نوع** اول که از
استلاد بدن و کثرت خون و منی بود علامت او قلت صنف بر کثرت باده و احتلام و قوت
بدن و حرارت بلون علاج فصد و تغذیل غذا و سیل نمودن آب غوره و سماق و زرد و زنجبیل
شربت نیلوفر و نارنج و صفاد بر لیسیت از طلیح کسینتر و برک سپرد در طعام کسینتر
اشیاء کثرت شهوت و حرارت منی را تسکین میدهد و دیگر کثرت شهوت از حد منی
آورد باشد علامت او سوزش بول خصوصاً در محلی که منی آید علاج شربت نیلوفر و شیره
و شربت عناب و دفع ترش و در آمدن در آب سرد و خواب بر کتان و دیگر کثرت
شده علاج ادریه گرم که منی را کم سازد مثل کمون و پودینه و سنبل و کندر و دارچین
کثرت شهوت از جهت حرمت که در ادریه منی بود میشود و هم حاشا که عارض میگردد عوارض
حک در فرم رحم علامت او آنکه هرگاه جماع کنند میل زیاده شود علاج فصد و اسپال مادی
بمثل ملبوخ هلیل و افیمون و در آب سرد و آمدن فایده دارد **نوع** دوم در کثرت
که از نفخ و قراقر که از خلط سودا است که موجب شده الفاظ بود علامت او تنادل و صراجه
سودا است علاج اگر نفخ بسبب حرارت شده صغای سرد مثل هندوانه و کاه و کرفس
اگر از صفت رطوبت و حرارت صنف شده ادریه مجفف محل راج مثل سنجنبیل
ایایع نفخ دارد و اگر از کثرت سودا بود استغراق سودا نمایند **فصل** چهارم در زردی
و مزره و در کثرت استلاد در زردی و رطوبت بود که روان میگردد در ابتدا و منی
جماع و در سیلان منی و سپردن آمدن او نیز علاوه و این چند نوع است **نوع** اول که
کمرد علامت او کثرت منی از قلت جماع و کثرت تناول چیزها که از منی حاصل میگردد

[illegible]

و برک کرب و حله آب عمل و مثلث طلا نمایند **نوع دوم** در درم که از کرب
در طبیعت شود علامت او سفیدی رنگ و قلت در دوسه در ملس و اگر
نمایند صلب گردد علاج بچند دفعه فی نمایند و اخراج بلغم تو فایا و غیره و ضاد
از آرد کنند تا بخت زیره و اکلیل و بابونه و صلبه و مقل و موم و روغن
و زرده تخم مرغ و مثلث و از ضاد پاک نفع دارد آرد با قلی را در شراب
با عمل آمیخته نمایند و مویزدانه پیرون کرده و زیره کوفته و آرد با قلی با عمل
کچر طلای زرد و کلفت را اختیار نمایند و غذا خود آب **نوع سوم** در سردی
در خصیه و قضیب شود از سودا علامت او صلابت و کمودت و عدم درد
فی و ضاد ملس و محلل از مثل بابونه و سنبل و اکلیل الملک و برک کرب و
قلم کاه و چرب مرغ و اسنی و سیوه و مثلث و حله و کوبان شتر ازین مجموع
طلای سازند دیگر عاقوبانی یعنی اختلاج ذکر در رجال و درف و فم رحم و تدر
منه از جهت درم کرم و الفاظ شدید از واسطه بخار بسیار و اگر اسی این علامت
عارض گردد تشنج و سگم ادرغ گیرد و عرق سرد و شعوه و هیوموت کف
علاج فصد و تلخیص طبیعت بچند با و سرد مثل تر کسین و شیر خشت و مطبوخ خد
و طلا سرد بر اعصاب و جواهر از صندل و کفیداج و کل ارنت و ایفون و کلا
کاهو و آب کاهو و خوردن آب شعیف و شیر و صوفه بکین و اگر درم باقی ماند
تفتیق کنند از زرد زو کزاشتن نفع دارد دیگر عارض می شود خصیه را در
سبیل آنکه مثل انگه در سینه و حرارت را ظاهر میکرد علاج هر دو یک است
سود مخدر مثل ایفون و سنخ و آب کسین و ریزگی سرب در آب کشتن
اکفیداج و پوست خشک و کورد ایاب کاهو و کسین **فصل هشتم** در
و قضیب در در خصیه و قضیب و این چیز نوع است **نوع اول** که از سودا
شود علامت او حرارت و التهاب علاج آب کسین و کاهو و کاسنه و آب

فربه شده

و اگر در دو سوزش قوی بعد کافور و افیون نفع دارد و شربت غذا
 و غایند در کلب سرد مزاج حادث میگردد در حفسیه و قضیب ^{علیه}
 و کرم مثل روغن بیدارنج که در و حنظل سرد و خفون حل کرده باشند و
 در حفسیه و در چینه و غذا خود آب دیگر از با و غلیظ این در و عارض شود
 است اذ انقال در و از موضعی موضعی و عند علاج طلا کرم محل مثل با بونه
 طلا کرم با بونه و سذاب و روغن کرم که در و حنظل سرد حل کرده
 در روغن یا سیمین و سذاب **نفع** دوم در حفسیه و قضیب که از
 با بونه شسته علاج فصد و تلین طبیعت و طلائی سرد را در غیر قابض
 و غلیظ و نفوذ و کد و کرب و غلبه الثلب **فصل** نهم در ارتقاء
 طلائی با بونه خفیه از جهت ایتلاف پیرویت و صنف غایت میگردد
 در لوی مران و در سواران بول پیرون آید و موجب رد کرد و بجا
 میسر و تقیر البول و کاهن بسبب بر خفازی میسر و کاهن در اضرار
 علامت نزدیکی موت گفته اند و لا علاج له اما علاج اصرار و غن
 و با بونه و حلبه و الکلیل الملک بول طلا نمایند و در دولت حمام
 در و با بونه و تخم کتان و الکلیل الملک و بسوس جوشانیده باشند و
 بول غذا نایره دارد **فصل** دهم در دوالی صغیر و صلابت از من
 به بول کانی باد و نفع از جهت مواد غلیظ در دوق اظهار شود و در
 و دوالی در حفسیه چپ از صغیر و نقصان حرارت و عروق
 در و در و حنظل و کرم که در با بونه شسته نمایند و قرو و همدای محل بدن
فصل یازدهم در استرخاء صغیر بسیار باشد که پوست خایه سبزی
 در آید و بوقت بول نگاه باید داشت که بر بوقت و کاهن باشد
 سرای اندوه محل بر خامش بکشد و در کند علاج طلا سرد و

ضماد های قابض گذارند مثلی ماز و آس و گل کسغ و عدس و کنار و صندل
بلوط **فصل** دوازدهم در رفع ذکر قضیب و حواله آن ریشها و این
پهن شده و انزاع روح سابعه گویند و مستراوقات گرم از عرق تر
سبب زردی و عفونت بیند و علاج اگر ریش تازه بوجو صبر و درار سنگ و آه
منقول ریش را بختی و مر و درید و کرد و سوخته و نجاس سوخته و شاننج
ضماد یا روغن یا ذر و سازند و اگر دیر مانده شده بکنند رو کاغذ سوخته و بپوشند
صنوبر سوخته و مر علاج نمایند و این مرهم فایده دارد که در خون سیاه و شان و در
مشغال صبر و درار سنگ انزوت از هر یک در درم و اگر ریش کله بوجو
خاکستر مور درم سوخته و صبر و کند و خون سیاه و شان و انزوت نرم کند
و اگر جراحت در اندون قضیب بوجو از قنبل آنچه در اول مذکور شد
بجا بزنند **فصل** سیزدهم در خارش قضیب و حصیه سبب آن مادی
برای خود آید علاج فصد با سلیق و حجامت بر ساقها و زانو ها و در او
از غذا نماند کم تیز و شور و آتش عوزه و سحاق و لیمو فایده دارد و طلا
کل و اندک مامیش و آب کرفش نمایند و آب گرم بشویند بعد از آن
مرغ بماند اگر خارش بسیار بوجو بر اینها چمت نمایند و زانو گذارند و
طلا سازند مامیش و آفتاب از هر یک درم نوش در ربع درم صبر درم
و انکی آستان برابر مجموع نرم کوفته بروغن کل مرهم سازند و هر روز
در روغن کل که در داندک بوره و مویزج حل کرده باشند بشویند و بوجو
آدم را از حمام بخفیه کم مرغ طلا نمایند **فصل** چهاردهم در سحاق قضیب
مثل علاج سحاق متعین نمایند و از اقلیمها و قوتیا و صا و کیره عوم و روغن
سازند و زردی کم مرغ و روغن کل و مر و درار سنگ فایده دارد **فصل** پانزدهم
در امواج قضیب و بابت او و بدلیت که عارض میشود قضیب را علاج نمایند

از آید لطیف و قصبه یخها را نرم کنند از چوب برنج و مغز قلم کا و در موم و صوفی
 با دایم عرب سفازند و آب که در او با بونه و الکحل و صفت جو سائیده با منکر کم
 بکوبند چنانکه خوبت **فصل** شانزدهم در تایل و توبر که بقصب و نواجی اولی علاج
 تایل نماید و طلا سازند و اگر نیک شود قطعه نماید و بروی زنگار و زجاج به
 باشد **فصل** هفدهم در رسه که در بحر و قصبه نحو از جهت بثور علامت او
 سوزش بول و بثور از سر در آمدن علاج فصد یا مسکین و شرب بیه موهه بالغاب
 البقول و در غنیمت باشد با دام بر قصبه کز ارزند و در اصل شاف ایض افشونی لیس
 در دروغن کل یا با دام حل نموده چکانند و اگر در بحر بول سوزش و صحت بود
 نماید مانند دیگر رسه در قصبه بخل غلیظ اگر چه علامت او و شوار بول علامت
 علامت طلاست و سختی دارد و در درو در اصل بول که در و کز نش و و این در و کز نش
 با دایم عرب حوش یزید با کند با حل و دروغن زنجی چکانند و آب که در و کز نش
 در و بول و بقیه حوش یزید به قصبه ریزند دیگر رسه از اصل لؤلؤ
 بود علاج اگر لؤلؤ نزدیک بود و دانسته شود صبر به و غنیمت کل و سفید ار ریه
 رسه چکانند رسه را بکشد و اگر در و قور بوم فصد سافن نماید و اگر مانده
 است نفع دارد **فصل** هجدهم در قلع و قلع فتنه عیسی معروف گاهی در و کز نش
 افشونی بر تراف و تراف فتنه کوبند بر کاه و صفتی معنی پوست اندودنی شکاف
 و شهابی را نکی کش ده موه و مسکین بخت مرغی یا حمل با کران یا زنجی
 می گسند با باد غلیظ مافیه و ازین کش و که اریه اگر تراب با حجاب باریده بدو
 بکشد انشیس رسد از فتنه الاما کوبند و اگر با فرو آید قیله المریح کوبند
 فرو آید قیله الاما کوبند و قلع را از دره و قور بوم کوبند و باشد که ماده غلیظ فرو آید
 کرد و در و انرا قور المریح کوبند و صق الارویه و صق مرقی البطن زنان را بسیار
 درن میکند در قلع صیان را از جهت کثرت رطوبت و این صق و قلع الزام

الف **نوع** اول قلة الامعاء علامت او آنست که بخت اندک اندک سدر اکو
و یا سبانی یا ریز و در وقت که به پشت تکیه نماید و هیچ دست بر دوزانند و
بی اثر رود و قراقرز زان و کاه مثل در وقت که ظاهر شود علامت شرب آب است
نوبت جای رود و سر قراقرز موه علیل هر دو آنست که بر نفق بمجل او برزد و اگر
عمیل در آب گرم درازند و دست بر نفق گذارند تا جای رسد و نهاد از موه
انزروت و کندر و جوز سرد و بر کاه و افاقیا و کلکارد و در خون میاوشان
و ابل و سریش نرم کوفته بر شیم مایه کت طلا نمایند بر لته و بر موه کت
و محکم به بند بر فاده و هوای پس از آن بخت پند و در او بر موه چند طرز
بجو باز شود و اگر خید چند روز بسته دارند و طلار را عاده سازند تا معتدل
سازد و آن نهاد جهت نفق مراق البطن و نفق اریه فایده دارد و آب
عذر نمایند از امتلا و جماع و هیزای بادنک و دایم بسته دارند **نوع** دوم قوت
که از یاد بوه علامت او آنست که یا سانی جای رود و قراقرز شدید داشته باشد
علل آنست که او را بسته دارند و موه از حرطی بادنک نمایند و از صند
ماد بکنند مثل مجون کوفه و سخنیا و مجون حب الفار و مادت الحوالة
دارد و نهاد بسنداب و محک و الیک و زیرو و پودینه و مرزنجوش
نمایند و روغن قط و رنق و ناردین بمانند و کم کفش و امینون و حمله
و زعفران از هر یک دو درم بلبله کابلی و آمله از هر یک سه درم سنگین
هر یک درم و شمش پودینه و قط و زرنباد و دروچ و اسارون از هر یک دو
پودینه و قط و زرنباد و دروچ و اسارون از هر یک درم و حنظل و سدر
س زنده شسته هر روز متعالی بوه و مداومت مجون کوفه و سخنیا نمایند
سنداب که در و چند سدر و مشک حل کرده باشند و ام بمانند و روغن
دروغایه حل ساخته باشند در اخلیل چکانند و روغن زنبق یا بادام

چند پدیدست و شک حل کرده باشند هم در اصلین چکانند و با **نوع** مسوئله
 مایه که نازل شود خصیصه آب و رطوبت علامت از آنست که املس و برلق
 کلان شود و بول اندک بالار در البته علاج اگر بسیار بود مسترد و سه روز آب را
 بیرون آرند تا موجب غشی نشود و قوت نکاید از خود اگر صغیر بود و دوی که در استقامت
 جهت دفع رطوبت و مائیه استعمال نمایند مثل خاکستر کرب و خاکستر بلوط و
 در غرض نیت و سود آورد و دیگرین کا و طلا سازند و اگر غلیظ و در القار و لوبو
 از بره بنیت طلای بنیزد با شراب و سرکه شایه **صفت** آن همان دفع آرد و بود
 سود کل از منته و زیره و دیگر مورد و سرکین کوه سفند کهنه اجزا و بر این نرم کوه سفند
 آب مورد و سرکه طلای بنیزد اگر نیت را بچوش نند تا غلیظ گردد بعد از آن چاشتر
 آب بلوط یا غریب آن مقدار که تخم شود پس از آن طلا سازند و خاکستر بچربین
 در **نوع** چهارم در فتر و اللج حدوث این از قاره غلیظ سودائی که نازل آرد
 هیه علامت او غلظ و صلابت و قند علاج استخراج بود بمطبوخ ایتون و سایر آنکه
 در صلب از محلات طلا سازند و صند سر و فرغون بروغن با سمین و با بون
 از اصلین چکانند و با لند و کلک و دیگر مورد و ما ز و صبر در و کند و روز و روز
 و نقل و ابل و با سر ششم مایه طلا در حبس فن فایده دارد و چون کند
 ت الحوات اگر مداومت نمایند در همه اقسام و قله نفع دارد **باب**
 در دوم در امراض رحم و کباب و علامات و علاجات آن و عمل
 ندره فصل اول در عقر یعنی چه ناسدن و دشوار اصل و کثرت
 به بوقت و ساقط گردد و این چند نوعست **نوع** اول که حادث کوه سوار
 عیب سر و مزاج رحم منته و خون او را سر و سازد و شک گردان
 در وقت طمث و قله حرم او و اندک مورد و عانه و قله حیض
 ناسار حیض تسکن مایه جهت آنکه خون بلفی سکبار زرد دفع شود

اگر بسیار بزرگ بود و منتهی که نزول میکند در آن خون
 فایده دارد گفته اند

علاج نفیته بدن از خلط بلغم با یارحات و حخته و معجنه های گرم مثل سنج
دوداء الملک و سنج بند و کرد و یا و فریاد که رحم را گرم سازد از
زعفران و سنبل و اکلیل الملک و سنج بند و کرد و یا و فریاد که رحم را گرم سازد از
کرم که خواهرند بموم و روغن نارین و زرده کرم مرغ آمخته آمخته فرجه بر
ساخته چنان از صفت پاک شود سه روز بر دارد دایم این بخور در زیر
لب و در سرخ سرخ و مرد و زرد و سیوه و قسته و صلب الفی و صفتها را
صل نموده باقی ادویه را بدو آمخته بعد از آن بخور سازند فرجه که چوب داری
است بر صلب زعفران و جاما و سنبل و اکلیل از هر یک سه درم ساخته
کرد و یا از هر یک چهار درم هر یک یا بلط ما نازان مقدار که آمخته کرد در مازند
بر مان کرده و روغن نارین با بوبنه فرجه ساخته بعد از پاک شدن
دارند و بعد از آن صفت کینه تا صلب شود باذن الله تعالی و غایبه در
اگر بر دارند بچه شود داء الملک بعد از آن میل نمایند فرجه که قبل و کسر
جاولیک و صند بیدتر از هر یک برابر یکم آمخته بر دارند بار در پنده
و صند بیدتر و سیوه و قسته و مرد و زرد و جاما و کینه و فلفل و رگ و زعفران
بشماره شش نه سازند و بر دارند فرجه سازند و از آن بچه یا رسد بر
زیره شیبان و زرد کرم مازره و خرگوش هر کدام که باشد مقدار ربع درم بر روغن
بایستد تا بیهوش شود و از آن بیهوش که نه بعد از پاک شدن از صفت بر دارند
هم حنظل و در آب کوشند و قبل بر ابدان بشویند نفع کلی دارد و حخته کرم
و حخته کرم بر رحم گذارند و غذا مله و مطبخ که در ادویه گرم باشد و زرد
مرغ نیم خفت که بر کرم این پاشیده باشند **نوع دوم** سوء مزاج کرم که غالب
بر رحم من را فاسد سازد و بسوزد علاقت او را غرور و زرد رنگ و غلط و سیاه
خون علاج کبیت خوا که و سیوه و قسته و لیمو و شرب بنفشه و حشاش و غذا

فرجه که معین
است

علاج کوکشت کوفته جوان و قلبیه کرد و اسفناخ و فرزه و کبر مرغ و بطا از ادویه که
 در گذشته بردارند **فصل** سیم که از جهت بیگیت که غالب بود بر رحم منقش را نشک
 و فاسد سازد و آنکه در رحم رود و محکم و غلیظ گردد علامت لاغری زن و خشکی فرج دایم
 علاج انشبه و اغذیه رطب مثل نخود آب که در اسفناخ بعد از پختن آن و پالوده و
 شربت نیلوفر و صفه و مداومت حمام و مالیدن روغن و بادام و چربط مرغ
 و فرزه که از مغز ابل و مغز سر آید و مرغ از هر یک که ام که بیشتر شود سر عورت و لوبا
 و این را سازند **فصل** چهارم که بسبب طوبت که غالب بود بر رحم قوت ماسکه را ضعیف سازد
 از دلاست پیدا کرد و منقش توقف نماید و سپردن آید علامت او آنست که از رحم
 رگت دایم آید اگر محل گیرد ساقط شود تا سه ماه زیاده قرار نگیرد علاج متغیته بدن از
 نیم یابرجات و استحال فی و غذا بادویه کرم و فرزه و قه از محم حنظل و انزروت و فرغ
 و در مشب و سماق و پشم و صل آنخته بردارند و صفت از ادویه نو سوسن مثل کل
 و سوسن و سنبل و سب و سیخه نمایند و دیگر که تا مدت از ماده خلط بلع و صفرائی و
 سداغی که در رحم حاصل گردد میخورد و فاسد میزد و مزاج رحم را دمنه را علامت او
 در آن آمدن رطوبت سفید یا زرد یا تیره و رنگ علاج تفتیه و مغزیته رحم با نشانه صفت
 و علامت **فصل** پنجم در عقرو امقاط که که حادث گردد از زیاد که در رحم است پس حاصل
 و علامت حسن و همان آنکه متعلق و بدو حسیه است علامت او باد و نفخ دایم و اذی
 و از غذا و علقان و اسقاط از پیش از آنکه کلان شود و در وقت مجامعت او از
 و غیره سوزان آمد علاج سسته ما و الاصول و جمیع آنخته را در دفع نماید مثل کلان و عرق
 و کلندر و عنبر و **صفت** بوارش که با در دفع نماید زرشاد و دروغ و جوز و بوی
 و زعفران و حوا و فرزه و خجیل و دم کرفش از هر یک دو درم ربه مدبر در سر که بخورد
 و در نیم درم نرم کوفته برابر بر مجموع قند آنخته شربت معالی بعد از ماب سر که **فصل**
 در آنکه از سبب فریبش زن چه شود علامت او ارتعاش و کلاتی شکم زیاده

از مقدار دافعی یافتن از جهت قبض و باد که در شکم و قوای قبل و اگر حال که در
از جهت تنگی مکان حسن و کمال سوسه و فواید علاج بدن را لاغر سازند و فصد
استخراج بجز اسهال معطوف به سلسله و غیره صفت حاد و تعلیل غذا و اطفال صغیر و خوا
لک را خاصیت عجیبیت در تنه بل و لاغر بدن دیگر از جهت حرارت و از بدن
در سبب رطوبت و از غلبه پوسلت که بر مزاج من مداخلت کرد و مانع آنکه پخته
میکرد علاج مزاج را با بنسبه و اغذیه مناسب با اعتدال آورند **نوع** هفتم که بسیار
نشود از جهت آنکه سر قصب مایل بسوی خفیه بود و از جهت کوتاهی رباط
اگر منی سردن آید بنهایت رحم منسرد علامت او کمی دیگر آن و بول راست
بعد و میل سر سوراخ سر قصب با سفلی بود و اگر منی سردن آید بر بالارجم یا به
ریز و علاج آنست که آن رباط را کمزای ملین از صیر مرغ و بطور مغز قلم کا و غیره به
تا ارامت شود و دیگر سبب میل سر رحم که از جهت درم یا صلابت یا چسبندگی
برآمده باشد موجب سده نم رحم گردد و منع کند منی را از رسیدن به رحم علامت
ظاهر است علاج از آنکه سبب آن نمایند و گاهی سر رحم صلب میشود علامت او آن
وقت جماع الم باید او او دویه من سرد میل او را بکمک بکشت که از صلابت
عروق از جهت عروق و الیاف تند شده علاج فصد صافن و صفت از آن
و حله و منزخم کاپره و تخم کتان چینه بار و عن کبدر قبل و مرد و خلط از رحم
روغن بابونه یا کند و محمولات از ورق کوبیده ناصیر بط و مرغ و روغن کنجد
گرفته بردارند و حمام فائده دارد و اگر رطوبت عله باشد استخراج بجز ایان
باید که بانگشت که بموم روغن آلوده ساهنه باشد سر رحم را محاذ فرج سازند
بسیب سبب بر خاستن بعد از انزال از جهت حرکت عقیق که از ضرب و
از خار منی قرار میگیرد و سردن مرآت و کج نمیشود و بسبب الم فی مثل
سید یا اندوه یا فوف یا بجهت الم بدنی مثل تب یا جوع شدید و استرخا

که تعبیه کنشتن او برود تا صوف در رحم میبوزد و موجب اسقاط یا از کثرت جماع و بسیاری
جماع در آمدن موجب کمزری میگردد و حسن در حرکت مژگان و مرادند علی حفظ نمایند
از این اسباب و سوختن کل و هزل و غره و بویهای خوش که رحم را بران دارند
از جماعت موجب جمل میسود **فصل دوم** در علامات جمل و فرقی میان ذکر و نشانه
اما علامات جمل خشکی و نزع و تنگی آن و تشنگی و بعد از جماع و قلت شهوت جماع و
تفت شدن حیض و سیاهی سرسینه و کمزوری بیاختی چشم و تشنگی مثل کزغای بدش
مثل کل و انکشتن غره علامات ذکر و بوی رنگ زن و صفا و خفت حرکت و
روغن سرسینه و اجناس حرکت چنین در جانب راست و سینه راست کلان
را از سینه چپ بعد و حدت حرکت حسن و بوی رنگین بعد در اکثر اوقات و بر آن
نمک و اشتها و زن کزغای لطیف و اما علامات انثی مساحت لون و لطو
ر گفته و احسن حرکت حسن در جانب چپ و سیاهی سرسینه و سینه چپ کلانتر
از راست و قار و رو سفید در اکثر احوال و عدم بر آمدن کم و تشنگی و حامله اشیاء در
مثل کل و غیره و اشتها و کاذب این علامات و راست بر آنکه حمل انثی شده و غوطه
حکم گفته که اگر شک داشته باشد که زن حامله است یا نه باید که عمل را تا آب سرد
نقد از محفل در محل خاب خورد اگر من بعد در ناف و در سینه حامله است و دیگر در
فرا این یکوز خور بعد و یا غیره از کزغای خوش بوی نماید یعنی اگر بوی در سینه شود یا در
حامله است و اگر بوی آن بیاید حامله نیست و اگر در آن سیر بردارند همین حکم دارد و
در نقل حیل که خوانند معلوم نمایند که فرزند ذکر است یا آنست که زراوند را بگویند
مثل چمن نموده به غوف کعبه بر کیند صبح بر نهار و تا میانه روز صبر مثل نمایند اگر
در آن خود مزه شیرین باید است و اگر مزه دبان تلخ بعد و ختر بعد و اگر دبان
اگر در دبان ظاهر نشود و طعم پس عین حامله **فصل سیم** در حیالات یعنی زن که بچه
زاد و و اجابت که منع نمایند از جستن بعد از جماع و از امتداد غضب و فوف

و هم از خوردن انشیا که در اطعمت نماید و از سفوف و شربت مسهل تا مدت چهار ماه
و بعد از آن اگر ضرورت شود بفرماید که هرگاه که باده بکشد از جوارشات مثل
و غیره و اگر حامله را غشیان بجهتی فرماید بشت و کم ترب اگر اسان تواند
کرد بعد از آن ریاضت معتدل فرماید مثل سوارانک و متوایات معد و سکنه
قی و هتد مثل شربت نار بودینه و شربت انار و لیمو و آب میوه که در قطع از خوردن
و جوارش عموم و سرکه پاز و تخم غشیان را تسکین میدهد و در آنانی که نفق و خلط
جوز بود و مصلکی در شک و قاعله و غود بند را جزا برابری بکند با عمل
ادویه ب زردا که بر آب یا مسیب سازند قی را بر طرف میزد و مقدار
یک مثقال تا دو مثقال اختیار نمایند و کایر حادث می شود حفقان حامله را از
خلطی که در سر معد بعد از خوردن آب کم و ریاضت معتدل بر طرف می شود و اگر
خون طمث آید علاج نمایند بجلوس در طنج عرس و پوست انار ترش و کلنگ
ماز و دبلوط و جرم اینها بر عانه طلا سازند بعد از آنکه گفته باشند و اگر خون بسیار
آید در تن که با و وسایر آنچه در انراط طمث اگر خدا بخواسته باشد مذکور
علاج نمایند و اگر قدیمه او درم نماید قهقهه میزنم گفته که طلا نمایند و حصفه
در آب غلبه طلایق دارد و خاکستر و ریاس که نیز گذارند و اگر در وقت
ولادت نزدیک رسد فرمایند که در حمام و آب بن که در درخت حلیه بشت و
شخم کلان جوش پخته باشند در آیند و در شکم و پیت روغن سبب و کتان
که حامله در ماه نهم هر روز سه درم روغن بادام قاقیه و او بر بنیاد دهند و در
ترش و قابض و غلیظ خوردنی در روز هفت فرزند او در در غایت پاکیزگی و
اگر در زادن ظاهر کرد و پشت و پهلوی عانه و نان بر روغن سبب و غیره و
سازند و کنش کوفته در شکم سپه دارند با عطسه ساید و شورای مرغ فرم و
هر مرغ و لبط و حلیه و غیره بخت بر روغن بادام شیرین بدو نوبت یا سه نوبت

و با بونه بماند و چهره صاف و صلا و
قند و عسل و ام قاقیه دارد

نمایند تا موجب نگر در انتقال غالبه در شراب حل کرده و گفته اند که چهار معال از کوفت
 ضایع بنزیم کوفته و بختی بختی بختی با تخم آب مله میزند و لادت آسان
 در حال و حجر متعاقب در دست در دست چپ که فنق و لب که مرغانست پرنه انوی
 رالت لیکن خاصیت باسانی فرزند متولد شود اما پیرون آتزدون حسنیت و
 شکر کنگش را کوفته با صبر در سینه دانه تا عطسه آید و بجز عمو و یاز و جاب
 شد و کرب بنه و کا و حنجره غده فرها سازند و بر در آتش یکی را کز از نروان
 بسوزد دیگر بر در آتش در حنجره بپزند و در زیر تفرار که کورانی کرده باشند و فرج
 قهر را بر آن سوراخ بپزند تا دود آن بدو رسد حسن مرده پیرون آید و وادیکر
 طران و دود و سداب می خم خنظل از هر یک برابر بنیم کوفته و فرج حس سازند و بر آن
 چین س قط کرد و در وقت که بزیاید و خون روان کرد آن خون را نفاس میزند و مدت
 از آن ذکر دانسته مختلفه بعد در کرب پانزده روز یا سه بعد مدت نفاس در رانته سه
 تا از آن تا صهل بعد و اگر فرزند آید و بعد از آن خون نفاس نیاید بسم که امر اضی احتیاج است
 شود مکرزن ضعیف و قلیل الدم بود که فرزند نکند یا اندک فرز کند و خود آب و کبر و شربت
 در حنجره فائده دارد و اگر بعد از ولادت در رحم بود شربت ماء الاصول و شور یا بی
 در ششیم اسپ و استرغایند و بامای شویید **فصل** چهارم در رجایا کاه عارض میوه
 ای حسه با جوال جلی از احتیاج لثمت و تغییر رنگ و سقوط شهوت و الفهام نم رحم
 فاضل سینه و بسیار است که احساس میکند در شکم حرکت مثل حرکت حسن و خون است
 و نیز بجانب راست و چپ حرکت نماید و بسیار است که تا آخر عمر میماند و علاج بخواب
 و بخت میگرد و با سعاد و در بعضی اوقات در درشتن ظاهر میگردد و او
 پاره گوشت یا رطوبات و فضولات جدا میشود یا با بسیار دفع که هر مایه با شش ظاهر شود
 میان این علت و جمل آنست که درین علت شکم یا صلابت بود و سستی و سستی
 و نداشتن حرکت او مثل حرکت حسن بلکه هرگاه دست بر شکم او نهند انتقال از

موضعی بموضعی نماید بجلالت آنکه چه بخور حرکت نماید و آن چند نوع است **نوع اول**
در رجا که از اخلاط بسیار که در رحم ریخته شود و علاقت او که در نزدیکی رحم علاج
فصد با سلیقه و صافن اگر حرارت و اسهال خون بود بعد از آن استخوان بدن خشک است
و جب منتن و جب مسکن صندوفه و اخلاط بیشتر است ماء الاصول القمح و پنیر و سبیل
و ایام کبار میل نمایند و بعد از استماع قرص مرآب ابله نفع دارد و اگر وزن در درم
ابله با یک قرص آب او یک مخته میل نمایند ساقط نماید حسن و رجا و تودن و در درم
با سکنجبین بزرگ و تر باق از رجب فائده دارد و او که اسقاط می شود و دشوار از آن
دادرار حوض را فائده دارد است و وقت و جاذبه از هر یک برابر شربت و در درم
بآب کرفش با آب مادیان اختیار نمایند و تودر درم از تخم کرب یا شکوفه آن زن
در اند حسن سرون آورد و خواه زنده خواه مرده و اگر مرد بوزن و درم زن را در درم
و به الی شاد و سرخس نمرد یا کرب کوفته بوزن و درم و درم و درم و درم و درم و درم
حسن زنده یا مرده سرون آورد و شانه جهنت دشوار از آن و اگر زن چندین
مرده و خواه زنده و مرگی و جاذبه و حریق از هر یک برابر سبیل و کافور و زنده
بردارند و غذا بخور آب بدار حینی سازند دیگر رجا از درم صلی که عا
میشود و درم و ایام را و علامت و علاقه او که در خور باشد از حد اموات
و به **نوع دوم** رجا که از باد غلیظ که در رحم بسته شده علامت او احتیاج
و غذا و علامت استسقا طبعی علاج بیشتر است بزوری و ماء الاصول و
کاسرات نفخ از حد و معجون و صفت و شقه و علاقه استسقا و طبعی و قول
ریگی و غذا بخور آب بر ایازیر کرم و مطبوخه از گوشت مرغ یا کبوتر **نوع**
نوع سوم در سیلان و بسیاری طشت و انواع و کباب علامات و علامت آن
اول بسیاری حیض که از خون بود علامت او امتلا و بدن درمی باشد بدن
او قوی و زنگ کمال خود تغیر نپذیرد و عارض می گردد که زانکه تمام و فراغت نوزده

دفعه

و عنبر **نفع** سیوم بسیاری خون حیض از خلط سودا و صفرا و صفرائی که سرشای رک
کثرت ای علامت هر یک از این زن بشب پینه میزدارد پس از آنکه خشک شود رنگ
آن خلط ملاخفه نمایند علاج آن خلط کندا که صفرا بود و مطبوخ بهلیل و اگر سودا بود
مطبوخ انقیوت و ندر پند کور از فرزند و شافیه و عمل و غیره نمایند **نفع** حیدر
در سیلان طمث که از بواسیر رحم شود علامت او آنست که بغیر از آن حیض
خون او قطره قطره آید و خالی شود از درد سر و سببش رگت رحم بدیده و از
در بعضی از احشای و تبکین الم بود از سیلان علاج فصد یا سلیق و جامت بر رانها
چهار بند و استغراق سودا آب پنهانیده دارد و قرص که با وجب مقل آب
که خسته باشند و اگر در رحم حکانندش در وجاب تخم کتان شکر کم در وزن دانند
و شفا گو که در وقت حمل نموده باشد در رحم حکانند و مالند و واجب آنست که در
الم علاج نمایند در وقت راحت نمایند و جامت بر ورکین و زیر کینه سازند
سیلان طمث از فروج رحم میشود علاج قروح و سقوط رحم ناف باشد بدان
و کاه حادث میگردد بسیار طمث از جهت زایل نمودن بجات علاج در
قابض نمایند تا آنکه باز و شاه بلوط و کلنا و کلر خ بجوشانند و آب آنرا
در بر وزن زیت بر لحظه بار وزن کل هر شب سازند و میل مافیل به فرقه نرم نموده
آلوده بردارند **فصل** ششم در قروح رحم و انواع و اسباب و علامات و علاج
این نوعست **نفع** اول که حادث که در قروح رحم بسبب علامت او در
پیرون آمدن خون سرخ علاج فزج از آنزاد است و گذرد و خون سیاوش
مرو و شب بمانی و پوست انار و جوز سرد و آب لسان الحمل یا آب آتش بر در
و صغیر ازین اشیاء فایده دارد و اگر راحت دیر سده مانده باشد کل ازین
اقاقیا و باز در فرج صغیر اضافه نمایند و قرص که با اختیار نمایند **نفع** در
رحم از داخل سبب سراز و ولادت و شربت طلق و کرفس نیمه یا صحن میدهند

علاجی که مذکور شده بر دارند و از زوروت و کند و خون بپا و نشان بر دیا می کنند **فصل**
سوم قروح رحم که از خلط حاوی که عصب جراثیم است که در علامت او بیرون آمدن خون
سیاه و نازک با درد شدیدی علاج لغت بدن و صفت از کسک جو و عمل آب و شل
آن و اندام جراثیم با دوی مذکوره و اگر در شدید بود اندک افیون و زعفران نثر
و خون سیاه نشان آن صفت بر دارند و اگر در رحم را تسکین میدهند غلظی تازه بر او بگذارند
تا این که خوششانند و عمل و در غلظت کل صفاد نمایند و صفت نمایند قبل را اینست عورت
آب گرم در وزن کل **فصل** چهارم قروح رحم که در سر داده باشد یا شور در رحم بود
علامت او درد بیرون آمدن چتر بسیار سسه بر در اگر مثل آب کوشش و یاد در
در علامت میکند بر آنکه چکر باقی مانده و اگر چکر سفید و اندک و با سوزش بیرون آید
در آنک شاشد و البته دارد بر نفا و جراثیم علاج صفت بر وزن کل و بخت و قدر در
سوزش تسکین باید بعد از آن صفت بر وزن ماسلیون و در وزن کل و رجوع بمعالجات که در
فصل کرده و پیش نه مذکور شده نمایند **فصل** پنجم در شقاق رحم که با سبب بیرون است
از یک ولادت یا از شدت درد و طلق و از جهت قرب عید میسر نمیشود بعد از آن
که معلوم میشود و کاهی از کثرت جماع شقاق رحم میشود علامت او آنست که کهن هرگاه
شاید معلوم میشود چون انگشت بیرون کند و در زایده که در علاج هریم با سلیون
که از حوض ربط و مرغ و در وزن سفت با در وزن مغز قلم کاوه با در وزن زفت با در وزن سوسن
بیت و عسلک اللبب طبر و دارند با طلا نمایند و رجوع بجماع شقاق معقد نمایند
فصل ششم در حکه رحم و کاه عارض میکرد در رحم خارش سبب خلط تیز صفرا
در این با بطن شور یافته حاد در بعضی اوقات بمرتب میرسد که قوت ساقط
میشود مریین زن را که از جماع میسر نمیشود هر چند جماع زیاد شود سهوه افزون
از زنک حیض معلوم میگردد که در ام خلط غالب است علقه فصد و سهیل و در رحم نرم طلا
در صندل و آمیت فایده دارد و آب کشید و آب حوضه و کاه و مالند و در وزن

بنفش و از آنجی مجلیست در قیودینه و پوست اثار و عدس مشتمل
بجوشانند و بصفت بر دارند و آردیه که حدیث منسکین در چنانکه مذکور شد
در کثرت شہوت مداومت نمایند **فصل نهم** در یو اسیر رحم حرورت او را
خلط سودا اثر پیش خود چنانچه در معود شناختن او بدین و لمس معلوم است هرگاه
دکان قبل بکشد ایند اگر در وقت میانجی بکشد بکشد و با الم از صفت
از فون و اگر در وقت سکون بکشد از رطوبت آید سینه بدر در رنگ او را
علیه معنی بدن از خلط سودا اثر بطریق ایمنون و غذا مرکب از گوشت بز و مرغ
و روغن زیتون و سوسن بالند و در هم از قلیما و زرد چوبه و در آن رنگ بر آب
و بمجم و روغن زرد الو یا شفتا لوب از روغن ایمنون و علاج بوا سیر معود نمایند و قطره
و آب بر شمش نمایند اگر ظاهر باشد و اگر غایب بود و سرار و یا محجوف بر دیا شمش
در هم در شکر و قلیل و ناصور هم اما بشور تو لدا و از خلط و مور در بال از صفا که
بخون بکشد و در هم زخم عارض می شود و شناختن او با انگشت و لمس و لمس
محلی که قبل را بکشد ایند هم زخم را ملاحظه نمایند معلوم میشود علاج فصد یا سلیمو
قوت بکشد و شربت نارنج و کنجبین و شیر و حبه و کنگر و غذا آتش خورده
و شیوره اگر ظاهر بود هم اسفیداج ما هم از زرد و در رنگ و کل از رنگ و قلیما
بکینند و اندک شور بر روغن کل و نمون ب از زرد و در و جوشش مالند و اگر ظاهر بود
و در وقت نار آب بان الحمل و روغن کل و شیر و حبه و کنگر و غذا آتش خورده
او بهمان طریقی شناختن بشور بکشد و علیه معنی بدن بطریق مایه ای ریح و اجته
غذا که از و خلط غلفه حاصل کبر و غذا لطیف از گوشت بز و مرغ و زرد
و روغن زیتون و سوسن و روغن دانه شفتا لوب فایده دارد و ایم بالند و به آب کدر و
و کلید و صلبه و کیم کتان و شمشینده و اسفیداج و اما ناصور هم از طلاق نام
وقت مسکن که بر جراحت مدتی گذشت باشد علامت او از زخم در و در فتنه

است که بگوید که رویدان عضو دارد علاج فروغ نمایند و استعمال ادویه متفقه و متجرب
 شود و دستکار نماید بگوید که بنجر یک از و اختلاط عقل و غش نکرد و فصل یازدهم در
 سیلان رحم و ابواب و علامات آن کایم عارض میشود و عوارض را که از رحم
 آن رطوبات بسیار میزد و در سیلان منی مثل رجال عارض میکرد و بطین رطوبات
 در منی میباشند و قوت که قوت غایب صغیف بود این فضول که از رحم میآید بلند و متولد
 شود و خون متولد بود و استلال بزرگ آنکه از رحم سیلان میکند برین طریقه که خفته
 در اندام و بعد از خشک شدن خفته معلوم میشود علامت صاحب سیلان سقوط شود
 و تغییر رنگ روی و درم و نخ و در چشم علاج متفقه بدن اگر خون غالب بود و قصد
 از آن که صفرا و سودا و بلغم فاسد میباشند و سیل آن دهند و بعد از آن توتوم رحم بزرگ
 منی که جسم سیلان نماید از آنکه در اخراط طمس مذکور شده اما سیلان منی بام
 و کور شده فصل دوازدهم در احتباس طمث و انواع و کمالات و علامات
 جات و آنکه این علت بدو باز میگردد و فصل اول احتباس طمث که از قلت خون
 بود علامت او خافت بدن و ضعف و زردی رنگ و تقدم جمع و عقب و استغراق
 سیلان خون بوجو اسیر و عاف علاج بدن را قورسمازند و غذا لطیف و خواب و راحت
 و ازین درده تخم مرغ نیم پخت و شوربای مرغ فربه و گوشت او و گوشت کوسند
 و دوم احتباس طمث که از خلط خون حادث گردد علامت او سخت بدن
 و کبودی رگها و کثرت بول و بلغمیت بر از از جهت مقهور بهضم مغیره و اگر
 از علامات برودت مزاج رحم است قلت موی و رفتن خون علاج قصد ماضی
 جات بر ساق شش از نوبت او بدو روز خصوصاً که فربه و لحانی بود و
 یا ادویه ملطف مثل امارج و قرص مرآب که در و ایهل و در معال و استسجیح معال
 یا خند و کسقال مریدین آب اگر سیل نمایند فایده دارد و شربت بنزد که از
 و اینون و بادمان و پودینه و شک طراش با عمل یا قند بود از قیته بدن از

خلط غلیظ و در دم از سرخس با یکتقال رسک ادرار طفت میکند و در
سکین پییزیوری بجز از قضا صافن ادرار حیض قیام و نیم درم صند پیرستر در
سوسن کبر و یادداشت آب پودینه و هفت مقال عمل بدو نوبت معلما این
حیض میماند و سود و فوه و اسار و نسلیمه و درار حنه و افستخ و مرک طرا
مغزو و فراه مرکب باب فوه از نار و رس و ریزدی دو مقال معلما این ادرار
نماید و قرص بر یکی را در ادرار حیض خاصیت کلی است در ماهی سه نوبت در
روز بکنوبت واقع شود ووز و سذاب از هر یک سه مقال و لوبیا در
و تخم کرفش مقال و تخم شمش کوفته معالی در آب بپوشانند و آب آنرا معلما
دارد و اب بخورد سیاه یازیت و طبع صلبه یا تبرزخیل مر بر سر بپاشد ادرار
فایده دارد و شش در ادرایه ملطف مثل سذاب و بابونه و مرزنجوش و
و اکلیل و مغز ادرار طفت نماید و طلا از در ص و سنبل و سلیمه و حب بلبل
و بیل و قط از هر یک برابر کوفته بپوشانند و در شرطه از صوف کوار نیز و بر
عانه نهند و بطریقت این ادرایه سده رم را میکشاید صاحب کامل و این ابی صا
در شرح فضول چنین گفته اند دیگر آنکه ادرار طفت مرغی این طلا است که فو
و بسیار کسان فایده یافته اند **صفت** آن که همه یا ندرده معالی سلیمه سه مقال
کبر هفت مقال و اگر نباشد بر آن پوست سنج کبر و مقال و صاف و هفت مقال
و در دم همه را نرس کوفته با سه مقال پییر آمیخته کند و فوه بر باله و دم طلا سار
ببردارند و این حول قوی صند پیرستر و مرکب شافه سازند و بر درازند
حکا نقل کرده اند که حیض عورتی سه هفت سال بسته شده بود و این فرزند
چون او حیض او گشاده یافت **صفت** آن مرد و فرشیخ از هر یک چهار درم
هفت درم سذاب ده درم بویزدانه پیرون کرده است درم نرم کوف
کا و اب ریزد و بر درازند و در دیگر احتیاجات طفت از جهت مرارت

را حکم سازد علامت او التاب و خشکی رحم را علاج شیرین است و سمان و نبات
 کرم کرد و خیار و بادیان کوفته فرج سازند و بوسل و زرده تخم مرغ چند روز بر
 فرج و در شتر و خر فایده دارد دیگر احتباس طمث سبب برودت که غالب شود
 رحم و دبیان عروق اولیة شود علامت او سفید شدن و تقاروت نفیس و
 سردی عروق علاج قرص مراد و یه کرم دیگر احتباس طمث از پیوستن جاش
 علامت او پیوستن رحم و نزال بدن و خلل عروق علاج چغندرهای مرطب و مایه غلا
 در باب عجز کور شده دیگر از جهت درم رحم اگر بود از راه درم نمایند و اگر از
 جهت فرج که بتدریل شده و دبیان عروق را کوفته علاج فصد و سفید بدن بمسح و روغن
 کاسیب رقیق یعنی بر نم فرج و حنظل سدا شود که مانع جماع و بواسطه طمث نیز میگرد
 و نیز از او مناسبت غایت که نزد ابتداء حیض الم شدید میاید و عذر عظیم علاج کرم
 و روغن سازند و مرهم گذارند و بکنار اند که دبیان او نیز در بسته شود **رفع** در احتباس
 که حادث گردد از افراط سمن و تازکر و مسالک او را آنکس سازد بمزاجت علاج
 و از فساد ختم و شربت که او را نماید تعریب محل نوبت نمایند و حرکت پیش از طعام
 بر تاز و مداومت اطریفل صغیر و معجون کونز و کلقند به بادیان و رو مساخته باشند
 و از بدن را صغف میبازد غذا بخورد آب و در رحم روغن بان یا قطران بکشد
 و چون حیض را روان سازد و بخور و کنفل تنهاده و جادش و حلقیت و کج کبک و
 باده علاج است درین علت حنظل کرم استعمال نمایند و کلامات حرارت رفته باشد
 علامت حرارت و در سردی و غشای و تکیه دکان البته از چیزهای گرم اکثر
 حرارت بود آتش سمان و غوره منالبت دیگر از جهت میل رحم و سیاه
 اگر در ایند اگر در آخر طمث شود علاج او آنست که در فصل عجز کور
 مانع از سبب احتباس خون طمث امراض و علت ظاهر شود هرگاه منفذی
 منافی رحم او را رحم و او را امراض و امراض متعدی مثل سوء هضم و سقوط

سبوت و غنایان و نسکی و گودن معدو بعضی از امراض دماغ مثل سر و
فالج و امراض صدر مثل سعال و ضیق النفس و امراض کرده و امراض کبد و سینه
پشت و ضیق و جمیات محرقه و در هشتم **فصل** سیزدهم در شوره و این در
فصل اول شوره که حادث گردد از اسباب خارج از جهت گرفتن فرتز کرده
بغیر ترتیب ماز جهت افتادن عورت بر موضعی از سقوط قوت ماز جهت فرتز
میکرد از وضع استرخاء در اعضا رحم علامت او آنست که عارض گردد از وضع
استرخاء بر عورت را در در شید در عان و چهار بند و لپست و کنار در
بلایب او بسیار است که مخفی و پوشیده است بر عیال اطباء فرقی میان سیمه و رحم
مان هر دو آنست که مژگن شکم و مار یک است و رحم بعد آن بود علاج
رده اول از نقل کخته و از راجول تا غایت که مژگن پاک شود و در رحم و غنایان
یا کل که در عالیه حل نموده باشد چنانچه بعد از آن را موضعی او بند بوزن
کورک که در آب و شراب او کز ناز و اقا قیاد ماز و در نوز و چنانچه با
بر عان و نواحی فرج از او پیه قاضی گذارند و بویها فرخش در پیش من
عارض گردد از این عورت را که رحم به آب بودینه و پوست انا که کفته
بماند **فصل** چهاردهم که حادث گردد از شوره و از طوبت بلغم نزع علامت او
ابدن رطوبت از رحم و نقل علاج قیست که ایای که متورم ترید بود و در
و ماز و اقا قیاد و ناز و منم کفته سوده به پیسم که شراب آلوده ساخته
روز بر دارند که تا رحم که پیس آلوده بجای خود رود **فصل** چهاردهم در
رحم و انواع و اسباب و علامات و علاجات آن **فصل** اول درم رحم گرم
شده سبب غلبه ماسوطه که بر رحم رسیده باشد ماسقط طینت یا در شوره
والادیت یا احتباس طینت یا نفاس یا کثرت جماع علامت او حرارت و حرارت
دیت نیز میل به سقام و در در سرد و سرد و احوال و در در معدو و غنایان و فوج

و قلت سیهوت و در در قورم سیهوت و در در غنق بوزان
 در تمام بدن و در دیشیت و تیهکاه و چهار بند کش ران و پنج غایت و
 و در ران و بر از پیر و آن و تو اثر نبض و نفس و غش و عرق اطراف اند
 در قورم بود و در در زمان در ناف بود و اگر در قورم بود و در در عانه نمی
 اول فی نمایند اگر ممکن بود پس از آن فصد با سلس و فصد صافن فایده
 و آب شیع بار و غنق با دام و قند و آب انار و مخوش و شیو حرقه و شربت بنفشه با لیمو
 و استول و از آب خوردن تا امکان بود ملا حظه نمایند و اگر طبیعت قبض بود
 و معال و سبستان سه عدد و غناب سبت عدد و آلوی بخاری سه عدد و کوشا
 و آب ان شیر خشک مانند مقال و مغز فلوس پیوست مقال حل نموده با شکر و غنق با
 معالی اضافه نموده مثلثاندر با مغز فلوس شربت بنفشه با در آب کاسه و غنق و غلب
 و در در آب استول و آب حی العالم با در غنق بنفشه و آب لسان الحل و شربت سنا
 و در از غلبه بود اندک با فواضله نمایند و بزناف و چهار بند و مثانه و تیهکاه
 و در غنق و دما و طبل و کلاب طلا نمایند و ضادان و حانه از آرد جو و باقی از
 یک مانند مقال کل خرد و بنفشه از هر یک چهار مقال با آب کینر و کاسه با بند
 و در از آنست که با ران محل آخته نمایند با در صلب نشود در ابتدا و آب ریاح
 و در از آنست که از ران از ران در آخر حقه آب کرم غلظت و اگر تحلیل باید
 و در از آنست که در در سید و اعراض و حدودت پنهان مخالف و قشیر سرد خلیق و
 و در در محل حقه که از لعاب حلیه و کم کتان و ضرر ساخته مانند شیر کرم غلظت
 و در از آنست که کتان و آرد جو و دم مرو و بنفشه و آرد با قلی ادویه را کوفته با بی که در روغن
 و باشند و در غنق کل از ناف تا عانه طلا نمایند و در آب کرم کشتن فایده دارد
 و حرالت از عکال النظم و مار زرد زو و در غنق زرد کهنه کا و در روغن و تخم
 و از بجم با بعضی نمایند و اگر در دم نزدیک بود و منجر نشود و میاید بشکافند

7
دا کرد و در بوجو علاج کند و تنه پند و در دست کار مداوم که لفعض نماید
از جهت آنکه این عضو با اعضا و رگیه مثل دماغ مشرکت دارد و اگر متعذر
در زرد آب روان نشود آب غسل حقه نماید و شیر کم خیارین و شربت بزدر
جهت ادرار دهنده و اگر زرد آب و حرکت بسوزد و ده روان کرد حقه از لایها
ناسخ حادث نکرد **فصل دوم** در رم رحم که از بلغم بود علامت او ثقل و درد
نواصر عانه علاج قی نمایند اول علاج درم سرد که در شنه مذکوره شده نمایند
مسموم و رم صلب که از خلط سودا و اش در رم شکم و میل رحم بجانب شکم و این در
سرطان باز مسکود و اگر علاج ننمایند عارض مسکود استقا علامت او صلابت و
ثقل و احتباس بول و اضطراب حرکت صاف و کاهلی از حرکت و اندک درد
در ابتدا فصد با سلیق و سهیل سودا برقی به آب شیر و شربت ایمون و قطره
سکنجیه بزدر و در غنث ثبوت و مایه که در درجی لطیف و مسکه که از شیرینش کف
بدو آمیخته نمایند و مقل در وصل نمایند و درم در خلیون مخلوط نمایند با مسکون
مخوده بر عانه گذارند و لیشم پاره بدو آلوده بردارند و آب که در دیا بونه و کلل
وصله جو شایند و با شند در ایند و بر عانه ضا نمایند و در عانه لعاب حلیه و لعاب
بر و عن کفر آمیخته مالند و غذا بخور آب سازند **فصل چهارم** در رم سرطان رحم اکثر
میکرد در سرطان در رم لعقب ورم کرم و قحط که تحلیل ساد و سینه در علامت
صلابت و حرارت و نزیان و خلیون شدید و در دما حجاب سینه و لیاری است
می شود در رحم و در دست سقیفه و صف و لاغز حاصه در ساق و درم در لیش
و درم کم مثل سستی و کاه بر میگرد با مستقا و درم سرطان ظاهر میگرد در کرم
و رنگ او مایل بکبود و در صا صیت و کاهی سرطان با مرآت میشود علامت او
شدید در عانه و کش ران و در رم کرم و لیت و لیاری است که از زور طوایب بونا که
به بیاض یا سواد یا سرخ میزد و لا بر گفته اند سزاوار الت که مداد امر

باد در وقت شدت در دوار است نمایند در وقت تسکین در دوار
 پس در مثل روضه بابونه و صرصور و اخیون و صمغ و قهولات که بر غرق
 است علاج در یک کرب و دحم کتان و بابونه و صندل و صلیب و سهیل سودا و زنجبیل
 و انار و کره است بعد از آنکه جراحت نمایند و در آن بزنی که در و کل خرد و بخت و کرب
 و کتان و کتان نینده باشند و جهت تسکین در و در قل صفت از نشان ابیض و
 در آن از غفران بشوید سود نمایند و منع از غذا که مولد سودا باشد نمایند و غذا
 که اسهال و مرغ و فتن سحای سحای سازند و بهترین کتیا در علاج سرطان سر با
 سودا آب کشنی یا آب کاسه یا آب کاهوما لیدر لست و صفت نمودن رحم را فائده
 دارد و هم مثل فاضلت عجب است در این مرض دازاد و به بارد حشمتی سوز
 و آب التفلیح و سفیده تخم مرغ و در غن کل و سراب صلابه کرده نفع تمام دارد اگر فاضل
 از در و صفت نمایند آب لسان الحمل و شیر عورت و در غن کل رحم را و در وقت از
 غن و در و در غناب و بستان از یک سه عدد از غنفلوس بهشت مثل در
 نام در اختیار نمایند و اگر خون بسیار رود آب الحیت التیس و کاهارنی و سفیده و آب
 و آب لسان الحمل صفت نفع دارد **فصل** پانزدهم اختناق رحم این علت است سیکردن دوا
 است شبیه بهر بعد و فرق آنست که صاحب آن کینه بهوش آید از اکثر آن که
 در کایت نمایند و میان رحم و دماغ و دل مشاکلت و خلط بود و ضارب به حجاب
 و از این جهت عارض مسکرمه و ضیق نفس و غش و صرع و خفان و بیاض است که
 منقطع شود و بهلاک که هو علامت او آنست که هرگاه توبت او نزدیک آید
 مثل و زهر و فکر فاسد و از خطا و در در و خفان و تارکی چشم و در لب و
 و غش و حرکات مضطرب غیر از این و در زیر اسنان و اختلاط مزه و حادث شدن
 و در آن و منقطع شدن صورت و اگر خطاب کنند ضم نکرند بدانه خطاب کردمان
 میان صاحب این علت کف روان شود همان چه در صرع و غش و کف شود

آواز نکلند و فریاد نیند و این علامت در موضع بود **نوع اول** اختناق رحم
کردن از کثرت منی که پراکنده شده در او و عیبه و تسخیل گشته بکیفیت سینه
از و بدل و دماغ میسر علامت او آنکه چنگاه از شوره جدا شده باشد و در
طویل آمدن رطوبت از رحم در حال حرکت علامت **نوع دوم** اختناق رحم رطوبت و
رحم زن را بجا نماند رطوبت بیرون آید و آنکه کلی دارد علیحده در وقت نفوذ
حدوث این علامت با هم را محکم به بندند و کف های را محکم نمایند و حقیر و غلظت
کند و با در طبع بالونه و بجهت بیضی و زانو و بسانه که از زانو بیرون نماند و در وقت
نفیاد با و از بلند نمایند و دایه هم را با بانگست که بر و غن زینت با مان
مادام و کل که در و غن و مشک حل نموده با منند و علامت و حقیر به ناماید تا من
و رطوبت بیرون آید و بجز نماید و رحم را بوی میافوش مثل غن و مشک و حقیر
مش سینه دارند مثل چند سدرست و کندش و لوط و حاشیه و سوسن مقار
کو که با پسم تا تحلیل و دیگر بخار است سرد را و تلطیف نماید که نازل میشود
جهت آنکه از شستن رحم آنست که از صغری بدو بر کر نیر و مساق است
فوش بوی بعد از این سبب لیدین رو غن و گرم که در و غن و مشک حل کرده
فایده دارد و دایه را بجز نمایند تا آنکه از خلقل و عاقره قاهره و غن
آنکست قوم آلوده در رحم ملل تا میل بسفل نماید و خلاصی شود از این
دیگر بعد از نفوذ اگر ماده غلیظ بود علامت او آنست که زن را حرکات او
و خواب عالیه و بیلی و سبات و نینان علیحده نیست بدن مجرب و ایام
کبار و حب ایام و حب منقش و ایام لو غا فایدا ایام روشت و امثال اینها در
هفته یکبار تا لب است و معجون حاج در هر دو روز ملل نماید و بعد استغفار
کونز و مشرد و الجوس و سخا و دو او اکرم و نوش دارد و در طبع
غار لغون مقدار در راسیم درم بدوا اکرم المسک با بسل اختیار نمایند

[illegible]

دکون بر خنیا و ماء البهون و در بر با بایج فمقرا و شراب کهنه گفته اند
ما شملت به تخم کرفش و اینسون و بادیان و روغن منداب ماقط در خانه مانده
چایید و نیز صبه بردارند و کادرات که با در پیر آئنده سازد **باب** بیست و سوم
در امراض شری و شملت بر چند فصل **فصل** اول در اورام سینه گاهی
میکرد و در سایر اعضا و خواهر مذکور شد علیج اورام اگر خدا تعالی توفیق
و در سینه بسبب بسته شدن شیر میباشند و این در دفع است **نوع** اول در
ورم گرم شری علامت او انتفاخ و وصلابت و درد و حرارت رنگ و تدر
بپ عالج نکند یا سح مایه پینه که بسکه آئخته شیر گرم گذارند یا آب را بسکه
اندر گرم فروج ساخته شیر گرم فایده دارد و اگر حرارت بسیار بود و آرد
باقی سفده بخرج بازده ان باب حی العالم یا آب کشین یا آب حوضه طلا
و موم روغن از روغن بنفشه یا دام و موم یا آب کشین آئخته بمالند و اصول کشین
و آب آئخته طلا سازند و سرطانی که کاس مسکونین و خراطین یعنی گرم
که در کنار جویها میباشند و در و رانرم کوفته بر سینه بسته فایده دارد و نان بوی یا بنفشه
الغلب و روغن کل طلا نمایند و اگر التهاب نباشد تخم کتان نرم کوفته بسکه آئخته فایده
گذارند و اگر حرارت تسکین یابد بر روغن و موم طلا نمایند و با بونه و بنفشه و اکمل نرم
بدین موم روغن صدف تخم کل مخلوط سازند و ساید و اگر مایل بصلابت شود درم
و اکمل بر روغن کبچ گذارند و آب را حین گرم بر و ریزند و اگر در یکجا جمع شود در
حلبه و کتان و بنفشه و آرد جو و روغن و لعابها و گرم و تخم مرود اگر چپه شود و شکاف
بکافند و روغن مسکه و مرهم انیدراج و اگر درم حادث گردد درانه موین نرم کوفته
کله و آب مورد و آب برک سرد آئخته طلا سازند **نوع** دوم درم سرد که حادث گردد
از صفت بسته شدن سرد سینه علامت او وصال است و درم گرم در سینه علاج آن
که در و با بونه و قیسوم و خام و بنفشه و هوشنا پنده باشد گرم بر سینه ریزند و روغن

کچھ وقت دقت غذاں کھند و گوشت مرغ و ماهی کہ در آب تیز بپو کہ در ارغزا
و مغز مرغ و ترنگینہ کہ توام اوردہ بامند ما سپید نمایند در زیادتی شیر قند
فصل اللبن کہ شیر کہ از ف دقون حادث کہ در یکی از اضلاع ثلاثہ علامت
رزد رنگ شیر در وقت شیر و حرارت و حدت علاج نفع بہ بدن بکھارند
بکھنند و لیمو و نارنج و سرکہ و آب انار سن و آتش سماق و غوزہ و
بلغ مرآت بیاض شیر و مل مخصوصیت و بیضہ علاج نفع بہ بدن از بلغم
مکھنند نیز در وقت بعد از خوردن طعام آب بست و غسل و غذا
کہ در و در صحنہ بعد از آبکامہ فایده دارم علامت سودا کہ دود رنگ
و غلیظ و قلت او علاج نفع بہ بدن از سودا و تناول اشربہ و اغذیہ
بحرارت و شوربای چرب از گوشت مرغ و گوشت کوسخند جوان ساقہ یا ش
سیوم در بسیار شیر و حفظ مہینہ از آنکہ بزرگ شود علاج آن است کہ آرد باق
حلب بگللاب و روغن کل یا لک بزرگہ و روغن کل و در سینه مالند و غذا کہ خوا
مثل آتش سماق و غوزہ و آب لیمو و غیرہ از ترشہا و طلائل از کل از منہ و در
گللاب و خوردن زہرہ و سنداب مغز یا مرکب و ماچہ و عدس اگر مل نمایند
کم میزد و دیگر آنکہ سہنہ را از کلان شدن او باز میدارم و اخراج و کل
یک و در ثقال پست از انار محقق عدس سوخته چھتال سبک یا من سفالی
آب نیک یا آب انار الحبل زرد و بر سینه گذارند چند نوبت **باب** سبت
در امراض صفات و ستمت بہر در فضل **فصل** اول در وقت و این اخلال
ایست از حایر فوق پیش از نشستن و در وقت این علت از حرکت و غلظ
جستن و فریاد زدن خصوصاً بعقب طعام ماحضر کران برداشتن یا فرسہ
رسیدن با جہت نوح کہ در امعاء واقع شود علامت او آنست کہ در وقت
ظاہر کہ در وقت نفاذ از کثرت نفس نیز چون بہ پست تکیہ کند غایب شود

[illegible]

وطلائع میزند از مغز ساق کلاه و محرم سفید و روغن گل و سپه لطیف سازند و این طلا
در روغن میزدانه سردن کرده و سپه کرده بنزد آید و باقی روغن گل باز زده کم
بهر بناف کذارند و در ایم روغن و محمل جانند **باب** سپست و پنجم در جزیه
افرسه و در پست و مفصل و نفوس و عرق النسا و در دوالی و در الفیل و
در شمسیت بر صند فضل **فصل** اول در صرب و ریاح افرسه و انواع
و علاجات و علاجات آن صرب در دوال فقر بهوش مالس و بسیار است
تقاربیکی از جانشین میخورد و انرا التوا کویند **فصل** اول درم کرم که حادث گردد
که در پهلوی فقر که مهر و پست ماسینه بود و در از موضع او زایل کند و علامت
و نقل و عظم نفص و شدت حرارت و لزوم پت و بعد از گذشتن پت عذوق
لبشت علاج ضد ماسلیق و ضما دقوی که از ریاح حلیه و کم کتان و عرصر مرغ
فلوس معفت معقال سرد و عنبر یا داسم درم میل نمایند **فصل** دوم ریاح افرسه که حادث
گردد و از باد فیلط که در زیر فقر بسته شده و او را از موضع او زایل سازند
حدوث او در دشت بر پت و زناد در دما هر و نقصان او در آخر علاج
بیدار بخیر معقالی ملافه معقال سربت ماء الاصول و سربت بزر در فائده دانه
که در و مصطکی و اینون بود و بنور که باور فرغ نماید و اگر کنگن بیاید هب کنگن
سورنجان مالمب منشن و در انام راحه کنگنه بزر در ماب کرم و ضما دقوی
را بر آکنده سازند از میوه و قط و مصب الزهر و ایسل و فنون لعل
با دیان و سذاب و روغن نابونه یا نارون کذارند و اگر که در و مرزنجوش
و قیسوم و نابونه حوت بنید و ماسینه بر موضع الم ریزند و بجهت آتش بران موضع
دارد **صفت** معجون نافع و نار دین و اسارون و در احینه از هر یک پندرم
درم زینبا و در روغن از هر یک سه درم کم کرفش و عمل از هر یک دو درم ماس
آن عمل سازند سربت درم ماب کرم ضما دقوی مع و قط و انرا

در مقل و فرغون درم نیم روغن نارین بقرها جت عذرا کشت
 کرده سازند **نوع** سیم ریج افرسه که از خلط علیط المزج شود علامت اوست
 در وی طمن در داندک علاج روغن اکرم و صفاد از ماز و وشت بلوط
 در اقا قی و جوز سود کلندر و کل سرخ دانسته و روغن سذاب و عاقر قرحا
 چهارم حد در ریاح افرسه که حادث کرد از فرس یا سوطه علاج
 بقار موضع مالیدن بدست و بکشیدن بمحکم یا نجی آبش کنارند و ملا که خون
 کشد از زفت و مقل و اندک عاقر قرحا و صفاد قاضی حنظل مذکور شده
 ریاحات بقار حادث مسعود این اندک و با خط بود علاج **نوع**
 در عن سذاب و عاقر قرحا مالند **فصل** دوم در دپیت و انواع و اسباب
 و علاجات آن داین انواع است **نوع** اول در دپیت که از سوزن
 او در دنی ثقل و احساس بر سر در دفع و مالیدن علاج سببه ما
 و طوق در روغن بید پخته بشربت بنزد و در سحر نیاید و تریاق اربوبه بنزد
 از هر یک نیم مثقال تاد و مثقالی بوجه در دپیت روغن سذاب و فرغون
 و ابوسه بمالند و غذا بخور آب و طبخه سازند و او دیه کرم در غذا فائده
نوع دوم در دپیت که از خلط خام که در عضلات و فقرات طمن بود علامت
 و بر محسوس و انتفاع از حرکت و ریاضت و در داندک بوجه بجز از آن
 در داندک در دیر مانده شود علاج قی و دفع ماده بماء الاصول بار و غنچه پید
 اب که در روج و زیزه و سل ما شدیم نفیج میدی و وریک هفت در
 نماید و بعد دفع حب سورجان و حب منش و این حب فایده دارد و حب
 و کرفش و حوانق و خجیل از هر یک برابر سکنج مقدار مجموع سبب
 در درم ماء الاصول **نوع** ششانی که بر دارند و دفع تمام دارد سکنج و هاد
 استق ز خسل سورجان سقاقل خم حنظل خم کرفش استق بادیان

ریاح افرسه
 حنظل علیط

نمک هندی انزروت هند نشسته زرباد قط مسومه باهیزه در قی سینه
چهارم بکنند و نرم کوفته شافه سازند و موضع خود بر دهن فروزون و قط در سینه
بالبونه بمانند و از گوشت ملاحظه نمایند اگر ضرورت شود گوشت لیمو جیلی را
و گوشت حرکوش و مدار امر درین حالت و معالجه تکرار غذا بوجوه **نوع سیم** در در
که از توبه بماند کی حادث کرد و علاج راحت و حمام در دهنه غیر و بادام
بمانند با بر دهن نسبت و با بونه و غذاء لطیف دیگر از کثرت جماع در در
مسکوع علاج ترک جماع در راحت و حمام به آب شیرین در دهنه که مذکور شد
ماء اللحم و زرده تخم مرغ دیگر از صنف کرده در دهنه است میوه علامت او آنکه
در دهنه ریزد و صنف جماع بوجوه علاج صنف کرده نمایند **نوع چهارم** در در
که از امتلاء عروق که موضع بر دست و دهنه او بسبب خون بود علامت او آنکه
در دهنه در در از ریش و زاید شدن او بوجوه حرکت و شایسته علامت
خون علاج فصد یا سلیق یا مایض در ابتدا و شیوه خفه و تخم هندوچین بکنند
و آب انارین و شربت لیمو و آب کشک هو و تبرید موضع به نازل و کلاب
کل یا اندک سرکه بمانند و در آب سرد در ریزد و بر لشت ریزند و
سرد و هواء معتدل خواب و در دهنه غذا آتش سماق و غوره سازند
لشنت از ریاح حادث میوه علامت او در دهنه و امتلاء او
بموضع علاج لشت بزر در دهنه و کف در دهنه نسبت و فروزون و تخم کوب
پنجم در دهنه که بسبب شراکت رحم و صافی عارض میوه بعضی عود
نزدیک حرکت صنف علاج آنست که شربت که ادرار صنف نماید از تخم
شقایق و تخم صلبه صنف مسال و تخم صبارین نیم کوفته صبار صنف و باد
کوفته و اینون و جوانی و تخم لنت در دهنه است از هر یک دو مسال
و لشت مسال قند بخواهم آورده به لغت روز اختیار نمایند دیگر در

سیم در اوجاع و انواع و اکنا و علامات و علاجات
 آن در درمیت که حادث می شود در مفصل اعفا و سیت و صغیف و نژاد
 و نیز اگر در مفصل رک باشد و تخی و زنگنه از آن وجه الورك خوانند و اگر
 زنگنه اکثر از جانب و حسی فخذ که راست است امتداد یابد باز آن دو کتب
 است و وقت مادمق النام نهند و از نژاد این درمیت که پخته شود و سر
 و اصل او را در سباب او اصله میباشد و عرضی اما اصلی آنست که مفصل
 بود بعد تا سر استخوان و بنژاد در حرکت نماید و جهت او متحرکست و در زیر اعفا
 را جذب میکنند و قوه ای هم ندارند که سبب قلیت گوشت از بر آن آنکه مرکب از استخوان
 و رت و مژ و رباطست و این ماسه را در اصل خلقت و پروردت و پیوسته عالی
 و حرارت و طوبت میباشد و لابد است که در مفصل رطوبت لزج بعد تا ملانگه
 و حرارت را رالبیب حرارت عارضی که از کثرت حرکات تحلیل می یابد و آنچه از
 درمیت او اعاده میکند پس مفصل را با جذب مرغاید رطوبت رود در
 درمیت و سبب ترواق گردد موجب این عرض میشود اما سباب عرضی اول آنکه
 ریاضت نموده و فضلات در مفصل جمع شده و حرکت که موجب حرارت
 است و رقیق نیست و دوم بسبب صغیف ایضم معده و خلط غلام متولد میشود

ن
خواص

و میزد به مفصل ششم از اندر تیغ مسل خوردن طعام بر طعام و شاد دل
بغیر شنب و شراب و شراب متوالی و مجامعت و در یافتن عفت طعام و خوردن
بهر زیاده و محارم از طعام و خوردن آب در در چهارم کثرت بگام و نزلات پنجم
استخوانیات معاد مثل قی و اسهال و فصد و خون صیف و بواسیر ششم
تولید بر وجهی که روده قوی گردد و فضلات به اطراف رود و هفتم حرکات
در وقت غضب مواد بود که حرارت غضب که اخیره میشود و مفصل
هشتم کثرت هم و غم و بیخوابی و اعراض نفسی و غیره نهم تعب از سوار و
صوف کرد و مضامین در پاهای و انواع در مفصل بیج **فصل** دهم در مفصل
کثرت خون و ارقه کرد و علامت او حرارت رنگ موضع و کرم و انتفاخ و ثقل
مزاج شدید در اوقات ماضی از فساد سرد و از فی از طلا و کم و بودن مزاج
گرم و تر و بدن او حکیم و سن او میان شنباب و فصل ربیع و تناول غذای
که مولد خون بود علاج فصد اگر در در مفصل مایه رالت بود از دست
اگر در مایه چپ بود از دست رالت و اگر دست راست بود از دست
و اگر دست چپ بود از دست رالت فخذ گیرند و اگر بر دو مایه بود از هر دو
فصد نمایند و اگر در در جمیع بدن بود فصد با مسلق بدین مافصد اکمل
که یک سوایک انارین و اگر حرارت و التاب شدید بود با کرم و روغن
ارجمه بزنند و اگر بخار رخ دارد و کینه سباده و بزور رعد فصد
قی نمایند آب برک حیا را در درم سه مرتبه و شربت کهنه بیکال
گرم قی نمایند و حلا ب از صوف و عذاب و سبتان و انکور شفا و برک کاه
دخم خیزد و بعد از آن کینه سخته ماسخوز مسل نمایند و بعد از آن این مطبوخ
رو به پنج مثقال بزدنیم کوفته و بقیاع هم کوفته از زیر یک دو معال برین
معال سور بخان هم کوفته معال و نیم هم گاشته و اینون و مادمان و هم کوفته

در درم سنا و مکی بمقال خوش نهند در یک کاسه آب و بیشتر بمقال
 اختار نمایند اگر مطبوخ مکره دارند این بقا عود مندرست بر درم سنا
 درم کلرغ و انکی سورجان سم درم یک کاسه و بلبلان و کرفش از یک
 درم یک کاسه یک سربسته بعد در بعضی اوقات حقنه نمایند بنوعی سنا
 درم صندل و صندل و خباز از یک بمقال سنا سم کوفته و دم خور
 درم کاسه و دابونه و دابونه و سوس از یک بمقال الی و کاسه
 از ده بمقال سورجان سم کوفته و در بمقال عذاب و بستان از یک کاسه
 درم صندل سم کوفته بمقال خوش نهند در دو کاسه آب صاف نموده
 درم بمقال مغز فلفل و از ده بمقال کاسه قلم و در افر دست از یک کاسه بمقال
 در آب ادویه جل ساختن روغن بادام دو بمقال اضافه نمایند
 و نسبت علم نمایند یک گرم و سه پهل بعد از حرا ن دهند و بحرا ن فاصل
 بمقال و بعد از احوال شربت از آب کاسه و شیره بم قیاس بیز شیره
 کاسه و شربت سکنجبین ده بمقال و بعد از آن تخفیف احوال کثرت بمقال
 در از ده از آب تمیز و الی و کاسه و انکی از یک کاسه و در بمقال
 در شربت شوره بمقال و کلاب چهار قاشق کلاب و شیره خشت اول
 و نمایند و بعد از آن آب تمیز و الی و کاسه بمقال و درم صندل را
 و از ده در ابتدا طلاء را درج که در در اقبض بود مناسب **صفت** طلاء
 کل کاسه بمقال صندل و کل از یک در بمقال شربت
 بمقال فلفل و اسفنداج و یوش در بندی از یک بمقال شربت کوفته
 الی و کلاب اسفنداق قرص سازند و خشک ساخته بکوبند و کلاب سوده
 در بمقال و اگر در قوی بود صندل از میز مثل سیرنج و بنک و انکی
 نمایند و اسفنداق قرص سازند و خشک ساخته مخلوط نموده طلاء سازند

۱۱۵
 ۱۱۵

در در حال سکین میبرد و بکرات تجربه شده که هر کوفته برود و
و همچنین طلب و کشید و آب او را گرفته طلا سازند **صفت** طلا مسکین
و افنون از هر یک برابر نرم سوده بشیر کاه و روغن کل در عضوی که
دارد ببالند و اگر علت از ابتدا بگذرد و در سکین یابد بادویه را در
آمیخته نمایند مثل اکلیل الملک و بابونه آب کرفس و آرد جو و بقیه و
لوبیا بخوبی بشانند و طلا سازند و دیگر آب کشند و آرد جو و اندکی از بابونه و
الملک و اگر سبب غالب گردد موم روغن از آب کاسنی و روغن
موم **صفت** ضد محلل که بقیه در مفاصل حار را فایده دهد لوباب
و صلبه و آرد و هر دو بار و روغن بابونه و موم زرد بسازند و غلظت آتش
و بخور آب و ماش مقرر و اگر فتق آب نماند و گوشت طهور جیلی و اگر
خز گوشت و از گوشت منع نمایند و عضو که گوشت کاه و بنزد از شراب و
عل و دوشاب و خرم و گوشت کوسفند جوان و مرغ اگر ضعف غالب
نوع دوم در مفاصل که از کثرت صغیر ابو علامت او در شدید و سوز
سرخه و مایل بر در وقت انتفاخ و کثرت نقل و مقدار و حرارت گرفته که در
بسوزد و هرگاه که برود گذارند و میل در ظاهر صلبه و نبض سست و بول نادر
مصحح و راحت یافتن از گذاشتن اشیاء و بار و سست این درد کسای
که بدن او ضعیف و مزاج او گرم و خشک بود و اکثر به پ عارض گردد
طبییب نادان تقویت عضو ملاحظه نکند مواد بغیر محل دفع نماید از مفاصل
کرد و جهت آنکه مواد به عضو شریف که دالت متوجه میکرد از استعمال مبرد
بسیار علاج اگر صغیر محلول بود و بیشتر از این طریقه است چرا که از صغیر افر
میگوید و اگر از صغیر محلول بود و بیشتر از این طریقه است چرا که از صغیر افر
و مضجع بجلاب دهند و بدن اگر مقلی بود و جلاب دارند که در دست مجلس

و شفا و انتقال و تخم کاسه نیم کوفته و در دم و کل سرخ شنبلی
 و شفا و در آب آن هفت مثقال مغز فلووس حل ساخت با نیم درم
 و عن بادام اختیار نمایند یا حقه پس نمایند صواب عمل بودتی بشرط
 آب گرم فایده دارد و بعد از آن بزرگ کل آبمال نمایند که بدو شیرین
 برف یا کج سر و صافه باشند یا مطبوخ ضیار سبز که قوی نباشد
 فایده بسیار بسیار قوی دهند و اگر در استراحت بود و هر یک تنه و انتقار
 نمایند تا به نفع یا به درد و استراحت نمایند طلله و نافه
 یا به علیل از بار و نافه آید عمل نماید مثل در عمل و بنفشه
 یا به از از جراثیم آب اطراف می و تر و آب گامی و غن
 صحت و حال و آب خرقه و ضیار و کدو و امثال آنها و قوی که زیادتی در در
 و در نفع دارد و عمارت اسهول که او را سر که نهاده باشند در قوی که در
 یا به در عمارت آب کاه و کافور و اگر کفایت کنند عمارت به سر آید
 و اسهول و آفتاب و مفاصل و کاه و آینه طلله نمایند و به
 سر کاه و نیر طلله نمایند و اگر آینه نیکند و خفای آب سرد و آب
 و در آب گرم که دارند با نیک با نیکه شود بعد از آن بروغن
 و صافه باشد طلله سارفت کس در دینما و از روغن
 کس در دینما و هر عدد من مقش و استخوان سوخته و زوگان
 درین علت خاصیت کلی است سزاوارت که مبهلات اصحاب در
 مل خواه کرم و خواه ماب و در جهت اقتصاد مورجان برین مرض و
 در دو نوع مصل و تنقیه از اموات و اضمیق مجاری مسازد
 یعنی که نزد مورد بمصود از مبهلات سام را که ده میکند و با نیک
 در در و باید که زیره و فلفل و زنجبیل در جهت مخرجت از اموات نماید

گاه

و سقونیا و صبر از جهت تقویت اسهال و اندفاع او از معده سریع و
مفصل را طلب میزد باید که بعد از او در دین طبع و در
نمایند **موت** دوا ممکن استخوان سوهنت و سوزنجان از زیر
که سازند مثقالی کفایت بود درم عدس در درم کوفته امیخته هر
درم بکافند یا بشربت بنور را ختمار نمایند و شرب سکنجبین که
خوفت داشته باشد به آب سرد در آب انارین و شیر کم خیارین و
از هر یک که سازند مثقال کفایت بود شربت سکنجبین ربانی و شربت
آلو یا اندک کلاب تا دفع موت او از معده نماید و اگر
قبض بود شربت از ترندی و اگر تلین بود شربت زرد و سکنجبین
غذا عدس موت و اندک اگر ادرق آب ترند یا آب انارین یا زرد
روغن بادام و مرغ جوان اگر تب بود و باقی آنچه در قسم دمور مذکور شده
در مفصل که از بیم سوء علامت او در دستوسط لازم بالقی شدید
و البته بدم تغییر در موضع الم و اگر تغییر خاصی زنک بود در الت یا
صما گرم و درم او اندک و روغن و منبط و در دمنش در عرض مایه بود و
مقاوت و قارور و سعید و مزاج علیل باره رطب و رنگ رصاص
بخضرت و اکثر وقوع این مرض بمران را مانعانی را که مولد بلغم از
طغنی اختیار نموده باشند از لبنیات و نان قطره و صیفی های تر است
کثرت اسهالش و قلت ریاضت و ترک حمام غلیج الفقه
خلط نمایند بکافند و کلاب و عرق بادیان تر یا آنکه بادیان را و کل
و انگوشتها و بیج موسن حلاب سازند یا آب تخم بر و عن کاوان
روز بدین طریق مداومت نمایند و اگر اثر نصیحه در بول ظاهر نشود شربت
الاصول تنها خورد و هر سه روز بر مویب مداومت نمایند و در

و دیگر کس که مخلوط نمایند چندی نیک شود و طلا و دیگر که تحلیل در بر
را و عفتوی قوی گردانند و از استغنیای نامیه اهل بوز سر و آغوان سر
بر از یک بر یک برابر یعنی در از اک مدس آن سر ششم مایه لودر که
مندی و دیگر که چله را در یک سنگین بسکه کوشا نند تا مهر استخوان
بدو کوشا نند و طلا نموده در روزی سه روز بگذارند و تارک خشکی
کل و بر وزن خیره و واسیمین و قسط و سیدرا انجیر که قوی بخور فواید
بیدستر ساخته با بختد عالیند در دغنی زیت که در دغنی که سر در
بیکبار زده باشند کوشا نند در عضو علیل مالند تا نایده کلی گفته اند
روغن بابونه و موم بهم آمیخته در معضل مالند و بابونه و شنبلیله
و پوست میخ کبر و سداب و پودینه و مرز کوش و در قی عار و
بجو شاد و آب آن را عضو ریزند و سر که بکشد و مسند سدس جزو گفته
را کرم ساخته در گذارند و یا بهایا دست و در عضوی که در دغنی
برای آن دارند و جزو سیده دارند بر آن عضو که در زیر آن سر که
گرفته اند و اگر علت تشنگین گرفت و غلط در مفصل باقی ماند و با بون
خار و بابونه و صمغ کوفته بسکه و آب کرم سازند و موم روغن که در دغنی
و عاقر قرحا شده با لند و آب کرم بسوزند و در آن سر که در وضع
بگزارند و رو با بهار دغنی جو شاییده باشند در ایند و سپر اولنگ در
شقیق زنده بچنان کوشا نند با شنبلیله و نمک صاف نموده سر در
آب او در ایند و جام کرم که آب شیرین نه مزه دارد و جام یا بس که
نظرون و نمک مالند و نفع دارد در در یک
که در در آب شور باشد در ایند و ریاضت معتدل پیش از طعام
سوار را اند که و گمان کشیدن و عین فائده دارد و غذا شور مایه

آنچه اب در زیر راج که در دروغزان و در ارض و ثبت بود و طبیعت آن خنک
 و سرد است و اختیار نمایند و اعتبار از کونست نمایند و اختصار بر مشورای
 کنند و اگر ضرورت بود گوشت طیور مثل کبک و عصفور و آهوی و بزر و
 کوش و آنچه قلیل الفضول بود نمایند و چهارم در دفعه اول که از
 ماه سودا شود علامت او قلت در وقت در وقت که باطل گوئی
 باشد در رنگ و قلت انتفاع از مسکنات رطب انتفاع بجلال و
 مسکن و در صلابت ورم و میل لطعام بسیار و سایر علامات
 که در اعلی السهال به طبیعت اضمح و اگر خون غالب بود و فصد نمایند
 و گفته که از راج سودا نمایند و تغذیه بدن از راج از سودا باقی مانده
 در اضمح و در ارض کونست نمایند و سرشته ناز بودند و در ارض
 و در اختیار نمایند و با بونه و اکل و در زنجش و کل سف بوشانند
 و در آن در ایند و با بهار السودین از رنگ و غالیه و ساذج گرفته
 و در زنجش و روغن بانی سازند و از صبر مرغ و بطور و روغن بانی
 و سینه و با بونه و غیره و موم بهر کدام از این روغن که میسر کرد و در کوزه
 و قلع و علیل مالند و از راج بفع دانه لاج حلیه و تخم کتان در روغن
 و غذا مشورای کونست مرغ یا کونست کوسه و از آن سازند و از
 راج اکل و شراب و ترشیها و نمک سود و گوشت کاه و غذاء
 و سودا باشد و در آن نگاه دارند و حمام فائده دانه و ریاضت
 و غیره و ایام نمایند با صلح طحال و در تغذیه سودا و ترطیب
 و نمک باید که قبض نباشد و نرم نباشد و افراط نمایند در کلیل و
 بسیار فائده دارد و فصد پنجم در دفعه اول که حادث گردد از
 راج و رقع کرد علامت او قلت در وقت در وقت که باطل گوئی

فصل

فصل

مشترک
مقال

در دروغ حاصل از سوء مزاج کرم بر ماده میوه علامت او حرارت
 در دم و نقل علاج تبدیل مزاج بود و کرم استقران غیر از خون یا صغیرا
 از سوء مزاج میوه علامت او بر دم و موم بفر دم و نقل علاج تبدیل
 مزاج با در کرم و مزاج بلغم بجنبه با سهیل تخفیف مزاج دیگر در
 حاصل است بویست مسووم علاج آنست که روغن و مثل روغن بادام
 در کرم بالند و از چربی مرغ و بط و مغز قلم کاود موم بهم آمیخته موم روغن
 ساقه بماند فله صهارم در نفوس و این در در لیت یک حادثه مشهور
 در حاصل آنست خصوصاً در ایهام و کاهرا ابتدا از عقب میکند و کاهی
 از نقل قدم و در بعضی محل از جانب قدم پس از آن تمام پارامکر در
 از آن خود کاه و ورم میکند و در در نفوس شدید و صعب مسووم جهت آنکه
 مل ایهام تنگ است و ماده غلیظ که در و در آن تحلیل نموده و مقدار
 رعایت شدت و حاصل و بواسطه کثرت اعصاب فور بعد و سبب
 آنچه در ورین و کبانی نکند و در نفوس از جمله بیماریهاست که از زبان
 و در نفوس ندان آنند و لیا ریاسد که نفوس را اندر دماء سرد از شربه
 علاج نمایند و از فرط سردی در نمایند و صاحب علت مزاج مزاج
 و بعضی که معاصران را بدان کرد و فاعضا و ریش که دل و دماغ است
 که در و ویداک کند و ماده این علت بعضی را خون بود و بعضی را صغیرا
 و این کثرت جمع و بعضی از بلغم خام و بعضی را سودا و این کثرت بود
 از این ماده پیست از فضا و بعضی ثانی که در کرم میباشند و بعضی ثالث
 که بود میوه و از ضعف قوت با فیه سر نکند و خوردن
 و غیره شیب و در حال و شرب شراب و جماع بر امتلاء علاج
 مزاج غالب بود و فضا و سلقی با کحل نمایند و در پیدال به مطبوخ و پیلد

در نمایند بدین موجب بویست هلیله زرد و هلیله کابلی از هر یک هفت
افنین معال است هترو نمیند برست معال انگور شفا در
بیم گاسنه نمیکوت معال کوشانند در یک کاسه آب تا نصف بماند
نموده مغز فلوین است معال شیر خشت دو از ده معال حل ساخت
روغن بادام میل نمایند و اگر صرارت بود ده درم بویست هلیله در
کلاب تر کنند پس بماند و صاف نموده اختیار نمایند چون
زایل شود غلبه الثعلب دو معال نیم کاسه نیم کوفته دو درم کم کوفت
درم کوشانند در آب آن معالی ایاب فیض تر سازند یکبار
پس صاف نموده بپزند و آنرا که مزاج سلامت بود سهال بمطهر
سورجان و لوزیدان و تسبیح رخان نمایند مطبوخ سورجانی
خداوند بلم و صفر از اسود دارد و سنا و کی تخم معال بویست هلیله
بفراخ نیم کوفته دشت هترو از هر یک دو معال نیم کاسه و بادیان نیم
و تخم کرفش از هر یک معالی کلسه دو معال تر بدیم کوفته دو درم
را در یک کاسه آب کوشانند تا بپزد و درم باقی ماند شیر خشت
تر کبینه است معال اختیار نمایند حب سورجان صبر درم سورجانی
چهار دانگ معال نموده و آنک و نیم کلسه و مصطکی از هر یک
حله یک سربسته بود حب دیگر بویست هلیله دو درم سورجانی
چهار درم ملایز سیره و لوزیدان از هر یک برابر آب غلبه الثعلب
سازند دو دانگ نموده و آنکی مجموع شربت بود ضماد قابض که در اول
بکار آید اما قیاد و صبر و صندل سرخ بوش در سبز دشت و ماه
وز عوان و کل ازین از هر یک برابر آب غلبه الثعلب طلای سازند و ضماد
در آخر قائده و آنکه بکشد بر یک کرب و در آب پیر خوضی دی که

[illegible]

کدام طبع تازه کنند و سه روز یکبار چنانچه بهینتر است لکاب بر بندند اگر
بسیار بنیاید و باه کوبه و خرد و حشمت بجای آن بود و خداوند تعالی
و ادویه مفصل را شراب نشاند و خوردن تا علت تمام از آن بگذرد و باقی
فصل نکند و هم نشاید خورد و کسانی که عادت کرده باشند بنزدیج از آن باز بمانند
و انواع نفوس مثل انواع ادویه مفصل و علل جات نفوس مثل علل جات
اما اختلاف اسم باختلاف موضع ماده بود و این معجون در در مفصل و نفوس
پست و عرق النسا را فایده دارد آن پوست پیلیدیه است مفصل
فلکل زنجبیل و ارچین پوست پیلیدیه از هر یک بمقال آمده و بمقال
سیطه و زراوند مدیحه از هر یک چهار بمقال خسی الثعلب بماند و بمقال
سورجان بهفت بمقال قاقله سه بمقال منتر حلیوز و مغز فندق از هر یک
مشت بمقال بادمان بمقال بن باز دو بمقال مونیر دانه پیرون کرده چوب
مقال ادویه را سر کوفته و بخت به سید بمقال عمل با قند از در در
کیمقال ماده بمقال کاه میل نمایند فصل پنجم در وجع الورك و وجع
در درک یعنی سرون المی بوجع ثابت که از اجنای او ننگند و مکرر وقت
بمنتقل شود بوجع النسا اما وجع النسا در لیسیت که بنیاد میشود
بندگاه و رک و نازل میشود از جانب و حشمت را و کاه تان الزو
و انکنت و رد پای رسد و لسان نام آن رگست هر چند در علل آنها بنیاد
او زیاده میکرد و پای و زانو لبیب المی اولنک میگوید و گاهی پای و زانو
ببمکد و در عرق النسا علی ماده او برود و عرق میکند بخلاف سایر ادویه
که ماده آنها در بر عمل میکند و سایر وجع الورك و عرق النسا سایر
مفصل و نفوس و ماده عرق النسا از مواد خام همان ماده مکرر ترقه آنست
در درک و عرق النسا از مواد خام و گاهی میباشند از مواد خار که مختلط بود

است که بر صراط از اصاب و جمع الن خالی نیست از لطافت و نازکی
 است که از اندامت خود خیر است ساخت و سبب خاص در درک
 است که بر حیزت از حلیت است با سبب اومان سوار بر سبب علی النواع
 فی الن در درک علی النواع در در مفاصل است بغیر آنکه راجع درین
 در در دانه صرا که ماده در شق مفاصل بود راجع ماده را محبت س از در شق
 طبع باید در خیانت در ابتدا موافق است جهت تسکین در در عرق النس در
 در در در سبب در زمان سر و کل بود و کان تازه و فریه را حفظها اگر
 ماده بلغم خام بود در در جانب تهپ باشد در نوع دمو فصد با سبب النغ
 است که از دست که محاذ علت بود در از ان فصد در که با در در و زاکر در
 در در بعد از ان فصد نماید النغ بود و اگر در از جانب دخت بود فصد عرق
 است از ان نماید و اگر در از جانب النس ل کس فصد صافن می نماید بود
 در از ان فصد میان خفصر و بنفر نمایند از مجرای است در نوع دمو
 کرم در حمام و غذا و مطبوخ و لیدن عضو و عنبر مطب مثل روغن و بطور
 بود نماید بعد از فصد عرق النس از میان خفصر و بنفر نمایند و بعد از فصد با سبب
 است که حکیم گفته که فصد مایض النغ از فصد عرق النس و صافن است و اگر در
 بود روغن سبب و کل و کچکرم کوفه بالند و در نوع بلغمی اولایقی نمایند
 در ب و بیخ سوسن و شرب کفنه با عمل و حقنه حاد و در و جی الی و ک
 بسیار و حقنه و شیا فات و فماد محلل و جلوس در چینه آب و در عن فریتون
 فیدر ستر و قسط و اسهال کج سحر ریحان کبار و ایا رجات مثل ایا ز
 و تبدیل مزاج بها چین و اگر بدین علاجات نشود و دریر مانده کرد
 بود که در ک پیرون آید و می نمایند سبب فقیه علاج نمایند طریقه اول
 است و حقنه حار طریقه دوم استمال بحم بنور ک سبب و فقیه بر در ک نش

و کذا نشین خدادات که سر سازد با آنکه کس مثل تخم
تجین و غیره طریقه سیم داغ کرد نیست و آنچه بدو در معده
که بر سر زانو است باید ساخت و این علل جات بعد از فزونی و بعد
بعضی در وقت و مسهل و سایر علل جات اگر زایل نشود علت بر
پس از آن بدین از لفظ سفید بگیرم تا مسالی هر روز چند روز
در امت نمایند و کرمکی و تعلیل غذا فایده دارد احلاط را کم می
سند در و الی و این مرصفت رگهای ساق بزرگ و سینه
که کرم بدیداید و سینه این علت پیکان و حالان بیاده در آن
که پیش ملوک بیای الی بعد واقع گردد و حد و ثلث این علت از
یا خون سودا و شحم و از تن اول غذای که مولد سودا و البود و کما
از امراض حماده بسبب انتقال مواد عارض گردد اگر دیر مانده شود
مشکل یابد و کما هر جرح است که از جهت حرارت مزاجی یا عارض علل
سلیم و استخوان سودا بطریق انقیاد و فی بسیار و اجتناب از
و حرکات عنیف در هر وقت شمریت از اجزای غیر ایا اندک از کل از من
سکجینه یا آب پدید و ترک حرکات نمایند و اگر حرکت ضرورت شود
قالب من ماز و کز مانده و صغیر و اقا قیا بر ساق و قدم نهند و به بدن
بعضی از پاشنه یا از انود بعد از تقیته بدن غذا از خاک کثرت کثرت
زیست از کرم باز و سر کین بر و آرد حلیه و تخم تریب نرم کوفته بار و غیر
طله سازند و ترس را بخت خداد سازند یا در آب آن در اند و گاهی
رک را بکشد و غیره سودا اثر غلیظ بگیرند و هم بر اجامانند و
داء الغیل این علت است که کما میشود در ساق و قدم و کرم در دای شیمه بیاید
نیل و مر باشد اول سر و بعد از آن سیاه میگردد و اگر سلامت تر شود

سبب آنکه امثال و ضعیف عضو است و این دو نوع است نوع اول که
 سودا در غلبه غلات است و درم صلب و کمر ملس و رنگ
 کمر با لبه و کمر شقی شود و منفر که در علاج نفد با سلیق و مسهل سودا
 در از آن نفد با یض رگبه و حجامت ساق و منع از غذا که موالد سودا
 در غلبه غلات نفد و طلا سباق گذارند از اقا قیا و لحیه التری و منع
 از غذای فتنه و در **نوع دوم** داء الفیل که از خلط بلغم مشغول غلات
 از طلا ساق و قدم و ملس سرد و درم نرم علاج مداومت برقی هر
 روز دوازده مرتبه نمودن در فتن و سرفا شدن و حب مسهل بلغم مثل حب
 سورجان و بعد از اسهال فی نمایند و غذا لطیف و کرکنه بودن
 در داء و درم از معتدله درم از کندر و نیم درم زنجبیل
 است اختیار نمایند و طلا یا البصر و روا قیا و جوز سرد و آب
 در آب الحید التری لبر که کینه بویها به محکم به بنزند و بعد از فی به نیم
 درم مس و تطرون و سرکن کا و بنزد آرد صلبه و خاکستر
 در طلا نموده یکروز و یکروز بگذارند و داء الفیل قوی را
 او بگذارند اگر افری ترسانند و اگر جواحت کرد و درم نیم اکل بود
 علاج برابری قطع نیست و ممکن است بمس ملغم و سودا و فی در
 اگر احتیاج سودا این علت بر طرف شود اگر مبالغه نمایند **فصل**
 در در و عقب این دو نوع است **نوع اول** که بجهت یا سقط
 است موز و شود علاج آب سرد بسیار بنزند و طلا میثاق کل از این
نوع دوم که از نازل شومن ماده غوطه بخدم علاج اگر خون غالب در
 بنزد و در غن کل بماند و اگر ماده بار باشد فی و مسهل بلغم و سودا

در غنچه بابونه و فرنیون وسط مائده دارم **فصل** نهم در درون
 سزاوار آتست که بزرگ بود و سر و کوفته طبعی یابد و از آن نارس
 بشراب پخته نمایند و در نیم شوم با سر کین بز و سر کین کاه و گندازند
 ناضج می باشد و در معده که دارد زهره و نمک و مغز و زهره کوفته و
 طلا نمایند و خون مرده در زیر ناضج و خاگردن لو آب در لثه
 ضا و از زهره و از پخته جدا یا به هم آید پخته گندازند تمام شربت
 که در امراض غیر معین لطف و شلست برشت خاص بود و بوقه
 تقالی و تقدس مقاله دریم در امراض غیر معین لطف و شلست
 باب و میرابی چند فصل هر فصلی که نفع نکرده که در **باب**
 اول در حیات و اجناس و انواع و اقسام و علامات و
 آن یک حرارت غریب است که در دل مشتعل گردد و در وسط
 روح و سر این در جمیع بدن پراکنده شود و گفتار که با فعال
 رساند و اجناس حیات است حی یوم و حردی و حریج و حریج
 آتست که روح پاک گردد و پس بعد از آن که تبدیل رسد
 اعضا و اخلاط و حقیق حاد است آتست که حرارت غریب او را
 اعضا و اصلیه تا قهر کند و تخفیف در دل پس بار و اخلاط
 اعضا سرایت کند و حقیق خلطی آتست که اول اخلاط گردد
 و اعضا و این جنب بسط ابو و یا مرکب ببطح و اخلاط
 و مرکبات بسیار و تغفن اخلاط خارج عروق و داخل عروق می
 پس الاقون که کمر این بعلیان نیز بر غنچه و نیت می باشد و بسیار
 که طایفه ترکیب تن درم است یک یکنی و اینها ای اصل

و مثال اول

و چون به این جهت از آن دو کلفت در میان زدیم و بگویند که اندر خود
آن کلفت مغز و خون و دیگر اعضاء جسم روح طبعی و حیوانی و نفس
و عوارض است هر سه جسم را کرم می سازد و اوقات است در سه فصل
سین می شود **فصل اول** در جنبش است بوم اما علامت تقدیم بسیار دارد
است که در ابتدا این بپش و تیره و ناقص و سردی در اوقات
باشد و نقل نه بود مگر اندک که نزدی زایل شود و نبض صغیر و ضعیف
و خفای بسیار می باشد بلکه متواتر و قوی و عظیم بود در اول و
تواتر از حالت تغییر بسیار در امتداد باشد و اعراض قوی مثل شست
و آن متواتر عینا شد و اکثر از طرف شدن بفرق یا در وقت
بسیار بود و تکیه از حیث است که اثر او در بدن در نبض
و اول باقی می ماند و این طبع است در دو است **فصل اول**
در کجاست شد از غم و حدوث نزدیک حوض بسبب کثرت
روح و حرکت بد اخل بود علامت او سرخ بولی و حدوث نزدیک
در رنگ محوم مایل بنزدی و نبض صغیر و ضعیف و گاه مایل
است بسبب میست علی بن شربت از چهار عرق و مویجات
و در هر سینه طلاء از صندل و کلاب و گلابی و قوی و
در بدن فایده دارد و بعد از آن تکیه است بحام معتدل و
ناب بود و این در اند و در بدن روغن بنفشه و امثال
در مخرج سرد و غذا قلعه اسفناخ کرد و ماس موش و اگر
بکوشه اند اندکس از آله غم میکند و بسیار او فر دارد و شراب
در مایه شاید و در موضع معتدل بخواب روند و بیک دفعه
بسیار نمایند با حال خود **فصل دوم** در همی یوم که از این هم شود از

جهت کثرت اهتمام بر این مطلوب حرکت عقیق فرق میان این دو
آنست که مطلوب صاحب غم قوت بنده اعجاز است از اولاد
و مطلوب صاحب غم قوت نمیکرد و عاجز نیست از اولاد را
لیکن بجهت و کد حاصل میشود علامت او غور جسم و بنفشه محفوظ
و رنگ در میان بل نرزدی علاج شربت فواکه و بنفشه و عرق بید
و کلاب و گاو زبان غذا مطبوخه و از میوه انار مسلمینند **نوع**
که از فکر یاریت شوق علامت زو قریب بعلامات غم و غم
شربت صندل و فواکه چهار عرق **نوع** چهارم که از افراط
شوق جهت حرکت روح که میل بجای نماید علامت او حرمت عینه
و تیرا تر بنفشه علاج شربت لیمو و نارنج و تکیس عقیق بکافور
لایق که موافق عقول و افعال علیل در حمام و آب سرد و آب
سرسینه و سر نیزند از صندل و کلاب سرسینه نمایند و اگر
بسیار بجهاند که کافور بخور یا سازند و آب کشک جو در
آتش خوره و سماق بعد از گذارستن بپاشند و اگر در کوشش
صبر یا کوشش مرغ و یا کوشش آب و فواکه درین علت فایده
و حرکات عقیق مثل چای و غذا و گرم و شربت شراب ضرر
پنجم چه نوم که از کثرت میخوابد و تحلیل روح و جفا
علامت او زردی روی و صف بنفش و صنف او کدورت
از جهت عدم اهتمام علاج السنه که حیل سازند که فواکه
که رنگ روغن بنفشه و کدو و سرکه مالند و آب که در خوشی
بنفشه و شراب ممزوج و آب جو که در خوشی شربت
شربت لکین یا بد حمام نفع دارد و بعد از دیک ساعت

با جوشانیده بپزند بر آتش بنفشه و
طراوت فایده دارد و شربت

سیم چه یوم که از کثرت خواب و افق کمره علامت
 و امتلا و کثرت خواب و نفی نبض بسبب احتباس بخار علی عرق در حمام
 و الیون و غسل بای کرم و ریاضت معتدل و تغذیه غذا و منع از شراب
 هفتم که از فرج بسیار چه یوم و افق کمره از جهت کثرت بد اخل
 علامت او اختلاف در نبض پیشتر از غلبه علی بیت سبب و
 مندل و عرق پدید آمدن و شراب اندک که گفت از فرج راز ایل میگرداند
 هشتم پنجم یوم که از کثرت تعب بعد علامت او زیاده تر کمر مفصل
 و حرکت از جهت افراط جفان و سبب بدن و مغز نبض و
 در اول علی را کثرت و خواب بسیار و شربت لیمو و صهار عرق و آب
 الیون و چون شربت تسکین نماید حمام و ابن زنا فایده دارد و آب کرم بر
 بسیار از سر زد و در منقش و خور و مالند و غذا بعد از آب کوشش مرغ
 سازند و منع نمایند از هر چیز که تخفیف حاصل کرد و خصوصاً از جماع
 نهم چه یوم که حادث کمره از استرخای بسبب ادویه مسهل که جفان در
 بدن حاصل کرد و در وی را کرم سازد علامت او آنست که از اسهال
 نوری عارض شود علی حسب طبیعت و فساد برآمده و دل از صندل و
 کافور و کباب حلو که از نرد و غذا اگر تخفیف زردک یا سماق سازند
 کباب الرمان یا صوفی و عن آبرامیخته برآمده که از نرد و دیگر کباب
 عالم و شراب رقیق فایده گفت اندک و هم چه یوم که بسبب درد شود
 آنست که از آنست که در سرد دندان و گوش و غیره ظاهر کرد و بعد از آن
 شربت پدید آمدن کمره علی از الیه سبب و تسکین درد و مداومت مرض
 از آن فایده تب از شربت تبغش و آلات و حمام و الیون
 و غذا و لطیف و شراب مروج نهم یا دهم چه یوم که از غث او

چهارم از غلبه آب حرکت روح و گرمی از شعله علامت از غلبه قوت آتش
نیفتن و اختلاط از علاج قوتیت دل بمغیر از قوتی و شربیت صند
فواکه و عرق کاه و زبان و بید رنگ و غذا و سرخ استهضم از گوشت
تندید و مطبخه **نوع** دوازدهم چه یوم که از جو مغزط بعد که موجب کرم
شعله علامت از ضعف و صغر نفیض و مثل ادبه صلابت علاج در
تپ کشک جو و بعد از کشکینز جو و بعد از کشکینز تپ غذاء لطیف
و مالیدن روغن شک و در منقشه بادام شعله **نوع** سیزدهم چه که از
عطش چه یوم حادث که بهی که سبب کرم جگر شعله علاج شیر و خرد
آب تمریند و الونج و آب انارین و شربت سبزینه به تخ
ساخته و آب سرد اندک در محل تپ میل نمایند تا تپ کشکینز یابد
در آب سرد در ایند اگر هوا خوش بود و آب بندوانه و مغز بادام
نمایند و غذا آسلی عوزه **نوع** چهاردهم چه یوم که حادث که بهی از سرد
سرم جلد و قویات عروق یعنی دهنها و رگها عروق ساقیه از جلد
تخلیل و اجتماع بخار بسیار و حدوث حرارت مغزط جمع شده و حدوث
سده از کثرت اخلاط و از سردی و شعله علامت از قوت و
بر آمدن رگها و نفخ و در بدن و عدد و صغر نفیض اگر سده بسیار بود
و منتهیل اگر بدن ممتلی بود بعد از ان استعمال بکبودن سده بشر
بزروری و مایهی حادث نیکو و بعد از فصد در درجانب تپ و البته
آلست که باز فصد نمایند و اگر در دایمی ماند سهیل سهیل نمایند شربت
نینه فایده داره و کلوغ و کلاب و عرق کاسین و بادیان و بعد از تپ حلاج
و مالیدن بدن با بوم و سوس کندم و غذا تخم نیم سکه و ماش مقه و
بسیار بود کک و جو متی آب تمریند و آب انارین و عوزه **نوع** پانزدهم

کمال است تخمه و اعتدال بموجب این جزه بد که دفع را کرم سازد و علامت آن
 است طعام در معده تغییر بت و دغانی بد بود و غلبه عطش و چیزی از علامت
 است طبقه مثل حریت و جبه و غیره علاج اگر سهال وقتی بود این سهال است اگر
 آنچه دفع می شود طعام فاسد بود علاج نکنند مگر هر زمان هر چه جبره اگر
 در اندام رسیده شود و اگر رقیق بماند حمام در ایند اگر صوف نبود بعد از هر
 آن حمام معده را قوت بشریت کنجین سفر جلی و لیو و هند و آب ابر
 و آب لب راست همه بکینزد و یک همه روغن کل بوشانند و روغن
 بانه صوفی بدان روغن آلوده کشید کرم بر سر معده نهند و به بندند و آنچه
 در سهال مراد خلطی دیگر بود و حادث میگردد صوف صوف حب الرمان و ق
 فایه و آله و اگر حسرا از طعام ماند مبق دفع نمایند کنجین و آب کرم و اگر
 طعام با سفل شکم رفته و دفع نمی شود بختنه و شاف دفع نمایند و جمع دوا
 در دانه و بعد از مفاقت تب غذا و تنقیف اختیار نمایند **دفع** شانزدهم
 که حادث کرد و لبیب درم علامت او حریت و جبه و عظم بنف و حریت و
 حرارت الاربع و غدد و بیاض بول علیح ضد و اسهال بیعت و فواکه فساد
 سر را در ابتدا بعد از این مرکب بعد از آن مخلل و غذا و لطیف نوع
 که یوم که لبیب حرک و بخارات دغانی که در بدن جمع شود علامت
 آن حرک و غلبه و قول حمام بعد از تب و آب کرم بدن را بکینزد و بوی
 فایه و آله و لخته و زهره و مالیدن بدن با عدال و بسوس کنند
 و انبوسین **دفع** نهم درم یوم که از حرارت مغز بود علامت آن حریت
 در حمام و آب و کرم در سر و کرا و شدت عطش و صوف و ستر
 علاج آن خلط از مندل و کلاب و سب و آب و کینزد و پیش پخته دارند
 و غنیزه و زهره و آب سرد و آمیخته در سینه و سر مالند و شکم آب

از شیرین و زعفران و زرد

تر از شیرین سازند و شربت نارنج و لیمو فایده دارد و بعد از تسکین تب که
آیند و آتش سماق و غوره میل نمایند **فصل** نوزدهم که از سردی و درشت شدن کبد
و خانی در جلد کتب که علامت او سرعت نفق و عدم حرکت وجه و
علل در خانه کرم و مالیدن بدن و توقف چینه تایت لکین یا بعد از
بکام در ایند و در کرم خانه توقف نمایند زمانی نیک و آبی که در دفعه
و الکلیل و برش آینه با نمک بر بدن ریزند و بعد از عرق بسیار روغن که معصا
بکشد و شل روغن شبت و فرنیون و غیره با لند و پس از آن امر فرما
و نیک پیوستند و حقن بر راس شود و زردی دهند و اگر میل تمام باشد غذا را
مخ یا کو سفند و آن را با تخم آب سازند **فصل** بیستم در رجه یوم که از شسته
و ادویه کرم سوسو علامت او حرمت و وجه علاج شربت سکنجبین و شربت
و خیارین و لیمو و سایر مبررات و کشت در موضع مبتدل و مالیدن
تایت لکین یا بدو فصد با جامت و قی فایده دارد و آب تر و آبی
و چهار شربت اگر حرارت قوی بود **فصل** بیست و یکم در رجه یوم که در
و اغذیه کرم سوسو علاج چهار شربت و شربت از شیر و تخم کاسنه و
و اصلاح جگر بات انارین و فساد از مندل و کلاب بر جگر گذارند
که این شربت از کرم جگر میوه و در روح لطیف و آنچه از کرم کوفت است
و باغ میباشند و در روح لغانی میوه و آگیتب از کرم حجام عار
کرم و در دل میوه و در روح حیوانی و بعد از تسکین تب غذا آتش غوره
سماق و لیمو و نارنج سازند **فصل** بیست و دوم در رجه یوم که از شسته
سوسو علامت او ضعف و باغ و زکام علاج فصد با جامت و تسکین
بمهل تخفف و تسکین و سعال و شربت بنفشه و شربت عنب و شربت
و نیلوفر و زردن آب شیر و احتیاط از گوشت و شراب و بعد از تسکین

در این فصل دوم درجه خلطه و این تب که از خلط بجومنا می
که از غنوت شعله و انواع و اسباب و علامات و مداومت آن نوع اول در
خلطه این تب است که از فتنه شعله و این دو صنف است یکی آنست که از
فتنه فتنه شعله دیگر آنکه از کمزوری بجوم غنوت و این تب طبعه را سو
و من گویند و سبب این تب امتلا و سده باشد و اکثر این تب عارض نمیکرد
که را که متادیر با صفت بوده باشد و ترک با صفت کرده خصوصاً متادیر با صفت
بوم و ترک آن نموده و از آنجمله موجب غنوت خولت کثرت آنست که از
بوم و متولد که در این تب مشتعل میگردد بسیار بسیار و محرقه و حبه و جری
از صفت رقت فتنه و غلمان او علامت او لزوم تب و عروض بعینه ناقص و
شعله و محرقه و حبه و چشم و خاریدن پینه و ابرو و موضع فصد و عارض شعله
از تب ثقل و تعدد در بدن و کسل حالت و سبب با عیار و خواب کران و ثقل در
سر و شانه و کمزوری بسیار نبوغ مثل حرارت و تبغ و عظیم لیز قوی
کثیر اختلاف و بول احمه غلیظ که در عارض می شود بسیار در دم جوان را در
تب چهار و از صفت یا که از فتنه متولد که در عرق نبوغ مکرر در خزان و در غنوت
حرارت این تب عارض که در عارض قوی با ثقل و کرب و اندوه و ضیق نفس و در
کثیر در دم حلق و انبساط و میلان دموع در سینه تب بدست و این تب سبب است
نس و در ابتدا مثل چه یوم بوم اما حرارت این تب اندک باشد و حادث می شود در سینه
ب و در بول غلیظ فصد نمایند و فتنه به درازند و در یک غشای اگر قوت قوی بوم و سینه و تب
بوم و اگر مانع باشد از فصد حجامت نمایند یا کربش یا کشایند در روز و حواله فصد
و انقباض بدینچه در ایام گذشته نکنند و در ویم اگر قوت باقی بوم و امتلاء و فتنه
سبب است و بعد از فصد سبب حجاب و نظر کنند چون اگر قوت و مانع بود و با فتنه
غلیظ آن لازم دارند و اگر غلیظ بوم لفع و بند و بعد از فصد قوت ملاطفه نمایند

اگر خون قوی بود غذا مانع منقذ اندک اگر و اسفندانه و کدو در افلیم سیم و چغندر
جو و عینه بادام منقذ سازند و تا سیم آب نارنج و غوره و لیمو و غیره و اگر ضعیف بود
باز مرغ آب انار و بعد از غذا را نت نمایند و آب انار نیز و غیره است با صفا شربت
نمایند و حکم را نت فیه که از بوره و منقش و حیدر و مسک ساحت با منقذ سازند و تا سیم
نمایند و اگر مرض حار بود و از چهارم تجاوز نماید شربت عنب و نیلوفر دهند و اگر
ضعیف بود مرض از یغم تجاوز نکند در اول نهار آب انار خوش بخت آمنت
و بعد از دو ساعت پانزده درم بکفنه بابک سر و لب آب اسپول غوره نمایند
ریحان و اگر عللیل معاد بود خوردن بسیار در اول نهار آب کک و بخت در
دهند و اگر بدین مقدار کینه نباشد در آخر روز اندک کک بپایان از غیب ساحت
بستیده و آب سر و امثال آن دهند و اگر یا چهاردهم تب بود یا بیستم تب
از آن شربت بکفنه بنور در لیمو و نارنج و آب غوره و ریاح و امثال
نوع ترشها می نمایند تا حدت بخونفت خون را کینه دهد و آتش غوره و ساق
ستم فایده دارد و اگر خون رقیق و صفرا و لیمو غوره از غرس و سرکه
اگر غلیظ بود مثاب نیت و اگر بعد از لیمو اصباح مسهل شود و مطبوخ بکفنه
ش پخته و خیار شیرین دهند اما تب مطبوخ که سبب او عفونت صفرا بود صفرا
و خون اندک بر دارند و مبالغه در شیرین نمایند مثل سر و غره و لب کدو
با کفنه و آب هندوانه و آب کک و آب انارین و عینه کم خیار نیز در کفنه
شوق قرص کافور و معده و جگر را سرد سازند و خرقه گمان که آلوده باخته باشند
کاسنه و عنبت الثعلب و مندل و اندک کافور و منزل را به برک بید و خارا کتا بسازند
سازند و در غیر تابستان با اعتدال دارند و غذا اگر او عرس باب انارین و اگر قیض
بمثل شیرینت و آب نم دهند و امثال آن نرم سازند و از آن نه نزدیک اخطا
نفع دارد و پاک می سازد لطیف عروق را آب کاسنه معصور مقدار سیست در

[illegible]

و اندک اگر سازند قتی آب غوره و آب نارنج و آب ترندی و لیمو هر یک
صلح دانند با شیر بادام در ابتدا غذا بخایل بخاطر مثل کنگر و نردیک
آخر مرض غذا لطیف فایده دارد و اگر طبیعت بعضی بوجه دیورت غالب در
ابتدا صواب آنست که آب خوراکی ملایم سازند و او فتق آید و در مثل این
مقدار و درم آنست که آب الوریج را با آب ترندی بکنند و میل نمایند
بندی یا صهار معال سیرت مغز فلوس حل ساختن شربت کل مکرده
برنج آخته یا آفت متقال شربت کچین با آب انار نیز معصور شربت
از اینها که حرارت غریبه را تسکین میدهد و مزاج باقتدال را در و طبع را نرم
را کم میزد و اگر صدام بوجه حتمه لین سازند و سزاوار آنست که در روز
مرض را سهل بکنند و تحریک بکنند و اختصار بر میرود و آب سرد مثل
بزر در نمایند و اگر دیان مایل بخفگی بوجه پس از کنگر و غذا شربت سرد
جلا بیاورد یا آب الوریج را در دیان رطب و عود و لحاب میفرستد یا سبب
بود غذا شربت کچین و اگر دیان تلخ دارد فی فرما ید بکم و آب که
از آن شربت لیمو غوره و افراط نمایند در شیر یا خصوصاً در ابتدا و اگر
اندره شد بوجه و اگر ظاهر شود نفخ و احتیاج اسپهال سوسه سهل معذورند و
قبض بوجه و مایل به بیس بکنند پست آمه بیلد و دیورت او را گرفته در یک
آب یک بهانه روزی سازند و بعد از آن بماند و صاف نموده است
سیرت و یک آنک محموده بآید و در راحت سحر اختیار نمایند و اگر عشا
عارض کمره اندک محموده یا آب انار میخوش یا آب سیب نخ دارد و اگر مزاج
بوجه کین است معال ترندی و سست عود الوریج را در آب آخته نمایند
بجو شانند صاف نموده ماده معال قند در وقت نوبت میل نمایند ماده درم
فلوس در آب کنگر جو یا بکیرم روغن بادام یا در وقت کل نصف از حکما مثل

در این وقت که در ابتدا مرض الکاحضاج بتلیین شروع مقدار یازده مقام
در کینه در آب حل نمایند و غایت نماید اگر طبع ملائم نشود مثقال تمر بنفشه
یکه است آب بخوشاند و صاف نموده یازده درم قدر احتیاج نمایند صواب است
در کینه مقدار سیمت درم آب تمر بنفشه والوی بخاری اختیار نمایند و جهت
قدر در مده و پ در استحیل بصورت می خورد و روزی نوبت هزار درم است
در روز گذشت لا شربت کنگنه آب میل نمایند مصلحت آنکه آید کنگنه بنفشه
در روز در آخر نوبت نفع دال و اگر حرارت مغرط و اندوه عظیم بود استخوان فرماید
میلاد و مسکنات حرارت دهند مثل قرص کافور در سحر و حمام بعد از استنشاق
در آخر روز نوبت رو شود غذا در آخر نیز در زنجیر بعد از دوش و خواب
در بعد از آن حرارت مانده باشد شربت کجی بنفشه و کاسه یا چای
در دو هفته که پیت مفارقت نماید سه روز ملاحظه نمایند بهمان دستور در روز
بهمان کوشش مرغ آب خورد و مارچ و اگر قرض بود آب تمر بنفشه قیق سازند و بنفشه
در آخر مقدار دهند **نوع سیم** و عین خالص این پ غیر خالص حادث می شود از
مغز و که مختلط باشد بر طوایب اختلاط حکم و این پت کاهرس شش ماه باقی میماند
عظیم طحال و تب و سستی ظاهر شود علامت او آنست که زیاده بود مقدار نوبت
در دو روز و ده ساعت و کاهرس میکند نوبت او تا بیست و چهار ساعت و نوبت
در از تر می باشد و حرارت او در غایت حدت بنحو داد او زیاده میروند نوبت
در از تر می بسیار در سحر بود و خالی بنحو از کرب و کاهلی و پیچ ابر و صنف فم نموده و پی
در گردن و بر طرف شدن او بقر بسیار و در گوشه صنف کمتر بود و اعراض
بود و بول غلیظ در کینه و کاهرس سفید بسبب بخار و حرارت که متوجه سر بود علاج ملاحظه
نماید اگر جانب مغز غالب بود علامت او آنست که مدت نوبت او کمتر بود و بیشتر باشد و
در شدید و بسیار عرق و زردی بول و برانزد و شدت عطش و تلخ و خشکی زبان است

در کتب و تاریخ و کتب طب و کتب دیگر که در این باب
علامت او صد آیه مذکور شد بابت سنجینه علمی و نیز در یک در و نیز در کتب
و استقلال بلغم و استعمال نکنند و در داسهل مادام که نفخ خلط نهند و اگر آنکه
منتقل بود از موضع به موضع و تلق و اضطراب بود و نفخ را آن محل سهل
و اگر طبیعت نفخ بود و یا بس غمز فلوس در ترکیب بلغم نماید یا حفته نرم را
غلظت و سرخ بود و صد فایده دارد و اگر ترکیب بود بسیار و نفخ سریع آب کک
و بعد از چهار ساعت سکنجینه آب سرد و غذا در روزی که نفوس نه
بار مرغ باب غوره یا آب ترینند اگر قبض بود در روز نوبت ماش مشد
بسیار بادام و اگر نوبت از ده بار بگذرد و کوفت مرغ یا کوفت جوان در آب
اگر او خفه شمع کوفت و ماش مشد و اگر حرارت بسیار بود کک جو و نجوشم کوفت
بار مرغ و اگر آب حاد شده و بول بسیار رنگین باشد اندک بادمان جهت نفخ
سکنجینه که از غسل ساخته باشند و در وقت از ده آب کرم در زیر جامه بپزند
و پای را در گذارند و قدر را ابتدا نوبت و غیر نوبت حضورها اگر در آن تلخ بود
دارند باشد نفخ کلی دانه و سکون درین لایق فایده دارد و جام بعد از نفخ
درین از نفخ مرز دارد و شراب کفته اند که سفید و رقیق باشد نفخ دانه
که نه و نارسیده بود مرز دانه و چنان علامات نفخ ظاهر که سه و سه و سه و سه
بقیچ شک و در دم ترید سفید درم مجوده و انکی رب سکون شیم درم غارلقون
درم قند مخدرم همه را مخلوط نموده باب کرم می نمایند و در دیگر نیز درم درم
غارلقون شیدرم مجوده و انکی بشریت سکنجینه چمن سازند یا کلاب و سزاوار
که سبیل در روز نوبت مسلمانند مگر فی که در وقت لرزه فایده دارد و سبیل قوی
صهار دریم نکند و نیز در شریت سکنجینه درین پت و در سایر حیات که نه نفخ
دانه و درم و نیز فایده دارد صفت آن کل سکه صفت درم سبیل درم صهار
درم سبیل درم طبا سیر و درم کوفت آمخته قرص سازند شریت مسلمان بود

در این وقت که در این وقت و اگر ما در بالای چاک که موجب می شود باشد و
 آنست که مریض بیاد در سر استخوان پهلوان جانب راست ثقل درین وقت
 است مد که بسیار قوی نبوده و گرم بسیار نباشد مثل کم گرفتن و بادایان و در نیمه
 و کم جز در مقدار در درم بیشتر است که منضم اختصار نمایند و غذا در روز که نوبت
 بود شویای مرغ و پیله و پیله و اندکی از گوشت و از او سر و ز نوبت اختصار بر
 نوبت که کمتر و در مثل آب انار وین و قند یا آب عسل و قند و ترک غذا اگر قوی
 در روز نوبت و اگر صبر نتواند نمود شیره میوس کندم بقند و انوک روغن بادا
 میسازند و بعد از آن که حرارت و انحطاط نوبت غذا و شربت یخ و در اختصار
 از غذا غلیظ نمایند و تمام بقوییت معده فایده دارد **نوع** چهارم در تب حرقه
 در نصف است اول آنکه حادث شود از عفونت صفرا که داخل عروق بجهت
 بیشتر در عروق نواح سینه و دل متولد گردد و معده و جگر باشد دریم آنکه این تب
 و از این تب عفون در نواح سینه و دل متولد گردد از این تب مائی و صفرا و جگر و اندک
 از این تب انحراف در مجرای پیران را و اگر عارض شود شایع را بهلاکت می اندازد و بیشتر
 در جوان و صبیان را عارض گردد علامت او لزوم تب و حرارت او زیاده از
 تب غلب بود و خشونت زبان اسلم بود و صفرت زبان متوسط و سیاهی
 بود و عرق کم بود مگر در روز بخران و افزای عطش و سرفه اندک و حرارت در
 سینه و از ظاهر بود و لذت یافتن از هواء سرد و تشویه در بدن و اگر از
 عروق محض بود اعراض شد دردی مثل سهر و اختلاط عقل و علق و در سرفه
 و عروق چشمها و کرب و مشرق بر تلافی متوسط سبوت و حرارت بر نواح سینه
 یا بود و عرق میان تب محرقه و مطبقه آنست که شدت غلب در محرقه زیاد
 و در حرارت در ردی کمتر از مطبقه بود و تمدد در بدن نبض و ضیق نفس و رنج
 و حرارت حادث و خشک ظاهر باشد علی آنست که نظر کنند بر حرارت دما
 حرارت راجع بود بر ماده تکمیل حرارت لیسره حرقه و شربت نازک و امثال

اینها هم گالنه و تریوز و ضایعیم به شعله و نیلوفر و صندل و عرق بید مشک و
نماید بعد از آن منقوع در هندس از آن سبیل را که جهت ماده راجع بود
منقوع ماده اول در هند بعد از آن مسهل اختیار نمایند در آخر تک
نمایند در سزاوار است که مسهل قوی در ابتدای این پت نهند و اگر
بتلیسین سوسه آب صفت سوسه یا آب ترندی و الوی بخاری یا شربت کل که
باشند بتفقه و حقه نرم نمایند و آب ترندی و قهوه هر روز فایده دارد و اگر
غلظت و زنگین بود فصد نمایند و آب هندوانه و حبیب مبردات بالغل درین
دارد و اگر شکم و ریزش بود در سوسه و جگر صفت نباشد و حرارت ترندی
مخصوصا بعد از اینجواب سوسه میل نمایند تا حرارت غریبه را تسکین
دهند و عسل را در قهوه که نیم سقوط قوت بود هر چند میل نداشت باشد و صدف
و کلاب و اندک کافور سوسه ساخته بر سینه گذارند چند گزیند و هرگاه حرارت
بود و قریص کافور بکنجینه که از زیر سر ساخته سحر دهند و بعد از آن
آب کک جو یا آب انار میخوشد و در روز هر ساعت آب هندوانه یا باد
آب کدو و مالندک قند یا شربت ترش اندک اندک اختیار نمایند و سکنجینه
بشیره هم گالنه و ضایعین نفع داره و علیل را در وقت که را
مقش و کدو کک بود و علیل آب و مادام در هندس آب خوره و اشال آن
تا در سوسه متخیل بصفر السوسه نماید و بعضی را تا اندک روغن مادام در
تا آنچه از سودا در روی و خشونت با میزند چون بشویند زایل گردد و اگر در
استغول گذارند در بان روی زبان را پاک سازند و السبیل و اگر در آن
اندک از گوشت او بود در دیان گیرند فایده دارد و اگر گزیند در سوسه یا
و صفت بخوشند و سر بخاران دارند و پاناراد و گذارند و اگر شکم
بود و مانعی از سزاوار کام و سعال نباشد که آنی در سزاواری که مقصود بود

در این وقت که سرش خایه دانه و کبریت خمره که حادث از بلغم شود بود علاج
بکنجینه بزور نمایند و در آب کیک جو کوه نیم کوفته و آنرا که بادهان و اگر داده در
در اندوه بوجه علامت اگر کرب و غشیان بغیر قذف پس بخام بنزد کنجینه و آب گرم اگر
در غایت بود یا بجه فیه که صبر او را سست باشند و تدارک حرارت آب آنرا بنوش
در در انتها مریض را غذای لطیف دهند و در وقت انحطاط تب ناته و معالجه
در این زمان که آب او مایل بسرد در آئسته باشد در این وقت نیز در آب کیک
در این وقت که سرش خایه دانه و کبریت خمره که حادث از بلغم شود بود علاج
بکنجینه بزور نمایند و در آب کیک جو کوه نیم کوفته و آنرا که بادهان و اگر داده در
در اندوه بوجه علامت اگر کرب و غشیان بغیر قذف پس بخام بنزد کنجینه و آب گرم اگر
در غایت بود یا بجه فیه که صبر او را سست باشند و تدارک حرارت آب آنرا بنوش
در در انتها مریض را غذای لطیف دهند و در وقت انحطاط تب ناته و معالجه
در این زمان که آب او مایل بسرد در آئسته باشد در این وقت نیز در آب کیک

در این فصل و طلا از فصل و آب و عرق پیرسک اندک کاو سازند و در
دیگر پیرسک و کلاب پاشیده در خانه قرض اندازند و در اینجین نوعی و خواکه مثل آن
در نواحی او گذارند و غذا بر ساعت اندکی نان در آب انار این آنجین و مثل آن
ریوان در نزد یک نوبت میل نمایند دفع غش نمایند از جهت ترش و تقویت
فاز و زرد و غمگند و در صغیر و عمر مرد و مرغ چینه آب عذره پس از وقت
آب انار بخوش یا شربت سیب شربت خواکه فائده دال و اگر غش شدید بود که
آب سرد یا شراب رقیق میل نمایند و صفت آب شکر و آب کدو سرد است
و اجتناب از میوه اکرم و قند و سب و دفع کاو مافصل کاو و عمل آب سرد را
بعد از آنچه تناول نماید علیل اگر میوه افونس بود و حرارت داشت باشد بهنج
ساخته اختیار نمایند **نوع** هفتم در جی مواظبه این تب به نوبت بود
حضرت این از بلغم عفن که در خارج عروق باشد و زمان گرفتن او اندر سه ساعت
وقت گذشتن او و سس ساعت علامت او آنست که ابتدا از نوز و سر
و پست و بدن زود گرم نشود و نافض در س که از بلغم رجاچی و مافصل
تر است و ظاهر شود بروده او اندک اندک که دفع پس از آن مثل
میکرد و بعد از آن بتدریج کم می شود باز خود میکند از جهت غلظت خلط
با این سردی تشویه میباشند از علامات غش و سقوط شهوت و طو
شدن و حرارت او قوی نموه و بیت که از بلغم شور حادث گردد در
تشویه بود و سردی قوی نباشد و بیت که از بلغم شیرین نموه اندک
و نافض و بر نوبه و کرب و اندوه کثیر بود و میل به میوه سرد و آب سرد
باشد و از خواص این مرض است قلت عطش و غرق مکر وقت که از بلغم
متعفن بود عطش غالب و بسیار بود و استفراغ در روی و رنگ و
پایه کلیل حضرت و زردی و کاهر مثل رنگ ماهی بود و نفص ضعیف

و بول او در اول رقیق از صفت سده و برودت بعد از آن سینه
و در از او نرم رقیق بلغمی باشد و بی او یابدن و بلغم در و پاک نکرد در هر وقت
و این بول طبع غلط ماده و لزجت بعد از این تب عارض می شود اکثر صبیان و در
و کس که رطوبت بر بدن ایشان غالب بود و در طبع و در در را که
بسیار مایل مصلحا میزد و کمتر استخراغ کنند بگذران سر که رطوبت و برودت غالب
بعد از آن زمان قویست او اکثر در حالت بود بعد از آن بچیان روز رسد علاج در
از این طبعیت با اعتدال و قریب کجیمه دایر کرم که در ششم تریب جوشانیده باشند
و کثیف نمایند بول بسیار بخیف و استعمال ملطف و چیزی که قطع بلغم سازد و موافق است
از این شربت کجیمه و کلوندا روزی هفتم اختیار نمایند و بعد از آن مصلحی و از این
و از این و دیگر آب کرفس و بادیان و کجیمه علی بنوع کلی دایره و زوفا بعل
و در میل نمایند و اگر طبع با اعتدال بود شربت ملیم که در و کرم بسیار بود مثل کل
و در شغال و بادیان هم گفته و انکه شفا از هر یک سه شغال عذاب و سستان
و شربت حد هم گاه نیم گفته و در شغال و شغال با سه شغال قدر حلب
و در شربت چهار روز اختیار نمایند و اگر قوی تر بود این شربت معال مغز قلوب و پنج شغال
و از آن قدر و شغال ترید افاده سازند و اگر قوی صنف بود هفت این نمایند بعد
از هفت طبعی بآبی که در و کرم تریب و سبت و سیم سوسن جوشانیده باشند
و علی قائمه دایره و بعد از قریب کلوندا شربت کب و همدل و غذا تخم
از اسازند و اگر زمان طویل کشد و سیم صنف بود سوزنای مرغ یا تریب و از آن که
شربت این طبعی و کجیمه یا بریان غوده اختیار نمایند و اگر طبع بعض بود و در
و در شربت **صفت** آن تریده درم زنجبیل و مصلحی از هر یک درم قدر برابر
و در شربت معال یا کمتر از شغال اگر بیشتر سازند و در شربت شنبلیله صابون بخور
و در شربت معال سبت بزور را کجیمه علی مصلحا میزد و اگر بول المر و علی که در هفت

فایده دارد و اگر احتیاج بکنک باشد در ورم کفش بادیان این از زرد و کمر خنک
بسیار سکنجین بآب گرم حل نموده و بنزد قی و بنماید و غصه و اگر اسهال است از صبح
تجاوز نماید و در روی و اطراف تمام ظاهر کمره قرص دهد و شربت ماء الاصل
بزرگ را قیص افسستین بکنک بنزد و در کمره قرص کبد در بجه قرص بکنک
نزد و در و اگر ماده از خلط سرد غلظت کوه علامت او در کمره کتید و علت و بیاض
در زمان زمستان و سن مشایخ و بزرگسالان سرد و تر تران کیم قرار دانی روز
روز و روز و روز بنزد و تران اربعه شود و لپوس و اگر اسهال است بنزد و تران
شده احتمال کند و در کیم کیم بود اگر تب شد و قوی و باور است و کیم
و کیم و بنزد و مایل است علاج غصه و خالص نماید و در زیاد و نقصان
ملاحظه باید کرد و غذاء لطیف بخورد و نیم کوفته و ماش موش و کیم و کیم
اگر بالغ حاصل نوزاد بود و اگر غذای تر باشد کشت و بنزد و کیم و کیم و کیم
سزاوار است که در غذای کیم که قوی و بنزد و کیم و کیم و کیم و کیم
غذا بعد از قی و نوزاد و در کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم
از غذا که از کیم حاصل شود و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم
ببرف و کیم باشد و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم
بلغمی داریم و در کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم
از کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم
نم باشد و در وقت مفارقت کلی و این است اندکی برق دارد و در وقت
بوم و بنزد و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم
تحقیق مایه و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم
مکتب از کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم
جلال و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم و کیم

از علامت خون بود فصد غایبند اگر علامت این پنج ظاهر بود متواضع باشد که سفت و
بارد و مزاج را جماع الاصول و معتدل بصلاح آورند و قوی و در برین جنبه
در سوسول از یک پندرم بثلث سازند شربت دوم با سکنجبین ساده یا بزرگ
استیاری نماید اگر در سینه خشونت بود بخلاف بخت و سبستان و بر سیاوشان ظاهر
دانه **نوع پنجم** در پیشانی خلیفه صورت این صورتی که بلغم خام بسیار که بدل رخت
صورت از دغش عارض میگردد علامت ادا است که دور صاحب او مثل دور شب بلغم یا
پندرم و لاغری بدن درنگ صاحب او و صافی در اکثر اوقات و لب او مثل لب
که شاه توت کوزه باشد و چشم او در وقت بهمان کبود رنگ بسته رفته و وزیر
سرخه که شراکیمف کو نیز نفع بود اگر تی آید ترش و ظاهر عارض میگردد این در بعض
اوقات از قوی غلیظ مخلوط به بلغم و مال و سوزش در احوال بود و او را مثل بلغم یا سوزش
در صورت دانه لیب انکه اگر سهل دهنده می شود و اگر غدا مسلمان نیز مایه پند
پند در دانه نیز نفوذ ساقط گشته موجب صنف بود و اگر درم در احوال ظاهر
شکل رنگ کرد و در صواب آنست که ابتدا بختن لیس نماید و متدرج بختن قوی کنند
صواب اگر طبیعت قرض بود اول باب پندرو و بوره و غسل صفت سازند بود از آن
دانه اضافی بختن علامت دانه بدن بر طرفه که از ابتدا از ساقها نماید از
زنان تا بصل قدم بالند بود از آن را نه از بالا نیز پس از آن دستار بختن
که در صلب بود از آن پخت و سینه را در جمع باز نماید تا نماید و بعد از آن بدن
که اگر قبض نبود و سرد نباشد مثل روغن زیت و کج و خیز و کل قط در بدن
و شربت سکنجبین علی ماد درم یک کرش و تخمین اب عمل مالک درم زعفران
سینه بود و اصل مانان که در جلاب آنختن یا مندر فغش میکند و اگر صنف ظاهر
فغان بثلث ما شرب کفنه اند مزوج نموده اگر درم آنختن بود و در کما
دوه آید نفع کمی دارد **نوع ششم** در پیشانی که اندرون سرد باشد و بزرگ

کرم مایه کرم و این پیه سه قسم است اول پیه که اندرون کرم بود و دوم
 کرم مایه کرم سرد در این حقیقت که شربت پودر قوی بود و می باشد سوا
 زبان و شربت عطش و عظم نفس و اندوده و ظاهر بدن بسیار سرد این علامت
 و اگر نباشد پیه بدین مرتبه و حرارت در باطن قوی بود علامت آنکه پیه صفراوی
 نزوم او بر طرفه غیب و علامت آنکه از بلغم پیه عارض شده نایب بول خام
 بلغمی و متعاقب قسم دوم پیه که اندرون سرد بود و سردی کرم صورت آن
 بلغم زجاجی که در باطن عارض شده و غنوت پیر شده از بخاری کرم در نظر
 و درین وقت احساس میکند بر در اندرون جهت آنکه این خلط غایت
 بود بر این عضو و ساکن بود حال بردت او معلوم میکند علامت او آنست
 بدن کرم بود و باطن سرد و بعضی سریع شود و نفس عظیم و تشنگی نباشد و غیبه باشد
 حال مکرر در آخر لرض که قوت ساقط شده قسم سوم پیه که حرارت و سردی
 ظاهر و باطن اعا باشد و صورت این پیه از بلغم عفن که از ظاهر و باطن کرم
 از نفس بلغمی متفاوت و بول خام و شداد و هر روز قوی تر شود و گاهی از صفرا
 ماده سفید لبنی در ربع کرد و در آن زمان خارج میشود از پیه بلغمی و در
 او از صهار ساعت بلغمی صلیجی صلیجی صلیجی صلیجی صلیجی صلیجی صلیجی صلیجی
 ساعت شربت سکنجین و شربت ماء الاصول و شربت سردی و حب صبر دارنده
 زرد صهار در دم مصطکی سرد در دم کل سرخ و این سون در غوزان و کثیرا مقل
 در دم شربت و در دم و لب غائر یا باج فائده دانه **صفت** سهیل که نالی است
 ترید در دم صبر نیم در دم غار تون در دم شربت سکنجین در دم صلیجی نیم در دم کرم
 که مود و راقوی دارند بکافند که در دم مصطکی و این سون باشد و پیه که از صفرا
 صلیجی نیم در دم و صفرا نمایند **دیکر از صفت حیات** بلغمی پیه نهاری و بلغمی بود
 پیه آنست که لوبت او عارض میشود در روز فتور در لب و پیه لیا

در دم صهار ساعت
 در دم شربت

انکه در هر روز از این دانه های طول و پهن و صاف و صیقل یافته و در وقت
که نامش در دست و تحلیل یافته بخار است و این دلیل بود بر کثرت ماده و بسیار
که بود و بدین از صفت بی نوالی و سقوط قوت و گرمی و رطوبت و زو غیره و نسبت
لیب و ابی در هوای سرد و آب موجب رقیق گشته اند علاج آب بلیغ نمایند و
گاهی حادث می شود پنهانی و لعلی از بلیغ زجابه که تراکنده شده در بدن
از در غشوت کمتر بود علاج لطف سر و من از آنکه از بلیغ متولد کرده و تحلیل نهم و
در وقت نافض و اختراع بلیغ و ادراک هم ضیاع و شربت بزوری و عرق در
ناله دانه و اگر در پخته شود و در حلیت برنج و کوب از زیت ربع و جدا
بسر در اسود دارد خاصه که مدت دراز شده باشد و مفت زهر شلا و
از باز دارد اختلاط آل هلیت و فضل و در صافی و در ابلیل و برک سندان از
بسر بر کبیر و با سه وزن آن عمل آنخته نمایند شربت سفالی تا در درم و
صفت مفت زهرنا شراب کرم یا با **عسل** اختار نمایند پیش از زرد و
طعم پیوند در حمامه اول نگاه دارند خواب رود و در حلیت نفوذ
در غشوت بماند و بر بخار آب کرم دارند و خوف را پوسیده دارند تا عرق
در تیرات اسد که زره و پت کسین باید **نوع** یازدهم از رقیق ربع در این
حادث می شود از سودا و عن خالص عرق و نوبت او در اکثر اوقات است
و ساعت بود و مدت گذاشتن او صیقل و شست ساعت و درازی مدت او اگر
از آب کبیر و ارفع نشود و مخلوط نشود و رهن از صغریای نام لب اسد که در
اختلاط باید و وقت که علاج چنانچه باید شما یاد داده سال میکشد و مستعمل شود
و کلمات مرکب در تابان بجهت آنکه ماده رقیق تحلیل براید چون در استغراق
در غشوت و بواسطه غشوت منتقل می گردد بر سه علامت و علامت که سردی
طایر شود پس از آن زاده کرده و در محل استنما که بود سردی و صاف در بلیغ

باید از لرزه شدید ناخاست که در تمام بدن یکدیگر بخورم و در در آن زمان و در آن وقت
ابتداء حرکت اندک و التهاب کمر که در از حرکت بلغم سینه و قورچه و سینه
مزمین مامراض سودا و در نفخ مایل ابله است و بول در ابتدا سینه و بعد از ابتدا
و در آخر سیاه رنگ و آنچه دلالت دارد بر این حال عادت بلد و سن و نیز بر مایل
و اکثر مراض میگویند که مزاج او سرد و خشک بود و در سن که مایل و در فصل
بوی سرد خشک و اکثر از این دل غذا که از سودا متولد شود مثل کرب و کوه
آسیب و آرم و نیز و غیره و بسیار است که در تابستان بیخوب بود و بهر زمان
سودا بخورم که در ریه پنجم صنف اول که حادث میگردد از غنوت سودا
علامت او آنست مذکور شده صنف دوم که از احتراق خون بود علامت او غلبه
و شیرینی زبان و در سرخ بول و کمرانی در بدن صنف سیم که از احتراق
صغیرا حادث گردد علامت او قهقهه و تب و بسیاری عطش و تلخ زبان و کثرت
عرق و میل بامتیاز ترش و نفخ و بیعت و متواتر و ابتدا بقوه سردی
دی باشد یا التهاب مریض و در اکثر حدوث این است در عقب مریض است
صنف چهارم که از احتراق بلغم بود علامت او سفیدی بول و غلبه سردی
بسیار و کثرت و بول سیاه که سفیدی ریزد و قلت عطش و کثرت خواب
و بسیار آرتب زبان صنف پنجم حادث گردد از سودای محرق علامت او کثرت
افکار سردی و خواب پریشان و سوساس و سرخ بول و زیاد و سودا
لاغوی بدن و کمودت لون و کثرت شدت علاج سترک میان تمام اعضا
بود مگر وقت که خون سرخ بود صاف که آن زمان گرفتن او را در دست
نکینند و اختراع ماده که تب از حادث شده بشریت و جلاب و خفته
از غذا و شیر آب گرم سرد در روز نوبت و تکلیف روزه در روز
و در هر روز نوبت شور با کوشش خفیف و اندک از کوشش تا سه روز در

غذوه سازند و در روز رالت اگر قوت ضعیف بود و شست که با عسل
لغنیج فایده دارد و دیگر آب ریح را که از سودا و بلغمی حادث گردد و در روز
ده درم طلحی و عسل باب کرفش یا آب بادیان و کهنه بزوری و عسل باب
و طبع را باب کباب یا خردم مغز قلم کوفته و ده درم قند یا آب کس
پسند که بلغمی و مویز یا کله قند زم سازند و در پنج از ترید و بلغمی و زنجبیل
افزاده نمایند در آخر غار خون آینه نموده ادویه را قوی سازند و در
روز نوبت قی نمایند هم تر و دست و شکم و عمل در ابتدا نافض و بعد از
کله قند و در غذا خنجر و اسفناج جهت تلبس شورای مرغ و کبک و اگر
و اگر طبیعت نرم بود در حیز اش بودینه یا کهنه و کهنه کوفته و در
بروغن جوز و در اشتها مرض غذا و لطیف بتدریج و طبیعت در مرض
کذارند و چمن لغنیج بکمال رسد و طویخ افشمنون باب افشمنون در روز
روز دوم نوبت سهل اختیار نمایند و بعد از سهال قرص زک از
قوه جگر و قرص غافق از برای تقویت سپرز و اگر سرما قوی بود
وقت ابتداء نوبت در زیر دامن مرض آب گرم که در دست و پا
خیزد و کل سه و شایده باشند گذارند و غذا بخورند کوفته و با
هر اگر بود شایده و اگر ضعیف بود در روز رالت مرغ و شهود در صحنه
مرض بدیر کشند و اگر لغنیج ظاهر بود معجون حلیمت که در قنداب
و حلیمت و مرا از هر یک برابر است وزن عسل بسیار شربت شمع شلال
بعد در هر سه روز یکبار ملغانیند و جالینوس گفته که خلق بسیار بدیم که
از ریح خلاص شده و بعد از آن افشمنون و ترانقوزده اندر شمشیر ابوع
فرموده اند که حلیمت و قلفل نافغان و شراب ایض ریح که نوز
نباشد عسل در ابتدا لعل بادیه باب کباب و فایده لغنیج بکله قند
لغنیج طبیعت معطوره پخته زرد قویاده و بعد از لغنیج ضد با مریض

در روز و شب متغایر باد و یقوی مثل افق و بفرانج و غار یقون و اسطوخودوس
در این وقت و لهور نمایند و حقیقتش قوت نمائند و دارد و سزاوار است که در
عقب یکدیگر اسپال نمایند چرا که خلط سوداوی بیک سبیل و در سبیل
نمیگردد پس دفعه او بمبرداث تواند بود و بعد از آن کینه قشویه و از
در روز و در وقت منالک است که اتمام نمایند و درین شب به توتیت بکند و
در ابتدا سکنجبین و در وسط علت قرص زک و غانت و اگر قوت
نماید و بنمود زرده تخم مرغ نیم بخت و ماهی رضائی و اگر اولت بسیار
است کنز شمه بپزند و گوشت مرغ و گوشت کوسه و جوان در نهاله که در روز
در سیر کرم بود و دو از دم در رنج و ایم حدود این شب از سودا و غن که در
داخل صورت بود علامت او از دم تب و اشتداد رنج و هوس و اعراض در روز و
در ابتدا در صارت و اندوه و عدم نافع علاج فصد با سلیق و نفع بکند و
وساده و تلین طبیعت بمطبخ افیمون و حب افیمون دهند با عدال در گرمی و سردی و خنثی
با کافور و آب بادمان و شربت سکنجبین و زردی و متدل و اگر حرارت و اندوه شدید
بود و تسکین غالب نکند بود و جلاب و آب ترندی و الوی بخاری و آب انار خوش غذا
آنها نمک کوشیده و اگر خلط الفنج یافته سبیل قوی و صفت در ابتدا و لین و در آخر قوی
علاج و اسیر نمایند و مبالغه در تسخیر ننمایند و نیز بهر حیل در تب رنج و وقت که باور است
در تابستان بود سزاوار است که ادویه گرم ندهند و اقصر بر آب صبر که در
فصل اول آورده باشند مانند و سبیل از سبیل زرد و سیاه و افیمون و غار یقون و اشال
افشار را که در سبیل و طبیب بدن از جام که آب شیرین داشته باشند و غذا فکند که در
اسفناژ در آخر رنج و در روز توتیت بسکنجبین و آب کرم و بعد از قی توتیت بعد
بکند و شربت خوره و شربت میب و متدل سبزه در قشوائت و سبیل
حدوث ماده این چهار جنس ماده پت رنج باشد اما اگر او غیاث بود و متدل

او کثیر و اکثر از سوداء بلغمی حاصل شود و علاج تب بلغمی غلیظ و کثیف با کرم
باید بود و سهیل دهن و شربت ککجه از اجزای بسیار بگویند و نیم صنفه و
کلفتند فائده دارد و غذا نخوریم کوفته و گوشت مرغ یا گوشت کوسند و آن
و شش از روز نوبت بدو روز نخور آب و این حبس از روز تیر درم غار
شش بمقال مجروده دانگی لاورد سم درم کشره نیم درم نرم کوفته اختیار نمایند
صباح و بعد از آن آب کرم ماصلاب از ملبونخ افیمون مل نمایند و اتمام
سود نمایند چهار درم در شها مختلفه بیاید و نصف که سهوا که ادوا
معلوم نباشد در درم آنمخته بوجو آنرا مرکب گویند و گاه باشد که در پی از
یکدیگر آید هنوز بکعبه طرف نباشد و نوبت دیگر آید و لطیف باشد که آن
نیک ملاحظه نمایند تا به حقیقت هر یک واقف گردد و اگر تب بسبب درم
اعضا شده علاج ورم باشد که و اگر از جهت تبی تریسته علل در روز در
واقع کنند علاج تدبیر و اگر کفایت بود سهیل در روز که نوبت
سکینه و کلفتند و منع از غذا در روز نوبت و اگر تب از جهت احتراق
بود علاج کفرع نمایند گاهی و بعضی اوقات کس دهن و غذا و شربت
اختیار نمایند تا خلط محرق نکرده و چون زمان مرض طویل شود سهیل سودا
تب ربع نمایند و قرص غافث یا افستین که بیمار به سیر و دیگر و شها که
سود و در آن پانزده صفت آن عصاره غافث و صبر از هر یک یک درم
به لیل به درم زعفران و صطکی و رب سوس از هر یک دو درم با آب
بازند و قرصها کنند شربت یک درم و ششیم یک کینه اختار کنند و یک درم
یک کینه اختیار نمایند و در شها مرکب کس و سدس و غیر آن را دل آن
که کفرع کمتر کنند تا خلط کم شود و حرارت ماندنهای اصلی نیاید و در
نکند و تا قوی گردد جای بوجو از درازی مدت بیمار نباشد اندکند و اگر حرارت

بود قریب کافور و عذاب بجم آبی و اسفند و ریح خجاس فائده دارد ^{باینزدهم}
 روغن و ماسح و باید شدن هوا لب و در اینجا آن در طرز ریه عاید
 و در دروغ نیست پدید حال هوا بسبب آنکه در میان درختان و معاینه در عاید
 و در خانه های متعفن شود علامت و حدوث و بسیار است تا که در بنال کشیده شود
 در کانون اول و در کانون آخر باد صوب بسیار آید و هوا غدا کشیده شود و در کانون
 کاران شده و نباشد و بسیار حشرات و مصلح در زمین و قلمت باران و کدورت
 و در روزی غبار و در ام ابر و روز تا کرم و در آنها خنک و هوا و روز تیره و کدورت
 و در حیوانات که در زیر زمین پنهان باشند بظاهر زمین آیند و در فتنه بقیه آسمان
 آتش را نش از آنکه عاده نیست اوکت غایب شود و اگر فادها در آخر تابستان
 و در آن شود علامت پ و آنست که ظاهر بدن بسیار کرم نباشد و در باطن انزده
 و در سوزش عظیم و حرارتی قوی باشد و نفس متواتر و بلند و ضیق نفس و بوی بد از دهان
 و شدت عطش و اندوه و خشکی دهان و غشیان و سقوط شهوت و در در سحر و
 فطم حال و سرفه و سقوط قوت دفعه و اختلاط عقل و در در زیر شریف و
 بخیالی و سستی بدن و صفربض و اشتداد تب در شب زیاده بود در روز بول
 و در آنک و دراری و فی صفراوی و سوداوی و عرق بویاک و شیر یا در لب و باقی آنها
 یا لب یا اشتداد اگر علیل را شور باشد قوت ساقط کرده و چیزی میل کند
 و متواتر کرده دلیل موت بود علاج فصد نمایند اگر خون غالب بود و اگر
 غلاط بسیار بود اسهال آن خلط بدوا و مناسب و شربت های خنک مثل نارنج
 و آب انار و غوره با قریص کافور و آب گاسنه و عنب الثعلب یا گشنیز
 و قوی سازد و او را را بول شود و آب سرد بسیار بیکبار میل نمایند
 و از آن اندک اندک هر زمان و مبالغه در تقویت دل بلخی و بویهای خوش و

استنشاق کلاب لخته فایده دارد و طلاست از صندل و کافور اگر کتب کلاب
موضعه علیل با عتال و در حوالی ادویه صندل و برکت سپید کند و در خانه و غیره کلاب
بپایند و بخور از صندل و کافور و پوست انار و موره و اشغال اینها سازند و هرگاه عتال
سرد است و سردی اطراف و خواب و اختلاط عقل و سینه و تنه پندارد که
بجایه متابیت با حرارت میل بجای نماید و غذا عدس و اگر اندک بوجو شاید بپزد
و جود و شیر و بادام یا زرد سمان اگر طبیعت بوجو و اگر قرض بوجو آب تمرین
آلومین سازند و اگر قوت ضعیف بوجو گوشت مرغ مرغ سمان آب غوره یا کوسه
زبان کرده بازده تخم مرغ و شراب ابرین منقح بوق کامیج بپزد و کلاب
کا و زبان مصلی آنچه طبیب متکلب دارند در بند و وقت که قوت علیل کم نشود
بطعام نباشد و عباله بدو چیزی باید داد تا بسبب اکل بسیار ضلایه مایه حرار
و با شیر نکند و از غذای غلیظ و کثیر الطور و کرم و ماهی و شیر و بیشینه منع
نمود و واجبست که در حمام در شانید اما اگر هیچ بوجو متکلب آنکست که
که در و با بوجو در شانید و احتراز بوجو نماید و ماهی و ماهی بوجوهای خوش
سازد و منع عونت نماید بوجو و عنب و مشک و کند و کلاب و سبب و آب
کلاب و سرکه و حلیت حل نموده در خانه بپایند و در طبوبات و زیاد تر
سپیل و فصد از بدن دفع نماید و تقلیل غذا و تدریجاً مل تخفیف از
و احتراز از ریاضت و حمام و شراب و شکی ضرر دارد و آب سرد و تر
ساخته و اگر از خون اندک مرکتی یا بد فصد نمایند در حال و منزل را سود دارد
و از گوشت غلیظ از طیور و صهار پایی اجتناب نمایند و اعتصار بر گوشت مرغ و
و تنه و کبک و ترشها نمایند و آنچه از مایه خلاصی میدهند بر تان کبیر شود و
و تریاق از بجه پیش از زبان او برداشت نمایند و خوردن کل از این برکت
دارد و یکی از قریح حکایت کرده که این صندل و صندل و صندل از هر یک

زمانه و بزرگو مقدار زنده بجا بیاورد بزرگوار است
 وقت ملاصق یافتیم و بعضی از اهل کتب گفته اند که اگر صبر و زعفران و راجزاء برابر بر روز
 در کتب کلام مراد است نموده ایم فائده کلی دال بر اگر مواد در آخر تابستان بسیار گرم شود
 در غایت خشکی و غبار و باران و سردی در سر تر بود که او را آنست که غذاء
 مثل لک و خفوفه و اصحاب مزاج خشک اختیار نمایند و از توبه و زور و
 خشکی حذر نمایند و ملاحظه نمایند تا باران نازل گردد و هوا سرد شود
 و شانه دهم در پنبه جدی که ابله و لغزگان میگویند بشود صفرا که بر ظاهر بدن و
 بعضی بیدر شود بایست لازم و سبب این می غلیان فخر جو بر سبیل غش
 و از خون شیره و انکو آنکه کفک بود لبر آید و آنکه ثقل باشد میسند و آنکه صفرا
 در بدن باشد در میان بماند و خون در بدن مردم بپنج بخش شود و از طلا طبع از خون
 غش و لکه کرده و بخار باد که از خون در سبیل پس ولادت با خون آنچیز
 شود و سبب مفصول صفرا و بهار و ربیع خون در بدن غلیان و مثل هوا غش
 نشستن در منازل که ای لغزگان بر آورده ما هوا که بخار است مجبور
 بر رسد و از طلا و غذا گرم تر غلیظ مثل بسیار خوردن گوشت و خما
 و از اینها بدترین اصناف آنست که سیاه و کج و مغش صفرا صلب و سبز در
 بدن تیرگی تمام بدن را گرفته در میان او مثل نقطه سیاه رنگ بود و آنکه
 بیرون آید و بعد از و در بدی زردی بود که مفصل بعضی دیگر بهترین
 طایفه ابله که لغزگان میگویند آنست که شور از صفرا و اندک سرخ
 شده باشد و مقدار عدس کلان شود و کرد و زرد و زرد و سرخ و سرخ
 جدا شود و سفید از که اندک بود با سانی و یک کرب و اندک سیاه
 علامت نیک آنست که بپ در روز سیم کشیز یا بد علامت جدی
 مطبوعه و امتلاء عروق و در دانت و دندان و خاریدن سنه و سنه روی

و چشم و کرانی در بدن و اضطراب و سستی و ضیق نفس و بیخوابی و خستگی
و شیبیدن دندان و غلظت آب آن و تر شدن در خواب و کرانی و کرب و درد
جلق و لرزیدن پاها علاج فصد نمایند در وقت ظهور آفتاب روز دوازدهم
سال گذشته باشد و مانعی نباشد که حامله یا ضعیف بود و اگر صبی بود و از یکسال
نه بود و تخم صبی تازه بود و جحامت نمایند و فصد و جحامت ریش از روز نهم
و اگر بر روز غمخیزه یا آنکه کرده فصد نکنند و شربت بر بنوعی در این عذاب
سبب آن چهل عدد کل نیلوفر قالی یا تخم خیز که بدل نیلوفر است و شقایق
درم فصد است مثقال اگر تا پستان بود آب سرد و اگر زمستان بود آب گرم و فصد
اختیار نمایند و بعد از فصد آنچه غلیان خون را تسکین دهد مثل عدس و کشک بود
سیم و چهارم باشد و اگر لا اکر او عدس میل نمایند و در وقت جحامت سبب آن از
عدد اندازند و چهارم بادام و شیر کهنه قش سازند و بعد از آن که در وقت
شریت سکجین زبانی و اگر قبض بود آب تمیزی و آلودی بخاری بعد از در
و این در هم قش سازند و در ابتدا آب تمیزی و کلاب و شیر خشک دهند تا مادام
و اگر گفتن بدن اتفاق واقع نشود مبالغه در شربت نمایند و از فزکان ظاهر کرد
و در شربت چهارم پیوسته و هوای خانه با فواید آن آرد و آب گرم اعیان از فزکان
آب بادمان تر و آب کرفش یا عنب الثعلب قند اختیار نمایند و در روز
و اندکی زعفران و آب انجیر و عسل و در روز نهم از فزکان ظاهر کرد
و بروز میکنند و آنچه نفع کلی دارد لک مغول چهار درم عدس شربت درم
سه درم بیک کاسه آب کلان بخوشانند و از آن آب صاف نموده دهند و اگر
و در درم بادمان اصفه سازند بریزند که و غیره شاید و آب گرم در زیر مریض گذارند
بروز را نفع دارد و احتمال این ترا بر وقت نمایند که ماده غلیظ در زیر مریض
و نبض نفس متغیر نباشد و عیش و طهیرت بسیار و زبان سیاه نبود و آب سرد

در روز نهم گان و حصه بروز میکنند و عرق را از حضور گان در وقت اندوه و
بها و اسهال سازند بهشتیاق و بینه مریض را کشوده و از صندل و
دانه کافور و سرکه دو سته قطره حلیم سازند و بر بینه مریض صغری که سرد
و طبع سرد اند در آخر اگر شکم نرم نشود شربت حب الاس و لیمو و صغری و
فائده دارد و قرص طباشیر اسفوف لیمو و فندک اگر نه فلفل سیاه یا یا
در شربت سازد و اگر آنست که حفظ بعضی اعضا نمایند از جدی چشم مال آب
نارنج و صندل در روز اول اگر حکا کند منفع نفع گان از چشم نمایند و شاف
در چشم ظاهر شده بشیر عورت سوده فائده دارد و حفظ بینه الجلاب و اندک
در حفظ صحت بانه انار را با دانه بخایند و اگر سحاق و کل سرخ و عدس و شربت کلا
و غرضه و شیرین و عرقه بایب انار و رب شاه لوت فائده دارد و آب
و غرضه و شیرین و عرقه که آنست نفس است و صغری و اسل و شور و
نوشه و عرقه و صغری و لوب اسفوف و لوب کم ای و فندک و روغن بادام
در کوفته در دمان گیرند و اگر نفع گان و ایوی لوب فائده دارد و مغز بادام
و غرضه و شیرین و دوز و فندک یا بنان سه جز و و گیزه یک جز و و لوب و انار آبی یا لوب
و بنان و اگر طب نرم بود و خون اند و سح قوی بود شربت ایوی و شربت
الاس و صغری و کل از مین دهند و لوب اما آنست که قرص طباشیر و شربت
الاس و رب آبر و وقت که دهند نفع دارد و در نوبه فاصل آنست که صندل
و مالیش و کل از مین و کلسه الجلاب و اندک سرکه آمیخته در مغز بادام اند و اگر بر
نارنجی بزرگ بر آند و در لبشک فندک یا بنان بیرون آید و بینه شش نماید
که بود بوزن طلا یا سوزن مس لبشک فندک و آب انار به بینه بکینند و در
کلسه و صندل و اس لبوزن در در زمستان برک سوسن و چوب کز و اگر دیر

یا انار و عرقه الجلاب و شربت کلا
بروز صغری و کافور الجلاب آب شربت

شک میگوید شک است که در او شک روغان بود اگر کلاب و کل عبد
کز شک بگویند و آب انرا بر و بام کنند باید و در نمودن خوب کز شک
دارد و آتش از خوب زرد و خوب کز نمودن اولی بود و اگر موی شک
کلیه صبر کند و انزوت و قون میا و شان نرم کوفته بر آن موضع بام
نفرگان بزرگ و بسیار آب باشد بر یک کل خشک به آله برنج و آله
و اگر بر یک کس آله باند منقوت آن در روز و در آید کل سر سخی و بر
و سفید و مرد از شک و عدس نرم کوفته بر جراحت بپزند نفع تمام در
انزوت و کان باقی ماند پیچ شک و آله باقی و مغز تخم خرنوب و برنج و
بادام و آله بوزهر یک مقدار نرم کوفته سفید هم مرغ طلا سازند و
نپ زائل کیه تمام و شور بر طرف میگوشتورهای مرغ دهند و پیش از
گوشت نهند نفع دهند در پشه شبیه علم سرخ رنگ ویرا کنند
مثل دانه جاورس او را در او ن بود بزرگ کزیدن کباب بود و دریم
بجای آن نگران که او از جلد بلند بود و دریم گیرد و ماده نگران فون که تیار
و کرم کسده و ماده حصه فون صفرائی که میل بخنکی دارد و شراب او که
پوست بر داشته نشود لیکن حصه کشنده بر است جهت آنکه از لون تیار
و در روز جمعه بیماری و مانند معنی هرگاه در ولایت افتد خلق تیار
کفرار کردند علامت او پیچ و در خنکی دندان و تشنگی و اضطراب و
پاشت و زانو و سرگامی حادث میکرد در میان حصه جوری هر صبح
که رنگ او سفید ماز در رنگ سرخ و متورق و کم و دور از یکدیگر و سایر
شک که نفع آفریده و شور بحال خود و میل نوزاد و شیرین است دمل
مرض بود و بدترین امان حصه نگران است که رنگ و سیاه صلب

ظواهر ششوی تا خون صاف نشود و نیز در هرگاه سبب ضعف سینه یا بطن
موجب خطر است اندکی کافور یا آب کنیز یا آب برگ بید صحن حوده و
چکنند یا زور را نیم سوخته فیل از پیچ بر که تر ساخته اندک از زور
در سینه گذارند و اگر قتل در سیاهی آسخت در سینه نهند فخر را می بندد
افسون بگللاب حل کرده در شانی مالند و در آن نشانده بستر آسخت
را امید است که به بندد و کج بستر که حل نموده و آب برگ بید و آنگاه
بستر در شانی مالند و اگر قوت بوجو مفصل یا یک نمائند و اندک فون
تا خون بجانب دیگر میل کند و جانت مایه داره و بستر یا بهار و سینه و
ماه از خون رفتن سینه لغو داره و آب پنجه و برف در دهان گیرند و در سینه
اگر آواز گرفت باشد لب شام آب پنجه و لب اسفول اگر هم نمایند شاید چون
مهاقت نمایند اگر شور بای مرغ و اندک از کوشش او میل نمایند و از آن
و چنان اثر شمع قوت ظاهر کرده ملاحظه نمایند که نکس واقع نشود و معنی نکس
بیماری بوجو و نکس از اصل بیماری بدتر بوجو جهت آنکه قوت ندارد که بوجو
بکشد بدین سبب لطیف در علاج آن شتاب نگیرد تا حال قوت بیمار بوجو
و علامت نکس حالها باشد که نشان دهد اگر احتیاط نکند مرض باز آید و آن
حالت است اول ضعف قوت دوم میل لطعام نابودن سیم کشیدن در وقت
چهارم طمان ناگواریدن در معده و تباه کشیدن در سینه و نه هلو باد که فخر
نکس و سیرا ماس گرفتند و تهج در روی و پشت چشم پدید آمدن نشانه
خوش نامختن بوجو نکس با فراطه است که تن قبول غذا نکند و بروی پدید
آنگاه بخراجه و مانند آن کرده باشند باز هم باندر و ن کردیده دهم
وقت نوبتها و بیماری گذشته قوی تر کرده یا دهم بنفش بود و سر و متواتر باشد
بول از حال خود تغییر کرده باشد و بسیار بسیار بوجو که نکس کند چنانچه تها و
سر و شیم سر در دهر و سیر و کرده و نزله و ضعیف نفس و در دهم اما

و اما در این که هلاک کننده باشد در شش و اوقات
 و این که بسیار بود و اکثر دفعه او از صف و بلغم بود و ترکیب او بر سه قریب
 از غلبه دایره و بلغمی دائم مرکب از غلبه دایره و بلغمی دائم یا مرکب از غلبه
 از بلغمی دائم و این تب متوسط بود میان مزاج و حاد و میکشد مدت
 از ماه و ستر و نمیکند از علل را که را اکت نماید و مخرج میشود و علت
 است که مرکب از علامت صف و بلغمی بود و حاصل علامات آن بودی
 در غایت گرمی بود و مدت از کوتاه بود و روزی حرارت ساکن باشد و مدت
 از شش و مرکب واقع شود و گاهی بعضی از اعضا گرم کرده و شش براتی ماند
 سرد باشد و وقت که معلوم نماید تب مطبقه که در فاقض باشد و عرق نبود
 که ماقض بسیار که تب عرق آید و لالت میکند بر ترکیب همچنین هرگاه که
 از قوی باشد و مدت سرما سخت دراز کرده و دانه ها و دستها و دانه ها
 بود و از تبض معلوم نماید اگر عظیم و متواتر بود علامت او بود که صف و بلغم
 بود و از تبض معلوم نماید و از قوی اگر عظیم بلغم بسیار علامت او بود که صف و بلغم
 بود و علامت غلبه صف و آنست که تب است او کوتاه بود و اطراف زرد گرم کرد
 بسیار و قیخ و عرق مایل بلرزه و بول رنگین بود و اگر ترکیب از بلغمی دائم و غلبه
 از غلبه دایره و تب و صفت او در روز دیگر و حدوث لرزه و حرارت اشتا
 بسیار و اطراف و اگر ترکیب از بلغمی دایره و تب دایره بود لرزه او شدید بود و اندک
 بود و لرزه اندک باشد و اگر ترکیب از غلبه دایره و مواظبت نماید لرزه
 در روز باشد روزی قوی و روز ضعیف و شش و بر شدید در اطراف
 تب دایره و مواظبت دایره باشد لرزه و شش و نبض باشد علاج آنست
 که مواظبت قوی تر است به علاج آن مشغول شود اگر تب قوی بود علاج آن
 بر سردی باشد از شر به مناسب آن دهند و سزاوار آنست که اتمام
 عمل اختیار نماید و قی فرمایند و شربت بنور که ادرار او و عرق کند و آبی

که در وقت که سینه و حیز و باطنش بوشانند و سر بخاران دارند تا یک کمر
خامه گیرند تا عرق آید و سبیل قوی در ایشانند و پیش از افنج کفیم بود که منتقل شود
و در استراحت سبیل کفیف از آب تمیزی و آلودگی بخاری بنویسند و مفرطوس و کل
آب انارین و شیرین است حل ساخته در آب بادیان تر و بعد از افنج سبیل قوی
و قدر در روز نوبت ماست مختصر و تخم کوفته و اسفناخ بآب انار و اگر مدت
طول کمره ای تمام نمایند که قوت قوی کمره بنزد و اشترب الحیف در روزی که نوبت
و بعد از این در هم شورایی مرغ و گوشت او دهند و دمان و سقمون و کبک و آب
قوی سازند و از او در معده افستند که فایده کلی دارد اگر کوفته شربت بزرگ
اختیار نمایند شاید و بعد از یختم و ظهور افنج سبیل که هر دو خلط دفع نماید سرین
نیتر در نیم تخم حفظ کنیم درم محمود ربع درم این یک سرین بود و از ترکیبات که در
قرص افستند و قرص غافق و قرص ورد و است حصوفه اگر زمان مرض دراز
و تیج در روی شده صفت قرص افستند که سردی محو و جگر و سده آنها را در
عسل البول را فایده دارد افستند و در تخم کرفش و این سون و اسرار در دمنه
از هر یک برابر نیم کوفته بآب قرص سازند هر یک مقدار درم عقالی و یکی را الوان
مسلما این در آنکه بطول زمان قرص ضعیف شده و حمام پیش از افنج فردا در
از فایده دارد و ایل علت یا نذر درم بر موز که از ماست مختصر و تخم سرین
پخته با مسد اختصار نمایند و اگر اندک زغوان اصناف نمایند در غذا اگر
نبود بعد از آن در روزی که نوبت نبوه گوشت مرغ و متود در آب آن اگر
مختصر ما خود نیم کوفته قوی آب که در آب انار یا گوشت مرغ بریان سازند و در
که برافت و اسالیبش باشد در قوت که نذر ایل کمره عمل محام در آید و گوشت
بخوان بزرگ که غذا فاسد نکند و در پخت باز حوادث بنمایند و در علاج جانب
نمایند چیزی که گرم بود و مسد نکند و کفین مسده و شربت بزرگی و شربت
ایمو و خورق لغج در آن در غذا که با اسفناخ و کمره و اندازند و قوی ترش

و ملکی گرم بنفشه مثل کرمی که در جی عنق بعد در ریت دق ملکی گرم بنفشه
بعد از سباحت کرم را ظاهر کرده و موضع عروق و پیش این در دگر تر بود در این
نیک حال بود و چون غذا میل نمایند قویتر کرده و این حال از دلایل قوی او بود و طبیعت
منع غذا نماید و نگذارد که بخواهد غذا بخورد و نگذارد و زردی و زردی هلاک کرده
او از اسهال و صبح بابت از نفی که صلب و ضعیف و دق و متواتر و دیگر
باشد و از بول که دروغنی پیدا آمد و هرگاه بخورد بول رسد و دق مستقر ظاهر بود
مثل صفیای مرسوم پیدا آمد و از کیفیت حرارت که پمار از نپ فوش خبر ندارد و در
همچنین زاج کشته باشد و هرگاه از مرتبه اول در گذرد و بخورد زاج رسد و ظاهر شود
خشک پیدا آمد و صدورها در تنه نشیند و پوست پشانه کشیده گردد و دروغنی
برود و غبار در روی ظاهر بود و چشمها پشیم فواب الوجود اند و او را با میل یک
دانه و سست شمشیر و گردن او باریک و صخره او بیرون آمده بلند بود و او از
و باریک و ناخنهای او بر کشیده و موی پامش در کمره و پوست و آنرا ماند
نرم کرده و موت نزدیک بود بدین حال که رسد نیک شدن او محال بود و ما در
بختی از نوازیه گوشت و فخر و تازه کی و قوت باقی بود و آنرا بگوشت پوشیده
امید بشود و صلاح پذیر بود علاج مرتبه اول بتدریج و ترطیب باشد و اخیره با
رطب مثل آب بود مرغ و جوجه و شربت عیب و نیلوفر و شیوه تخم خرفه و گاسه
کم حیا و غیره و کردی شروین و آنه و شغلا و وزله و الودقه و کافور و قرص طیار
و اگر احتیاج کنی رطب سخن شکر مثل شراب و ما
و آنکه از او را نیست که چیزی سحر آید و نمایند و ترتیب در علاج این مرض آنست
که در سحر شیوه کم خرفه بوق کاذب زبان پکی از اثر شرب مثل نارنج یا کنجشیر یا قندیان
حل ساخته بجز من کافور یا آنی قایم مقام او بود احتیاج نمایند و در وقت طلوع آفتاب
عبر یا سلطان اگر مکرده ندارد تا بجلاب یا آرب انارین و آب بوسه متعال و در وقت شفا

[illegible]

نکند و در زمستان بویاد خانه معتدل دارند و اگر خواب نرو و نرسد خفاش
بقند و بید و در پسته روغن بنفشه بادام و نیلوفر و کدو مانند و آبنبات اند که در این
شیر و جو نیم کوفته و بیک حرفه و گاهی و بنفشه و شیر و جو شاییده باشند و باید که آب
نهایت معتدل و بلام بود چنانچه غرق نیاید و در ایام احوال و احوال آن بود
که بیدار نشاید در آب سرد نهدن و در آب سرد در آمدن نیکو علاج بودی
زمستان که تر باشد و احتیاط تمام بجای آورده و از زکام مخزن باشد بعد از لحظه بیدار
آورد و در روغن بنفشه بادام و روغن بنفشه بادام و روغن بنفشه بادام و روغن بنفشه بادام
و بعد از ساعت غذا خوردن مرغ بوجه فربه یا ماهی که در آب فوش یا ماهی دانه است
و بنفشه و بیره و شاییده در آب آن ماس موش و اگر او اسفناخ و کدو و قلم کدو
فایده دارد و از خواک انار و سیب و صندل و در پسته و بنفشه و شفا و در صندل
با درنگ می نمایند و سزاوار است که بزودی غذا دهند آن مقدار که سیر شود
نمیدانند و او تغذیه نکند و موجب قوت تب شود و سزاوار است از
نکاه دارند تا زکام و نزل نشود و اگر طبیعت نرم نشود در آب کش و یا اگر
عینه چند قطره دانه حب الاس با جادرس که در روغن تف داده قند
انار که با دانه کوفته با سبزه نمایند و اگر غیر از طبعان سیب و کواش حب الرطاب
در دکن باز و و طب بنفشه و الاس و اگر سرفه بود عسل و کل ازین و شاه بلوط
حب القس و اگر تب در در رتب اول بود احتیاج به طبیعت شیرین بسیار
و وقت که در رتب دوم ذلول و جفاف و زیادتی حرارت بود محتاج
مشروبات سرد مثل آب بولبطلان و مطبوخ که در خوشی شایسته بود
که و شیرین و خوشی و روغن مطب مثل بنفشه و کدو و مکر در آبنبات
و شیرین در بدن و خوردن شیر تازه و شیر و کدو کوفته با سبزه و بنفشه
که در بادام و ششاق کافور و صندل که در کلاب حل کرده باشند و خواب

از آب بوده و حفظ نمایند قوت آن چندگاه زنده بماند تا که طعام دهند از گوشت
 و گوشت و تهیو بریان کرده یا گوشت بر و شراب یا آب سیب و آب می یا شیره نمایند
 در طریقی این گوشت کبک یا از نان میدهند سازند و منق از طعام یا از شیره و از
 نمایند چند مرتبه طعام دهند آنقدر که معده گوشت نیاید و این تدبیر در وقت
 که در تب میوم دق بخورند و دق هم نیز گوشت بر کنند از قسطنطینیت اما
 رسیده باشند موت او تا آخر شش و دهم
 در ذیل دق جوان یافته مردم بصورت مدقوقان نمایند و بر زکار
 و مار رسیده حالهای پیری پیدا آمد و کسبلا و پوست بود مزاج بر تب و حرارت
 بیش زانکه برودت با صوف بدن بود چنانچه عارض میکرد در آخر عمر و از
 آب سرد و در غیر وقت یا در صوف بدن و در وقت که ریاضت کشیده و در
 و شش و شش و سبب بخور است سر که بدل رسیده که حرارت را طوبیت را تحلیل داد
 و در حرارت غریزی یا از فرط استغاثات یا از فرط در تبید در حیات نموده و
 و علت دقت که مستحکم کرده ممکن نیست بر ادعایات ذبول و برودت بل و صفت
 و تفاوت و سفیدی بل و دقت و عدم اندوه و لاغری مثل حال شایع علاج تربیت
 و حمام و آب زن و دقت کرم و تخم مرغ نیم پخت هر روز بعد از آن حمام اندک شراب
 و از آن ساعت مکنت نمایند از آن حمام در آید و چون بیرون آید بعد از یک ساعت
 و استغیله که در در چینه و زنجبیل و فلفلان بگوشت کوبند و بر و مرغ فربه بختند
 و در اکثر اوقات اندکی اختیار نمایند و میان مثل انتر و آبی و سبب معاین
 مثل ترایق و مترو و بطرس و دراء الملک و زرش دار و میل نمایند و خور از خود و غیر
 در در بدن روغن نرجه و دق و امثال آن بمانند و اجتناب از جگر و جمع آن در طوبیت
 بل و در نمایند و آن بخت فایده کلی دارد بکمرند سر به دست و پا آنها را پاک کنند و بکنند
 از تخم و درم جو شک و صفت درم با بونه و درم خوک گوشت و درم خور و درم
 آب بوشا و درم صاف نموده درم روغن کاه و صفت درم روغن کاه و درم
 و با روغن قاشق شیر که عمل کنند و بعد از صفت آنها چهار روغن لطیف بپزند

بیم

و مثل روغن جیره و سیسین و صمغ
دوم در اورام که هر دو شور و آنکه از جنس نجف
بر چند فصل اول در اورام و انواع و ارباب و علامات و علاجات
بعضی نوع بود اول در ورم غلیظی ورم و غلظ و انتفاخ که حادث گردد
علامت او انتفاخ و شدة حرارت و سرخی باکورت و تمدد و شدت درد و فزونی
بنفش و حرارت بول علاج فصد کردن و در ابتدا صندل سرخ و سفید و فلفل و کل
و امیثا و اقاقیا و کل سرخ و کاسنی جهت تقویت عضو طلا کنند و اگر ازین طلا در زیاد
در حال بردارند و این طلا را بر بعضی که بالاتر آنست نهند و در روز دیگر آن را جویند
و صباری طلا کنند و اگر به بینند که از آن جهت زیاد نمیشود طلا از آن قلی و خطی
و با بونه کنند و چون به بینند که کمتر میشود از با بونه و اکلیل و کتان به کم جلیند و در
اورام از احوال ابو غافل نباید بود در ابتدا رادع و مرغی در انتها مرغی و محلل
اخطاط محلل موف نهند و اگر دانند که تحلیل نکرده و مدت جمع شده بگویند و آنکه
و کتیه و امثال آن پخته کنند و در سیرکشان بپاشند و مثل سرکن کبوتر و اشق یا به آلت نمایند و طبع
فواکه با قرص بنفشه بود از فصد اختیار نمایند دوم شفا قلوبس پیونانی این را قرد
خیشته گویند ورم عظم بود از خون غلیظ تا غایت که می شود در عروق و سر اسن
منع میکنند از از ترویج حرارت غریزی را و عضو را سیاه و ناسد میازد و در
آن بلند بود از جلد و علاج استغراق خون بشو عین بعد از آن بارد که بپزد و کلی
و مانده و شب پمانی طلا سازند و شربت سکجینه و امثال آن و فها از آن بود که
و آب کشینز تر که از آن در دوا عظیم بود و در مغف منم کبودی و سیاهی میکند باید که
استعمال در ابتدا علت نکنند و هرگاه رنگ ورم کم کرد و در دنیا شد در ورم
الکتاب کا دیه آب کرم سازند پس از آن طلا بعدس که بطوخ نموده ورم که
مخلوط بول حل ساخته با مندوزا که مایل به جمع بود و او را بخت سازند و
بکافتن عرم یا بنیزه و اگر کرم او صلب تنگ شدن او و شکل بود علاج
که گاهی ملین بر و گذارند و گاهی محلل و اگر سید که محلل مصلب میشود

این شفا قلوبس و قطع و در وقت صبح و غایت آنرا بپزد

علاج ۱۲

بد

در از آن اعاده محلل نمایند تا تمام بر طرف شود پس در باشد اماست بگوید
 در است و پستی آنی حادث که هر دو گاه بود که بسر بر آید و اصفی داخل و خارج اثر
 در است و غلبان و گرمی خون بود در عروق که بالا می رود بروی علامت او در
 در است و در وجه و انتفاخ سر و درد و زبان و علاج مفید تفال و گرفتن خون آن مقدار
 در است و اگر ممکن نبود فصد حجامت بر ساق نمایند و آب انار بمجوش و شیره خرفه و
 در است و شیرین غذا در سینه و کمر و اسفناخ و در روز دوم نگاه کنند اگر
 در است و از زبانی و قوت بود از دست و دیگر خون گیرند و طبیعت آب فواکه چهار
 در است و تلخیص و کج و بر حلق و سینه فواکه گذارند در وقت اسهال و صندلی
 در است و شیرین آب گاه بود آب غلبه اگر ضرورت بود اندک کافور برینها
 در است و نمایند و کج بود یا کج و ماش و شیرین و کشنیز خشک غذا سازند و غلبه
 در است و خوششانند و آب آنرا بکنجینه اختار نمایند و شیره سیوس بقند در و غلبه بادام
 در است و اختار نمایند و در حرمت سینه بادامیان عامه مشهور است علامتش برض باشد
 در است و اگر انکشت بر و مالند ز ابل شود و بزودی باز که هر دو در پوست بود و زبانی
 در است و باشد از موضع بموضع و از آنجا به مجانبی رود و ثقل و شدت و سوزش و
 در است و اما در اندک دانه و نبض سریع و متواتر و بول از ناصع یا ناری و این
 در است و اول که حرمت خالص که از صفراء محض بود علامت است که مذکور شده و در
 در است و خالص بود آنست که با صفراء خون آمیخته باشد علامت او آنست که با صفراء
 در است و باشد علامت او آنست که نبض سریع مایل بظلم و بول احمر که در علاج استخراج
 در است و به سهل صفرا از چهار شربت و آب انارین و مطبوخ بلبله و مطبوخ مغز تلوس و
 در است و غلبه و زناخ و لمیو در شربت آلود آب جو و آب کدو و اسکنجبین یا بر
 در است و شیره خرفه یا اسکنجبین و از ترش که در آب گاه بود آب لسان الحمل در
 در است و صندلی و خفول و کشنیز تر و سر که در این صنف از حرمت محتاج محلل نبود

و غذا آتش غوره و کدو در اسفناخ بر وزن بادام و غیره خالص مقدار
مسهل صغیر استعمال طلاء راز و محلول غلب حاجت پنجم اللهم
او در لغت یونانیه طبعون بوم بوزنی طاعون نام کنز داشته اند سرخ البوم
که لفظی که بزنگه بوزنی طاعون بوم اطلاق میکنند نزد یونانیه بر مردم که حاد
و در گوشت عذری که حس داشته باشد مثل سینه و اصل زبان و قصبه و آنچه
حساس بود مثل پس گوشها و زیر بغل و کش را آنها بعد از آن اطلاق میکنند
که قتال بوم شیره صغیر مثل باطنی یا درم بزرگ سفید مقدار نوزی مانبر که تر از او
حادث میشود باندوده بسیار بمرتب که عللیل گمان برد که پاره است گش گش گش گش
کبوم یا بنفش مالک بوم و اگر سرخ باشد بسلامت بوم و حادث میگردد صاحب
و صفقان و غش و حدوث او زیاده سمی که ناسد میاز حضور را تغییر میدهد رنگ
او را و از کیفیت بد بدل میرسد از طریق شراستین و حادث میگردد قی و غش
غش و در اکثر مرگ شده بوم و اکثر در اعضا ضعیف که عاجز از دفع او بوق
ران و زیر بغل و پس گوش و بدترین او آنست که در گوش و در زیر بغل
سزاوار آنست که فصد میکنند درین علت صانچ مله و رافصد میکنند جهت آنکه
او در جمیع بدن پراکنده میگردد بلکه اتمام به تقریر دل و قوت بدش کیفیت
بطلا که از نیلوفر صندل و کلاب و گافور بر سینه گذارند و از نیلوفر از انار
و آب بنج و استرچ و طوب از بوم و نیلوفر و صندل و کیت وانی نمایند
سرد و مغلف خون مثل عدس و مرغ تهو که آب بخت ساخته بعد از آن در سر که
و سزاوار است که بر موضع طلاء بارد گذارند و مناسب شکافته او بوم و غش
به آب گرم تا لب هولت خون او بیرون آید و هرگاه عللیل در جاعه خواب
حوالی او رخ و برف گذارند بر موضع ورم آنچه مانع برودت بود گذارند از
که از پیرچا و شان و صلی و بایونه و کادات که از طبع بایونه و شبت ساخته

[illegible]

در حمام فائده داند. هفتم در دیدن در موضع نزول از دمل رنگ او
جلد بود و در دندان در مکر لبیب عونت یا چیز که خردت داشت با شکر و
مسدود بود شکل او در اکثر اوقات جهت آنکه از غلط غلبه سردی
و قلت حرارت و سوء هضم و غذا و غیره تیب و ضعف حرارت غریزی علامه
آنست که چون دست و انگشت سرد و کزارد چون در مرکز حرکت داند
نبه بزد و خون او صلب بود علاج بعد از تفتید بدن و تلطیف تدبیر صفای
کل و زیت و چربید ابل و چربی کا و غایز و لعاب تخم گنجان و تخم حلب و لعاب
واخیلون نیمه فائده داند پس از آن لبسکا فند و چند دفعه گرم آنرا یکسره
کهنه تاپا یک شعله بعد از آن مرهم نهند تا جرات نیک کسه و اگر بعد از علاج
شکم نیز ظاهر کسه رب آبی و کل ارمنه و صغیر عین و چند دفعه آتش سما
دانه انا کوفته آب انرا قیق سازند و بعضی از ویلات من خفته میشود بدست
که در عمق او جوش شده بعد از جلد در اکثر اوقات قائل بود فنج غنی یا
لبسکا فند از و صغری پیرون غنی آید غنی چون مگر آنکه لنت را با سوزان
شاید مرده در سیم بر سوز آید علاج او مبالغه در فنج و تلطیف و غذا و محلول
دیگر گاهی عارض میگردد و در بطن خاصه در احشاء علاج تحلیل و تلطیف
آنچه با در ارفع نماید مثل تریاق کبر و تریاق افغانی و مشرد بطوس و
صغیف که الم او را کم سازد تخم مرد و خنثی و کیترو از هر یک جز
کوفته بر دغنه با دام آمیخته شربت صبا و دو مثقال شام نیز و مثقال
طرشون یا لبسیر خردار و دو مثقال و اگر تب نبوه و خواسته باشد که نیز
نمایند بر روز از صبر و دوا نیک و از زعفران و انکی بکلاب یا شرباب
بعد از آن که منقرض گشته این دوا را دهند اسهول بخورم کم مر و عونت در
صغیر و خنثی از هر یک سه درم کل ارمنه و در مرهم همه را کوفته بغیر

[illegible]

۶۶
لک قشینه بم کشوت و تخم ترب از هر یک جزو افستینه سه مرتبه
خافت نیم جزو لک منول جزو نرم کوفته بمقال که باب بادبان تر در دست
بامند قرص سازند شربت و درم یا پست درم شربت کهنه بنفشه
و دواء الکرم را خاصیت عجیب است درین علت هم برگ ترب با کهنه
ماء الاصول فائده دارد و غذا بخوبی آب بزیاده و مطنخه و کهنه یکبار
و گوشت صید میری سازند و اجتناب از لبنیات و جنزای ترش نماید و غرض
که در دیوره اریخه و کهنه عاقل تر جو شاییده با شکر با قدری سرکه ماره شده و در ترب
برو کنند و به نند حکم و عکس زیت مالیدن نفخه دال و هفت طلاء دیگر
و اقیاقیه و سود شاف مامیت و زعفران و کل اریخه از هر یک برابر یکدیگر
بر که و آب کربن قرص سازند و بوقت حاجت بکباب یا آب گامنه و
سرکه حل نموده اگر درم در در ریخت حشم بود بکباب بمالند و اگر درم در
و خضیه لوفه یا دیوره یا کربن و کندر و اسفیران سازند و در چشمه آب سرد
و کندر و سفیده و مر بر و غنیزر و کافور فائده دارد یا زده درم ترکیب
از و آلسنت که از بخاری شسته به تهیج و بعضی از بخاری حاصل کرده
گذاشته اند نفخه علامت او آلسنت که خفیف مثل مشک که مر با کرده باشند
چون آلسنت بر دکانند اند که بسته رفته و در درج کهنه باقی نمایند
علی از چیزهای با دکان اجتناب نمایند و لطیف تر سر و کاد آنکه به جو
و از زن ما خاک تر خوب زر که آب سرد ما خوب که آب گرم سیاحت باشند
و لطیف آب و گوشت غلیظ مزه دارد و کله و کلاب و شربت سبز
دارد و در از درم در دری که حادث از منرا و بلغم شود علامت
رنگ مایل به بیاض و اعتدال نبض در سرعت و بطی اگر منرا علیه شسته
کهنه و اگر بلغم غالب کهنه نبض ساکن و بطی علی سهل منرا و بلغم مثل

در آب مالیده و بعد از شربت سکنجبین بزرگی معتدل و غذا بخورد از زرد
نوعی آنارین و کنگره و کلاب و قند و عرق لادن و کم رکان و شربت دینار
در سله در روزه غلیظ از گوشت بلند تر و گوشت پخته و حرکت کباب
نار در محل حرکت و در کلاب بودن از خود تا مقدار حزن نه گفته اند و در در
که در کمره و در روده و تولد او از بلغم غلیظ و اصناف او چهار است نخست سگ
از بلبل و شیرازیه یعنی مثل این انواع بود سگ اصعب ترین این است
و سگ دیگر صاحب بال اندک در وقت ساس آن است دیگر حس کمتر دارد و
است بر اینها که از نر نر تر بود علاج گفته بدن از بلغم غلیظ بقی قانما و غار لئون و
اشن ضماد محلل مثل داخلون و امثال آن و از ادویه که خاص است بر این است
نقیر السبر که حل ساخته و غما و غایز ماخا کستر سنج کرب بنزف حمیر غوره بنزف
نیم طلا سازند و قوی مرهم از بوسه که با سلیون کوند صفت آن موم را بنام
نقیر لای کا و در اجزای بر یک نر نر گفته مرهم که از نر در ابتداء و اگر مرهم
که در دمی از دو کار باید کرد ادویه که از نر که او متعفن ساخته سرد هر مثل آنچه در
نقیرت یا شوق نمایند و پروان آورند پرده و کیسه او را و نوعی که نر ادویه
و متعفن که او را خسته سازند فایده دار اند علاج او آنست که او را بنام
پروان آورند چهار درهم در غدد و عقد عدد غنر طبعی حس بود صلب که
در نر از فضل غلیظ که متعفن شده بسبب برودت و فرق میان غدد
و آنست که غدد زاده نشود غلاف نر افرو صلب بود علاج ضماد بر این
و قطع از سرب بر بالاء او حکم به بند زیا است که تحلیل نماید و میرود یا
تنگ و تنگ میگرد و علاج سله علاج نمایند و از ادوام غدد نوعی که نام
نه افرو صیلاد او خاص بدین اسم است و در گوش میباشند علاج او

مثل علاج سائر عذرها نمایند و از آنکه مخصوص است به این که کمتر عذر و است
 نداشتن باشد تا آنکه ترا سو بموم روغن که از روغن سوسن ساخته شده است
 و گاهی میخورد و عذری خود را علاج او آنست که او را ببالند با قطعه سبب
 او نهند و یا بشکافند و آنکه فسلاد و بوم سیر و آن آورند و اما عقده میباشد که
 و ظاهر میشود در مواضع که خالی بود از گوشت مثل پشت پا و پستان بی برشال
 و جوز و خرمای و غایب میخورد و هرگاه آنکست بر دیگران را نیز از روغن میگذارد
 اگر از ماده شور بوری بود و برالم می باشد اگر از بلغم خام شده اگر از الم بود
 آنست که ببالند و بچوب بگویند تا جدا گردد و بعد از آن فماد از صبر و
 و اقاقیا و سر لشم ماهی نمایند و بر بالاد و قطعه از صبر گذارند و محکم ببالند
 و اگر الم بود بموم روغن که از مغز قلم کاه و روغن که در موم ساخته باشند
 و باقی که در روغن سوسن و پنجه خیر و زوفا و اکلیل الملک و بابونه و حکمت
 کاجیه شمش کوفته و بنفشه حوسانیده باشند بشویند و اگر آن غدد و عقد که بوی
 در تجاریف گوشت حادث شده در جمیع اعضا صلیب باشد در وقت که دیر
 گذارند نام میگذارند تا لیل منور فیه یعنی در صلابت محکم بود علاج آنست که
 سیر و آن را در گوشت بود و اگر در غیر گوشت بود نرم سازند بقماد چر که از سیر
 او از جهت و هم عظیم است که عصب مایه یارک سرمان را آنست رسد و گاهی
 میشود در اعصاب بجهت جهات زحمت و الم که بر ویرسد و عقل مثل سلسله
 میگوید فرق آنست که او جمع چهار زایل غنی بود علاج آنست که روغن که در
 بالند و بعد از آن بجام درانند و او را ببالند تا ماده او تحلیل یابد و گاهی
 میگوید و متفق شدن عصب صلابت در اعضا علاج بر روغنها و شحم و مغز
 کاه و با زایل را خنث استغراغ سودا باید نمود و باز و گوشت بمافی و سیم

زایل میشود
 بنگ کانی چوب و زرا است

نمایند و خنوب تر و بزرگ موده و بزرگ گریب شرسود دارد و در روز
در یک مالیدن فایده دارد و نهادن یک رزنج سوده یا کوفت
در سه روز بسته گذارند پس بکشایند و اگر چیزی بماند باز نهاد گذارند
در خنایر این علت را فوک میگویند به پارسه از جهت کثرت مریضی
در خنایر را و صورت پست و اسود و چشم و شمع و این اماس بوجوب
علی از جای جفت و پس درش رود و آنرا بدست توان گرفت و خنایر
و آن خنایر بود که بسیار باشد و گاهی یکی بوی پس لیا که پس ترین
بر درون و زیر بغل پیدا آید و مردم کوتاه کردن برارند و بعضی راست بزرگ
بود و این یاد از لعل علی فقیه بدن از بلغم غلیظ و اسهال و تحلیل غذا و بی
از طعام خوردن شب میوز کنند و اجتناب از غذا غلیظ نمایند و از بسیار
در آن بلند کردن و از خشم و بارس بلند باید است و جها که افزایند
و سودا نماید و حب حران و حب اهل سودا صفت صفت بر اهل
سبل و سلیخه و حب یک و اسارد و در خنایر و غفران و فرقل و
بدن از هر یک در صبر شان زده در اسطوخودوس و شمع غفل از
هر یک بخورم سرد صفت درم محوده چهارده درم نمک هندی درم ص
سازند شربت در درم تا سه درم صفت حب حران را یا به فیروز
درم غار یون در درم و نیم شمع غفل درم نیم انزروت چهار درم تریفت
درم جاب و شمع شقایق نیشادر درم محوده معالی حب کنند آب کنیز شربت متعال
یک متعال و نیم صندل و نیم زنجبیل و نیم زعفران و نیم درم و نیم درم و نیم درم
کلی است در تحلیل او صفت آن بکیندر در سنگ معالی نرم سوده
صفت معالی در آنکه کنند و آبش نرم بوشانند در سنگ را بخی
پایان و غنایر همی جنبانند یا بکند او در غنایر سیاه کرد پس صفت متعال لعل

شیرین و پس از در یک تن لعل و شمع
نیم نیم لعل و اسهال از جای بی

ختم گمان و حیل و معالجات است و در معالجات طبعی بسیار میسرند و کفایت می کنند
طبعی شعور و اگر معنی سوسن کبوتر و زفت بر آن بود گفته اند با فواید بسیار
کمره و در هم رسل غصه کلی دارد و صفت آن پخته سیاه پانزده درم بلبل و آن
از هر یک صفت درم انیسون ده درم بقیع و اسطوخودوس و ساء علی از هر یک صفت
تینک و در ریه و در غار لیمون از هر یک سه درم انیسون و مصطکی و جوز و باد و فلفل
از هر یک دو درم نش در دو درم غصه کردن کوسه و خشک نموده بخوریم
وزن آن عمل با زنده شربت و در معال و شیم بود و اگر مرز در شیم درم انیسون
و شیم درم دار حنظل با قند نبات اندکی اختیار نمایند غصه داره و اگر از این غصه
نرسد فماد و با غصه کذا در اندازد و می که خنایر را نم کند بکیرند آرد با قلی و آرد جو و سیاه
بر وزن زیت بکند و در دار و با بدان آمختن صفت فماد و غصه ختم گمان و شیم
و شیم سوسن کبوتر و شیم حله در شراب بوشانند و در سوسن کبوتر و غصه از جالت آن
نمایند و طلا سازند و بعضی از حکما گفته اند که میان شمش بزم کش می کنند بکیرند و سوسن
و یک هفته صبح دو درم بکیرند این علت برود و نوعی از خنایر را باشد بنظر که از
جلد بسیار بلند شود و حرارت میگرد و بصورت اخیر خام بود هرگاه بشکافند احتیاط
باید که این بدترین اقسام خنایر است علاج او آنست که بشکافند احتیاط باید کرد
تا که با و حصها که نزدیک است بریده شود و بعد از بریدن دهان نمایند و ماده
بیردن آنند و در کتب آورده اند که از خنایر را بشکافت و ششانی از عصب بریده
او از خنایر و علت باطل گشت و جواب آنست که هرگاه بشکافند جنب سیاه
تر را بشکافند و باقی بد و نا و دار و نا پاک سازند و در هم زنگار نموده در صفت آن
زنگار دو درم حله و موم از هر یک پنجم زرد و غصه زیت سیت شقال مرهم
چنانکه رسم است و بعضی طبیبان درین مرهم پنجم را نیز رادار می کنند و بعضی
باشند که ماده سرطان را بود در آن و گرم که در علاج آن بکار برند و در غصه کلی

[illegible]

و احلیل و روی و بعضی از او در دست پدید می آید و بعضی ساکن و بعضی با جراحات
و بعضی نیز جراحات و آنچه با جراحات می آید و او صواب بود و آنچه با جراحات می آید
بلغم و سودا باشد علامت جراحات است و آنست که میانه بوی قروح و اول لب و حلق
سرخ یا کبود بر کشند به پیرون زرد آب بد بوی از او می رود در دلیست که علی
او باید داشت مقصود از معالجه او سبک عرض بود کی آنکه زیاده نشود و حفظ
و در اولت قروح و این اعراض و اختراخ سودا و فصد اکل با سلیق و اسهال
بمطبیق افیتون یا لب پیر تمام می شود و چند نوبت تکرار نمایند پس باید که باک
و آنچه لکین حرارت کبد و منع تولد سودا و حفظ قشر کنگ و شیر قروح
ضیایین و گوشت مریع و بنحاله جهت آنکه خون رقیق پیدا شود فائز در این
در آنچه ابتداء علاج باخه ماده را بر کرد اندیش مثل غلبه آب با سینه و آنچه
نمایند و استعمال نکنند و این که در در حدیث می آید که قدم را حرکت می آید و در حدیث
که معالجه غریب مرکب کنند آن اسفیداج و حاصل تو ساق منقول
کل از منق از هر یک سه جزوه را گرفته و یکت بموم و روغن کل مرهم سازند
و حوالی درم لکل از منق کوفته باب غلبه آب کشته تر نمایند و این
اگر ابتداء علاج نمایند امکان بر در و اگر دیر مانده شود و عظیم کوفته نیک شود
مکسست و حفظ نمایند تا جراحات نشود که اگر جراحات کرد قبول علاج نمکنند
نارخ از صفت حرارت و غیر جراحات اسفیداج سرب با یک در درم کل
حرفه یا آب گاه هوالماسفول در روغن طلا نمایند و توتیا و اسفیداج سرب
یشم نرم کوفته بر روغن کل طلا سازند اگر جراحات نه بود و اگر جراحات بود خوشک
و حوالی از در این ادویه در روغن کل طلا نمایند و شقاق رحم و معده که با حرارت
اسفیداج سرب با یک حرفه یا آب و لعاب اسفول با روغن کل طلا نمایند
سرطان که در باطن بود علاج کنند مکرر با صلیح غذا به آب که

در حدیث است و بعضی از اینها

در عرقه مدنی و حله و حرب و شورو غیره و شمل است بر عتبت در چهار نوع
 اول که در عرقه مدنی یعنی ریشته حادث میشود در بدن شوره و نفخ میکند و دایله
 در بدن پس از آن سوزان میشود و از و سپردن مرآتید چیزی عیبیه بر و سوزان
 مایل شود و به باریکی سوزن در طول مقدار یک شنبه یا سه تمام سپردن مرآتید
 بسیار است که حرکت او مثل حرکت کرم که در زیر جلد بعد و کبک و فضولی در و
 از قشر کرم سوداوی مایل به سوزن حاصل شده در عروق و گوشت و حرارت
 در میان ساختن و خشک نموده و منفک گشته در صورت رکی و در انداز
 در عروق و اکثر این علت در بایزیر ناف تا قدم میشود و در بلده کرم و خشک و اکثر
 آب خفیه صفا که مقدار نموده باشد و پست از خوردن شیرین مثل حلوا و غذا که
 یک به هم نشسته حاصل میشود و منسوب بمدرینه رسول صلی الله علیه و سلم از
 علت کثرت حدوث او در آن موضع علاج تغذیه بدن از فضول روی لغضد
 اسلیق و صافن از جلینخ الف و اسهال تکب قوتایا و طبع اقیون و بلبله و
 الریف صفر که در و سنا و کی آستخیه باشد و شاه پره و ترطیب بغذا و طرب بدن غذا
 و طرب و حمام و مالیدن روغن کل و غیره و اجتناب از کثرت گوشت و فواکه و
 پس وقت که ظاهر کرمه خفیه و تلپین طبیعت و کثرت جو فایده دارد و خصوصاً اگر از
 کرم در حیرت میخیزد نمایند و آنچه تجربه شده است که اسفول را اگر که در کثرت باشد
 در صورت و روبرو و عن کل صرب سازند و بر آن بران موضع گذارند و اگر التهاب در
 و شوره که بر بدن آمده ریشته سهیل از نفع مبر به آب کمانه حذر در اختیار نمایند تا
 افکار که در موضع را آب کمانه و صبر کنند و چون ظاهر شود روز اول نیم
 را آب کمانه و قدر روز دوم یک درم و روز سوم یک درم و نیم اگر بزرگتر و در روز
 در میان آن که سازد و اگر آستخیه که میخیزد و را به باره سرب مقدار یک درم تا یک درم
 در خود ریشته را بکشد و ملا خطه غانز که پاره نشود که اگر مستطیل کرد و در می برد

مستغفر و قروح با درد و الم میجو و اگر رشت دراز کرد و پاره از قطع نمایند و با
بر قطعه سب بچینند و حوالی او را با مسنول در دهن با دلم فماد نمایند و در این
از قصد علق یعنی زلو بر موضع الم گذارند تا ماده او را کم سازد و از آنجای
در موضع تولد و فایده دارد این مچولست بلیله کابلی و بلیله و آلم و ترید و
و قنبیل از هر یک برابر بگیرند نرم کوفته و سحت لب و زن آن فایده یافتند و چون
سازند شربت در درم اختیار نمایند و پست روز کوفته اندامه این علت
مناصل و بر طرف میزد نوع دوم در صرب و این شوروی بود معنی در
سرخ و باخارشن شدید و اکثر در دستها عارض گردد در سایر جسد مشغول
مسبب حرارت او فساد خون بود و می لطمه منور و سوداء سرخست یا بلغم مشغول
آمنخته شده و چون در کبف خون و احراق او بسیار خوردن ادویه گرم
و چیزهای شور و شیرین و شراب که فایده میزد خون را در عروق باران
و قبول میکند جلد از جهت مغف مخصوص میان انگشتها پس حادث میگردد
حس و کرد و نوع بود و خشک که تر آنست که از زرد زرد اب و حرارت
از خون سیاه میبرد و گاهی حیوانی مثل صبیان متولد میشود و شور او مختلف
اگر مغز غالب بود رنگ او زرد و حک و دردی دانه و اگر سودا غالب باشد رنگ
سیاه با اندک درد و دیگر یک مشغول و اگر بلغم غالب بود سفید رنگ می باشد
و طبیعت از ظاهر میگرد و سبب چرب تر صد آن باشد علاج که تر فصد در
غالب بود سهل مبلغم و شایسته و مبلغم و خیار شنب و اگر بدان کایت نکند
صبر اختیار کنند نمایند و صبر شربت فایده دارد و مسغوف یا بلیله و لب
و قطع صبر بکدریم تا انکشاف و در آب کشته یکشنبه و زبادی بخورند سه روز
روز دیگر از ساقش نمایند تا به روز یازدهم رسد که کیمین را استعمال
کنند و غذا کک بود و قلیه و اسفناخ و شورای رخ و اسفید بلغم که در

کرم ناسد و قی آب تر بندی و آب غوره و آب سرخ دانه و اجتناب از افراط
شیر و از کپه کرم و عدس و کرفس و بادغان و نمک سود و گوشت میوه و جماع
در این امر و بعد از تفتیدن بدن طلا و عین که در جلابو مثل آب چغندر و آب خضار
و آب لیمو و سوسن کندم بکتر تر ساخته و آنرا با قلی و میان خنجره و آب انار و نمک
تمام بعد از غرق مالیدن و اگر قوی تر خواهند آب کرفس و سرکه در روغن کل مالند و
اگر سودا غالب بود مضمض نمایند و بعد از هر یک بخت مطبوخ انیمون و هلیله و
طوطی و طوطی و شایسته و پوست هلیله و حب هبر که در انیمون و هلیله و
طوطی و دوس و تر بد و بقاء اضافه نموده میل نمایند و صبر و غار انیمون هر چند روز
در تفتیده مالند که شایسته و پوست هلیله اختیار نمایند تا در بخار آرد و آب
عین و صبر و حب که نه را یافته دارد و آب کاسه و آب بادیان و نمک تمام دارد
طوطی و نمک کندنش دو درم زرد و نر و طوطی یا صبر و چهار درم جفت مضمض نمایند
و اگر طوطی زرد و نر و سیاه کشته دو درم ادویه و اگر کوفته بکر
روغن کل آغشته نموده در آفتاب مانند یک آتش مالند و اگر استغراق بسیار
باشد نباید بر روز شیره سوسن کندم با آب لیمو شایسته و بخت شیرین نموده اختیار
نمایند از اس سمان و اس غوره و لیمو و ریحان و انارین فنی سازند و روغن ترش
در روغن زیتون و روغن لوز و روغن کوک و فاس و روغن کندنش مالند
تمام دارد و عسل انباط آب پودینه و سرکه حل ساخته مالند و اگر غالب بلغم
سبیل از ترش و کرم و غلظت اضافه سازند و ادویه محلل و نجف بلغم اینست
حلیله و کرم غلظت در آب که شایسته و آب آبی طلا نمایند و اگر عسل و کل سرخ
در روغن کل طلا کنند و دیگر خوب خشک علیحده او شکل تر بود علیحده آنست که اول
ترش و داغند که در روغن طوطی و بعد تمام باب شیرین نمایند و شیرینای کرد و
تمام بعد از کای جهت کرم که پیاله که در چهار فاشق روغن کندنش

تا پیرایه کار کرد بعد از آن وقت نمایند

آن سنجینه سه روز اختیار نمایند و سه روز فائده مند است و هرگاه علامات چرب باشد
اکمل و باسلیق نمایند و خون سوخته دفع نمایند و بعد از آن هفت روز صبر نمایند و بعد از آن
چهار شربت نفع دارد و بعد از آن این طلا جهت چرب خشک است و هر وقت که چرب
و نازج و قط و کندش از هر یک درم میوه سالیله مقدار مجموع نرم کوفته بروغن گل
نموده در بدن مالند و بعد از آن آب گرم بشویند و روغن گل و کافور در بدن مالند و
حک در جلد بدن بغیر چرب میباشد و سبب او بخارات نیزه یا خلط حادث است اندک که
حک میکند و علاج فصد و اسهال خلط سوخته باب حبس و مداومت است
و مالیدن بدن بروغن گل و سرکه و اندک آب کرفش در حمام و از برای حک شد
خونی شش را نرم کوفته لبر که مخلوط نموده در بدن مالند و از نگاه نمایند چرب
حرکت جمیع مواد بطبع جلدی آید و موجب می برد از بدن میکند و از این جهت بسیار
در مالیدن بدن در غسل جنابت نمایند و دیگر حکم کای عارض میشود بمشامخ از
جهت ضعف جلد ایشان و کثرت تولد بلغم شود و سبب او سوء هضم و ضعف قوی
بجو از تحلیل بخارات که در زیر جلد محبوس شده و بدشواری دفع میشود علاج
غذا و مداومت حمام و مالیدن بدن بروغن گل و سرکه و اگر خاریدن در خفیه عارض
طلا از آفتاب و امیت از هر یک جوهر صبر نصف جوهر دولشاد در ربع جز و نشاسته
مقدور مجموع لبر که امخته مالند و دیگر حکم در انگشت های عارض میکند و بروغن گل
و آب کرفش طلا نمایند و در آب صندل ریخته گذارند و اگر در بدن بوجو بدن در
نمایند بوجو درم تخم حفظ نرم درم صندل سرخ و درم سنا و کمی بخور نرم نرم
لبر که در روغن گل آمیخته مالند و دیگر حکم در در بر و قبل معنی پس پیش میشود
تف داده و قطران از هر یک برابر نرم کوفته مقدار یک درم در روغن نمایند
بر اندازد و آب گل آمیخته مالند و جلد و تخم گمان را بجل نمائید و لنت بدو آلوده
و آب آنرا مالند و دیگر حکم در ضرب و شری که حادث گردد باطفال علاج آنست

در صبح شش ماه شده حیات نمایند و به آبی که در وکل سرخ و بنفشه و نیلوفر و جوی
 رفته بوشانیده بمشویند و در وعین بد و نزد یک نرسا نند و شیر دهنده را بطور
 میل و ششانه دهنده و سر به سگ چینه اختیار نمایند و از حجام منع نمایند و از غذا
 روی باز دارند و اگر دوازده ساله شده فصد و سهیل و هلیل و خیار سبز
 آب بادیان و شیر و خرفه فایده دارد و نفع سیم در شری یعنی جگر و دلم پار
 رسته که الیکن گویند ششها باشد بصفه خرد و بصفه بزرگ سر بهمن و مر اورا شری
 بهو مال بسختی بوجو یا خارش و کرب حادث میگردد و فوته در اکثر امرو گاهی از
 روست ظاهر شود از خون میباشد علامت او آنست که بسیار سرخ بود و با
 زارت و زرد ظاهر گردد و در روز و سهیل و جگر و انتفاخ او در وقت
 از آن آفتاب علاج فصد کنند در وقت سالت که در میان آدمی باشد و یلین
 سالت بآب تمر بنزی و الوی بخاری و کشته زرد الو در وقت فصد آن
 آب که بر بدن ریزند و سر که با آب غوره بر دهنه کل در فوته مالند و کلای
 آب کرفس بر دهنه کل طلا سازند و اگر ساکن نکرده باز فصد کنند بعد از آن
 سهیل و هلیل و زرد و صبر و طب ایاری و اگر حرارت عظم بوجو آب اناری
 شش و دوع ترش بقرص کافور یا شیر و خرفه و شربت سکنجبین یا اسفول و طلا از
 صفت الثعلب و کشنده و آرد جوانند که نمایند و بدن را بسوس و خرنه و نم
 رم کوفته مالند و غذا مثل موش و عدس دانند اگر آب بر بنزی و از بهو
 زان و الو و انار میخوش و دیگر از بلغم میباشد علامت او آنست که میل
 پیوری دارد و بجان او در کتب ستر بوجو علاج بطور هلیل که نوی بتر بد بود
 و اندک از خون بفسد و سهیل و ایاری فوته که در دغا رتوب و افقون و
 طایفه هندی باشد و اگر بدین نیک فصد و صبر به آب کاسه و آب بادیان
 صفت شغال کفند باده درم شربت سکنجبین یا اندک اینون آخته نمایند یا

جگر

از کباب به نود از نود و دو جز است درم سفوف سازند صندرز و زهره و حمام نفع دار است
بود آب گرفتن و سرکه در برین مالند و غذا قلند و بطن خفته سازند نفع صهار
در حنف و این شیر و سفید بود مثل زهره یا که بسیار در جلد ظاهر گردد و اکثر در
کرم و بصر و بطن که عرق بسیار کنند و کمتر بشویند و قتی که هوا گرم تاست و در
رسد می شود و سبب او در جلد است بر قوی و جارات کرم غلط است که حادث
از شیر و خشونت در جلد با خارش و درد اندک علاج فصد و سبیل و حمام
بآبی که در دیابون و الکلیل و شیخ و سوسن جوشانیده بدن را بآن آب که
بشویند و بعد از آن روغن گل و سرکه در برین مالند و غسل بآب سرد
او کنند و نمک و سرکه و خنک در برین مالند و طلا از آرد و روغن در
فائده دارد و در غلاف ماز و وزر و دیوب و روغن گل و کلاب و سرکه به
آمیخته در حمام طلا نمایند و یکت صبر نمایند بعد از آن آب سرد و کوبیده
بشویند و موضعی که در رویش سیر و ن می آید کلاب و سرکه و کینه که در آن
حل کرده باشد و روغن گل طلا نمایند نوع پنجم در غلغله و این شیر نافه داشته
نزدیک و در هم بپخته میگرد و در پهن باز می شود و با خارش و سوزش و ملکه
سوزش او مثل کزیدن مورچه بود و بسیار بود که غلغله می شود و با خارش
بشرات پراکنده گردد و غلغله متاکله و جاد و کینه و سافنج میباشد و سبب غل
صغیر و نیز بود که در زیر جلد با خون آمیخته و در رگها و باریک پوست
کشته غلغله سافنج آنست که از جلد تجاوز نکند علامت او سرخ رنگ بود
و ضایع و اندوه علاج اسپهال صغیر و بزمین و فلوین صیار شیر و طلا و کینه
از مایت و حنف و اقا قیاب آب کاسه نفع دار بود و غذا مرغ قتی آب
و کرم غلغله متاکله آنست که کوتا رسیده علامت او آنست که بطن می
کشد و غلغله اسپهال و بطن فواکه با آب لیمو و سرکه و بزمین و بزمین و بزمین

یا مطبوخ ببلند که در ریش بر بادند و جام و آب گرم فائده دارد جهت آنکه خود
کسافت و صلابت جلد شود طلا آب که مینزد و سرکه در دهن کل نمایند و احتیاج
غذای گرم و در ریه بر باد سازند نوع هشتم در نار فاسد آتش فاسد بشود
آب رقیق با حارش و سوزن صعب و از آب رقیق طاهر در جلد
که حادث میشود حکم و لایق بسیار که طاقت نمایند بعد از آن پنبه تا آنکه آب
سوخته معلوم میشود علاج نفوذ و شربت عذاب و آب تر مینوی و آب انار
کاک جو و آب کدو و آب اسفول و مطبوخ و بلبله و طلا از سفید
سنگ و صندل سفید و کافور اندکی و کلاب و اگر بعضی از این را با بوی
نمایند و در آب او بکینند بعد از آن مرهم اسفیدانه گذارند و در آن
ارمنی و سرکه و کلاب بماند اگر در آب کاسنه یا آب می العالم گذارند و در آن
باب غوره نوع نهم در شبور لنبیه گامای برسنه و پیش از شوره سفید که
از شیر است هرگاه بشوراند از دهنر شسته بر وزن یک پیروی آید
او مانده مدید بوی که بلط جلد بطریق بخارات منفع کشته علاج استخوان
و لغتیه طایف کویایع و کستور روی حکمات مثل آنکه کرمنه و بوسه
مرغ و استخوان سوخته و آرد با قلی و اگر بدینها نشود فحار از غرق سفید
بج کتان با گل سرخ و سیاه دانه بزرگ نماید و اگر کفایت نباشد فحار از خاک
خوب زرک بزرگ بمیخند و اگر حل ساخته سازند نوع دهم در نبات اللی
خاریدن و در شخته و بشوره خرد که عارض شود در بر دوش و سبب او احتیاج
آنجی در زیر جلد است و تنگی مسام و حارث میگردان علت و ریش از تنگی
نام گذارشته اند نبات اللیل علامت او شدت حر که در شب و لذت می یابد
خاریدن اول پس از آن مودی بر روی میشود و بیشتر عرض او در شب
لغتیه بدن بفضد و مسهل و تو به مسام بجای و مالیدن آب کدو در

در این بیماری که در ساق
و باقی علاج حکایت داده
از کرم و تدریجاً پنبه بزرگ ازین جهت نام گذاشته اند چرا که
بسیار در آن کرم و بسبب آنکه او سودا و سوخته بود و بشواری سنگ
بود که از تمام بدن باقی نماند و علاج فصد با سلیق و قی بهرات بعد از آن
ساقین که از آن و شکافند و زرد آب و خنک فاسد او بیرون آورند و طلا بر هم
کرم قیوم و خاکستر خوب کز و زرد و نرگس و پوست سیخ کبر و صابون سوخته و
در آن کرم روغن زیت و بمثل سایر قروح علاج نوع دوازدهم در توشه شتر
نقشه که در حق جلد و زخم و پیچش و قروح میباشند و گاه این شتر در معتد
و حادث میکشد و سبب او خلط غلیظ که در در حدقه بود علاج بر هم زنگار و
در احاد قانی سازند دست اصل بک بعد از آن بر هم از سودا و نوع میزدند و
در کرم که عارض میشود در سطح ناضج برداشته و نموده و ضایع قوی و اگر
در تمام بود تمام ناضج را گرفته باشد ناضج میافتد و بسیار است که یک سکر در دست
در نوبی بود علاج فصد و اسهال و تب و یل زانج بات بود طلا در ابتدا و اما از قوی
بسیار که یا با سوزن یا در فک گذارند تا کرم شعله بایستد و افون که بر کرم حل
در طلا نمایند و اگر ساکن نشود در روغن کرم دهند و اگر تحلیل نماند فصد منضمه مثل
در آن تریز و ریخته و اگر سر نرنگند و فصد و حرک او بیرون آورند بعد
از آن که گوشت رویان گذارند فصد چهاردهم در تالیل و این شتر که زرد شده
لاط بود و در حیز عروب بود بعضی منگوس بود و بگوشت در گرفته و بعضی
بسیار دستگیر و بعضی مسامری که بصورت میخ سر و بزرگ و تله او با یک بود و بعضی
در یک و بعضی میخ که از زده و حرک رعد و بسبب چسب اینها خلط غلیظ و خشک
در فصد تحلیل یافته و خشک گردیده و خلط سودا و این یا کرم از سودا و

بایرک سود او بلیغ که طبیعت لطیفه را بشود انداخته علاج اگر بسیار بود و در وقت
نقص نمایند و بطور انتمون و طب ایای که در و ترید باشد و مجوز از آن مایه
بر و عن بادام و ترطیب زراخ و نغز و مرطب و آنچه ساقط میسازد تا لیل را
را در و مانند باورق خربوب با بورق کبریا آس ما میاوه دانه یا بزرگ که جانند
بر و عن کل و سخم مثل چرط مرغ و بط و غیره حرب سازند و گاهی قلع و قلع بر
حاد مثل زرشخ و بوره و زرا و خ و شیر و میوه غایب و بعضی از مثل عدس
کنند بود و حاد و کرمه بر پشته در وی و عدس زرد و پهن بود
حنطیه بر شکل کنند در از بود و مایل بر خ و بعضی بر عکس این گفته اند
تنقه بدن و طلا از قروط و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه
صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
گذش و کرمه و بوره و کرمه و طلا فایده مند است و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
بندند چند نوع است تا در از صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
از خون در سج و حاد و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
بعضی که میان جلد و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
جلد و اثر جراحت شریان و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
این درم آنست که موضع او سفید بود و هرگاه دست بر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
و لون درم شال با در پیمان و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
شاه بلوط و ماز و داقیا و غیره سازند تا موضع را محکم سازد و قضاء و کرمه
نماند و خون کمتر بر و در نوع شان درم در شریان و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر
حکام و سابق در کتب و در بیان نغمه انداخته این غیر بزرگ و از کتب معتبره
نوع و نمش آنرا علاج آن بر صفا و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر و کرمه و صغیر

علامت او آنست که در سر کرانی تمام بود و امتلاء عروق و برآمدن رگها
و حرکت عروق و شیرین و تان و کرانی چشم کاسه و سرخ روی و کرانی اعصاب و در
دانهها باین بوی خوش و در او سرخ رنگ بود و خونت حلق و عظم بنفش
و در غلظت آن علاج آن است که رگ تنفالی بکشاید و مبالغه نماید در
در آتش خون چند دفعه و رگ صافن فائده دار و اگر صبیح یا حامله بود محالست بر تان
و شانه یا بر ساق بر روی و ای و اگر خوشش در سر و روی بود رگ پیشانی نهد و اگر
در اندامها پس نمایند چند روز مداومت بآب تمریندی الو بخاری و شربت
و در ب ر یوانج و شربت ررک نمایند و این مطبوعه فائده کلی دارد و باینکه
باینه چهار متقال تمریندی پست متقال پوست پیلله سه متقال پوست سنج
و متقال غناب و سبستان از هر یک سبت عدد انگور شفا و بم کاسه نیم کوفته
و سیم صیو از هر یک متقال بخوشانند و ریک کاسه آب در بالای نه و متقال
بکشت صاف نموده بشیر کر اختیاری نمایند و تا امکان بود در او نکنند و اگر حرکت
از جوف شود و بخصیه برایت کند و از ستانج عدس و کنر دانه زروت از هر یک
کالی کوفته بروغن کل در آرد و متقال و نموم و چشم مرهم سازند و اگر اینزروت
و واقعا و کنر و کنر و قنبر و سادشان و زراوند از هر یک برابر بکنند در
نیز کوفته مبر و یا مند فائده دار و چون شایسته حرارت صفت آن شایسته
متقال سنا و یکی سه متقال پوست پیلله پنجم آمله موش برشت متقال
م کل سرخ چهار متقال همه را کوفته بکشمش یا مویزدانه پیرون مقدار صد
بیک آب حباب که خوشانیده یا شنداختیار نمایند در سبت روز ماده او را
باخته بیهک مبدل کرد و انشاء الله تعالی و اگر مرهم و یا شیدن دار و پاک
ح طلا ب زنده زراوند و بیل و دو متقال کنر س متقال نوز در الو تلخ و متقال

واقعا

سیماب کشته دو درم به آب بپزند و بر لب که ترک کنند و بر و عن کل نموده و در
ششم دوم آب که از خلط صفراوی نشود علامت او آنست که رنگ
زرد و لاغر باشد و تلخ و دمان و تشنگی و یخوار بر و خنکی دمان و بین و سرعت
و خیال زرد در پیش چشم و اضطراب و سرعت غصبت و حرارت قاروره و
جوشش مایل بزرردی و مایوسوزش و زرد آب از لبها رود و علاج آنست که
نارنج و لیمو و آب انارین و آب ترندی و شربت کچمبدر و هندو و جدار از
نمایند اگر مانی نباشد و الا علامت فایده دارد و سهل صفرا برین بود
پیلید زرد و سنا و مکی و شاپره از هر یک بمقتال ترندی و آلوئی حاکم
هر یک پانزده مثقال تخم کاسنی نیم کوفته و الکور شفا و تخم خیر و در رویند
و طکر از هر یک مثقالی عذاب و مسلمان از هر یک پخت و کثیر ترند
یا تر بکین سه مثقال حل کرده شیر کرم میلمانند و آب تمیزی مکرر ساخته
دانک محمود صفت صفراء سوخته نفع دارد و از چیزها که از صفراء متور
اعراض لغوانی و غم و انزوه و غضب و پیدوایی و کمر سستی مغوط و اضطراب
وقت معناد و اجتناب از غذا کرم و شرابها کرم و از صفراء که بجا
رساند مثل جوز سیاه و پیاز و کنز و قحز و امثال آنها ملاطفه نمایند و نفع
در دفع جوشش نماید بکیند صبریک درم و در آب کشته یا ترندی شب
سازند و صباح میلمانند سه روز پیوسته و سه روز آسایش نمایند درم
شود آب که را متصل سازد و اگر جوشش او در روی و سر عارض
و کل ازین دو درم کل مختوم درم کافور نیم دانک زعفران نیم درم درم
و مثقال نرم کوفته الکلاب و سرکه طلا نمایند و این را در صندل
و آب بر و بایند و گوشت برارد کنند و در و انزوت و خون میا و شتان

در
کاسنی

لاب از بوملر از
 دسیاه از بوملر از
 پیر از بوملر از
 شام از بوملر از

لاب گفته بجز اکت پاشند و ستر هام رند و جراثیم را نیک بشویند
 این دارو بر ریزند ناف کرد و التواء الدیعالی و حب سنا پشور سه درم دارد
 آب شاه تره ب زنده شربت دو درم مادی و متقال اختیار نمایند اگر فروت نشود
 غلاب زنده ورق صنا پختقال میباب کشته سه مثقال کند و صفاکی از هر یک
 چهار مثقال زنگار سه مثقال انزروت و و متقال نرم کوفته پختلی بریزند
 قال در دغز کل ده مثقال مرم سازند و سه روز باند و آب بخورند و غرض آب
 اختیاری نمایند اگر کم ریوای هفت مثقال و مغز دانه زرد آلود و زده
 کشته ده درم نمک فخر و مثقال ماس را بکوبند و آب که تر کنند و با جرات
 زده تخم مرغ در هام باند بعد از آن در بدن آب لیمو در و من کل فایده دارد
 شمسیم آبله فرنگ که از ماده بلغم مغز عارض کوه علامت او در دیند تا دردی
 در کاهلی و بیماری خواب و آب رفتن دنان و پینه و کراپه و پیر و چشم و اذی
 این از بوملر و سر و دمنمای بار و کفیدی بول و غلط آن و غلط بنفش
 کشش یا بل بر خن اندک بوملر علاج آنست که گفته بدن از بلغم اضمحلت
 در صلب ایاب فیترا درم پوست بلبله و صبر و حب البیل از هر یک درم
 در دو درم شاه تره شقایق و محمود و تخم حنظل از هر یک دو دانگ مقل در
 آب اینون حب نموده بدو نوبت اختیار نمایند و ایاب فیترا و صبر و حب
 فایده اند که در اومت نمایند و حب بلبله و تخم عظیم دارد و حب توقایا ب
 فیت آن صبر بخورم تر بد صهار درم شاه تره از هر یک بمثقال و پوست بلبله
 و سیاه از هر یک سه مثقال نیم کوفته و و متقال پنج سوسن سه مثقال بجز
 زده مثقال شربت و سه مثقال نبات اختیار نمایند و غرض بکس و آبکار که
 حاد و حاسوده آینه نموده یا مشند نفع دارد و این دو اتفاق دارد
 حاد و تخم حلیه و تخم حنظل در آب پزند و آب کوشش آینه

نموده در حمام طلا نمایند و روغن مغز قلم کاو و سپه لبط از هر یک برابر گرفته
عاقه قرحا و قط از هر یک دو مثقال مثل غبار نموده ازین روغن در سبب با
اگر راحت بود کندر و مردان در دت و مردار سنگ و خون سیا و شان و
از هر یک برابر نرم کوفته برویا کنند و در دست یکبار پی نمایند و از
یکه و از هنر که از و بکن حاصل کرده ملا خط نمایند و تخصیص گوشت کا و ط
دیگر کنندش و در دم زرا آوند مدح و دو مثقال زرد چوبه سه مثقال سیاه
کنند و در دم مویزج شقایق بپزند و بر که در روغن که در حمام بجا
و سه چهارم آبله فرنگ که از ماده خلط سودا شود علامت او کراسته
خشکی چشمها و پینه و وجه و پوچانی و تیر که رنگ روی بدن و بار یکی
بطون آن و سفیدی آپیش و خشکی چشمها و پینه و خدایات و فکری قان
و دسوال و رنگ جویشن مایل بسیاهی و خشکی غالب بود برین هراحت
نیک شود علاج هر آن است که انزال سودا نمایند بطور افیمون برهنه
افیمون دو مثقال بسفنج نیم کوفته سه مثقال پوست هلیله زرد و چهار
سند و یکی پیمشا بنفشه و انکور شفا و کل سف از هر یک مثقال هر که کا و زرد
بادیان درم شیر خشت سبب مثقال در یک کاس آب بوشانند و شیر خشت
صاف نموده شیر گرم میل نمایند و این هب مناسب است افیمون درم شای
و در دم غاریون درم صبر و درم تخم حنظل دانکی مصطکی درم این
درم محموده دانکی نرم کوفته در وقت سحر اختیار نمایند و غرغره بکنند
که در پوست پنج کبریا یا یاز فیق اگر لعل حل کرده باشند به آب گرم
و بخون شاه تره بساخته و هلیله برورده و آبله برورده و هلیله
شاه تره بسازند بر بنجوب افیمون و در دم شاه تره هفت درم
پنج درم مایه ان مثقال پوست سبب و یکله زرد و پیمشا مثقال

این نیم کوفته از هر یک دو مثقال مغز فلو سن و دو درم شیرینک و سه مثقال
 و حب شفا بر تره برینموجب پودست بلبله زرد و بلبله سیاه و یک درم از هر یک
 درم صبر بخردم با یک شاهرخ حب سازند شربت و دو درم تاد و مثقال بوم
 که کندش اقلیا فصفه مردار رنگ از هر یک دو مثقال سفال تنور کهنه سه مثقال
 که درم زرد چوبه درم در آوند و مثقال سیاه کشته و دو درم نرم کوفته
 و غنچه گل در حمام طلا نمایند و در ار سنگ و کند رو کل برشوی و کلر نه و
 از روت نرم کوفته بر جراثیم پاشیدن فایده دارد و اما مکان بوم دارد و نوبی
 مانند در تغتیه بدن کوشند و اگر صبی بوم یا جامه و نوا اند که دارد و نوبه بدین
 از روت نماید در مدت هفت روز ماده آنرا کین دهند و تجربه کرده شده
 صفت آن پودست بلبله کابی و بلبله و آمله و ترید و زنجبیل و شکر و
 یک پیمتال قنیل و چهار مثقال ایمنون سه مثقال نرم کوفته بقدست
 مثقال فانیله کشمش و چهار یک سازند شربت و دو درم تاد و مثقال اختیار نمایند
 اگر آمله رنگ از اخلاط مرکب بوم از علامات او معلوم میشود علاج آنست که جانب
 از بوم از سهیل و صوب و اشربه و قداملا خط نمایند نفع بوم در شوره
 دیگر بوشی بوم سفید رنگ نه او صلب بوم سرد نرم کوفته از و اندک زرد
 ک زرد و سبب او قلاط سودا و یک از احتراق بلغم متولد شده علاج فصد
 سهیل مطبوخ ایمنون و فساد از اسفول و تخم مرو کوفته و آب کاسنه و
 فدر ریخته بر و عن نعش و کاهیر این بثور میجو که در سینه از بخار این
 شعله شمع و باقی میماند زمانی طویل علاج او مثل علاج شری نمایند نفع بوم
 شعله این بثور میجو که در سینه در در ظاهر میشود صلب و واک او مقدار در
 فکرم از خون فاسد نیز شعله علاج فصد و سهیل و شق نمودن ثبرات او

صلح برهم اسفندان و مرهم رصاص و مرهم طای نوع نوزدهم بشور اسفند
مسیت که در صندغ می شود بدین نام مذکور می کشند و بشوره بزرگ نشسته بدول خر
مسیت رنگ لغت نیاید و در کاه بشور اند غیری خون چیزی دیگر سرون نیاید
سبب او خلط و طبعی مخلوط خون فاسد شده علاج فصد قهال و تقیه و فصد
از شعیب و آرد باقی و موشک بخون سازند لبر که و آب بادیان و مالیدن
روغن نوع بیستم در شورتقا آنچه در پس کردن عارض میگرد و شعیب بدین
بالم شدید بعوب سبب از خون نیز بعوب که در مجاری نخاع در آمده علاج فصد
و اسهال و فاد بورق اسفند و لسان الحمل نوع بیست و یکم در بلخیه بشور
بعوب که در یلبه بلخ بسیار شعله از زرد آب رود و جراحت باشد با خشک
ریشات و از جنس سخته و قرح ساعیه و بسیار است که سبب او کزیدن
بعوب و گاهی با تب و قهقان و غش باشد و حدوث او از سودا و سوخته بودن
علامت او آنست که کرد او توره سوز و شیب سخته بعوب علاج فصد
مسهل مواد ساخت و اصلح مزاج بشریت از مایه فواکه و آب انار
و تعلیل غذاء و طلا از صندل سوده لکلاب و اند کافور بر سبب کزیدن
بجراحت مرهم کافوری و مرهم اسفندان و گل ارمنی و سرکه دایم بالند
بجراحت خشک شعله و طلا از زراوند مرهم و زکار و اشق و حزل و قهال
و زانج و سرکه و روغن کنجد و اندک عمل سازند و گاهی حکم برهم از
نمایند تا بگوشت فاسد از این کرم و بگوشت هیچ رسد بعد از آن برهم از
سیا و شان و کند و در دراز سنگ و سینه و سفاخته باشد نوع بیست و دوم
این جراحت بعوب که حادث می شود در روی و سر و کف و نیز بر غلاف تن بر آرد و غش
و قرحه از خشک ریش مایل بحرمت و این دو صنف بعوب اول سخته و طب

در روز و این شیرینیه گویند و سبب از فضلات عفن در طوایف فاسد
و حادث بود این سوغه و شیرینیه بسیار را از جهت طوبیت و کثرت را
در سبب اعصاب ایشان علاج مفید قهال و فصد رک پس کوش و خون آن ببرد
مالند و فصد پیشانی و اگر مالتی بود که صید بود یا ضعیف جامت نمایند و بعد از آن
بسیار مصلحت و طبع و حب قوایا نمایند و غذا تلی که در و قلب اسفغانه و در
شیرین سازند علاج بطلا درین طریقه سازند اول روغن کجند و درق سوسن سفید
و فستق طلا نمایند و نیم آنکه جای نوس گفته این علت در را بجا فز سوغه و سکه
طلا نموده اند نیک شده نیم سوسن کبود یا عسل ب آن کوفته بر و یا میخده اند صفا
درین و اما قهال کوفته ببرد و روغن کل گذارند نیم بادام تلخ و دانه و نیم کوفته ببرد
و در روغن کجند و درق سوسن طلا نمایند کسب طلا بر که اگر نمایند صفت آن مردار
کف خون سیاه و نشان انزور و زرد چوبه نیم کوفته ببرد و روغن زیت ب آن زد
و فستق زرد چوبه و پوست انار و مردار سنگ و صابون و روغن کل و سکه طلا نمایند
در بدن بسیار و از این سوغه را بر طرف میازد آنست که ببرد و نمک و نشان
کبود چند گرت بماند سوغه رطب را باطل بسیار و دیگر نمک جز از تنور کهنه
بر و نیم کوفته ببرد که طلا نمایند و هرگاه این علت با طحال عارض گشته کوش او
را چاک نمایند و سر او را بر آن خون بماند و در صنفه را سوغه از بلبله و سوزن
و سکه سازند و اگر بدن متلی باشد فصد نمایند و صابون را با بر و دهند و جاع ضرر دارد و دیگر
و انست رطب در رو حادث میخورد سوسن شیرینیه علاج مردار سنگ جز و صابون و سوزن
و روغن کل طلا نمایند و کل از میخ و اندک زعفران و کافور ببرد و کلاب آمیزند و مالند
سبب در میخ سوغه خشک که شیرینیه شور و پوست او سفید بود سبب از ضلالت و سوزنی
در طبع و شور بود که منفع بجلد شده و هرگاه احتراق بسیار باشد سوغه خشک
را احتراق کمتر بود و عونت عسل سوغه رطب بود علاج مطبوخ انیمون و بلبله و

شاهانه و شربت و عقار مطب و آب کرم فایده دارد و موم روغن و صندل و
در روغن کدو و بادام و زیتون و کدو و دانه و صندل و شک است ناک و عود
از هر یک جزو و کوکبه و سیما کشته و باز و زراوند و دارسنگ از هر یک
بر که و روغن کل طلا نمایند نفع پدیدت و سیم و رسوخن از آتش و آب سزاوار
آتش کنگر از یا شیر از طلا نمایند تا آب که برندار و غن کل و سفید و تخم مرغ
آمیخته بر روی پنبه بر و کدو از نایل کل و اندک بر که و منع نمایند از آنکه بر آتش
شود بدین دوا عدس بقت و کل سرخ بچو شافند تا مهر شود بعد از آن با روغن کدو
تخم مرغ و روغن کل طلا نمایند همان زمان که سوخته و بر بالا آن طرف که آب بخام
سرد ساخته باشند نهند و چون کرم کرمه باز سرد سازند چند نوبت و دوا دیگر در
حطی و خیاری به آب بچو شافند و در نایلون با سفید و آب کشین تر نکوبند
سازند بر روی طرف در را ابتدا طلا نمایند تا منع ورم و آب که شود و سوزش
و حرارت را کسن و هر دو اگر سوختگی بسیار بود بدین مثل و قوت قوی فصد
و جراحت را بر هم اسفند این علاج نمایند صفت آن موم سفید جزو روغن کل
کنجد پنجه و روغن سفید و و شقال و اگر در قوی بود سفید و تخم مرغ اضافه نمایند
اگر سوزش و التهاب بسیار بود از آن کافور مخلوط سازند و اگر درد و الم کشین
با برهم نوره علاج نمایند صفت آن نوره سفید در خرقه تنگ بند و در آب
حرکت دهند چند نوبت تا سفل او بدست کشند بعد از آن آب بر و زینند صفا
تا لغت نوبت بعد از آن خشک نموده بر روغن نوره و روغن کل که موم کدو
بدین روغن همه را جمع نمایند و بر روغن طلا سازند نفع پدیدت و صندل
سوخن از آتش و آب سزاوار آتش است و سیم و رسوخن از آتش و علامت و علاجات
اما جذام علت بود در غایت بدی و در داء و عادت میکرد از مزه و در داء
و سبب از آن اعضا و دیات و شکل را و اعضا در آخر دوا و خوراک

میکرد در زکامی جراثیم میخورد و کاهیر جراثیم میگرد و موجب تنگی و حرارت و سوز
است که خون را سوخته و سودا نموده و تولید زردی را میسر میسر از اسباب
بود که حالت مخروم و سودا اگر پس از ربع و رقیق از او الک حادث میگرد
از رقیق بعد و ظاهر بدن دفع کرمه از و بهیست سیاه و بر من اسود و قوام
از طمان و خفایه و اورام سودا می حاصل میشود اگر ممکن نه بود دفع او با
از جهت رطوبت کیفیت و منبسط کرمه در غام بدن جناب حادث میشود و سوزانی
این مرض از حوادث میگرد و دفع است اول سودائی که از دردی خون
حاصل میشود و این نوع است فطاعتی باشد بلکه حسن اعضا را پدید
میگرد و ضیق نفس و جوجه موت و صدقه کرمه کشته و موی پاشیدن میگرد و این
است داء الاسد میگرد و در ابتدا علاج می باید در نیم سودا که از مره مغز اول
دیده و این نوع با تا کل اعصاب و فطاعت می باشد و شکل نیک میشود و بعضی گفته اند
این قسم زودتر قبول علاج میکند از قسم که از سودا حادث گشته از جهت آنکه مغز
لطیف تر از سودا است این قسم و قتی که من بعد که در ابتدا و پیش از جراثیم بعد
از جراثیم راحت قبول علاج نمیکند علامت ابتداء جزام حرت رنگ روی چشم
بال اسود و ضیق نفس و خشونت صوت و کدورت بیاض چشم و سیاهی
روی از پینه و عرق سینه و سر بد لوی و آب چشم و خلق بد و جگر و خوار
رنگ و جوجه موت و باریکی و قیچ موی و پاشیدن و شق شدن ناخن و رنگ
بال اسود و غلظت لبها و قیچ صورت و در اعصاب عدد و بشرات صلب اگر حدوث
از سودا سوخته که از مغز امتول شده مفاصل از جراثیم کرمه و پینه از تا کل
شود درین وقت طبع نیک شدن نباید داشت علاج در ابتدا فصد قیال از دست
است و چند روز راحت نمایند بعد از آن رک اکل از دست چپ کشایند و اگر احتیاج
از آنها و پیشانی و پس کوشها را در در حلق جوجه ظاهر کرمه و در دجان که در

کردن لغت دارد آن مۀ ابرون بردارند که نزدیک لغت سر و در میان فصل
بجام در آینه تا خون رفق گردد و در بدن روغن بادام دروغن مسکه که از ک
باشد بشیر عورت اینجست در بدن مالند و در پیچ چکانند و بر بدن آبی که بنفش
بابونه کل خیزد و نیلوفر بوشانیده باشند ریزند از صد و سه لاف قوی مثل حب قوی
و آنچه در مالخو لیا میزد کور شده ملاومت نمایند و قوی با سانی آید لغت کلی دارد
ترب و قجین و امثال آن و تخم مشبب و پیچ نسوس و جوز الفی و جوز زنی و
در روغن بادام یا کجدر شراب اینجست یا عصیر اگر از اهل شرب بود و الا چکانند
روغن بادام مزج نموده اختیار نمایند روغن در مشتاق شراب یا عرقها چهل مثقال
و خاک تر چوب انجیر و بورد در آب مشبب تر سازند و بدن را بر آن بشویند و بر
باقی و آرد حلب و بورد و انشان برابر یکدیگر و در بدن را طلا نمایند در حمام و طبع
در و اندکی صابون لغت دارد و در آب معتدل هر روز در آمدن بعد از آن
افشیند و غذایان چوباک و تخم آب که از گوشت مرغ و کوسه و جوان و کوسه و کوسه
تخم نیم بخت و دمای و مرضی اقتصاد و بر شکر کوسه و تنها بهترین چینه است درین
زمان کندم نیز می نمایند و از غذا که از و سود حاصل کرد مثل گوشت کاه و عسکه و
کرب و از بهاء سرد و خشک اجتناب نمایند و ریاضت پیش از غذا فایده دارد و
استغناء اگر لقب و پیچ ابر ملاحظه نمایند شاید و نوع از جذام که از هفت اسوخته
گشته اکثر علل او ترطیب و تسکین صفرا بما و حین با سفوف سهیل سودا و دیگر نوع
امراض که مثابه ابتداء جذام است آنرا با دشنام نام گذاشته اند علامت او حرمت
و اطراف منکره مثابه جذام علاج فصد و کمال سودا و تدریج ابتداء جذام و کد اشق
و تر اندن تا خون بسیار بیرون آید بعد از آن بنجک مالند و مرهم احرور مرهم حل فایده
و صابون طلا سازند بعد از آن باب کرم بشویند چند نوبت مکرر سازند باب سیوط
امراضی که بزفا هر جلد در و سایر اعضا با و اسباب و علامات و علاجات و انواع

باب

۱۶۲
فصل بعد فصل اول در کلف و غش و بریس در کلف و غش
کلف تغییر رنگ روی بوم بسبب او غش نقطه سیاه مایل حرکت مستدیر طار
در جلد و گاهی دراز شود مثل کلف و حدوث او اکثر در روی بوم و بریس
و سیاه و اکثر در روی عارض شود و بسیار است که مایل بر خنجر و کبودت بوم
مثل این در رنگ بوم اما او بلند تر از سطح جلد بوم و آن گاهی متوالع و با طفل
در اولاد ظاهر میگردد و کلف در وقت بعوض قسم اول که از بخارات خون
است که از خلط سوداوی که در معده است حاصل شود علامت او فساد معده
کلف مایل نخورت و زردی علاج تغذیه معده و توتیت او و طلا آینه مذکور
در قسم دوم کلف که از بخارات خون سوداوی و غلظ او که در میان جلد و گوشت
و اکثر این علت عارض میگردد کفی را که پت ربع ویرانده شده و زنان اول
در وقت فصله خون حیض ایشان علامت رنگ کلف بر مایل بسواد علاج فصد
بلق از جانب ریه عورات و رک اسلیم مردان را و اسهال بمطبوخ انیمون
در وقت عاریت و ایاریج فیقرا یا آب جبین بسوف سودا و شربت از تمر مندی و
در وقت جناب تا خون را صاف نماید صفت معفون انیمون تریب شقایق انیمون
شقایق عاریت و شقایق بدو نوبت بشربت مسکینین اختیار نمایند پیچ نوبت عمل
از نوبت طلا بر بوم و قفل و مغز تخم حزیره و تخم کز تنیزک و باقی و تخم ترب
در چینه و قط و مغز بادام تلخ و تراب سیماب و پیچ سوسن کوبیده و چینه
و انجیر و سنبل و ار آنست که در او ایل بعضی از قوالین مخلوط سازند مثل مورد
و آرد عدس جهت آنکه او پیچیده و درین رکهار را میکشاید و علت زیاد
در طلا و دیگر ریوند چینه بجعل آینه که از اندیکر تخم کزین باب باقی یا بخواه
در دیگر تخم کزین باب کزین تر یا مغز تخم حزیره و تخم ترب بزرگ آب مصفر یا شیر طلا
در آب مصفر را بخوشانند تا غلیظ شود بعد از آن که از حمام پیرون آمده باشند

یا سبب بخاطر کرم داشتند نمایند و ملاحظه نمایند که بجهت تشویش دیگر
بیشتر سبب بر دو پیرزن آمدن که سبب داوی باره که از زبان عرو
زنی بپوست مختص شده و رنگ او از آن بود و فترت میان او و بهی است
که او و سبب بود و بهی با خشونت باشد و سبب حال نیز خلط سوداوی
محرق که از رک بیرون می آید و موضعی او مختص شده مثل منع که از درگاه
می آید و موضعی او می رسد علاج مضمحل اسهال و طلاء قوی مثل با و تمیز
بشیره درخت انجیر یا طلاء لیمون نمایند و اگر سوزش پیدا کند و
دیگر اشتیاق بر که حل نموده طلا سازند و زنجیر زرد و جزو کنندش یکجای
طلا نمایند طلاء دیگر قهین و لسان الحلیم نیز قطره مرار یکبار
انجیر بکند و دیگر علاج خیلان آنست که بسوزن او را بکاوند و بکشد
و بموم روغن طلا نمایند و خیلان که برنگ مشه توت بود و توت نرسان را
خود آب و آنچه غلیظ نباشد فایده دارد فصل دوم در قویاد قویاد
و اسباب و علامات و علاجات آن قویاد خونیه بود که در ظاهر جلد
کرمه و آنرا اگر خون گویند و سبب آن خلط ردی بود در بدن طبیعت
خلط ردی نماید از اعضا و شریعت و دفع نماید به بشره علامت او سرخی جلد
مکودت او و این دو نوع بود نوع اول که از خون رفتن قویاد حاصل گشته
بره سودا علامت اولی در فترت زرد آب نوع دوم که از بلغم شور که
شده حادث کرمه علامت او آنست که در قعر جلد بود پوست از جلد
جلد جدا سازد پوست مدور مثل پوست ماهی و خشک بود و نیز خیلان مشابه
و زیاده می شود خنثیت و حدیث مرض گفته اند علاج آنست که بر سه مرتبه
اول آنست که بزودی پدید آمده و در پوست سرایت نکرده و علاج
نمایند و اول بر روغن حل کنندم دوم بوی ریغ و بطریق سوم بموم روغن

و یا صبر حل کرده باشد چهارم هم آنکه در غنچه در سر که حل نموده باشد پنج بیلید
در آب که طلا نمایند ششم حوض لب که حل کرده مرتبه دوم آنست که
در آب که تاثیر و روشت دارو باشد اندک علاج آنست که بر وقت که
در آب است گذارند و طلا قوی تر از اول سازند اول اشق لب که حل کرده
در آب است و گذارش و زرد چوبه نرم کوفته بآب طلا سازند سیم فرودمانا
کوفته بآب که در روغن کل چهارم مازوی سوخته و صمغ لب که
در آب نیز سیم آنست که در غایت شدت بود و در روشت تاثیر
در علامت او خاریدن بسیار و شدت خشونت و پوین غلیظ از و جدا
در آب علاج فصد و سیل ایتون به آب جبین چند نوبت و حمام
دارد و آب انار نیز و آب الو و ترندی بجلاب و غذا مرغ قبی آب
و طلا بادویه چرب یا شقی نمایند آن موضع را دو اچا دبر و یا شقی
شدت زیادتی او را بر طرف سازد بکوشش سبغ بر سر بعد از آن بمرهم
سیندان علاج نمایند تا هرالت او نیک شود و آنچه بر حصیه واقع شود بر سر
در علاج نمایند تا سفید است درم که در درم مونجه درم نرم کوفته
در آب که بر یا شند و آنچه در بدن جبین واقع کرد بآب دهن سیم طلا
نمایند یا صمغ آلوده سر که وقت که علاج نمایند نیک شود طلا را در گذارند
در آب سیم در برص سفید و بهمن سفید و اسباب و علامات و علاجات
در فرق میان بهمن و برص آنست که برص سفید و بهمن در ظاهر جلده
در بعضی اعضا باشد و بسیار است که در سایر اعضا می شود تا غایت که
در بدن را تمام سفید می شود و بهمن ابیض در جلده اندک غوری دارد
در برص سفید در جلده غور دارد و در برص و آن جوان و فرق دیگر آنست که
در اکثر مستدیر بود و در غرض و بسیار سفید بود و موی که بر او بود

و صمد

سفید بود چرا که حد درت او در سطح جلد بود نه در قعر و نسبت
خلط بلغم بود که غالب گشته بر خون از جهت ضعف قوت مغیبه
او غلبه بر درت بر زنانه و گاهی تنبیر بر من سوزان و عصب
که مایل بر طوبیت و بر درت گشته تا فایده که گوشت او مثل گوشت
صدف بود و خون در و سراسر میته نکند و بلغم متکثر گشته
که هر دو دیگر بر من در موضع جماعت ظاهر شود و بر اثر او لیس
خون و رطوبات غلیظه در زیر جلد میماند و موجب بیاض مر که
علامت بر من آنست که رنگ او سفید بر ارق امس فرو رفت
تا استخوان و موی که بر در رسته سفید و اگر سوزن فرو
بر نیاید و رطوبت سفید ظاهر گردد و ببالیدن سرخ نکرد و این
که مشکل علاج پذیر و خاصه اگر کهنه شده باشد و آنچه او را با
سرخ که هر دو با او خوشنیت بود و موی که از ورسته بسیار سفید
و اگر جلد او را با نکت ابهام و سیاه از گوشت بزد اندر و
در و خلافت خون یا رطوبت بخون آمیخته ظاهر که هر دو اما
که بزودی منجر بشما شود باذن الله تعالی علاج آنست که
بکرات بتجفیف اکثر اجزایان بود و اسهال بحوب مثل حب
ایا ایله و ایا رجات که را اگر زیان معتدل باشد و واجب الله
که در استعمال این حبوب در سهکلات قوت ترکیب بر زنانه و
خلط بر قن نمایند که اگر خلط بسیار بیکبار بیرون آرند از خون در و
میشود و موجب غریب گردد و سهکلات اول صبر شقایق ترند و
دو درم غار یقون و سکنج یا کیره بدل سکنج و شحم حنظل و سکنج و
از هر یک نیم درم گرفته و حب تر نموده شربت آرد درم تا شربت

انانج

دریم و در دم اطفال صغیر و ترید و یارچ میفرانند و یک درم ششم صفت دانی
که باشد حب النيل نیم درم بدل آن بود این یک شربت بود در ماهی چهار
نوبت میل نمایند و در سایر ايام اطفال فائده دارد شربت جلینجی و بلبله
و معاجین که در این بخون فائده دارد بلبله و آمله و آیتون از
در یک درم قرصه و در اطفال از هر یک چهارم جوز بود و عاقر قرحا و شیطان
دری لب و زن عمل لب زنده شربت و در دم بود و آله دیگر که در دار
بلبله و بلبله سیاه و مصطکی و کندر و سیاه دانه و حب النوراج را بر یکدیگر
در وزن قند آمیخته فایده شربت و در دم بود و مدرات بعد از تفتیه و سیاه
دانه و آله شربت بنزدی که در ششم خیالین بود با رند و گوشت افی
ان قاعی و ترایق کبیر و شرد و لیس فائده دانه و ریاضت شدیدی که عرق
در حمام معرق فائده مذکرات و گوشت مرغ و کبک و گوشت و لیس و مفرغه
در هر یک گرم پخته و شراب که نه گفته اند نفع دارد مفرغ بود و اجتناب
از تنبلیات و ماهی و بوقل بآرد و خوا که و حب آنچه مولد بلغم نمایند و بجا
از آله ملاح عمل بلاد یا زراعت لبر که نمایند و آله دیگر فایده است در
در آله که گوشت و زرش و زرش مرغ از هر یک برابر بقران و سرکه طلا
بزد و بنشیند در حمام یا در آفتاب یا در نزد یک آتش طلا و دیگر شیطان
نوش و شمش و فوفه و قحج همه نرم کوفته لبر که بالند در حمام یا در
آب یا نزد یک آتش و آله دیگر فوفه و ماسیاه طلا نمایند نفع دارد بجا است
در بلاد طلا نمایند با جرات شوره و گوشت برص را بر و شیطان و عاقر
قرحا و صندل و سیاه دانه و زرش و کل شقایق و قهقهه میاوشان در
قهقهه از هر یک برابر بخون بنشیند طلا نمایند طلائی که برص را از یکین کند

شورج و در روزی هر دو فو و شب بمانی طلا سازند و چند کرت تا بر
رنگ او باقی ماند دیگر بر من سفید که در موضع حاجت بود طلا از در
سنگ و فو لب که نماید اما بیاهن سفید است که از ظاهر ص
باشد و این مقدمه بر من سفید باشد علامت او آنکه بسیار سفید شود
قریب بود به رنگ جلد علاج او آنست که تخفیف تر از علاج بر من
و سهل از ترید و شمع منخل دینی بر نهارد در بر مایه دو بار و خوردن
و مقلند و قرص بر یکی فایده دارد و عاقر قرحا و اطربال و پوست سنج کبر و ش
از یک و در مقابل بپزند بر که و عمل برشته متقانی بدیند و یک
در آفتاب نشاندند و آنکه که عرق کنند همان روز یا روز دیگر آید
زرد آب رود و صحت یابد بکرات تجربه نموده و موضع را طلا نمایند
و تر مس و اصل کبر و شیطون و عاقر قرحا نم کوفت لب که در آفتاب
حمام بماند فصل چهارم در بر من اسود در بر من اسود و به
بهش اسود و تر رنگ جلد عضو بود و سبب او غلطی مرده
بخون علامت او آنست که رنگ جلد مایل بود بود و هرگاه با
چیزی شبیه لبوس بپاشد و موضع او برشته گردد و به تر جویان
میگرد از جهت احتراق صفرا و علاج فصد اکحل و مطبوخ انیمون
و آب پیشریت انیمون یا مطبوخ هلیله و سفوف انیمون هر روز
مقال به آب پیرو قند در برشته روز یکبار یا آب پیشر فایده دارد
روز را حدت این معجون دهند صفت آن هلیله کابلی و انیمون
هلیله میاه برابر یکدیگر و بموئینه کوفت آب از سر برشته مقال
معجون نخاع درین علت حدت و کوشش فایده دارد و از جناب

شورج
فد

غذا که محلول شود با باشد نمایند مثل عدس و گوشت کاه و حلوا و غذا گوشت
 مرغ و گوشت سفید و زرد و تخم مرغ و تخم ماهی و شراب رقیق و روغن زیت با بادام
 بامد و طلا از دهن و جوی ساینده اول تخم بزرک و تخم ترب و کندش بزرک طلا نمایند
 در تخم شیطری هندی و فوفه جز آن در دانه سنگ و زانه یک جز و در امک چهار جز
 کندش طلا نمایند تخم ترب ده درم کندش و قط از هر یک دو درم بزرک طلا نمایند
 چهارم خنق سیه و عافه و قهال بزرک بامد و دیگر بر من اسهول عارض میشود و در حله
 و شونت شدیدی و پوست بر آمدن مثل ماهی و این را نام کند شسته از قهال
 و سبب او خلط سوداوی بعد از مقدمات جذام علاج او مثل علاج
 بامد باز یافتن قوت مهمل و حمام بسیار روند و ترکیب غذا و طلا بزرک و زراک
 و کرد و قط و کندش و تخم ترب و آنچه مذکور شده در بهت بابت تخم در فساد
 و فساد لون و این چند نوع است نوع اول فساد رنگ از خلط فاسد در
 روی حادث شده علاج استعمال ادویه که خلط را بر مثل تخم ترب و سیب سرخ و
 و تخم خربزه و مغز بادام و نشا مرسته و کیترو و بورده مجموع یا مندر آید و شیره
 و طلا از غلبه صفرا که غالب شود بیدن مثل برفان زرد و سیاه طلا
 مهمل صفرا و حالبات مثل آرد باقی و قط و کیترو نوع سیم فساد رنگ روی
 از بهت فساد و کبد و سپهر حادث کرد علاج از آله الم آنها نمایند و
 ان اصفاف است و غذا موافق نوع چهارم فساد رنگ روی که بسبب آفتاب یا بادام
 و در وقت است حکام که رنگ مایل بسواد کمره علاج غناب و مغز بادام در روی نمایند
 حمام فایده دارد در سبز بخار آب گرم دارند و استعمال غناب یا بزرک و تخم
 بادام شیرین و آرد خنجر و آرد باقل و کیترو باب و طلا نمایند و در زرد و سیاه
 تخم که از کثرت خوردن مثل جوانی و زیره و آب متوخن ایستاده و از کثرت

فصل

خوردن سرکه و کلث زنگ روی حادث که بعد علاج ترک این اشیا و خوردن
آب و خوردن و ماء اللیم و شربت و شراب برنجانی و انجیر و شیره
الکلیف و پهلپله پرورده و نقل و سعد و زعفران و زعفران کی انداختن
نوع ششم زردی که در بستره از درازی امراض و نایافتن غذا و
و کثرت جماع و درد و شدت سردی و کما حادث شود علاج آنچه در نوع
مذکور شده و شرب شراب معز و این طلا فایده دار و مفید زردی
زعفران و فوفه و کندر و مرو و صطکی بشیر آمیخته در روی مالند فصد
ششم در کثرت عرق و قلت عرق و عرق خون اما کثرت عرق در نوع
اول کثرت عرق که از امتلاء بدن از طعام و قی و شمع و چنانچه بقول در
گفته یا از امتلاء متفاد از اخلاط بدن علامت حدوث او عیب کثرت
بوسه علاج تقیه بدن و توفیل و طوام و جمع در ریاضت نوع دوم کثرت
عرق که از مسیب السام و عجز قوت از بهضم و استخفاف ماسک
علامت او آنست که ضعف حادث که بعد علاج بد آنچه حسن او نمایند
مشروبات برنج پخته که در و سماق و کشمش و شک بوسه و فوات میل نمایند
این روغن جسم عرق متوی بدن ضعیف و مانع عرق که در زمان کرم
میشود صفت آن بکیند یک کاسه آب سیب و یک کاسه آب آبی
کلاب بیک پیاله و یک کاسه آب و روغن کل یا کنجد یا کاسنه و نیم بآب
آهسته بخوشانند تا روغن باقی ماند و اگر از مجففات ماز و یا مسخده
یا کندر یا کل ارمنی یا مورد و کل مسخه یا کلنار یا مردار سنگ یا با قاقیا
حصض یا کنز یا زرد و از آنچه مسام را تنگ میزد و سرد است منم کوفته
یا مجموع بدین روغن یا بروغن کل یا کلاب استعمال نمایند و در بدن دزیر

فصل

دانه و لکها بسوزد یا آب است یا سفید شخم مرغ یا روغن بنفشه بادام
یا غبار آسیا یا موم که اخته در چوبی لبط یا چوبی مرغ یا سوزن قلم کا و در هر یک
از آنها مالیدن دفع عرق مینماید و مسح بدن با آب زرد و خوره و صندل و
کافور و غذاء غلیظه مثل بره و گوشت نمک سود و اشغال آن نمایند دیگر
نوشته عرق که از خاله میرین رسیده در حمام با شواء که مغز سرخ بود مثل آب
رفش و کلاب و اندک سرکه در روغن گل که بهم آمیخته باشند و مثل روغن
قاریا بلبلان یا در روغن کوسن یا آب ترب و یا زرد اندک یا بونه شند یا بوره
یا بنفشه یا شقاق یا چوبی کا و یا نمک سوده یا روغن غار بلبلان یا روغن
کوسن یا آب ترب یا زرد اندک و اما از داخل با شربه مثل لبن
یا زردی یا آب کامینه یا شربت در روغن و از غذا نخورد آب قلیه
در رک و آبی که در روغنیت سردی بود در آبستان حرق بود دیگر عرق
خون از ضعف قوت و حرارت خون و وقت او بمی لطف صغیر از عرق
سیر و آبی از سرخام علاج تصدیر اسهال و خوردن شربت عذاب و لو
در رک و سماق و کشنیز و آب کاسنه و مسح بدن بخواه بطن مثل شاه
بلوط و آتش و پوست انار و جوز سرد و کله رتاسم محکم زرد فصل
بغیر در شتوق و در شتوق اطراف در وجه و لب سبب شتوق شتوق
بوسکت در حلقه کجاست حرارت محف یا بر دیکشف و عمل به آب
شور و قابض یا بسبب بوسکت مزاج اخلاط نیز محف علاج بوم
در روغن بادام و حریر مرغ و لبط و شربت شیر یا در روغن مثل روغن
بادام و در روغن و از غصیر حیل در یک هفته میل نمایند و بعد از آن
طیخ افیمون و یک هفته دیگر بر روغن و عصیر مد او مت نمایند و در

فصل

در انجمن و عن طلاست از نذر غذا و لطیف و جام نغمه داره و دیگر شقایق در
در وایت و یا حادث میشود این مردم نغمه عظیم داره موس و روغن گل و
و غیر بیط و کثیر و لعاب تخم آبی موس را در چیزی در عن بکزارند و باقی را از
نمایند بعد از آن در حمام در اند و این موضع شش نرم کوفته کثیره بر و یا
بشویند و دیگر شقایق لبرفته که بسیار بود علاج آنست که ماز را کوفته بول
زیت و عسل بلم و چیزی بط طلا نمایند یا ماز و کوفته عسل و زیت
شقایق ایل سوخته و عسل طلا نمایند و هرگاه در لب شقایق موزی بوجه
تخم مرغ یا پیوه که در پی است بر حیا نند و شقایق و سبهار انجیر آرد و
و بنفشه را کوفته بار و روغن و چیزی طلاست زیند شقایق قدرها را بنفشه
بدر دی زیت یا بعلک که حل کرده یا سبته بجزنی بزی غلغله اندک
نرم سوده در و چکانند یا مرهم ساخته بر بالای او بندند یا صمغ
و ماز و نرم سوده بر روغن سدر زدن بر و کزارند و کاغذ بر و حیا نند
خشک کرد یا ماز و صمغ یا چیزی مرهم ساخته زیند و شمل زرد آلود
آلود یا دام و کثیره از سر کد ام که باشد کوفته در شش و شکاف یا سبته
و بر بالاء آن کت که بهت تنگ یا کاغذ تر ساخته کزارند تا خشک
در روغن با پی کرم ساخته در و کثیره یا صمغ آینه نند نغمه داره و اگر شقایق
اندک بوجه مرهم که از برای شقایق مذکور شده کافی بود و اگر
شقایق در گوشت تاثیر کرده این ضماد بر و کزارند در آرسنگ نرم
سوده در روغن زیت بخت تا غلیظ شود بعد از آن چند قطره بر او
چکانند و شقایق را در آب کرم کزارند تا نرم گردد و یا کساز
بعد از آن علاج نمایند و موز فیهوشند و یا از غبار و خاک نگاه

دیگر گاهی شقاق در سفتی یعنی در دو جانب لب سفیدی در طبعی است
 شود میوه علاج قصد و سهل و غرضه بک که در و ما زو و شایسته
 باشد و طلا آب سماق و آب اناری خوش در و عن کد و بادام و موم
 با لند دیگر عارض میشود در دی در وقت قدسها بجهت در پاشنه
 و قدریت صائب او که بر زمین گذارد و کبیب او از خارج مزه با سکه
 با کوفت موزه علاج آب سر بسیار بر و ریزند و از او همیشه یا کل از دین به
 آب حل ساختن با لند و اگر از داخل بود لبیده بینی که مد و نازل شود
 علاج فی و مالیدن روغن بکل و اگر ورم کند و ماده در و جمع شود اخراج
 ماده و دنان جراحت را کشاده سازند و صفا و ما زو و سر که چربی مرغ بر
 بندند و خاکستر بلوط چرب بر آن میخندند بر و گذارند و اگر چه ک بک و دنیا ید و صلا
 داشته باشد با سکه قطع دین بر و بندند فصل هشتم در سوج در سوج جلد
 و اسفیدی و پوست رفتن عارض میشود در سطح جلد و سبب او برداشتن چیزی
 درشت یا رسیدن چیز خشن و از رکوبت و تنگی موزه و کشیدن ریمان و از
 بعل میمانند علاج قصد اگر از نشی عظیم بود و تیرید موضع بخرقه که سر و ساخته باشد
 اگر بر اطراف عضل نباشد بعد از آن مردار سنگ لجلاب سوده و مرهم اسفندان
 فایده داند و دیگر عارض میشود سوج و خراش در عانه و کشیدن ران لبیب
 نیز پس از آن میرسد بد و هوا با سر و شق میگرد و مثل مخزن که از سیلان طوب
 حادث و یک زکام علاج تقویت بدن از ماده حاد و مالیدن موضع بموم روغن
 که از زخم و سوخته و قبیل یا با اسفندان و زردار سنگ از هر یک قدری
 میخندند نموده با لند و خشک دارد و از سر و کند و خون سیاه و شان و مردار سنگ
 بر سر زخم کوفت بر موضع سوج پاشند **فصل نهم** در تشیع جلد سر گاهی حادث

فصل

میگوید تشخیص مصلحت را از جهت بسیاری بیگیت و طریقت مثل آنها رفتار می کند
علاج در غنای و مرطوب و بیگیت و سیر بخار آب گرم و شیر ذرایم بر سر ریزند
زیر دستار عصابه محکم به بندند دیگر تشخیص جلد پش نی یا حمره و عضون پش در
عارض میگرد و سبب او امتلاء و مقدم و مانع از ظطر رقیق علاج تقیه و
و ضاد از روفا و سفیده تخم مرغ و موم روغن از روغن کدو بادام **فصل**
در تعظیم در تعظیم سرگای رطوبت در ریح غلیظ در زیر کاسه سرخ میگوید و موی
و کلانی سر میگوید علاج ضاد موضع کعب الشاد به آب یا عروق جاعین بر
بادام و سوط از صبر و کندیش و زعفران به آب مرزخوش دیگر کاهی جمع
در جلد و حذاق که بر سره سرالت و مکان او رطوبت و موی و موم
میگوید و رنگ او سیاه بلون جلد پش در و در و مندرغ میگوید این در علم
ضاد از پوست انار و جوز سر و لب که اگر نیک نه شود شق نمایند و آنچه در
بیرون آرند **فصل** دهم در علاج افا فی علقه که در ناخنها میشود او را
است و او را کور شد در او را در دیگر طلقه گویند سفید برات بازنی بسید
و سبب او قلت خون بود و رطوبات تشف میکنند و میگرد در در علاج
الاصول و کفند و کچیند و روغن بادام بعد از آن که پهل بمیخون افتیم
و نه و بنوفا و محلب و بادام شیرین و صیرنی بر دیگر بر قص ناخن و آن چنان
بود که سفیدی مثل برص بود در اظفار ظاهر کرده و سبب آن رطوبت غلیظ
فاقد بود که در زیر ناخن در آمده علاج استغراق بدن و تخم صلبه و
کتان کوفته بعل طلا سازند و کبریت و عمل زرا بر لب که طلا نمایند
زرنیخ زرد بازفت و مغز بادام یا لب بعل یا جوز سرد ترس در اشی
سکه و روغن کل طلا نمایند دیگر جذام اظفار و تعفن او چنان

که مثل استخوان کشته و قتی که حک نمایند و بر آید چون ریم ریزد و بر آید
و سبب او خلط سوداوی حاد و بوی علیّه است و از غلظت سودا و بوی غلظت و
غیر آن و موم روغن و در اخلاص اولیاء است که ناخن بدی روید و از آن
است که افتاده اگر محافظت او ننمایند بکل بدید و آن آید و همان حال میماند علاج
آن است که بر و غلظت و بر سر لطمه در غلظت او را نرم سازند و دیگر سبب شقی شد
ناخن و از آن است که از آن است که اند و سبب آن پوست غلبه بر بدن و از آن
خلط سوداوی علیّه تر طبعی و تقیه بدن آب حین و فساد از هر چه و لک طبع در شکم
یا سرش و سرکه یا مصطکی و نمک کوفته طلا سازند و دائم نمک کشوند و صوف و نمک
کوفته بیکر طلا نمایند و فصل در روغن کبوتر سریش و نمک فایده دارد دیگر نخل
از قمار یعنی کنده شدن ناخن سبب او سبب سرانگشت بود از جهت افراط رویت
علیه تقیه بدن از بلغم و سبب حدت خون میباشد علاج هر که صافین و نجابت
ساقی و تسکین لغز بشوید و نمک دیگر موت خون در زیر ناخن میوه و سبب او
کشاده شدن سبب رکی بود در زیر ناخن لبیب مزه و غیره علاج به شکر و حیدر
بر طلا کنند و به آرد زفت و لب طمان نهی که چینه باشند بر زینج سرخ و نمک
بر روز چند کوبیده و فیه بشویند و دیگر رطافت از قمار فساد بوق آس و ورق انار یا
اندم و زیت یا پخته و زیت و دیگر اگر جراثیم در میان انگشت ظاهر
گردد و کند و از آن زودت برداشند و با بر باله و اول کنند و بخرقه به بندند
و نیل در و مالیدن فایده دارد دیگر اگر ناخن فاسد شود از آن غلظت او فساد
بر اخلاص و آن غلظت تا نرم کرده بعد از آن بر زینج و زیت طلا و جادو شیر و روغن بادام
یا بادام کبود و زیت و زینج طلا نمایند تا ناخن برگردد و سوه فصل در و از دایم
از آن اصابع کاه چکه و انتفاخ عارض میوه و در انگشتها در زشتان و شیر مار

وصف

شبهه دروزیا از جهت شسته شدن مقلود در دلالج به آب کرم و سوس و شیش
و آب که در دواخیر جوشانیده باشند و کرب یا بعد منقش و کرسنه و ترس یا با آب
که در دوشلغم بچینه باشند و فساد با چیره در شراب بچینه اند و به آب نیک که مسکن
لذع و حرارت و جگر است فصل سیزدهم در ف د ا ط ر ا ف ت بر د سب س
برون اطراف نوحه حرارت و خون و بخارات کرم بسوی او محقق شدن در زیر
جلد پس میوز اعضا و میرانند و متعفن میزداد راعلاج الزفا سدر شده و درم نگرد
و ابتدا یکسوی آورده بر دغنه های کرم مثل روغن زیتون و غیره مالند و اگر در
دارد منالاب آنست که آب کرم که با بونه و اطلیل و سبب و قیوم جوشانیده باشد
که از آن نگاه کنند و شلغم و کرب و تخم زعفران و صلبه و کرمه و ترس جوشانند
آب آن بشویند و روغن بعد از آن مالند و عدس نرم کوفته شراب جوشانند
و برو کردارند و اگر سیاه و کبود گشته بقیق نمایند شکافتن عمیق و در آب کرم
بعد از آن بکحل از منی و اندک سرکه و عمل طلا سازند و لب که و آب کرم
شراب چند نوبت بشویند و اگر متعفن میشود برک چغندر و کربت خسته بر روغن زرد
کادوس که بر و طلا نمایند تا آنچه از سیاه و کبود شده ساقط شود **فصل چهارم**
و هم در قنات سبب تغییر بوی بد و زیر بغل و تن بول و بر از دوق و غوغت
از خلاط بدن بحد و آنچه معین بر الت حرکات شوش و فوفا حرکت جماع و
تا خیر غل جنابت و تناول سیر و حکمت و حله و انجیران و قنیز علاج
و سهیل و اشربه و اغذیه لطیف و نوش دارد و زرد آلود از قول کفرش
فائده دارد و بعد از غل بدن آس و شبتانیر و مرکب سوس و فندل طلا نمایند به آب
سبب و غام و مزج خوش و در آن رنگ آب موره قرص سازند و در محل حاجت
سوده مالند یا در آن رنگ آب موره قرص بسازند **صفت** دوا مرکب استن فندل

سمن

سعدی گوشت آتش مرز خویش شایسته است که سرخ می کند بنیل ربانی اجزا
 برابر نرم گوشت و پیخته استمال کنند بر بغل و گاهی متغیر میگردند زیر بغل و میان
 انگشت یا در زیر پینه لبیب عرق شود یا بجهت عفونت اخلاط فسد و استخوان و
 اجتناب از حرکت در هوا و کرم و غل به آب کرم و تشنگی در آب سرد اگر
 هوا متدل بعد احتمال در عرق **صفت** آن تو تیار بر کمر و مردار سنگ
 و کلنگ و کل سبغ و صفا سوخته و پوست انار و اندک کافور در اجزا بر آب نرم
 گرفته بر که با زرد و خشک ساخته بوقت حاجت سوده بماند در اگر حرکت
 کرم مرهم فل و سفید و نفع دارد و گاهی تن عفونت در جلد سجادات میگردند
 شایخ و اطفال را بسبب کثرت رطوبت و صنف حرارت میشود علاج استخوان
 موافق و بعد از آن طلا در ورق سوسن و مردار سنگ و تو تیار و پوست درخت
 بهر دو رس و سوخته و کندر گرفته بشراب و اجتناب از غذا که در و سیر
 بیاورد و کندر تا **فصل** پانزدهم در جراثیم قطرات کاه عارض میشود
 تشنگی و حرارت یا سرخ میگردند بسبب کثرت برایت تکیه کردن و
 در ریش و جبهت صنف قوت سرد و از آنست که هر وقت که سرخ گردد
 ترک نماید که استلحا تا ممکن بعد در اوج بر دپاشند مثل حنف و اما قیاد کل
 از ریش و بازو و کلنگ و کلنگ و سر که سیر و بر دپاشند در زیر او بر که سیر
 باورس گذارند و اگر حرارت کرم و دانه زنده بر هم اسفید علاج نمایند
فصل شانزدهم در قمل در قمل که در بشه بعد طبیعت وقت که در رخ نماید باذن
 الله تعالی و طوبیت به بشه اگر رطوبت رقیق بود متولد میگردد عرق و اگر غلیظ بود
 متولد شود و اگر غلیظ تر باشد متولد شود و اگر غلیظ گردد و صنف و اگر
 بیت الجاهر بشه منفرد در در زیر جلد بماند متولد شود و اگر غلیظ

در اکثر مختلط کرمه با طوبیت حدیث متولد می شود از قویا و سقفه و اکثر مختلط کرمه در
کرمه قبول صورت حیوانیه متولد می کرمه از قفل در آنچه یاری در نهان است بر تولد
از تا غیر عمل جنابت و حیض و خوردن انجیر ماده را با طاهر بشود دفع میکنند
علیچ و اسهال و مداومت حمام هر روز یا در روز و جامه پاک بپوشند و بپوشند
حریر و کتان نایه داره و چغندر و پودینه کوبیده و یک سردتر مس بپوشانند
آب آن در بدن مالند در حمام مبر و کل و زهره کا و زهره بنه مالند **دوا**
خفیف تخمیز کنندش و اندک سیاه کشته طلای زرد **فصل** بفرم در سینه
در سینه بدن لاغر و لاغر ساختن بدن فربه بدنهای لاغر ستراد را آنست که
ایقام نمایند همین آن جهت آنکه عارض میگردانند امراض از جهت
بدن و سبب مزال قله غذا یا در آنست غذا یا قله فذب اعصاب یا آنکه در
علیق بوضوح مثل سده یا عظم لحال یادیدان یا کثرت تحلیل از غم و هم و کثرت
علامت هر یک ظاهر است علی از الی سبب موجب و خوردن غذای نیک و طوبی
غلظت مثل هر یک گوشت طبعی مثل لبط و مرغ و یک و کوسه و جوان بر این و کباب
بهتر از بپوشانند و سکون در رالت و مداومت اطعام آن متوالی که موده
نیاید و بعد از طعام حمام لغز داره و از جوع و قوی و صیغهای تلخ و شور و یک معاوان
اجتناب نمایند ترکیبات نافع از باقی موش و منتریم کوه در درازنم کوفته بر
با قوام و آب کشک و آب انارین نیز بچینه میل نمایند و دریم جناب و موثر
در آب بپوشانند و صاف نم
ام و خشخاش و منکر و قوی
بهمه را کوفته لاف داده نرم کوفته اصد
و غز مرغ آینه میل نمایند و در محل پختن کلاب بر دیارند سیم متوالی و
خشخاش و منتریم و حب منور و حب السمنه و حب الخضر و در غز کا و شک

روزی که بگویند که از آرد و بزرخ و باقلی و نخود و گندم و شیره و قند چینه باشند هر
 روز قدری را اختیار نمایند و از چغندر طی ترش و لقب ملا حظت نمایند و بسیار توقف
 کنند چهارم خود و سفید را در شیکند از زرد تا شیره را خدب کنند بعد از آن خشک سازند
 و بکین یک جزو بزرخ و کشتک شمع و گندم انقاف جزو و قند ثلث جزو و شیره بزرخ سازند
 باهم را بخوشا نند بعد از آن نان و شیره مخلوط سازند و چند روز در دلت نمایند
 و شربت بگوشت و حللوات تمام مسمن کنند از دوشتراب و حللوات و گوشت مرغ
 سر از یاده میسازد و محسن رنگ و حبس است و ماهی که در آب قند بجم و شیره
 زرد مقدار غنچه درم تا ثلث درم گفته اند و خوردن مغزی دام تر و خوردن مغز
 و حیالین بقتد و مغز نان خشک و جواریری نرم کوفته بقتد و مغز جودان که کثیر
 خشک و کجرا و شیره سفوف سازند در محل خواب و اندک آب گرم بعد از آن
 حمام روغن نارطوب در بدن مالیدن فایده دارد اندکی مالند بسیار فزونی دارد
 و پوشیدن لباس نرم و استقال آب از آله و سرود و نظر بر روی قویان و
 دوستان دیگر سمنه منوط صائب او بر خطر عظیم بود هر که هر روز طبیعت خواب
 را بکشد و فرستند اگر در رکبات عنبه حادث نمیکند و شش شدن عروق
 با حق نفس یا میریزد چندی بوفشاء دل و موجب هلاک بود پس از غذا نشستن
 بر بستر و بهر حیل که باشد منالک با مسهل و ادرا و عرق و تعلیل غذا و کثرت لقب
 و حمام بر بستر که عرق بسیار آید و آب کمتر ریزند و مالیدن روغن و کرم مثل روغن
 ثلث و قط و تعلیل خواب و مدوامت بر اطریق و ادویه کرم و خشک چون
 کون و زعفران سخن نیا و ادواء الک و از مغز دات سمنه و س و کب میانی و ک
 در را و نند و حنطیا و مرزنجوش مقدار نیم درم و از انچه قوی بود درین باب
 خشک از گوشت مرغی بگیرند و میل نمایند **باب** چهارم در ادواء الطبع و اد
 این دو علت موی را ساقط میزد و بدین نام مذکورند ادواء التعلیل

از صفت مریض اول بسیار رطوبت را باید در ساق میگرداند موی سیاه و زرد
خاطرویی و داء الحیة آنست که موی برین در پوست رقیق مثل پوست مار
جدا گردد و ماده داء الثعلب کمت عفت و از آن ماده داء الحیة عفت از یاز
کنت و داء الثعلب علیهم اسهل بود بخلاف داء الحیة که استعمال علاج باید
النوع او چهار است نوع اول داء الثعلب که از بغم شود سوخته عارض گردد
علامت او آنست که موضع او اسیب و نرم بود علاج غایت بدین سبب
ایا بخی فیه اشتقالی تخم حنظل دانکی به صحت کفش حبس زرد و زیاده و تقصیر
بحسب قوت بود و حبس بر وجه قیاقی فایده دارد صفت دارویی
تخم حنظل کتب و تخم ترب از هر یک چهار مثقال جوز التی نیم کوفته عسل
سوسن سه مثقال در دو سوم آب خوشانند تا لافنی بماند و درم عمل بدو
غوره بیا نشانند بعد از آن پی بکنند و بعد از آن غوره نمایند صفت آن
پنج کبوتر و تخم خوشانند و در دایانج یا سکنجین آمیخته غوره سازند و در
از ماء الاصول و کلفت داء و موضع را بخرم در سفت بماند یا بصل
بعد از آن طلا بصغ سداب و تخم یا لیدر کوفته بعد از آن که شفا یافته باشد
اگر علت قوی بود و علامت قوت آنست که بمالیدن سرخ شود و اگر
بوالج نزدیک است آنست که اگر چه بمالیدن سرخ شود اما مطلقا
نمی شود امید به شست طلا و نافه فرغون عاقر قرحا نیره کاو آمیخته بمالیدن
شیر او را آنست که ادویه قوی که بسیار گرم و سوزنده بود طلا نکند صفت
جلد را بوزد و موی نرود و اگر داء الثعلب بپس بود که بمالیدن بسیار
مسحوق نشو پس بمالند موضع را بجز دوبره یا پورق انجیر مالیدن تا شفا یابد
خراشیده که طلا ساق و بر حنظل ریخته بشارب یا انجیر خشک سوخته در شراب
کرده طلا سازند و اگر از کثرت ادویه جرح بود بمسحوق هم که از روغن گل دموم
بلوط و آب و رقی سوسن و زرد تخم مرغ ساخته بمانند فایده داء و صیر مرغ

بازند و مگر شکسته یافت باز عاده کنند موی بر آید و بر آب بترانند تا قوی
گردد نوع دوم که از ماد و صغره و اتس و حاد است که سه علامت او زردی رنگ
روشن و مخافت بدن علاج سه حال صغره بطبخ بطلحه یا بدین حب بطلحه زرد
درم کل شرف بخورم مخوده ربع درم یک شربت بوبو بعد از آن سرکه کرم
و صغره بگذارد و بر و غنخ کل حرب سازند بعد از آن طلا از کبریت و زیت و بنفشه
سوجسته یا پوست در سرکه که نه حل ساقط کنند از آن را بیست و نه سوخته یا با
سوجسته مع پوست لب که طلا سازند و اگر موی بر آید در الا شطه نماید و من
و طلا از لادن که بر و غنخ کچل حبل کرده باشد شش سوخته و کف دریا و حنظل
و غنخ پدیدار و غنخ اسن نماید و کل صیرو و کبوس و آب برک پدید شود و از
رگ و کرم منع نماید و اشربه ترش مثل لیمو و آب انارین و شربت سیب و
در بند و غذا گوشت مرغ و گوشت خوک در آب آبله بامش و موش و اگر او کور
سفافی نوع سیم داء الثعلب و حبیه که از ماد و سودا حادث گردد علامت
ت لیون موضع یا سواد و شدت نبس علاج فیترا و غار یون از یک درم مخوده
و حب انارین و مجون بجام نخ دال و از گوشت کاه و عدس و آنچه مولد شود
منع نمایند و غذا گوشت مرغ فربه و بطبخ و زده تخم مرغ سازند و موضع را
بشوین و پیاز غنصل بمانند و بچربش و فربس و لبط و غیره حرب سازند و طلا
از کور و وضع سداب و عاقر قرحا و جینه و آب ترب و زیت عینق یا برنج و ش
بعد از تراشیدن موضع نمایند و شرط موضع و غل او آب حلیله یا آب شمع کتان
بر و غنخ لادن و نار و دین چرب سازند **نوع چهارم** که حادث گردد از خون غلیظ
داء الثعلب و حبیه سوخته علامت او سرخ رنگ موضع علاج و مالیدن موضع
قرص و شربت و بنفشه و پیاز غنصل و سیر و جینه و طلا یعنی سفار و فربس
یا بر ترابیر که در نوع صغره و موی مذکور شده **فصل** در پائیدن در پائیدن موی

مسحوق سواد و بطبخ و انارین و حب
انارین یا با آب و مجون بجام نخ و سداب

دست قطره و صلیح اما پاشیدن نور انواع است **نوع اول** پاشیدن موی که
که بعد از انقضای غذا و قلت غذا بخار که موجب روئیدن موی و از
علامت او بیس و زلال بدن و امراض مخمل و قلت غذا علاج کثرت غذا
مرغ و کوفت زرد تخم مرغ و شراب و خواب و حمام و کشتن بنفشه
نیلوفر آبی و شک بید و شستن بنفشه سفید و اسپول و برک سید و
آتش و نیلوفر و بنفشه در سر مالند دیگر پاشیدن موی بسبب است **نوع دوم** پاشیدن
علامت او باریکی و سرعت پاشیدن موی و زری جلد علاج روغن آملک و
و حلیله کابی و بازو و آفتاب بر و غنم موره یا پیریا و نشان مالند و قوی تر
که سه درم لادن در شراب پار و غنم موره حل نموده در موی و سر مالند
و دیگر پاشیدن موی از تنگی مسم بسبب پیریش و علامت او جودت و غلظت
شدت سواد موی و وقتی که موی را بکند زرد و برون نماید علاج ترنجبین
مزاج و حمام دایم و حرب عنون بر و غنم بابونه و صمغ مالیدن جلد شیش از
و قیوم و بادام و شکر تلخ سوخته بر و غنم زیت نوع دوم پاشیدن
که از ضیق مسم متولد گردد از رطوبت غلیظه علامت او آنست که موی را
بوه علاج حمام که بسیار توقف نمایند و مالیدن سرخ و بنفشه و سرخ و بنفشه
و شستن به برون زرد و غذا گوشت و بغلغل و ارنبه و ارنبه
از سر و درازند نوع سوم پاشیدن موی که بسبب امراض حادث گردد علاج غذا
لحیف از گوشت مرغ و کوفت در آفت و حمام و ترنجبین موی لافه در
مالیدن بخربه درشت و بر و غنم موره و غنیمه که در زرد بابونه و سر سیاه شانه
باشند و خطمی و خبازی و لغایات و روغن فانیله دار و دیگر کاهای حادث
این پاشیدن بعلت نجاسه و میکروب جلد بر مثل پوست طایری که بر او کند
باشند موی او نرم مثل حریر و رنگ بشه او زرد و این علت بسیار دارد

[illegible]

فصل

فصد قفقال و تفتت سر و بدن بجام به آب بشور و در هر روز در
نمایند و بعد از یک ساعت بآبی که در و کل و موله و دیگر صنوبر خوشنایند
باشند بسوزند و مونزج و خشت فضا و بادام تلخ و قط و زرا و
کوفته لبر که و زهره کا و طلا س از ندر و خریق امیض و ترس و اندک
سیماب کشته نیز فائده دارد و کندش و گوته و فارس از یک ریختن
نرم کوفته و در بدن مالند در حمام و از غزله و غلیظ ملاطفه نمایند دیگر مقام
از محل است که حسیده عباس و نطفه میوه که بیخ مولیت که اندک
کرده پس وقتی که آب گرم بدو رسد سر و بدن آید سر او علاج مثل اول و
الطیخ است و در فلفل و میوه و فلفل سفید و پوست انار و دیگر صیان
بجو سفید که در موی آویخته مستدیر علاج او کشتن سر کینه آید و نوشاد
ساخته لبر که مالند **فصل** پنجم در کشید و کشید و علاج آن کشید
نزد جالینوس حکیم نکر که از بخار بلغم لقا هر بدن می آید و بواسطه سردی
میکرد و در لایه عریضی صنیف کشته و قیاس میگرد و پس آن اگر کشید
دارد و حرارت و لزولیت موی سیاه بود و اگر توان مایه و لایه و
غالب است موی سیاه میوه و حدوث از کثرت پیوست که بواسطه رطوبت
میدید و حنا پنجه نبات بواسطه شدت عطش سفید میکرد و در حنا آب
باز تاز و میوه علاج کشید که در غیبه وقت او بعد از چیز و حنا میزند اول
بدن و دماغ با یارچ فیهرا که موی بشم غنظل و غار یقون بود و دریم قی
و غنظت یکبار نیم غره چهارم معجون گرم مثل ماده الحیوت و مشرد و لایه
و اگر فلفل کبیر و صغیر و بلبله مزلی و ترماق معجون که در موی سفید
کمره بلبله و درم بلبله بخارم فلفل و درم درم درم درم درم درم درم درم
و اگر از هر یک سه درم گرم کوفته کند و طباشیر بخارم صندل سفید و

کانی از هر یک سه درم کنند و طبایع نرم گفته بشود زن آن عمل کنند
 با نذر شنبه سه درم بوی نیم تدبیر مخفف با اعتدال مثل قلیه خشک و کباب
 بپزند بدار چینی و زیر و کمر و یاو الگامه و اجتناب از لبنیات و ترشها و فواکه
 و شراب متواتر و استعمال کلاب و کافور و کثرت حمام ششم غسل بآب که
 در سیاه دانه یا منطل پوشانیده باشند هفتم مس موی بروغنی که در وادویه
 قالیق مثل سفید و سیاه و قرقفل و غوغ بچخته باشند **فصل** ششم در آنچه
 برای بزمیت دارد از احوال موی و این چند قسم است قسم اول در حفظ موی
 بوی بزمیت طبعی بماند و غنهای کرم مثل روغن مورو و لادن و پیرسیاه و
 شقایق و سفید و مصطکی و سعد و تخم چغندر و تخم کرفش و اقایا و ماز و بماند
 هفت روغن مورو آنست که مورو را در شراب قریب به روز ترسانند بعد از آن
 روغن کنجد بچشانند تا روغن باقی ماند هفت روغن لادن که بهترین چیز است
 جهت حفظ موی لادن ده مثقال نرم کوفته و یک پیاله روغن مورو بپوشان
 در آن آغشته نمایند و در یک آب کدرا ندر بچشانند و ظرف روغن در آنند
 و یک کدرا ندر تا بحارات آن لادن که آغشته کرده هفت روغن آمله مورو
 است و یک کف صوبه و آمله از هر یک برابر مقدار هفت مثقال بپزند و بچشانند
 تا وقت آن بیرون آید و مقدار آن روغن کنجد آمیخته نمایند تا روغن بعد از آن
 پوشانیدن باقی ماند و از غسولات که موی را بدان بشویند سیاه و آب
 ترس و آب چغندر و آرد نخود و صبر کوفته بآب مورو و شراب حل نموده در
 حمام بپاشند و از یک است که طلا نمایند بشویند ششم دویم در از نمودن موی بی آب
 چغندر و آمله و بوی بزمیت کوفته و آب مورو و مد او است بر شستن موی به آمله
 سیاه و حیر نمودن بروغنها که مذکور شده بعد از آن که سر را بآب
 بچیند ششم باشند در موی مورو آمله مورو و پیرسیاه و شان کوفته

موی را در میان او گذازند موجب درازی کمره قسم سیم رویا بین موی و قشر
و سبزه آید جمیع او و به دانه التعلب مالیدن بر دهن زیت یا خاک ستر قیون
دکف دریا و روغن بن که در روز راسخ گفته باشند و مالیدن موی یک یا
که بر دهن زیت و سر که یار و عن شرب یا بیدار بخور و بر سر خرس یا کثیرا لب
و آنچه قوی گفته اند درین باب سیاه دانه را گفته طلا نمایند بعد از آن
روغن لادن مالند قسم چهارم فانی ساختن موی از روی و سایر بد
این سه وجه می شود اول بزرینج و ابلک و آب و روغن که از اینها
دویم آنچه موی را رقیق سازد مثل آرد جو و آرد باقلی و کرکس و لبلب
کف دریا سیوم آنچه موی را باطلا کند مثل تخم انجور که بر دهن مالند و
گفته و فیون **نوع پنجم** آنست که منع کنند روئیدن موی و انبات موی
نمایند بعد از آن که بکنند یا موزه و ادویه مخزنه بر دهن مثل نیک و افیون
لبر که باید آنچه مسام را به بند مثل اسفند یا رصاص و قیو لیا و شنبه
بآب نیک یا تخم صغیر اجامیه یا تخم سلحفا که غنک است و است و
نوشادر بریزد و بن طلا نمایند یا به پیضه غل که اینها منع روئیدن موی میکنند
سستم جوهرت موی با رویه قابض مثل ماز و سد و سد و اسفند
صلبه و آمله و برک سرد و کز ماز و دکنک موی را جوهرت سرد
دیگر تر قیون موی که بدین طریق نمایند که در یوزه خاک ستر چوب زرا یا یوزه یا آلو یا
یا آرد جو یا شمش خرنه و روغن و آب که به هم آمیخته در روغن کبکست تر قیون
نمایند قسم پنجم که بستید موی آنست که دایم بر دهن و آب که به هم آمیخته در روغن
روغن شبت کف و دانه لوزی هشت قسم تسوید موی بخصایب و روغن مور و بوی
میکرد و اول مشکوفه در وقت جو زهره گفته و بدو آمیخته استعمال نمایند
ماز و زبیت بخور شاد و کثیره و ثب یا فانی و روغن تخم از هر یک یا زهره در

دست در مضمون گفته آب گرم خمر سازند و بعد از آن در موی بندند
ساعت بگذرانند نیم مردار منگ و نوره از هر یک جز دلیس خمر جزو
غضاب نمایند و یکت بگذرانند چهارم جوز سرد در شراب بخوشانند و بدو
غضاب سازند نیم شقایق غزو و آمله و پوست باقی از هر یک نیم جزو
بیکه خمر نمایند و در آفتاب پست روز بگذرانند و دایم بس که آینه
نمیزد استعمال نموده غضاب سازند نوع نهم در شقیق و تخم و تبیض
شقیق موی بمثل جن و در موی شراب و رائیج و مثل ثب و رغران
و تخم بمثل طبع و عدد و کندس و اما تبیض موی بمثل جزو و خطاف و
پوست حشاش و لغاح و کافور و تخم ترب و کوک و نرم کوفته نبره
کافور و سرکه غضاب نمایند و کوک و کافور و تخم و مایه کوفته بس که در
موی بندند نوع دهم شقیق موی که بسبب بیوست عارض میشود
بنفشه و نیلوفر و غمز را آب و سل و لغاب اسغول و لغاب خنجر
برک کج و خنجر و امثال اینها بمانند و فصد و اسهال فایده دارد
علیه موی و نمک و آچنان است که ظاهر شود در سر کویا که برود
الیده و موی آینه در مالند و ب کره و بدیوی بوم سبک و سومت غذا موی
سیر و آنند بخارات علاج نفیته معده و سحرکب ایارج و اطر لعل
و شستن بدایچه جلد و بد مثل نشادر و آب بوس و آب موی و
لوط و جوز سرد و غسل نمایند و در غمزیت به آب غوره آمیخته حرا سازند
باب پنجم در جراحات و شملست بر پنج فصل **فصل اول** در
التهاب و افکیم او جراثیم تفرق القبال بود که عارض میشود در موی و
سیم و چرک نکره اگر سیم و چرک دارد آنرا قرحه میگویند و در وقتهاست

دست اول

و جراثیم صغیر یا آنکه باشند کپرد و نیم جراثیم لیسط که بر دوارض
دیگر نه بود یا مرکب باشند یا ششم جراثیم که در میان او مساوی بود
یا در چهارم آنکه غرض داشته باشند پنجم جراثیم که از دیاره کوسنت جدا گردند
ششم جراثیم که نفوذ بیاطن داره یا نفوذ ندارد هفتم جراثیم مخفی و غیر مخفی
بیان آن کرده میشود از اعراضی که احتمال جراثیم ندارد اول قلب است که اگر
جراثیم که مصلحت نمیدهد علامت او برایت پس از آن دماغ علامت
اختلال عقل و کرده و مثانه و اما حکیم جراثیم دماغ دارند علامت وصول
جراثیم امعاء قاق خروخ ذیل و جرح کبد مخوف بود لیکن در و امید سیل است
نیمت و جراثیم بر عصب و عضله رنگ تغییر یابد و سقوط قوت و
و اختلال عقل و تشنج و جراثیم رگب از پیش زانو مخوف است از و خلاصی
کم یابند و جراثیم بر شکم که نفوذ بیاطن دارد عارض میگردد و تنوع یا فواق یا
اسهال و جراثیم که بر سینه و فضاء صدر باشند مخوف است علامت خروخ و جرح
و جراثیم حجاب مخوف است علامت او فبق نخس و جراثیم
آنکه طعام فضل دوم در معالجه لیسط جراثیم و
از عوارض چیزی دیگر نباشد لیسط باشد و دمان او را بر او غرض ندارد و نیم
آمنه نه جراثیم و از خون قوی تازه بود و اگر جراثیم تازه نباشد و بر او
یا سه روز گذشته باشد و نیم ندارد و منرا او را آنست که او را تراشند و در
او را تا خون پیرون آید بعد از آن او را بر فاده خوب ببندند تا جراثیم تمام
اگر جراثیم عظیم بود و زردری کوشش بر وی اندیامند صغیر و زردری
سیاه نشان یک جزو نیم صبر و کند یک جزو و زردت نیم جزو از کم کوفت
و بر هوای جراثیم صغیر یا آب کشین یا گاسنی ضماغ نمایند مواد کف

فصل

از روغن پند کوشش بادویه بدیده مثل مردار سنگ و سنج سوخته و
و بازو جهت تخفیف فائده داره **فصل** میوه در جراثیم مرکب آنست
که با روغن اراض و دیگر بوشش درم و کسر غلام و بیدار عروق و عصب با اراض
و دیگر مثل مژده در دوف و کوشش آنچه از اقله بعد دفع آن نمایند
بمسدول و کلفت و کلاب و برورم چیزهای محلل و بر کسر غلام علاج آن
مذکور تواند شد ان شاء الله تعالی و جهت تسکین درد فماد مخداز
نیک و لغاح و نیز النج و از آنچه در در آن تسکین میدهد یک انار شیرین را در
شراب بکوشانند و فماد سازند دیگر فماد گچ و سیاهی کوشش را علاج آن
با طرف کاسین و عنب الثعلب و خمر و روغن بنفشه و مسکه و برهم
زنگار علاج نمایند **صفت** برهم جهت نواصیر در کوشش مرده آنرا خود
زنگار و درم انزروت و اشق از هر یک درم نرم کوفته بکره
عمل آب زعفران **فصل** چهارم در جراثیم بر اعضا آنچه واقع گردد
از جراثیم بر سر نام آن شجاع بعد از استحسان مسکه شده این در روغن
پایند صبر و روغن کندر و خون سیا و شان و اقا قیاد و اگر استخوان شکسته
شده و قلب آنست که استخوان را بپزدان آورند بعد از آن علاج نمایند
برهم و اگر جراثیم بر شکم واقع شود در روده و شرب پیردن آب سیرا
آنست که روده را بجای او بپزند و اگر باد گرفته و اندرون نرود و آب گرم
بشویند تا درم و روغن روده تسکین یابد و بواسطه وجود رجم در اندرون و یا
دستهای او را بپزدان تا پشت او ختم یافته روده در اندرون او در آید و اگر
روده در شایید و آن جراثیم را کشاده سازند از کی و بجای او و بر روغن
شراب را بروی پیش از آنکه پناه یا کبوتر کرد بجای او بپزند و اگر سیاه کشته

غلبه نمایند میاه او را و سر کپهای او را بدو زند بر سمان باریک پس از آن شرب
 را بجای او گذارند و بدو زند دیگر جرأت عصب اعراض شدیدی دارد مثل تشنج
 افتلاط عقل و همچنین جرأت که بر عضله واقع شود و قته که ورم کنند سیم نیست
 تشنج و آفت و باغ واقع گردد و از آن سرفه نگاه دارند که موجب ارجاع و تعفن
 بعد و از سوا سرفه و روغن سرد و بسیار گرم بود اما روغن گرم گاهی جهت
 در ضرورت میشود و گاهی بر روغن زیت قرقه آلوده ساخته یا بغیر زیت آغشته
 نموده بکوبند یا با لای جرأت گذارند و موم روغن از زیت یا از روغن مورد
 وکل یا اندک فرفیون یا عسل باندک زیت بر و پاشند و عسل که مکشوف شده
 احتمال چیزی که در وحدت بر بعد ندارد و در اسهال گذارند درین حال و اگر
 ورم کرده ضاماد از آن بود و آرد با قلی و کرسه و تخم و ترسن لعن یا بمهرم که از
 کند و تو بالخی سن و زیت و قند و موم و سرکه ساخته بامند گذارند و بر
 باله و آن صورت به زیت و سرکه آغشته نمایند و از عفونت نگاه دارند چه اگر
 عفونت عضو را قاسد میسازد و اگر سر جرأت تنگ بود و گان آنرا کشود
 سازند تا چاک در روغن اندو موجب تعفن نگردد و در شب و روز در روغن کلام دو
 زیت جرأت را بکشند خصوصاً اگر لیزجی بود و اگر تشنج عارض گردد و اگر
 آنست که عصب که کشیده شده به برند و گاد بر روغن نمایند بعد از آن مهر
 است را و سر و عنق را چوب سازند بر روغن مغش و پیرنی مرغ و لباد
 اگر جرأت بزرگ واقع شود و خون روان کرده حبش بند اگر بر شریان
 عظیم مثل شریان گردن در کپها و دستها و پاها و گاهی که با تشنج شریان
 تشنج بزرگ سراسر بدن بود عسل او علامت دم شریان آنست که رفیق و
 از غوانی رنگ علاج او کشیدن خون بجانب مخالف بقصد رجعت و تشنج
 از کوبه جرأت و بستن به عصاب به نرم با عسل و اگر در عضوی باشد

هر اجتناب که ممکن شود از این صواب آنست که خرفه اندوده بکند نمایند و
کلاب این هر ذره را که در اسف و ساختن و قبض نموده و سرکه قایم تمام
در آن گفته اند و خون را غلیظ میسازد و این در و بر و پاشند و کندر و صبر
که سوخته باشند در سرکه لاف داده و عصاره را میا و خون میا و دشان باب پیش
که از آن خیم نموده و موی خراشش نموده بر جراحت که در زخم خورده حکم به بندند و صمغ
عرب و صبر و خون میا و دشان و افتر ز رطوبت و کندر و باب صمغ طلا نمایند تا گوشت بر روی
و اگر خون میرود از جراحت بنوره باز آید کندر را از خون رفته باز دارد و
اگر خون نکند نیابد در آن نمایند بزم که با آن کرم کرده باشند تا این
در آن بمق جراحت رسد که اگر کی ضعیف بود خشک را به صمغ ساقط
می شود یا دانی شی و خودی کرد بدلیل زیاد از آنچه بود **فصل پنجم** در
گرفتن فضل و شکر و غیره گرفتن یکبار یا بنور سر بار یک مناسب بود
بر و بر و کندر یا بشند و اگر بنور در دنیا بجهت تشنگی و مان جراحت پس
به نیشتر کشاده تر سازند و بکشند و اگر یکبار در استخوان در اندوه او
را سست سازند و بکشند بخت و اگر کشیده شود سنگ متعاقب بر
کندر تا بلبه کشیده شود و دیگر بشوید یعنی خار و آب کین و غیره نژاده
آنست که فماد نمایند موضع را بمثل اشق و پیاز و تر کس و میخ و زهر
گرفته بکند آینه کندر را بچیزی که جذب کند مثل نفت و عسل و در آن
و زراوند و صمغ **باب** در طرح طرح در دفع بعد **فصل** اول در دفع
بسیط یعنی بار و ارضی دیگر که منع اند مال کند باشد **فصل** علاج جفیف
او از صدق و جلاء او از وضع که متولد میشود از فساد اجزاء ضعیف و
بمقام دفع فضلات پس میگردد رقیق صمد و غلیظ او و سیخ این شی
سفید مثل دردی بود علاج آن آنست که او را خشک سازند و جلاء دهند

و بشوید لبر که و شراب و آب غسل و برینیند که به و غن کل آینه
 الکندر کنند و بهر در و در تر سازند و مرهم که جلا در پنهانی احتیاج می شود
 این موجب سازند و در سنگ و زرد چوبه بر می لبر که و زیت و کاپی
 و غایت مثل مازو و کلنگار و شب و قلمیاد و برک سوسن و اندک زنگار
 اضافه نمایند و بعد از مرهم فرو بر محقق آن بهر و رو کنند و خون سیا
 نشان فایده دارد و این مرهم در در سنگ را در سه مقدار و روغن
 زیت بچوشانند و اثر و دقت و خون سیا و نشان دقت و کند و زیت
 آینه نمایند که و آن جراحت تنگ بهر مرهم میل در و کند از دو حوط نمایند
 که و آن جراحت را گوشت نگیرد و غور باقی ماند بر جراحت پنبه بهر و زیت
 ساخته کنند **فصل اول** در قروح که در پرنیک شعله و منقل شعله آن
 چنانست که در غایت ف و دو بعد بعد از اندمال و عسرت اندمال او از
 جهت قوت خون در بدن می باشد علامت او آنست که گواهی قرصه اندک
 سرخ داشته باشد لم بعد از مرهم علاج آنست که آب کرم بهر و زیت
 و مرهم بسود که مذکور شده در باب سالب بدن مداومت نمایند و دیگر
 بهر و پرنیک شدن قرصه جهت رداوت خون در بدن میباشد
 علامت زردی رنگ مایل بر صاف یا مایل بسواد اگر سبب آن مزاج
 بعد بعد علاج اخراج خون و سهیل جهت خلط باشد و اصل علاج غذا دیکه بهر و زیت
 تنگ شدن قرصه از کرمی مزاج بدن اگر بعد علامت او سرخ موضع و
 زرد و بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت
 زرد و بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت
 بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت بهر و زیت

قرصه من وی بجهت مرهم که گوشت بر وی انداخته اند و یا سیلیتون دیگر
سبب دیگر شدن قرصه از رطوبت و سردی است که می باشد علامت او آنست
که از قرصه صدید در رطوبت بسیار رود علاج تغذیه بدن بکوب ایوانج و
سلطیون و بیلکه در درخت و بعد از غذا و لطیف و اندک مرهم که کشک کشیده باشد
از باز و دکلمار و زرد چوبه و سن سونخته و مردار سنگ مرزی که بر وزنیت مرهم
ساخته بر قرصه گذارند و اگر سبب یکی مزاج بود علاج آنست که آب گرم بر غده
بنفشه یا مسکه یا روغن زرد و غیره و ادویه که بسیار تجویف نموده اند باشد مثل آرد
که رسیده و آرد جوهری مرغ و بطور غیره بر قرصه گذارند و اعزیه و اثر به بایل بر رطوبت
در زده تخم مرغ نیم پخت فایده دارد و اگر سبب کولت صلب که بر دیان قرصه
بعوضه و سیرنگ است و علاج آنست که حک نماید یا باده بنفشه مثل مرهم انفور
در غده نماید **صفت** آن است که رادر سه حل سازند و از زغال ربر که اندکی
بر روغن گل و موم بپزند و به در و یا قلی و ارشمان که گوشت قرصه را قانی
نمایند و دیگر سبب آنکه در قرصه استخوان فاسد و علامت او آنست
که گاهی قرصه نیک شود و بعد از چند روز معاودت بکشد و در چ پدید آید و از
صدید روان که بعد از آنست که او را بجا و نرید و او را حاد بر و گذارند تا که
بد و ساقط گردد و استخوان ظاهر شود پس استخوان را بدون آرد و زرد که گوشت
نبرد و یا سوزان قرصه جیشت و عفن و بعد علامت او آنست که سیاه رنگ و کشاده باشد
علاج از بزرگ کالین و در قاضی و عجب الثعلب و میزی از روغن مسکه و روغن بنفشه
و تغذیه بدن از خلط فاسد و مرهم زغال و بعد از آن مرهم که گوشت نبرد و یا سوزان
مواظقت مرهم و ادویه که علاج می نماید قرصه را از چند وجه می باشد اول آنکه در
کرمی زیاد حاصل گردد علامت او آنکه حرارت و درم زیاد شود و غالب مرهم یار

در دویم آنکه به سبب سردی هوا در فصل علامت کمردی و سیاهی و مدالیت درین
 وقت مرهم جار کز انند سیم آنکه غده جلانیاید علامت او آنست که چرک و گوشت
 ناسود و قرصه جوش شود مرهم اخضر علاج نمایند **فصل** آن اشقی را که به سبب سردی
 از ظاهر و درم انزروت و زردی از هر یک درم اشقی را که حل سازند و
 مرهم مری گویند و باقی در دیان نرم گفته لب که وزیت کنند و بخت مکر سازند
 این مرهم مری گویند و اشقی و سرکه و عسل مرهم سازند دیگر بعضی چنان بگویند که در
 مشک شعله علامت او آنست که از بسیار صدید رود و در طب بوجو علاج مرهم که
 کالبش بوجو و گوشت بر دیان از کلان و مازد و کز در خون سیاه و شنان نمایند دیگر
 اگر سبب ازج بوجو گوشت فانی شعله علامت او آنست که درم و حرارت زیاد
 بوجو قرصه هر روز کلان تر گردد علاج مرهم لین که در وحدت نه بوجو دیگر فلفل است
 بدن میریزد و بوجو و موجب سیلان صدید میکند علامت این قرصه نام و صفه کز
 انند از جهت کثرت رطوبت علاج تخینه بدن بمطبوخ هلیله و غذاء لطیف و مرهم
 و مرهم که جراثیم را حاک سازد و گوشت بر دیان **فصل** دوم در نامور از
 قرصه است که در نیک میشود و چیز از وقت انجاری چهل روز بگذرد و قرصه
 متقاد می گویند و دیان تنک و ته او کشاده و در گوشت سفید صلب و در دیان
 نه بوجو از در رطوبت داریم روزه و گاهی متعلق که در بوجو و استخوان و اعضا
 سرایت کند و ناسد سازد و سوراخ اترکایی راست و گاهی کج بوجو در بعضی اوقات
 دیان او بسیار بوجو علاج بشوند لکلاب که در رخا که خوب زرا آمیزه باشند یا بینه
 از ارب تر ساخته بزر در صفر که از انزروت و صبر و در خون سیاه و شنان و کز
 و اتمون و زعفران نرم گفته بر و کز انند باید و قرطاس سوخته و بیخ باشد و عسل
 البطم علاج نمایند اگر در پنهانیک شود لب که فلفل و گوشت برادر افانی سازند از قرصه
 باین یا بزر **فصل** سیم در قرصه سفید که در رطوبت و صدید حاد تر شیه

نماید و بجلد صحیح که برسد متوقف سازد و بسبب غنیت پخت می باشد و گاهی که در وقت
می شود و قروح بلخیه از جمله اینست علاج مقدر و سهل صندل و آب انار و آب
تیرندی و طلا بدردی هر چند بار بعد از آن طلا به نوبتیا مردار سنگ و کافور
سوخته و قلیا فوسفه و تراب نحاس و خاکستر بونه و می میران نرم گرفته
لبر که با شراب کز از نند و غذا آتش غوره و سماق و زردک و اسفناج بگو
مرغ و نیز غاله سازند **فصل چهارم** در قروح متاخره علاج مقدر نمایند و سه
صفرا و شربت کبجیه ساده یا آب انارین و زردک و کز از نند و صندل و آب
آب سرد یا خضر آب مورد یا کلاب تر ساخته بروینند و وقت که برین سرد باشد
باشند و شراب لبر که آمیخته فایده دارد و نماد از غرض مستور است
شش و تخم کل و برک لسان الحمل مورد و برک حمض و کل ازین و سرکه که نفع
طلا و دیگر برک لسان الحمل و آرد و برک نیون نرم گرفته کلاب کز از نند
برک حمض در شراب پخته و اگر برینها نشود بجدید باد و اء عادی قطع عضو که
بجراحت دارند نمایند تا اثرش داد و بفرود گیرد و دل نرسد **فصل پنجم** در قروح
که از خون سوخته سوداوی که طبیعت الجار بدن دفع نموده حاد بنه کرده
و آفت است که اول تور کبار حادث گردد علامت او آفت بعد از آن سردید و
خشک ریشه شود و اکثر در عارض شود علاج تنقیه بدن بطریق افشون
و زردک از نند تا خون موحه بکشد بعد از آن برهم اگر که از نند و سرکه و روغن
و سرکه و زیت ساخته باشند طلا نمایند دیگر در جلد جراحت معلوم که صندل
نزداد و در ابتدا بپوشش سرفه بپوش او بخار است و موی که در زیر چاک
که بر کاسه سراسمت در وقت بیرون آمدن حجاب را سوخته و موجب الم
منوط گشته علاج اطراف کاسه را نرم گرفته بر روغن کنجد خوشا نند و بر روغن
کل صندل آمیخته طلا نمایند و بعد از آن برهم کافوری کز از نند و نوبتیا مردار سنگ

برکت خفا و قنبیل بر و غن کا و فرم سازند و جام فائده داره **باب** بیست و دوم
 سقط و فربه و کس و ضلع و دوش و دهن و این چند نوع است در فربه
 و سقط علاج بر دو آفت است که فصد نمایند اگر مانی بوجو حجامت نمایند و اگر خون
 اکثر مصلحت نباشد بحج بر جهت مقابل موضع الم نه تا جزیل ده کنند و
 با کافور و اگر طبع قبض بوجو حقه و مطبوخ خیار شنبه فائده دارد و اگر التبا
 و حرارت بوجو آب کاسه و آب فربه و آب غلب الثعلب و کاسه یا بخیریم
 فخر فلو سن و بخیریم صبر و اندک رعنران و اگر حرارت شدید بوجو براب
 غلب الثعلب و خیار شنبه الکف نمایند و غذا ماشن معشر و کسرخ و خود
 و عدس و اسفناخ و چند روکد و بر و غن بادام و اجتناب از شراب و کشت
 و حلو نمایند و نیم گرم موسیله خالص در روغن زرد یا بادام یا در اندک شراب آب
 خود و اختیار نمایند صفت در او و جهت سقط و فربه شدید روغن نیمه جزو کل
 و فوه و لک منق نیم جزو شربت در درم تا چهار درم آب خود فائده دارد و
 این فاد عضور الفه دارد مغاث کل ازین افاقیا ورق سرو صبر ماشن معشر
 کوفته آب مورد سازند و اگر درم حادیت از کل بجز و عدس معشر و کل ازین
 و عدس ماسیت و فوخل طلائع عظیم دارد و اگر سقط و فربه بر سر تر کد افق
 شنبه بعد از فصد تیقال حقه لیم نمایند و بر طلا از رو سیم و طلا
 روغن کل شیر کرم و برک مورد و کلنار و لوست انار به آب و اندک خود طلا
 سازند و فخر سر مرغ بعد از رو سیم فربه و سقط فائده مند است و اگر بر سیم
 واقع کرد و کهر یا و کل زنا و کل ازین و فخر سیاه و شان و لک اجزاء بر آب بریت
 و درم به آب فربه یا فخر سماق و اگر قدرت شنبه یا اندک افیون مقدار نیم خود
 میل نمایند در حال خون را قطع نماید و اگر بر معده واقع کرده و سبب بدین و کفند
 مناسبت یا بر کبر و سبب بخت برده درم کل و افاقیا و تصطی و اسن

و اندک سرکه تا نوزاد و اگر در بوجو و فخر کل شنبه

و سنبل از هر یک پندرم زعفران و صبر و جوز سرد و از هر یک درم ستر
کوفته بآب لسان الحمل طلا کنند و اگر بزمه و سقطه بر جگر واقع گردد در
دوازده روز بپزند و فوه از هر یک بمقتال لک معقول و طباشیر از هر یک سه مثقال
مقتال کلاب یا عرق کامینه یا آب کنجیه و صندل از صندل سفید و گل
و بتفشیه از هر یک پندرم آرد و جویند درم زعفران درم کافور نیم درم کلاب
کل و اگر جراحت نه بجه کل سرخ پنجم درم سنبل و مصطکی و دارچین از هر یک دو درم
آسن درم لادن دو درم را بر روغن کل یا خیر و حل ساخته خداد از هر یک
نمایند در یوندر مصطکی منقح عظیم است بکلاب اختیار نمایند و مشرطوس و خاد
مغاث و کل از منقح و مورد اجزاء برابر امیخته نمایند دیگر اگر بر عضله واقع گردد
خاد از آرد جو زفا و بودینه نمایند و بر عصب عارض گردد خاد مسکن که در
خطمی و بتفشیه و اکلیل الملک و روغن تر کس بمالند و این طلا نمایند و اگر در
مستطیبت درم کل از منقح هفت درم صبر و زعفران و یک از هر یک سه درم
بآب باران و کلاب و اندک روغن کل یا سوسن طلا نمایند و اگر بر عضل واقع
گردد در درم مسیت شود آسن را نرم کوفته بر روغن کل آمیخته حکم به بندند
یا آنکه دنبه فربه بندند و اگر التواء غضب شود خاد بر آفتاب یا بمقل
وضیو و یا بتم مرواشق و قند و خرغون بر روی نیت نمایند نوع و قند
آنکه خوب مازایانه زده باشند سز او را آنست که اگر گوشت ارجای تو
بسبب فربه جدا شده بدست بجای او گذارند در حال دیوست که شست
کنند در ازند و یک شب نگاه دارند تا خشک گردد بر بدن او در درم را
زایل میسازد و بمیم اسفنداج طلا نمایند و از یوندر و زنجبیل از هر یک درم
اختیار نمایند و اگر در زیر بسته شده خاد از بغزنا که او را نرم ساخته نماید
و تر که جلا و تحلیل دارد نمایند غذا در زمستان بخور آب و در تابستان
ماش معتدل و اگر اگر بکرنج و کرد و خند و دگامو فایده دارد کف سیم در گرد

گستر استخوان است و تنزق الفصال اعظم شناخته می شود و چند وجه اول برین
 یعنی اجزای میل بد داخل داله و بعضی بیرون آمده در عضو یکی ظاهر شده و در
 حالت لمس یعنی بر دست که بروی گذارند موضع او را مختلف یافتند و بسیار است که
 در وقت دست گذارند استخوان را در شکسته معلوم میشود علی وجه در اول از
 عضو را راست و استخوان بر فرق مسادی گردانند و بجای بزنند و ابتدا از
 محل کسر نمایند و گاهی می باشد که بعضی از پارهای استخوان که صلاح آن امید
 توان داشت بیرون باید کرد و عضو را به باید داشت بر ماب و در فاده
 در دست و حکم ابتدا بستن از موضع شکسته باید کرد و متوجه بجا نباشد
 آن موضع موضع شکسته را حکم به نچسب بر فاده دیگریم از موضع کسر انداز
 نند و بعد از سه چهار باز متوجه زیران شود و در هر دو پچون در ابتدا حکم
 بچند و چند آنکه می بچند اند که بسته میل کنند و باید که بعضی بلند و لیست باشد
 پس از دوی به جای مظلوم کنند و به بندند و بعد از آن قصد نمایند و سهل تخفیف
 شده روز نکشاند مگر آنکه در دوی حادث شود و کرد آنچه بسته باشند سرنگار
 پس باید کشاد دست شمر به بست و اگر خاریدین قوی عارض گردد که تحمل نتواند
 به بکشد و قدری آب گرم بر آنجا ریخته و با دست مالیده تا خاریدین ساق
 سه و یک زمان استراحت نموده باز به بندند و ز فاده را با الجلاب وارد نمایند
 و اندکی سر که بر حاضره و اگر چند روز بگذرد و درم نکند و حرارتی در عضو
 نباشد رباط را حکم تر از آنکه اول بسته باشند به بندند و نکشند و اگر در هر
 چهار پنج روز باز زاده و فماد جبر از عرس و منافع و کل ازین و مورد سازند
 و اگر صبر در و خط سنجید و آقا و کل ازین از یک پنجم درم اضافه نمایند
 سفیده تخم مرغ نیم سارند و اگر احتیاج بنمادنی سخت نشود و زنجیر و
 غلیظ و ورق سرد مخلوط نمایند و غدا از این غلیظ لزوج مثل برپایه و کله

و با یکدیگر و امثال اینها در عضو در آخر رباط است نموده اند و حرکت نمیدهند عضو را تا با
و صلب نشود و فوت بحال اصلی رسد و اگر با یکدیگر بر اجتهاد بود ابتدا با بستن یک عضو
از لب بالا آن کنند و دیگری از لب زیرین و پس آن را کشاده بگذارند
تقریبی پنبه بر آن بگذارند و چون زرد آب کم کرد از نرم امین کردند و نرم رویانند
گذارند و اگر خون می رود نمی آید از صبر و گذرد و مروتون سیاه و نشان در روی
سازند و بر آنجا ریزند تا خون تسکین یابد و نفع چهارم در غلج پیرون آمدن نایک
یک استخوان تمام از شکافی که در روی که در استخوان دیگر باشد که میان هر دو اتصال
بدان بود علامت او که شدن عضو نقصان و در جمیع حرکات و درم علاج آنست
که برقی بکشند و بموضع او بزنند و ضاها از مغناط و کل خیر و باز روزه شش مرغ گذارند و به
اعتدال بزنند و دیگر اگر من از جای خود پیرون آید علامت او آنست که در آن کشاد
ماند و دندانها در برابر یکدیگر باشد علاج آنست که یکی را بچوب بزنند که سر او را بگیرد
و با یکدیگر و اگر چه دهان باز است پیشتر بکشند و در مندر است دارد و طبیب
را بگیرد و با یکدیگر بچوب بزنند و با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر و با یکدیگر
بیمار نشیند و من او را سوزی و تاولش کشد و به لاء بر لاء و بجای باز برده و او را
و اگر آب گرم و روغن بنفشه با دام در حمام بماند تا نرم گردد و بجای بر نهاده و او را
و دیگر پیرون آمدن ترقوه یعنی چند گردن علامت او آنست که دست بر سر
و مخاک بعود علاج آنست که دست راست نموده بجای بزنند و به بزنند و دیگر
پیرون آمدن سرخست از جای تاولش سرخست را بتانزی می کشد و پیرون آمدن
بندگای بعود که از جای آسان پیرون آید و آسان بجای رود علامت پیرون
استخوان باز و از جای تاولش آنست که در پیش او بخلاف در پیش دیگر و در پیش
که بعود و به حال دست پیرون رسد و حرکت دشوار شود و اگر در علاج آنست
که دست و بازوی او بگیرند و آنست میانین از دیگر دست در بغل افکند

استخوان بازو بدان بردارند و قوت کنند بجای باز بندد اگر همین کس در حال
 کند و دست در بغل خویش و بر آرد و آن مهر را بجای برود و اگر کار می بر کند
 و صلب گشته در حمام باید برود و روغن و آب گرم ریخت تا نرم شود و پس
 که به پشت خنجر کرده از پوست یا از لپشم یا از پنبه که صلب نه بود در بغل آرد
 و با پنبه خویش بر کرده نهند و دست او را بخوابانند تا بدین تندرستی بجای
 دیگر بیرون آمدن مبرق تا آسپسی بود بد و نرسد از جای بیرون نرود و چون
 بیرون آمدن مبرق هم یکم و هم یکم معلوم بود علاج آن بود که بغل را
 با عصاره بیکر و نگاه دارد و خللات کشیدن آن میکشد تا بیمار کشیده نشود
 بیند که بجای باز آمد دست دست بر دست می رسد بندند با بندال دیگر
 آمدن بندگاه دست طریقه آن کشیدن مبرق تا بشکل بندگاه انگشتان را
 کرد و استخوان بجای باز آید پس باید بست دیگر بیرون آمدن مهرهای پشت
 مهر کردن زرد و هلاک کند از مهر آنکه منجماع فاشه شود و طریقه علاج آن
 است که او را بنهر زرا و زور دارند و مبرق دست بر و مالند تا چون به که مال بر آن
 مازی بر بند پشت او را بدان مالند که بواسطه حکیم فرموده که در وقت بیکر بندانند
 باله پنهان مرد یا دوگانی کنند و از مهره درازی و پنهان و پستی شرم بر روی دوگانی
 و مرد را بجام بر بند تا از مهرهای او نرم شود پس بیرون آرند و بست که نگه نماید
 دستاری یا فوطه و باره بر سینه او به پیچند و کناره آنرا از بغل او بیرون آرند
 بر همین کتف او بند کنند و دستاری دیگر بپارند و در و پای مرد از بالای
 او به بندند تا اینجکه بن را نهاده بود بند کنند و کناره دستاری که بر شکل دست
 بود و کناره را بدین چوبهای سازند و بغل را تا قوت لبوی خویش بکشند
 بر و کف دست بر آن مهره بپندند و قوت کنند بجای رود باز بجای بیرون
 مهر کردن آنست که بیمار را بر مبرق او آید و سر او بکشند و مهرهای را مالند تا بجای

روز و خاد قوی از ماش و کل ازین صبر و صفا و زعفران بکلاب و زرد و تخم
بسیارند دیگر بیرون آمدن مهره استخوان را از جبهه بزرگ گاه یا بشکر بیرون آمدن
آن سویی اندرون افتد و گاه بسوی بیرون و گاه باشد که راست افتد علامت آنست
که پای دراز تر کمره و پهنه و آن اما سیده بهم و گاهی سویی را پناوه بوجه پای کوتاه
شود و طریقه بجای بیرون آنست که را را بکشند و از سویی راست و چپ بکشند
تا استخوان بر جای خویش آید نگاه دارند و خاد گذارند و به بندن پس از آنرا
و یک سر نوار که سنانند پای او در آن رگاب کنند و آن نوار بر ساق و ران به بندند و سر دیگر
بر سر دوش او نهند و بسوی پشت و زیر بغل او در آورند و بند کنند تا پای نتواند کشید و مهره ران
از جای بیرون نشود دیگر بیرون آمدن بندگاه زانوار بجای خویش علاج آنست که بیمار را
کرسی نشاند و مردی قوی را در آن نگاه دارد و دیگر دست در بغلها و آه افکند و نگاه دارد
و دیگر استخوان ساق او بیکدیگر کشد و آن دو مرد را نگاه میدارند و بر بالای کشند و استاد
دست به بندگاه و استخوان بران بجای خویش آید و جگای باز شود و حال به بند
و خاد گذارند دیگر بیرون آمدن بندگاه مثلاً شک لنگ علاج بکشند تا بجای رود و اگر تمام
از جای بیرون آید و دشوار بجای میوه طریقه وی آنست که چوبی فرو
محکم و بیمار را بایزند و بجا بیاورند چنان که این چوب در میان هر دو ران او
با و گریس بدین چوب به بخت تا چون پای او را بکشند ران او از چوب جدا شود
پس قدم او بکینند و بوقت تمام بکشند و دیگر را کشیده میدارند تا خون بدین گونه
کشیده شود بندگاه بجای باز شود و خاد و بر نهند و به بندند و بپنهان باید که بکشد
فرو و آید و بر بالای مثلاً لنگ بند کنند و بندگاه انگشتان پای که از جای بیرون
بکشیدن بجای باز شود همچون بندگاه انگشتان دست و هر گاه بندگاه بجای باز
برند و راست کنند و اگر آنرا سخت و ناهمواری بماند آنرا به داروهای گرم کشند
که در علاج آماشیهای صحر صلب یاد کرده شد و خالجه نمایند **نوع پنجم** آنست که در

درین دینی اندکی بیرون آمدن بوجه تمام و درین و درهی کوفتی بود که با تخریب
 و آنچه بگذرد آن دراز است رسد علامت دینی آن باشد که در مقابل اندک تغییر
 و تغییری از جانب پدید آمدن و بعضی حرکات ممکن بود و درین حرکات بهم جانب ممکن
 بود علاج دینی و درین آنست که موضع را بر موضع کل بالذکر و برک مورد شرم گرفته
 برپا کنند و با اعتدال به بندند و طلا از مفاصل و کل خیزد و باز زده شمع سازند و اگر
 قوی تر خواهند از برک سر و برک و سگ و کل شمع و کل از مینو و اقا قی و خطی و
 ماش و قش و کل و کل و کل سرخ فهاد سازند و اگر درم بود از ماش و مفاصل و اقا قی
 و کلنا و و قش و کل و کل طلا نمایند و دیگر عارض میگرد و در مفضل را حالیه که دراز
 تر و زیاده از طول طبیعی میگرد و سبب او رطوبت و زیادتی و استرخاء عصبها در وسط
 بود علامت او آنست که خورد در مفضل حادث گردد که آنست در و در آید
 بر ماه آن عضو را میل دهند بقدر طبیعی بی تکلف رجوع نماید چون ترک نمایند
 کند علاج آنست که عضو مسترخ را بموضع از برند و فاد قی قوی که در وقت
 کنری بود مثل ماز و کلنا و اقا قی و قش و استرخ سازند یا اقتصار بر مثل قورند
 و ابریل و کلنا نمایند و سایر آنچه در فاد قش مذکور شده فایده دارد **باب**
 سوم یعنی زهر باد و تملست بر سه فصل **فصل اول** در زهر باد و علامات خوردن
 و علاج کلی آن بود تا اگر زهری دهند اثر نکند کانی را که اندیشه باشند و آب
 آنست که از موهنی که نزد و است باشد از صراغ نمایند و از استرخ و اغذیه که بسیار
 ترش و شور و شیرین و تیز بود ملاحظه نمایند از بهر آنکه کانی که فاد که کسی زبان
 دارد و زهر تا زهر آنرا خیس طعمها بدین نامه آنرا به پوشد و آنرا که تهمت بر و باشد
 نباید خورد و اگر ضرورت شود چنان جای که سینه داشته حاف نمایند از بهر آنکه
 اگر در حال کسنگی و تشنگی زود راه یابند و در راه بگذرد و بدل رسد و قوت

آن تخت بر طعاج آید و واجبست که او بیه که دفع معرفت سم نیاید اختیار نمایند
از کل محتوم و حب الغار از هر یک برابر نرم کوفته لبه وزن اصل آید به مخرج کاو
چوب خشت و او جوز و انجیر برین موجب جوز شکر و نمک کوفته و سداب
هر یک سدس جزو انجیر سفید آن مقدار که بدو خمیر سازند تا شربت سداب معلوم نمایند
مقاومت سموم بخانید و بیدق با نمک بیدین لب جوئی و برک سداب باشد
و نمیر شراب فایده دارد و اگر کسی زهر زرده و عشت کرده و صدمه او منقلب شده و کاه
چشم او فربه امید غلامی شربت و همچنین وقت که شریخ کرد و چشمهای او در زبان او پیرون
آید و نبض او ساقط شود و عرق سرد کند و لالت بیدی دانه و اگر بدین احوال نرسیده
و تغییری در احوال او ظاهر شده و اضطراب بسیار دهند و در غن کج و
مسکه دخی نمایند آن مقدار که ممکن بود و مکرر سازند تا موده پاک شود و اگر کسی
آسان نیاید آبی که در دشت و بوره و جوز النبی و نمک جو شایند با شکر بدان قی
کنند و آنچه بدون قی میکنند باید که بسیار بود که اگر قی معلوم نیاید قوت زهر را بر طرف
سازد و در غن و مسکه از شیر گرفته اند بهتر است و تریاق طین محتوم محل
که موده را پاک میسازد اما باید که نکند از زهر و بعضی گفته اند که از شوقا اگر
در حال میل نمایند زهر را بر طرف نمیدانند اما باید که نکند از زهر که بخواب رود که اثر تریاق
باطل میکند و سداب را آنست که ملاحظه نمایند که کدام عوارضی از سموم عارض
شده پس علاج آنچه مخصوص بدانست که کدام قسم زهر داده اند و علاج آن است
نمایند و سموم با کثرت آنچه معلوم نموده اند چهار نوع است **نوع اول** که حاد و جزا
کنند و اکمال بوجه مثل زرنیج و غیره علامت او مخرج قطع و لنت شدید و حرالت
در بعضی مواضع اندرون علاج شیر و روغن و مسکه و پالوده بروغن بادام **نوع دوم**
دوم گرم و خشک بوجه مثل فرمون و امثال آن علامت آن
روی و بوی دمان و زردی چشم و کرب و عرق علاج آب برف و مخرج و کلاب سرد

در وقت شب و شام مسوس برود و با دانه یا روغن کتان که با کلاب زده باشند بر سر
 و قرص کافور برود و عن با دانه یا روغن کتان یا شمع اسفودیا و روغن کادو آب میوه های
 مثل زردک و کشته شفته لوز زرد و کاه و لوز کشته در کدام موضع و سوزش
 بیشتر است آنرا بطریق سهل منحل سرسازند و اگر علامت اشتداد دم ظاهر بود
 فصد نمایند و اگر طبع بقیض بود نیز دهند **نسخ** سیم که سرد و خشک و مخمر مثل افیون و تنک
 مثل این بجموع علامت اوسبات و صر و نقل در بدن و یا پنهان و دستها و زبان علاج
 زبانی و پنهان یا منور و لیسوس و سیر و جوز و در اعلا حلیت بشر آب کهنه اندکی **صفت**
 آن مرد سداب و قطره و پودینه و فلفل و عاقره حاد قه و مانا از هر یک برابر حلیت بجموع
 بجموع بجموع سازند و اگر نباشد غار یقون و مرو کل از این بجموع میله میزند و سداب
 و تنک مسوده و شوربای مرغ فربه در سموم نفع کلی دارد و شوربای اوز فربه که در آن
 بیه بک شک کنند و جو پخته شوربای آن را اختیار نمایند و یا سپا و بیک در آن شک
 و اندر سر و سینه او را بچای و رس و نام گرم و تنک گرم سازند و عطسه فایده دار
نسخ چهارم سموم کشنده که ضد مزاج آن بجموع بخور خود علامت است و سقوط قوت
 و غایت هر خطه در بول و عاقره و توالتی نفس علاج مبارزه بخوردن تراب
 و فادنه و یا منور و لیسوس و داء المیک و تنوین بماء اللی و شراب دیوهای
 خوش و موضع خوب که بماء او منحل بود و لباس خوب که بجموع منحل و کلاب
 باشد و اگر متوالی گردد و عرق سرد کند دلیل هلاک بود دیگر آنکه هر یک از سموم
 را کباب است در عفوی از اعضا شود سزاوار آنست که ملاحظه او نمایند تا آن عفوا را از
 قوت بماند مثل اگر از منظر آب در اسفل بطرف بجهت فیه یا فتنه نرم بیارند و اگر در موه صادر
 گردد بر داء لیس مناسب است و اگر بر سر و قان ظاهر شود ادریه و اثر به که مخصوص کبد است
 اختیار نمایند و اگر صفای و غثی حادث که معلوم شود که مزاج و بجموع ظاهر کشنده
 دل رسیده اتمام تنوین است دل نمایند و اگر شعله حادث گردد در مزاج و بجموع ظاهر کشنده
 علاج او نمایند و اگر در موضع از بدن همیب و جرت حادث گردد بطریق و منحل

سند نموده بران موضع گذارند تا صحر کرد و اگر بر دلت ظاهر شود آن عضو را که
ایستازید **فصل دوم** در خوردن هر یک از سموم دایه سمیمه بعضی او معدنیات
و بعضی از نباتیات و بعضی حیوانیات بعد و این چند نوع است نوع اول در دارو
معدنی که درم را از میان دارد و مذکور میشود زینق و کیماب میگویند اگر زنده بخورند
که نیکند جهت آنکه در حال
تشنگی و درد شدید و اختلاط عقل و ثقل قوی در آن افق بجانب دایه است
که منجر بکشته و مرع میشود سبب الم که از وجود دماغ

بدو کرانی ریان و ثقل معده و احتباس بول علاج تنفیت معده یعنی به آب غسل و لوله
و حقنه بدینها و سه درم بر آب غسل چند گرت بدیند و بعد از آن شیر و لبن
تخمها و شراب و مرکب آنرا که فایده دارد و تقویت دل نمایند و بر او رصاص
انکه به لایه و اعزیه مناسب مردار سنگ و بر او رصاص که را که
مردار سنگ و بر او رصاص و پند اندامهای او اما سن گیرد

28

115

21

Y

2

7

مجلسه اول

در تاریخ ۱۳۰۲

در روز پنجشنبه

در ساعت ۱۰ صبح

در محل اجتماع

در شهر تهران

در محفل

در سال ۱۳۰۲

در روز ۱۳

در ماه ۱۲

در سال ۱۳۰۲

در روز ۱۳

در ماه ۱۲

در سال ۱۳۰۲

در روز ۱۳

در ماه ۱۲

در سال ۱۳۰۲

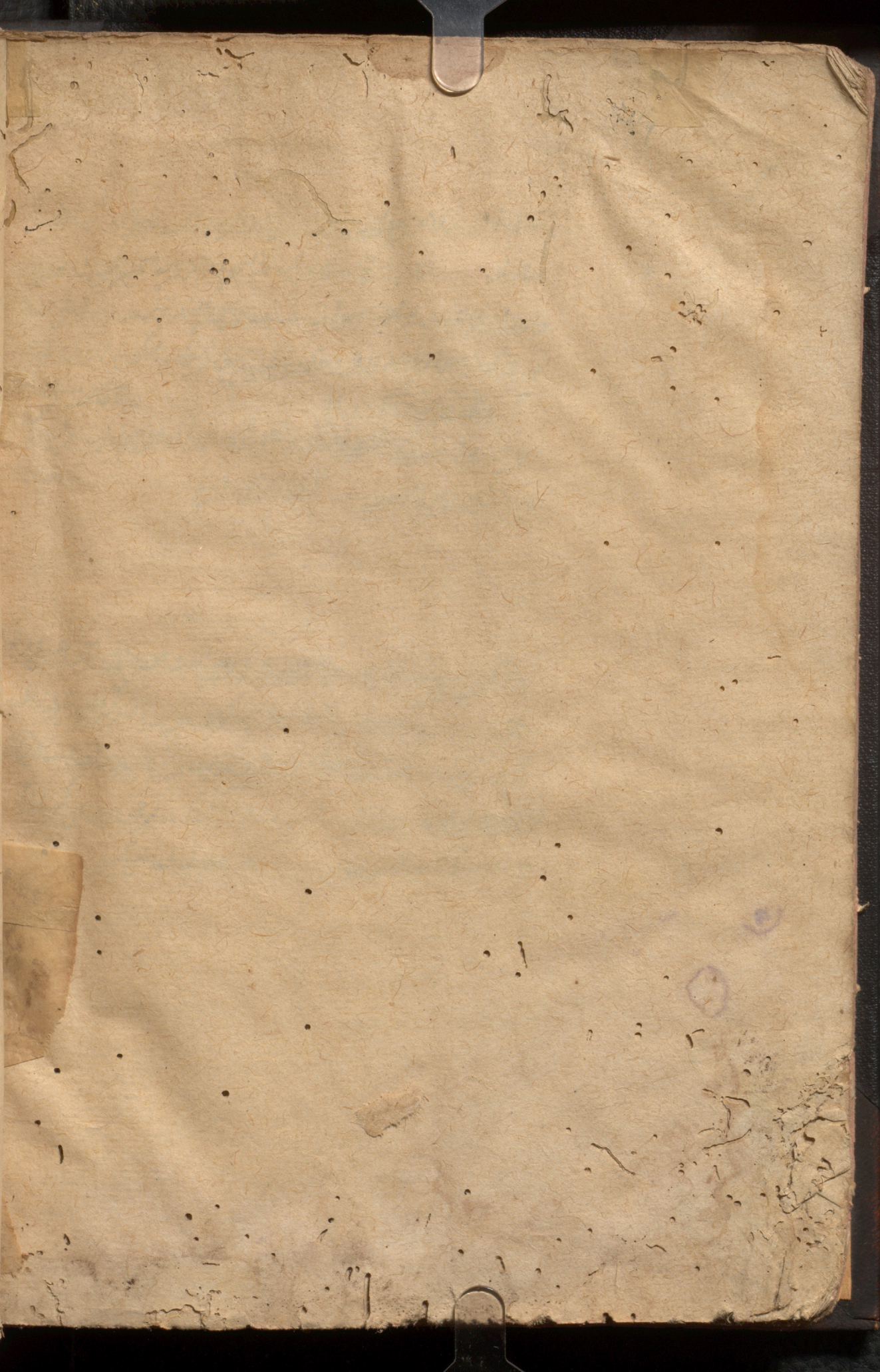
در روز ۱۳

در ماه ۱۲

در سال ۱۳۰۲

در روز ۱۳

در ماه ۱۲

در سیم حیوانات در اسب کرم و نیز نوع از خوردن او سوزش در آن نشانه
در بعضی و در دشتید و سوزش بول و درم قضیب و پ و اختلاط عقل و غشی
کرمه علاج قی بآب کرم و روغن کجد و طبعی انجیر و کبک برون چند و فصد با سلیق
بکثرت منانه و خوردن شیر تازه و لعابها و حنظل از آب جو و صلبه و کربخ و میری مرغ
و بلط و غذا سوز بای چرب و روغن آبی گفته اند فادر زهره او بعد خوردن و مالیدن
و آب صوب کبار و صغار با مثلث نفع دانه و انجیر و بنفشه و رسک و غیره و زرده
خم مرغ و چکامه و فایده منداست و در اخیل روغن گل و سفیده تخم مرغ بکاهند
و فماد از آنکه جو و عمل نمایند و زعفران و صربا گوشت و زعفران کنند اگر در شراب
و از سیم بدر و از خوردن او قی و در دشتید در معده واقع کرمه و از جربا نیز دانه
بیضه او موجب قتل گردد و در نوب میاه و قنار از هر یک برابر بکنند و در روغن کاهند
و خوردن اینها علاج و زعفران مثل تخم کبک و زعفران نمایند جربا بکند
و شیراز و مالیدن روغن و حمام روغن و علاج بیضه جربا قی و مالیدن بدن و روغن و در
نمک کرم کدر از زرد و کدو و حنطیان خوردن فایده دانه سالک مندر و بعضی گفته اند
کزنده الیت مثل چهل پایه چهل یاد دارد و دین او کوتاه بود و گمان برده اند
که سوخته نشود و اگر در آتش دان اند از آتش را بنفشند و از خوردن او در دشتید
در معده و در شکم مثل استسقا و احتباس بول و درم زبان و زوال عقل و در بدن
بعضی مواضع میاه و متغیر کرد و علاج قی و حنظل و خوردن ترایات مثل ترایاق
و شر و دیوس و عسلک البطم در آتیا یا مع و عسل و صغیر و برک سر و بار و روغن
و نفع دانه صغیر از خوردن او درم بدن و کمودت و زردی رنگ و غشی و موی
و زدن آنها به یا شد طعم ساقط شود علاج قی به آب کرم و اسهال و شیراب بسیار و در
در حمام و در آئین در ایند و روغن در بدن یا کند و دواء الکس و کرم و سوس
پنج فی مقدار عسل از او بعد از یک هفته گفته اند کشته است علاج روغن و شیر تازه یا

صربا بیضه آن
بیضه
سکند

صفحه

در شراب آبی و در آب
در شراب آبی و در آب

زهره

عرق

دواب

شیر

نسیج

خف

ملک

سوسه

زهره

حنظل با نودار صیف و شیر مایه و گوشت و روغن بادام در بدن مایند و تدبیر لطیف نمایند
 از خوردن او قی زرد و کبود و تلخ دندان و زردی چشمها عارض کرمه علاج
 بزهره و آب کرم و این ترایه فایده دارد که مخموم و هب النار و زهره سذاب از هر یک
 مرصع جزو نرم کوفته بعل آمیخته شربت متعالي بجه قی نمایند و اعاده نمایند
 علاج هر ضمه نیز زهره آبی اگر خوردن او عیش موثر شود و هلاک از زهره شوازی
 کرمه علاج بزهره کرم نموده از مسکه و روغن کنجد اختیار نمایند و بعد از آن آب
 کرم بخورند و قی نمایند و فاد زهره و ترایه و دراء المسک و مشرود و لیطوس و غذاء
 اللیم عرق در آب عارض بیکد کرب شدید و زردی روی و خناق و سیلان عرق
 علاج قی و ترایه طینه مخموم و خوردن زرد آوند و نمک اندرانی از هر یک بخورم باب
 کرم میل نمایند شیر فاسد و ترش کشته غش و سرگشتن و پشش نم نموده و باشند که هضم
 کند و بکشد علاج آب غسل و شراب صورت خوردن با خلل در نموده و زهره نار در بدن
 و بادام و مصطکی مالیدن و کلفت و کلاب نق در شیر که در موضع بسته باشند غش و عرق
 سرد و ناقص عارض کرمه نیز مایه نیم شغال بر که کهن یا تدریجاً با قلی حلیت لای بود
 و کنجش یا طبع تخم کرفش آب غسل و قی نمایند چون جلد صرف از جود او در بدن
 و نموده و روده و ریشانه و خناق و غش و سقوط قوت و سستی اعضاء سردی
 و ضعف نبض عارض کرمه علاج حوتنه و آرد قرطم آب کرم **محبوب** دوا
 خاکستر مغز و گوشت یا پنبه به مقدار درم شراب حل ساخته و جود خون در ریشانه
 علاج صفات ملاخفه نمایند مایه سرد بتازی مسک الجبل گویند یعنی شربت
 کشته اعراف آن ناسته و هضم آرد و باشند که بکشد علاج قی و سبب و شراب
 آبی و کل مخموم فایده دارد بریان و گوشت کرم به بچند و غشک ل زهره بخار
 محتسب ماند حکم زهره و زردن آن غش و خناق و عقل و هضم عارض کرد

121

ان است که موده را پاک سازند و بعد از آن میگویند و شراب آب آبی و سبب
 تمام بعد از آن نفق دارد و دوا ملک و آنچه در علم است بقیه مذکور شده مداومت نماید
 از خواب و حمام منع کنند **فصل** ششم در تندرست کردن حشرات
 شش هوام و کزبین ماران و جانوران طوطی و هوام را سزاوار است که در مکان
 منزل خود لقای و طاعت و لطافت و کوزن و اسو لکاه دارند و در هوا
 و آنچه منزل شیخ و حلیت و عار و سحر و صریق و پودیش و در منته پاشند یا مندی
 از خاکستر خوب صنوبر یا لسانی بقطران و حلقه آلوده گذارند تا و شمع و در شتابی
 از آب از نیز یک نفق دور گذارند تا هوام اینجا متوجه شوند و از دور پربانار و
 حلقه کوسن و پیر زرد و سبزی و اطلاق جانوران و مقل و زفت و آنکه و دیگر غار
 به حشرات بکشد و حلقه از دور و افیون و میاه و آنه و دانه و شانه بزرگویی بکشد
در کردن ماران از دور و اطلاق بزرگویی بزرگویی بکشد و دور و دور
 و مقل و زفت ماران بکشد و جینه مار را بکشد و اگر بزرگوار و نه از دوری دور
 موده و نوشاد و در آب حل کنند و در خانه پاشند و آب دهین و زردار که
 از او گرم بکشد و اگر ترش را بپوشانند نمایند و در خانه گذارند
 زردم بکشد و آب ترب و برگ او بپوشانند از آن بپوشانند **در نمودن کبک تازی**
 فوسف کوبند اگر منقل در آب کنند و آب اندر در خانه پاشند کبکان نمیند و طبع
 و خالب و حلیق و چینه بود اگر خون بر کش در زمین کنند کبکان اینجا جمع شوند و اگر
 ریش بزرگویی طلا کنند کبکان بران خوب جمع شوند و آب سداب و خردل
 بر پاشند بکشد و **در کردن پشه سوس چوب صنوبر**

در کردن ماران

در کردن پشه

در کردن پشه

در کردن پشه

[illegible]

الجزء

از نیمه که یا به پیاز موش و به سیر یا به می که از سبب و خلقت و کور و
 بل کور و پودینه و گا کوفی از ابرابر به بیت و وقت طالع نمایند و راحت نذر از
 و برارد و تریاق ابرو سلیمانند و نظر کنند که اراض کدام یک از صولان که
 روزه است تریاق وادویه و علاج آن نمایند از موام سمیت **افعی و حیات**
 چند نوع است که بزرگان این ماری است که به سر او تاجی بود و رازی او در
 بر صفت یا سه بد است باشد و سر او نیز بود و چشمهای سرخ و در لوزی سوراخ او
 گیاه نزدیک و مرغی سر را خاوشود و به وقت دیده اند که گویا
 و هم را که و دیده اند که بر لب اسب کرده هم سوار و اسب ده
 و این ماری نیز ترستان بود و هر که از بزرگواران ما سواریم آید و در حال نمیدرد
 نزدیک آن مرده شود و هر که نزدیک علاج ندارد که بزرگ تر
 ماریست در از آنی یک کز درش نهاد و او در جای او پیش از وقت در رتبه بود
 رنگ او مثل رنگ باشد علامت کزیدن او که را می خورد تمام بدن او ششیم
 بر اما سوار و سر کشتن و چشم تا رنگ شود و عقل زایل کرد و علاج فی بطنه و شتر
 و کجور و چند بیدستر و پودینه و شیشه باشد آب سرد دارد لیکن منفعت هم شرب
 سبب است و این در غرض زیت فماد کردن و پودینه گویا و پوست بلوط
 جدا جدا بهم آمیخته و با آن جو فماد کردن سرد دارد **کزیدن** خلاف فواق پدید
 آید و رنگ روی بگرد و جزر شود و اندامها سرد شود و سبب پدید آید
 چشمها بر هم نهاده خفقان و دردی عظیم بود کزیدن باقه از اسب او خون از میان
 و نادر دان کرد و رنگ او مثل رنگ بود و بزرگان او نقطه میزد و سیاه باشد
 و روش کزیدن او درم سیاه و زرد آب روان کرد و اسهال و شقی لنس
 و سبب البول و انقطاع صوت و سقوط استخوان شود و کزیدن طفاره و شانه
 پدید درم هیچ بدن عارض گردد اما و کوتاه با رنگ بود و کس

در میان بسیار باشد و بوی و سیراب از بعض این مارها که بوی بسیار است
پیشتر و پس چند کون او مایل بر خنجر بوی بویاری علاج او علاج افنی نمایند از
کمزید که از او در دشت دینا منظر آب و صحن طفل شود و حرکات ساقط کرد
و بسیار ساری بوی که در یک منزل دارد او از او از پیش او از
مایه در آب بوی علاج او ترایق از آب و ترایق افنی و غیره دهند که بوی افنی
با انواع بوی بیخه کردن در از و بار یک و سر و میان او سطر غیر نقطه سیاه دارد
زهر بر و زیاده از ماده او بقول مسته و غیره از قوی باشد زهر جوان دارد
بیشتر ماه بسیار بوی بلوطی افنی هر که را بکند پوست باز کند از دوی ناوش دارد
عطش ده از ی او یکشنبه بوی و بیدان او آثار سیاهی بسیار بوده سر او منیز کردن
او غلیظ و دینب او بار یک و از کمزید او صفت بول و از زده و تشنگی است
که بخوردن آب زایل شود و بول و عرق نیاید و شکم او درم کند و افنی و
حیات انواع بسیار دارند که در صحرای حساب نژاد سزاوار آنست که از
بکریزند و در نواحی او در میانید و علامت کمزید افنی آن است که از
سبز و خون او در پیران آید و بزرگان زرد آب غلی و حذر کرد و در
او زایل شود و درم کرم و نوزاد مثل آنچه سوزفت باشد که در رنگ زرد
از آب از بویانک الیاب در احش و پست و عرق سرد و ف و در میان
نبود و دینش متواتر تی صحرای تی تلخ و در راه روز هلاک میکند
زکاهی ناهم میکند و بدترین افنی زار بوی و ماده او سمل بوی علاج آنست
که با از مو صنف کمزید را محکم به میدند و اگر از جنس علامت بلوطی و
مسطه بوی قطع و صفت ملزوم و قط و الی نوع نمایند و کوشش آنرا انجام
بگیرند با سحران رسد پس از آن داغ نمایند با شش یا بوی و

زرق و نمک و پیاز کوفته با نمک یا سرکه نمایند و اگر قطع مفلوج و قطع وای
او نمایند بکافند موضع را در حمام بر دکانند و بکشند بوقت چند مرتبه متواتر
تا نای نه را و کشیده شود و بر او دویه که آن زهر را بکشد و بسوزد مثل زشت
و فریون و جادو شیر و قند و پیاز و سایر آنچه در نمکش اندک و کشیده شود
از آن تر یا قی کبر و مشرد و لیس و قرض کرسنه و تر یا قی لیس و **دیند صفت**
کرسنه مسد اب آن کرسنه زرا و در صبح تخم چند بوقن از یک برای یک
بازند شربت بشارب میل نمایند و دو مثقال حلیمت یک اوقیه شراب
و سلیس بسیار و شراب و کنز و پیاز با شراب و جوز و طعم چرب و سرطانات
بهری مشوی و بعضی گفته قضیب شربت بریان کرده اگر در حال خونریزی قرار و در مثقال
نفع دارد و هب اثر و شراب که در وانی برده باشد تر یا قی زهر حیوانات و جوز
و بنفشه و اصل از جندان و انجیر فایده دارد در و غن لب و خصوصاً اگر کهنه بود
و حمام که عرق بسیار آید و پیاز یا خرگوش بعد از آن شراب غمزج و حمیم پیاز
نفع دارد و برگ زرا و در و زرا و در و صحن و غار بوقن بکدرم بشارب فایده
دارد و اگر بعد از کزیدن غشی و معوط قوت عارض کرد و تر یا قات و ادویه
عاری اختیار نمایند و بر موضع کزاند و قنداف سه ساعت بعد از آن شام در بدن
و بیش از آن است اگر در کل داره و مرغ راشقی نموده و صفع بر موضع نهشت اندازند
و اگر اصل و حب الغار یا بون و آرد کرسنه مجموع یا مغز بشارب و قی نیم قریب
داره بعد از آن که نهاد بظفر آن و نمک نموده با نمک و علاج ماری که در آب و در
آب کند لب جوز سرد و درم بعل آیت شراب و در درم زرا و در شراب و اینک
سرکه انجیر و خاد و بنزه و زیت و علاج موطش بعد از علاج شترک خوردن از غن بسیار
و قی و حقه و خوردن در رات مثل طبع کفش و سنبل هنری و در ارجیف و اسارون
و کلبون و خاد از خارج بنزه و نمک و زیت و علاج حیات باره مثل اندک

اینکه در سینه و ریه بسیار برده می شود و کباب ماهی و ضاد و بقدره الحما و آرد
و یک ریاضت که در وقت خواب و سه روز علاج مملو طبع بنور او بند طولی و شراب
وضاد است مملو طبع علاج جاوری که رنگ او مثل جادر رس زرد بود مثل علاج
رضیع نماید چوبه رفت باری مختلف نرنگها و باریک در دوزخ بکشید
بخورد و در دایره علاج او مثل علاج ارضیع نمایند و صنف دیگر از ما پیشین
در بای بعضی قوم را اینج ذرع و طلک ادیس رخ یا بیشتر گفته اند در او
نیست ها بزرگ و دیان کشاده و ابروءاء دراز که حیثه او را آب کشیده و بد

کودن او فلز پس بعد در سمت درشت و از او از بجز آب باشد
گزمیدن او در رانندگ ظاهر شود بعد از آن آفتاب و سوزش پیدا کرد و علاج
از سبب استراحت و سر نه شیم گرم با یک در و رویش شست و روغن عاقر قضا و لیمو
سندراب و برگ غاز بستر که در و نفل و سندراب برابر شربت و در ورم با
شراب میلمانید **گزمیدن** عرق عارض شود از گزمیدن او در موضع و سرخی و
صلابت به احساس ملذوع گاهی حرارت و گاهی سردی و اندوه و وق سرد علاج
آنست که با لاله و موضع را محکم به بندند و محکم به دیگران در ویرا و را بکشند و فساد
از گوشت در تخم گمان و غمک و ملک البطم یا پیچند بیدستر کوفته و سر و روغن زیت **گزانند**
و سر و روغن فلفل و زیت

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

سازند و غش و خفقان و سرفشان و سینه چسبیده و بوی دهان کشیده و علاج کهنه را
و سوزند و داغ نمایند و بعد از آن مفسد و آب سبب کیمی و کاه و آب طلخه شون
تلخان کیمب بای سرد و آب کاهینه و حصار و کوه و آب بود که در دهنش کافور و
اکثر در قوی بوی آب فوکه سرد نموده و آب شربت سبب و روغن ترش و این ترش
بازند صفت آن طلخه شون و برک سبب ترش و کشنده خشک است از این بر این
گفته است که کف در دهان اندازند و آب یو یا می بار و غم کل سرد کرده تا سینه تاند
و اگر شکم باد کند و خفته نمایند و اگر زبان بیا مسدود کند نیز زبان بریده و آب کهنه
سکنجینه و سازند و حوالی آنرا الجبل از مین و سرکه طلا نمایند و اگر کهنه است
علاج قرصه باید کهنه **کزین** زنبور از زخم او را مس سترخ و در دی صعب بکند
نوعی از زنبور است سرد و بزرگ و سیاه در تن او دایره کزین در او الم شدید
ظاهر شود و باشد که بکشد و انواع دیگر کوچک تر باشد از زخم ایشان رنجی صعب
و شبیه با سبب علاج در حال کف کشنده خوردند در دهنش اند و شافی از سحر دارند
و آب حصار و آب خطمی و بوی کاهینه و غش و غلب و کاهینه طلا نمایند و فوکه بر
آوده ببرند و غیره سرد ساختند و باله آن گذارند و طلا از کل جزیره یا کافور
بر که و طلخه بر که و آرد جو بر که یا کف کفته بر که و آب کشنده تر یا بر که و اندک کافور
ناید و آنرا در آب سبب و شربت سکنجینه و آب انار ترش و آب حصار و آب کاهینه
سازند و کشنده و فوکه آب سرد و فوکه کزین زنبور کلان و سحر دارد دیگر زنبور
نوعی بوی و فوکه او چوب بکند آبی باقی ماند علاج او مثل علاج کزین زنبور سازند و کس
اگر در این کهنه مالد در دهنش اند و بچینه علاج مور صم و آنچه مذکور شده نمایند
کزین ریتلا و غش و انواع بسیار است و بدترین آن م او مری که شربت به آب
سحر در انواع شمع برسد و از کزین در جمع آنها در م و اندک حرمت و کوه و حفر
در اکثر اوقات ظاهر گردد و از کزین هر یک از این انواع اعراض خاص معلوم گردد
زخم او اندک و حکم عارض و از کزین میاه در دهنش و سردی بدن در عینه
و سفید او اختلاط بطه و درد اندک و حکم از کزین که بر پشت او خطوط طبار

بهره عارض میشود و شستنی بدن و از گزیدن زرد که موی ناکست عارض میگردد
شدید و عرق و استغناخ لطن و کاهن بطلک میکنند علاج به آنست که اول موضع
لبه او بدینان یا محلی زیر اثر آبکشند و بعد از آن در آب گرم گذارند و نمک لب
طلا نهند و در حمام در این در استکین درد نماید غلیم دارد و سزاوار آنست که
لخته در آب گرم طلا گذارند و یا خاک سر و لبه اخیر و نوره و آب گرم طلا سازند و
و نمک ضماد نمایند و تریاق اربعه و سنجینا و سنوف از سیاه دانه و شم کرفش یا حلیت
آب حل کرده و تریاق ریتلا و تن و اجناس ماران را سود دارد و اینست که از زرد
بد صبح یا در آرو پنج سوسن کبوتر و نارین و عاقر قرحا و دو قوقری سیاه و کون
انار و الفخ هر گوش و رارچین و سرطان هنری و میعه و عصاره جشش حب
بلبل از یک برابر یکیز نیمه را بگویند و آب کیز قرصها سازند و یک درم
و یک شربت داری بوقسم دیگر عنکبوت است از گزیدن او سردی اطراف و شتر
بدن و انشت از قصب و تمدد و استلاء شکم از باد علاج سداب و سدر و سیاه
دانه و لشراب و حمام مرق و تریاق و قسم دیگر از عنکبوت سیاه بواحد و یا بها گواه
از گزیدن او قصب مطبوخ و حکم و موضع سیاه کردد او گرم بوقسم مختلف سایر عنکبوت
علاج فصد چند دقیقه وصل طبیعت بمطبوخ فواکه و گوشت فاسد آنرا بیک نرود و با
قروح رویه نمایند و قسم دیگر از عنکبوت معروف بتمه یعنی بوزیر ناب میچند
و او را ضربه میکنند یعنی آن که بوز و این عنکبوت را با پودر و سفید و نقطه از مایل
بسود از گزیدن او چاه
سبح کرفش و شاییده باشد عنکبوت جهنده که دست و پایهای دراز دارد از گزیدن
او درد مسموم و بی دشواری بول و سر از بدو نشود بوقسم علاج او مثل علاج ریتلا نمایند
گزیدن که با سه و سه ام ابرص در موضع گزیدن او دندانها مانند ازین جهت درد
او را کمی بوقسم بیرون آوردن او میان بوقسم که بوقسم و خاکستر باغند یا ابرص بر او

یا پیش بر کشند پس از آن خاکستر بر دهنه میزنند و بر کمر انداخته و اگر در دایه بود
 بکشند کشیدن نیک و آب گرم که در و سبوس بوشانیده باشند بر دهنه و زبان
 ریخته و دهنه و جانوری دیگر که بکریاست مانند چهارپای دارد و دنبال گوشت
 این جانور را اسلامه چینه میگویند که این جانور را در میان آتش اندازند و گوشت
 نسیم و آتش را بکشند و مغزت زهره او آنست که در دست کشند و حرارتی
 عظیم همچون آتش در درون پیدا آید و اما پس گرم شود که در زبان بسته شود و
 سنگین گردد و لرزه بر اندامها افتد و خدر شعوه داشته که جایگاه گردن او سیاه
 و باشد که غفر کرد و بیغیر علاج او همچون علاج زهر است فاصله اود
 خایه سنگ است هم اشی در ریاضی سود دارد و طبع صفت سردی و خداد
 کردن فایده دارد و دیگر سلام ابرص از گردن او بسبب ضعف پیک در آن او
 دندانها مانند و از اعراض ظاهر گردد مثل طلق و تب و الم و غیره و سیلان
 رطوبت متعفن فاسد علاج او آنست که دندانها را بر سر و درون او زدن
 طریقه که قدری قرص بر گردی بچند و بر موضع کزید که اگر راست چوب
 و پس و پیش بکشند تا دندانها بیرون آید یا صوف را بریزه ساخته
 با سبوس آبی که در دهنه غریبی حل کرده باشد بر آن موضع خمد
 نهند و زمانی بگذرانند بعد از آن برفق بردارند دندان بیرون آید
 و علامت بیرون آمدن آنست تب و کزیدی موضع و از طبع سیلان
 صدف بعد از آن علاج کزیدن مویران و تریاق اربعه فایده دارد
 کزیدن مردم به بایره و آنست که بدترین کزنده آنست که گریخته باشد
 و از کزیدن مردم روزه دار حالها بدتر و کزنده علاج آنست که آن موضع
 را بزیست که در دهنه کزیده باشد و غما یا بکشی که کزوب زدن
 یا بر ساق که سوس کبود است و سر که در موضع غسل یا بر ساق که

وہر ماہ

و تری که تکه تکه است که در آن سوراخهاست و در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست
وقت خلایق شدن علیل از زیر زمین که در زیر زمین و در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست
برادمت نمایند در غذا و آب و در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست
آید آنست که مزاج او بکشد و سودای بد زهرناک غالب شود و بسبب غلبه این
سودا و چغیر باشد که آنکه در ناله بماند بجهت بر او کرم اخلاط او را بسوزد و
سودای کند و در غریب دیوانه میشود و در زمستان به سبب صومیه سرما خون او
فسرده و سودای سرد در فصل بهار دیوانه شود و در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست
باشد خون جانوران که قصابان ریخته باشند یا حیف و مر در او را بهاء غن
کوشش مردار بسیار خورده و نشانه وی آنست که همه الحوال او بگیرد و در بینی
کم خورد و نشانه شود و آب خورده از آب ترسند و نگاه آب بیند بزرگ و لرزه در دست
در وی او بدید آید و چشم سرخ کرده و زبان از دماغ او بیفتد و عاب گفتا که میزد
در زبانه او تری آید و گوش او بیفتد و سر و پیش او افکنده و بوی که از او میزند
و در بنال در میان پای در آورده و لایت بر آورده و درفش او میل بماند و بعد در چند
کاهی که بروم لب در آید و بدو پودر در زدن و غیز آن جمله آورده مثل حله سگ
و آواز او مثل آواز گیس که بکشد و بوی و سگهان از او میگزینند و گاهی عین او از او
مثل کرک و کتیر و شغال و روباه از سگ بشنوند و دیوانه کردند و در رکت آورده
از مردی و بای و داشت آن روباه دیوانه بشد و در آن بکشد و در آن بکشد و در آن بکشد
شد و بکشد و در آن حالها که از کزیدن سگ دیوانه پدید آید و رخت که بکشد و در آن
بکشد و در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست
آید و در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست
از آنها سرخ شود و خانه زوی که در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست
بسیار خیال سگ در توهم کند و از آن بشنود و بکشد و در آن سوراخهاست که در آن سوراخهاست

از اینست سال از آب بترسد
و بعضی پس از آنکه ماه یا صیقل از روی گوشت اندازد

مهلک و باشد که پیش از آن که این را اول پیدا آید مملکت شود و باشد که آب
خوار و چون آب پخته فرا کند و آب در دهان بچسباند و دو گاهی بانگ کند و باشد
که او از منقطع شود از بول او حیوانی یا سگ کوچک بیرون آید و بول او رقیق
و گاهی میاه همه در بعضی محل حبس کرده و تر و اند بول کردن و طبع خشک و بزرگ
مردم هر صیقل که هر کس را که بکند او نیز دیوانه شود و طعم و شراب که از دیوانه مردم
بخورد دیوانه شود هر گاه روی خود را آینه بپوشانند سحر در آینه صورت سگ
و هر که از جراحت او خون بسیار رفته کار او سلیم باشد و هر که را دارد و دیوانه او
خون گردد و بعضی بعد از بکشد از آب بترسد و این درست است و بفرق میان
کندگی سگ دیوانه و غیر دیوانه چیزی خوردنی مثل نان و غیره بر جراحت او نهند
یک عه بعد از آن پیش مرغ اندازند اگر مرغ از آن باز گردد و خورد و یا اگر نگیرد
بباید دانست سگ دیوانه بوده علاج سگ دیوانه چون معلوم شد که سگ دیوانه
کننده جراحت را نباید گذاشت که درست شود نیز کمتر باید که سگ را بکشد و بکشد
بمیزون چنانچه معلوم است و مدت چهل روز جراحت کشته ده باید داشت تا زهر عمار
بیاید آید و اگر در این غلیظ افتاده و در دست کشته دیگر باره باید شکافت و در آن
ریش کنده باید گذاشت صفت مرام ریش کنده بکند زفت و نمک و نوشادر و بکند
و جادو شیر سه جز و جادو شیر در سر که خل سازند و زفت و نمک و نوشادر سه جز و جادو
و این سه جز و شیر را گرفته با سرکه یا پیاز چغندر و قهچین با سندان بکشد بر و عشر زرد کاه
و غیره یا سیر و پیاز و نمک گرفته با خاکستر خوب در طلا سازند و بکشد که از جراحت خون
بسیار رفته باشد و الا در کلان ساختن سر جراحت فایده نیست
نوشاد باید که چند ماه جراحت باشد تا مدت چهل روز و بعضی زیاده
مسهل سودا مثل ملح و قهچون و بلیله و قهچون بزرگ و قهچون
سنگان نهی بریان کرده پنج جز و دهنطیا تا و کند از هر یک سه

در روز اول در روز دوم زیاد تا یکبار ششال رساند گفته
اند که هیچ دارو و چکن حد فایان است و گفته اند هر آن سگ بریان کرده مسود کرد
اگر ماهودانه و چند بید ششال هم شیان کنند فایده دارد صفت بچون زلال
زرا ریح که نافع است بکیر نذر ریح و سست دیای و سر لایک کرده یک عدد
عدس موش یکجوز و زعفران و سنبل و قرفل و فلفل و دار چینی از هر یک سوس عدد
با هم رانم گرفته به آب قریصا سازند و هر یک دو دانگ شربت بهر بامداد یک
قرص دهند و در کرمایه برند و در آب زن نشانی هم در آن برن بول کند و خود
آب از گوشت مرغ قریه و شراب شیره ی گرفته اند و از پس این دارو را
پیشتر در مثانه یا بد طبعی عددی بار و عن بادام و مسک در روغن کا و صفت
داروی دیگر بکیر نذر سلطان نهري صلیبا ناز هر یک پنجم کند و پودینه از هر یک
سه درم کل محتوم ده درم بگویند و صفت کنند شربت و درم و گفته اند اگر
شرب سازند از پوست کت و رو آب دروی نوزند یا قدی که پوست کتار
گرفته باشند یا کوزه و اگر قرص از پوست کتار بهتر باشد و اگر شربت از پوست
دیوانه سازند و آن به پوست کتار بپوشند بهتر بود و صواب آنست که نایه سازد
و یک سنایه در حلق رو بوج و دیگر سنایه در شرب باشد تا از آنجا بکسب خلق
اورد و آب رانه بیند که درین نمک السنه نایه این جانوری به مثل موش
بزرگتر از کزیدن از خون از جمیع مجاری و آن که صفت که از چشم و بین و از آنجا
علاج آنست که آن موش را که کزیده است بفا و زهر آب کا بود و صندل سرخ
و صنفه و طحلب طلا نمایند و صلیت و شیر کا و دبا و شیره نوز و طین محتوم و ازین
آب چهار و آب و سایر آنچه زیر را کین دهد از شرایات و غیره کزیدن
صنفه و صنفه در بای سرخ رنگ بوج جانوری بکیر است در بر او و پوست جانوری
که بیند صندل و بر و چند از در و اگر نوزند کزید مسوی او در و درین رو
رایه دارد حضرت او آنست که اما به کند عظیم و زرد و بکشد علاج او شرایات

در آنچه در علاج ریه ها ذکر شده شد و از کزبان صغیر بری و نهی در بر
 شود و علاج او مثل علاج سیموم بارد نمایند که برین ذوالالدبوت و اللزین
 صیوانست مودف بگوشت خیزه گویند و آنچه بزرگ یک و جب لود و پستی
 یک از نکست بود و چهل پایی دارد از بر سوی سیمت و دو و هم از پیش تواند
 رفت و از پس کزیدن او در دی شدید و حالش شبیه بوسواس و ترش و ضیق
 نفس و میل بشه شیرین بود علاج آنست که او را کوفته بران موضع گذارند
 و از او ندر گویند و صلیبانا و پوست سنج که در آرد که سینه اجزا بر اثر ریه اب یا
 ماء العسل اختیار نمایند و تریاق اربعه و سحر سنیا و داء المسک فایده دارد و
 نمک مندر که بر او کفایت بود طلا سازند و الله اعلم بالامور تمام
 شد دستور العلاج

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي انزل لكل داء دواء والصلوة على رسول محمد المصطفى وعلی آله
 واهله الطاهات ائمه الهدى واما بعد ان رساله الیت در بیان و رب که در عرف کر گویند
 و در بیان حکم که خارش نامند این انتخاب کرده شد از ترکیب معتبه و در کتاب
 و معالجات هر یک بدانکه حرث شود و السیت مغار یعنی در اینها و در ظاهر بدن پیدا
 میشود و در ابتدا سنج رنگست و اکثر در دست میگویند و در میان انگشتان
 ضعیف است زیرا که دست عضو نیست کثیر الحركه و کثرت حرکت موجب حرث و در دست
 و چون میان انگشت ضعیف است دست قبول ماده بیشتر میکنند و با بوالطه آنکه
 ضعیف است که از جگر دفع میشود بیار برایت تمام که میان جگر و دست است بیشتر
 دست و میان انگشتان از ظاهر میشود و لهذا اگر ابتدا پیش از تنقیه ردا دج بالاندر آورد
 قوی

توخی ببادرت نماید بخارات آنجا
در بدن کمره و این مجریست که مایه هاله تجارت
کثرت مواد و سبب حدوث این مرض در خون است و اسهال و اسهال
طبیعی بادی مثل صفراء حاره و سودا مختل و بلغم مالح و سبب فساد خون و اکل الطمه
غلظه ماله است مثل گوشت فاق نمک سوده و گوشت ماهی نمک سوده و کاهنها و الترام
در دمای کثرت مثل غفل و زنجبیل و اکل اشیاء حریقه است مثل پیاز و سیر
ملوحت حلویات و پیچتر فاسد شوم و هاله نیاشد مرتفعه اعضا را طبیعت باذن خالق
جل و علی او را بر سبیل دفع نفول در عروق دقان بجانب جلد که اعضا اعضا است
تا اعضا و شریفه از لکاته مرزا و مصون و محفوظ بمانند و جلد سبب آنکه ضعیف است
قبول میکند او را و سبب کثرت و غلظه یا سبب انداد مسامات یا سبب ضعف و دفع
از دفع و در تحت جلد محبوس میگردد و تغییر فساد او آنجا زیاده میشود لاجل الانقباض
و انقباض که ظاهر میگردد و در جرب در نوع است جرب رطب که از ان رطوبات سیلان
میکند و او را که خشک گویند و جرب رطب نسبت به جرب خشک سبب است
بسیار نزدیک میشود بسبب رقه ماده و سبب ولت قبول و تحلیل را زیرا که
سبب او امتزاج بلغم است یا محب خون و لهذا سفید رنگست و بهمن بخلاف
جرب یا لب که طویل المکیث است و بطی الیه نوعی بزودی نیک نمیشود و غلظه ماله
میان آن از تفحیح تحلیل زیرا که سبب امتزاج صفراء حاره مختل و
وای غیر طبیعی است با خون و لهذا صفراوی سرخ رنگست و بهمن نیز
رنگست و بهمن از صفراء و در درش در صفراوی سبب است بسبب
و در صفراء و در صفراوی کمتری بسیار باشد که جرب ریشها بد شود
و گاه باشد که بسف و بهمن متقل شود و علامت آن ابتدا از ران است
و انضمام کونند اگر علامات کثرت خون ظاهر باشد مثل حره لون و امتلاء عروق

و مانی

الو

درم باسد یا بد از سبب رنج و تعب رنج و تعب
رنج غالب شده باشد در دو درم یک ازین درم
فصد جانیر باسد یا بدین فی المطولات صاحب خلاصه التجارب گوید که اگر از
رکی که از میان انگشت نثر شهادت است که اسلم گویند بتصفیه از هر درم
بیکبار فصد کنند و هم عظیم نافع بود و بسیار کس به همین صفت یافته اند و حجت
مصدق است که اقال الشیخ فی القانون العلم ان حجت ینفع من الجرب الناحش التویج
و بعد از آن اخراج ماده است بمسکلات مناسب بود از نصف ار و بنفجارت
ملازم از مطبوخات و غیرها منوطه مطبوخ مجرب بجهت جرب بکیند پوست هلیله
زرد و هفت درم سنا و یکی شاهره و اقیون از هر یک پنجم مایه ان صفت
در درم شحم گامینه و کل سرخ و لیساج فتق و انستین از هر یک سه درم
عند کوه انستین اقیون به در نیم و رطل آب بوشانند تا یک رطل باز آید بده و بپزند
را در لست کفانی بسته اضافه کرده دوسه جوش دید و داده صاف سازند و بپزند
درم ترنجبین پاکیزه در وی حل نموده باز صاف کرده میل فرمایند صفت
دیگر بکیند پوست هلیله زرد و درم سنا و یکی شاهره از هر یک هفت درم
چینی دو درم افسنتین روی سه درم ترنجبین پاکیزه از هر یک مناسب
بیست درم چنانچه رسم است این مطبوخ اصناف مواد جرب را را
نیکند که اقال مولانا فی شرح الاسباب و العلل مات و اخراج
نصف ماده کینند مثل غاب و بیستان از هر یک ده عدد و کل بنفشه و شحم کار
کوب از هر یک دو شقال با فصد یا ترنجبین پاکیزه از هر یک که مناسب دانند
چنانچه رسم است تا هفت روز غذا درین اثنا بخورند آب سازند از کوشند
جوجه قوی یا مشقش اندازند فتق شیره مغز بادام **و ص** نافع
پوست هلیله زرد از هر یک درم یکدرم محوده مشوی کل سرخ از هر یک

درم کوفته و پیخته چنانکه خواسته و تناول آن در ایامات مناسب است
طرلعل نافع در جرب را بپوست بلیله کابلی پوست بلیله در بلیله سیاه از
هر یک پیچزم کوفته و پیخته بقدر و غیره بادام شیرین تازه حرب کرده با دوزن
جمجمه کشمش خوب نرم کرده سرشته نگاهدارند و مقدار چهار درم تا ده میکرد
باشند کذا فی اصول التریکیب للشیخ الانام نجیب المله والدین السمرقندی صوفیه
طرلعل مسیح با طریقل اتمونست پوست بلیله کابلی پوست بلیله و طریقل
مشر از یک درم سدامکی و تربید سفید خوب و اتمون از هر یک پیچزم
هندی از هر یک دو درم کوفته و پیخته با سم چندان حل کف گرفته بپزند
و برستور مذکور تناول میکردند با شند اگر هر روز صبر در آب کاینه یا در آب
بادیان هر کدام حال و وقت تقاضا کند تر کرده میل کنند تا سه روز و بعد از آن
روز در میان خوردن تا دو مثقال صبر خورده شود و از کر خلل من شوند و هر چند روزی
و من من بوده باشد کذا فی المنقح و در آیام خوردنی صبر هر روز پنج درم روغن
بادام شیرین تازه خورد و شرک سفیدی که علف از شاهانه سازند تا فاسد است
قال الملوزی و ما یمنع الحرب ان یطعم الشات الشات و سیتی من لبنه و غزای
من غاله سازند آب انار قالی اسفانج اندازند و گوشت ماهی تازه نیز مناسب است
اسفانج و حوضه را طبع بپزاده بر و غن کچر مشربا روغن بادام شیرین و تازه میل
کنند سفید باشد از گوشت ماهی قاق و از کامها و حلوانا و از چیزهای شور و
تیز ملا خطه کنند و از حرکات قویه که موجب رنج و تعب گردد احتراز نمایند و از
شرابها شربت مندل و نفثه و شربت انارین و آب انارین و شربت رولان
و آب رولان و آب کامینه و بقدر کنند سفید هر کدام حال و وقت تقاضا کند
فخ است شربت تر هندی و آب آلو حوضه که طبیعت تبض باشد سفید است و آب

بند و آن نیز مفید بود و هر روز خوردن ماء الشبندر ری چند باره صبح و
 ماده مناسب است و بعد از تنقیه بدن سبزه و زردی لطیفه ای مناسب باید خورد
 مردار منک و ببرک و چنانچه و اقلیمافنه و آرد و حدیث و سیاه کشته و ببرک
 در روغن کل و از طلا و حاره و آهن از نمایندگانی شرح الاسباب و العلل
 صفت طلا و دیگر که بهت خوب قدری آرد و بخورد و آب چغندر برشته در حمام
 با لادن صفت طلا و دیگر که بهت خوب قدری آرد و بخورد و آب چغندر برشته در حمام
 منوی و با برک و روغن کل بسیارند و بدن را طلا کنند صفت دیگر طلا و دیگر
 بکیر و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام
 در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام
 کبیر و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام
 بکیر و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام
 لب بند بعد بدن را با طلا کنند قاله ابو المنصور البقری فی معالجه و صواب خلاصه
 التجارب گوید دریم که برک شلغم را کوفته در سه روز کد امتد و بعد از آن
 در حمام بر خود مالیدن هر کی که بخواهد و نه با سوسن و زردی و آب چغندر و بعد از آن
 باب کرم شستند صحت یافتند و بعضی مکرر کردند و تمام بصله آنکه در حمام و آب چغندر
 و شلغم و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام
 عارض کرمه بسبب بخار و عرقه لذامه و اخلاط حاره قلیله المتدار که در
 تحت جلوت کتب سکیر و بسبب انسداد سمات یا بواسطه ضعف قوه دفعه از
 دفعه از هر گاه که از من می شود و بسیار نمایر بسبب غلظه ماده و گاهی زردی و آب چغندر
 میشود بواسطه لطافت ماده و معالجه از قریب بمعالجه و آب چغندر و آب چغندر و آب چغندر
 بهجام برشته است صفت بخور و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام

اگر کرمه و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام
 اگر کرمه و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام

اگر کرمه و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام و زردی و آب چغندر در حمام

سینه نه پیدون کرده سی (۱۲) موز را نرم سازند و باقی اجزا را با برافروخته
و بخت دردی سرشند و گاهی از اندوه کام حاجت مقدار جوشان و آب میزد
با مثل نقل من اقرادین اقلالی و مالیدن روغن کل و سرکا و قدری آب
گرفش و تیلی از بوره از پی خارش را مفید است صفت طلاء قوی بجهت جکه
بکشد و همین سه درم کافور و زعفران از هر یک پیچ درم مجموع را نرم کرده
بقد سرکا و روغن بادام شیرین تازه و پیاده آب کل کاجره حل نموده بدن را با و
طلا کنند اول سرکا را با آب کل کاجره چند جوش دهند و بعد از آن اجزا و روغن طام
را اضافه کرده طلا کنند صفت طلا دیگر دیکه که در روغن کل یک جز و آب انار ترش
در جز و با هم جمع کرده چند جوش دهند و قدری بوره از پی اضافه کرده باز
دو سه جوش دهند و بعد از آن در حمام بدن را با و طلا کنند از فی المعالجات
العمری صفت طلاء دیگر نافه دیگر آب کرفش اندر سرکه و روغن کل و کلاب
طلا کردن مفید بود و دیگر تخم حشاش را کوفته اندر سرکه و روغن طلا کنند دیگر
صلبه را جوشانید و آب طلا کنند و اینجمله است در علاج طلق و جرب و کلهای
که نه غسل است آب صندل و کوکورد و زاک و آب دریا محمد بن عبد الله المری
میگوید بیست سال در زحمت کوفته زخمم را آنچه در دنیا می گفتم نافع
نیامد و قیامت بمردی گذر کردم خدمت عبدالله مبارک رسیدم و احوال
پای نمودم این صوف را تعلیم کرد و گفت بنویس و کاغذ و برب چوبی
گذر کن تا قدرت خدا سینه به خنجر کردم چون هفت روز گذشت از کمر
طلا ص شد و هر که آموختم او نیز خلاص شد و حرف این است آه
و سید طغی و حنا و دوده سهو می بخوراه باسم فلان
والله اعلم بالصواب و الیه المرجع و اما رب تمت رساله
علاء جید

